

میرایه تی بابان

نه نیوان

بهرداشی پۆم و عه جهم دا

chalakmuhamad@gmail.com

نهوشیروان مستهفا نه مین

۱۹۹۸

میرایه تی بابان

له نیوان

بهرداشی رۆم و عهجه م دا

نهوشیروان مسهفانه مین

۱۹۹۸

2323

چاپی یه که م/ بهرلین/ نه نمانیا - ۱۹۹۸

ناوی کتیب : میرایه تی بابان له نیوان بهر دانی رۆم و عه جه م دا

نووسینی : نهوشیروان مسته فا نه مین

تیراژ : ۱۵۰۰ دانه

چاپی دووهم : سلیمانی/ حوزدیران/ ۱۹۹۸

چاپه مه نسی خااك

ناوهرۆک

پیشه‌کی (ل ۷ - ۱۲)

پینداچونه‌وه‌یه‌کی ره‌خنه‌گرانه به سه‌رچاوه‌کان دا (ل ۱۳ - ۳۳)

۱. قوناغی به‌که‌می میرایه‌تی بابان (ل ۳۵ - ۴۳)

۲. میر سلیمان: به‌که‌مین ته‌قللای سه‌ریه‌خوژی له به‌ینی

به‌رداش دا (ل ۴۵ - ۵۴)

۳. خانه‌پاشا: کورد له شه‌ری نه‌فغان و تورک دا (ل ۵۵ - ۶۵)

۴. سه‌لیم پاشا: تیکچونی هاوسه‌نگی سیاسی (ل ۶۷ - ۸۱)

۵. پینج برا و ۳۷ سال براکوژی (ل ۸۳ - ۹۹)

۶. نیبراهیم پاشا: بنیاتنانی شاری سلیمانی - پایته‌ختی نوئی (ل ۱۰۱ - ۱۱۱)

۷. نه‌وره‌حمان پاشا: خولای سه‌ریه‌خوژی (ل ۱۱۳ - ۱۳۶)

۸. مه‌حمود پاشا: هه‌له‌ت‌ک‌اندنی بنچینه‌ی نه‌ماره‌تی بابان (ل ۱۳۷ - ۱۷۵)

۹. له زمانی گه‌وره‌پیاوه‌کانی کورده‌وه:

هۆکانی روخانی میرایه‌تی بابان (ل ۱۷۷ - ۱۹۵)

۱۰. سالم: قاره‌مانی وشه‌ی کوردی (ل ۱۸۷ - ۲۴۶)

پاشکۆکان

۱. ریککه‌وت‌نامه

۱. ۱. پینکه‌اتنی روسی - عوسمانی (ل ۲۴۷ - ۲۴۹)

۲. ۱. په‌یاننامه‌ی زه‌هاو (ل ۲۴۹ - ۲۵۲)

۳. ۱. ریککه‌وت‌نامه‌ی کردان (ل ۲۵۲ - ۲۵۳)

۴. ۱. عه‌ده‌نامه‌ی به‌که‌می نه‌رزپۆم (ل ۲۵۳ - ۲۵۸)

۵. ۱. مو‌عه‌ده‌نامه‌ی دو‌مه‌ی نه‌رزپۆم (ل ۲۵۸ - ۲۶۰)

۲. بهیت و چیرۆک

۲. ۱. بهیتی کاکه میر و کاکه شیخ (ل ۲۶۱ - ۲۶۳)

۲. ۲. دو چیرۆکی لاوچاکی (ل ۲۶۴ - ۲۶۹)

۲. ۳. چیرۆکی دوانزه سواری مەریوان (ل ۲۶۹ - ۲۸۰)

۲. ۴. موناچات: بهیتی خالید پاشا (ل ۲۸۰ - ۲۸۳)

۲. ۵. بهیتی نووره حمان پاشای بابان (ل ۲۸۳ - ۲۹۲)

۲. ۶. چیرۆکی مامه یاره (ل ۲۹۲ - ۲۹۵)

۳. لیستی بەلگه (ل ۲۹۷ - ۳۰۲)

بەیلزگرافی (ل ۳۰۳ - ۳۰۹)

پیشه‌کی

-۱-

سالی ۱۹۸۸، بز نیمه‌ی کورد له کوردستانی عیراق دا، سالتیکی پر کاره‌سات و مه‌ینه‌تی بو. جه‌شی نه‌حتیلاکی به‌عسی له زنجیره‌یه‌ک له‌شکرکیشیی درنده‌دا، به‌ ناوی «عه‌مه‌لیاتی نه‌فالی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ...»، هه‌مو ناوچه‌ نازاده‌کانی کوردستانی عیراقی داگیر کرد. مهرگ و ویرانیی به‌ سهر کوردستان دا باراند. نیت‌ه‌ش نیت‌ر هیتا نه‌مان لئ تیک‌چو. باره‌گاکانمان گواسته‌وه سنوره‌کان. من له شوتن‌ک جنگیر بوم ناوی «قاسمه‌ره‌ش» بو. «قاسمه‌ره‌ش» له‌ نیوان گوندی «شتین» ی عیراقی و «کانی زهرده» ی نیرانی دا بو.

چۆن هه‌مو مه‌یدان و شه‌قام و رینگا و کۆلانی شاره‌کان ناویان لئ نراوه، ناوه‌هاش، هه‌مو شاخ و دۆل و شیو و گرد و، زۆری نهرز و کیتلکه و له‌وه‌رگاکانی کوردستان، ناوی ناوچه‌بیان هه‌یه. «قاسمه‌ره‌ش» ته‌ختاییه‌کی ته‌سک بو که‌وت بوه ناوچه‌یه‌کی شالحاری سه‌لخته‌وه. هشتی دابو به‌ چپایه‌کی پر دار و ده‌وه‌نه‌وه، چه‌مه‌یکی خوری روون به‌ به‌رده‌می دا نهرۆی، له‌ دو زنجیره‌ چپای سه‌ختی نه‌ملا و نه‌ولای دای بری بو. چهند کانیه‌کیشی لئ بو، ناویان «کانی بۆکه‌نه» و «کانی بۆق» بو. ناوه‌کانی تریش هه‌ر له‌م بابه‌ته‌ بون. پێم سه‌هر بو نه‌وه جوژه‌ ناوانه له‌م شوتنه‌ نرا بو. چونکه‌ دیمه‌نی سروشتیی قاسمه‌ره‌ش و ده‌ورو به‌ری له‌ جوانیی دا وێنه‌ی که‌م و، ناوه‌وه‌وایشی تا به‌لئ ی خوش و سازگار بو. نالی شاعیر، له‌ بواریکی وه‌هادا، بۆ بیانو هینانه‌وه و توبه‌تی:

شارتیکه‌ عه‌دل و که‌رمه، له‌ جنگیرکه‌ خوش و نه‌رم،

بۆ ده‌فیی چاوه‌زاره ده‌لێن؛ شاری شاره‌زور

ره‌نگه‌ بۆ «ده‌فیی چاوه‌زاره» نه‌م ناوه ناخۆشانه‌بیان له‌م شوتنه‌ خوشانه‌ نابینا نه‌گینا شایسته‌ی ناوی خوشتر بون.

چهند رۆژنکی که‌م نه‌بن، که‌ بۆ نیشوکار به‌ملاو نه‌ولادا نه‌چوم، نه‌وی تری: چهند مانگی سالی ۸۸ و، هه‌مو مانگه‌کانی سالی ۸۹ و ۹۰م له‌وئ به‌ سهر برد. ناوچه‌که‌ شتیکێ تێ دا نه‌بو پیار خۆی پێتوه خه‌ریک بکا، جگه‌ له‌وانه‌ی کاریان له‌وئ بو. ته‌نیا ناوه‌دانیش به‌رتی بو له: هه‌ندێ ره‌بیه‌ی نیرانی و عیراقی به‌ شاخه‌کانی نه‌مه‌هر و نه‌وه‌روه و، رینگایه‌کی کاروانی قاچاخی نیران عیراق -

نیران.

نەو ماوێه، نەگەرچی، زۆری کانی رۆژانهی من بە کاری سیاسیهوه نەرۆشت، بەلام لەو رۆژگاره سەختەدا، «مستەفا بەگی کوردی» کوتەنی: «کە لە «ژێد و یار و مەسکەن بێ نسیب» بوم، تەنیا «سەبوری بەخشی عومری ناشەکییم» خۆتێندەوه و نوسین بو. کەرەستەیی چەند هاسی مینۆی سیاسی و جوگرافیای بەشەریم گۆ کردەوه. نەو سەرچارانەیی بۆ لیکۆلینەوهی هاسەکانم پێتۆستم بون، هاورێکانم لە تاران و کرماشان و ورمێ و شام و بیروت و سلیمانی و بەغداد، بۆیان پەیدا نەکردم و، بۆیان نەناردم. کەرەستەیی خاوی نەم کتییەم لەو ماوێهەدا گۆ کردە.

-۲-

«مینۆ بۆچی نەنوسیتەوه؟»

نەم پرسیاره نەگونجی بە هاسی جوڤاوجۆڤ وەلام بەریتەوه، بەلام لە هەمویان سادەتر:

«بۆ نەوهی پەند لە روداوێه کانی وەرگیرێ!»

رابردوی کورد پێتیی لە خۆخۆری. نەم دەرده، بە دەرژایی مینۆ، مالتورانیەکی کەوهری بە سەر هێناوه، کەچی لە سەرانبەری کوردستان داو، لە هەموو قوتانەکان دا، دوباره و چەند باره بۆتەوه. ٤ کەس لە هێرکەرەوه کانی کورد: نەمیر شەرەفخان، بێتلیسی، نەحمەدی خانی، حاجی قادری گۆبی، نەمێن زەکی بەگ، لە ٤ قوتانگی جیاوازی ژبانی سیاسی کوردا، هاسیان کردوه و، بە هۆی تیشکان و کەساسی و دیلی و دەسبەسەریان داناو.

شەرەفخان (١٥٤٣ - ١٦٠٤)، هلیمەت و شارەزای مینۆی کورد و، روداوێه کانی کوردستان، لە گێڕانەوهی مینۆهەکی دا لە چەندین شوێن دا نیشارەت بە خۆخۆری و براکۆزی و یەکتەر کوشتن نەکا، بەلام هیچ هۆیهکی «منطقی» بۆ نەدۆزراوهتەوه.

شەرەفخان بە چارێکی ورد سەیری روداوێه کانی مینۆی کورد و میرا به تیه کانی کردوه. بە وردی تاووتۆی کردون و لێ یان کۆلیوهتەوه. هۆکانی سەر نه کەوتنی کورد و مانەوهی بە ژێردەستەیی رۆن کردۆتەوه. یەکنی لەو دەرمانەیی لە ناو هەموو بنەماله دەرمانداره کانی کوردستان دا دوباره بۆتەوه: دەرمانی خۆخۆری بو. شەرەفخان بە داخێکی قورلهوه هاسی نەکا، لە پێشەکی کتیبەهەکی دا نوسیبۆتی: «کورد زاوونێ زۆر نەکەن و منالیهان زۆر لێ نەکەوتەوه نەگەر یەکتریان نەکوشتایه نەوێندە زۆر نەبون قاتوقییهان نەخستە مەملەکەتی نیران بەلکو هەموو دنیاوه.

و یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید»

دیواره شهره فخان خوی نه یستوانیسه هژیه کی ژیرانه و به جی بۆنم دفرده بدۆزیتسه وه، له بهرئموه پهنای بردۆته بهر نه فسانه ی ههلبهستراو. شهره فخان له زمان «خواجه سعادتمند» ی میژوونوسی تورکوه نه گپیتسه وه؛ وه شهره تای ده عوه تی نیسلامی دا تاقمن کورد نه چن بۆلای پیتغه مهر تا له سردمستی نو دا موسولمان بین، سمرسه کویت و قهلا قه تیان نه ومنده دژوو و سامناک نه بین، پیتغه مهر سامیان لێ نهکا، که نه رۆن پیتغه مهر نه پرسق: نه مانه چ قه ومق بۆن؟ نه لێن: کورد. پیتغه مهریش دو عایان لێ نهکا مهر گیز یهک نه گرن و هه میشه له ناو خۆیان دا ناکۆک بین، چونکه نه گهر یهک به گرن هه مو دنیا نه مخمه زاله»

ههزاری موکریانی نهم میژوه به ترخه ی وهر گپراوه ته سهر زمانه تایه تیبه که ی خۆی. دو جاریش چاپی کردوه:

جاری یه کهم، سالی ۱۹۷۲ له گهرمه ی ههراوه رویای ۱۱ ی نازاردا له نه جف.

جاری دوهم، سالی ۱۹۸۱ له جهنگه ی شۆرش نیسلامی ی نه ران دا له تاران.

بهلام نهم سهرگروشته یی لێ دهرهتاوه، گوایه به راستی نه زانیوه.

ههزار کوردی نه رانه. دۆلی روخانی حکومه تی کوردستان له مه هاباد روی کردۆته عیراق. بهشی زۆری سالاتی ژبانی له عیراق به سهر بردوه. ههزار دۆلی نه وهی له نه رانه وهاته عیراق هه مو ژبانی و، شیه ره کانی و، نویسه کانی و، قسه کانی و، زمان لهداتی... ته رخا ن کرد بۆ قول کرد نه وهی برینه کانی ناکۆکی ناوخۆ و، خۆشکردنی ناگری شمیری خۆیه خۆی کوردی عیراق. ته نانه ت شاکاره نه ره که ی شهره فخانیشی، وه کو دیواته کانی خۆی به تنی تر نه جاندنی جیتیو پيس کردوه، «پیشه کی» و «پاشه کی» یه کی خستۆته سهر، بین نه وهی هیچ پیتوه ندیه کیان به شهره فخانم وه هه بین، پره له سهرگروشته ی سیاسی ههلبهستراو و، جیتیو ناشیرین و، درۆی بین نه مانه.

ته گهر ته فسیره نه فسانه ییه که ی شهره فخان راست نه بین، نه بین بزچی ههزاری شاعیر و نه دیب و نوسهر و زمانزان له باتی هانگه شه ی «یه کیتی و ته بایی نه ته وهی کورده» پرۆیا گانده بۆ «شمیری به را کوژی» به کا و، هه تا مرد، له پاش مردن ره حمه ت چاکه، وازی له ره یبازی هانداتی شمیری به را کوژی نه هه نا؟ نه وی باوهر ناکا به لام رۆانگه یزه سهر له نوێ به پیشه کی و پاشه کیه که ی شهره فنامه و، به دیوانه کان و نویسه کانی ههزار دا به جیتسه وه.

نه جمه دی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷) دانهری «مهم و زین» یش سکالا له

دس هه مان ددرد نډکا و، نډلن: نډکړ نډمه له ناو خو زمان دا «نډتيفاق» مان هه بوايه، دين و دولت مان ته کميل نه کړد و، عيلم و مه عريفه مان ته حصيل نه کړد و، له باتي نوډي ولاته کي نډمه بېسته بهر زخ له نيوان له شکره کاني رډم و عده م دا له گومي خوښ دا نقوم بېن، هه مو نه وانه نو کړم بيا نډ نډمه نه کړد. بهلام نوډيش سډري له «حېکمه تي خودي» سوډ ماوه، له ناو هه مو که لاني دنيا دا بډي کورډي و هه لني کړدوه.

حاجي قادري کډي (۱۸۲۵ - ۱۸۹۷) له خاني ي تن نه پهريني و، نډلن: تا که لي کورډ له کډل په ک رېک نه کړون، ولاته که پان هډرو! «خه رابه نا باد» نه بېن و، «هه تا وډک نا کړي بېن کښ» بېن «له کډل په ک» نه کړ «تو فانه لښکره» پان «به پوښه ک» و، به هډي نډم ددرد موه له «رډري... بېن به دوشه ک».

نډمېن زه کي به ک (۱۸۸۰ - ۱۹۴۸) پاش تاو توډي کړدني سمر اپاي ميژوي کورډ، نو سيډتي: «نډم قيا مانډي که با سمان کړد... به صوره تي عومومي نډلېن بډ عيني مه قصه و هه دوه بډ، بهلام هېچيان سډري نه کړت و بېتجه که له مېش ضره مړي کي زډري بډ مال و رډحي کورډ بډ. نډکړ توژنک باش له م قيا مانډ و له دورې دموام و کورډانه و بيا نډ تن بډ کړن، نډمېنې که نډسبابي مو هډق نډ بونيان له خاريجي زياتر له داخيلي خوډيان دا بډ و هډشتا بډ نډم ته رجه نډشانه بېن نه که پښتون و له و هضمه تي سياسي دور و پښتيا نډ موندنه نا که هډار نه بېن...
... خولا صه نډم هډه کاتي مو نډرېده يه په که په که هډقم مايه و، و ه سډه بېي نه صليشي نډفاق و هډه بوا»

نډمېن زه کي، هډي سډه کي تېشکاني هډمو نو بډو تنه واته، نه کډرېته و بډ «نډفاق» و «ته فرقه» و «حسادت» و «رډه بډري» و «هډه رض» ي ناو خډ. نه نجما مگېي ميژوه که شي به م جوره نډکا:

«به راستي تاريخ ناوډنډي کي عيبره ته، و ه نډسان و نه قوام نه بېن دانډمېن نډستيفاده ي لني بکمن، و ه له سډه بېي سډرنه کړتي به عضن نډش و قيا م باش ورد بېنه و و توشي عيني نه بېتجه و فدا که نه بېن. له سډه و گوتان که سډه بېي هډه نډساسبې سډرنه کړتي هډه کاتي کورډ بېن نه که پښتېه تي. دوډني واپو و نډمړش واپه.

بډ پښکوه ناني نډداره بېه کي سډه خډ - باخو صو له م دور مډا - له پتيشي هډمډا دو شت زډر پتيوښته: عيلم و تډرو ت. هډر قهومي ک که له م دو خډزته يه مه حروم بېن، سډه خډي چنک نا که وډي، و ه هډر هډولنکي که بډي نډا به با نه چن و ضره مړي مال و رډحي بډي نه بېن. شايد سياسي عومومي موساعده ي بکا و به مه قصه ديش بکا، له غايه کي خډر نابېنې و ناحصيتي و به نه و عيتي کتر نډمېر

نه بن، بو ئیشباتی راستیه تی نیم قاعیده یه میثال زۆره،
 مینژوی پاشایه تی باهان نمونه کی دیاری ده ردی خۆخۆزی کورده. سه بر
 نه وه، نه وان نه وسا، که سیان که لکی له ته جروه ی نه وی پیتش خزی وه نه گرتوه و،
 هه مان به زمی دوباره کردۆته وه. له وهش سه برتر نه وه یه: کورد و حیزه سیاسیه کانی،
 هه تا نیستاش ته جروه یان له رابردو وه نه گرتوه. هه مان به زم و به زم به جۆنکی
 کورنده تر دوباره نه که نه وه. من نیم باسه م به دهستی نه نه مست هه لبه ژاردوه به شکر
 نه وه ی تازه پینگه یشتوی کورد په ندی لێ وه ریکرن.

- ۳ -

بۆ نووسینه وه ی لیکۆلینه وه ی له م بابته، وه کسو نه زانری، پیتسه وه ی چهند
 مه نه جیک نه کرن له وانه:

- نووسینه وه ی به شتیه ی «حولیات» هه ر ساله و روداوه کانی بنوسری.
 - نووسینه وه ی سه رده می میره کان یه ک له دوا ی یه ک.
 - لیکۆلینه وه ی هه م مه ساوه که به سه ر یه که وه، به لام لیدوانی لایه نه
 سیاسی، کۆمه لایه تی، ناویری، جهنگی، فره ههنگی یه کانی هه ر یه که ی له به شتیکی
 جیا وازدا.

من هیچ کام له م رینگایانه م نه گرتوه. به لکو هه ولم داوه له هه ر مه وه یه ک دا
 روداویکی سیاسی گرنگ وه ریکرم و. قاره مانه کانی نه و مه وه یه له که ل روداوه که دا
 باس به کم و، هه مه لایه نه جیا وازه کانی ژبانی سیاسی و کۆمه لایه تی و جهنگی و
 فره ههنگی به تیکه لاوی باس به کم و، زۆر تر لایه نی سیاسی باسه کان به گرم.
 سه رته ی باسه که م به هه لسه ننگاندنی یه ک به یه کی نه و سه رچا وانه دهس پین
 کردوه که باسی روداوه کانی میرایه تی باهانیان کردوه. هه ولم داوه نه وانه ی جینگی
 باوه رن له وانه جیا به که مه وه که متر جینگای باوه رن.
 باسه کهش هه موی کراوه ته ۱۰ بهش:

۸ بهشی بزگترین وه ی روداوه کانی باهان و، قاره مانه کانی ته رخان کراوه،
 بهشی ۹ هه می هۆکانی روخانی میرایه تی باهان باس نه کا له زمانی شایه ته کانی
 سه رده مه وه و، بهشی ۱۰ هه می باسی سالم و شیعه ریه کانی نه کا که هه لومه رچی
 ناوچه ی باهان باس نه کا دوا ی داگیرکرانی له لایه ن تورکه وه.
 لیکۆلینه وه که ۲ پاشکۆی هه یه:

پاشکۆی یه که م به رتیه له ۵ رنکه که و تننامه که په یوه ندییان به باسه کانه وه
 هه یه.

پاشکۆی دوهم به رتیه له ۶ چیرۆک و به یت که په یوه ندییان به روداوه کانی
 باهانه وه هه یه. گه ترانه وه ی ده مه وده می مینژو، نرخیکی تاییه تی هه یه، نۆپینی خه لک

دەرنەخا لە روداوێکان و قارەمانەکانی. بێژەر هەزی نەکرد قارەمانەکان بەو جۆرە
 بونایە کە باسیان نەکا. بەیت و چیرۆکەکان پێرسستیسیان بە لیکۆلیندەوه و
 بەراوردکردن و، لێدوان و لیکدانەوهی وشەکانی هەیه. بەلام نێره جینگای نەوه نیه.
 پاشکۆی سینیەم بێتیه لە لیستی هەندێ بەلگە ی رەسمیی، کە پێوندییان
 بە میرایەتی بابانەوه هەیه. بۆ یەکێکی بیهوێ لیکۆلیندەوهی زیاتر بکا. نەتوانی لەو
 سەرچاوانەدا بیان دۆزیتەوه.

-٤-

سالەکانی ناو باسە کە زۆری، یان هەمووی، بە هیجری قەمەری نوسرا بون.
 زۆری سەرچاوەکانیش نەم تەقویمەیان بە کار هێناوه. گۆزینی بۆ سالی میلادی،
 نەگەر خۆم بیکردایە، هەندێ هەلە ی لێ پەیدا نەبو، چونکە روداوێکان هەندیکیان
 سالەکانیان دیار بو، بەلام زۆریان رۆژ و مانگەکانیان دیاری نەکرا بون، لە بەر نەوه
 مەن هەمویانم بە هیجری قەمەری نوسی بو. دۆستی بەریتزم کەمال رەنوف محەممەد
 نەرکێکی زۆری کێشا، هەموایانی گۆری بۆ میلادی و، زۆر سەرئێجی بە کەلک و
 تێبینی بە نرخێ لە سەر تێکرای باسەکان دەری و، هەندێ سەرچاوەی بە نرخێ
 پیشان دام. لێرەدا بە پێوستی نەزانم پر بە دل سیاسی بکەم.
 هیوادارم بەم کارەم توانی بێتم خۆمەتێکی بچوکی کە لە کەم بکەم.

لەندن، ١٩ ی مایسی ١٩٩٦

١ ی موحەررەمی ١٤١٧

نەوشیروان

نەم کتێبه لە کوردستان لە ژێر چاپ دا بو، کە هێرشێ هاوێهشی هێزەکانی
 پارتی دیموکراتی کوردستان و حەرەسی جەمھوری عێراق لە بەیانی ٣١ ی ئابی
 ١٩٩٦ دا بۆ سەر هەولێر دەستی پێ کرد. بە هۆی ئەو روداوێ نەمیش، وەکو
 زۆر شتی تر، چاپ و بڵاوکردنەوهی پەکی کەوت.

لەم ماره یەدا هیچ سەرچاوە یەکی تازەم بەر چاوە نەکەوتو، کە باسەکان
 دەوله مەنتەر بکا، تا پێوست بکا پێیان دا بچمەوه، بۆیه نەوسا چۆنم نوسی بو.
 هەر وەکو خۆی بێ دەسکاری بڵاوی نەکەمەوه. حەزم نەکرد یە کەم جار لە کوردستان
 بڵاو بپوایەتو، بەلام وەکو نێرانی نەلین: تەگبیر لە کەل تەقدیر هەموو جاری یە ک
 ناگرتەوه.

پیداچونه و ده کی ره خنه گرانه به سرچاوه کان دا

ریج له بیره و ده ریه کانن رژی ۷ ی تشرینی به که می ۱۸۲۰ نویسی: «نه مرق له گهل میردا - مه بهستی مه محمود پاشایه - که باسی میژی کوردستان کرد، پیم نا به جهرگی خوم دا و، سرسامی خوم بزاس کرد، که بزجی ناگاداری تو او میژی به مال که یان نیه! نه ویش به نه زاکهت و نه گینه و نه ی و تم: نهو میژوه شایسته نویسنه و نه، چونکه میژی به مال که یه کی ده سه لاتدار نیه، به لکو میژی خیلکی ساده یه. منیش پیم وت: به لام به مال که یان میژی به کی دوریان هه به و شه ره فمندن. وتی: به مال که یان زور کون نیه و، نه دمانی به مال که شیان ته نیا سه ده به که نه بین بونه ته میر و سر دار.... دوا ی نه ویش وتی: جگه له میژی پتفه مبه ران و، پیا و چاگان، نه ونده ی بتوانم له رژیگار و گوزران یان بزائم، نیتر زور تامه زوی میژو نیم، له شانامه زیاتر، شتیکی لن ناخو نمه وه»

نه مه شایه تیه کی گرنکه، له زمانی پاشایه کی باهانه وه، که میژی میرایه تی باهان تا نهو سه رده مه نه نوسرا وه ته وه. هژی نه نویسنه وه ی چی بو؟ ره نگه هر که سه به جزئی لیکه بداته وه.

میژی به کی سه ره خو که روداره کانن میرایه تی باهان له سه ره تای دامه زرانیه وه تا کوتایی به گنیه ته وه له سه رده می خزی دا نه نوسرا وه، به لام له زور سرچاوه ی نهو سه رده مه و، له هی نون دا، هه واله کان یان و، ده نگه یاسیان هه به:

۱. سه رچاوه کانن دهستی یه که م

۱. ۱. به زمانی فارسی

۱. ۱. ۱. شرف خان بدلیسی

«شرفنامه»

نه میر شه رف خانی بتلیسی سالی ۱۰۰۵ ه ق له نویسی «شه رفنامه»

به ته وه.

شه رفنامه به فارسی ۳ جار به لاو کرا وه ته وه:

یه که مین جار سالی (۱۲۷۶ ک / ۱۸۶۰ ز) له لایین «ولاد میر ولیامینوف

زنوف» له پیتر بورگ.

دوهمین جار سالی ۱۹۳۰ له لایښ «فرج الله ذکی الکړدی» له قاهره.
جاری سنهم سالی ۱۳۴۳ هـ ش له لایښ «محمدی عباسی» همدان چاپی
قاهره په نفیست له تاران.

«شهره فنامه» له پښی میرایه تیه کانی کورددا، به شتیکی ترخان کړدوه بڼ
میرایه تی باهان. نه مه په که مین سرچاوه به باسی میرایه تی باهان نه کا تا سالی
ته و او بونی کتپه که.

«شهره فنامه» له لایښ دو نوی ساری شاره زای میژوی کړدوه به جیا کراوه به
عده بی: محمد جمیل بندي الرویانی و، محمد علی عونی. همدوکیان پتیه کی
و په راویزی به نورخیان بڼ نویسه. هی په که میان سالی ۱۹۵۳ له به غداد و، هی
دوهمین سالی ۱۹۵۸ له قاهره چاپ کراوه.

«شهره فنامه» کراوه به تورکی و، به هندی له زمانه نه وروپیه کان له وانه
نهلانی و روسی.

مه لا مه حمودی بایه زیدی له نویی دوه می چهرخی راوردودا کړدوه تی به
کوردی و، هندی به شی تری بڼ زیاد کړدوه.

هفته نامه «پنځکه وتڼ» ی سلیمانی له ژماره ی ۲۴ ی ۷ ی نوکتوری
۱۹۲۰ هـ به زنجیره چند به شتیکی له «شهره فنامه» ودرگتپراوته سر کوردی و له
ژیر ناویشانی «نهمه بی طه وانیفی کوردان و روهشتیان» دا بلاوی کړدوته و.
سره تا که به مجتوده دس پڼ کړدوه: «نهمه ب و طه وانیفی کوردان و روهشتیان خوا
چاکتری ده زانی به لام شهره فخان کوری شه مه دینی بدلیسی ۲۳۲ سال
له مه وپیش له شهره فنامه دا وای فهرمه: ...»

همار کړدوه تی به موکریانی و، دو که روت: جارتیک له نه جف و جارتیک له
تاران چاپ و بلاوی کړدوته و.

باوکی شهره فخان و پنه ماله که یان و نیله که یان به هوی هلموهرجی نالزی
کوردستانه و ماوه یک ناواری نیران بڼ. باوکی شهره فخان میرتیکی ناسراوی
سهرده می خوی و، پایه هرز و به پیز بوه لای شا ته هماسی صه فوی. شهره فخان به
منالی له که ل شازاده و نه میره کانی نیران بڼ په روره کړدن و پتیه یاندن براوته
ده باری صه فوی. دپاره شهره فخان ختیسی پیاوکی لپه اتو و زیرک و کارامه بوه.
که که ورهش بوه ماوه یک له ده باری صه فوی دا سره ورشتی کاروباری میرایه تیه
کوردیه کانیان پڼ سپاردوه. شهره فخان ناگاداری و زانیاریه کی زوری له سر کورد
و نیشتمانه کی و میر و دهسه لاتدره کانی کز کړدوته و. همدو ها ژماره کی زور
سرچاوه میژوی خوندوته و. شهره فنامه په که مین میژوی گشتی کړدوه.

۱. ۱. ۲. قاضی ملا محمد شریف سنجدی:

«زیده التواریخ»

سالی ۱۲۱۴ هـ ق (۱۷۹۹ز) به فارسی نویستی.

هشتاد و سه ساله و چاپ نه کرده. ته‌نیا ده‌سنوسی زانراوی له زانستگای کامبریجی به‌ریتانیایه. فیلمتکی به ژماره ۵۷۶۹ له «کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه تهران» هه‌یه.

هه‌مو میژونوسه‌کانی نه‌رده‌لان که لکیان له «زیده» وه‌رگرتوه. هه‌روه‌ها «لورنس لکه‌هارت» بو نویسنی «انقراض سلسله صفویه».

۱. ۱. ۳. خسرو بن محمد بن منوچهر اردلان:
«لب التواریخ»

سالی ۱۲۴۹ هـ ق (۱۸۳۳ز) به فارسی نویسیوتی.

سالی ۱۳۵۶ هـ ش له تاران چاپ کراوه. وینه‌ی ده‌سخه‌تی نهم کتیبه له گدل لیکزلینه‌وه‌یه‌ک به روسی له به‌کتیتی سوختیتی جاران چاپ کراوه.

۱. ۱. ۴. ماه‌شرف خانم (مستوره):
«تاریخ اردلان»

سالی ۱۲۶۳ هـ ق (۱۸۴۷ز) به فارسی نویسیوتی.

سالی ۱۳۴۳ هـ ش له سنه به اهتمام «ناصر ازادپور» چاپ کراوه.
د. حه‌سدن جاف و شکور مسته‌فا «تاریخ اردلان» یان کرده به کوردی. له به‌غدا چاپ کراوه.

۱. ۱. ۵. عبدالقادر ابن رستم بابانی:

«تاریخ و جغرافیای کردستان، موسوم به: سیر الکراده»

سالی ۱۲۶۸ هـ ق (۱۸۵۱ز) به فارسی نویسیوتی.

سالی ۱۳۶۶ هـ ش له تاران به اهتمام «محمد رفوف توکلی» چاپ کراوه.
نهم کتیبه جگه له میژوی نه‌رده‌لان، به‌شینکی بو میژوی بابان و سوزان و موکریان ته‌رخان کرده.

نه‌وه‌نده‌ی پی‌نوه‌ندی به میژوی بابانه‌وه هه‌بن:

۱. پین نه‌چین نوسهر پستی به گیترا نه‌وه‌ی ده‌ساوده‌می روداوه‌کانی میژوی بابان به‌ست بن، نه‌ک به کتیبی نوسراو و، تواماری حوکرانه‌کان، بۆیه:

۲. ساله‌کانی تیکه‌لاو کرده. به ده‌گه‌من سالتیکی به دروستی نویسیوه.
له‌به‌رنه‌وه هه‌چکام له ساله‌کانی جینگای باوه‌نن به‌دیاریکردنی روداوه‌کانی میژوی بابان.

۳. زنجیره‌ی حوکرانه‌کانی تیکه‌لاو کرده. پاش و پینشی کردون. هه‌ندئ له حوکرانه‌کانی کرده به کوردی هه‌ندئیکی تر و، هه‌ندئیکی کرده به براو باوکی به‌کتری، که له راستی دا وانین. له‌به‌رنه‌وه بۆ نه‌مه‌ش جینگای باوه‌ن و پشت بن به‌ستن نیه.

۴. هه‌ندئ له گیترا نه‌وه‌کانی به شتیه‌ی سه‌رگروشته و نه‌فسانه نویسیوه. نرخی میژوی و زانستییان نیه.

۵. زانباریه‌کانی له سەر دوا ساله‌کانی ته‌مه‌نی مه‌رایه‌تی بابان هه‌ندی
هاسی به‌که‌لکیان تن دایه. به‌ تایبه‌تی پاش تاووتوی و به‌راورد کردن. ده‌ریاره‌ی
روداو‌ه‌کانی سه‌رده‌می: مه‌حمود پاشا، نه‌حمه‌د پاشا، سلیمان پاشا، عه‌بدوللا پاشا
و عه‌زیز به‌گی بابان.

۶. ده‌ریاره‌ی به‌مه‌مالی صاحیبقران، که‌نوسه‌ر خۆی به‌کی بوه‌له‌وان، هه‌ندی
باهه‌تی تازه‌ی تن دایه به‌ تایبه‌تی ده‌ریاره‌ی مه‌حمود به‌گ، که‌هاوکی مسته‌فا به‌گی
گوردی بوه. به‌هه‌تی گه‌نهرانه‌وی روداو‌ه‌کان نه‌بین نوسه‌ر ناموزای سالم و گوردی به‌تی.
هه‌روه‌ها هاوزه‌مانی نه‌وانیش بوه. که‌چی سه‌یر نه‌ویه به‌هیچ جهۆی ناوی نه‌م دو
شاعیره‌ نابات. ته‌به‌تی ناوی نه‌به‌یست به‌ن، یان له‌ سه‌رده‌می نوسینه‌که‌ی نه‌ودا
هه‌شتا نه‌ناسراو بوین؟

ه‌لاو‌کردنه‌وی نه‌م کتبه‌به‌له‌لایه‌ن کاک «محمد رنوف توکلی» به‌وه‌ره‌نجیکی
باش و کاریکی به‌که‌لکه‌به‌میزوی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی گورد. جیگه‌ی سوپاس و
شایانی ناهه‌رینه. به‌لام نه‌بوایه‌بایه‌خه‌یکی زیاتری به‌دایه به‌ساغ‌کردنه‌وی
زانباریه‌کانی و، راست‌کردنه‌وی چه‌وتیه‌کانی، به‌نه‌وه‌ی به‌هه‌تی دروست‌کراو و
ناراست به‌سه‌ر خه‌نه‌ردا ته‌په‌ری نه‌کردایه، به‌تایبه‌تی سه‌رچاو‌ه‌ی باوه‌رینه‌کراو له‌م
باریه‌وه‌که‌م نه‌ین.

۱. ۱. ۶. علی اکبر وقائع نگار کردستانی:

«حقیقی ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان»

سالی ۱۳۰۹ هـ ق (۱۸۹۱ز) به‌فارسی نویسی‌تی.

سالی ۱۳۶۴ هـ ش له‌تاران به‌اهتمام «محمد رنوف توکلی» چاپ‌کراوه.

عه‌لی نه‌که‌به‌ر له‌ناو کتبه‌به‌کی دا‌چهند جارێ هاسی کتبه‌جیکی تری خۆی
نه‌کات به‌ناویشانی «تاریخ الاکراده». تا‌ئێستا نه‌م کتبه‌به‌له‌هیچ لایه‌ک
ده‌نگه‌هاسی نه‌ه. ره‌نگه‌دۆزینه‌وی هه‌ندی لایه‌نی تاریکی ناوچه‌که‌رون به‌کاته‌وه.
عه‌لی نه‌که‌به‌ر ناموزای مه‌ستوره‌بوه.

۱. ۱. ۷. میرزا شکرالله سنندجی (افخر الکتاب):

«تحفہ ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان»

سالی ۱۳۱۹ هـ ق (۱۹۰۱ز) به‌فارسی نویسی‌تی.

سالی ۱۳۶۶ هـ ش له‌تاران به‌اهتمام «دکتر حشمت الله طبیبی» له‌لایه‌ن
«انتشارات امیرکبیر» چاپ‌کراوه.

۱. ۱. ۸. شیخ محمد مردوخ کردستانی:

«تاریخ مردوخ»

له‌دو به‌رگ دا‌له‌چاپخانه‌ی نه‌رته‌ش له‌تاران چاپ‌کراوه. سالی چاپ و
ه‌لاو‌کردنه‌وی له‌سه‌ر نه‌نوسراوه. جاریکی ته‌ریش له‌لایه‌ن «کتابفروشی غریقی» له
سه‌ه‌لاو‌کراوه‌ته‌وه. نه‌مه‌تازه‌ترینی هه‌مه‌میزوه‌کانه.

نم میژوانی سده نندوجی، خسره وی ندره لان، مه سوره، فخرولکوتتاب،
ره قانیع نیگاری کوردستانی، مردوخ؛

۱. هه میوان نویسنه کانی پیتش خویان دوباره کردوتهوه. زور کهم باس و
بابه تی تازه یان تن دایه مه گهر نه وی له سهرده می نوسر خوی دا روی دایتن.

۲. له گهترانه وی روداو هکان دا زور جار بیتلایه نیی له دهس نه دهن. له ناکوکی
رزم و عهجه م دا لایه نی نیران نه گرن و، له ناکوکی بابان و ندره لان دا به لای
ندره لان دا دانه شکیتن.

۳. هه واله کانی بابان له په یوهندی له گهل روداو هکانی ندره لان دا
نه گهتر نه وه. هه رجهنده کهم و کورتن به لام گرنک و به نرخن.

۱. ۱. ۹. ره لجوری؛

شاعیریکی گهره وی کورد و، نه ستیره وانیککی شاره زا بوه. چه ندین کتیبی
زانستی نویسیوه و نویسه ته وه. له په نای یه کن له کتیبه کانی دا چه ند
هه والنامه یه کی کورتی نویسیوه. یه کتیکیان «تاریخ والیه ای کوردستان» و تا
نه وره حمان پاشا گه پشته وه. ره لجوری چونکه نزیک بوه له داووده زگای بابانه وه،
هه واله کانی ورد و، جینگه ی باوه رن.

نم ته قومه به نرخه له لایه ن کاک عه بدولره قیب یوسف دوزراوه ته وه و، پاش
ساخکرده وه و لیکزلینه وه له گوفاری «روشنبیری نوی - ۱۹۸۵» دا به لاری
کردوته وه.

۱. ۱. ۱۰. ابوالمحسن بن محمد امین گلستانه:

«مجلل التواریخ»

نم کتیبه سالی ۱۱۹۶ نوسراوه و چه ند جارنی چاپ کراوه. دوایینیان به
اهتمامی مدرس رضوی له تاران سالی ۲۵۳۶ شاهنشاهی له لایه ن «دانشگاه
تهران» وه به لار کراوه ته وه.

گلستانه هاوزه مانی نادر شا و کهریم خانی زهند بوه. له سهرده می نادر شا
دا مامی نوسر قه لاداری قه لایه ک بوه له کرماشان که نادر کردویه تی به ده بزی
هه لگرتنی چه کی پتویست بۆ له شکر کیشی بۆ سهر عیراق. نوسریش له کرماشان
دانیشه وه. له گاتی له شکر کیشی کهریم خانی زهندا بۆ سهر کرماشان و سنه، نهو له
کرماشان بوه و چوته سهردانی کهریم خان. نوسر و بنه ماله کی ناحهزی کهریم خان
بون. پاش مارویه ک چوه بۆ پیروژگانی نه جف و کهریه لا و له وتیه هه لاتوه بۆ
هندستان.

نم کتیبه روداو هکانی نهران به درنژی ۳۵ سال له کوژانی نادر شاره
نه گهتر ته وه و باسی سهرده می حوکرانیی کهریم خان نه کا. گه لن هه والی به نرخه
له سهر کورد تن دایه، له وانه له سهر سلیم پاشای بابان و حه سه نه علی خانی
ندره لان.

۱. ۱. ۱۱. میرزا محمد صادق موسوی نامی اصفهانی:

«تاریخ گیتی گشا در تاریخ زند»

نامی هاوزه‌مانی که ریخان و حوکرانه‌گانی زهند بوه. روداوہ‌گانی به شتوی «حولیات» و به کودتی نویسیوه. له بهر نه‌وی له ده‌زگای حوکرانه‌یوه نزدیک بوه گیرانه‌وه‌گانی جنگای باوه‌رن.

سعید نفیسی، نم گتیبی ساغ کردۆتوه و، پیتشه‌کی بز نویسیوه و، له تاران چاپ کراوه.

۱. ۱. ۱۲. عبدالرزاق دنبلی:

«مائر سلطانیه»

نم گتیبی: «مائر سلطانیه» له لایمن «عبدالرزاق دنبلی» وه به زمانی فارسی، له سهر داوای عه‌بباس میرزا نانیبولسه‌لطفنه‌ی نیران، نویسراوه. روداوہ‌گانی نیران له (۱۲۱۴ هـ ق تا ۱۲۴۱ هـ ق / ۱۷۹۹ - ۱۸۲۵ ز) نه‌گیتیه‌وه. مهرگ مۆله‌تی نه‌داوه له‌وه زیاتر درۆیه‌ی پین بدا.

عه‌بدولره‌زاق به‌کی دونبولی (۱۱۶۷-۱۲۴۲ ک / ۱۷۵۳ - ۱۸۲۶ ز) میژونوس و، نه‌دیپ و شاعیر، کوری نه‌جه‌فقولی کوری شاه‌زخانی دونبولیه. نیلی دونبولی کوردی یه‌زیدی بون. به تیبیه‌رینی زهمان بون به شیعه و، له ناو کۆمه‌لی نازه‌ری داله‌ ته‌وریز و نازه‌ریایجان دا جنگای خۆیان کردۆتوه. باو‌باپیری عه‌بدولره‌زاق له زمانی صفه‌ویه‌گانه‌وه له ده‌زگا حکومه‌تیه‌گانی نیران دا پله‌و پاییه‌ی به‌رزیان هه‌بوه. باو‌کی عه‌بدولره‌زاق سه‌رده‌من به‌گله‌ریه‌کی نازه‌ریایجان بوه. به‌لام عه‌بدولره‌زاق له سه‌رده‌می که ریخان زهند دا ۱۴ سال به بارمته له شیراز گل دراوه‌توه. ماوه‌ی گلدانه‌وه‌ی خۆی به خورتندنه‌وه خه‌ریک کردوه. که ده‌سه‌لاتی زهند نه‌ما گه‌راپوه ته‌وریز له دیوانی عه‌بباس میرزادا بوه «مونشی: سکریتیر». چهندین کتیبی نویسیوه له‌وانه «تاریخ دناپله: میژوی دونبولیه‌گان» و، به نازناوی مه‌فتون شیعی زۆری داناوه.

«مائر سلطانیه» باسه‌گانی ته‌رخان کراوه بز روداوہ‌گانی نیران له سه‌رده‌می دامه‌زرتنه‌ری سه‌لته‌نه‌تی قاجار: ناغا محممه‌د خان و، دوا‌ی نه‌و فته‌تج عدلی شاه دا. شه‌ره‌گانی نیران و روس و، هاتوجز و گفتوگۆ دیپلوماسیه‌گانی نوینه‌رانی نیران، تورکیا، روسیا، فه‌رنسا، به درۆی نه‌گیتیه‌وه. تیگستی فارسی ریککه‌وتننامه‌ی به‌که‌می نه‌رزۆمی تن دایه.

با‌به‌ته‌گانی نم گتیبی سال له دوا‌ی سال ریک خراوه به شتوی «حولیات».

«مائر سلطانیه» له چهندین جنگادا هه‌وال و ده‌نگوباسی کوردی نویسیوه. هه‌واله‌گانی نه‌گونجین به دوجۆر دابه‌ش به‌کرتین:

به‌کیکیان هه‌والی به‌چهری نیتله کورده‌گانی بلباس، شکاک، حه‌یده‌رانلو و نیتله‌گانی تری نازه‌ریایجان و، هه‌کاره.

نەوی تریان هەوالتی رێکۆتینکی ململانی ی دەسلالەتە لە نینوان نەورەحسان
پاشای بابان لە لایەک و، والییەکانی بەغداد و، شازادە محەممەد عەلی میرزای
قاجار لە لایەکی ترەوە. دواى نەویش ناکۆکی نینوان هەردو پاشای بابان: محەممود و
عەبدوللا و، ململانی ی محەممود پاشا لە لایەک و، والییەکانی بەغدا و شازادە
محەممەد عەلی میرزا و شازادە عەبباس میرزای قاجار لە لایەکی ترەوە. لەم لایەنەوه
بۆ لێکدانەوی مینۆی بابان سەرچاوەیەکی بە گەلکە.

نوسەر چونکە لە دەزگای دەسلالەتەرەوه نزیك بوە، ناگاداری روداوەکان بوە.
بەلکە گەڕنگەکانی دیو، سالی روداوەکانی بە وردی دیاری کەردووە. بەلام
هەوالەکانی لە باری سەرئەنجامی کاربەدەستانی نیشانەوه نوسبووە. لە
گەڕانەوه دا پارێزگاری پێتلا یەنسی نەکەردووە. بە ناشکرا هەمیشە بە لای عەجەم دا
دانەشکێنت و، هیچ هاو دەردییک لە گەل کەرد دەرنابێت، بگرە چەند حارێ بە
«اگراد بدنژاد: کوردانی بەدەرەن» ناویان نەبا.

نەم کتێبە سالی ١٢٤١ هـ ق (١٨٢٥ ز) بۆ جاری یەکمە لە تەورێز چاپی
سیری، واتە بە قورقوشم، چاپ کراوە. بە خەتێکی جوان نوسراوەتووە. بەم پێشە
یەکتیکە لە کتێبە چاپکراوە کۆتەکان. جاری دوهم سالی ١٣٩٢ ش لە سەر هەمان
چاپی یەکمە بە نۆفسیت بە «اهتمام: غلام حسین صدري افشار» لە تاران چاپ
کراوەتووە.

١. ٢. بە زمانی تورکی

١. ٢. ١. نظمی زاده، مرتضی افندی:

«گلشن خلفا»

«گولشەن» بە کورتی هاسی مینۆی مەوژ نەکا و، دێتە سەر خەلیفەکانی
نەمەوی و عەبباسی و، سولتانەکانی عوسمانی. لە دوا لایەرەکانی دا هاسی میر
سلیمان و میر بەکر نەکات. ئەو هەرهەشەنامەیە یو میر سلیمان نوسراوە، بە
قەلەمی نوسەری گولشەن نوسراوە و، لەم کتێبە دا تۆمار کراوە.
موسی کاظم نورس، «گولشەنی خولەفا» ی لە تورکیەوه کەردووە بە عەرەبی و
بلاوی کردۆتووە.

١. ٢. ٢. الشیخ رسول حاوی الکرکوکلی:

«دوحه الوزراء فی تاریخ وقائع بغداد الزوراء»

رەسول حاوی کەرکوکلی، کۆری مەلا یەعقوبی ماھونی، نوسەر و شاعیر بوە.
نوسینەکانی بە تورکین. لە کەرکوک ژیاووە و خۆتندویسی و گەورە بوە. وەکو
«عەبباس عەززاوی» لە زمانی «هیسجری دەدە» وە نەگێڕیتووە، نەبێ لە گەل
بنەمالە ی نەوان خزم بویت. بەم بێ یە نەبێ کورد بێ. حاوی پاشان چۆتە بەغداد و،

له ده زگای به پړوهه رایه تی دا بۆته موچه خۆزی ده ولت.
نوسه وه کو خۆزی نه لوت، نهم میژوهی بۆ ته و او کردنی میژوی «گولنه نی
حوله فا» نویسه. روداره کانی له (۱۳۲۲ ک / ۱۷۱۹ ز) وه دهس پین نه کا و، له
سالی (۱۳۳۷ ک / ۱۸۲۱ ز) دا نه بیرته وه. حاوی سالی ۱۲۴۲ ک (۱۸۲۶ ز)
مردوه. پین نه چن نه خوشی یا کۆسی تر ښکته یان نه دابن میژوه کی تا نه وسا درتړه
پین بدا.

نهم کتنبه به لگه ی به نرخ و، هه وال و دهنگوباسی زوری تن دایه، بۆ
لینکولینه وهی میژوی سیاسی و کۆمه لایه تی ناوچه که و، بۆ لینکولینه وهی میژوی
میرایه تی بابان، سه رچاوه یه کی باوه پینکراوی ده وله مه نده.

۱. نوسه له ناگوکیه کانی نیران و عوسمانی دا پشتیوانی له عوسمانی
نه کا و، روداره کان له باری سه رنجی نه وانه وه نه گپته وه.

۲. نوسه له ناگوکیه کانی نیوان والیه کانی به غداد و میره کانی بابان دا
پشتیوانی له والیه کانی به غداد نه کا.

۳. نه گهرجی نوسه، له سه ر داوای داود پاشا، نهم میژوهی نویسه، به لام له
کپترانه وهی روداره کان دا پین ویردانی ناکا.

۴. له به رنه وهی توانیستی به لگه کانی حکومت بیسین و، نزیکه
کاربه دهستان بوه، به وردی چۆته هنجویناوانی روداره کان و، تا نه اندازه کی باش له
دیاریکردنی ساله کانی دا ورد بوه.

۵. جکه له باسی بابان، هه ندی باسی کرنکی پری تن دایه ده رباره ی نبتلی
پلباس.

«دوچه» سالی ۱۲۴۶ ک (۱۸۳۵ ز) به سه ریه رشتی محمد باقر التفلیسی
له چاپخانه ی «دارالسلام» چاپ کراوه.

«دوچه» له لاین «موسی کاظم نورس» کراوه به زمانی عه ره بی و، هوجار
بلاو کراوه ته و: جاری په گهم له بیروت - لوبنان و، جاری دوه م سالی ۱۴۱۳ ه ق
هه مبان چاپی بیروت به نفوسیت له قوم - نیران له لاین «منشورات الشریف
الرضی» سه رله نوی بلاو کراوه ته وه.

۱. ۲. ۳. سلیمان فائق بگ:

«تاریخ المالیک الکوله من فی بغداد»

نوسه: سلیمان فایق بگ کپری حاجی طالب که هیای داود پاشا بوه.
کتنبه که ی به ناوی نهینی «ثابت» له سالی ۱۸۷۵ ز له نهسته مورل چاپ کردوه.
روداره کانی سالانی ۱۷۴۹ - ۱۸۳۶ ز به کورتی نه گپته وه. هه ندی هه وال و
دهنگوباسی بابانیشی تن دایه، به لام به هزی ره شه ی نه مه ساله که یه وه، به لای
عوسمانیه کان دا، دای شکانده. له گه ل نه وهش دا باسه کانی به نرخ و جینگه ی
باوه پین. محمد نجیب ارمنای کردویه تی به عه ره بی.

۱. ۳. به زمانی عهده‌بی
۱. ۳. عثمان بن سند الوائلی البصری:

«مطالع السعود»

تحقیق: الدكتور عماد عبدالسلام رووف و سهيله عبدالمجيد القيسي

(مرصل ۱۹۹۱)

عثمان بن سند، له یه کن له جزیره‌کانی خلیج له دایک بوه، سه‌ده‌من له لای مه‌لا عه‌دوللای بیستوشی خویندویه‌تی. دواپی له به‌صرا نیشته‌جی بوه و، چهند جارخ سهردانی به‌غدادی کرده. نوسه‌ر کتیه‌که‌ی له سه‌ر داوای داود پاشا نویسه. له‌هرنه‌وه به‌لکه ره‌سمیه‌کانی له به‌ر ده‌س دا بوه. میژوه‌که‌ی له سالی له دایک بونی داود پاشاوه ده‌س بن نه‌کا، پیش لابردن و گیرانی داود پاشا به‌ چوار سال کوتایی به‌ باسه‌کانی هیناوه. ره‌نگه مردن موله‌تی درتزه‌پیدانی نه‌داین.

ه‌وال و ده‌نگی‌بایی میره‌کانی بابان له ناو باسه‌کانی «مطالع السعود» ا زوره. نوسه‌ر سونیه‌کی تونده‌وه بوه، له‌م روانگه‌یه‌وه له ناکوکیه‌کانی نیتوان نیران و عوسمانی دا به‌ توندی پشتیوانی له ده‌وله‌تی عوسمانی نه‌کا و، له ناکوکیه‌کانی نیتوان میره‌کانی بابان و والیه‌کانی به‌غدادا، به‌ توندی پشتیوانی له کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی نه‌کا، به‌لام به‌رتزه‌وه ناوی کورد نه‌با. که نه‌وره‌حمان پاشای بابان له گه‌ل والی ی به‌غدا بوه به‌ شه‌ری، بن سند هیرشی کردۆته سه‌ری، که‌چی شیعرکی درتزی له ستایشی دا نویسه به‌ بونه‌ی به‌ره‌رچه‌دانه‌وه‌ی هیرشه‌که‌ی محمده‌د علی میرزاوه له کویه. نه‌و شیعه‌ی نه‌خستۆته ناو نه‌م کتیه‌وه.

بن سند، میژوه‌که‌ی به‌ زمانیکی گران و، به «سه‌جعه» یکی سه‌خت نویسه‌وه، ژماره‌یه‌کی زۆری شیعه‌ره‌کانی خزی تن هه‌لکیتش کرده. زۆری شیعه‌ره‌کانی پیوه‌نده‌کی نه‌وتویان له گه‌ل باسه‌کان نیه.

«امین الحلوانی» نه‌م میژوه که ناوی: «مطالع السعود بطیب اخبار الوالی داود» ه، کورت کردۆته‌وه و شیعه‌ره‌کانی لن ده‌ره‌یناوه و، هه‌ندی هه‌والی زیادی خستۆته سه‌ری به‌ ناوی «مختصر مطالع السعود» وه. «مختصر» له پیش «مطالع» دا دوجار چاپ کراوه: جاریک له به‌مه‌ی و جاریک له قاهره.

نه‌و کاته‌ی م. خالیدی نه‌قشبه‌ندی که‌وتۆته به‌ر هیرشی توندوتیژی ناحه‌زه‌کانی، عثمان بن سند، بۆ دیفاع له م. خالید کتیه‌یکی درتزی له ژیر ناوی: «اصفی الموارد فی سلسال احوال الامام خالد» دا نویسه.

۱. ۳. ۲. یاسین العمری:

«غرائب الاثر، فی حوادث ربع القرن الثالث عشر»

نشره: محمد صديق الجليلی، الموصل ۱۹۴۰.

العمری، وه‌کو خزی نویسه‌تی، میژوه‌که‌ی روداوه‌کانی چاره‌که سه‌ده‌یه‌کی

گرتخته خوی. نهو باسه سه پر و سه مه رانه ی بیستویه نی، که هه ندیکی رهنگه خورافیات و هه لیهستی سه رزار بن، هه موی تو مار کرده. به لام بایه خینکی تایبه تی داوه به روداره سیاسیه کان. له ده زگای حو کمرانی نال جه لیلی نزدیک بوه و، ناگاداری روداوه کان بوه.

له «غرائب» دا دهنگوباسی میره کانی باهان و بادپنان هه به. به لام شتینکی نهوتوی زیاده تر نیه له گه ل دهنگوباسه کانی نار «دوحه» و «مطالع».

«نه لومهری» نوسه زینکی به برشت بوه. گه لن کتیبی میژویی تری نویسه. له ناو هه ندیکیان دا به کوردی هه والی کورد هه به، له وانه:

«زنده الانار الجلیه»، حلقه: عماد عبدالسلام رووف، النجف ۱۹۷۴.

۱. ۳. ۳. شیخ عبدالرحمن السودی:

«حذیقه الزوراء»

به شتی به که می له به غداد چاپ کراوه. به لام به شه کانی تری هینشتا ده سنوسن. له به شتی به که می دا شتینکی نهوتوی ده راره ی باهان تن دا نیه. به لام وه کو له سه رچاوه کان دا نیشاره تی بن کراوه، له م کتیبه دا، چه ندین شیعی سیاسی و میژویی هه به سه بارت به سه رکه وتنی والیه کانی به غداد به سه ر میره کانی باهان دا، له وانه: شهری قه مچوغه و سه رچک (۱۱۶۰ / ۱۷۴۷)، شهری ناوه گرد (۱۱۶۴ / ۱۷۵۰)، شهری هه ولیر (۱۱۶۴ / ۱۷۵۰)، شهری کوشکی زهنگی (۱۱۷۶ / ۱۷۶۲). نه م شیعرانه نرخی میژوبیان هه به. من دهستم نه که وتن.

۱. ۴. به زمانه نهو رو پاییه کان

۱. ۴. ۱. گه شتی ریج

RICH, CLAUDIUS JAMES:
NARRATIVE OF A RESIDANCE IN KOORDISTAN,
1836 LONDON

کلودیوس جه میس ریج، سالی ۱۸۲۰ گه شتینکی بز کوردستانی باهان و نه رده لان کرده. میر و مه زنه کانی کوردی دیوه و، به دریزی گفتوگوی له گه ل کردن. سه رنجه کانی خوی به وردی له سه ر هه لومهرجی سیاسی، کومه لایه تی، نابوری، جوگرافی... رزانه تو مار کرده. هه ندی نیگاری جوانی مه زینکی سلیمانی و، کابرایه کی خینله کی جاف و، دو سه ریازی نه رده لان و، ژن و پیاوینکی نه ستوری و، ژن و پیاوینکی به زیدی و، شایی و زه ساوه نی سلیمانی، کیشاوه. زنجیره ی حو کمرانه کانی باهانی له پاشکوی کتیبه که ی دا نویسه. سه رچاوه به کی نایاب و به نرخی بز لیکز لینه وه ی نهو قوناغی ژبانی میرایه تی باهان.

بزه که مین جاسر هه فته نامه ی «پیشکه وتن» له ژماره ی ۱۹ ی ۲۱ سینیه مبه ری ۱۹۲۰ وه به زنجیره چه ند به شینکی گرنگی یادداشته کانی ریجی له

ژیر ناوی «صد سال له مه و پش» بهم پتسه کیسه وه بلاو کردۆته وه: «صد سال له مه و پش قونسلو سنجکی نینگلیس له به غداد ناوی میستر ریج بو. له بهر نه مه که نه ختیک ناخوشی بو، سه فەرکردنی کوردستانی به باش زانی به قسه ی ههتی له مه نمره کانی به غداد له بهر نه وهی ههتا نه و رۆژه هیچ کس له مه نمری نینگلیس به خزمهت پاشا کانی سلیمانی نه گه یشت بو، سه فهری سلیمانی به چاک دی. له پاشا سه فەرنامه یه کی نویسه وه که لیته دا ده بنوسینه وه»

ناجی عه بیاس پش چهند به شتیکی لێ وه رگێراوه و، له ژیر ناوی: «گه شتی کلودیۆس ریج له کوردستان» له گۆفاری «گه لاویژ» دا له مانگه کانی ناب و تشرینی دوه می ۱۹۴۷ دا، به لاوی کردۆته وه.

بهها، الدین نوری، نم گه شتی کردۆته عهره بی و، له ژیر ناوی «رحله ریج» دا سالی ۱۹۵۱ له به غداد چاپی کردوه.

محهمه ده حه مه باقی، گه شته کی له عهره بیسه کردوه به کوردی و، له ژیر ناوی: «گه شتی ریج بز کوردستان ۱۸۲۰» دا، سالی ۱۹۹۲ له ته ورێز چاپی کردوه.

۱. ۴. ۲. گه شتی فره یزه ر

FRASER, J. B:
TRAVELS IN KOORDISTAN, MESOPOTAMIA, etc.
1840 LONDON

جهیس بهیلی فره یزه ر سالی ۱۸۳۵ گه شتیکی کردوه به کوردستانی موکریان و بهابان دا. ساره یه کی کورت له سلیمانی مساره ته وه. پاشای بهابانی دیوه. سه رنجیه کانی خۆی به نامه نویسه وه. باس و بابه تی گرنگیان تی دایه له سه ر میرابه تی سۆزان و بهابان و، هه لومه رچی نه و سه رده مه.

نهمین زه کی له «تاریخی سلیمانی» دا که لکی له م سه رچاوه یه وه رگرتوه. فلامورز (ره شید نه جیب) له سه ره تای چله کان دا هه ندی به شی له م گه شته کردۆته کوردی و، له ژیر ناوی: «گه شتیک له کوردستان دا» به زنجیره له ژماره کانی کانونی یه که می ۱۹۳۹ تا نیسانی ۱۹۴۱ ی «گه لاویژ» دا به لاوی کردۆته وه. نه و به شانه ی پتوه ندییان به عیراقه وه هه یه له ژیر ناوی: «رحله فریزر الی بغداد ۱۸۳۴» کراوه به عهره بی و، له به غدا سالی ۱۹۶۴ به لاو کراوه ته وه.

۱. ۵. به زمانی کوردی

۱. ۵. ۱. دیوانی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی

۱. ۵. ۲. دیوانی نالی

۱. ۵. ۳. دیوانی سالم

۱. ۵. ۴. دیوانی ره نجوزی

۱. ۵. ۵. دیوانی شیخ رهزای تاله‌بانی
۱. ۵. ۶. دیوانی حاجی قادری کوزی

۲. سرچاوه‌کانی دهستی دوه‌م

۲. ۱. به زمانی کوردی

۲. ۱. ۱. محممه‌ده نمین زه‌کی:

«خولاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان»

«تاریخی سلیمانی و ولاتی»

«ناودارانی کورد»

«خولاصه‌یه‌کی تاریخی...» له سییه‌کان دا به ۳ جزم له به‌غداد. هه‌روه‌ها «تاریخی سلیمانی» چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه. سه‌یدیان، هه‌ر ۳ جزمه‌که‌ی «تاریخی کورد و کوردستان» ی به‌به‌که‌وه. به‌توفیت سه‌رله‌نوی له‌نیران چاپ کردۆته‌وه.

محمد علی عونی، هه‌ر ۳ به‌رگی «خولاصه‌یه‌کی تاریخی...» له‌ژیر ناوی «خلاصه تاریخ الكرد و کردستان» و «تاریخ الدول والامارات الكردیه» دا وه‌رگه‌تراه‌ته‌ سه‌ر عه‌ره‌بی و، لێدوان و په‌راویزی بۆ نویسه‌وه، به‌که‌میانی سالی ۱۹۲۹ له‌قا‌هیره‌ چاپ کردوه و، سالی ۱۹۶۱ سه‌رله‌نوی له‌به‌غداد چاپ کراوه‌ته‌وه. دوه‌میانی له‌ ۱۹۴۵ دا له‌قا‌هیره‌ چاپ و بلاو کردۆته‌وه.

محمد جمیل بندی‌الروشیانی، «تاریخی سلیمانی» له‌ژیر ناوی «تاریخ السیماویه وانحاه‌ها» کردۆته‌ عه‌ره‌بی و، سالی ۱۹۵۱ له‌به‌غداد چاپی کردوه.

سانیه‌ی کچی نه‌مین زه‌کی یش «ناودارانی کوردی» کردۆته‌ عه‌ره‌بی و سالی ۱۹۴۵ له‌به‌غداد چاپی کردوه.

نه‌مین زه‌کی به‌گ زانایه‌کی گه‌وره‌ به‌وه. شاره‌زاییه‌کی زۆری له‌زانسته‌ جه‌نگیه‌کان، هه‌روه‌ها له‌میژوی کورد و ناوچه‌که‌دا هه‌به‌وه. چه‌ندین زمانی پۆژه‌لات و نه‌وروی زانیوه. زۆر گتیبخانه‌ی گه‌وره‌ی نه‌ورویا گه‌راوه. سیاسیه‌کی کوردپه‌روه‌ر و دلسۆز به‌وه.

دوای «شه‌ره‌فخانی پتلیسی» نه‌مین زه‌کی به‌گ گه‌وره‌ترین میژونوسی کورد. نویسه‌کانی زانستی و هیژان. سرچاوه‌یه‌کی گرنگ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی میژوی کورد. له‌هه‌مو گتیه‌ میژویه‌کانی دا باسی میرایه‌تی و میره‌کانی بابانی کردوه. له‌«تاریخی سلیمانی» دا به‌درژی له‌سه‌ری نویسون. که‌لکی له‌زۆر سرچاوه‌ی دهستی به‌که‌م وه‌رگرتوه. نویسه‌که‌ی پایه‌خه‌تیکی زۆری هه‌یه.

۲. ۱. ۲. حسین حوزنی:

حوزنی پۆژنامه‌وان و نه‌دیپ و نویسه‌ریکی گه‌وره‌ی کورد. زۆر بابیه‌تی میژوی نویسه‌وه، له‌وانه: «تاریخی حوکمدارانی بابان له‌شاره‌زور و نه‌رده‌لان» که

سالی ۱۹۳۱ له په واندز چاپی کړدوه و. «میتروی میرانی سوزان» که یو جاری دوه له سهره تاي شسته کان دا له هولویر چاپ کړاوه توه.

خوځنی، نه توه که ی خوی زور خوش ویستوه. خزی کړدوه وه کو نه توه به کی خاوه ن رابوردوی پرشنگدار و سهره وری گه وره پیشان بدا. له ناو نویښه کانی دا ناگاداری و دهنگویاسی میتروی زوری تن دایه. به لام هندی باس و بابه تی تن دایه به هیچ سهرچاوه یه ک پشت نه ستور نین، له بهرنه وه نه یی به ور باییه وه پاش تاووتوی کردن باسه کانی لن وه ریگری.

۲. ۱. ۳. حسین ناظم:

حسین ناظم روزنامه وانیکي سهره تاي بیسته کانه. چند جاري نوسه و سهره نوسه ری روزنامه کانی سهرده می شیخ مه محمود بوه له وانه دواړه ماره کانی هغه نامه ی «نومبندی نیستیقلال». روشنبیرنکی شاره زای میتروی کورد و. کاروباری سیاسی بوه. تورکی و فارسی پاش زانیوه. به هر ۳ زمان وتاری نویسه. نه مین زه کی له نویښه کانی دا، دهر یاره ی بابان، زورجار پشت به دغه تهره کی حسین ناظم نه به ستی وه کو سهرچاوه یه کی باوه ریڅکراو. دغه تهره که به زمانی تورکی نوسراوه. نم دغه تهره کاتی خوی هلاو نه کړاوه توه، ده سنوسه که شی نیستا دیار نیه. چه میل به ندی روزبه یانی په کدولا په ری، پاش نه ووی وهری گنیرا یو یو کوردی، له ژماره ی ۴ ی سالی یه که می گزفاری «روزی نوی» دا هلاو کړدوه، به لام یی نه چی که شه که شی روزگار ماوه ی نه دابن تداوی بکا.

۲. ۱. ۴. توفیق قهفان:

«میتروی حوکمدارانی بابان»

به بغداد ۱۹۶۹

نم نامیلکه یه ساغ نه بو توه له نویښی توفیق قهفان خویه تی، یان وهرگیراوه له زمانیکي تروه. باسی به نرخ و خوشی تن دایه. به لام نیشاره تی یو هیچ سهرچاوه یه کی میتروی تن دایه.

۲. ۱. ۵. د. کاوس قهفان:

د. قهفان نه گهر چی خوی سامزستای میترو بوه، به لام له نویښه کانی دا زورتر خهریکی بابه تی نه ده بی و، وهرگیرانی بابه تی میتروی کورد بوه له روسیه وه، له م براره دا چند کتبیښکی به نرخي جه لیلی جه لیل: «کورد کانی نیمپراتوریه تی عوسمانی» و «راپه رینی ۱۸۸۰» و. هی لازارینف: «کیشی کورد» ی هلاو کړدوه توه. دهر یاره ی میتروی کوردیش خوی چند وتاریکی له ژیر ناوی: «چند لیکولینه ویه ک له میتروی بابان، سوزان، بوزان» سالی ۱۹۸۵ له به بغداد هلاو کړدوه توه. نم لیکولینه وانه، به تاییه تی نه وانه ی له سهر بابان نوسراون، زور که م ناگاداری میتروی به دهسته وه نه دهن و، زیاتر بیروبو چون و هلسه نگانده کانی خوی تن دا باس کړدون.

۲. ۱. ۶. علاءالدین سجادی:

علاءالدین سجادی، روضنامه‌وان، میثرونوس، نمدیب و نوسر چندین کتبی نویسه. له ناو هندیکیان داس و باهتی له سر بابان تن دایه له‌وانه: «میثروی ندهبی کوردی» و «دو چامه‌کی نالی و سالم»، له ناو «رشته‌ی مرواری» یش دا هندی سرگروشته‌ی بابانه‌کانی گپراوته‌وه.

له «میثروی ندهبی کوردی» دا «دو چامه‌کی نالی و سالم» نه‌گپرتیه‌وه بۆ سیه‌کانی سده‌ی نژده. هندی له میثروناسه‌کانی کورد نه‌میان به لاوه راست نه‌بو. چونکه شیعه‌کان هی په‌لجاکانی سده‌ی نژده و، هی دوا‌ی روخانی میرایه‌تی بابانه. سجادی بۆ سه‌لمانندی باری سرنجی خوی سرله‌نوئ «دو چامه‌کی نالی و سالم» ی بلار کرده‌وه و، وشه گرانه‌کانی لیک دایه‌وه و، له لیدوانه‌کی دا سوره له سر بۆچونه‌کانی خوی. به‌لام فاتیحی مه‌لا کهریم له پتیشه‌کی «دیوانی نالی» دا مه‌سه‌له‌کی به جزینکی بنه‌رتی و به به‌لگی میثروی به لا‌دا خسته.

۲. ۱. ۷. جه‌مال بابان:

له‌م سالانه‌ی دوا‌ی دا، چند لیک‌ولینه‌وه و کتبی به کوردی و عهره‌بی له سر میثروی بابان نویسه. له نویسه‌کانی دا پستی به ژماره‌یه‌کی زۆر سرچاوه‌ی میثروی باوه‌پنکراو به‌ستوه. هیشا هه‌موی بلار نه‌کراونه‌وه.

۲. ۲. به زمانی عهره‌بی

۲. ۲. ۱. محمد القزلی:

مه‌لا محه‌مدی قزلی، نایناسینکی شاره‌زا بوه. سرده‌من هاوکاری له گدل سمکو کرده‌وه و، نه‌م به‌کتی بوه له‌وانه‌ی خهریکی چاپ و بلار کرده‌وه‌ی جه‌ریده‌ی فارسی - کوردی: «کورد» بوه له ورمین. پاشان روی کردۆته قاهیره بۆ خویندن و، دوا‌ی شکانی جولانه‌وه‌کی سمکو له عیراق ماوه‌ته‌وه و، له به‌غداد دامه‌زراوه. سالی ۱۹۳۸ له به‌غداد به زمانی عهره‌بی نامیلکه‌یه‌کی له ژیر ناوی: «التعریف مساجد السليمانية ومدارسها الدينية» دا بلار کرده‌وه. نه‌که‌رچی نامیلکه‌که به قه‌واره به‌چوکه، به‌لام له زانیاری و هه‌والی میرایه‌تی بابان و میر و مزگه‌وته‌کانی دا ده‌وله‌م‌ند و جینگای باوه‌ره. بئ نه‌چن ژماره‌یه‌کی زۆر له ده‌سنوسه‌کانی مزگه‌وتی گه‌وه‌ی سلیمانی دی بن.

۲. ۲. ۲. الشیخ محمد الخال:

شیخ محه‌مدی خال، زانایه‌کی نایناس و نویسه‌رنکی گه‌وره و پر به‌ره‌می کوردی و عهره‌بی. جگه له «فه‌ره‌نگی خال» و «ته‌فسیری قورنان» و «په‌ندی پینشان» و «چندین کتیب و وتاری به زمانی عهره‌بی نویسه»، له‌وانه: «الشیخ معروف الندهی البرنجی» که سالی ۱۹۵۸ و، «البیتوشی» که سالی ۱۹۶۱ له به‌غداد چاپی کردون. له ناو هه‌ردو کتیب داس و باهتی گرنگیان تن دایه له سر

بابان. نویسنه‌گانی شیخی خال نرغدار و جینگای باوه‌رن و، نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه و تاووتۆی کردنی سه‌دان کتیبی ده‌سنوس و نامه و به‌لگه‌ی میژویه، که هه‌ندێکیان نه‌گه‌رتنه‌وه بۆ سه‌رده‌می ده‌سه‌لانی میره‌گانی بابان.

۲. ۲. ۳. عبدالکریم محمد المدرس:

سه‌لا که‌ری می‌سوده‌ریس، زانایه‌کی ناپیناس و نوسه‌ریکی که‌وره و پر به‌ره‌می کوردی و عه‌ره‌یه. چه‌ندین کتیبی له سه‌ر شه‌ریعه‌تی ئیسلام و ته‌فسیری قورئان نویسه‌وه، دیوانی هه‌ندێ له شاعیره‌گانی ساخ کردۆته‌وه، ژینامه‌ی هه‌ندێ له زاناکانی کوردی نویسه‌وته‌وه. له ناو «دیوانی نالی» و «دیوانی مه‌وله‌وی» و «یادی مه‌ردان» دا و، له کتیبی: «علماؤنا فی خدمه العلم والدین» که سالی ۱۹۸۳ له به‌غداد به‌لاو کراوه‌ته‌وه، هه‌ندێ باس و باهه‌تی بابانه‌گانی تێ دایه.

۲. ۲. ۴. المحامی عباس العزازی:

«تاریخ العراق بین احتلالین»

نهم کتیه ۸ به‌رگه: ج ۱ / ۱۹۳۵. ج ۲ / ۱۹۳۶. ج ۳ و ۴ / ۱۹۴۹. ج ۵ / ۱۹۵۲. ج ۶ / ۱۹۵۴. ج ۷ / ۱۹۵۵. ج ۸ / ۱۹۵۶ له به‌غداد چاپ کراوه.

عمباس عه‌زازی میژوونوسیکی عه‌ره‌یی عیراقیه. زمانی تورکی و فارسی زانیوه. ژماره‌یه‌کی زۆر ده‌سنوس و به‌لگه‌ی کۆنی له لا به‌وه. سه‌ردانی کتیبخانه گرنگه‌گانی نه‌سته‌مولی کرده. چه‌ندین کتیبی میژویی له سه‌ر لایه‌نی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، ناھوری، فه‌ره‌نگی، نه‌ده‌یی، دینی... عیراق و دانیشترانی نویسه‌وه.

«تاریخ العراق بین احتلالین» ی له سه‌ر شتیوه‌ی «حولیات» نویسه‌وه. له داگیرکردنی به‌غدادوه له لایه‌ن مه‌غوله‌وه تا داگیرکردنه‌وه‌ی به‌غداد له لایه‌ن هه‌یزه‌گانی به‌ریتانیاوه. که‌نجینه‌یه‌کی گرانبه‌هایه بو میژوی ناوچه‌که. زۆری هه‌وال و ده‌نگوباس و ناگادری و زانیاری له سه‌ر کورد تێ دایه. له به‌رگه‌گانی ۵ و ۶ و ۷ دا زۆری روداوه‌گانی بابانی نویسه‌وه. هه‌واله‌گانی له سه‌ر چاوه‌ی ده‌ستی یه‌که‌م و باوه‌ریکراو و مرگرتوه. زۆر که‌م لیکۆلینه‌وه و شیکردنه‌وه و باری سه‌رنجی خۆی تیا ده‌رییوه. به زۆری روداوه‌گانی گه‌راوه‌ته‌وه. بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی میژوی میرایه‌تی بابان سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌ نرخه.

عه‌زازی جگه له‌م کتیه زله، چه‌ندین کتیبی تری نویسه‌وه. له ناو کتیه‌گانی دا، زۆر باسی کوردی کرده. به تایبه‌تی: ۴ به‌رگی «عشائر العراق» که باسی هه‌مو ئێل و هه‌زه‌ کۆرده‌گانی عیراکی تێ دایه. «الکاکانیه فی التاریخ» و، «تاریخ الیazīده و لاسل معتقدم» چاپ کراون. هه‌روه‌ها «تاریخ شه‌رزور - السلیمانیه» و «تاریخ ارسل» ی نویسه‌وه به‌لام هه‌شتا به‌لاو نه‌کراونه‌ته‌وه.

هه‌مو به‌رگه‌گانی «تاریخ العراق بین احتلالین» به ئۆفیسیت له لایه‌ن «انتشارات الشریف الرضی - قم» له ئیبران بێکه‌وه سالی ۱۴۱۰ ه‌.ق چاپ

کراوه ته وه.

۲. ۵. الدكتور سليمان عبدالعزيز نوار:

د. نوار، ماموستايه کي ميسره، چنډ کتیبکی نویسه ده ریاره ی میثوی عیراق له وانه: «داود پاشا والی بغداد» و «تاریخ العراق الحديث». همدردو کتیبی له قاهره چاپ و بلارو کړو ته وه، په کهمیان له ۱۹۶۷ و دوه میان له ۱۹۶۸ دا.

د. نوار کتیبی په کهمی سالی ۱۹۵۸ و هکونامی ماجستیر و، کتیبی دوه می سالی ۱۹۶۳ و هکونامی دکتورا له زانستی میثودا بز «زانکونی عین شمس» له قاهره ناماده کړدوه. دوی نه وهی ماوهی ۳ سال له «زانکونی همداده» دوه می میثوی و توتوه، نیجا نامه کانی، ینگومان پاش دفسکاری، به و جزوهی لم دو کتیبه دا داریزراونه ته وه له قاهره بلاری کړو ته وه.

له همدردو کتیب دا چنډ به شینکی بز میرایه تی بلهان ترخان کړدوه. له کپړانه وهی باسه کانی دا جگه له سهرچاوه زانراوه کان، بز په کهمین جار نهم که لکی له راپورتی دیپلوماته کانی نه و سهرده مهی ناو نارشیفی به ریتانی وهرگرتوه، به تاییه تی هی دوا ساله کانی زیانی میرایه تی باهان.

نهم لیکولینه وه په له جهنگه ی همدراوه ریای «وه حده ی عهره بی» نه ته وه پهرسته کانی سهرده می عه د و لناصر دا نوسراوه. شوتنه واری نه و که شه سیاسیه ی پتویه:

۱. لیکولینه وه که زیاتر له وهی بز مه بهستی زانستی کرابن، بز مه بهستی سیاسی به. مامزستای سهره رشتیاری همدردو نامی ماجستیر و دکتورای نوار، د. احمد عزت عبدالکریم له و پتیه کییه دا که بز کتیبی «داود پاشا» ی نویسه به راشکاوی نه تی: «والحق ان المجاهد الدكتور نوار الی دراسة تاریخ العراق الحديث انما يمثل الاتجاه العام الذي للجهت اليه مدرسة التاريخ الحديث بجامعة عين شمس منذ سنوات، كما يتضح في الرسائل العلمية التي انتجها ومنتجها تلاميذ هذه المدرسة، والدكتور نوار احد طلابها المتأثرين وبفضل جهودهم أصبحت بين ايدينا - لأول مرة في تاريخ الجامعات العربية - دراسات علمية رصينة لجوانب هامة من التاريخ العربي الحديث في العراق، والخليج العربي، وسورية والسودان، والمغرب واليمن، والجزيرة العربية، وغيرها من اقطار العرب شرقا وغربا. ونرجو بذلك ان نكون حققنا هدفنا الذي هدفنا اليه وهو دعم الاتجاه القومي العربي بالدراسة التاريخية الرصينة». و لیس القوی من التاريخ عاملا فعلا فی لهم الحاضر و بنا. المستقبل.

نویسینه وهی سهرله نویی میثوی ناوچه که، به مه بهستی سهرماندنې بزچونه سیاسیه پتیه کی ناماده کراوه کانی جولانه وه و حیزب و حکومت ته نه ته وه یه کانی عهره ب، ده میتکه بوته به شتی له بهرنامه ی نه ته وه پهرسته کانی عهره ب. نهم کتیبش له چوارچینه یه دا نوسراوه.

۲. نوسره و هکوزور له نوسرانی نیسلام پتیه وهی رتیا زی «لیکدانه وهی میثو له سهرنچینه ی تیوری پیلاتگیزان» ی کړدوه. بزیه سهرانه دری لیکولینه وه کانی پره له باسی «سونا مه ره». هوی زور له روداوه کان، بن خرماندو کړدنکی زور.

نه گيتر ته وه به مونا مه زه: مونا مه وه ناوخوی مه مایک، مونا مه وهی نهران له عیراق، مونا مه وهی نینگلیز له والی ی بغداد، مونا مه وهی کورد له یه گيتری. نهم جوزه پروگرامی لیکۆلینه وهیه له زانستی میژودا باوی نه مایوه.

۳. نه ووار وه کوزۆر له نوسره نه ته وه په رسته کانی نه ته وه ده سه لاتداره کان: که شانه وهی هۆشی نه ته وه یی کورد و، هه ولدانی به سه ره خۆشی نه گيتر ته وه به هاندانی بینگانه به تایبه تی به نینگلیز و نهران. ته نانه ته که شه که ی ریچیش به یه کتی لهم هه ولاتنه له قه له م نه دا.

... نه وی به وهی که لک لهم سه رچاوه یه وه ریگری، پنیسته زۆر به وریایی له جزوی گيترا نه وه و، شیکردنه وهی رودا وه کان و، نه نجامگیری و به جونه کانی ورد به ته وه و. به تاو وهی یلنکا نینجا به کاری به یتن، چونکه به مه به سستیکی سیاسی دیار یگرا و. نوسرا وه، نه ک به گيترا نه وهی میژوی راسته قینه ی ناوچه که.

۲. ۲. ۶. له عیراق سه دام حسین فه رمانی دا به مامۆستا کانی زانستگا کانی عیواق سه ره له نوێ میژوی عیراق بنوسه وه. چه ندین کتیب به به ی نه م فه رمانه و له و چوار چینه یه دا که سه دام دیاری کرد بو، چاپ و به لا و گرا وه ته وه. له وانه:

«الحدود الشرقيه للوطن العربی»

بغداد ۱۹۸۱

«العراق فی التاريخ»

بغداد ۱۹۸۳

«الصراع العراقي - الفارسی»

بغداد ۱۹۸۳

هه روه ها چه ند کتیبکی تر.

له مانه و له چه ند جینگایه ک دا باسی باهان دی، به لام نهم کتیبانه نه گهرجی سه رچاوه ی زۆریان ریز کردوه و، ناوی قه به ی مامۆستا کانی زانکۆ کانی عیراقیان له سه ر دائرا وه، به لام به نه وه ناشین به کرتنه سه رچاوه ی لیکۆلینه وهی زانستی، چونکه له گيترا نه وه و نه نجامگیری رودا وه کانی ناوچه که دا به لایه نییان له ده س دا وه.

۲. ۲. ۷. د. جابر الراوی:

«مشکله الحدود العراقیه - الایرانیه»

بغداد ۱۹۷۳

نوسه به شتیکی کتیبه که ی ته رخا ن کردوه به باستیکی تیۆریی سنور و، جزوی دیاری کردن و کیشانی، له به شتیکی تری دا، باسی کیشی سنور نه کا له نیوان عیراق و نهران دا. به یئینه ی میژوی کیشه که رۆن نه کاته وه و، له روانگی قانونی نه لوده وه به تانه وه. له ریکه وه ته کانی: ناما سییه، زه ها و، نه رزه روم و، ریکه وه ته کانی نیوان حکومه ته کانی عیراق و نهران، نه کۆلته وه.

کتابچه که له بهرمت دا دکتور انامه ی نوسره و، پشکمشي کردوه به زانستگای قاهیره، نهگهرچی زانیاری زۆر و به نرخي تن دایه دهمباری ریککه وتنه کان و کیشه کانی سنور، بهلام ههسوی بو دیفاعه له باری سمرنجی رسمیی حکومه تی عراق.

۲. ۳. به زمانه نهو روپیه کان

ههندی له نهو روپیه کان بایه خیایان به میژوی کورد داوه. تنانته سمرچاوهی زۆر له نویسنی کورده کان سمرچاوه نهو روپیه کانه. لهم روهوه نیدموندز، که دیته سمرهاسی بابان. نهتن: «سمرچاوه کورده کان که لهم هاره یهوه له بهر دهمس دان بایه خ و نرخیکی نهو تزیان نیه. چونکه میژو نوسانی خو جیتی و هاوچهرخ زۆرتی پشت به نویسنه کانی ریج و نوسهرانی تری نهو روپایی نه بهستن نهک به ناگاداری و ههوالی پیشینه ی خویان...»

قهه کەشی تا نه ندازه یه کی زۆر راسته. لهم هاسه دا من ههولم داوه، نهو توانجه ی نیدموندز له نوسهرانی کوردی گرتوه، به پتی ی توانا چارمهر بهکم.

له ناو میژو نوسانی هاوچهرخ دا که به زمانه نهو روپیه کان بایه تیایان له سمر بابان نویسه گرنگترینیان نه مانن:

۲. ۳. ۱. لۆنگریک، ستیئن هیمسلی:

«چار سده له میژوی نوی ی عراق»

وهوگهرانی عمره یی:

«اربعة قرون من تاریخ العراق الحديث»

ترجمه: جعفر الحطاط

بغداد ۱۹۶۸

لۆنگریک بهشتی به سمرچاوه کۆنه کانی دهستی به کهم به تورکی، عمره یی، فارسی ههروه ها به نویسنی نهو روپیه کان به ستوه. هاسی بابانی تیکه لای روداوه کانی عراق کردوه. بهلام له زۆر گۆشه و کهنار دا به درێژی هاسیان نهکا.

پیش به کهمهن جەنگی جیهانی، عیراق ۳ ولایهت بو: به عهده، به صرا، موصل. نهو ولایهتانه، وهکو ههمو ولایهت کانی تر، راسته و خۆ بهسترا بون به بابی عهالهوه. عیراق بهو تیکه یشته ی بهریتانیا مه بهستی بو به درێژی میژو نه بو. بهریتانیا دروستکهری دهوله تی عیراق بو. عیراق ولایتیکی فره نه تهوه ی فره مه زه ب و دین بو. نه یوست له عیراق دهولهت و دهولهت نه تهوه دروست هکا. لۆنگریک پشکنهری بهرته بهرته ی حکومه تی عیراق بو. نهو کتێبه له چوارچینه ی نهو سیاسه ته دا نوسراوه. ههول نه دا میژوی عیراق به به کگرتویی بگێڕێته وه.

نوسهره له جیجیکی زۆری داوه. کتێبه که ی سمرچاوه یه کی به نرخه بو لیکۆلینه وه ی روداوه کانی ناوچه که، له ناو نه وه دا، روداوه کانی میرایه تی بابان.

EDMONDS, C. J.:
KURDS, TURKS AND ARABS,
1957 LONDON

نئدموندز ماوه په کی درژ له ده زگاکانی حکومتی عیراق دا کاری کرده. نویش له سر هه مان بزجونی لژگریک یوه سه پارهت په دروستکردنی عیراق. له سر کو تکردنی بزوتنه وی کوردا به شدار یوه. شاره زایه کی زوری له کاروباری کوردا هه یوه. زمان ونه دهب و میژوی کورد شاره زایه یوه. زور وتاری له سر زمان ونه دهبی کوردی و. شرتنه واره کژنه کانی په نینگلیزی نویسه. په هاوکاری له گه ل توفیق وهی «فهره نگی کوردی - نینگلیزی» یان داناوه. نهم فهره نگی په کپتکه له باشرین فهره نگی کانی زمانی کوردی.

نئدموندز، په شتیکی کتپه کی: «کورد، تورک و، عه رهب» ی بز باسی بابان تورخان کرده. به لام باسه کی دهر باری بابان، هیچ باه تیکی گرنک و تازه تی دا نیه.

له کژتایی په نجاکان دا «عه بدولا شالی» هندی به شی لم کتپه کرده به کوردی له رزنامه ی «ژین» و گزفاری «هلیسه» دا بلاوی کردژته وه. به لام په کتپینیکی سر به خزلار نه کراوه ته وه.

جرجیس فتح الله، نهم کتپه ی له ژیر ناوی: «کرد و ترک و عرب» کرده به عه رهبی و، له به عداد چاپی کرده.

ابراهیم یونسی، وری گپراوه بز فارسی و له ژیر ناوی: «کردها، ترکها، عربها» له تاران چاپی کرده.

۲. ۳. ۲. جهیلی جهلیل:

«کورده کانی نیمپراتوریه تی عومانی»

جهلیل له کورده کانی په کیتی سؤفتی جارانه. زور کتپ و وتاری به نرخ سیه پارهت به میژوی کورد به زمانی روسی نویسه. نهمه ش په کینکیانه. به شتیکی نهم کتپه له سر بابانه.

نوسپه کانی جهلیل به گشتی لیکژلینه وی زانستی و به نرخن.

د. کاوس قه فتان له روسپیه وه کردویه تی به کوردی، سالی ۱۹۷۸ له به عدا

چاپی کرده.

۲. ۴. به زمانی فارسی

۲. ۴. ۱. سعید نفیسی:

«تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر»

۲ جلد، انتشارات بنیاد، چاپ ششم، تهران ۱۳۶۶

نفیسی به کتیکه له نوسره به نوابانگه کانی نیران. له م کتیبه دا، دامه زانی زنجیره ی شاهه کانی قاجار و، پنهو ندیه سیاسی و بازرگانه کانی نیران له گه له دوله تانی عوسمانی، بریتانی، روسی و فهره نسی باس نه کا. له قزناغه جیاجیا کانی جهنگی نیران - روسیا و، نیران - عوسمانی نه دوی. چن دین به لگه ی میژوی به ترخی تن دایه، له وانه: مه تنی رتیکه و ته کانی نیران له گه له بریتانیا، روسیا، فهره نسا و تورکیا. ههروه ها دو نامه ی عه بهاس میرزا سه بهارت به کاروباری نه ماره تی باهان و، نامه کانی جه نه رال گاردان بو وه زیری کاروباری دهره وه ی فهره نسا سه بهارت به هه لومهرجی نیران. گاردان له دو نامه ی دا باسی نه وره حمان پاشا نه کا. ۲. ۴. ۲. دکتور غلامرضا وره رام:

«تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زنده

انتشارات معین، تهران ۱۳۶۶

نهمه لیکولینه و یه کی ناکا دیمی کورتی سه رده می زنده. له باسی ناکوکی عوسمانی - نیرانی و، کیشه ی باهان دا پشتی به کتیبه که ی نامی: «تاریخ گیتی کشا» به ستوه و، شتیکی زیادتری نه خستوه سه ر.

۲. ۴. ۳. دکتور محمد رضا نصیری:

«اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)»

جلد اول از ۱۲۰۹ تا ۱۲۳۸ ه. ق. انتشارات کیهان، تهران، ۱۳۶۶ ه.

ش. جلد دوم از ۱۲۳۹ تا ۱۲۶۳ ه. ق. انتشارات کیهان، تهران، ۱۳۶۸ ه. ش

نهم کتیبه چهند بهرگیکه. بهرگی به که م و دوه می پنهو ندیان به م با سه وه

chalakmuhamad@gmail.com

هه به.

هه ر بهرگیکه ی پتیک هاتوه له دو بهش: پتیشه کی و، به لگه نامه کان.

پتیشه کی بهرگی به که می ته رخا ن کرده بولیکولینه وه ی «پنهو ندیه کانی

نیران و عوسمانی له سه رته ی سه رده می قاجاره وه تا په یان نامه ی به که می نه رزپۆم»

لیره دا به درژی باسی دهوری نه وره حمان پاشا نه کات له م روداو انه دا. بهشی دوه می

برینه له به لگه ی میژوی که له نارشیفه کانی تورکیا ده ری هیناون. به لگه کانی

ساغ کردۆته وه. به رتنوسی فارسی تازه نویسنه ییه وه و، په راو تیزی ورد و به

که لگی بو نویسن. وینه ی به لگه کانی شی بلاو کردۆته وه.

له ناو نهم به لگانه دا نامه به کی نه وره حمان پاشا و چهند نامه به کی مه محمود

پاشا و. چن دین نامه ی شا و وه لبعه هه و سه دری نه عظم و کار به ده ستانی گه وه ی

نیران و عوسمانیان، سه بهارت به کاروباری کوردستان، تن دایه. نه مانه که ره ستی

هیزان بولیکولینه وه ی روداو ده کانی نهو زه مانه، به تایبه تی هه باهان.

بهرگی دوه می شی له سه ر هه مان شینه رتیکه خراوه. پتیشه که ی ته رخا ن کرده

بو «پنهو ندیه کانی نیران و عوسمانی له ۱۲۳۹. واته دوی به ستی په یانی

به که می نه رزپۆم، تا ۱۲۶۳. واته تا به ستی په یانی دوه می نه رزپۆم». لیره ش دا

دهیان به لگه‌ی میژوی گرنکی سه‌بارت به کورد تن دایه.
۲. ۴. ۴. دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وابسته به وزارت امور

خارجه جمهوری اسلامی ایران:

«گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی: دوره قاجاریه»

واحد نشر اسناد، ۶ جلد، (تهران ۱۳۶۹)

وزارتی کاروباری دهره‌ی نیران به‌شیکی دامه‌زاندوه بز هه‌لبژاردن و
ساخکردنه‌وه و بلاوکردنه‌وهی به‌لگه‌کانی له سهرده‌می قاجاره‌وه تا نیستا ۶ به‌رگی
لن بلاو کراوته‌وه.

هه‌چهنده له به‌ر هژی سیاسی ره‌نگه هه‌مو به‌لگه‌یه‌کیان بلاو نه‌کردیتنه‌وه
و، وه‌کو خویان ناویان لن ناوه هه‌لبژاردنه‌یه، به‌لام کارنکی گه‌وره و به‌نرخه، هه‌مو
به‌رگنکی پیشه‌کییه‌کی میژوی چم و به‌ری بز نوسراوه، به‌لگه‌کان زانیاری گرنک و
به‌نرخیان تن دایه، چهن‌دین به‌لگه‌ی تن دایه دهریاره‌ی کورد، بز لیکولینه‌وه‌ی
میژوی تازه‌ی کورد سهرچاوه‌یه‌کی هه‌نژایه، سه‌بارت به‌مبیرایه‌تی بابان چهند
به‌لگه‌ی تن دایه که گرنکه‌کانیان لیره‌دا باس کراون، سهره‌رای نه‌وش به‌دریژی
هه‌والی گفتوگزی یه‌که‌م و دوه‌می نوینه‌رانی نیران و توژکی تن دایه که رنکه‌وتنی
یه‌که‌م و دوه‌می نه‌رزو‌می تیا نیما کرا.

به‌لگه‌ توژکیه‌کان وینه‌کانیان بلاو کراوته‌وه، به‌لام تهرجومه نه‌کراون بز
فارسی و، به‌چاپ نه‌نوسراونه‌ته‌وه، له به‌ر نه‌وه که‌لکینکی نه‌وتویان لن
وه‌رناگیرئ.

*

مارنج والیہا کر دستان و غیر

فصل اول در احکام اسلام و عقاید	فصل دوم در احکام اسلام و عقاید	فصل سوم در احکام اسلام و عقاید
۱۱۴۲	۱۱۴۱	۱۱۴۰

منشعبه ششم علی بابائی بانیان در فرس باغچه لعل آمدن چهاردهمین پسر از راه مادر آمدن بیستمین پسر

۱۱۴۶ ۱۱۴۵ ۱۱۴۴
 منقطه و کلمه ابن کریم خان رنده دعوای فرجه سرحدت شهرانده کسبه طرأه
۱۱۴۲ ۱۱۴۰ ۱۱۳۶
 سال فتنه پاره من

۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲

[illegible]

آخرین شغل نماد شکست کار مردان نماد شکست خرد و زنان در زندان ۱۱۱۹
۱۱۱۸ ۱۱۱۷ ۱۱۱۶ ۱۱۱۵ ۱۱۱۴ ۱۱۱۳ ۱۱۱۲ ۱۱۱۱ ۱۱۱۰ ۱۱۰۹ ۱۱۰۸ ۱۱۰۷ ۱۱۰۶ ۱۱۰۵ ۱۱۰۴ ۱۱۰۳ ۱۱۰۲ ۱۱۰۱ ۱۱۰۰ ۱۰۹۹ ۱۰۹۸ ۱۰۹۷ ۱۰۹۶ ۱۰۹۵ ۱۰۹۴ ۱۰۹۳ ۱۰۹۲ ۱۰۹۱ ۱۰۹۰ ۱۰۸۹ ۱۰۸۸ ۱۰۸۷ ۱۰۸۶ ۱۰۸۵ ۱۰۸۴ ۱۰۸۳ ۱۰۸۲ ۱۰۸۱ ۱۰۸۰ ۱۰۷۹ ۱۰۷۸ ۱۰۷۷ ۱۰۷۶ ۱۰۷۵ ۱۰۷۴ ۱۰۷۳ ۱۰۷۲ ۱۰۷۱ ۱۰۷۰ ۱۰۶۹ ۱۰۶۸ ۱۰۶۷ ۱۰۶۶ ۱۰۶۵ ۱۰۶۴ ۱۰۶۳ ۱۰۶۲ ۱۰۶۱ ۱۰۶۰ ۱۰۵۹ ۱۰۵۸ ۱۰۵۷ ۱۰۵۶ ۱۰۵۵ ۱۰۵۴ ۱۰۵۳ ۱۰۵۲ ۱۰۵۱ ۱۰۵۰ ۱۰۴۹ ۱۰۴۸ ۱۰۴۷ ۱۰۴۶ ۱۰۴۵ ۱۰۴۴ ۱۰۴۳ ۱۰۴۲ ۱۰۴۱ ۱۰۴۰ ۱۰۳۹ ۱۰۳۸ ۱۰۳۷ ۱۰۳۶ ۱۰۳۵ ۱۰۳۴ ۱۰۳۳ ۱۰۳۲ ۱۰۳۱ ۱۰۳۰ ۱۰۲۹ ۱۰۲۸ ۱۰۲۷ ۱۰۲۶ ۱۰۲۵ ۱۰۲۴ ۱۰۲۳ ۱۰۲۲ ۱۰۲۱ ۱۰۲۰ ۱۰۱۹ ۱۰۱۸ ۱۰۱۷ ۱۰۱۶ ۱۰۱۵ ۱۰۱۴ ۱۰۱۳ ۱۰۱۲ ۱۰۱۱ ۱۰۱۰ ۱۰۰۹ ۱۰۰۸ ۱۰۰۷ ۱۰۰۶ ۱۰۰۵ ۱۰۰۴ ۱۰۰۳ ۱۰۰۲ ۱۰۰۱ ۱۰۰۰ ۹۹۹ ۹۹۸ ۹۹۷ ۹۹۶ ۹۹۵ ۹۹۴ ۹۹۳ ۹۹۲ ۹۹۱ ۹۹۰ ۹۸۹ ۹۸۸ ۹۸۷ ۹۸۶ ۹۸۵ ۹۸۴ ۹۸۳ ۹۸۲ ۹۸۱ ۹۸۰ ۹۷۹ ۹۷۸ ۹۷۷ ۹۷۶ ۹۷۵ ۹۷۴ ۹۷۳ ۹۷۲ ۹۷۱ ۹۷۰ ۹۶۹ ۹۶۸ ۹۶۷ ۹۶۶ ۹۶۵ ۹۶۴ ۹۶۳ ۹۶۲ ۹۶۱ ۹۶۰ ۹۵۹ ۹۵۸ ۹۵۷ ۹۵۶ ۹۵۵ ۹۵۴ ۹۵۳ ۹۵۲ ۹۵۱ ۹۵۰ ۹۴۹ ۹۴۸ ۹۴۷ ۹۴۶ ۹۴۵ ۹۴۴ ۹۴۳ ۹۴۲ ۹۴۱ ۹۴۰ ۹۳۹ ۹۳۸ ۹۳۷ ۹۳۶ ۹۳۵ ۹۳۴ ۹۳۳ ۹۳۲ ۹۳۱ ۹۳۰ ۹۲۹ ۹۲۸ ۹۲۷ ۹۲۶ ۹۲۵ ۹۲۴ ۹۲۳ ۹۲۲ ۹۲۱ ۹۲۰ ۹۱۹ ۹۱۸ ۹۱۷ ۹۱۶ ۹۱۵ ۹۱۴ ۹۱۳ ۹۱۲ ۹۱۱ ۹۱۰ ۹۰۹ ۹۰۸ ۹۰۷ ۹۰۶ ۹۰۵ ۹۰۴ ۹۰۳ ۹۰۲ ۹۰۱ ۹۰۰ ۸۹۹ ۸۹۸ ۸۹۷ ۸۹۶ ۸۹۵ ۸۹۴ ۸۹۳ ۸۹۲ ۸۹۱ ۸۹۰ ۸۸۹ ۸۸۸ ۸۸۷ ۸۸۶ ۸۸۵ ۸۸۴ ۸۸۳ ۸۸۲ ۸۸۱ ۸۸۰ ۸۷۹ ۸۷۸ ۸۷۷ ۸۷۶ ۸۷۵ ۸۷۴ ۸۷۳ ۸۷۲ ۸۷۱ ۸۷۰ ۸۶۹ ۸۶۸ ۸۶۷ ۸۶۶ ۸۶۵ ۸۶۴ ۸۶۳ ۸۶۲ ۸۶۱ ۸۶۰ ۸۵۹ ۸۵۸ ۸۵۷ ۸۵۶ ۸۵۵ ۸۵۴ ۸۵۳ ۸۵۲ ۸۵۱ ۸۵۰ ۸۴۹ ۸۴۸ ۸۴۷ ۸۴۶ ۸۴۵ ۸۴۴ ۸۴۳ ۸۴۲ ۸۴۱ ۸۴۰ ۸۳۹ ۸۳۸ ۸۳۷ ۸۳۶ ۸۳۵ ۸۳۴ ۸۳۳ ۸۳۲ ۸۳۱ ۸۳۰ ۸۲۹ ۸۲۸ ۸۲۷ ۸۲۶ ۸۲۵ ۸۲۴ ۸۲۳ ۸۲۲ ۸۲۱ ۸۲۰ ۸۱۹ ۸۱۸ ۸۱۷ ۸۱۶ ۸۱۵ ۸۱۴ ۸۱۳ ۸۱۲ ۸۱۱ ۸۱۰ ۸۰۹ ۸۰۸ ۸۰۷ ۸۰۶ ۸۰۵ ۸۰۴ ۸۰۳ ۸۰۲

فصل پنجم در بیان رکنی	وفات احمد پانزدهمین	۱۱۸۷	فصل ششم در بیان رکنی
۱۱۹۲	۱۱۹۲	فصل هفتم در بیان رکنی	۱۱۸۶

[illegible]

دفاتر عثمان پاشا در بغداد ۱۲۰۴
نمبر سیاه و نخب قلم هوای ۱۲۰۲
فتح نیربازار ۱۲۰۲
۱۱۹۹
۱۲۰۴

۱۲۰۸ هجری قمری
 فیضان الله الرحمن بانه
 مولود خدیجه از نسل احمد
 خرمینده اوست

۱۱۹۹ هجری قمری
 فیضان الله بانه
 مولود خدیجه از نسل احمد
 خرمینده اوست

[illegible]

۱. قوناغی یه که می میرایه تی بابان

-۱-

سهره تای دامه زرائی نه ماره تی بابان پون نیه .
بابان، وه کویه کیتی نیلکه ل (کونفیدراسیونی عه شایه را) و، وه کونه ماره ت
و، وه کونه ماله یه کی ناسراو، له پتش سه ده ی ده یه می هیجری دا هاسی له ناو
سهرچاوه میژیویه گانی ناوچه که دا نیه. له سه رده می ده سه لاتی قهره قونلو و ناق
قونلردا ناوی نه هاتره. نه که رچی هه موشونه گانی ژبانی نه مان له ناو سنوری
ده سه لاتی نه م دو به ماله یه دا بوه، ته نانت نه سه که ندره میرزای کوری قهرا یوسف
کاتن له ترسی سزادانی باوکی هه لهات بو، له ناوچه گانی که رکوک - دوز واته له
ناوچه ی ژبانی نه م نیلانه دا ته راتبنی نه کورد، که چی ناوی نه م نه ماره ته له
روداوه گانی نه و سه رده مه دا هاسی نیه. ره که هژی نه و هه بکه ریته وه بز نه و ی که
له و سه رده مه دا ناواییه گانی نه م ناوچه یه هه مری گوند و لادی و، زوریه تی
خه لکه که ی هژی ره وند بوین. نه شارکی که وری ده وله مهن و نه هیج قه لا و
هنکه یه کی ستراتیجی لن نه بوین، تا بهیته جینگای چاوتییرینی نه میره گانی ناق
قونلو و قهره قونلو. به لام له که ل سه ره له لدانی ده وله تی سه فیه و ی دا (۹۰۷ ک /
۱۵۰۱ ز) و، وه رچه رخانه ده وله تی عوسمانی به لای فراوانخوازی دا له رژه لاتی
ناوه راست دا دوا ی جهنگی چالديران (۹۱۴ ک / ۱۵۲۰ ز) نیتر نه م ناوچه یه ش
وه که هه موشونه گانی تری کوردستان له ستراتیجی گشتی هه ردو هیزی که و ره دا
باهیخی په یدا کرد. ناوی باهانش تیکه لای روداوه گانی ناوچه که بو.

وشه ی بابان له سه ده ی ده یه می کزچییه وه هه م وه کوناوی نیل بز هه ندی له و
تیره و هژانه ی له ناوچه گانی نیوان زنی ی بچوک و روباری سیروان دا تعزبان و،
هه م وه کوناوی شوین بز هه ندی له و شوته نه ی که وت بوه نه م ناوچه یه وه وه کو:
هشدر، مهرکه، سورداش، سه رچار، شاربازیر، شاره زور، قهره داخ، به کار هینراوه.

-۲-

یه که مین سه رچاوه که هاسی میرایه تی بابان نه نات شه ره فنامه یه. شه ره فخان
له سه رده می په یدا بونی شا تیسما عیله وه (۹۰۷ - ۹۳۰ ک / ۱۵۰۱ - ۱۵۲۳ ز)
نه که ویتنه کچیرانه وه ی سه رگروشته ی بابان و نه لن: «... حاکمانی بابان له
ناو حاکمه گانی کوردستان دا به زوری خیل و هژو فره یی لایه نگرو نو که ر ناو بانگی

تواریان هه بو. بهلام که حکومه تی نو زنجیره یه، وهکو باسی نهکری، به پیر بوداقی به بهیسی، که بابان نهگرتته وه، وه به براکه ی که پشت و نه، انیش به وه جاخ کویری مردن، نیتیر حکومه تی نو به نه ماله یه که وته دهس نوکهره کانیا، که سینگ که بو کاروباری حکومه ت و سه رزکایه تی لئوه شاهه بن له ناو نو به نه ماله یه دا نه ما، (۱) به نه ماله ی دهسه لاتاری بابان به هوی وه جاخ کویری و کوژران و لیخران، یاخود له سۆنگه ی هوی نه زانراوی تروه، چهن جار کوژاوه و نو ی بۆته وه.

-۳-

له کاتی سه ره لانی دهسه لاتنی سه فیه ی دا مه زنی بابان میر بوداقی کویری میر نه بدال بو. قه له سه ره که ی له که ره کوکه وه تا شارباژێری نهگرتته وه. لاجانی له نیلی زهرزا و، سنبوسی له نه ماره تی سۆزان و، شارباژێری له نه ماره تی نه رده لان و، سندوسی له قزلباش سه نه ده وه. چهن که سی له دوروبه ری خوی به میر سنجاغ دا ناوه. (۲)

بنکه ی سه ره که ی نه ماره تی نه رده لان له سه رده مه دا له قه لای زه لم به که نه روانی به سه ره دهشتی شاره زوردا، له و کاته دا شاره زور، شارباژێر، سه رۆچک، قه ره داخ، نالان، شه میران، هه ورامان له ژێر دهسه لاتنی کوهره کانی حاکی نه رده لان مه نمون به کی یه که م: بیکه به گ، سه رخاب به گ، محمه ده به گ (۹۰۱۱ - ۹۴۲) / ۱۴۹۶ - ۱۵۳۵ ز) دابو. (۳)

رۆسته م به گ له که ل میر بوداقی برای له سه ره دهسه لاتاری تی تیک جو. بوداق، رۆسته می برای خوی کوشت. خۆشی له تیکه له چوشتیک دا له که ل میره کانی سۆزان به وه جاخ کویری کوژرا. (۴) بوداقی کویری رۆسته م جیکه ی گرتته وه، به لام نه میش که مرد نه وه ی لئ نه که وته وه. له بهر نه وه نه م به نه ماله یه کویر بووه.

-۴-

له جیکه ی نه وان پیره نه ظه ری کویری به یرام دهسه لاتنی گرتته دهست. پیره نه ظه ره به زۆر مه له بندی کفری ی له «داروله لام» ی به غداد دا به ری و خسته سه ره ویلایه تی بابان. له پاش نه و ناوچه که به به دو به شه وه، دو کهس به ناوی سلیمان و نبیره ایم هه ره که بان دهستی به سه ره به شیکه ی دا گرت، به لام نه مانیش له سه ره دهسه لاتاری له ناو خویان دا تیکجون. سلیمان، نبیره ایم کوشت. (۵)

سلیمان له دوا ی کوشتنی نبیره ایم ۱۵ سال مه زنا یه تی کرد. سلیمان له پاش مردنی ۴ کویری لئ به جی ما: حسین، رۆسته م، محمه ده، سلیمان.

نبیره ایمیش له پاش کوژرانی ۳ کویری لئ به جی ما بو: حاجی شیخ، میره، میر سلیمان. (۶)

حاجی شیخ له دواي کوشتنی باوکی په نای بڼه د رباري شا طه هماغسې
صفه وهی برد بو، له بهرنه وهی له وئی کوئی ی پټ نه درا بو به نانومیندی گه راوهوه
ولای خوی (۷) و چاوه روانی هلی نه کرد. که سلیمان مردنم توانی دس به سر
ناوچه کدا بگری. نه مجار هیان کورده کانی سلیمان په نایان بڼه شا طه هماغسې برد، نه و
که نه گهرمه ی جهنگی ۲۰ ساله ی رږم و عه جهم (۹۴۰ - ۹۶۲ ک / ۱۵۲۳ -
۱۵۵۴ ز) بو. طه هماغسې ویستی که لک لدم دهرغه ته وهرگری بڼه د اگیر کردنی
ناوچه که. به رپه ری و چاوساخی حسین و رږستم و محمد د کورانی سلیمان ۳ جار
هیزی نارد سهر مولکی بابان:

جاری په کم، به سهر کردایه تی چراغ سولتان نیستاجلوی والی دینه وهر، به لام
هیچ سهرکه وتنیکی به دس نه هینا.

جاری دوم، به سهر کردایه تی کوکجه سولتانی قاجار والی ی هه مه دان،
نویش له هیرشه کوی دا سهر نه کوه.

جاری سیمه، له شکرینکی گهره ی به سهر کردایه تی عه بدول لاخانی
نیستاجلر نارد. لدم هیرشه دا میر شه مسه دینی بتلیسی، باوکی نویسری شهرفنامه
و، هندی له جهنگاوه رانی هوی رږوکی که نو سا له خزمه تی شا طه هماغسې دا
بون، به شدار بون. میر حسین رپه ری ندم له شکره ی نه کرد. به لام له شاخی گه لاله
که وخته بڼه ی له شکره ی به به و ۲ تا ۳ هزار که سیان لنی کوژرا. به تیشکاوی
که رانه وه. شا طه هماغسې له سهر ندم رپه ریبه خراپه حسین و براکانی تری؛ محمد
و رږستمی هاوېشته زندانه وه (۸). له دواي بهر بونیان هه لهاتن بڼه لای سولتان
سلیمان. نویش دوری خسته وه، له رږم نیلی کارینکی پټ سپاردن. (۹)

له کاتیک دا سولتان سلیمان دواي گرتنی توریز بڼه به سهر بردنی زستانی
سهختی نه و ساله له هه مه دانوه به نار کوردستان دا چو بڼه بغداد، له وئی خهریکی
ریکخستن کاروباری شونځه گیراوه کان بو (۹۴۱ ک / ۱۵۲۴ ز) حاجی شیخ له
کهل براکانی بڼه دهر پینی کوثرایه لی و دلسوزی بڼه سولتان له مهرکه وه بهرو به غدا
به ری کوه. به لام له مهرکه په لامار دران و هه مویان کوژران. (۱۰). ندم روداوه له
لایه که سینکی نه ناسراوه وه کراوته به پتی «کاکه شیخ و کاکه میر» لدم به پته دا
هوی کوژرانی حاجی شیخ و کاکه میر و براکانی تری که به پټی چیروکه که نه پټ
۱۲ برا بو پټ، نه درسته پال نه و زولم و زوره پټ نه ندازه پدی له خه لکی ناوچه کانی
ژترده سلانی خویان کردوه. (۱۱)

سولتان سلیمان له ریکخسته وهی کاروباری کوردستان دا ناوچه
کوردنشینه کانی به سهر چهند «سنجق» دا دابش کرد بو. هندیکی به ولایه تی
شاره زور، که ناوه ندکه ی که رکرک و، هندیکیکی به ولایه تی به غدا و،
هنديکیکی به ولایه تی موسله وه به ست. به لام به پتی نه ریستی پتسوی سولتان
سولیم له دواي جهنگی چالديران (۹۲۰ ک / ۱۵۱۴ ز) له ناوچه گیراوه کان دا

دهسهلاتی سپاردهوه به دهسهلاتداره خوجييهكان، كه مهزنايهتی ناوچهكانی خویان له باوو باپیریانهوه به میرات بۆ ماپوهوه. له بهرنهوه كه بیستی حاجی شیخ کوژراوه پاشایهتی نیالهتی بابانی دایهوه به بوداقی کوڤی. (۱۲)

سولتان سلیمان هیتزکی له شارهزوره نارد هه رقهلای زهلم، بنهکی نه مارهتی نه ردهلان، كه مهنمون بهگی دوهم (۹۴۲-۹۴۴ ک / ۱۵۳۵ - ۱۵۳۷ ز) فهرمانهروای بو. لهشکری رۆم و نه ردهلان له دهشتی شارهزوردا له رۆژی ۸ ی زیلقه عیدهی ۹۴۴ دا به گژیهک دا چون. مهنمون بهگ به تیشکاوی بۆ خوقایمکردن کشایهوه ناو رقهلای زهلم، له پاش نابلزقه دانینکی درۆ به ناچار ی خوی به دهستهوه دا. (۱۳) به گیراوی رهوانهی به عداد کرا.

سورخاب بهگی مامی (۹۴۵ - ۹۷۵ ک / ۱۵۳۸ - ۱۵۶۷ ز) بنهکی نه مارهتی له رقهلای زهلمهوه گوتزایهوه بۆ رقهلای مهروان، ههولی دا ناوچهكانی كه پینسوتر له ژێردهستی مهنمون بهگی برارای به دیل گیراوی دا بون بهیتیتیهوه ژێر دهسهلاتی خوی. بهلام نیتر ناوچهكانی ههولیر، کوتیه، رهواندز، قهره داغ، شارباژێر، سرۆچک له ژێر دهسهلاتی نه ردهلان ده رهاات. نفوز و دهسهلاتی مهزنهكانی نه ردهلان کشایهوه پشتی زنجیره چپاكانی سورین و ههروامان و لیواری رۆژههلاتی رهوباری سیروان. زانی نوو شوتنهانی پینسوتر له بهر فهرمانی نهوان دابو، نیتر كهوته ناو مولکی بابان و ژێر دهسهلاتی عوسمانییهوه.

سورخاب بهگ ههولینکی بن سودی تری دا بۆ سهندنهوهی شارهزور. رۆسته م پاشا به نۆڤدوی رۆمهوه چوه سهری. پاش تیکهه لهچونیتکی خوتناوی له رهجهبی ۹۴۷ ک (۱۵۴۷ ز) دا سورخاب به تیشکاوی کشایهوه رقهلای زهلم و لهوێ دا نابلزقه درا. سورخاب داوای یارمهتی له شاهههاسب کرد. نهویش پاش دووسال نینجا هیتزکی بۆ شکاندنی نابلزقهكه بۆ نارد. بنهکی نه مارهتی نه ردهلان نیتر به یهكجاری له رقهلای زهلم ههلهکهترا و بۆ نهوهی له مهترسی ههترشی رۆم دور بهکهوتیهوه بهرایه رقهلای مهروان. (۱۴) لهو کاتهوه نه مارهتی نه ردهلان نیتر به یهكجاری كهوته ژێر فهرمانی دهولهتی صفهویهوه.

سولتان سلیمانی قانونی پاش ماوهیهک رێگهی دا به حسینی کوڤی سلیمان له رۆم نێلپهوه بهکهوتیهوه بۆ مولکی بابان و، فهرمانی دا به سولتان حسینی مهیری بادینان كه لهشکری مهزنهكانی کوڤد کۆ بهکاتهوه، بهچن بۆ لا بهردنی بوداقی کوڤی حاجی شیخ و جینگیرکردنی حسین. بوداق به خوی دا رانهپهرمو بهرنگاریی نم هیزه بکا. له بهری ههلات بۆ نێران، حسینی کوڤی سلیمان بو به مهزنی بابان. بوداق و حسین ماوهیهک ململانیان بوله سهر میرایهتی بابان. سهرههجام حسین به تهواوی دهستی به سهر ناوچهكهدا گرت.

بوداق له سهر تکی سولتان حسینی مهیری بادینان له لایهن سلیمانی قانونیهوه سنجاقی «عینتاب» ی له باتی نیالهتی بابان درایه. (۱۵) له کاتیک دا

ناکۆکی نیتوان کورەکانی سولتان سلیمان: سەلیم و بایەزید لە قۆنیە تەقیەو، بوداق بۆ لایەنگرتنی بایەزید چو بۆ کوتاھێ. سلیمانی قانونی ڕقی هەستا بۆ لەوانە ی لوتیان ژەند بوە نەم ناکۆکییە ی ناوخیزانە کە یانەو. بایەزید بۆ نەو ی دلی باوکی بەینیتەو جێ. لە سەر خواستی نەو، سەری بوداقتی بێری و بۆی نارد. (۱۶)

- ۵ -

جەنگەر، ۲۰ سالە ی رۆژم و عەجەم بێ نەو ی بە نەنجامتیکی کاریگەر بگا دوایی هات. قوڵ بونەو ی گیروگرفت ی ناوخی نۆ دەو لەت و، هەر شە ی دەرهکی لە هەردوکیان: هەر شە ی نۆزەک لە رۆژەلاتی نیران و هەر شە ی نەو رۆبی لە عوسمانی. سەرەنجام شا طە هەساب و سولتان سلیمانی ناچار کرد پتیک بێن. لە نەنجامی نالوگزی چەن نامە یەک دا لە نیتوان طە هەساب و سلیمان دا پاش ناکۆکی ک ی ۵۰ سالە کە لە سەردەمی سولتان سەلیمی یە کەم (۹۱۸-۹۲۶ ک / ۱۵۱۲-۱۵۱۹ ز) و شا نەسماعیلی یە کەم (۹۰۷-۹۳۰ ک / ۱۵۰۱-۱۵۲۳ ز) هە بەردەوام بو، بۆ یە کە مین جار گە یشتە «پتیکەوتنی ناشتی ناماسیە ۹۶۳ ک / ۱۵۵۵ ز». (۱۷)

پتیکەوتنی ناماسیە لە بەلگە یەکی سەرەخۆدا نەنوسراو تەو، بەلکو لە چەند نامە یەکی نالوگزرکراو ی نیتوان شا طە هەساب و سولتان سلیمان و، کورە کاری بە دەستە کانیان دا باس کراو.

بە گۆتێری نەم پتیکەوتن: دەو لەتی عوسمانی دانی بە هەبونی دەو لەتی نیرانی سەفەو ی دا نا و، هەردو لا پتیک کەوتن لە سەر لایە لا کردنی هەند ی لەو کێشە قولانە ی مایە ی ناکۆکی هەردو لایان بو، وەکو کێشە کانی سنور و دین و دالەدانی راگردوانی یە کتری.

کورجستان، نەرمەنستان، کوردستان، بەشینکی عەرەستان کە بویو نە «ناوچە ی لەمپەر» ی نیتوان نەم دو هێزە گەورە یی نەو سەردەمە، داپەش کران. لە نەنجامی نەمەش دا شارەزور و شارباژێر و قەرەداخ کە مەلەبەندی دامەزرانی نەمارەتی پاپان بو، کەوتە ژێردەستی رۆژم و، هەورامان و مەریوان و بانە و سەقز و سەیش کە مەلەبەندی دامەزرانی نەمارەتی نەردەلان بو کەوتە ژێردەستی عەجەم.

«پتیکەوتنی سولجی ناماسیە» سنوری نیتوان هەردو دەو لەتی لە سەر بێچینە ی کێشانی هێلی دیار و ناشکرا دیاری نەکرد بو، تا بێزانی سنوری دەسەلاتی هەر دەو لەتە لە کوێ دا تەواو نەبن، بەلکو ناوچە ی فراوان بە سنور دانرا بو، کە نەبون بە هۆی دروست بونی کێشە و ناکۆکی.

بۆ جییا کردنەو ی سنوری دەسەلاتی نەم دو دەو لەتە کوێ نەدرا بو هێلی نەتەو یی، رەگەز، زمان، دین و مەزەب، تەنانت کوێ نەدرا بو هێلی عەشیرەتی. هەرەها کوێ نەدرا بو دیاریکردنی کۆسپی سروشتی بۆ جیاکردنەو ی سنوری هەردو دەو لەت لە یە کتری، بەلکو ماندو بونی هەردو لا لە جەنگ و گیروگرفت ی

ناوختو هه ره شهی دهره کی ناچاری پتکه هانتی کسردبون و، تهرازی هتزه گانی هردولاش بهو جقوره سنوره گانی دارشت بر. له بهرنه وه هه مو هتو رابسته قینه گانی ته قینه وهی ناگژکیه کان و هه لگیر سانه وهی شهر مابون. سهره رای نه وهش گیر و کرفتی دابه شکردنی نه رزی نه ته وه ژتیره سته کان و، مانده وهی کپشه ی جیاوازی سوتنی و شیمی و دابه شبونیهان به سهر هردو دولت دا، هه همیشه نه یان توانی ناگری ناگژی شهر له نیوان هردو دولت دا خوشتر بهکن.

پتکه و تنی ناماسیه ۴ نه ماره تی کوردی: نه رده لان، موکریان، بابان، سوزانی له یهک داهری بو، که له ره گه ز و زمان و دین و مسره ب دا له یهک نه چین و، ده سکه و تنی ناویری هه موبانی پتکه وه نه به ست و، له ناوچه یهکی جوگرافی پتکه وه به سترودا بون، که نه یان توانی له سهرده می ململانی ی رزم و عجه م دا خویان بینه ناوکی پتکه پتکانی دولت تیکی سهره خوی به هتیز. هه رده ها سه روی کوردستانیشی لت کرد و، به دهردی نه مانی بره.

-۶-

بو راگرتنی نه م په یانه کاتیک شاهه ماسب له ژیر گوشاری سولتان سلیمان دا، بهرام بهر ۴ سهد هزار سکه ی زهر، بایه زید و کوره گانی که له نیران دالده درابون، دایه وه دهس نه سردراوه گانی سولتان بو کوشتن (۹۶۹ ک / ۱۵۶۱ ز). کوره گانی بردا قی به به پیش که له خزمه تی نه ودا بون لهو که بنویه نه دا کوژران. (۱۸) حسین مه زنی بابان له شهری ناوختو دا کوژرا. (۱۹) خضر بهکی کوریشی که ناوچه ی مهرگی به ده سته وه بو له لایم رزمه وه لیخرا، ناوچه که ی درا به میره بهکی موکری. دوا ی نه م روداونه ماوه یهک مولکی بابان ب سهرگه وره بو.

شهره فخان له م باره وهه نویسیوتی: «ته سته نیلی بابان ب حاکمه. بهلام بهرام بهر ۴ هزار پیای نه سپ سواری پر چهک له ناو نه و قه و مه دا هیه و سهر بو که س دانانه وینن ... هه را ناغایهک له ناغایانی هوزه کان، ناوچه یهکی نه و ولاته ی گرتوته دهس. هه مو سالتیک ۴ خه روار زهر له ناوختوان دا کو نه که نه وه نه ی دهن به خه زانه ی شاره زور، ولایه تی بابان له خه و اسی هومایون - واته ملکی تایبه تی سولتانه - زو رایه تی نه مین و عامیله کان - کار به ده ستانی عوسمانی - به نه رمی و دلدا نه وه ره فتاریان له که ل نه کن. هه مو سالتیک چه رده یهک نه ختینه و شتومه کیان ب ب نه بری، نه کینا به زور و ده سدری فیلسیکی سور به میری میران و ده فته رداران و نه مین و عامیله گانی تر نادهن. تا نیمرۆ که سالی ۱۰۰۵ ی کوچیه (۱۵۹۶ ز) هه لومهرجی نه و ولایه ته به م جقوره به (۲۰).

هه لومهرجی بابان به م جقوره مایه وه تا له سهره تای سهدی دوا نزه هه می هيجری دا نه قن نه حه دی داره شمانه هه لکه وت و، زنجیره یهکی نوی ی میره گانی بابانی دامه زانده وه.

رېښککه وټنې ناماسيه تا مهرگي سلېمان (۹۷۴ ک / ۱۵۶۶ ز) و، تا مهرگي ته هماسب (۹۸۴ ک / ۱۵۷۶ ز) له لايمن هره دولاوه پارتيزگاري کړا، بهلام له ناوچه کاني سنوردا شهري ناوچه يې هره نه قهوما، دهسه لاتداراني سنور هولييان نه دا قهله مروه کاني خويان فراوانتر پکمن، نه ميره خو جتييه کان بؤ چه سپاندني دهسه لاتي خويان و بؤ داپنکردني بهر وهنده کاني خويان نه مېهر و نه وېريان نه کړد و، به ناساني دلسوږي خويان له موه بؤ نه و نه گزړي و به گزړيه کتري دا نه چون. کار به دهستاني هره د دولت دهستان ورنه دايه کاروباري ناوخزي بڼه ماله گوره کاني کورده وه، برايان نه کړد به گز برادا و، کورپان له باوک هه لښه گټه اېده و، تزوي دوه رهيان تن دا نه چاندن.

هه لکه وټي جيتو ټولنېکي مولکي بابان بو به هڅي نه وه ي به شي نه ماره تي بابان له ملسلاتي ي رډم - عه جهم دا له چاو هه ندي نه ماره تي کوردي تر دا زياتر بڼ، به تايه تي چونکه کهوت به سر ريگي شاره گوره و پيروزگه کاني عيراق؛ به غداد، موسلي، نه جف، که ربه لا، سامه را، کاظميه. له هه مان کات دا ناوچه که خوي دهوله تيکي به هيز و به کگرتو، به لکو بڼه ماله يه کي دهسه لاتداري ته با و به کگرتوي تن دا نه بو تا به تواني خوي له بهر نه و هيرشانه دا رابگري که له روزه هلات و روزه ناووه نه هات، يا خود بؤ سودي خوي که لک له ناگوکي نم دو هيزه وهر يگري.

ميره کاني نه رده لان، که لکيان له بوشايي دهسه لات ورنه گرت، به تايه تي له سه رده مي هه لوزخان (۹۹۶ - ۱۰۱۴ ک / ۱۵۸۸ - ۱۶۰۵ ز) و خان نه حمه د خاني کوري دا (۱۰۲۶ - ۱۰۴۸ ک / ۱۶۱۷ - ۱۶۳۱ ز) هه ندي له ناوچه کاني خواروي کورده ستانيان خسته سر قهله مروه ي دهسه لاتي خويان. بهلام نه ماره تي نه رده لانېش که هه لکه وټيکي جيتو ټولنېکي هاوتاي نه ماره تي باباني هه بو نه به تواني دهوله تي سر به خؤ دايه زرينن. هره له نه نجامي نه وه دا که ولاته که يان بو هر به مهيداني زورانبازي خويانوي ناچار بون له ماوه ي سه ده و نېوېک دا ۴ جار پايتختي خويان پگويز نه وه، بڼکي نه ماره ته که يان له قهلاي زه لمه وه گوترايه وه بؤ قهلاي مهربان، نينجا بؤ قهلاي پلنگان، دواي نه وېش بؤ حه سن ناوا، سه رنه نجام بؤ سنه (۱۰۴۶ ک / ۱۶۳۶ ز) تا وه کو له مه ترسي رډم دوري بڼه له وه.

جياوازي مه زه يي شيعه - سونه هه ميشه يه کتيک له هڅ، يا خود له به هانه، گرنه کاني هه لکي رساني جهنگ بو. چه وساندنه وه ي مه زه يي

دانیشتوانی ولایت ته کانی به غداد و شاره زور په کتیک هو له هاندره کانی له شکر کیشیه کانی سرده می سولتان مورادی چوارم به ناو کوردستان دا بز سندنه وی به غداد له عجه م. تا له دواپین له شکر کیشی دا (۱۰۴۸ ک / ۱۶۳۸ ز) سولتان موراد خزی به غدادی به په کجاری له دس عجه م دهریتنا و. نهمش بو به هزی به سستی به یمانی ناشی زهاو (۱۰۴۹ ک / ۱۶۳۹ ز). ریککه وتنی زهاو سنوری نیوان هردو دوله تی له قافقاسه و تا سه روی خلیج: له ناخفه، قارس، وان، شاره زور، به غدا، به صرا، دیاری کرد. مریوان و قه لای هورامان و دهره تنگ له گه ل هوزه کانی پیره و زردویی بهر نهران که وت.

به دره، جه سسان، مهنده لی، سرمیل، درنه، قه لای زه لم، قزلجه، سرچاره ی چه می چه قان له گه ل هوزه کانی ضیانه دین و هارونی له نیلی جاف بهر عوسمانی که وتن. (۲۱)

ریککه وتنی زهاو ده سلاتی عجه می له روظناوای چیاکانی زاگروژدا نه هینشت و له دیوی روظه لاتی دا رای گرت و نهم سنوره له م ناوچه یه دا به کرده و به سنوری نیوان نه ماره تی نه رده لان و نه ماره تی بابان که تازه خه ریکی بوژانه و و گه شه کردن بون. هروها قه لمه روی ده سلاتی حاکمانی به بهش که دواپیتر له نه ده ی کوردی دا به «مولکی بابان» و «دارالملکی بابان» ناوبراو، به پی ی خورتیی و لاوازی مهنه کانی بابان و، گوتانی ته رازوی هیزی نیوان نه مان و نه ماره ته دراوسنگانی: نه رده لان و سوزان و موکریان و، گوتانی ته رازوی هیزی نیوان دوله ته کانی عوسمانی و نیرانی، تنگ یا فراوان بوه. هندی جار له لای سه رویه و گه یشتوته موکریان و، له لای خوارویه و گه یشتوته زهنگاباد، زهاو، جه بل جه مرین، جه سسان، به دره و مهنده لی و، له لای روظه لاتی به مریوان، بانه، سه قز و سه و، له لای روظناوایه و گه یشتوته کویه، رانیه، هریر، ناپترین کزیری و هه ولهر.

په راوتزه کان

۱. بدلیسی: ۳۶۲.
۲. بدلیسی: ۳۶۳.
۳. فخر الکتاب: ۹۵ - ۹۴.
۴. بدلیسی: ۳۶۴.
۵. بدلیسی: ۳۶۵.
۶. بدلیسی: ۳۶۶.
۷. بدلیسی: ۳۶۶.

۸. بدلیسی: ۳۷۰.
۹. بدلیسی: ۳۷۱.
۱۰. بدلیسی: ۳۶۷.
۱۱. نوککارمان: ۶۸۵ - ۶۸۹.
۱۲. بدلیسی: ۳۶۷.
۱۳. فخرالکتاب: ۹۶.
۱۴. فخرالکتاب: ۹۸.
۱۵. بدلیسی ۳۶۹.
۱۶. بدلیسی: ۳۶۹.
۱۷. دهریاری رنککهوتنی ناماسیه پروانه: پورکشتال: ۱۲۲۲.
- پارسادوست: ۲۶-۲۷.
۱۸. بدلیسی: ۳۶۹.
۱۹. بدلیسی: ۳۷۱.
۲۰. بدلیسی: ۳۷۱-۳۷۰.
۲۱. الراوی: ۲۱۱-۲۱۶، پارسادوست: ۴۵.

[illegible]

۲. میر سلیمان:

یه که مین ته قه للای سه ره خویی له بهینی بهرداش دا

- ۱ -

قوناغی نوئی ی بوژاندهوی نه ماره تی بابان له نیسوی دوه می سه دهی
پانزه هه می کزچیه وه دوس بن نه کاته وه، کاتیک هه قن نه حمه دی خه لکی داره شمانه
له نیلی نوره دیسی له ناوچه ی بشدر - ناوچه ی قه لادزه ی نیستا - بنه ماله ی
دهسه لاتداری بابانی دامه وراند.

سه رگروشته ی هه قن نه حمه د و هاوسه ره نه وره پایسه که ی، که نه بن له
نمه زایه کی نه وره پادا به دیلی گرت بن، نه که رجی له چیرۆکیکی خه یالی نه جن،
به لام له هه مان کات دا ده ری نه خا که هه قن نه حمه د نه بن له نوره دی عوسمانی دا
سپایی بو بن و له هیرشینیکی عوسمانیه کان دا بو سه ر ولاتانی مه سیحی نه وره پا
به شداری کرد بن.

هه یج له سه ر دانه که ی دا بو شاری سلیمانی (۱۲۳۵ ک / ۱۸۲۰ ز) له زمانی
مه حمود پاشای بابانه وه میژوی نه م بنه ماله یه وه ها نه گنیه ته وه: «ناوی هه زه که ی له
نه رادا «کرمانیج» ه، به لام وشه ی به به نازناوی بنه ماله که یانه و نه دما مانی نه م
بنه ماله یه سه ر داری بشتا و پستی نه و خیل نه، له بهر نه وه نیستا هه مونه و ناوچه ی
تیایدا دانیشتون و دانیشتوانی ناوچه که ش پتکه وه، به حکومتی «به به» یان
«بابان» ناو نه بری، هه زه که ش له بنه چه دا له بشدر، له شاخه کانی باکوری نزیک
«سن که نه» ی سه ر سنوری نهران دروست بو. مه حمود پاشا له سه ری نه روا و نه لن:
«له کاتی شه ری نهران عوسمانی و نیرانیه کان دا، یه کتیک له باپیره کانی،
خرمه تیکی باشی سولتانیکی عوسمانی کرد وه، له بهر امبه ر نه م چا که یه دا به وه
خه لات کراوه که فه رماندارتی هه مونه و ناوچه یه بکات که به شه ر له نیرانی داگیر
کرد بو، به م جو ره ورده ورده خزی و نه وانه ی دوا ی خزی هاتن، توانیویه دوس به
سه ر نه و ناوچه یه دا به گرن که نیستا به ده ستیانه وه یه، نه و ناوچه یه ش که له وساو له
نیرانیه کانی سه ندۆته وه، نیت هه مونه و ناوچه یه ش که و تنه ژیر دهسه لاتی بابانه کان،
یان به به و، به فه رماندارتی شاره زوریان سپارد، که پایته خته که ی که رکوک بو،
به لام میر له م گنیه رانه وه یی دا نه پتوانی میژوی هیچ رودا و نیکیانم بو ده ستیشان
هکا، هه رنه و نه ده نه بن وتی باپیرانی نه م، ماوه یه کی دورودنژ سه ر داری ولات بو بن
و، نزیک سه د سالتیک له مه و بهر فه رماندارتی دو ناوچه یان درایه. (۱)

سلیمان به به، یان بابا سلیمان له دوا چاره کی سدهی ۱۱ هه می کونجی دا که ورته چه سپاندنی دهسه لاتی خوی و دهسگرته وه به سر مولکی بابان دا. نیتړ له و کاتوه کور و نموده گانی میرایه تی بابانیان گرتی دهست. بنکی قهله مروه ی بابان له سره تادا «دارمشان» بو که نه که ورته نیتوان شاره گانی قهلا دزه - سرده شتی نیستموه. وه کونه لیتن نه بقی ماویه کیش له «ماوت» و نیبجا له «قهلاچولان» بوم.

-۲-

سالی (۱۰۹۹/۱۶۸۷ز) وشکه سال بو. کاره ساتیکي سروشتی گوره ی به دودا هات. گرانی و قاتوقری و برسینتی بلاو بوه وه. ژماره یکی زوری کوود و عمره ب پژانه ناو کزلا نه گانی به غدا ده وه داوای خوار دنیان نه کرد. به دوی نموده دا نه خوشی تاعون بلاو بوه وه. له ماوه ی ۳ مانگ دا تنیا له به غدا د ۱۰۰ هزار کمس زیاتری کوشت. سالی دوی نموده ش دیسان تاعون بلاو بوه وه له جاری یه کم کوشنده تر بو. هه موړوژنی زیاتر له هزاره کی نه کوشت. تاعون شیرازی کاروباری ولاتی تنیک دا. خه لک نه پاننه توانی باج و سرانه بدهن.

لهم هه لومره چه نالوزه دا میر سلیمان و میر حسن به له شکری بابانه وه چونه سر کهرکوکي ناوه ندی نیاله تی شاره زور. دهستیان به سر کهرکوک دا گرت و لهم شه ده دا دلاور پاشای «موتهمه ریف» ی کهرکوک کوژا (۱۱۰۱/۱۶۸۹ز). حسن پاشا و مزیری به غدا د، له جنگی دلاور، حسین پاشای دانا به موتهمه ریفی کهرکوک و، هتیز و دهسه لاتی دایه بز له ناوبردنی میر سلیمان. هه روه ها نم هه روه شه نامه پشی بو نارد:

«نیتوه که له دانیش توانی ناوچه گانی سر به شاره زورن و، له ره عیده ته گانی ده وله تی بهرزی سرکه وتون، واتان لښ چاوه روان نه کرا گوترا په لی فرمانه گانی بن، به لام نموه چنده سالنکه دوژمنایه تی والی کهرکوک نه کهن و، له پښگای گوترا په لی دهرچون و، دهمستان دریژ کرده بز شوپنایی تر که مولکی سولتان له وانه شاره زور و ده ور و بیری.

که موتهمه ریفی کهرکوک هه ولی دا پتانیه نیستموه هوش خوتان و پتانگیر نتموه سر پښگای راست، چونه وه به گری دا و پرکیشیتان کرد کوشتان و، که لوبدل و شتومک و سر بازه کانیتان تالان کرد. شه یستان چوه بن کلنشه تانه وه شاروچکه ی شارموزور و ده وروپشتیتان داگیر کرد، له کاتیک دا که نه تانزانی له کونه وه و تا نیستا نموانه مولکی ده وله تی بهرزن. نه مانزانی هوتکانی نم کارانه چی بون و، به دریژی ناگادارمان بکهن چی پالی پتوه نان نم جو لانه وانه بکهن. نه بقی به په له شاروچکه ی شاره زور چول بکهن و کاروباری نوږی بده نه دوس نو «موتهمه للیمه» ی فرمانی دانانی ده رچوه. هه روه ها نه بقی هه مو که لوبدل و

ششمهک و چهکی که له پاشای خوالیخوشبوتان گرتوه بدهنوه به موتهسه للیمی نوئی.

نهوش بزانی نهگه گرئی له ناموزگارینه نهگرن و نهگه پینه وه ژتر باری فدرمانبیری نهگه ونه بهر توره بونی کاربه دهستانی بهرز، نهوسا ههزاران له شکران نه نیرنه سهر، بیتگومان نیهوش توانای بهرامبه رستان نیه و ناتوانن له روی سهر بازه سهرکه وتوه کان دا راهوست و، چاره نوستان نه بن به بهند بز هه مو نهواندی ری نه دن به خویان نه م جزه کارانه بهکن. بویه پیش نه وهی دهنگریستان بهگاته دهوله تی سهرکه وتو نه بن چاره سهر بهکری، نه گینا بهلا به سهر خوتان و دانیشتوانی به سزمانی بیتاران دا نه هین، له بهرنه وه پتیه بهگه پینه وه بو ناو ریزی مرسولمانانی به کتاپه رست و ملکه چی شهر به تی نیسلامی بن به پنی ی نایه تی گهریعی؛ وها ابها الذین امنوا اطعوا الله واطعوا الرسول واولی الامر منکم، نه گینا له ریزی «پاخی» یان دا دانه نرین که به پنی شهر به تی نه بن شهرتان له گدل بهکری.

وهرنه وه هوش خوتان و داوی لیبوردنی گون هه کانتان بهکن و، شار و دهرو پشته کهی بدهنه دهس حاکمی نوئی و، نه وهی له پاشای خوالیخوشبو تالان کراوه بهکیرنه وه و، له وه ناگادارمان بهکن بز نه وهی لاپه رهی رابردو هه ل بده پنه وه و لاپه ریه کی تازه بهکینه وه.

عنیش له لای خومه وه به لیستان نه دهمی داوا له دهوله تی بهرز بهکم لیستان خزش بین، نه گینا واوهیلا لهو چاره نوسه ی چاوه ریتان نهکا.

نهوش بزانی که شیریه دهوله ت بهرنه وه و، حسابی شهوکه تی رۆشه، نهگه گرمانتان له وه هه به له وانه بیرسن که له نیه به سالآچوترن و، له خاوهن تهجرو بهکان بیرسن. نهگه رعه قلیتان هه پنی کوئی له ناموزگاریه بهکانم نهگرن و نه بنرخینن. «وان کل مفروء مغلوب و السلام» (۲)

له شکره کهی والی به عداد و، حسین پاشای تازه موته سه رپی کهر کوک دو مانگ لهو دهرو به ره دا سه ریه وه هیچی پنی نهکرا. به سهرنه که وتویی که راپه وه (۱۱۰۲ ک / ۱۵۹۳ ز). (۳)

هه لومهرجی به عداد تیک چوو. به صرا له لایه ن نیله کانی عه ره به وه پهلامار نه درا. والیه کان یهک له دوی یهک نهگوران، بهلام نه بیان نه توانی کاروباری ولات ریک بهخه نه وه و، باجی حکومه تی کو بهکینه وه.

- ۳ -

دهسه لاتی سهر به خوی سلیمان به به تانه هات زیادی نهکرد. به قسه ی مهسوره: «له سهرده می جلوسی شا سولتان حسین دا کاروباری نه ماره تی کوردستان (نه رده لان) له نهستی محهمد خانی کوپی خه سهره خانی نه رده لان دا بو، له کاتی نیاله تی نه ودا، سلیمان پاشای باهان له بهر زۆری سپا و له شکر و، فره بی زیو

زېرم بایي بو. له شکرینکي له ژماره ی نه ستیره ی زورتری سازدا. له همدو مهمله که تی
رځم و تیران دا که و ته تالان و راو وړوت و، بانگی سهر به ختی و یاخیبونی به گوی
ی دانه ستوانی همدو ولات دا دا.

مهرتا به سپاه کی ژماره زوره به رنگاری و زیری به غداد بو، دوی نووی
نه به گزرا جونی و زردا به تیشکاوی هلات، نو سپا که وری به نیازی گرتنی
کوردستانی نوره لانی جولاند و، دوستی گرتنی بز ناچه سنوریه کانی نووی درتژ کرد
و درگاکانی فیتنه و فساد دی کرده و، له به کم تکان دا هدرامان و مهربان و
سزبان گرت و، تهرخان به کی کوری زوراب سولتانی کوری که لب عدلی خانی
والی که له سقز و سیاکو بو، هدر وها نیبر اهییم به کی میر نه سکه ندری
ده لانداری مهربانان کوشت.

سره نجام که هوالی هه لکهرانه وه و راهپرسی سلیمان پاشا گه یشته شا
سولتان حسین، پهلوانی نو روداره دای گرت. عه بیاس قولی خانی قاجاری به
سرداری سیاه کی گه وری له ژماره به دهر دانا و، ناردی بویه به سستی
فیتنه ی سلیمان پاشا و، یارمه تیدانی سیاه نهرده لانه (۴)

شاهسولتان حسین (۱۱۰۵ - ۱۱۳۵ ک / ۱۶۹۳ - ۱۷۲۲ ز) بزرگوار
برین له ته قلا فراوانخوایه گانی سلیمان پاشا هدم رنگه دیپلوماسی و هدم
رنگه جهنگلی کرت.

- 1 -

سنوری دسه لاتنی سلیمان فراوان بو بوله که رکوکوه تا نرده لاتنی هینا بو
ژیر دسه لاتنی خویهوه. نم ناوچه په له روی جوگرافیای به شری و سروشتیه وه
پتیکوه به ستراو بو. له روی ره گز و زمان و فیره نکه وه له یک نه چو. له روی دین
و مذهبه وه هه مریان سوننی شافیهی بون. له گهله مذهبی ره سمیی دهره لاتنی
صفه وه و. مذهبی والیه گانی نرده لان جی اواز بو. هژی یه ککرتن و یه ککه و تنهان
زورتر تن دا بوله وه به شتن له دهره لاتنی صفه وه یا عوسمانی بن.

- 6 -

له سهردهمی شا سولتان حسین دا دو روداو قهومان نه یانتوانی سهرله نوبی
ببین به هوی هلوه شانه وی په پمانی زه هاو و، هه لگیر سانه وی شهر له بهینی هه رودو
د دولت دا.

یہ کہ میان، لشکر کشی بہ بہ سلطان بڑا سر ناوچہ گانی ندر دہ لان کہ بہ بن
ی پیمانی زہا و (۱۰۴۹ / ۱۶۳۹) بہ شیک ہون لہ قہلمرہوی صفہوی۔
دوہ میان، داگیر کردنی بہ صرا لہ لایہن نہ میری حوتزہوہ کہ بہ بن ی ہمان
بہ بیان بہ شتی ہولہ دولہ تی عوسمانی۔

به لام لاوازی همدرد دولت و گیرخوار دنیا به گیرگرفتی گه ورتدرد:

عوسمانی به شهر ددهوله تانی نه ورپاوه و، صفه وی به گیروگرفتی ناوځووه، هردولای والی کرد بیر له شهر نه که نه وه. پټگای گفتوگوی سیاسیان گرت. شای نیران دو جار نامه و نوښه وی بولای سولتانی عوسمانی نارد: - نامه دیکه میانی سالی (۱۱۰۹ ک / ۱۶۹۷ ز) له گدل کللی شاری به صرا و دیاری هینرا و به نرخ دا به روستم خان دا نارد بولای بابی عالی. روستم خان له پیش دا صفه وی نه عظم و شتخولنیاسی بیی، نینجا سولتان به گهرمی پیشوازیان لی کرد.

شا لدم نامه ددا، پاش پشه کییه کی دریتی بر له چالوسی و، بیر هینانه وی پټیستی راگرتی مەرجه کانی ناشی، باسی گیروگرفته کانی سنوری هردو ددهوله نکا، به صرا به مولکی سولتان نه زانی. هر له بهرنه وه کللی شاره کوی بۆ ناردوته وه. له همدان کات دا سکالا له دس به به سلیمان دهر نه بری که «...» ماره به کی درتیه همدو روتی شهر نه فرشتی به حاکمه کانی سر سنور و نیل و هوزه کانی کوردی نم لاینه... دهستی گرتوه به سر هندی له ناوچه کانی حاکمه کانی نم سنوره و، رهفاری ناهجق نکا له گدل پارتیزه رانی که لهو سر سنوره مهنموری موراعاتی شهر ایطی صولح و میثاقن...»

ههروه ها گازنده له پاشا کانی به غداد نکا چونکه «...» چهن دین جار کرده وی ناشایسته ی نو کا برایه «یان پټی راگه نه راره به لام...» همدو جارتیک نه وان به لینی ته من کردنی نو و چاره سر کردنی نم کاره یان داوه... به لینه کانیان نه هیناوه ته دی، که رکوک و نو شولتانه ی له پاشا و سنجق به که کانی گرت بوله دهستی نه ودا هینراونه ته وه...»

له کوتای نامه کوی دا داوا له سولتان نکا فرمان دهریکا بۆ له ناو بردنی سلیمان به به و، نه مه داتنی به هوی پته و بونی بناغی پته ونندی دۆستانه ی هردو لا.

هر بۆ نه و مه به سته هندی راسپارده ی به روستم خان وتوه که به زار بۆ سولتانی رون بکاته وه. (۵)

- نامه دیکه میانی سالی (۱۱۱۲ ک / ۱۷۰۰ ز) له گدل کللی شاری به صرا به همدان ناوهرۆک به نه بوله عصم خان دا نارد وه بۆ سولتان، نه مجاره یان سولتان فرمانی گرتنه وه ی به صرا دا.

نه توانی له ناوهرۆکی نم نامانه چهند نه نجام گیریک به کری:

(۱) ههولدانی دهریاری صفه وی بۆ پاراستنی په یونده ی دۆستانه ی نیوان هردو ددهوله له سر بنچینه ی په یمانه کانی را بردو. نه ویش له لایه که وه نه که راپه وه بۆ لاوازی و دارزانی ددهوله تی نیران که نیتروزی جهنگینی تی دا نه مابو، وه کو دوایترو، هیرشی نه فغانیه گان دهریان خست، وه له لایه کی تره وه خهریکی شا و دهریار بیانی صفه وی به رابواردنی رۆژانه وه.

بولاری دامرکانهوه و سرکوت کردنی بزوتنه‌وی سهره‌خویی خوازی میری بابان و نالوزانی ناوچه سنورییه‌کان.
(۳) رقی نه‌ستور و قینی قولی دهرباری نیرانی له کورد و مه‌زنه‌کانی.

- ۶ -

شا سولتان حسین له پال ته‌قلای دیپلوماسی دا بز نه‌وی بابیعالی بز هاوکاری و ته‌قلای په‌کگرتو راځکښن دژی میر سلیمان، له‌شکرکی که‌وری قزلباش به‌سرکرده‌یتي په‌کتی له‌سرانی ناسراوی قزلباش ناره‌سر کوردستان، بز نه‌وی به‌ری پشیره‌وی له‌شکری کورد بگری و بیان گڼه‌شته‌وه دواوه. له‌همان کات دا نه‌و کوردانه‌ش ته‌منی بکا که‌هاوکاریان له‌گه‌ل له‌شکری بابان کرده، یا نه‌رمییان له‌گه‌ل نواند بون. مه‌ستوره، له‌م باره‌یده‌وه نویستی: «که‌مه‌وکیبی سیای قزلباش و قشونی نه‌رده‌لان که‌پشته‌مه‌لپه‌ندی مه‌ریوان، سلیمان پاشا پتی نازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی برده‌پیش و بو به‌شه‌ر، له‌به‌یانی ۹ ی موچه‌رده‌مه‌لخه‌رامی ۱۱۰ تا نیتواری هه‌نگامه‌ی جه‌نگ له‌برسکه‌ی تیغ و زرمه‌ی رم که‌رم بو، له‌به‌یانییه‌وه تا نیتواری نیزیه‌ی دلیران له‌په‌کتری کاربگر و شمشیری دلاوران گیانی نه‌کوش و سه‌ری نه‌ری، هیچ لایه‌کیان کارشکیان بز پښه‌وه نه‌برد.

به‌یانی رژی داهاتو که ۱۰ هه‌می مانگی ناوبراو بو، دوباره‌ته‌پلی شه‌ر له‌هه‌ردو لاه‌لن درا و، هه‌ردولا بز شه‌ر ریزیان به‌ست، وه‌کونه‌ده‌شتر هه‌لیان نه‌کوته‌یه‌سه‌ر له‌شکری په‌کتری. سلیمان پاشا بزبان داه‌زیه‌ناو مه‌بدان و مه‌ردانه و دلیرانه‌روی له‌شه‌ر که‌کرد و نازایه‌تی نواند، سه‌ری چه‌ندین سواری ناوداری به‌زه‌بری بازو به‌رده‌ایه‌وه سه‌ر نه‌رز.

له‌دوایی دا، له‌به‌رنه‌وی فته‌ح و ظه‌هر به‌نده‌به‌ته‌قدیره‌وه نه‌ک به‌زه‌بری بازوی دلیرانی رۆسته‌م ناسا و هینزی شمشیری شیرانی پر هونه‌ر، شه‌مالی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر نالای دوله‌تی عه‌باس قولی خان دا هه‌لی کرد و، سلیمان پاشا و له‌شکره‌که‌ی ژیر که‌وتن و تیشکان، زۆری سه‌رکرده‌کانیان کوژران و گیران و به‌شینکیان بریندار و به‌دیل گیران. نه‌وی له‌شمشیر رزگاری بو به‌هزار ده‌رده‌سه‌ر و کښه‌گیانی خوی قوتار کرد. خیره‌ت و باره‌گا و که‌لوه‌لی خزیان به‌جی هښت. به‌ره‌و لای رۆم و قوسه‌نتین هه‌لاتن، (۶)

- ۷ -

قاسم سولتانی هه‌ورامی لای سه‌رکرده‌ی له‌شکری عه‌جه‌م زمانی له‌مه‌زنه‌کانی نه‌رده‌لان دا بو. تاوانباری کرد بون به‌وی نه‌وان به‌هه‌زی دراوستیه‌تی و او مه‌زه‌بی و هاوستیه‌تی و دور به‌رکرده‌وه ده‌ستکښی له‌شکری بابانیان کرده

بزدگیرکردنی ناوچه که. له سهرنوه غه بیاس قولى خانى قاجار ۱۲۰۰ که سی له کورده کانی ندره لان سهری. بز چاو ترساندن و ته من کردنیشیان گردنکی له که للهی سهربان دروست کرد، که به «کولین کوه» ناسراوه. قاسم سولتان که دوزمانی کرد بو، نهویش له سزا رزگاری نه بو. سهری نهویشی به براری له سهر لوتکهی کرده که دانا. (۷)

شیخ نه حمده، شاعیرنکی نو سهرده مه، شیعرنکی فارسی به م بزنه یه وه داناوه. شیعه که ی پر مه غنایه و توالجینکی کوشنده له کورد خزی نه گری. سالی روداوه که شی باس کرده. له شیعه که دا نه لن:

اگر چه او منارکله ها ساخت
ولی باوی سلیمان نردها باخت
بسال سیزده خان قزلباش
نحوست های مخفی کرد او فاش
نحوست ها زکس نبود، که از ماست
از ان گفتند کز ماست آنچه برماست

- ۸ -

چیرۆکی دوانزه سواره ی مهربان، که له ناو کوردا وه کونه فسانه یه کی نه تهره یی لق هاتوه و، پیهره سیرد به شیره یه کی نه ده بیی دایر شتوتوه، نه بن له سهرده می مهر سلیمان دا روی دابن. گوايه ۱۲ سواری باهان له شه به یخونیک کی کتوپردا نه دن به سهر چند هزار سهربازکی نیرانی دا که له که ناری گۆمی زرنبار له مهربان بارگه یان خست بو. هیزی نیرانییه کان نه شکین و پیش نه وه ی هیره که یان بز بکری پاشه کشن نه کن. (۸)

- ۹ -

تاعون به صرای به جوړی په ریشان کرد به خه لک نه یانسه توانی تهرمی مردوه کانیان بیهن بز گۆرستان بیاننیزن. ههر کهس نه مرد لاشه که ی یا له ماله که ی خوی دا نه شاردرایه یان به جی نه ما.

خه لک باج و سهرانه یان بن نه درا. له سهر وه گرتنی باج و سهرانه بو به شهر له بدینی والی و خه لک دا. نینه کانی عهره ب یاخی بوین. سهرینچییان له فرمانه کانی ده ولت و دانی باج و سهرانه نه کرد. والی له شهر دا له که ل نینی مونته فیک کوژرا (۱۱۰۲ ک / ۱۶۹۰ ز). به صرا و ده وروپشتی پشینوی تن که وت بو. شیخی مونته فیک «مانیع» دهستی به سهر به صرا دا گرت بو. والیه کانی به غداد دهسه لاتیان به سهری دا نه ما بو. چند جاری هیز له به غداد وه گۆگرایه وه و له شکرکشیشان کرد بز گنیرانه وه دهسه لات به سهر به صرا دا به لام هیچکام له

هیرشه‌گان سهرکه‌وتو نه‌بو. بابی عالی خدریکی شهر بو له مه‌یدانه‌کانی نه‌وروپا نه‌ینه‌په‌رژایه سهر به‌صرا. والیه‌کانی به‌غداد ناویند هون له‌وهی خزیان بتوان دوس بگره‌وه به سهر به‌صرا. نه‌میری حریزه به ره‌زامه‌ندی والی به‌غداد به فینل به‌صرا له دوس مانبع شینخی نیتله‌کانی مونه‌فیک دهره‌ینا. مانبعی دهرکرد. به‌صرا که‌وته دوس نه‌میری حریزه. نه‌میری حریزه شای نیرانی، شا سولتان حسین، له کرتی به‌صرا ناگادار کرد. شا نه‌ینه‌وست شهر و دهره‌نایه‌تی له گهل دهره‌تی عوسمانی تازه به‌پشته‌وه. رازی نه‌بو به گرتی به‌صرا. یه‌کینکی نارد به‌صرا وه‌بگری تا ته‌سلیمی عوسمانیه‌گان نه‌کرتنه‌وه.

سالی (۱۱۱۲ک / ۱۷۰۰ز) نیر بابی عالی دهستی به‌تال بو فهرمانی دهرکرد بز والیه‌کانی دیار به‌کر، سیناس، قهرمان، پیره‌جیک، ناماسیه، عه‌ینتاب، مهرعش، حه‌لب، شاره‌زور و میره‌کانی به‌دره، باجه‌لان، به‌یات و سواره‌ی کورد بز رزگار کردنی به‌صرا. هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زوریش که‌شتیان ناماده کرد.

هیزی عوسمانی به‌تی که‌وت به‌ره به‌صرا. داودخان، حاکمی نیرانی به‌صرا، شاری به‌بن شهر به‌دهسته‌وه دان (۱۱۱۲ک / ۱۷۰۰ز). به‌دریژی سالی ۱۱۰۲ک (۱۶۹۰ز) تا ۱۱۱۲ک (۱۷۰۰ز) به‌صرا له ژنر ده‌سه‌لاتی عوسمانی دا نه‌ما‌بو.

- ۱۰ -

ناردنی دوجار سه‌فیر و نامه له لایه‌ن شاره‌ بو سولتان و. ناردنی نامه‌ی والی به‌غدا، به‌لگه‌ی نه‌وه‌ن جولانه‌وه‌کی سلیمان به‌به مه‌ترسیه‌کی زلی بو سهر ده‌سه‌لاتی صفه‌وی و بز سهر هی عوسمانی دروست کردوه له ناوچه‌که‌دا.

هه‌ردو ده‌ولت که‌وته هارکاری بو له ناوبردنی. دواي نم روداو له لایه‌نی عوسمانیه‌وه حه‌سن پاشای وه‌زیری به‌غدا که‌وته سهر کو‌تکردنی کورده‌کانی سنجار و، سۆدان و. عه‌ره‌به‌کانی لای به‌صرا. له لایه‌نی عه‌جه‌میشه‌وه حسین خانی لوم نیردرایه سهر شاره‌زور و که‌وته تالان و کوشتی خه‌لک. نیلی بلباسی راونا بز ناوچه‌ی ناگز و قه‌ندیل. (۹)

سه‌باره‌ت به‌چاره‌نوسی به‌به سلیمان قسه‌ی جیاوازه‌یه: «لۆنگریک» نه‌لی: «دواي نیشکانی له هیزی نیرانی په‌نای بز نه‌سته‌مرل برد. به خوشیه‌کی زۆره‌وه پینشوازی لی کرا. سنجه‌قی باهانی درایه که به ره‌سمی خرایه سهر پاشایه‌تی که‌رکوک». نه‌مین زه‌کی به‌گیش هه‌واله‌کانی لۆنگریکی دوباره کردۆته‌وه و، له سهرچاوه‌یه‌کی تو‌رکیه‌وه نه‌گه‌یه‌ته‌وه که سنجه‌قی نه‌درنه‌ی دراوته‌تی. لابه‌لا‌باسی هاوکاری هیزه‌کانی رۆم و عه‌جه‌م نه‌که‌ن دزی سلیمان. به‌لام هه‌مه‌ر پورگشتال، میترونوسی ره‌سمی تو‌رک، چاره‌نوسی میرسلیمانی رۆن کردۆته‌وه و، نویستی: «له ناسیا، به‌به سلیمان سهرۆکی یاخیانی کوردی شاره‌زور له زه‌مانی حکومه‌تی

حه‌سه‌ن پاشادا، که بهر له دالتابان حوکمرانی به‌غداد بو، به یارمه‌تی پاشاکانی
حه‌له‌ب و دیار به‌کر شکینرا و، له گه‌ل حه‌فده به‌گی گوردا، که له یاران و یاوه‌رانی
نه و بون، کوژا... (۱۰)

ده‌نگه هه‌واله‌که‌ی هه‌مه‌ر له هه‌مویان زیاتر جینگای باوه‌ر بین.
به‌مجوزه یه‌که‌م هه‌ولدانی به‌به سلیمان بز یه‌ک‌خستنی کوردستانی بابان و
کوردستانی نه‌رده‌لان و، دامه‌زاندنی ده‌سه‌لاتی سه‌ره‌خوی گورد له نیوان به‌رداش.
هیزی رۆم و هیزی عه‌جه‌م دا وردوخاش بو.
دوای سلیمان پاشا مولکی بابان له نیوان کوره‌کانی و نیله‌کانی تر دا به
تایبه‌تی زه‌نگنه دابه‌ش بو.

په‌راویزه‌کان

۱. ریج: ۱۰۲.

۲. نظمی زاده: ۲۹۶ - ۲۹۷.

۳. العزازی: ۱۱۹ / ۵.

۴. مستوره: ۵۹ - ۶۱.

بز ناگاداری زۆرتر له سه‌ر هیرشی میر سلیمان بز سه‌ر نه‌رده‌لان و، شکاندنی
میرسلیمان له لایه‌ن له‌شکری نیرانه‌وه به‌روانه: لونگریک: ۱۰۵؛ امین زکی،
«تاریخ السلیمانیه»: ۶۲؛ فخر الکتاب: ۱۲۷؛ وقائع نگار کردستانی: ۱۴۱؛
نهم دو سه‌ر چاره‌یه روداو که نه‌به‌نه‌وه بز سه‌رده‌می خان نه‌حه‌مه‌د خانی کوری
که‌لبه‌لی‌خان (۱۰۹۹ - ۱۱۰۷ ک / ۱۶۸۷ - ۱۶۹۵ ز) له سه‌رده‌می شاه
سلیمانی سه‌فه‌وی دا، به‌لام راستیه‌که‌ی نه‌وه‌یه که مه‌ستوره نویستی، نامه‌کانیش
شا سولتان حسین نویسی.

۵. نوانی، «اسناد...»: ۱۲۹ - ۱۳۰.

۶. مستوره: ۶۱ - ۶۲.

۷. مستوره: ۶۲؛ فخر الکتاب: ۱۷۲ و ۴۸۳؛ امین زکی، «گورد...»:

۴۰۶.

میترونه‌سه‌کانی نه‌رده‌لان نه‌که‌رچی هه‌مویان هاوبیرن له گیترا نه‌وه‌ی شه‌ره‌که‌دا
و له کوشتنی به‌کۆمه‌لی مه‌زنه‌کانی نه‌رده‌لان دا، به‌لام له دیار یکردنی میتروی
روداو که‌دا هاوبیر نین.

شیره‌که‌ی شینخ نه‌حه‌مه‌د نه‌لن: ۱۱۱۳ ک به‌وه.

لونگریک نه‌لن: سالی ۱۱۰۷ ک به‌وه.

مه‌ستوره نه‌لن: سالی ۱۱۱۰ ک (۱۶۹۸ ز) به‌وه. تۆماره‌ کۆنه‌کانیش له‌وانه
تۆماره‌که‌ی ره‌نجوری: «شکستی میر سلیمان سالی ۱۱۱۰» نهم ساله‌یان به‌ سالی

تیشکان و کوتایی حوکرانی سلیمان پاشا داناوه.

۸. لؤنگریک: ص ۱۰۶؛ بیره مینرد له: «چیرۆکی دوانزه سواره‌ی مهربوان»

داناوه که نه‌گه‌په‌توره بۆمه‌رده‌می نه‌حمه‌د پاشا.

۹. پورگشتال: ۳۰۱۰؛ مستوره: ۶۲.

۱۰. لؤنگریک: ۱۰۶؛ امین زکی، «تاریخ السیمانیه»: ۶۳ - ۶۴؛

پورگشتال: ۴ / ۲۸۸۳.

۳. خانه پاشا:

کورد له شهري نه فغان و تورک دا

- ۱ -

بلاوبونه‌وی قاتوق‌ری و ناعون و، گزړېنی بهک له دواي په‌کي واليه‌کاني به‌غداد هه‌لومهرجي به‌غداد و ناوچه‌کي په‌ريشان و شېرزه‌کرد بو. له ماوه‌ي ۱۶ سال دا زياتر له ۱۰ والي بزوه‌زاره‌تي به‌غداد دانران و ليخ‌ران. بابي عمالي له شهر‌دا بو له کول هندی له ده‌وله‌تاني نه‌وړوي نه‌ينه‌په‌رژايه سر ناوردانه‌وه له به‌غداد و به‌صرا. ده‌سلاتي به‌غداد به سر ناوچه‌کاني ده‌وړېني دا‌گز‌بو‌يو له هندی جینگادا هر نه‌ما‌بو. (۱)

سالي ۱۱۱۶ک (۱۷۰۴ز) جه‌ديد حسن پاشا بو به والي ي به‌غداد. ماوه‌ي ۲۰ سال کاروباري به‌غداد و ولايه‌ته‌کاني شاره‌زور و به‌صرای له ده‌س دا مایه‌وه. وه‌زاره‌تي حسن پاشا سره‌تاي قوناعتي‌کي نوي بو له ژباني سياسي و کومه‌لايه‌تي عتراق دا. حوکمي مه‌مالیک (کوله‌من) له عتراق دا له سر ده‌ستي نم دا دامه‌زرا و، له سر ده‌ستي نه‌محمد پاشای کوري دا چه‌سې. تانستاش گره‌کتي‌کي به‌غداد و يه‌کني له مزگه‌وته‌کاني به ناوي نه‌مه‌ويه.

حسن پاشا له ماوه‌ي وه‌زاره‌ته‌کي دا، له‌شکرکيشي ي بز سر نيله‌کاني عه‌رب و کورد، کرد بو به په‌رنامه‌ي کاري. سواره‌ي کوردي له دزي نيله‌کاني عه‌رب و سواره‌ي عه‌ره‌بي له دزي نيله‌کاني کورد به کار نه‌هيتا. به‌مه‌ش ده‌سلات و شکزي هيزه‌ خوجنييه‌کاني نه‌شکاند، سامان و داراييشي به تالان نه‌بردن. چه‌ندين له‌شکرکيشي کرد بز سر نيله عه‌ربه‌کاني به‌ني لام. شه‌مر، زوبيدات، عويتد، خه‌زاعيل، مونته‌فيک، غزه‌... و، چه‌ندين جار په‌لاماري نيله کورده‌کاني شوان، بلباس، په‌زېدي، جاف و باهان... ي دا.

پردي نالتون کتري چاک کرده‌وه و، پردي له سر چه‌مي نارين و چي‌منه‌ دروست کرد. نه‌مه‌ش هاتوجزي بازرگاني و له‌شکرکيشي ناسان نه‌کرد.

- ۲ -

دواي تبشکاني مير سلیمان سرچاره‌کان ناگاداريه‌کي رون له سر مولکي بابان و ميره‌کاني و روداوه‌کاني به ده‌سته‌وه نادن. تو‌ماره‌کي رېچ دواي مير سلیمان باسي که‌سن نه‌کا که ناوي ته‌مه‌ر يان

تهیورخان به گه که نه بی سالی ۱۱۱۰ ک (۱۶۹۸ ز) تا ۱۱۱۵ ک (۱۷۰۳ ز) و،
دوای نه ویش به کر به گ تا سالی ۱۱۲۸ ک (۱۷۱۵ ز) میری بابان بوین.

ده ربارهی تهیورخان به گ ناگاداریهک به دهسته وه نیه. تهیورخان به گ نه وهی
فهق نه حمده یا له بنه ماله ی میره کانی سوزان بوه له کوتیه، دیار نیه.

میر به کر که لکی له لاوازی دهسه لاتی به غداد و پشتوی هه لومه رچی عنبراق
وه رگرت. به سه ره خزی کاروباری به رتیه نه برد. چاوی هری بوه که رکوک بهیگری.
میر به کر وه کو نه لین گدی به کراوای شاره زوری کرده به مه لبه ندی حوکمرانی و،
جوگای به کره جوش نه و رتیکی خسته و.

نیوانی به کر و پاشای که رکوک تیکجو. والی به بیانوی سه ریچییه وه سالی
۱۱۲۶ ک (۱۷۱۴ ز) له شکری برده سه میر به کر. میر به کری شکاند. به گیتی تری
له جینگا دانا. به لام نه بتوانی خوی ده سگیر بکا. دوای ۲ سال میر به کر به خوگزی
و له به رگیتی که دا جو بو بزه غداد. پیاره کانی وه زیر ناسیانه وه، گرتیان و به
فرمانی وه زیر کوشتیان (۱۱۲۸ ک / ۱۷۱۵ ز). سه رجاوه کان هه ندیکیان نه لین:
شیت بوه بزه چوته به غداد و، هه ندیکی تر نه لین: بزه «ده خالهت» و داوای لیتورن
چوه، به لام پینش نه وهی «ده خالهت» بکا گرتیان و کوشتیانه.
دوای کوشتنی به کر چند سالی «موتسه للیم» ی تورک راسته وخو مولکی
بابانیا به رتیه برده و. (۲)

- ۳ -

سالی ۱۱۲۸ ک (۱۷۱۵ ز) حسن پاشا ۵۰۰ سواره ی کوردی له گه
عهده و ره حسان پاشای که هیای خوی دا نارد بزه بشداری له جهنگی نه مسادا.
به رامبه ره وه ده رامتیه شاره زوریان پت به خشی. (۳)

- ۴ -

نه فغانیه کان له قنده هار شورشیان دژی زولم و زوری دهسه لاتی صهفه وی
به رها کرد. حوکمی شاهه کانی صهفه وی که بشت بوه دوا قوزاغی کهنده لی و، له
روخان نزیک کهوت بوه وه، نه فغان قهنده هاریان گرت (۱۱۳۱ ک / ۱۷۱۸ ز).
لشکاری نیله راهه ره بوه کانی نه فغان به ره و نیران کشا. کرمان و مه شهه و گونا هادی
گرت و، که مارزی نه صفه هانی دا، پاش نابلقه دانیکی درژ شا سولتان حسینی
صهفه وی خوی و پایته ختی به دهسته وه دا (۱۱۳۵ ک / ۱۷۲۲ ز).

والی ی به غداد حسن پاشا، به کنی له باوه پیتکراوه ژیره کانی خوی به
نامه به کی پیروزی به وه نارد بزه لای مه حمودی میروه یس، که وره ی نه فغانیه کان.
حسن پاشا له مه نیازی کو کرده وهی زانیاری و هه لسه نگاندنی هه لومه رچی نیران
بو دوای هیرشی نه فغان. نیردراوه که ی حسن پاشا، دوای به جیهیتانی نه رکه که ی

که پاینده. لای واپو نیران و کور پارویه کی نهرم به ناسانی قوت نه درن. والی بابی عالی ناگادار کرده و له هه لومهرجی نیران و دهوله ته که ی خوی هان دا بز گرتنی. پیشتریش والی ی نهرز قوم بابی عالی له شینوانی هه لومهرجی نیران ناگادار کرد بو.

له نیران نیران و دهوله تی عوسمانی دا په یمانی زه هاو هه بو. به لام پشینوی بارودوخی نیران هه لیککی باشی بز نورکیا و روسیا هه لخت تا په یمانه کوته کان پشت کوئی بخمن و ته گیری دابه شکردنی که لاککی که ونو بکن.

بابی عالی بریاری دا نهو شونانه بگری که هیشتا دهستی نه فغان نه یان که یشتوبه. بز نه مهش پیوستی به وده بز زه مینه ی سیاسی داگیرکردنی نیران و. بیرو پای خه لک بز له شکر کیشی ناماده بکا. له لایه که وده که وته به کاره یانی نایینی نیسلام بز پاساودانی له شکر کیشیه که ی و. له لایه کی نره وده که وته گفتوگو له گه ل روسیا بز دلنیا کردنی.

شینخولنیسلامی دهوله تی عوسمانی فتوای دا: عه جهم ددان نانین به «خه لافه ت» ی نه بویه کور و عوسمان و عومهر دا. به لکو زوری صه حابه کانی پیغه مده. جگه له تیمامی عدلی. به «کافر» و «مورته دده» و «مونابیق» دانه نین. سوکایه تی به عانیسه نه کهن. زوری نایه ته کانی قورنان به پی ی ویستی خویان لیک نه دهنده. کوشتی نه هلی سونه. به «جانیز» نه زانن و «نیباحه» ی سامان و داراییان نه کهن و ژنده کانیان که نه گرن دس له گه ل تیکه ل کردنیان به پی «عه قد» به هه لال دانه نین و وکو «سه بابا» ی ناموسولمان ره فتاریان له گه ل نه کهن... موفتی نیرانیسه کانی به «مورته دده» دانا که نه پی نه حکامی «نه هلی رده ده» یان به سهره به پیترن و. ولاته که یان به «دارو له عرب» دانه نین.

بابی عالی له گه ل روسیا ریککه و تننامه به کیان نیمزا کرد بز دابه شکردنی سه رزه مینی نیران (۱۷۲۱).

به پی ی ماده ی سینه می نه م ریککه و تنه: نه بو سنوری عوسمانی و نیران له شونینی ته و او بونی سنوری روسیا و تورکیا و له دواوانی کور و ناراسه و به لای رزوژا وای شاری نه رده پیل دا دس پی بکا به هیلینکی راست بکشی بز هه مه دان و کرماشان. نه گره نه مه سهری بگرتایه نهو دابه شونه ی کوردستان که به کرده وده دوا ی شهر ی جالدران بو بو. وده له په یمانه کانی ناماسیه و زه هاودا شینوی قانونی به خزیه وده گرت بو هه لته و هشا یه وده. هه مو ناوچه کوردنشینه کانی ژیره دهستی نیران نه که وته ژیره دهستی عوسمانیه وده. (۴)

فهرمانی سولتان، که پشت نه ستور بو به فتوای شینخولنیسلام و. تیککه یشتنی روسی، ده رجو بز والیه کانی سنور بز «فه تخ» ی نهو ناوچانه ی که هیشتا دهستی نه فغانیان نه که یشت بویه. حه سن پاشای والی ی به عداد و. عه بدوللا پاشای کوریللی والی ی وان و. نیبراهیم پاشای سیلاحدار والی ی

نوروزم هره که بان کرانه فرماندهی قزلی خوی بز به جیهیتانی فرمانی سولتان
و فتواهی شیخولاسلام (۱۱۳۵ ک / ۱۷۲۲ ز). (۵)

- ۵ -

حسن پاشا، وزیر به بغداد بز به جیهیتانی فرمانی سولتان دهرهاری
گرتنی نو و شرتانهی هیشتا دهستی نه فغانیان نه گه یشتبویه سپاهکی گهره
سازدا. زماره به کی زور له نهله کانی عهره و کورد به شدار بون. له و کاته دا گهره
بابان خانه محمد به گ بو.

سپای رزم به سرگردابه تی حسن پاشا به ره و کرماشان به ری کدوت. گهره
پیاوه کانی کرماشان پیشوازیان کردن و به بن شهر شاریان به دهستوه دا. له هه مان
کات دا وزیر هیزی ناره سر لوستان و نزیک هه مه دان. لوستان هاته بهر فرمان
و جافی جوانز هاته ژیر نالای عوسمانیه وه.

خانه محمد به کی بابان له چوارچینهی نم ستراتیجه گشتیهی عوسمانی
دا به ره و ناوچهی ندره لان کشا. گهره کانی مریوان و هه ورامان به ره و پیری هاتن.
به بن شهر بونه هاوکاری. خانه پاشا به ره و سنه چو. سنه پایته ختی میرایه تی
نده لان بو. والی ندره لان به بن شهر سنه چو کرد. گهره پیاوانی سنه
پیشوازیان له حاکمی نوی کرد. نو ناوادی میر سلیمان له گل خوی برد بویه ژیر
گل نم هینایه دی. دانیشتوانی شاری سنه و قهله مروهی ندره لان سونه بون. به لام
بنه ماله والیه کانی ندره لان بز مه بهستی سیاسی برون به شیعه. له بهر نه وه
شتیکی ناسایی بو به خوشیه و پیشوازی دهسلاتی عوسمانی و خانه به کن. هه مر
مولکی ندره لان که وته ژیر دهستی خانه به گ (۱۱۳۶ ک / ۱۷۲۳ ز). خانه پله
پاشایه تی درایه و بویه میری میران و، خالد به کی برایشی له قهلاچولان بو بو
به پاشای بابان. سنوری دهسلاتی بابان له هه موکات فراوانتر بویه. له کهرکه وه
تا نزیک هه مه دانی نه گرتنه وه. (۶)

میژنوسانی ندره لان به ستایشه وه له خانه پاشا نه دوتن. به پیاوینکی ژیر و
شاره زا و دادپهروهر و به ویزدانی دانه نین که هه ولتیک زوری داوه بز رازی کردنی
دلی خه لک و، جتیکر کردنی نارام و ناسایش و ناوه دانی. مزگوت و مدهر سه به کی
گهره له سنه به نه یشت «دارو لحومه» وه بنیات نا (۱۱۳۸ ک / ۱۷۲۵ ز).
دو مناره ی بهرزه له مزگوت که دا بوه. تا سه ده به ک ناوه دان بو. نه مانوللا خان بز
ندهی شوتنه واری بابان له سنه به سرتنه وه. تیکی دان و شوتنه کی کرد به «باخی
فیرده وس».

- ۶ -

حسن پاشا له کاتیک دا چاوهروانی گه یشتنی وهرزی به هار بو. بن نه وه
له شکر بیاته سر هه مه دان، له کرماشان مرد (۱۱۳۶ ک / ۱۷۲۳ ز). تهرمه که بان

برده‌وه به بغداد. نه‌حمده پاشای کورې، له وگاته‌دا، والی ی به‌صرا هو. فرمانده‌کاني
 حه‌سین پاشا داوایان له ده‌ولت کرد نه‌حمده پاشا له جینگای باوکی بکن به والی
 ی به‌غداد و سهرکرده‌ی سپا. داواکه‌یان زو وه‌لام درایه‌وه. نه‌حمده پاشا بو پرسه‌ی
 باوکی چهند روزتیکی کم له به‌غدا مایه‌وه په‌کسر به ری ک‌هوت به‌ره و کرماشان.
 خانه پاشای میری نرده‌لان و حسین پاشای جه‌لیلی والی ی موسل و ژماره‌یه‌کی
 زور سهرانی نیلی عهره‌ب و کوردی له گه‌ل بو.

حسین پاشا داوای له خه‌لکی هه‌مه‌دان کرد به بن شهر خویان به ده‌سته‌وه
 بدهن. به‌لام نه‌وان خویان قایم کرد و به‌ره‌نگاریان کرد. سپای روم گه‌ماروی دان.
 پاشا ماوه‌یه‌ک گه‌مارو‌دان و شهر ی خویانوی دیواری ده‌وری شاره‌که‌یان هه‌لته‌کانه و
 رزانه ناو هه‌مه‌دانه‌وه. گوشتن و تالان و دهلکردن ۳ روز به‌رده‌وام هو. خه‌لکه‌که
 داوای «نه‌مان» یان کرد و وه‌زیریش «نه‌مان» ی دان. میری نرده‌لان خانه پاشا و
 میری درنه نه‌حمده به‌گ له‌م شهره‌دا به‌شدار بون. (۷)

نهم شهرانه ۳ سال دروزه‌یان کیشا بو. وه‌زیر گه‌راپه‌وه به‌غداد (۱۱۳۷ ک /
 ۱۷۲۴ ز) هه‌ندئ له نیله‌کاني عهره‌ب یاخی بویون. جه‌رده‌یی و پرنگرییان نه‌کرد.
 نه‌وه‌ی کرد به بیانونی په‌لاماردان و تالانکردن‌یان.

- ۷ -

نه‌وه‌مه‌ی نه‌شرف خانی نه‌فغانی تاجی شاهیتی نیرانی له سهر نا
 به‌شینکی فراوانی نهرزی نیران له لایه‌ن سپای عوسمانی و روه‌وه داگیر کرا هو.
 نه‌شرف گوسمانی نه‌کرد سپای عوسمانی به‌ره و روزه‌لاتی نیران بکشن و
 نه‌صفه‌هانیش بگری. که‌وته هه‌ولی به‌لاداخستی کیشه‌که به ناشتی.

دوای جلوس (دانیشتن له سهر ته‌ختی شاهیتی) به ماره‌یه‌کی کورت
 عه‌بدولعه‌زیز خانی به سه‌فیری خوی نارد بو لای باهی عالی له نه‌سته‌مول.
 عه‌بدولعه‌زیز خان ۳ نامه‌ی بن بو:

- نامه‌یه‌ک له نه‌شرفه‌وه بۆ سولتانی عوسمانی.

- نامه‌یه‌ک له نیعتی‌مادولده‌وله‌ی نه‌شرفه‌وه بۆ صه‌دری نه‌عظم.

- نامه‌یه‌ک به نیرزای ۱۹ مه‌لای نه‌فغانی بۆ موفتی و زانا نایناسه‌کاني

تری مه‌مله‌که‌تی عوسمانی.

عه‌بدولعه‌زیزخان گه‌یشته نه‌سته‌مول. صه‌دری نه‌عظم پینشوازی لیت کرد. له
 کوزینکی گه‌وره‌دا که به‌م بزنه‌یه‌وه کوز بی‌ونه‌وه عه‌بدولعه‌زیز نامه‌ی
 نیعتی‌مادولده‌وله‌ی دا به صه‌دری نه‌عظم و به ده‌نگی به‌رز خوتندرایه‌وه. هه‌روه‌ها
 نامه‌ی مه‌لاکاني نه‌فغانی دانن و نه‌ویش خوتندرایه‌وه. به‌لام وستی نامه‌که‌ی
 نه‌شرف که بۆ سولتانی نویسی بو لای خوی هه‌لبگری بۆ نه‌وه‌ی خوی پیدا به
 سولتان. نه‌وان نامه‌که‌یان به زور لیت سهند.

مه لاگانی نه فغان له نامه که یان دا نه و دیان روڼ کرد پوهه که چزن سولستان
مافی هبه له لایه نه و «نوموت» ی خزینه به «نیمام» داښتی، هروها نه شرفیش
مافی نه و ی هبه له قهلمه و نه که ی خزی دا له لایه میلله ته که ی خزینه به
«نیمام» ښا سرتی. له بهرنه و نه شرف له لایه خه لکی شیرانه و به «فاتح»
دانراوه نه و هغه به خزی نه دا و ګر شاهي قانونی شیران هم و نه و شارانه دا و
بکاته و نه که تورک و روس ګرتویانه.

ګاربه دهستانی عوسمانی و موفتی و قازی و زانا ناینا سه ناسراوه ګانی
عوسمانی زنجیره په ګر ګر و نه و دیان کرد ټولیدوان له دا و ګانی نه شرف. نه حمده
پاشای و هزیری به غدا دیش ناګا داری کرد بړن که نه فغان جهنګی پر ټپا ګانده یان له نا و
هینه ګانی دا دس پڼ کرده و ده راره ی «ناشهرعی» بونی شهر له ګډل هارمه زه به
سونیه ګانیا و دا.

له ګر ګر ګی ګه و نه دا ټول دیاری کردنی هلو ټیست له نه شرف دو پرسیار له
موفتی ګرا.

- په که میان، ناخو با و نه دارانی راسته قینه نه توان له په ګ کات دا پتیره و ی
له دو نیمام بګه ن؟

- دوه میان، موسولمانان سولتانیان به نیمامی خزیان داناره، به رامبه ر
که مینګی که به زور و به ناره و نه صفه هان و دوه و به ر ی ګرتوه زات نه ګا دا و ی
سه رزه مینتی بګا که له ده سلا تني نیرانیانی «رافضی» رزګار ګرا و، خزی به نیمام
داننه نن نه پڼ چی له ګډل بګر ګی؟

موفتی ه و نه و ګیشه ی به لا دا خست.

دو راره ی پرسیاری په ګم و تی: دو نیمام له په ګ کات دا ناتوان سه لته نه ت
بګه ن مه ګر ګر ګر ګی ګه و نه و و ګو نو قیانونی هیندیان له به یڼ دا پڼ. ټول
نه مشر «حدیث» ټکیان نه ګر ګر به به لګه: «اذا یوم الخلفین فاقطوا الثانی منهما»
له و هلامی پرسیاری دوه دا و تی: نه و ګا برایه یاخیه نه پڼ دا و ی ګو تر ا به لې
ټول بګر ګی. نه ګر سهری ټول سینه و ی خوا له سهر نه رز دانه و نه و ګیشه نامینتی.
نه ګر نافه رمانی کرد به پڼ ی قورنات حوکمی بریتیه له: «ان یقت احدهما علی
الاخری فقاتلوا الی تهفی حتی تنفی الی امر الله».

و هلام ټول نه شرف نو سرا به و نه. فترا ګانی موفتی پشی له ګډل نیردرا. (۸)

دانانی نه شرف به «یاخی» و ګو ر ګه یان دنی رهمسیمی جهنګ بودی.
عبدولعزیز خان ګه راپه و نه لای نه شرف (۱۱۳۸ ک / ۱۷۲۶ ز).

له پایزی (۱۱۳۸ ک / ۱۷۲۶ ز) دا نه حمده پاشای والی ی به عداد به
هینز ګی ګه و نه و له خور و نه مشا به و نه به و نه ده دان به ر ګه و ت. نه شرف که
به موی زانی نه ویش خزی ساز دا و به هینز ګه و نه به ر ګه و ت.

سپا ګه ی نه شرف له ۱۷ هزار نه فغانی و ده ر ګه و زنی و نیرانی تی

ننه پیری. ژماره یه کی کم «زه میرده» پان هه بو.

سپاکی تهحمده پاشا ۷۰ تا ۸۰ هزار کسه نه بو. تشکله و بوله تورک و عهروپ و کورد... توپخانه یه کی گوره شی له گهل بو. (۹)

هیزی کورد له ناو سپاکی نهحمده پاشادا نژیکه ی ۲۰ هزار کسه نه بو. له لایه ۲۰ میری کورده وه سه رکردایه تی نه کران له وانه: حاکمی نامیدی، میری درنه و دهره تنگ نهحمده بهگ، میری باجه لان عهلی بهگ، میری کوزه عهلی بهگ، میری جاف صفی قولی بهگ، میری گهروس حهسه ن بهگ، میری حه ریر مصطفه نا بهگ، میری سه عدا باد سرحان ویردی بهگ، میری که له سور رهضا قولی بهگ، میری زهنگنه محمده بهگ، میری سه رتاس حهسه ن بهگ، میری نالتون کوزیری نهحمده بهگ، میری قزلجه فهرهاد بهگ زاده، میری شاربازیر فهرهاد بهگ، میری سرؤچک حهسه ن بهگ... نه مانیش هه سوریا ن له لایه ن خانه محمده پاشای باهانه وه سه رکردایه تی نه کران. (۱۰)

نهحمده پاشا دوا ی نه وه ی هه مه دانی به جن هیشته پیامینکی پر له سوکایه تی بژ نه شرف نارد: نه فغانی به گهلینکی بی سه رو بهر دانا بو، که به ناره و ا شای قانون بیان له سه لته نه ت لاهرده. گوايه نه م هاتوه شای قانونی به خاتوه سه ر ته ختی سه لته نه ت. نه شرف له م په یامه نه ونده توره بو ناردی شا سولتان حهینی سه فیه وریان سه ریری و که لله سه رده کی به هه ره شه وه نارد بژ نهحمده پاشا. سپای تورک ۸۰ میل له هه مه دان دور که و تبه وه. له نینوان نه وان و سپاکی نه شرف دا ۱۲ میلیان به یه بو. هه ردولا بار و بارگه یان خست.

هه ردو سپا چهند رۆژئی له به ره گاکانی خزیان دا مانده. نه شرف که لکی له م چهند رۆژ نارامییه وهرکرت. چهند که سینکی له باوه ریتکراوه کانی خزی ناره ناو نۆزدوی عوسمانییه وه به تاییه تی بژ ناو کورده کان. میتر ونوسه ره سمیه کان نه لئین گوايه نه مانه به رتیلینکی زوریان داوه به میره کانی کورد و به لئینی پله و بایه ی «خان» یتیان به ن داو ن.

له کانتیک دا نۆکه ره کانی نه فغان خه ریکی تشکدان ی ریزه کانی سپای تورک بون له ناوه وه. نهحمده پاشا ۶ هزار کسه ی نارد تا ناگاداری له سه ر شوین و بار و دۆخی دوزمن کۆ به که نه وه. چاوساغه گانیان له کوتره رتیه کی وه ادا عاسییان کردن. نه فغانییه کان یتیان به یون، ته فرد تونابان کردن.

کتوبر چوار مه لای نه فغانی به سیما یه کی نورانییه وه به رام بهر نهحمده پاشا له ناوجه رگی نۆزدوگا که ی دا دهر که وتن. نه وی له هه سوریا ن بهر تر بو ناگاداری نهحمده پاشای کرد که نه وان له لایه ن گه وری خزیانه وه نیردراو ن تکا له تورک به کن دهس له شه ری هاو مه زه به کانی خزیان هه لیکرن و. له گهل نه وان «جههاد» ی نیرانییه رافضیه کان به کن. نه شرف سه ری سورما وه له وه ی تورک له گهل دهوله تیکی عیسایی رتیک که وتوه بژ زه و تکردنی سه لته نه تی نه و. کابرای مه لا

قسه‌کاني به‌وه ترواو کرد که نه‌کهر نه‌حمده پاشا هدر سور بن له سر په‌لامارداني نه‌شرف، نه‌وا نه‌شرف به داخه بز رشتني خوښي هاومزه‌به سونډه‌کاني.
نم قسانه کاري له همدروانه کرد که گوتيان لن بو. له کاتيک دا نه‌حمده پاشا خبريکي گفستوگوژ بو له گهل مه‌لاکاني نه‌فغاني، دهنگي بانگ به‌رز به‌وه. مه‌لاکاني نه‌فغان هه‌ستان له ريزي تورکه‌کان دا بز نوټرکردن ريزيان به‌ست. به‌م جوړه ديسان هاومزه‌به‌بي خوښان سه‌لاند. دواي ترواو بوني نوټر سر له‌نوټ مه‌لاکان داوايان لن کرده‌وه که خوښي موسولمانان نه‌پژني، و، گه‌رانده‌وه باره‌گاکي خوښان. به کاره‌نياني ناپين بز مه‌به‌ستي سياسي تيفنيکي دوده‌مه. سولتان به کاري نه‌هيتا بز يه‌کخستني ريزه‌کاني سپاکي و نه‌شرفه‌فیش بز هه‌لوه‌شاندي.

نم پرژپاگانده زبره‌کانه‌به‌ي نه‌شرف کاري خوي نه‌کرد. نه‌حمده پاشا بز نه‌وي زياتر ريزي سپاکي هه‌لنه‌وه‌شي ده‌سه‌جن فدرماني هيرشي دا. به‌لام زوري سپاکي نه‌ک هدر به قسه‌يان نه‌کرد. به‌لکوبالي راستي سپاکي که هيرزي ميره‌کاني کورد بو به سرکرده‌اي خاڼه پاشا به‌جتيان هيشت. هه‌رچنده هه‌ولي دا بالي راستي سپاکي رنک به‌خانه‌وه و، دو جار هيرشي بن کردن بن سود بو. نه‌حمده پاشا که زاني هيرشه‌کي سرکه‌وتونه‌بو به نارنيکوپيکي کشايه‌وه. ۱۲ هزار کوژراوي له مه‌يداني شه‌دا به جن هيشت و بارگه و به و توخانه‌کي به ده‌ستي نه‌فغاني و کورد به تالان چو. (۱۱)

وه‌زير به شکاوي کشايه‌وه بز کرماشان (۱۱۳۹ ک / ۱۷۲۶ ز).
زور له ميژونوسه‌کان هوي ده‌سه‌لگرتني کورده‌کان لهو شه‌ردها نه‌گپنه‌وه بز فروفتلي نه‌شرف که گوايه په‌ياني پله‌و پايه‌ي به‌ري بن داو و، به‌رتيلي زوري بز ناردون، ره‌سول حاوي که‌رکوکلي له‌مه‌ش تن نه‌په‌ري: نه‌يگپنه‌وه بز کاري جادوگه‌راني نه‌فغاني. (۱۲)
نمه نه‌کهر واپن يا وانه‌بن نه‌بن دو مه‌سه‌له‌ي گرنک به‌هينرته‌به‌هر لينکدانه‌وه:

به‌که‌ميان، کورد وه‌کوگه‌ليکي ديندار تا راده‌به‌کي زور گوترايه‌لي قسه‌ي مه‌لاکان بو. نه‌نانت وا باوه به فتوايه‌کي مه‌لای خه‌تن که وتوبه‌تي: «هه‌رکس شه‌ر له گهل له‌شکري خه‌ليفه به‌کا نه‌لاقي نه‌که‌وي له‌شکره گه‌وره‌کي مير محمده‌دي سوزان بلاوي کرد و هه‌لوه‌شا. ليره‌ش دا قسه‌ي مه‌لاکاني نه‌فغان نه‌بن کاريگره‌بوين.

دوه‌ميان، چنده سالي پيش نه‌و روداوه بو واليه‌کاني به‌غداد مير سليحاني بابان و ۱۷ ميري کورديان کوشت بو و، مير به‌کرشيان له به‌غداد هه‌لواسي بو. رهنکه نه‌مه‌ش توالي نه‌وه بوين.

کاربه‌ده‌ستاني ده‌ولته‌ي عوسماني هوي نم تيشکانه‌يان گپرايه‌وه بز نه‌وي وه‌زير راوټري به وه‌زيره‌کان و سرکرده‌کاني نه‌کرده و به هه‌له‌دا چوه. فدرماني بز

دهرچو جاريځي تړش خڅي ناماده بکا ته وه بڅ شهر. وه ږير جاريځي تر له شکرې له کرماشانه وه بهر وه نه صغه هان جولان. نه فغان داوای ناشتيان کرد. عوسماني مراده قه تي کرد. گفتوگوي نه فغانی - عوسماني به په میان نامه يکي ناشتي ۱۲ ماده يي ته و او يو که لوړستان، حريره، کرماشان، کوردستان، نازره، بايجان، شيروان، نهرمه نستان، گورجستان له ژير د ده لاتی عوسماني دا بمښته وه. سولتان نه شرفي به شای نيران ناسي، نو ویش سولتاني به پشمه وای جيهاني نيسلام ناسي (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ز). (۱۳)

به لام نه شاهيتي نه شرف تا سهر بری کرد و نه نم ريککه و تنه ش سهری کرت، چونکه نه ستبره ي کارا به کي نه ناسراو ي ټيلي توړکمانی نه فشار هه لهاد، کڅتابي به د ده لاتی نه فغان هينا و. به شهر هه مونو نه رزانه ي وه رگرتوه که توړک به شهر له نيراني کرت بو.

لهم ماوه به دا شای تازه صغه وې و، ناووناويانگي سهر دازه شهر که ره که ي به هه مون نيران دا به لاو هېر وه.

خانه پاشا، دواي ۴ سال حوکمراني، سني پايته ختي نه رده لانی به بې شهر به جن هينشت (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ز) و که رايه وه مولکي باهان. والي پتشيوي سته به فرماني نادر که رايه وه سته.

- ۸ -

کاتي که مارو داني نه صغه هان، طه هماسي کورې شا حسيني صغه وې دهر باز بېو. له خوراسان خهريکي کوژدنه وې هيز بو. کارا به کي نه ناسراو ي ټيلي نه فشار به ناوې نادرخان په پيدا بو. له ماوه يکي کورت دا به هڅي نازايه تي و ليوه شاره بيه وه ناوې دهر کرد و بې به سهر داري هيزه کاني طه هماسب.

نادر کوټابي به د ده لاتی نه فغان هينا له نه صغه هان (۱۱۴۲ ک / ۱۷۲۹ ز). هيزي نيراني کتير هيزي هينا به سهر هه مه دان و کرماشان. هيزه کاني عوسماني ته فروتونا کرد. ولاتي لن سندنه وه (۱۱۴۳). نه حمده پاشا ديسانده خڅي ناماده کرده وه بڅ شهر. هيزيکي که وړې کوژدنه وه ۳ مانگ له شاره زور مايه وه نينجا روی کرده کرماشان به بې شهر که و ته وه ژير دمستي. طه هماسب له نزيک هه مه دان خڅي بڅ شهر ساز کرد بو. له زنجيره پښکادانيکي يک له دواي يک دا هيزي نيران شکا و بهر وه قه زوين هه لات (۱۱۴۴ ک / ۱۷۳۱ ز). لهم شهرانه دا واليه کاني ديار به کر. ستواس و ميره کاني مهرعش و ناماسيه و موسل به شدار بون. به لام پشمه نگي هيزه کاني عوسماني نيلا تي کورد بون. (۱۴) هه مه دان که و ته وه دهن عوسماني. طه هماسب دواي نم شکانه قورسه داوای له عوسمانيه کان کرد ناشتي بکهن و نوته ري د ده لات داري خڅي بڅ نم مه به سته نارد. هه ردولا په پانتيکيان موز کرد. نهو شوتنه اي عوسماني به شهر گرتبوني نه بوايه به

دهس عوسمانیه وه یمنینه وه.

نادرخان خوی له بیانو بو له طه هاسب. نهم رینککه وتنه ی روت کرده وه.
هینزکی که دره ی ناماده کرد بز په لاماردانی به غداد.
هینزه کاسی نادر به ناو کوردستان دا هیرشیان دهس پین کرد. خوی له قزلی
کرماشانه وه بز درنه و خانه قین و، هینزکی تریشی به لای قه لاجران و سورداش دا
بز لای که رکوک. که ماروی به غدادیان دا (۱۱۴۵ ک / ۱۷۳۲ ز). له م ساله دا خانه
پاشا کوژراوه. به لام کتی کوشتیه تی و، له سرچی و له کوئی کوژراوه؛ سه رچاوه کان
هیچ ناگاداریه کی رون به دهسته وه نادهن. (۱۵)

په راویزه کان

۱. العزازی: ۱۲۳ / ۵ - ۱۶۰.

۲. العزازی: ۱۹۱ / ۵؛ امین زکی، «کورد و...»: ۴۰۷؛ ههروه ها: «تاریخ
السیمانیه...»: ۶۴ - ۶۶؛ ریج: ۴۲۷؛ لوزنگریک: ۱۵۷.

به گوتیه ی گیترا نه وه ی نوسه ی «سیر الاکراد»: «به کر به گ کور ی فهرهاد به گ
و سالی ۱۰۱۷ له جینگای باوکی دانیشه وه. له هه لسوکه وت دا لاسایی شاهه کانی
کرد و نه وه. «دارو لحکومه ی له «داره شمانه» وه گوترا وه نه وه «ماوت» نینجا بز کردی
«به کراوا» له دهستی شاره زور. هینزکی له خه لکی دهره وه ی ناوچه که پینک هیناوه
پینیان وتین «چه کمه زهره». نیله کانی ره واندز و کویه و هه ریر و بلباس شوشیان لئ
کردوه. په لاماریان داوه و شکاندویه نه. به کر به گ رای کردوه بز شاخه کان. جارتیکی
تر هینزکی له خه لکی باهان رینک غسته و نه وه چوته سه ریان له سه رزی ی کویه
شکاندونی». باهانی: ۱۱۲-۱۱۴.

نهم گیترا نه وه یه جینگای باوه ر نیه. ناوی باوکی و سالی حوکمرانی به هه له
تومار کردوه. له هیچ سه رچاوه یه کی تریش دا پستیوانی له م ناگاداریانه نه کراوه.

۳. نظمی زاده: ۱۹۳.

۴. لکه هارت: ۲۶۹.

۵. العزازی: ۲۰۵ / ۵ - ۲۰۶.

۶. العزازی: ۲۰۶ / ۵ - ۲۰۷؛ فخر الکتاب: ۱۳۶ - ۱۳۷.

۷. العزازی: ۲۱۳ / ۵.

۸. لکه هارت: ۳۲۸.

۹. پورگشتال: ۴ / ۳۱۲۲.

۱۰. العزازی: ۲۱۹ / ۵.

۱۱. الکرکوکلی: ۲۲؛ لکه‌هارت: ۳۳۳ - ۳۳۴. پورگشتال: ۴ / ۳۱۲۳؛
لۆنگریک: ۱۶۶؛ امین زکی، «گورد...»: ۲۰۰.
۱۲. الکرکوکلی: ۲۳؛ لکه‌هارت: ۳۳۲؛ پورگشتال: ۴ / ۳۱۲۲؛
لۆنگریک: ۱۶۶.

۱۳. العزاوی: ۵ / ۲۲۲؛ لکه‌هارت: ۳۳۵ - ۳۳۶.

۱۴. العزاوی: ۵ / ۲۲۶.

۱۵. حوزنی موکریانی له‌م باره‌یه‌وه نویسرتی: «هه‌روه‌کو بیژرا که نادر
هه‌لات سه‌لیم بێگی بابان که‌رایه‌وه گوردستان نه‌حمه‌د پاشای والی ی به‌غدا له‌میژ
بو داخ له‌دلی خانک پاشا بونه‌وش ده‌ترسا چونکه‌ بیاوینکی ناودار و
حوکمدارینکی پالهدان بو، له‌شهری طه‌ماسبی صفه‌وی و گرتنی هه‌مه‌دان و
مامه‌ت کردنی له‌گه‌ل نادر شا و که‌لیک بزوتنه‌وی دیکه‌شی لێ ی له‌دل گرت بو،
هاتنی عوتمان پاشا تێپالی به‌که‌لین ژمارد و شکسته‌ی نادری به‌عه‌نیمه‌ت زانی
به‌فیل خانک پاشای خواسته‌ به‌غدا که‌ هه‌تدیک مه‌سایل هه‌ن لێ ی ده‌دوتن.
خانک پاشا له‌وه‌ دوردۆنگ بو وای به‌چاک زانی که‌ خالید پاشا بێرته‌ لای توپال
پاشا به‌خیره‌هاتنی به‌کات و به‌ناغی مه‌وه‌ده‌ت دا به‌زرتنه‌وه‌.

که‌ خالید پاشای خسته‌ بێ و که‌یسته‌ که‌رکوک توپال پاشا که‌لیکی حورمه‌ت
گرت و نه‌وازش و نیکرامیکی بێ ژماری نیشان داو بو حوکمداری بابان نامزه‌دی
کرد به‌لام بێ ی نه‌گوت له‌دلی دا رایگرت ناردیه‌ دوی خانک پاشاش که‌ بو شه‌ری
نادر شا و مه‌سه‌له‌ی تخوب مه‌شه‌ره‌تیک به‌که‌ن به‌هه‌زار درۆ و فیل خانک پاشا
خه‌له‌تاندر و له‌بێ ده‌رخرا، خانک پاشا بو به‌خیره‌هاتن کردنی توپال پاشا به‌هه‌زار
سوار کورده‌وه‌ چه‌ که‌رکوک و سه‌لیم بێگی کرده‌ وه‌کیلی خۆی و له‌قه‌لاجوالانی دانا
که‌ خانک پاشا که‌یسته‌ که‌رکوک عوتمان پاشا له‌پاش میوانداری و نیحته‌رام گرتنی
به‌خۆشی خۆی ناردیه‌ به‌غدا، نه‌حمه‌د پاشا چتیکی له‌خه‌ودا چاوی بێ نه‌ده‌که‌وت
به‌ناشکه‌را دیتی. شه‌وی له‌خه‌ودا خنکاندی سه‌به‌ینه‌ پازده‌ی ره‌به‌یع جه‌نازه‌که‌ی
نارده‌وه‌ کوردستان». حوزنی موکریانی: ۱۰۴ - ۱۰۵.

حوزنی له‌گه‌رانه‌وی نه‌م هه‌واله‌دا نیشاره‌ت به‌هیچ سه‌رچاوه‌یه‌ک ناکا.
ره‌نجووری نویسرتی: «گوشنی خانه‌ پاشا ۱۱۴۳». سه‌رچاوه‌کانی تر سالی
(۱۱۴۵ ک / ۱۷۳۲ ز) یان نویسه‌وه‌.

۱- سلام علیک والایه فیروزه وای محرم وای والایه
 بطورک البقاء وایها فیروزه الدین وایم
 بگفت عجب باب داران رفیع الذخیره
 عین وایان فلم یج کلایه وصبحت الی وایان
 ارجوان یرفع الذخیره عینما فلم یسیر
 رزقانی ویطیب من عیشون حقته
 من الخبز ولسعندنا من الدقیق یا یکنی
 صقیه وایان ان یاتی علی صایه
 من یطیبنا من ذلک وایا جوده فیورنی
 لمقام وفضله وایا صنف عجز وایا
 فیک ان تدعونی ولسعندنا وایا جوده
 بالیغ من شرف الی لایتم سبب
 مستحسب

۲- ادعوی لجایب الباشا بالعافیة و سلامیه الایام
 ولسماع اعظم مرات الانسان وادعوی له
 بالرجوع الی عبایا الکائن ساکنا للامانیات
 والاحسان قد ذکر عندنا ان المروم والجمع قصاص
 علی رد هذه البلاد الی المروم لکن هذا الامر
 مجهول عندنا غیر معلوم فان صح هذا
 القول فبشرنا حتی نری فی القلوب وینتج
 الکروب ولنا لبواب الجزیل والاجر الجلیل
 وان کان هذا القول کاذبا فاضربنا حتی ندبیر
 لنخرج الی بلاد الاسلام والرضاء المبادیه
 اگر بایا

۴. سلیم پاشا: تیکچونی هاوسه‌نگی سیاسی

-۱-

شا طه‌هماسبی دوم له به‌رده‌می نه‌شرف خانی نه‌فغانی دا شکا. به تیشکاو روی کرده مازنده‌ران و، به سرگردانی له‌وی نه‌سوپایه‌وه. نیران بویو به میدانی ته‌راتینی هیزه‌کانی نه‌فغان، عوسمانی و روس. نادر قولی به‌گ، به‌کتن له سرانی هوی قرخلوی نیلی نه‌فشار، به پینج هزار شهرکری تورکمانی نه‌فشار و کوردی قوچانه‌وه چوه لای طه‌هماسب. سرزکی نیلی قاجاریش به ۳ هزار که‌سه‌وه دایه پالی. کویونه‌وی نم هیزانه جولانه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی دروست کرد.

نادر، طه‌هماسبی قانیع کرد. له پینش دا په‌لاماری خوراسان و، دوی نه‌وه په‌لاماری نه‌صفه‌هان بدن. نادر به پیلانیک له کاتی شه‌ردا خانی قاجاری کوش و، خوی بویه به‌رکوردی گشتی هیزه‌کانی شا.

هیرش بق‌سر خوراسان ته‌واو بو. پاش چندین سال له‌شکری نیران سرکه‌وتنیکي جه‌نگی به دس هینا. مه‌شه‌د و هیرات گیران (۱۱۴۰ ک / ۱۷۲۶ ز). سره‌تای کوتایی ده‌سلاتی نه‌فغان ده‌ستی بن کرد. (۱)

له زنجیره‌یه‌ک شه‌ردا نادر له‌شکری نه‌فغانی شکان. نه‌صفه‌هان، پاش نه‌وی ۷ سال بو به دس نه‌فغانه‌وه بو، گیرایه‌وه. نه‌شرف به‌ره و قنده‌هار ه‌لات به‌لام له رینگا کوژرا. به‌مجوزه ده‌سلاتی نه‌فغان برایه‌وه. (۲)

نادر له مه‌راسیمی تاجگوزاری شا طه‌هماسب دا به‌شدار بو. له پاداشی خزمه‌ته‌کانی دا بو به سیاسالاری نیران و، حاکمی خوراسان و سیستان و مازنده‌ران. به‌لام نادر خوی له‌وه به زلتر دانه‌نا هم پایه‌یه رازی بن.

شای نیران، به‌رخوردار خانی نارده لای سولتانی عوسمانی و، داوای کیره‌نه‌وی ولایه‌ته‌کانی نیرانی لن کرد. بابی عالی کوی ی نه‌دایه داواکه‌ی. نادر نم ه‌وله دیپلوماسیه‌ی شای بن خوش نه‌بو. لای وابو عوسمانی تنیا له زمانی زور تن نه‌کن.

نادر هیزنکی گه‌وره‌ی سازدا. له ماوه‌یه‌کی کورت دا ه‌مه‌دان، لوپستان، کوردستان، کرمانشاه و، به‌شینکی نازه‌ریایجانی له توپک پاک کرده‌وه. چوه سر قه‌لای نیره‌وان و گه‌ماروی دا. نادر نه‌یتوانی درنزه به شه‌ر بدا دوی عوسمانی چونکه نه‌بداله‌کان له هیرات شورشیان کرد. نادر به‌ره و هیرات بق‌د امرکانه‌وه‌ی شورش‌که‌یان به ری که‌وت.

شکائی هیزه‌گانی تورک له نه‌سته‌مول ده‌نگینکی خرابی دایه‌وه. یه‌نیچه‌ری سولتان نه‌حمه‌دی سبیه‌میان لاهرد و، سولتان مه‌حمودی یه‌که‌میان له‌جن دانا. هیزی عوسمانی په‌لاماری نیرانی دایه‌وه. بن شهر کرماشانی گرت‌وه. که‌وته پیشرویی به‌روه همه‌دان. هارزه‌مان له‌گل نهم له‌شکرکشیده‌ا خالید پاشای بابان هه‌لی کوتابه‌سهر سنه و گرتی (۱۱۴۴ک / ۱۷۳۱ز). والی ی نه‌رده‌لان هه‌لات. به‌لام پاشا سالتیک که‌نادر که‌وته هیزش بز سهر هیزی عوسمانی، خالید پاشا سنه ی به‌جن هینت و، والی ی له‌نه‌رده‌لان دایه‌وه (۱۱۴۵ک / ۱۷۳۲ز).

شا وستی خوی سهرگردایه‌تی شهر ی به‌ره‌نگاری تورک بکا. به‌لام به سه‌ختی شکا و، هه‌مونه و شوئنه‌نی نادر نازادی کردبۆن له‌ماوه‌یه‌کی که‌م دا که‌وته‌وه دهر تورک. شا هه‌لات بز نه‌صفه‌هان. سه‌فی قولی خانی شاملوی به‌نوتنه‌رایه‌تی خوی نارد بز گفتوگو له‌گل نه‌حمه‌د پاشای والی ی به‌غداد. سه‌فی و نه‌حمه‌د رتیکه‌و تنیکیان نیمزا کرد. نوتنه‌ری شا ده‌ستی له‌و ناوچانه هه‌لگرت برکه تورک به‌شهر گرتبۆن.

نادر به‌م رتیکه‌وته‌ه رازی نه‌بو. خوی له‌شا به‌به‌هانه‌بو. که‌وته قسه‌دژی. تیشکانی جه‌نگیی و، رتیکه‌وتنی زه‌لیلانه‌ی کرد به‌بیانوی لیخستنی. نامه‌ی بز والی و حاکمه‌گانی نیران نارد که‌رتیکه‌وته‌که‌ی به‌غداد هیچ نرخینکی نیه‌و به‌نه‌بۆی دا‌بنین. سه‌فی قولی خانی نارد بز نه‌سته‌مول که‌ناکاداری سولتان مه‌حمود بکا رتیکه‌وته‌که‌ی به‌غداد هه‌له‌وشینراوته‌وه. ده‌وله‌تی عوسمانی نه‌گه‌ر به‌ناستی ولایه‌ته‌گانی نیران چۆل ناکا، با خوی بز جه‌نگ نامه‌ه بکا. (۳)

نادر هیزیکی گه‌وره‌ی له‌گل خوی برد بز نه‌صفه‌هان. طه‌ماسیی له‌شاهیتی خست. کسزیه‌یه‌کی چهند مانگه‌ی له‌جینگای نه‌و دانا و، خوی کرد به‌وه‌کیلولدوله‌ه.

هارزه‌مان له‌گل خۆ سازدان بز په‌لاماردانی تورک، هه‌ولی رتیکه‌وتن و ناشتی نه‌اله‌گل روسیا. دوی مردنی پشته‌ری گه‌وره، له‌ماوه‌ی ۵ سال دا ۳ قه‌بهر گۆرا بو. روسیا به‌وردی چاودتری گۆزانه‌گانی ناو نیرانی نه‌کرد و، سهرکه‌وته‌گانی نادر وای لښ کرد بۆن چاو به‌هه‌لو‌یستی خۆیان دا بگێرنه‌وه، به‌تایبه‌تی به‌و په‌یمانه‌که‌له‌گل عوسمانی بز دابه‌شکردنی نیران نیمزایان کرد بو. نادر و نوتنه‌ره‌گانی دوی زنجیره‌یه‌ک گفتوگو و هاتوچۆ له‌گل روسیا، چهند رتیکه‌و تنیکیان نیمزا کرد و، زۆری نه‌و ناوچانه‌ی کاتی خوی پشته‌ر گرت بۆن. به‌ناستی چۆلیان کرد. نادر په‌زاره‌ی هیزشی روسی نه‌ما بو. (۴)

- ۲ -

نادر له‌شکرینکی گه‌وره‌ی ساز داو به‌روه همه‌دان که‌وته رتی (۱۱۴۵ک / ۱۷۳۲ز) نه‌حمه‌د پاشا که‌هه‌والی جولانی له‌شکری عه‌جهمی بیست، که‌وته

قایمکردنی ناوچه سنوریه‌گانی درنه، مهنده‌لی، به‌دره، جه‌سان، به‌هیزی کورد، به‌تایبه‌تی هیزی نه‌ساره‌تی باهان، به‌لام نادر کتسریر هه‌لیکوتایه‌س‌ریان، نه‌فروتونای کردن و، له به‌هرز له ناوی سیروان به‌پیه‌وه. (۵)

نادر هیزه‌که‌ی کرده دوه‌ش، به‌شتیکیانی به‌سهرکردایه‌تی نیرگزخان نارد سهر که‌رکوک، وه‌کو نه‌مین زه‌کی نه‌لن: «نم قۆله به‌سهر طوژخووماتودا رۆی و، ههر ولاتیکی هاته پیش ویران و تالانی کردو زولم و شهناعه‌تی نم نیرگزخانه له حد به‌دور بو، ژن و مندالشی له دست نه‌جات نه‌ده‌بو، نه‌ترانی که‌رکوکشی به‌م دهرده‌بردو له دوا‌بیدا روی کرده موسل له دوا‌ی مو‌حاصره و ته‌ضیقاتیکی کم هیچی بن نه‌کرا و که‌رایه‌وه». له شهری به‌ره‌نگاری هیزشی عه‌جم دا دو که‌س له سهرکرده‌گانی کورد کوژران: نه‌حمده به‌کی میری درنه و باجه‌لان و، نه‌حمده پاشای کۆبه و حەریر. (۶)

به‌شی سهرکه‌ی هیزه‌که‌ی، له ژتیر فرمانی خزی دا له به‌هرز له ناوی سیروان به‌پیه‌وه بۆ سهر به‌غداد. نادر که‌مارۆی ناو شاری به‌غدادی دا.

سولتان، تۆپال عوسمان پاشای بۆ سهرکردایه‌تی نۆددوی رۆم بۆ به‌ره‌نگاری نارد. هیزی یارمه‌تی کورد که‌یشته تۆپال عوسمان پاشا، به‌ره‌و باره‌گای نادر که‌وته رینگا. نادر که‌به‌هاتنی نه‌و هیزه‌ی زانی ۱۲ هزار که‌سی بۆ درتیره‌پیدانی که‌مارۆی به‌غداد کل دایه‌وه، پاشاوه‌ی هیزه‌که‌ی له گهل خزی برد بۆ به‌ره‌نگاری له‌شکری رۆم. ههر دو له‌شکر له که‌ناری روه‌باری دیجله له «دوجهیل» روه‌روی ربه‌کتری بون. عه‌جم شکا، ۱۰ هزاری لن کوژرا، نادر خزی به‌تیشکاری هه‌لات (۱۱۶۶ ک / ۱۷۳۳ ز) به‌لام نادر له ماوه‌ی ۳ مانگ دا سهرله‌نۆق له‌شکری نیرانی ریک‌خسته‌وه و روی کرده‌وه عیراق، له‌و کاته‌دا تۆپال عوسمان پاشا له گهل هیزه‌که‌ی دا له نزیک که‌رکوک بو، نم دو هیزه دیسانه‌وه له «له‌یلان» نزیک که‌رکوک به‌ره‌نگاری یه‌ک بون و، له که‌رمه‌ی جه‌نگ دا تۆپال عوسمان کوژرا و هیزه‌که‌ی شکار، نادر سهرکه‌وت (۱۷۳۳ ز) ۷۰. (۷)

نادر هه‌ولی دا که‌لک له‌م سهرکه‌وته وه‌ریگری بۆ پینکه‌هاتن له گهل ده‌وله‌تی عوسمانی، به‌تایبه‌تی بۆ به‌ده‌شتیانی دانپیانانی ره‌سمیی به‌مه‌زه‌یی شیعه‌دا، به‌لام هه‌لگیرسانی شۆرشیکی ناوخۆ له‌فارس دیسانه‌وه نادری ناچار کرد، که‌بن نه‌وه‌ی به‌گاته نه‌نجام، به‌خزی و هیزه‌که‌یه‌وه بکشیتسه‌وه بۆ سهرکو‌تکردنی پا‌خیبونه‌که‌ی فارس.

له نه‌نجامی هیزشه‌گانی نادردا ناوچه‌ی نه‌رده‌لان له ده‌س پاشاکانی باهان ده‌رچو، ناوچه‌ی باهان توشی زهره‌ری ماددی و گیانیی قورس بو.

نادر هه‌مه‌ر که‌وره پیاوه‌گانی نیرانی بانگ کرد بۆ کۆبونه‌وه له ده‌شتی موغان.

سەفیرەکانی روس و عوسمانی یەش بانگ کرا بون. نادر پەیمانیکی بۆ ئەم کۆزە نارد. نینی دا نوسی بوی دواى ئەوەی هەموو خاکی ئێران لە دوزمن نازاد کراوه، نیتەر ئەو گەرەکیی بەگەریتەوه قەلاى کەلات. پاشاوەی ژبانی بە هێمنی بە سەر بیات. داواى لێ کرد بون کە یەکیکی شایستە بە «شای ئێران هەلبێژن. بەشداریی کۆزەکە نادریان هەلبێژارد (۱۱۴۸ک / ۱۷۳۵ز). بەلام نادر بۆ ئەوەی ئەم هەلبێژاردنە قوبول بکا ۲ مەرجی بۆ دانان:

۱. نابێ هیچ کەس پشتیوانی لە هێنانەوهی هەمەمالی صدەوی بکات.
۲. نابێ نیتەر لە عەنتی ۳ خەلیفە کەى نیسلا م و، عایشەى هاوسەری محەمەد و ئەو کەسانە بکەرن کە لای سوننە بەرێزن.
۳. هەموو سونند بۆخون کە دلسۆزی نادر و ئەوەکانی و هەمەمالی ئەفشار نەبن.

کۆزەکە مەرجەکانی پەسند کرد. بەلگەنامە یەکیان نێمزا کرد. نادر تاجکۆزاری کرد. بۆ بە شای ئێران (۱۱۴۸ک / ۱۷۳۵ز).

بۆ گەییاندنی ئەم هەوالە بە بابی عالی و، بۆ کۆتایی هێنان بە ناکۆکی شیعه و سوننە و، دانانی بناغەى ناشتی لە نێوان ئێران و عوسمانی دا نادر دەستە یەکی سەفەرەتی بە سەرکایەتی عەبدولباقی خانى زەنگنە بە دیاری و پێشکەشی هێژا و زۆرەوه بۆ ئەستەموڵ نارد.

سەفیری ئێرانی ۵ پێشنیاری پێ بۆ:

۱. لە بەر ئەوەی خەلکی ئێران وازیان هێناوه لە لە عەنت کردنی سوننە، دەولەتی عوسمانی مەزەهەبی جەعفەری بە مەزەهەبی پێنجەمی نیسلا بناسن.
۲. لە کە عەبە گۆشە یەک بۆ ئەم مەزەهە تەرخان بکەن، وەکو چۆن مەزەهەکانی تر هەرێمەکان گۆشەى تاییهەتی خۆی هەیه.
۳. ئێران میرحەجی خۆی داھێن و، دەسلەتدارانی تورک وەکو میرحەجەکانی شام و میصر رەفتاریان لە گەڵ بکەن.
۴. پەیمان لە بەینی هەردو دەولەت دا ببەسترن و، دیلەکانی هەردولا بەر بەدرێن.

۵. هەردولا لە پایتەختی بەکەری دا سەفیریان هەبن.

عوسمانیەکان نامادە بون بۆ بەستنی پەیمان و، پێککەوتن لە سەر مەسەلە سیاسیهەکان. بەلام بە هیچ جوۆی نامادە نەبون ئەو پێشنیارانەى لایەنی دینییان هەبوو بەسەلێن.

پەیمانیکی سەرەتاییان نێمزا کرد دەرپارەى سنوری هەندێ لە ناوچەکان و، رەفتار لە گەڵ زانیەرەکانی ئێران و، کاروباری بازرگانی و گومرگ (۱۱۴۹ک / ۱۷۳۶ز). بەلام کێشەى سەرەکی کە ناسینی رەسمی مەزەهەبی شیعه بۆ بە چارەسەر نەکراوی مایەوه. (۸)

نه‌وش وه‌کو گرینکوتره‌ی ناگزیکه‌کانی نیتوان ه‌ردو د‌ولت مابه‌وه.
له پاش له‌شکرکیشی بۆ سه‌ر ه‌یند، نادر سه‌فیرتکی بۆ راگه‌یاندنی نهم
سه‌رکه‌وتنه‌ نارد ه‌روسیا، ه‌ه‌روه‌ها سه‌فاره‌تیکه‌ی سه‌رله‌نوێ به‌ سه‌رۆکایه‌تی محمده
ره‌ضا خان نارد ه‌لای باهی عالی (۱۱۵۳ ک / ۱۷۴۰ ز) نهم سه‌فاره‌ته‌ش نه‌یتوانی
پینکه‌تانی شیعه و سونه‌ نه‌ج‌ام بدا. (۹)

- ۴ -

ه‌یزی عه‌جهم ه‌یرشیکیان ه‌تایه‌ سه‌ر مه‌نده‌لی و شاره‌زور (۱۱۵۴ ک /
۱۷۴۱ ز)، به‌لام ه‌یرشی گه‌وره‌ی عه‌جهم بۆ ده‌سگرتن به‌ سه‌ر عیراق دا سالی
(۱۱۵۶ ک / ۱۷۴۳ ز) ده‌ستی پین کرد، که دیسان نادر خۆی سه‌رکردایه‌تی نه‌کرد.
ه‌یزی عه‌جهم به‌ ۱۷۰ ه‌زار که‌س ته‌قدیر نه‌کرا له‌ شاره‌زور و مه‌نده‌لیه‌وه
که‌ه‌وته ه‌یرش بردن، له‌ د‌وای تالانه‌کردنی شاره‌زور که‌یشته‌ که‌رکوک و پاش
ه‌فته‌یه‌ک که‌مارۆدان گرتی و، له‌ زنی ی کویه‌ په‌ریه‌وه بۆ سه‌ر ه‌ه‌ولیر، نه‌ویشی
داگیر کرد و، باره‌گای خۆی له‌ یارمجه‌ دامه‌زراند و که‌وته ناب‌لۆقه‌دانی شاری موس‌ل
(۱۱۵۶ ک / ۱۷۴۳ ز).

نه‌حمده‌ پاشا له‌ نامه‌یه‌ک دا بۆ باهی عالی له‌ باسی نهم ه‌یرشه‌دا
نوس‌یوتی: «... عوسمان ناغا له‌ که‌رماشانه‌وه ناگاداری کردین که‌ د‌وژمن به‌ ته‌مای
په‌لاماردانی به‌غدايه‌... خۆمان و ه‌یزه‌کانی سنورمان ناماده‌ کرد... به‌لام ک‌تیر
به‌یانی ۲۶ ی جیمادی د‌وهم په‌لاماری درنه‌ی دا و بۆ نینواره‌ که‌یشته‌ خانه‌قین...
ه‌یزه‌کانی نازه‌ریایجان به‌ سه‌رکردایه‌تی خانی ته‌وریز له‌ لای نه‌لاچوالانه‌وه رویان
کردۆته‌ که‌رکوک... هیوام به‌ ه‌یزه‌کانی کورد بو، به‌لام نه‌وانیش خه‌ریکی خۆیان و
خیزانه‌کانیان بون، ناتوانن بگه‌نه‌ لامان و، هیوامان لێ به‌ریون...»

نینجا باسی که‌می ه‌یزه‌کانی خۆی و د‌وای یارمه‌تی نه‌کا و، بۆ نه‌وه‌ی
باهی عالی به‌رسینن نه‌لن: «نه‌که‌ر نیره‌ به‌شکێ تا نه‌ه‌دۆل پینگا گراوه‌ نه‌بن». له
سه‌ره‌فتاری له‌شکره‌که‌ی نادر نوس‌یوتی: «د‌وژمنه‌که‌مان ره‌فتاریکی نواندوه
لاسابی ه‌ۆلاکو و ته‌یموری کردۆته‌وه، خۆی به‌ یه‌کتی له‌وان دانه‌ن» (۱۰).

هاوزه‌مان له‌ که‌ل که‌مارۆدانی موس‌ل دا ه‌یزنکی ۴۰ ه‌زار که‌سیی تر
که‌مارۆی شاری به‌غدادی داو. نه‌حمده‌ پاشای والی ی به‌ع‌داد، بۆ ته‌فه‌ره‌دانی نادر
شا وه‌کو ته‌لین: «ناکه‌ر سوێ له‌ من دورئ!» به‌لینی داویه‌ که‌ نه‌که‌ر موس‌ل بگرن،
نه‌ویش به‌غدادی به‌ ده‌سته‌وه‌ بدا، به‌لام خه‌لکی موس‌ل به‌ سه‌رکردایه‌تی حسین
پاشای جه‌لیلی به‌ره‌نگاریه‌کی قساره‌مانانه‌یان کرد و، شاره‌که‌یان به‌ ده‌ست ناداره‌وه
نه‌دا.

- ۵ -

نوس‌ه‌ری «جه‌هانگشای نادری» له‌ روداوه‌کانی سالی ۱۱۵۶ ک (۱۷۴۳ ز) دا

که هیرشی فراوانی نادر شاره زوری له گهل خزی رامالی بو نه لئ: ... خالید پاشای حاکمی بابان و شاره زور و سلیم به کی نامزای له گهل مزن و سه رۆکه کانی کورد واریدی ده باری خه لافهت مه داره بون و به نازناوی خانی و نیالهت سه ریلند و، گشت نه و سه رزوبومه ی کوردستانی رۆم» که وته ناو «سه رزه ی نیطاعه ته وده» (۱۱)

نهم هه واله هه موسی راست نیه. کورده کانی ناوچه ی بابان به ده گه من هه کارییان له گهل نادر کورده. له کاتی هیرشه کی نادر دا خالید پاشا میری بابان بوه. که نۆردوی نادر گه یشته کوردستان خالید پاشا له سه رده شت رینگای یی گرت. (۱۲) به لام هیرشی عه جهم نه وهنده گه وره و خهیرا بو له توانای هیرشکی به جوکی وه کو له شکری بابان دا نه بهری به کری. له ماوه به کی کورت دا ناوچه کی گرت و، که رکوک و هه ولتیری داگیر کرد و، که مارۆی موسل و به لهادی دا. خالید پاشا به حاووخیزان و ده سینه وهنده کانیه وه روی کردۆته موسل. دانه ری «نۆرجه و» ی «ملحه الموصل» نویستی:

اذ جاء فرج زمر الاكراد
بالمال والعمال والاولاد
لقبل: من هذا لقالوا: خالد
حامي قرتي والان ذا المعاند
وسار يخفي امد والعسكرا
وانه منذر مما جرى
من بعد ان ضر قري النالكر
وساو بطوي سببا مع فقر
من بعد جاشا «فرج» وقد
ادخل للموصل في الدور رقد
من بعد ان ادى شروط الخدمه
في نادى والها كثير النعمه (۱۳)

له م سه ره دا خالید پاشا نه خۆشیه کی گرانی گرت. شیخ صادق. به کن له هاوسه فه ره کانی، «مونا جات» یکی درنژی پر سۆزی به کوردی هۆنیه ته وه داوا له حرا نه کا شیفای خالید پاشا هدات. نه وه ی زانراوه تا نیسته نهمه به که مین شیعه به زارای بابان هۆنرا یسته وه. خالید پاشا به م نه خۆشیه له نوزفا مرد (۱۵۶/ک / ۱۷۴۳ ز).

وه کو دانه ری «نۆرجه و» که نه لئ: قزج پاشا و هیزه کی هاوبه شی به رگریی موسل بون و، به شن له هیزه کانی بهانیس له ناو شاری به لهاد بون هاوبه شی به ربه رجه انه وه ی هیرشه کانی نۆردوی نادر بون. کاتن تهبال عوسمانی سه رکرده ی نۆردوی رۆمیش گه یشته ناوچه که. وه کو هاهه نویستی، هیزه کانی کورده دایانه پالی. له ناو میره کانی بابان دا ته نیا سلیم به کی کورپی به کر به گ خزی له گهل

نادر شا سازانده و، نویش دواى نوهى نانوميد بو له بهر هه لستى نۆزده كەى
نادر شا.

لهو سەرده مه دا يە كنى له پياره به ناوبانگه گاننى ناوچه كه شىخ حه سه نى
گه زه رده (۱۶۷۷ - ۱۷۶۲ ز) بو. شىخ حه سه ن مه لايه كى ناسراو و شىخى
تەرىفه تى قادرى بو. نه ستيه وهائىكى شارەزاش بو. له مه دره سه كەى دا
هوانگه يە كى بۆ حسابى هورچه گاننى سال دروست كرده. تا نيستاش حسابى
گه زه رده له ناو خه لك دا ماوه.

نادر شا، وه كو هه ندى سەرچاوه ته گيرتته وه. نامه يە كى بۆ شىخ حه سه ن
نارده دواى لى نه كا بچى بۆ لاي و، هه ره شهى لى نه كا كه نه كهر نه چى رق و
تەره بونى خۆى به سەردا نه بهارتنى. به لام شىخ حه سه ن پيرى و كه نه فتى خۆى كرده
به بيان وه لامى كى نازايانهى داره وه وه نه چۆته سەردانى. (۱۴)

كورده گاننى ناوچهى بابان به گشتى هاوگاريان له گه ل نادر شا نه كرده. بۆ
نه مه ش دو هۆى سەره كى هه به: يە كه ميان، هۆى مه زه بى، نه وان شيعه بون و
كوردى بابان سونه بن. دوه ميان، ره ستارى خرابى له شكه كەى نادر له گه ل
دانىشتوانى ناوچه كه. نه ميان زه كى نه لى: «موغامه لى نادر دهره حق به كورد زۆر
خراپ بو و كورده كان نه يان بوغزانده. هه تنه دائيره به شه رى له گه ل توپال عثمان
باشادا، به له هه مى گوزان هه جو به كيان بۆ هه لبه ست بو. سه به بى نه م نه ره ته ش
زولم و خراپه ي نادر شاه بو...» (۱۵)

- ۶ -

مه زه بى سونه بنچينه ي تايدى زۆجى دامه زران و چه سپن و مانى ده ولەتى
عوسمانى و، مه زه بى شيعه هى سه وهى بو. جياوازي مه زه ب ماوه يە كى درتۆ
هۆى ناكۆكى خريتايى نه م دو ده ولە ته و، هۆى دابه شبونى دانىشتوانان بو.
دانىشتوانى نه م دو ولا ته ي توشى كاره ساتى گه وه كرد بو.

نادر شا، له سەرده مى حهركه مپرانى حۆى دا، هه ولەتى زۆرى دا بۆ
نزيك خسته وهى شيعه و سونه له يە كترى و، ته نانه ت له كاتى تاجگوزارى دا له
ده شتى موغان، يە كنى له مه رچه گاننى بۆ قول كردنى تاحى شاهيتى نيران نوه بهر كه
نيتر زاناكانى شيعه ده س هه لبيگرن له جنيودان به سونه و حه لفه كابان، له هه مر
نه و گفوكۆز ياه دا كه له نيوان نوتنه رانى نيران و نورك دا نه كرا بۆ ناشى. يە كنى له
داواكانى نوتنه رەكانى نادر نه وه بو: ده ولەتى عوسمانى شيعه وه كو مه ره بى
پينجه مى نى سلام سه لمى نى و، له كه عبه كۆشه يە ك بۆ نه مان، وه كو مه زه به كانى تر،
تەرخان بكريت. بابى عالى هه رگيز نه م داوايه ي بۆ نه سه لماندن.

پاشا نوهى نادر نانوميد بو له گىرتنى موسل و به عداد، سه ره له نوڤ
هه ولەتى ترى دا بۆ نزيك كرده وهى هه ردو مه زه ب له يە كترى. داواى له والى

به بغداد کرد به کنی له زانا هه لکه وتوه کانی سونه بنیری بۆ پله بازی له گه ل زاناکانی شیعه. نه حمده پاشا، شیخ عه بدوللای نال سیدی نارد. سیدی لهو زه مانده ا به کنی له زانا گه وره کانی سونه بو.

سیدی که نه گاته لای نادر شا له حیلله. شا لئ ی نه پرسن: نه زانی تو یان بۆچی ناردوه، من به تایبه تی بۆچی تۆم وسته؟ شیخ نه لئ: نازانم. شا نه لئ: مه مله که ته که م دو فبرقه ی تن دایه: نه فغان و تورکستان له لایه ک و. نیرانیه کان له لایه کی تر، هه ر لایه «ته کفیره ی نه وی تر نه کا. له گه ل نه وه ی که «ته کفیره» شتیکی ناشیرینه، وستم نه وه یان له به یان دا نه هیلتم تۆم کردوه به وه کیلی خۆم و به شایه ت به سه ر نه وانده. (۱۶)

شا نه رمانی دا به رینگ خستنی کۆزه که. کۆزینکی گه وره له ژیر گومه زی نارامگای نیسام دا به ناماده بونی ۷۰ مه لا له زاناکانی شیعه و سونه ی نیران و نه فغانستان و نه و دیو روبا به ستر. بۆ تیگه یشتن له جۆزی بهیر کردنه وه ی مه زه به ی و، تیگه یشتن له بنچینه کانی ناگۆکیه که لهره دا له زمانی شیخ عه بدوللای سیدی وه، هه ندئ له وتو و تیره کان نه گتیره وه:

«مه لا باشی روی کرده به حر لعیلم وتی: نه زانن نه مه کنی به، ده ستی بۆ من را کیتشا، نه مه له گه وره زاناکانی سونه یه، شا داوای له نه حمده پاشا کردوه بینیری بۆ نه وه ی له به ینی نیمه دا حه که م به ی و، وه کیلی شا به ی و، شایه تی نه وه ش به ی که له سه ری رینگ نه که وین.

یه که م په رسیاری کردی: نه وه هزیانه مان بۆ پرون به که نه وه که وای لئ کردون نیمه به کافر دا بینن بۆ نه وه ی به به رچاوی نه مه وه به ریه رچی به دینه وه، به یگومان نیمه کافر نین، له کتبی «جامع الاصول» دا هاتوه که نیسلام پینچ مه زه به و، مه زه به ی پینچمه نیسامیه، هه روه که له کتبی «شرح الهدایه» ی نه بو حه نیفه دا و تراوه: نه هلی قیبله ته کفیره مه که ن. وه له کتبی «شرح الهدایه» دا و تراوه: راسته نیسامیه له فیرقه کانی نیسلامه. زاناکانی نیمه ش وه ها باسی نیوه یان کردوه، به لام تونده وه نه زانه کانی نیوه نیمه یان به کافر داناره، نه وه ش نه زانه کانی نیمه یان وای کردوه به هه مان شیوه روه روتان به یته وه و به کافرتان دا بینن. راسته که شی نه نیمه کافرین و، نه نیوه ش کافرن، با باسی نه مه به کین بۆ نه وه ی خراب له یه ک گه یشتن له ناوا نه میتین.

خواجا هادی وتی: نه وه ی له سه ر نیوه مان هدی نه یوه سه حابه کان به گومرا دانه نین و ته کفیریان نه که ن.

مه لا باشی وتی: سه حابه کان (خ. ر) هه مریان عدولن.

خواجا هادی وتی: نیوه نه لئین «میتعه» حه لاله.

مه لا باشی وه لامی دایه وه: «میتعه» لای نیمه حه رامه، ته نیا سه فیهه کانی نیمه باسی نه که ن.

به حرولعلیم هادی خواجه وتی: نینوه فهضلی عهلی نهدهن به سهر نهبریه کردا و، نهلین دوا ی پتفه مبر نهو خهلیفه ی به حق بوه.

مهلا باشی وهلامی دایه وه: باشترین خهلق له دوا ی پتفه مبر نهبریه کری کوری نهبریه خهلیفه، نینجا عومهر، نینجا عوسمان، نینجا عهلی خویان لی رازی بن و، خهلافه تیشیان به وحزیره به ریز بوه.

به حرولعلیم لی ی پرسی: نایا نهمانه له بنچینه گانی باوه رتانه؟

مهلا باشی وهلامی دایه وه: بنچینه گانی باوه ری نیمه پتیره وی بنچینه گانی باوه ری نهبریه من نهلته شعهری نهکا.

به حرولعلیم وتی: مهرجینکم ههیه، ههروریاتی دینی که نیجماعی له سهره نابین خهلاله گانی بگوزن به حهرام و، حهرامه گانی بکهن به خهلال.

مهلا باشی وتی: نه م مهرجه مان قبوله.

به حرولعلیم وتی: مهرجینکی تر، نه بین خوتان لابدهن لهو شتانه ی که چوار نیمامه که رتکن له سهر حورمهت گرنتی.

مهلا باشی نه مهشی قبول کرد. نینجا مهلا باشی روی کرده به حرولعلیم وتی: نیمه هه من نهوانه مان قبول کرد که باستان کرد، ناحو لیره به دوا وه له فیرقه گانی نیسلام دامان نه نین؟

به حرولعلیم ماوه بهک مات بو نینجا وتی: جنیودان به دو شیخه که کفره.

مهلا باشی وهلامی دایه وه: جنیودانمان به ههردو شیخ هه لگرتوه، مهرجه گانی پتیشه وه ی نینوه مان قبول کردوه، نایا له ریزی فیرقه گانی نیسلام دا دامان نه نین یان هیشتا به باوه ری نینوه نیمه کافرن؟

به حرولعلیم دیسان مات بو نه وه ی دوباره کردوه که جنیودان به ههردو شیخ کفره.

مهلا باشی وتی: نه ی جنیودانمان هه لگرت؟

مرفتی نه فغان مهلا حه مزه که وته دوان: نه ی به حرولعلیم نایا نهوانه پیش نه م کفره جنیویان به ههردو شیخ داوه؟

به حرولعلیم وهلامی دایه وه: نه خیر.

مهلا حه مزه وتی: که واته بوجی له ریزی فیرقه گانی نیسلام دا دایان نه نین دوا ی دهر برینی نیلتیزام به جنیونه دان به ههردو شیخ له پاشه رزژدا، «وعفا الله عما سلف»؟

نهوسا به حرولعلیم وتی: بهلن نهوانه موسولمانن «لهم ما لنا وعليهم ما علينا».

هه مویان هه لسان و دهستی به کتیریان گوش و هه رکه سه یان به وی تربانی نهوت برا مهرجه با.» (۱۷)

نه م رتکه که وتنه له لایه ن هه من به شداره کانه وه نیمزا نه کری. نادر شا نه مه به

کردوته تکاکار. بهلام پین ناچین نو ههوالانه راست بن. نهم قسانه بیان کردونه بههاندی گهرا نهوی هیزه گهی والی به سهر نه که وتوسی.

نه خوشی هیزه که و نه حمده پاشای شیرزه کرد. له وتوه به پهله گهرا نه سهرای سهد صادق، که پاشاکانی بابان برار و شکار دروستیان کرد بو. نه حمده پاشا له سهد صادقوه بز بیستانسور و نینجا گوتز قهلا. والی که وتوه لاهردن و دانانی حاکمه کانی نارچه که: سلیمان کوری خالید پاشای بز بابان و، عوسمان پاشای بز کتیه و، قوچ پاشای بز هولیر و، محمده به کی بز قهره داخ و، عه بدوللا به کی بو درنه دانا. سلیمان له بنه ماله ی بابان و عوسمان و قوچ له بنه ماله ی میره کانی سوزان و عه بدوللا له بنه ماله ی میره کانی باجه لان، واته له ۳ بنه ماله ی جیاواز بون.

والی به نه خوشی گهرا یهوه بز زاده شت و عه بیاسان. به رتگیای زهنگاهاد و قهره ته په و نارین دا گه یشته دهلی عه بیاس. والی. پاشا نزیکه ی ۳۰ سال حوکمرانی ۱۱ سالی له به صرا و، ۲۴ سالی له به غداد، له دهلی عه بیاس مرد و جه نازه که بیان برده وه بز به غداد (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز). (۱۸)

- ۹ -

دوای مردنی نه حمده پاشا بابی عالی نه بیرست دهسلاتی ناوه ندی له به غداد دامه زینیتته وه. دو والیبان له دوای پهک دانا توشی شهر و بهریره کانی بون له گهل یه نیچه ری. کورتخاکانی نه حمده پاشا، له ناو نه وانه دا سلیمان پاشا، خزی به شایسته ی وه زاره ت دانه نا. خه ریکی پیلانگیتران بون دزی والیه کانی له نهسته موله وه دانه نران. سلیمان پاشا کتوله به کی نازاد کراوی نه حمده پاشا بو. ههروه ها میردی عادل خانی کچی بو. له و کاتدا ولایه تی به صرا ی پین میئردرا بو. کیتسه ی مملاتی دهسلات دو سال زیاتری خایاند تا سهره نجام به قازانچی سلیمان پاشا به لادا که وت. بابی عالی فرمانی وه زاره تی به غدادی بز دهر کرد.

نه که رچی نه حمده پاشا، پیش نه وه ی بمری، سلیم پاشای له میرایه تی بابان خست بو. سلیمان پاشای کوری خالید پاشای له جینگا دانا بو. بهلام سلیم که لکی له بز شایی دهسلاتی به غداد وهر گرتبو، ههر له کوردستان ما بهر وه له مملاتی دا بو له گهل سلیمان. وه زیری تازه ی به غداد سهر له نوئی سلیمی دانایه وه به میری بابان (۱۱۶۳ ک / ۱۷۴۹ ز). سلیمان پاشا به خوشی ملی نه دا بهر هنگاری کرد. بهلام شکا و کشایه وه بز نیران. به یارمه تی والی ی نه رده لان جارتکی تر هیرشی هینایه وه سهر سلیم، دیسان سهر که وتو نه بو. (۱۹)

- ۱۰ -

نوسه ری «دوچه» نویسرتی: «ههلسر که وتی سلیم پاشا له زهمانی نادر شاهه جینگه ی گوسمان بو. له نیرانیه کان نزیک نه که وتوه و. له گهلپان ریک

نه کهوت. له وه زیر باخی نه بو و هه لسه که راپه وه و، کوئرا په لسی فرمانه کانی نه نه کرد. له و ماوه بهی دواپیش دا له گه ل حاکمی کویه عوسمان پاشا پینک هات بو و، جیابونه وه و سهر به خوی راکه یاند بو، هه ردوکیان که وتبونه گهران و سوران به ناوچه ی کورده کان دا و، بهر بهر ده ستیان به سر دا نه گرت. نیتر وه زیر نه بته توانی لنیان پینه نگ بین، له مشکری کرده سریان و، خوی سهر کرداپه تی له مشکه که ی کرد» (۲۰)

والی له مانگی شه عبانی ۱۱۶۴ ک (۱۷۵۰ ز) دا له مشکری کیشایه سهر سلیم پاشا. والی که یشته ده لی عه بیاس، نارین، قهره ته په، گزخته په، چیمه ن، نه سکی کفری، توز خورماتو. کورده کان بهر که یان نه گرت و شکان. سلیم پاشا به تیشکاوی هه لات بو نیران. پاشای درنه و باجه لانیس رایکرد بو نیران. عوسمان پاشا و قوچ پاشا له بهر بهر جدانه وی هیرشی له مشکری نیران دا، شهر ی زوریان له گه ل نیران کرد بو، نه یانوترا په نا بو نیران به بن. عوسمان پاشا له کویه نه بته توانی بهر هنگاری بکا، هیزه کانی خوی ساز داو کشایه وه شاخی ناوه گرد له وی دامه زرا. قوچ پاشای برایشی له قه لای هه ولیر دامه زرا.

وه زیر له نزیک که رکوک چاودیری نه کردن. هیزه کی ناره سر ناوه گرد. قه لا و سه نگره کانی که مارو دان. رینگا کانی لئ گرتن و، ناوی خواردنه وی لئ برین. نینجا هیرشینی قورسیان کرده سهر. قه لا و سه نگره کانیان هه لته کاندن و گرتیان. «نه که رچی نازایه تی و بهر هنگاری به کی بین و نه یان نوانده به لام وه کو نوی سهری «دوچه» نه لئ: سهر به نجام شکان و، خه لکینی زوریان لئ کوژرا و، پاشماوه که شیان راو نان. عوسمان پاشا و براکانی: نیبراهیم به گ و سلیمان به گ و، کوره که ی: حه سن به گ به دیل گیران. که لپهل و نازوقه و تفاقه کانیان که و ته دس تورک.

وه زیر خویشی له که رکوکوه به رینگای گزوک ته په، نالتون کزیری، بوستان (په ستانه)، دره بند (ی گزوم سپان) دا چوه سهر هه ولیر. نامه به کی بو مه لا و گه و ره په یاهه کانی هه ولیر نوی قوچ پاشای حاکمی هه ولیری ته سلیم به کن. به قسه یان نه کرد. له ۱۶ ی شه وال دا تورک هیرشیان کرده سهری. له هه مه لاوه که مارو یان دا. پاش ۹ روژ قه لای هه ولیریان گرت. قوچ پاشا و لایه نگره کانی و عوسمان پاشا و نیبراهیم و سلیمانی برای و حه سن به کی کوری له روژی جه رنی قوربان دا به فرمانی وه زیر له گردنیا ن درا و، که لله سهره کانیان ناردن بو نه سته مول.

سلیمان پاشای ناموزای سلیم پاشا جینگیر بو. (۲۱)

- ۱۱ -

مملاتی ده هه لات له سهر تاج و ته ختی نیران هیشته به لا دا نه کهوت بو. که ریمخانی زند، عه لیم را دخانی به ختباری، محه مه د حه سه نخانی قاجار، نازایه خانی نه فغانی... هه ربه که یان له لایه ک و به جوژیک خه ریکی چه سپاندنی ده هه لاتی

خوی بو و، هملی شاهیتیان نه‌دا، نازادخان به‌کنی بو له سه‌رکرده‌کانی نادر شا. له گه‌ل میهره‌کانی بابان دا تیکه‌لاو بو، به‌کنی له ژنه‌کانی کچی خالید پاشای بابان بو. همر به‌و یۆنه‌یه‌وه ماوه‌یه‌ک نازادخان که شکا و، خوی له که‌ریخانی زهند شارده‌وه. له شاره‌زور خوی حه‌شار دابو. (۲۲)

سه‌لیم پاشا دوا‌ی تیشکانی له به‌رده‌م نۆزدوی به‌غدادا ماوه‌یه‌ک له سنوره‌کانی نیران دا مایه‌وه. حه‌سه‌نع‌لی خانی والی ی نه‌رده‌لان له‌و کاته‌دا به له‌شکرکێشیه‌وه خه‌ریک بو. ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی شه‌ر بو له گه‌ل نیمامقولی خانی زه‌نگه که کرماشانی گرت بو، دوا‌ی شکاندنی نیمامقولی جو بۆ یارمه‌تیدانی میهر عدلی خانی تکه‌لوی حاکمی هه‌مه‌دان که له لایه‌ن که‌ریم خانی زه‌نده‌وه که‌مارۆ درا بو. که‌ریم خان و هه‌یزه‌که‌ی ده‌سیان له که‌مارۆ هه‌لگرت و که‌رانه‌وه ناوچه‌که‌ی خۆیان له پهری و که‌مازان له مه‌لایه‌ر. به‌لام حه‌سه‌نع‌لی خان له کۆلیان نه‌بوه‌وه له‌شکری کوردستانی برده‌ سریان. که‌ریم خان ڕویه‌رویان نه‌بوه‌وه. خه‌یزانه‌کانی ناره‌ پهنایه‌کی نه‌مین و خۆی که‌وته شه‌ری پارتیزانی له که‌لیان. حه‌سه‌نع‌لی ۴۵ ڕۆژ مایه‌وه هه‌یچی به‌ هیچ نه‌کرد. به‌لکو چه‌ندین جار هه‌رشێ ناگاوی نه‌کرا به‌ سه‌ر و خه‌لکی لێ نه‌کۆژا و ولاخ و که‌له‌په‌لی لێ به‌ تالان نه‌برا، له‌م ماوه‌یه‌دا حه‌سه‌نع‌لی بیستی، که سه‌لیم پاشای بابان به‌ هه‌یزه‌کی که‌وره‌وه به‌ هاوکاری هه‌ندێ له که‌وره و ریش سه‌بیه‌کانی ناوچه‌ی نه‌رده‌لان، به‌ تایبه‌تی محه‌مه‌د عدلی سولتانی حاکمی بانه و هه‌ورامان، که ماوه‌یه‌ک له‌وه‌یه‌ر، حه‌سه‌نع‌لی چاوی ده‌ره‌ینا بو، که‌وتۆته ڕێ بۆ گرتنی سه‌نه، حه‌سه‌نع‌لی خان وا‌زی له‌ راوانانی که‌ریم خان هه‌ینا و به‌ په‌له که‌رایه‌وه کوردستان. له‌ نزیک سه‌نه له‌شکره‌کانی حه‌سه‌نع‌لی خان و سه‌لیم پاشا دایان به‌ یه‌ک دا. حه‌سه‌نع‌لی شکا و به‌ تیشکاوی هه‌لات. سه‌لیم پاشا چوه ناو سه‌نه‌وه. (۲۳)

وه‌کو سه‌رچاوه‌کانی نه‌رده‌لان نه‌گه‌رنه‌وه. حه‌سه‌نع‌لی په‌نای بۆ نازاد خانی نه‌فغانی برده‌وه. به‌لام نازاد خان به‌رامبه‌ر چه‌رده‌یه‌ک پاره‌ی زۆر که له سه‌لیم پاشای وه‌رگرتوه، حه‌سه‌نع‌لی خانی به‌ گیراوی ته‌سلیم پاشای بابان کردوه. نه‌ویش دوا‌ی ۶ مانگ گیراوی کوشتیه‌تی (۱۱۶۴ ک / ۱۷۵۰ ز). به‌نه‌مالی والی ی نه‌رده‌لان له سه‌ره‌تاوه له گه‌ل که‌ریمان ناگۆک بو. محه‌مه‌د حه‌سه‌ن خانی قاجار، به‌کنی بو له‌وانه‌ی داوا‌ی تاج و ته‌ختی نیرانی نه‌کرد و، که‌وره‌ترین مینه‌لی که‌ریخان بو. خه‌سه‌ره‌وخانی نه‌رده‌لان، به‌ یارمه‌تی محه‌مه‌د خانی قاجار، سه‌لیم پاشای، پاش نه‌وه‌ی چه‌ند سالتی حوکمه‌رانی کرد، له نه‌رده‌لان ده‌رکرد (۱۷۰ ک / ۱۷۵۶ ز). (۲۴)

- ۱۲ -

سه‌لیم پاشا له ناوچه‌ی بابان هه‌لکه‌نرا بو، سلیمان پاشای بابان له قه‌لاجوالان دا جێگیر بوو. له نه‌رده‌لانی‌ش دا هه‌لکه‌نرا بو، خه‌سه‌ره‌و خان حوکمی

گرتیوه دهست. سلیم جیبیکی به دهستوه نه‌ما بو. والی ی به‌عداد، سلیمان پاشا، به قسه‌ی خوش سلیمی هه‌لفریواند بچن بۆ به‌عداد. بۆ زیاتر دلتیا کردنی عادلە خانیش ده‌سه. کی ناوریسمی به دیاری بۆ نارد. عادلە خانمی کچی نه‌حمده پاشا، که هاوسه‌ری والی بو، رقی له سلیم بو. ره‌نگه هه‌ر هی نه‌وه بوسن که باوکی له له‌شکرکینشی دا بۆ سه‌ر سلیم نه‌خوش کهوت و له رتگا مرد. عادلە خانم دهستی به سه‌ر میرده‌که‌ی دا نه‌زیشت. والی هان دا بۆ کوشتنی. والی سلیم پاشای کوشت (۱۱۷۱ ک / ۱۷۵۷ ز). (۲۵)

سلیم پاشا که ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌ولی دا هاوسه‌نگیی له نیوان رۆم و عه‌جهم دا راهگری و، که‌لک له ناکۆکی هه‌ردولا وه‌ریگری بۆ چه‌سپاندنی ده‌سه‌لاتینکی سه‌ره‌خۆ، سه‌ره‌نجام چاره‌نوسی نه‌میش، وه‌کو هی باوکی، له زیندانینکی به‌عداد به هه‌لواسین ته‌واو بو.

په‌راویزه‌کان

۱. مهدوی: ۱۵۲.
۲. مهدوی: ۱۵۳.
۳. مهدوی: ۱۵۵.
۴. مهدوی: ۱۵۲ - ۱۵۵؛ پورگشتال: ۴ / ۳۱۷۷ و ۳۱۸۷؛ امین زکی، «کورد...»: ۲۰۳.
۵. پورگشتال: ۴ / ۳۱۸۷.
۶. العزازی: ۵ / ۲۳۵؛ امین زکی، «کورد»: ۲۰۴.
۷. پورگشتال: ۱۳۹۱؛ امین زکی، «کورد»: ۲۰۵.
۸. مهدوی: ۱۶۲-۱۶۴؛ پورگشتال: ۴ / ۳۲۱۸.
۹. مهدوی: ۱۶۹.
۱۰. العزازی: ۵ / ۲۳۵.
۱۱. مهدی خان: ۳۸۴.
۱۲. امین زکی، «تاریخ السیماویه...»: ۷۳.
۱۳. الموصلی: ۱۰.
۱۴. چهند سه‌رچاوه‌یه‌کی نویی باسی نه‌م نامه‌یه نه‌کهن له‌وانه: نه‌مین زه‌کی به‌گ نیشاره‌ت بۆ «ده‌فته‌ره‌که‌ی حسین ناظم» نه‌کا. هه‌روه‌ها شیخ محهمه‌دی خال له کتێبه‌که‌ی دا: «الشیخ معروف النوده‌ی البرزنجی» و، مه‌لا که‌رغی موده‌پس له «علماونا فی خدمه العلم والدین». به‌لام له سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کان دا باسی به‌رچاو ناکه‌وئ. نه‌مه‌ش هه‌ردو نامه‌که‌یه که له «خال» وه‌ریگراوه:

نامه‌های نادر شاه:

بسم الله الرحمن الرحيم
منی الى الحبر النبیل، والشریف الغطریف الاصیل، ذی المائر والمناقب والمنا، السید
حسن، نسات التسلیحات، ونفحات التعلیحات،
وبعد: فان اجل مطالبی واول ما یرى ترویج مذهب جعفر الصادق رضی الله عنه
الامام الهمام، منبع العلوم والحقائق، وان حبی لاجدادکم الامام جعفر المعلوم، وان محبتکم البنا لزم
اشد اللزوم، فیه صول امری الیکم اننا لتتبرک بکم وین لیدیکم، والا فستری نار غضبی علیکم
والسلام.

وهلامه‌های شیخ حمزه:

والحمد لله رب العالمین، والعاقبه للمتقین، ولاعدوان الا علی الضالین، والصلاه
والسلام علی سیدنا محمد وعلی اله وصحبه اجمعین.
وبعد فقد اخذت کتابکم، اما دعوی حب اجدادی، فلا اعلم اهذا الحب مشروب ببنفس
الاصحاب ام لا؟ فان کان مشربا ببنفسهم فلا ینفعکم یوم الحساب، بل یرکب سببا للحساب
والعذاب!

واما قولکم: ان قصدی ترویج مذهب جعفر الصادق رضی الله عنه فهو، وان کان من
اجل التابیین، واکمل المجتهدین، لکن لا تقراض اصحابه ماصار مذهب مدونا، ولو علمنا
تدوینہ لاتبعناه لکوننا من ذریته، واما انا فکاسف الحال علیل الحال، لا اقدر علی المجی، لکن
اوصیک بصرایا ان علمت بها فتجوت، منها: ان لا تحارب مع السلاطین العثمانیة، اذ قد اطلع
اهل الکشف علی بقائهم الى اقرب قیام الساعه بمنازین بخصائص لا توجد فی غیرهم، ومنها
ان ما اضمرت من تخرب الموصل والحرب مع اهلها، فلا تفعله، لان ذلك سببا لهلاك جندک.
ومنها ان تجعل فی التوبه والاستغفار قبل ان یفاجئک الحمام والبرار، فان بعضا من اقاربک اراد
قتلک، والسلام علی من اتبع الهدی. «الحال» والشیخ معروف...: ۷۵ - ۷۶.

۱۵. امین زکی، «کورد...»: ۲۰۷.

به‌شکی له له‌شکره‌های نادر شاه کورد بون، به تاییه‌تی له کورده‌کانی خوراسان
بون، همدنی له سه‌رکرده‌کانی له‌شکره‌های کورد بوه، شه‌ری نادر له گهل عوسمان
تویال کسراوه به داستانیکی هونراوه‌یی به زارای هه‌ررامی له ژیر ناوی «نادر و
تویال» دا. نعم داستان له‌ی‌نگری عوسمانی و دژی نادر، به‌لام له هه‌مان کات دا
«میرزا نعلاس خانی که‌نوله‌یی» که سه‌ره‌نگ بوه له هیزه‌های نادر شادا شه‌ره‌کانی
نادری به ستایش‌ه به هه‌لبه‌ست له «نادرنامه» دا به زارای گوران هونیه‌ته‌وه.

۱۶. الکركوكلی: ۵۴.

۱۷. الکركوكلی: ۵۵ - ۵۷.

۱۸. الکركوكلی: ۹۳ - ۹۴. العزازی: ۲۷۹ / ۵ - ۲۸۱: امین زکی،

«تاریخی سلیمانی...»: ۷۳ - ۷۴.

عبدالله الشاوی هه‌والنامه‌ی نهم سه‌رکه‌وته‌ی بز خه‌لکی به‌غداد نویسی.
عبدالرحمن السویدی به‌م به‌زه‌یه‌وه قه‌صیده‌یه‌کی داناره له «حدیقه الزوراء» دا
نوسراوه.

۱۹. العزازی: ۱۹ / ۶ و ۲۲.

٢٠. الكرکوکلی: ١١٧.

٢١. الكركرکلی: ١١٦ - ١١٨. العزازی: ٦ / ٢٤ - ٢٧: امین زکی.
"تاریخی سلیمانیه...": ٧٤ - ٧٥.

بهم بژنیه یوه عبدالرحمن السويدي و عبدالله السويدي سهر و قه صيدهيان داناره، له «حديقه الزوراء» دا نورسرون.

۲۲. ورهه رام : ۵۰.

۲۳. گلستانه: ۱۶۵ - ۱۶۷.

٢٤. مستور: ١٠٢.

۲۵. لٹنگریک: ۲۰۲ و ۲۱۵.

۵. پینج براو ۳۷ سال براکوڑی!

- ۱ -

په پمانی ناشتی رږم و عهجه م له همدولاره په مند کړا (۱۱۵۹ ک / ۱۷۴۶ ز). په لام نادر شا پښه رانه که پښت که لکی لن ودریگری کوږا (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز). نه محمد پاشای وزیر نه موی به هل زانی سلیم پاشا لن بهخت و، مولکی بابان به پښتېښه و ژر پکښی ده سلاتی به غداد. له شکرکی که وړه کړه ده. میره کانی بابان و کزیه و باجه لان و هیزه کانیان به شداری نه له شکرکښیښه بون. وزیر نه یوست سلیمان پاشای کوزی خالید پاشا له جتگی سلیم دابن. له سلاتی شهری رږم و عهجه م دا خالید پاشا به دلسوزی مابوه ده بډ عوسمانی، په لام سلیم له کول نیرانییه کان ده سی تیکه لاو کړد بو. خالید پاشا له نورفا مرد بو. چنده کورپکی له دوا به جن مابون له وانه: سلیمان، نه محمد، محمده، مه محمد، عومور.

له شکرکښیښه که به هوی نه خوش کهوتی زوری سپاو سه رکړه که یانه ده به ته وای به نامانچ نه که پښت. نه که رچی نه محمد: پاشا سلیمانی به پلهی پاشا به میری بابان دانا (۱۱۶۰ ک / ۱۷۴۷ ز) په لام سلیمی بډ نه کبړا. سلیم له ناوچه که دا مایه ده. (۱).

مردنی نه محمد پاشا و په شینوانی هلموهرچی به غداد تا و وزارت به سلیمان پاشای (نه بوله یله) که پښت وای کړد بو سلیمان به ته وای جتگیر نه پښ. سلیم له ناوچه که دا مابوه ده. پښ نه چن ده سلاتیښی بون. نه بوله یله سلیمی دانا یه ده به میری بابان و. سلیمان هلات بډ نه ده لان (۱۱۶۴). سلیمان گیر وگرفتی که وړه بډ سلیم و بډ وزیر دروست کړد بو. وزیر سلیمی لبرده ده و، له شکرکښیښه کی که وړه کړه سوری. سلیمانی دانا یه ده.

سلیمان په کڼی له میره لښه اتوه کانی بابان بو. له ماوه یه کی کورت دا خوی جتگیر کړد. سنوری ده سلاتی که پښتېره کزیه، هدریر، هملیر، به دره، جه سان، منده لی، زهنگاباد، قهره جه سن، نالتون کزیری، هدره ها سنه.

- ۲ -

سلیمان پاشای بابان بایه ختکی زوری دا بو به مزگهوت و مده ده و کتیبخانه. له سدره می نه م دا مده ده کانی قه لاچولان پر بون له مه لای که وړه و

قوتایی و فەقێ. لەو وەقەنامەیەدا کە سالی ١١٧٤ک (١٧٦٠ز) نووسیرێتی
 ئەلێ: «وعد فقد وفقت فرفقت جميع عقاراتي من البساتين والرحى والحانات والاراضى
 والقنوات والدكاكين والتجمعات التي تملكك بالشراء والاحياء، والاحداث في شهرزور وتواجمه
 وفي كرسنجق ولواحقه وفي اربيل ومضافاته وفي كركوك ومايليه وفي مريوان وقراه، على
 مدارس قلعه چوالان ومدرسيه وطلايه وجوامعه والجسر فيه وفي شهرزور، وعلى الاهتمام
 المتعلمين بقلعه چوالان وعلى المتكففين في عشر اخر رمضان والاهام المعدادات وعلى
 دارالضيافه والوعاظ والمترجمين والمصنفين فيها؛ وعلى مدرسه گلنهر ومدرسيه وطلايه
 وجامعه، وعلى مدارس وطلاب ومدرسي قصبه كوي؛ وعلى مدرسه اربيل ومدرسيه؛ وعلى
 المدرستين اللتين ببنهاهما بكر كوك؛ وعلى الطلاب والمدرسين بتفضيل كتب في الحجج على
 حده»

وەكو شينخ محەممەدى خاڵ نووسیرێتی ژمارە یەکی زۆر لە زانا دینییه
 ناسراوەکانی ئەو سەر دەمە. ئەم «وەقەنامە» یەیان مۆر کردووە. (٢)
 ئەم وەقەنامەیە جگە لەوێ سنووی دەسەلات و نووێزی سلێمان پیشان ئەدا
 نیشانی بایەخدانیکێ گەورە بە خۆتندن و خۆتندەواری.
 وەكو تۆمارە کە ی پێچ باس ئەکا: سلێمان پاشا لە زەنگابادیش دا مزگەوت و
 حەمام و خانی دروست کردووە. کاتی خۆی دروستکردنی حەمامیش بە «کاری خێر»
 دانراوە.

-٣-

سلێمان پاشا بایەخیکی زۆری بە پیشە و پیشەسازی داووە. مێژوونۆسەکانی
 تورک ئەلێن: کە لە قەلاچوالان کشاووە ئەو لە گەڵ خۆی پیشەکارەکانی بردووە بۆ
 ناوچە ی سە، کە ساوێک مەلەبەندی حوکمرانی ئەم بوو. مێژوونۆسەکانی
 ئەردەلانیشت ئەلێن: کە سە ی بەجێ هێشتووە ئەندێ لە پیشەکار و بازرگانەکانی
 ئەو ی لە گەڵ خۆی بردووە بۆ شارەزور.

یەکن ئەو پیشەسازیانی سلێمان پاشا خەریکی دامەزراندنی بوو.
 دروستکردنی باروت بوو. بێنگومان باروت کەرەستە یەکی گرنگی شەر بوو. پێ ئەچێ
 لەو سەر دەمەدا لە ناو مەلاکان دا مشتومەر هەبوو سەبارەت بە «پاکیی» و
 «گلاوی» ماددەکانی دروستکردنی باروت. بۆ بەلاداخستنی ئەم کێشە یە سلێمان
 پاشا مەسەلە کە ی بەرەو روی یەکن لە زاناکانی ئەو سەر دەمە کردۆتەو. سەید
 عەبدوللە طیفی بەرزنجی، زانای دینی و شاعیر و نوسەر، بەمجۆرە کێشە کە ی
 بەکاڵا کردۆتەو:

«کثر التردد والتشاجر في حجر البارود اهر طاهر او نجس؟
 وغالب ما يشاهد فيه انه يتكون في المزابل ونحو مرج الاغنام بعد كنسها، فاشار لنا
 الرائي اي سليمان پاشا الكردي، بتحقيق الجواب ولم نراه في كتاب فهاذرت للامثال والله اعلم
 بحقيقه الحال...»

به مجوز کتایی به فتواکهی دینی:
 «ولنا وجه ان الاستحالة تطهر الاعيان النجسة فعلى هذا يكون طاهر العین وان لمحق
 تولد من عین النجاسة تطهر النواذر... على اننا قلنا بالوجه القائل بطهارة الدخان من
 النجاسة او بان الاستحالة تطهر الاعيان النجسة» (۳)

- ۴ -

سلیمان پاشای وزیر مرد (۱۱۷۵ ک / ۱۷۶۱ ز). گویا کانی همدیه که یان
 خزی به شایسته‌ی وزارت نمرانی و، همدیه دایان کرد که دولت به کتیکان
 دایمی. له نار نواندها علی پاشا دانرا به وزیر. علی پاشا کتیکالی به سلیمان
 پاشای بابان نه کرد.

سلیمان پاشای نمرانیله کاتی خزی سلیمان پاشای بابانی له همدی حاج
 به خشی بو. بونه‌ی نهو دهرامه ته تدرخان بگا بز سازدانی له شکر و زیاندن و
 چه کدار کردنیان. علی پاشای تازه وزیر. سلیمان پاشای همدیه بونه‌ی بزاردانی
 باجی که له که بوی دوانزه سالی رابوردو. چه ندی همدی دا له وزیر تازه‌ی
 به که یه نن که وزیر کتیکردو. کاتی خزی، لهم باجه به خشیوتی، که له کی
 نه بو. (۴)

علی پاشا له شکرکی گهری بز سر سلیمان سازدا. سلیمان که به مدی
 زانی نمریش له قهلاچوانده به ری که وت و، همدیه کانی خزی کتیکردو. پینج
 شش هزار سواره و، حوت تا هشت هزار پیاده‌ی کتیکردو. توپ و که ره‌ستی
 تداوی جهنگی ناماده کرد. له جه‌هل حمرین دامه‌زرا و له دامینی همدیه کانی
 «صقال توتان» سه نگه‌ری لن دا. ریگای هاتوچوی بری.

له شکر وزیر که پشته دلی عه‌باس. له شکر بابان خزی پین نه گیرا به
 چه می نارین دا به ره دواوه کشایه وه. وزیر که وته دویان. همدی بابان چوه کفری له
 نیوان کفری و دوانزه نیمام دا له شوتنیک دا به ناوی «کوشکی زهنگی» هردو
 له شکر لیکیان دا. له شکر بابان شکا. زوری گیرا و کوزرا. سلیمان به زحمه‌ت
 خوی دهر باز کرد. بارکه و بنه و ختوت و تپه‌کانی که وته ده‌ست له شکر مه‌مالیک
 - روم.

له شکر کتیکدها نه حمده به گی برای سلیمان پاشا هارپی ی سده‌ری
 وزیر و میوانداری همدیه که ی بو. وزیر «خلع‌ت» ی میرایه‌تی کرده بهر نه حمده و به
 پلدی پاشا له جینگای سلیمانی برای داینا (۱۱۷۶ ک / ۱۷۶۲ ز) (۵)

- ۵ -

وه‌گو نوسه‌ری «تاریخ زندیه» له روداوه‌کانی سالی ۱۱۷۳ دا نویستی
 نه‌لت: «سلیمان پاشا، پاشای کوردستانی بابانیش به ندایه‌تی راکه یاند و،

دلسوزی و نؤکه رایه تی و فەرمانبهری خۆی دهربری» (٦)
 سلیمان ههلات هۆنیران. نیشوانی له گهڵ کهرمیخان هاش بو. کهرمیخان
 نهرده لانی بن سپارد. والی ی نهرده لان گاتی خۆی به یارمهتی ههسه نههلیخانی
 قاجار گهرا بهوه سه. ههسه نههلیخان یه کتی بوله دۆژمه سه سه خسته کانی
 کهرمیخان.

وهزیری به ئهدا لهشکری سازدا بو هۆشهری نبتلی کهعب. هینزی بهانی به
 سه رکردایهتی نهحمه د پاشا له گهڵ خۆی برد بو. محهمه د پاشای به هینزکی کهمهوه
 له قهلاچوالان دانا بو. سلیمان نههمی به ههڵ زانی به لاماری قهلاچوالانی دا
 گرتیهوه. بهلام وهزیر که شهری کهعبی تهواو کرد ریگی به نهحمه د پاشا دا
 بهگه رتهوه به قهلاچوالان. هینزکی کهورهشی بز یارمهتیدانی له گهڵ نارد. سلیمان
 خۆی بن نهگیرا. زستانیکی سهخت بو. قهلاچوالانی به جی هینشت بهلام له گهڵ
 خۆی ههروستاو سهختهکاره کانی برد بو سه. (٧)

- ٦ -

مهمه کانی عهلی پاشا خهریکی پیلانگیران بون بوله ناوبردن. عهلی
 پاشا کوژرا. عومهر پاشا، که یه کینکی تر بوله کوئخاکانی سلیمان پاشای
 نه بوله یله. له جینگای نهو بو به وهزیر. عومهر پاشا خهزی له چاره ی نهحمه د پاشا
 نه نه کرد. دۆستایهتی کوژی له گهڵ سلیمان پاشا هه بو. نهحمه د پاشای لێ خست،
 «خه لعه ته ی به سلیمان نارد به سه.

نهحمه د به رنگاری نه کرد بهلام دهستوی نههه کانی برده نامیدی و خۆی چوه
 موسل لهوئ دانیشت. عومهر پاشا نهحمه دی برده به غداد لهوئ داینا. (٨)

- ٧ -

هندی له نوسهرانی نهو سهردهمه به ستایشیکی زۆره وه هاسی سلیمان
 پاشایان کردوه.

نوسهری «دوچه» نوسیوتی: «... لهو پیاوه صالحانه بو که تهقوای
 بهزدانیان کرد بو به شیعیاری خویان و، لهو کوئرایه لانه بو که نم نایه ته کهرمه یان
 جیه جی کرد بو واطهموا الله والرسول واولی الامر منکم». حاکمی ناوچه کانی بهان و
 کوژی و هه ریر و ههولیر و کوژی و قه ره هه سن و زهنگاباد و جهسان بو. ماوه ی
 دوازه سال کاروباره کانی به جۆزی به پته نه برد که خوا و پته هه مر و دهوله تی به رزی
 لێ رازی بون. لهو ماوه یه دا که سن نه به شکاتی لێ بهکا یا به ریره کانی بهکا یا لێ
 ی یاهی بن...

بهلام له ماوه ی دوا یی دا که وته کوژد نه وه ی ره سم و باج لهو ناوچانه دا و، وا
 ره فتاری نه کرد که وه کو مولکی خۆی بن. به مجوزه سامان و داراییه کی زۆری کو

کرده‌وه. نه‌وسا که‌وته به‌یری هه‌ل‌گه‌رانه‌وه له ده‌ولت و هه‌ندی که‌سیسی لێ کۆ
بوه‌وه... (٩)

نوسه‌رنکی تریش نویستی:

«خۆی موته‌ده‌یین و، به‌ مه‌زه‌ب شافیهی بو، خۆی له که‌موکۆپی لا نه‌دا و
زاهید و خاوه‌ن صه‌لاح بو» (١٠)

دراسته‌یه‌که‌ی نه‌وه‌بو، وه‌کو به‌شتر هاس کرا، گنچه‌لی پاره‌یان پێ نه‌کرد.

-٨-

سلیمان پاشا له سنه‌وه تا که‌رکۆکی له به‌رده‌ست دا بو، به‌لام ته‌نیا یه‌ک سال
وه‌ها مایه‌وه. له کاتێک دا له ماله‌که‌ی خۆی دا له قه‌لاچوالان له ناو جینگادا نوست
بو فه‌قن نیبراهیم به‌ خه‌نجەر کوشتی.

مه‌لا عه‌بدوللای به‌تونی، نه‌م روداوه‌ی به‌ چهند دێری له په‌راوتزی یه‌کێ له
کتیبه‌کانی دا به‌مجۆره تو‌مار کردوه:

«منزوی مردنی سلیمان پاشای کۆری خالید پاشا.

شه‌وی هه‌ینی مانگی زه‌لحه‌جیه‌ی ١١٧٨ له ماله‌که‌ی خۆی دا کوژرا.
که‌هرایه‌کی خه‌لکی شاروچه‌که‌ی کۆیه ناوی فه‌قن نیبراهیم بو به‌ شه‌و چوه ناو
حه‌رمه‌که‌یه‌وه خه‌نجه‌رنکی لێ دا له کاتێک دا له سه‌ر جینگا که‌ی نوست بو. په‌و
خه‌نجه‌ره پاش چهند رۆژێکی که‌م مرد. خوای گه‌وره ره‌حمی پێ بگه‌ (١١)

سلیمان پاشا له قه‌لاچوالان به‌ خاک سپێردرا و، له سه‌ر کێلی گۆره‌که‌یان

نوسی بو:

مفسدی نیمه‌ شبی با خنجر

جوهر جسم گرامش بسمید (١٢)

نیستا شوتنه‌واری کۆر و کێله‌که‌ی نه‌ماوه.

له سه‌ر هۆی کوژرانی سلیمان پاشا قسه‌ی حه‌زاوحه‌ز هه‌یه:

- نیپۆر، که‌ سالانی (١٧٦٥ - ١٧٦٦) هاتۆته عێراق، هه‌والی کوژرانی

سلیمان پاشا و باسی قه‌لاچوالان به‌مجۆره نه‌گێڕشته‌وه:

«ژماره‌یه‌کی زۆری نه‌م به‌مه‌اله‌یه بۆ به‌ ده‌سه‌لتانی بله‌ی پاشایه‌تی له ناو
خۆیان دا رقه‌به‌ری له گه‌ل یه‌کتری نه‌که‌ن، له‌به‌ر نه‌وه پاشای به‌عده‌د هه‌می‌شه
پاشایه‌ک له‌م به‌مه‌اله‌یه دانه‌ن، به‌لام نه‌وه‌یان دانه‌ن که‌ له‌وانی تر پاره‌ زۆتر بدا.
پیاو نه‌توانی پهی به‌وه ببات که‌ نه‌م ره‌عیه‌ته به‌سه‌رمانانه چۆن به‌ ده‌س
چه‌وساندنه‌وه‌ی دو‌لایه‌نه‌وه گیریان خواردوه: له‌لایه‌ک حه‌رمی زۆرداری تو‌رکه
زالمه‌کان و، له‌لایه‌کی تره‌وه حه‌رمی تو‌قینه‌ری که‌ نه‌م به‌مه‌اله‌یه سه‌پاندویه‌نه به
سه‌ر کۆره‌کانی قه‌لاچوالان و ناوچه‌که‌دا. بۆیه له‌م ناوچه‌یه‌دا شار و شاروچه‌کی تی
دا نیه. قه‌لاچوالانی گوندیکی پچوکی هه‌واره.

نه‌که‌ر به‌انه‌وی نمونه له سه‌ر ره‌وستی که‌لێک به‌هێنینه‌وه، که‌ سه‌فه‌تێکی له

به کجوری دیاریان هه بن، نهوه به سهر کوردا جینه جن نه بن: گه لیکن هه ز له توله نه گهن و خزیان له پیتاوی سه ند نه وهی توله دا به گوشت نه دن. پیتش نه وهی به گمه موسل به ماوه یه کی گم، مه لایه ک شه له قه لا چوالان هه لی کوتاوه ته سهر پاشا له ناو جینگاکه ی دا کوشتویه تی، چونکه برا که ی نیعدام کردوه» (۱۳)

- نوسه ری «سیر الاکراده نه لن:» له نیتوان به مه مالی فه قن برایم و مالیکی تر دا له سهر ناشن یا کینلگه یه ک ناکوکی هه به وه. سلیمان پاشا داوه ری کردون. ناشه کی داوه به ناحه زه کانی مالی فه قن برایم. فه قن برایم به م داوه ری به رازی نه به وه. له توله ی نه وه دا کوشتویه تی». (۱۴)

- نوسه رانی مینروی نه رده لان رقیان له سلیمان پاشا به وه. هزی کوشتنی نه گینه نه وه به هه ندن هزی تر. (۱۵)

- ۹ -

که هه والی کوژرانی سلیمان پاشا به عومهر پاشای وه زیری به غداد گه یشت، له ر کاته دا نه حمده پاشا له به غداد به، محمه دی برایان که له سلیمان به چو کتر و له نه حمده گه وره تر به له کورده ستان به. نه وه کو یاخی به و کیشه ساز به کا «خه لعه ت» ی پاشا به تی بهانی به محمه دی پاشا نارد.

عومهر پاشا هینرش به دهسته وه به به سهر نیله کانی عه ره ب. داوای له محمه دی پاشا کرد به شدار به. ۲ هه زار که سی له گه ل خزی هینا. نه رکی خزی به باشی به جن هینا. له م سه فه رده دا عومهر پاشا هه ندن ته کلیفی قورسی له محمه دی کرد به، دلی ره لجه اند به، له دلی خزی دا به رباری دا به که گه رایه وه ولاتی خزی جارتیکی تر نه به ته وه به لای نه م وه زیره.

نه حمده پاشای به رای له به غداد فه راموش کرابه. به زه بی به دا هاته وه. ناردی به دوی دا ناشی کردوه و، ناوچه کانی کویه و قه ره داخی به سپارد. عومهر پاشا ویستی هه لی به گینه یته وه له برا که ی. پایه یه کی به رزتری به به خشی. نه م قبولی نه کرد.

چهنه سالتی هه رده برا رینک به ون. به لام دوا بی تیکچون. نه حمده به خزی و ده سیرینه ده کانیه وه گواسته وه به زه نکه یاد. وه زیری به غداد به نه وهی ناکوکیه که یان گه رمر به کا به دره و جه سسان و مه ندله ی به به خشی.

له م ماوه به دا تا عه ون به لاو به به وه. شیرازه ی کاروباری ولات تیک چوبو. محمه دی پاشا به رینک خستی هه ندن کار چو به به لای کویه. نه حمده پاشا به هه لی زانی که زما ره یه کی که م هیزی له گه له به نیازی له ناوهر دنی نه مه یش چو به ناوچه ی کویه. له سهر ناوی زنی لای نالتون کویری هه ره یه که یان له به رینکی زنی دا به ون، خه ریک به به ی به شه رینکی قورس. ناوهر یکه ره به «قورنان» وه که وته به یینانه وه رینکیان خسته وه. نه مجاره ش کویه و قه ره داخ درایه وه به نه حمده پاشا و محمه دی

پاشا که راه‌وه بۆ قه‌لاچوالان. (۱۶)

دوای سالتی دیسان تینکچونه‌وه. نه‌حمه‌د پاشای بانگ کرد بۆ قزلجه‌و گرتی. هینزیکیشی ناره‌ده سه‌ر مه‌حمودی برای له‌قه‌ره‌داخ نویش بگرتی. به‌لام مه‌حمود زو پنی ی زانی هه‌لات بۆ به‌غداد. وه‌زیر به‌که‌رمی پیشوازی لێ کرد و ناوچه‌ی قزراهات (سه‌عدیه) ی بۆ ته‌رخان کرد.

- ۱۰ -

مه‌حمه‌د پاشا به‌هۆی به‌لاوبونه‌وه‌ی تاعونه‌وه نه‌ینه‌توانی داواکانی وه‌زیر جتیه‌جی بکا. له‌همان کات دا دۆستایه‌تی له‌گه‌ل که‌رمیخانی زهند دامه‌زارند بو. وه‌زیر له‌شکرته‌کی سازدا له ۵۰ به‌یره‌ق له‌وه‌ند و سیاسی و له‌وه‌نده‌کانی که‌رکوگ و هه‌ندی له (نوجاقلو) ه‌کانی خۆی به‌سه‌رگرده‌یه‌تی حاجی سلیمان ناغا بۆ سه‌ر مه‌حمه‌د پاشا. وه‌زیر مه‌حمه‌د پاشای لێ خست بو. مه‌حمودی برای له‌جینکا دانا بو. هینشتا هینزه‌که به‌رینگاهه‌و بو مه‌حمود پاشا که‌یشته‌ لایان. «خه‌لعه‌ت» ی میرایه‌تییان له‌به‌ر کرد.

مه‌حمه‌د پاشا به‌ره‌نگاری پنی نه‌نه‌کرا به‌پنی شه‌ر کeshایه‌وه بۆ نیران. هینزی رۆم و مه‌حمود پاشا به‌پنی به‌ره‌هلستی چونه‌قه‌لاچوالانه‌وه. نه‌حمه‌د پاشایان له‌زیندان ده‌ر هینا. مه‌حمود پاشا به‌ناره‌زوی خۆی ده‌ستی له‌میرایه‌تی هه‌لگرت بۆ نه‌حمه‌د پاشای کاکێ.

نه‌حمه‌د پاشا بو به‌میری باهان. (۱۷)

ره‌نگه‌ نه‌مه‌یه‌که‌مین جار و دواین جار بۆینی میرته‌کی باهان به‌ناره‌زوی خۆی ده‌ستی له‌پاشایه‌تی هه‌لگرتنی بۆ به‌راکه‌ی.

- ۱۱ -

عومه‌ر پاشا والی ی به‌غداد به‌هۆی ره‌فتاری خراپه‌وه له‌گه‌ل نیرانییه‌کان نیتوانی له‌گه‌ل که‌رمیخان تینکچو.

نوسه‌ری ره‌سمیی «تاریخ گیتی کشا» هۆکانی تینکچونی نیتوان هه‌ردو ده‌وله‌ت و، له‌شکرکێشیی نیران بۆ سه‌ر به‌صرا به‌مجۆره‌ رۆن نه‌کاته‌وه:

تاعون له‌عیراق به‌لاو بوه‌وه. هه‌ندئ له‌و نیرانیانه‌ی له‌نزیك پیرۆزگه‌کانی شیعه‌ نیشه‌جی بون یا بۆ زیاره‌ت و کار و بازرگانی له‌وئ بون، به‌م نه‌خۆشییه‌ مردن. عومه‌ر پاشا که‌له‌پوری مردوه‌کانی زه‌وت کرد. بو نه‌ینه‌دایه‌وه به‌میراته‌گره‌کان. که‌سوکارێ مردوه‌کان په‌نایان بۆ که‌رمیخان برد. که‌رمیخان نوته‌رته‌کی خۆی ناره‌ده به‌غداد بۆ لای عومه‌ر پاشا. داوای دانه‌وه‌ی میراتی مردوه‌کانی لێ کرد. عومه‌ر پاشا داواکه‌ی که‌رمیخانی هشت گوئی خست.

عومه‌ر پاشا کۆسبی نه‌هینایه‌ رینگای حاجییانی نیرانه‌وه. به‌پینچه‌وانه‌ی

ریتوسرتنی والیه‌کائی پیش خوی هندی باج و سهرانه‌ی تازه‌ی داهینا بر له و حاجیانیه‌ی نه‌سند که له نیرانه‌وه به ناو عیراق دانه‌چون بز حج. بز نه‌مش، که‌ریخان، داوای له عومهر پاشا کرد که دس له‌م کاره هه‌ل‌بگری. عومهر پاشا گوی ی نه‌دایه.

له کاتی له‌شکرکینسی زه‌کی خان دا بز سهر عه‌ره‌به‌کائی عوممان، که نیرانییه‌کان به خه‌وارجیان دانه‌ن، داوایان لق کرد ریگا به له‌شکری نیران بدا له به‌صراوه تن به‌رن. عومهر پاشا ریگای نه‌دان، به پنج‌ه‌وانه‌وه کارناسانی بز "خه‌وارج" کرد خواره‌مه‌نی له به‌صراوه به‌ن.

عومهر پاشا، محمده پاشای بابانی لابرد و، نه‌حمده پاشای له جینگه دانا. محمده پاشا په‌نای بز که‌ریخان برد. که‌ریخان و اتن که‌یه‌نرا به محمده پاشا بزیه لاه‌روه چونکه سهر به ده‌سلاتی زنده. که‌ریخان تکای له عومهر پاشا کرد بیگانه‌وه به میری بابان. عومهر پاشا گوی ی نه‌دایه داواکی که‌ریخان.

که‌ریم خان چند جار داوای له عومهر پاشا کرد ره‌فتاری دۆستانه له گهل نیران بنزین که‌لکی نه‌بو. هه‌روه‌ها داوای کۆزینی کرد گوتیان نه‌دایه. بز تمین کردنی عومهر پاشا که‌وته سازدانی هینزکی که‌وره بز په‌لاماردانی عیراق له لای سه‌روی و ناوه‌راست و خواره‌ویه. بز کرتنی "نومولبیلادی به‌صرا و دارولسه‌لامی به‌غداد و ولایه‌ته‌کائی تری تابیی". (۱۸)

- ۱۲ -

که‌ریخان هینزکی ۱۰ هزار که‌سی به سهرگردایه‌تی عه‌لیمورادخان ناماده کرد له گهل محمده پاشا په‌لاماری ناوچه‌ی بابان بدا و، محمده پاشا له جینگه‌ی خوی داهینته‌وه. له‌شکری زنده له پیش دا هینزی دۆمیان شکاند. به‌لام سلیمان ناغا و نه‌حمده پاشا خویان ریگ‌خسته‌وه له چای سه‌رسیر بز دۆژمن دامه‌زران. هینزی نیرانییان شکاند جوار تا پینج سه‌د که‌سیان لق کوشق و عه‌لیمورادخان به دیل گه‌را (۱۱۸۸). سه‌رچاوه نیرانییه‌کان نه‌لین عه‌لیموراد به سه‌رخوشی و تاکه‌سواره خوی کرده به نۆزدوگای دۆژمن دا. عه‌لیمورادیان نارد بز به‌غداد. باش ماویه‌ک عومهر پاشا به‌رتزه‌وه نازاد و ره‌وانه‌ی لای که‌ریخانی کرده‌وه. (۱۹)

عومهر پاشا بز نه‌وه‌ی دۆژمنایه‌تی له گهل نیران بخه‌وینن، نه‌حمده پاشای له میرایه‌تی خست و محمده پاشای دانیاه‌وه به میری بابان و هه‌ولیر و نالسون کۆیری. محمده پاشای برای و ته‌یور پاشای کۆیه به خویان و پیاه‌کانیانه‌وه چون بز که‌رکوک له‌وی دانستن. نه‌مه نیرانییه‌کائی شتگیرتر کرد. (۲۰)

که‌ریخان نه‌مجاره له‌شکرکی به سهرگردایه‌تی نه‌ظهرعه‌لیخان له که‌رماشانه‌وه بز سه‌ر درنه و له‌ویوه بۆده‌شتی که‌رکوک و، له‌شکرکی تری به سهرگردایه‌تی شه‌فیع خان له سنه‌وه بز سه‌ر شاره‌زور و سلیمانی نارد. (۲۱)

هدهدها له شکرینکی گه وړه ی به سدرکردایه تی صادق خانی برای بز سر
به صرا به ری خست (۱۱۸۹). صادق خان پاش گه مارژدانتیکی درنژ به صرای گرت.

-۱۳-

له م سدرده مه دا له هجی باهان وه کو زمانی نویسی شیعر، له لایه ن دو له
زاناکانی کورده وه. به کار هینراوه: مه لا محمه دی نیبولحاج و مه لا محمه دی
ستیچی.

نیبولحاج ناوی محمه دی کوږی حاجی حه سنی نالانی بو. زانایه کی
پایه بهرز بو له زانسته کانی دین و ریزمانی عه ره بی دا. چن دین کتیب و شعر و
په راویزی نویسیوه که تانیتاش له نار مه لاکان دا بره وی هه یه و، وه کو
سدرچاوه یه کی باوه رپتیکراو که لکی لن وهر نه گرن. نیبولحاج به شانازییه وه پاسی
کوردایه تی خوی نه کا. له کوتایی یه کن له منظومه کانی دا نه لقی:

ایها ته تضحی کعضب بارق
وهر بهنا العصر من خوارق
لا سیما من عهد سوء آبق
کردی طبع نشاء من شاهق
ورینا لما یبشا فعال
ومن له فی فعله مقال
مرهبه حاضر ربادی
بلحن بالعرا من الاکراد

مزگوت و مدهدهه که له گوندی هه زارمیردی خواروی سلیمانی بو. نه و سا
سلیمانی هیشتا بنیات نه ترا بو. چن دین مه لای پایه بهرز له لای نه و خوتندویانه.
له وانه: مه لا عه بدوللای بیتوشی و شیخ مارفی نودئ.

نیبولحاج به هزی «شورش عه جه» وه له ناوچه ی باهانه وه کزچی کورده بز
ناوچه ی بادینان و، له گوندی «زه نته» ی نزدیک که لی زه نته له مه لبه ندی ناگری
کزچی دواپی کورده (۱۱۸۹). (۲۲)

نیبولحاج هه لبه ستیکی دینی درنژی به زمانی کوردی به ناوی «مه هدی
نامه» وه داناو. پتکه اته له ۱۵۷ چوارینه. قافیه کانی نیوه به یتی یه که م و دوه
و سینه می هه مه هه لبه ته که وه کو یه که و قافیه کانی نیوه به یتی چواره میشی وه کو
یه که. هه لبه ته که پاسی هه ندئ بیرو باوه ری دینی نیسلام نه کا و، نه به وی به
زمانی ساده ی نزدیک به زمانی خه لک، بزبان روه بکاته وه. (۲۳)

زانایه کی تری نه م سدرده مه «مه لا محمه دی ستیچی» و، که خه لکی هه مان
ناوچه یه. ستیچی سالی ۱۱۹۲ کزچی دواپی کورده.

ستیچی هه لبه ستیکی دینی درنژی به زمانی کوردی به ناوی «تذکره العوام»
وه داناو. پتکه اته له ۱۲۷ به ند. هه ر به ندیکی ۲ به یت. نیوه یه که م و سینه م

و پنبه می به ندهکان یک قافیه بان هه به و، نیوی دوه و چوارده و شه شه میشیان
به یک قافیه.

هه رجه نده سنجی ناوی ناوه «تذکره العوام» گوايه به زمانیکی سازهی وه ها
هه لی به سته که عوام به ناسانی تنی بگن، به لام راستیه که ی پارچه یه کی
نده بی به رز و پاراوه. پره له زارای دینی. (۲۴)

«مونا جات» هه کی شیخ صادق (که نه بن سالی ۱۱۵۶ هه لی به ست بن)،
له گه «مه هدی نامه» که ی مه لا محمه دی نینو لاج (۱۱۸۹)، و «تذکره العوام»
هه کی مه لا محمه دی سنجی (۱۱۹۲) سه ره تای هۆنینه وه ی شیعرن به له هجه ی
بابان. که دوا یستر له لایه ن نالی، سالم و کوردی وه که شه ی بن درا.

زانابه کی تری هه لکه وتوی نه م سه رده مه مه لا عه بدوللای بیتوشیه (۱۱۳۵ -
۱۲۱۰ ک). گوندی بیتوش له ناوچه ی نالانه، نزیک بو له قه لاجوالان. بیتوشی
لای نینو لاج، نینجا له ماوه ران لای حه دیده ریه کان و، دوا یستر له به غداد
خوتندویه تی. مه لا عه بدوللا و مه لا محمودی برای هه ردوکیان رویان کردو ته
به صرا، نینجا کویت و، له نه حسا نیشته جن بون. بیتوشی ۳ جار سه ردانی
کوردستانی کردو ته وه. که چی له کوردستان نه ماوه ته وه و له نه حسا گیر ساوه ته وه.
به شی زوری ژبانی له وی به سه ر برده. له به صرا مرده وه. بیتوشی ده یان کتیبی
به نرخی له زانسته کانی دین و ریزمانی عه ره بی دا دانا وه. ره نگه نه ویش هه ر به
هۆی نا نارامی و نا ره زاییه وه کوردستانی به جن هشت بن، نه گینا بۆ مه لایه کی
پایه به رزی کورد نه بن نه حسای نه و ما بۆچی له کوردستان خوتتر بوین.
بیتوشی له یه کن له مه نظومه کانی دا نه لی:

وان محمد شینا خلات الادب

قالطبع کردی و هذا عری

له کاتی که مارژدانی به صرا دا له لایه ن هیزه کانی صادق خانی زه نده وه
بیتوشی له وی بوه. له ماوه ی که مارژکه دا یه کن له مه نظومه به ناو بانگه کانی
دانا وه. هه روه ها له کاتی گیرانی دا له وی بوه. به م بۆنه یه وه نامه یه کی به سۆزی بۆ
سلیمان شای نرسیوه، هانی نه دا به هاواری خه لکی به صرا وه بچن و رزگاری
بگن. (۲۵)

- ۱۴ -

له بهر نه وه ی عومره پاشا به مایه ی تیکچونی پنبه نندی نیران و عوسمانی
نه و انرا، پاش ۱۳ سال وه زاره ت، له وه زیری خرا (۱۱۹۰)، به غداد دبان پشینی
تیکه وته وه. عومره پاشا کوژرا. بابی عالی نه یوست ده ستی مه مالیک له به غداد
بیری به لام نه یترانی. سه ره لجام عه بدوللا که هیه کرا به وه زیری به غداد و که رکوک
درا به حه سن پاشا، که هیه یه کی تری سلیمان پاشا. داوای لت کردن خه ریکی رزگار
کردنی به صرا بن. حه سن پاشا که وته هه ولدان بۆ سازدانی هیز بۆ په لاماردانی

نمره داخ، به هزی نوند بونی نه خوشبیه وه دوا کهوت و، له سه گرمه مرد (۱۹۲/۱۷۷۸ز).

نمره که بیان برده وه بزقه لاچوالان له وی ناشتیان. له سه رکیتی گزیه که ی نویس بویان:

شاه محازی احمدی لشکرشکن
انکه تیغش قلب اعدا میبرد (۳۰)
نیستا شونه واری کتل و گزیه که ی نه ماوه.

- ۱۵ -

که هه والی مهرگی نه حمده پاشایان دا به وه زیر له جینگه ی نهو مه حمود پاشای برای دانا به حاکمی بابان و کوزه و هدریر. نامه و خه لعه تی بز نارد و، داوای لئ کرد به پهله به گاته لای.

مه حمود پاشا هیزی بابانی سازدا. له گهل سواری عوبت به سه رکردایه تی حاجی سلیمان به گی شادی و، هیزه کانی وه زیر به سه رکردایه تی عوسمان که هیه له (ام تل) به کیان گرتوه. له پتکادانیک دا لای خالص و له پتکادانیک ترا له (سبع رحی) لای مهنده لی هیزی یاخییه کانیانی ته فروتونا کرد. وه زیر جتگیر بو. (۳۱)

به لام ده سه لاتنی وه زیر نزیکه ی ۱۸ مانگ درتزه ی کتشا. خه لکی به غداد لئ ی هه لکهرانه وه و ده ریان کرد. بابی عالی سلیمان پاشای کرد به وه زیری به غدا. سلیمان پاشا له پیش گرتنی به صرا دا موته سه للیمی به صرا بو. داوای داگیرکردنی به صرا نهویش به دیلی نیردرا بو بز شیراز. داوای مردنی که ریخان و چولکردنی به صرا نهویش نازاد کرابو. به یارمه تی شتخی مونه فیک که رابوه وه به صرا. له میژوی مه مالیک دا به سلیمان پاشای که ووه «بیوک سلیمان» ناوی نه یه. که که بشته به غدا ته نیا به ک شوی تن دا مایه وه. هیزه کانی کز کرده وه بز په لاماردانی یاخییه کانی که دیاله یان کرد بو به مه لبه ندی خویان.

له سه داوای وه زیر مه حمود پاشا، عثمانی کوزی له گهل پتتج سه د سوار نارد بز به شداری له لم له لشکرکتشییه دا (۱۹۴/۱۷۸۰ز). (۳۲)

عوسمان به گی بابان له م شهرانه دا نهرکی خوی وه کو پتویست به جئ هینا. سه بهارت بهو نازایه تیه ی نواند بهی به قسه ی نوسه ری «مطالع السعود» والی بن ی وتوه: «انما انت با عثمان، من سلیمان کالعین الا لسان». به قسه ی نوسه ری «دوحه» ش پله ی پاشایه تی دراوه تی. (۳۳)

- ۱۶ -

چهند که ووه به یاریکی نمره ده لان له وانه: محمه مد ره شید به گی وه کیل و، که هزادخانی کوزی سرحانویردخانی والی ی پتیشوی نمره ده لان، له خه سه ره و خانی

والی ندره نجین پنا نه بنه بهر مه محمود پاشای بابان. له هه مان کات دا محهمه
پاشا و عومره بهگی برای مه محمود پاشا هه لدین و پنا نه بنه بهر والی ی ندره لان.
خه سروه خان و مه محمود پاشا سه ودایک نه کمن. رتک نه کمن له سه رگورینه وه یان.
مه محمود پاشا که هزاد و محهمه رهشید نه نترینه وه بز سنه. خه سروه ویش محهمه و
عومره نه نترینه وه بز قه لاچوالان.

مه محمود پاشا هه ردو کیسانی له ژتیر داره که وره که ی قه لاچوالان دا کورشت
(۱۹۹۴ ک / ۱۷۸۰ ز). (۳۴)

- ۱۷ -

سلیمان پاشا، عوسمان که هیه ی وه زیری پینشو، که که هیه ی به غداد بو
وستی له خوی نزیک به خاته وه موته سه لیلی ی که رکوکی پی به خشی. به مه رازی
نه بو نه بوست بهیته وه به که هیای به غدا. دلی ره نجا بو ویستی له که ل عوسمان
پاشای کویه و مه محمود پاشای بابان دا قسه یه که به خن و. کارنک له دوی وه زیر
به کمن. وه زیر ده من بو له به هانه بو له مه محمود پاشا نه بوست بهیته سه ری.

وه زیر به له شکره وه روی کرده که رکوک. له که ناری شار خینه تگای دامه زران.
مه محمود پاشا و عوسمان پاشا و، عوسمان که هیه پینج تا شش هه زار سوار و
پیاوه یان کو کرده وه له «ده رهنده ی بازبان» دامه زران. وه زیرش باره گاکه ی گورینه وه بز
«هان کیشه» ی نزیک ده رهنده

وه زیر بز نه وه ی ریزه گانیان تیک بدا و، به نه مالهی بابان بهکا به گژ یه که دا.
بز یه کمن نه که را له باتی مه محمود پاشای دابنتی. حه سن بهگی کوری خالید پاشای
کوری سلیمان پاشا ریزی له شکره ی بابانی به جن هینشت و چوه ناوریزی هینه کانی
وه زیره وه، (۳۵) هه روه ها مه محمود پاشای کوری ته یور پاشای چوه لا. حه سنی له
باتی مه محمود و، مه محمودی له باتی عوسمان دانا. مه محمود پاشا به مه زور تیک چو.
مه لا و پیاوچا کانی کرد به نکاکار و نه که ره له جینگه ی خوی بهیته وه هه مو
مه رجه کانی والی قوربول بهکا. حاجی سلیمان بهگی شاری به نوینه رایه تی وه زیر چو
بز لای بز رنکه و تن. داوایان لن کرد: عوسمان که هیه دور به خاته وه. دس له کویه و
هه زیر هه لیکری. سن سه د کیسه دراو بدا. یه کمن له کوره کانی به بارمه دابنتی لای
وه زیر.

والی که رایه وه به غداد. مه محمود پاشا مه رجه کانی پی جینه جی نه کرا.
هینزکی ناردده سه ر مه محمود پاشای ته یور پاشا له کویه. به لام والی یش هینزکی
ناردده سه ر نه م. سه ر نهجام وارتک که و تن کویه نه بز مه محمودی ته یور پاشا پی و نه
بز عوسمانی مه محمود پاشا، به لکو بدری به نیبراهیم بهگی کوری نه حمه د پاشا
(۱۹۹۶ ک / ۱۷۸۱ ز).

والی له ژتیره وه له که ل نیبراهیم بهگ رتک که و ت بو، نه واز له مه محمود

پاشا بهینن، نه میس له جتگی نو پیکا به میری بابان.
والی سرله نوئی له شکرکی گه وری سازدا بهرو که رکوک. مه محمود پاشا و
عوسمان به کی کوری له دهره ندی بازبان دامه زران.
وه زیر ناردی به دوی نیبراهیم به گ دا. نیبراهیم له گه له مسو براکانی
که یستنه والی. ههروه ها حه سه ن به کی کوری شیره گ و، هه ندئی له میر و
که وریه گانی تر. والی خزی چوه سر دهره ند، پله ی پاشا به تی به نیبراهیم به خشی و،
له جتگی مه محمود پاشا کردی به میری بابان و کویه و هه ریر.
پزی هتیه گانی مه محمود پاشا تیکچو. هتیزکی نه وتوی به دهره و نه ما
به رنگاری بکا. خزی و دهره و نه گانی رزیشن بونیران. نیبراهیم پاشا چوه
قه لاچوالان. (۳۶)

- ۱۸ -

دوای مردنی که ریخان (۱۱۹۳ ک / ۱۷۷۹ ز) نیران شینوا بو.
میرانگره گانی که ریخان له ناو خزیان دا له سر تاج و تهخت خه ریکی شیری به کتری
سرن. ده سه لاتی به ماله ی زه ند کز بو بو.
مه محمود پاشا له ناوایی باخچه ی نزدیک سه جتگیر بو. عوسمانی کوری به
دیاریه وه نارد بۆ لای عه لیمورادخانی زه ند، که له و کاته دا نیدیعی شایه تی نیرانی
نه کرد. عه لیموراد خان دهستی به سر هه مسو نیران دا ته نه رزیشن به تاییه تی
نازه ریا بجان. له و کاته دا نه حه دخانی موقه دهم قه تلوعامی نیلی به لاسی کرد بو.
هزار پیروی بۆ میوانداری ده عوه ت کرد بو بۆ مه رانه و شه و له خه ودا هه مویانی
کوشت بو. نیلی به لاس ها واریان بۆ مه محمود پاشا هینا بو. وا گومان نه کرا
بودا خانی موکری له م پیلاته دا دهستی هه بوین.
هه ندئی سه رچاوه نه لنین: عه لی موراد خان په شیمان به توه له دانائی
مه محمود پاشا به حاکمی موکریان، نامه یه کی نه نیسی بۆ له مرانده که ی خزی و،
حاکمه گانی ناوچه که نویسه، که مه محمود پاشا بکوژن، به لام نامه که پیش نه و به
بگاته دهستی خاوه نه گانی. دهست نه و ره حمان پاشا که وتوه.
مه محمود پاشا له «نیلتیمور» که وته بوسه ی هتیزی عه جه مه وه گولله یه ک
پنکای و کوژرا (۱۱۹۸ ک / ۱۷۸۳ ز). کوره گانی مه محمود: عوسمان به گ و
نه و ره حمان به گ به تاره حه تی کشته وه بۆ سه قز. حاکمی سه قز، عه بیاسقولیخان،
له م پیلاته دا دهستی هه بو. عه بیاسقولییان کوشت و سه قزیان تالان کرد. به یارمه تی
نیلی به لاس کشته وه ره واندز. (۳۷)
به مجوره رزگاری پر شه روشتن و براکوی و خوختوی نم ۵ براهه کۆتایی
هات.

۱. الکرکوکلی: ۹۴.
 ۲. الحال. «الشیخ معروف...»: ۱۸؛ القزلی: ۲۶ - ۲۷.
 ۳. محمد، «شاعر بابانی»، کاروان، ژ. ۵۰، ل ۱۵۹.
 ۴. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۷۲.
 ۵. الکرکوکلی: ۱۳۷. العزازی: ۶ / ۳۴ - ۳۵.
- عبدالرحمن السویدی نهم روداوهی به شیعر هونیوه ته وه له «حدیقه الزورا» دا نوسراوه.
۶. نامی اصفهانی: ۹۵.
 ۷. الکرکوکلی: ۱۴۶. العزازی: ۶ / ۴۴ - ۴۵.
 ۸. الکرکوکلی: ۱۴۶.
 ۹. الکرکوکلی: ۱۳۵ - ۱۳۶.
 ۱۰. العزازی: ۶ / ۳۴.
 ۱۱. نویسنده کی بیتوشی به عدره بی به مجوره یه:
- «تاریخ وفات سلیمان پاشا ابن خالد پاشا: لیلۃ الجمعة من ذی الحجة سنة ۱۱۷۸ قتل فی بینه داخل الحرم دخل علیه لیلان رجلا من قصه کوی اسمه فقه ابراهیم فضربه خنجرأ وهو نایم علی فراشه فسات من تلك الضربه باهام قلاقل. رحمه الله تعالی»
- کتیبه که یش ناوی: «البهجة المرضیة فی شرح الالفیة» له مکتبه بی نه وقافی سلیمانی به ژماره (۲۳۱۵).
- رهنجوری یش نویسیوتی: «کوشتی سلیمان پاشانی بابان سالی ۱۱۷۸»
- گفته که ی له قه لاچوالان بوه و، له سدر کتله که ی چهند شیعرنکی فارسی نوسراوه. عه بدولعه زیز یا ملکی سالی ۱۹۱۶ چوته قه لاچوالان و سدرانی کوری سلیمان پاشای کرده. دواپیتر له وتاریک دا به زمانی تورکی له سدری نویسه و، به شتی له شیعر و نویسنه کانی سدر کتله که ی نویسه ته وه و له: «ژین» ع ۱۸، نهسته مول، بلاوی کردوته وه.
۱۲. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۵۷. نه میس له دفته ره که ی حسین ناظمی وه رگرتوه.
 ۱۳. نیبور: ۷۴.
 ۱۴. البابانی: ۱۲۱.
 ۱۵. بز نمونه پروانه: مردوخ کردستانی: ۲ / ۱۳۲.
- هندنی سرجاوهی کوردی روداوه که به جورنکی تر نه گپرنه وه:
- حوزنی نویسیوتی: «سالی ۱۱۷۶ محمدهد پاشای کوری خالید پاشا که سوبه هدار بو به ناره زوی حوکمداری له ژنر حوکمی سلیمان ده رچو و به له شکر وه»

چووه سهر قه لاچوالان. سلیمان پاشا چوه به راهبری له «تارن» دهست به شهر گرا
 سلیمان پاشا شکا و ههلات، محهمده پاشا که لیکه تالان و دیل دوس خست.
 سالی ۱۱۷۷ محهمده پاشا هیزی زیاد بولنگی دا سهر سلیمان پاشا له
 مهیدانی شهر دا سلیمان گیرا و کوژرا و لهشکره که ی بلار کراوه». حوزنی موکریانی:
 ۱۲۸.

هیچ سهر چاره یهک پشتیوانی لهم گیرانه و به یی حوزنی ناکات و، خویشی
 نیشاره تی بز هیچ سهر چاره یهک نه کرده.
 محهمود نه محهمده محهمدهیش «به لکه نامه یه کی کوزا» ی بلار کرد و ته و تینی
 دا نوسراوه:

«هاها سلیمان دوا ی کوشتی دلا و هری مونه سهر پیری که رکوک نیت ناتوانی له
 داره شمانه دانیشن نه چیته قه لاچوالان. دارا له سید عومهر ناغا نهکا ماله که ی
 خوی بز چول بکا. نویش خانوه که ی خوی ناداتی. شو سلیمان نه دا به سهریان دا.
 سید عومهر و زوری ماله کانی و هندی له دانیشتوانی گوند نه کوژی و ماله که ی
 لن زهوت نهکا. به کن له کوهره کانی سید عومهر به ناوی سید علی هندی بز
 گوندی قاینه جه له شاره زور. سید علی کوهری نه بن به ناوی سید نبیراهیم.
 سید نبیراهیم بز توله کیده و ی باپیری له قه لاچوالان نه بن به فعتی. شویک
 هلی بز هله که وئ له کاتی نوشتن دا سلیمان پاشا نه کوژی له توله ی نه و ی
 باپیری سلیمان پاشا باپیری برایی گوشت بو». محهمد: «کاروان»، ژ ۳۶، ل ۱۳۸ - ۱۵۰.

نم به لکه یه، نه که رچی هندی له ناگاداریه کانی به وردی ریک خراوه، به لام
 به لکه که همسوی له هه به ستراو نه چن و، بن نه چن لهم سالانه ی دوا یی دا بز
 مه به ستیکی تایه تی نوسرابن، له به رنه و پستی بن نابه ستیری. «شه جهره» و
 «به لکه» ی دروستکراو زوره.
 ۱۶. الکرکوکلی: ۱۴۸.

۱۷. الکرکوکلی: ۱۴۸ - ۱۴۹؛ العزای: ۶ / ۴۷ - ۴۹.

۱۸. نامی اصفهانی: ۱۸۰ - ۱۸۳؛ وره رام: ۷۱ - ۷۲.

۱۹. الکرکوکلی: ۱۴۹؛ نامی اصفهانی: ۱۷۸ - ۱۷۹؛ ره نجوری:
 «شکستی علی مردان خان و محهمده پاشا سالی ۱۱۸۸»

۲۰. الکرکوکلی: ۱۵۱؛ العزای: ۶ / ۵۰.

۲۱. ره نجوری: «هاتنی شهنی خان سالی ۱۱۸۹»

۲۲. السلفی: «کاروان»، ژ ۱۹، ص ۱۵۰ - ۱۵۱.

۲۳. ابن الحاج: «مه هدی نامه» ۱۹۷۵.

۲۴. مه لا محهمده ی سنجی: «تذکره العوام یا بهیتی نه و ول و ناخر».
 ۱۹۷۹.

۲۵. شیخ محمدی خال به زمانی عمره‌بی له سر ژبان و بهره‌مه‌گانی
کتیبنکی به ناوی «البیتونی» نویسه و سالی ۱۹۵۸ له به‌غداد چاپ گراوه.
۲۶. الکرکوکلی: ۱۵۸. ره‌نجوری: «شکستی خمره‌وخان له زربار سالی
۱۱۹۱»

۲۷. الکرکوکلی: ۱۵۸؛ فخرالکتاب: ۱۵۲؛ العزای: ۶ / ۶۶ - ۶۷.
۲۸. ره‌نجوری: «کوشتنی ته‌مور پاشای کزیه ۲۵ ی صه‌فهری سالی
۱۱۹۲». بنه‌ماله‌ی پاشاکانی کزیه نه‌چنه‌وه سر میره‌گانی سوران.
۲۹. الکرکوکلی: ۱۶۴؛ العزای: ۶ / ۷۵.
۳۰. الکرکوکلی: ۱۶۵ - ۱۶۶؛ العزای: ۶ / ۷۸؛ ره‌نجوری: «وه‌فاتی
نه‌حمه‌د پاشای بابان ۲۷ ی جیمادی دوه‌می سالی ۱۱۹۲»
۳۱. الکرکوکلی: ۱۶۶؛ العزای: ۶ / ۷۸.
۳۲. الکرکوکلی: ۱۷۲؛ العزای: ۶ / ۸۵.
۳۳. البصری: ۱۷۲.

۳۴. ربیع: ۴۳۲؛ فخرالکتاب: ۱۵۵ - ۱۵۷؛ ره‌نجوری: «کوشتنی
محهم‌د پاشا و عومر پاشا ره‌م‌زانی سالی ۱۱۹۴»
۳۵. حه‌سه‌ن به‌گ کوری خالید پاشای سلیمان پاشا بو. خالید له لایه‌ن
نیرانه‌وه به حاکمی مهنده‌لی دانرا بو. خه‌لکی مهنده‌لی لقی هه‌ل‌گه‌رانه‌وه و
کوشتیان. سه‌ریان به‌ری و که‌له‌سه‌ریان به‌دیاری برد بزو‌الی ی به‌غداد (۱۱۹۰).
العزای: ۶ / ۶۸.

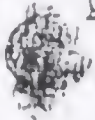
۳۶. الکرکوکلی: ۱۷۷؛ البصری: ۱۵۶ - ۱۵۷.
۳۷. الکرکوکلی: ۱۷۸؛ العزای: ۶ / ۹۰ - ۹۳؛ ادیب الشعرا: ۱۸۹ -
۱۹۱؛ ره‌نجوری: «کوزانی مه‌حمود پاشای بابان له مه‌حالی سابل‌اخ و یه‌لتیمور
روژی یه‌کشمه ۶ ی جیمادی یه‌که‌می ۱۱۹۸».

بلغة من اسل لانه نغذيت وكراهته في كلام الشافعي المراد بها التحريم وقد يحمل على ما لا
 نغذيت فيه ان مقصوره ما لا دوح له كفائة ودواح لا يجب عارها على ما لكنها الرصيد
 ولا تمنعها للمال وهي لا يجب نعم بكرة تركها الى ان تحزب لغیر مدركه سمي ذرع
 وشعرون راند ذراع الارض وغرسها ولا ينافي ما معنا من عدم تحريم اضافية المال
 تصرعهم له وانما منع بغيره لان محل الحرمة حيث كان سببها فعلا فالغاية ما لا يجب
 ونكرانية حيث كان سببها تركا كهذه الصور والمنفعة العلما غير شديد فيلزم وليته
 عمارة دارة وارضية وحفظ ثمره وزرعه وكذا وكيل وناظر وقيد واماد والريح الحارة
 فيلزم ما لكه ومالية ومصلحة ومنها ابقاء على اللقفل في الكوارة ان تعين لغذاها على
 دود القرم من ذوال الثوب ويبلغ فيه ماله كالبهيمة فاذا استكمل جان تجفيفه بالشمس
 وان اهدلكه لحصول فائدة كذبح الماكول ولا نكره عمارة لمجاجة وان طالت والاجزاء
 الغالبة على منع ما زاد على سبعة اذرع وان في الوعيد الشديد محمولة على من فعل
 ذلك للعيلاء والتعاخر على الناس ونكره الزيادة عليها اي لغير حاجة ومع ان الرجل
 ليؤجر في نفقة كلها الا في هذا الترابي ما لم يقصد بالانفاق في البناء به مقصدا صالحا

كما هو معلوم والله اعلم

ثم تلاه في يوم الجمعة من شهر ربيع الاول سنة الف وثمانين واربعمائة بعد
 الحجج النبوية على ما حرمها افضل الصلوة واذك السلام بقدر التغيير الى الشرا المغير
 بالذنب والتقصير الملبس عقر الله له ولو الدين واليسين بآيات من قوله
 ارحم وكمية ومرتج الشريعة العمومية والطريقة المستقيمة اعني به اميرنا
 وكيلى بابان وكوى وحرر سليمان سبلا وادار الله عمره وولته
 الى ابيز الزمان ابن المرحوم المغفور بالله من عبد الرحمن

باسم الله
 برحمتك يا ارحم الراحمين
 المرحوم غياصه فوسر وسلام على
 المرسلين والحمد لله رب
 العالمين

۶. نبیراهیم پاشا: بنیاتنانی شاری سلیمانی

-۱-

سلیمان پاشای گهوره، وه کوره وزیره کانی پیش خوی، نهینه هینشت هیچ کام له گهوره پیاده کانی عه ره ب یان کورد ماوهی درنژ له شوتنه کانی خویان دا بمپنه وه. زو زو نه یگترین بونه وهی دهسه لاتیان جیگیر نه بی و، له ناو خیزانه کانی خویان دا ملتوزمی بونه دوزینه وه. ویستی مه محمود پاشا لا بدات. چند جاری گتیچه لی بی کرد. دواچار تنیا بابانی له دهس دا هیشته وه. کویه وه ره بری سپارد به نبیراهیم بهگ.

نبیراهیم بهگ کوری نه محمد پاشای براگه وهی مه محمود پاشا بو. نه محمد پاشا دوا ی مردنی: نبیراهیم بهگ، عه بدولعه زیز بهگ و، خالید بهگی له پاش به جتی ما بو. نه مانه هه ره که یان به خوری له روداو کانی ناچه که دا دوریان بینی. سلیمان پاشا له شکرکی کوزکرده وه بوسه مه محمود پاشا. مه محمود پاشا له دهره ندی بازبان دامه زرا. سلیمان پاشا ژیر به ژیر له گه له نبیراهیم پیکهات بو، له جتیگه مه محمود پاشا، بیکا به میری بابان. نبیراهیم و براگانی و چند که سی تر له به گزاده کانی بابان که یشته نۆدوی وه زیر. به یارمه تی نه مان مه محمود پاشای شکان. مه محمود هه لات بۆ نیران. نبیراهیم به پله ی پاشا بو به میری بابان و کویه و هه ریر (۱۱۹۷ ک / ۱۷۸۲ ز).

-۲-

که مه محمود پاشا له نیتلیمور کوزرا (۱۱۹۸ ک / ۱۷۸۳ ز) کوره کانی ماوه یه که سه رکه ردان بو. مه محمود پاشا له دوا ی خوی چند کورتیکی به جتی هینشت بو: عوسمان بهگ، نه وره حسان بهگ، سه لیم بهگ، عه بدوللا بهگ، خالید بهگ... عوسمان بهگی کوره گه وهی مه محمود پاشا بار و بهی له سه قز پینچا به وه، له گه خیزان و ده سو پتوهنده کانی به یارمه تی نیتلی بلباس رۆشته ره واندز. که سوکار و خزمه کانی له وئی دانا و خوی چوه ناو نیتلی بلباس، دوا یستر چوه نامیدی، له ناوکر دانیش. (۱) له وئوه پتوهندی له گه وه زیری به غداد، سلیمان پاشای گهوره، کرد. وه زیر به هوی مسته فا ناغای سیلاح داره وه «نه مان» ی بۆ نارد. عوسمان پاشا روی کرده به غداد. وه زیر دلنه وایی کرد. دوا ی ساوه یه که ناوچه کانی قزله هات،

1

مجلس علمیه اسلامی
تفویض الحکمه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و این کتاب را در روز شنبه ۱۳۰۲/۱۲/۲۵ در شهر تهران به چاپ رسانیدم

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible][illegible]

خانه‌قین و عه‌لیاوی پین به‌خشی. (۲)

نهمین زه‌کی له باره‌ی ره‌نجانندن و دلنه‌وای میره‌گانی بابانه‌وه نویسیوتی:
«نهم ته‌وجیه و دلنه‌واییه‌ی سلیمان پاشا، که خیلانی طه‌بعی بو جار‌جاری روی
نه‌کرده به‌عضنی نومره‌ای به‌به، له حسیکی نینسانی زیاتر به مقصده‌دپکی
سیاسی بو، نه‌یوست دائیمن به‌رامبه‌ر به حاکمیکی به‌به نه‌میرنکی به‌به‌ی به
ده‌سته‌وه پین. له لایه‌گه‌وه حاکمیکی به‌به‌ی پین ترستی و له لایه‌کی ترسته‌وه نه‌گه‌ر
پین نه‌مری کرد ده‌سبه‌جن نهم ره‌قیبه‌ بنترسته‌ جینگه‌ی. خولاصه‌ مقصده‌ نیبقای
فیتنه و نیفاق له به‌ینی نومره‌ای به‌به‌دا بو» (۳)

-۳-

ماوه‌یه‌ک بو میره‌گانی بابان بیریان له‌وه کرد بره‌وه له قه‌لاچوالان پگوئزنه‌وه.
سهرانه‌ری قه‌له‌مره‌وی بابان شاریکی تی دا نه‌بو. قه‌لاچوالان، سورداش، بازیان،
قه‌ره‌داخ... که ناوه‌ندی به‌رته‌به‌رایه‌نیی هندی له ناوچه‌کان پین، نه‌مانه‌ گوندی
گه‌وره‌ پین.

مه‌حمود پاشا له نزیک گوندی مه‌لکه‌ندی سهرایه‌کی دروست کرد بو به‌ تما
بو بیکاته مه‌لکه‌ندی حوکرانی. به‌لام فریا نه‌گه‌وت ته‌واوی بکا لایان برد. نیبراهیم
پاشا درتیه‌ی به‌م پرژه‌یه‌ دا. بازار و خان و مزگه‌وت و چند خانویه‌کی لئ دروست
کرد و بنکه‌ی حوکرانی له قه‌لاچوالانه‌وه گوزایه‌وه به‌شوتنی تازه که ناویان نا؛
سلیمانی (۱۱۹۹). بو دروستکردنی شاری نوی، خانه‌گانی قه‌لاچوالانیان روخاند
و، داروپه‌رده‌وه‌کیان له دروستکردنی خانه‌گانی سلیمانی دا به کار هیناوه. (۴)

له سهر ناوانی شاره‌که به‌چونی جیاواز هه‌به. هندیک نه‌لین؛ نیبراهیم
پاشا به ناوی سلیمان پاشای والی ی نه‌وسای به‌غداوه‌وه ناوی ناوه. هندیکی تر
نه‌لین؛ به ناوی بابا سلیمانی دامه‌زیننه‌ری به‌مه‌اله‌ی بابانه‌وه بو. تا سهرده‌می
نیبراهیم دو له میره‌ گه‌وره و لیها‌توه‌گانی بابان ناویان سلیمان بو. سلیمانی یه‌که‌م
بابیره‌ گه‌وره‌ی نیبراهیم و، سلیمانی دوهم مامی نیبراهیم. چکه له‌وان، یه‌کنی له
کوره‌گانیسی ناوی سلیمان بو.

هه‌رچه‌نده‌ بو لیکنده‌وه‌ی هوی دروستکردنی سلیمانی زور باس و باهت
نه‌گه‌رنه‌وه. به‌لام په‌نگه‌ هوی سیاسی و جه‌نگی گرنگترین هوی دروستکردنی
بوین. (۵)

سلیمانی بو به ناوه‌ندیکی گرنگی جولانه‌وه‌ی سیاسی و فره‌ه‌نگی و
نده‌بی له میژوی نوی ی کوردا.

-۴-

یه‌کنی له و بینایانه‌ی له گه‌ل دروستکردنی سلیمانی دا بنیات نه‌راوه

مزگه و تیک به که ناوراه «مزگه وتی گه وره». نه مه تنها مزگه وتی سلیمانی به نونژی هه بنیانی تیا کراوه. نه گهر مزگه وته گانی کوردستان له گهل مزگه وته گانی به عداد و گه به لا و نه جف یا نه سفه هان و شیراز و تاران بهراورد به کرین، زۆر هزارانه دروست کراون. هیچ هونه ریکی نه ندازه و به ناسازیان تن دا به دی ناکری. به خستی کال و قوم و دار دروست کراون. مزگه وتی گه ورهش هه روا به. به لام نه مزگه وته کتیبخانه به کی دهوله مهن و گه وره تی دا به. ساموستای زانا و تیکه به ستوده رسیان تن دا وتوته وه. سه دان مه لای زانا و لیره شاوه ی تن دا پنگه به ستوه.

به کنی له و مه لایانه ی له سه ره تای بنیاتنانی سلیمانی به له مزگه وتی گه وره دامه زراوه شیخ ماری نودی (۱۱۷۵ - ۱۲۵۴) به. شیخ ماری له گوندی نودی له شار باژیم له دایک به. له ساداتی به رزنجده به. به منالی له لای باوکی چوته به ر خوتندن. نهجا بهراوته مه دره سه که ی قه لا چوالان له وی ماوه ته وه تا کوزرانی سلیمان پاشا. به هوی نه م روداوه ماوه به یک فه قنکان به ره وازه بهن نویش چوته لای مه لا محمه دی نه بن نه حاج له هزارمترده. ۴ سالیس له وی خوتندویه تی. هه ره و کاته مه لا عه بدوللای به توشی به سه ردان له کوردستان نه بن و ماوه به یک له هزارمترده لای نه بنو له حاج نه بن. مه لا ماری له لای نویش نه خوتنی، نهجا نه گه رته وه به قه لا چوالان و له وی نهجا وه ره نه کری.

له مه زب دا سوننی شافعی و، له تدریقه دا قادری به. به هزی بهرورای نایبه وه له ناکۆکی نیران و عوسمانی دا هه میسه له گهل عوسمانی به و، له ناکۆکی نه توان پاشاکانی باهان و والی دا، هه میسه له گهل والی به عداد به. ژماره به کی زۆر کتیبی به په خشان و به هونراوه له زانسته گانی دینی نیسلام دا، ههروه ها له ریزمانی عه ره بی و، به لاغته دا به عه ره بی نویسه. دوا ی نه حمده ی خانی، شیخ ماری په که مین که سه فه ره نهنگی «نه حمده ی» عه ره بی - کوردی، به ناوی «کاک نه حمده ی کوربه وه، به هونراوه ی کوردی داناوه. ۱۴۷۵ وشه ی عه ره بی گرتوته وه.

له گهل دروستکردنی سلیمانی نویش بانگ کراوته سلیمانی. له مزگه وتی گه وره دامه زراوه. خهریکی ده رس وتنه وه و، نویسن به و، سه ره رشتی کتیبخانه که ی کرده. (۶)

-۵-

سلیمان پاشا هه ولجکی زۆری نه دا به دامه زراندنی کۆله مهن (مه مالیک) و دورخسته وه ی گه وره پیاوانی خوجینی عه ره ب و کورد له کاروباری حکومت. سلیمان به کی شاوی، به کنی له سه رزکه گانی نه یلی عه ره بی عه ریتد، دژی نه م سیاسه ته ی والی به. له دانیشن و کۆره گانی دا توانجی له وه زیر نه گرت و گالته ی

به نسل و فاسلی نه کرد. له ههمان کات دا درې نه حمده ناغای موهردار بو، نه حمده ناغا په که پیاوی وه زیر و خاوم نرفوزیکي زور بو له ده زگای بهر تپه بهر ایه تی دا، دواپی بو به که هیه ی وه زیر. به لام له بهر نه وه ی پیاوړیکي ده سه لات دار بو و، زوری خزمه تی ده ولت کرد بو، والی نه یته توانی به ناسانی سزای بدا. والی، شای له به غداد دور خسته وه. شای له شونځیکي نریک به غداد هلی دا. پیاوه کانی نینه که ی خوی لن کزونه وه.

وه زیر هیزی کوگرده وه بینترته سوری. نه حمده ناغا و له شکرې به غدادی ساز دا. ناردی نیبراهیم پاشا و له شکرې بابانیش بیتن. هیزه که خرایه ژتر سه رکړد ایه تی نیبراهیم پاشا. سلیمان به گ به خوی دا رانه په رسو بهر هنگاریس بکا. هه لات بز تکریت. له ویش چونه سوری. بارونه ی به جن هیش و خوی کشایه وه بو دور و بهری خابور. که لویه له که ی تالان کراو له شکر که راپه وه به غدا (۱۲۰۰ک / ۱۷۸۵ز). (۷)

-۶-

سالی ۱۲۰۰ک (۱۷۸۵ز) وشکه سال بو. گرانی و قاتوقمې پلاو بره وه. خه لکی برسی له به غداد وروژان و هیزشیان کرده سهر سهرای حکومت. لیبان دان هندیکیان کوشتن و، هندیکیان گرتن و هلیان واسین. (۸)

-۷-

سلیمان به کی شای هیزی له خوی کوکرده وه و، له عانه دانیش. والی دیسان هیزتیکي ناره سوری. به شیکي نم هیزه دیسان کوړد بو. له نریک فله لوجه هه ردو هیز پیکا هه لپژان. هیزی شای له شکرې والی شکاند. له م شهره دا به کر پاشای کوی کوژا و، سه رکړده ی له شکره که و، مه حمود پاشای ته پور پاشای کویه به دیل گیران. به لام سلیمان به گ مه حمودی به رد و نه سپ و که لویه له کانیسی دایه وه.

دواي نم شهره به مانگن سلیمان به گ هلی کوتایه سه به غداد. که یشته ناو که رخ. به لام هیزه کانی والی هیزه کانی شایبان شکاند. شای دیسان کشایه وه. شای له گه ل شو دینی شینخی مونته فیک و حمده نال حمود شینخی خه زاعیل په یانی به ست و بون به هاوده نک. په ککرتنی نم ۳ هیزه مه ترسییه کی که وړه ی بز سه والی دروست کرد. ده سه لاتی مه مالیکی خست. بوه مه ترسییه وه.

وه زیر ناردی به دواي نیبراهیم پاشای باهان و عه بدولفه تاح پاشای درنه و باجه لان، که به خویان و هیزه کانیانه وه ناماده بن بز شهر. هه ردو کیان به هیزه کانیانه وه هاتن به لام وه زیر بیانوی نه وه ی پت گرتن، که هیزه کانیان وه کو پتو ست پزشته و ته یار نین. هه ردو کیانی لن خست. عوسمانی مه حمود پاشای له

جنگی نیبراهیم و، عه‌بدولقادی له جنگی عه‌بدولفه تاح دانا (۱۲۰۱ ک / ۱۷۸۶ ز). به‌لام هیزه‌گانی هه‌موانی برد بۆ شه‌ره‌که.

عوسمان، نه‌وره‌حمانی برای به‌به‌له ناره‌وه بۆ کوردستان بۆ سازدان و کۆکردنه‌وهی هیز. زۆری بۆ نه‌چو به ۲ هزار که‌سه‌وه که‌رایه‌وه بۆ به‌عداد. وه‌زیر ده‌ستی خست بوه ناو شتخه‌گانی مونه‌فیک و خه‌زاعیله‌وه. حه‌مود بۆ نامیر له مونه‌فیک و موحسین نال حه‌مه‌دی له خه‌زاعیل هه‌ل گه‌را بوه‌وه.

له‌شکری وه‌زیر چوه سه‌ر نیله‌گانی عه‌ره‌ب. سلیمان به‌گ و نه‌وه‌ینی و حه‌مه‌د نزیکه‌ی ۲۰ هزار سوار و پیا‌ده‌یان کۆ کرد بوه‌وه و حو‌بان بۆ شه‌ریکی که‌وره ناماده کرد بو. له شونتیک دا به‌ناوی (ام‌الخطه) هه‌ردو هیز لیکیان دا. عوسمان پاشای بابان سه‌ر کردایه‌تی بالی چه‌پ و نیبراهیم پاشای بابان سه‌ر کردایه‌تی بالی راستی نه‌کرد و. وه‌زیر خۆشی له ناوه‌راست دا بو. شه‌ریکی قورس قه‌وما. نیله‌گانی عه‌ره‌ب ۳ هزار سوار و پیا‌ده‌یه‌کی زۆریان لێ کۆژرا. ۳ مناره‌یان له که‌له‌سه‌ری کۆژاوه‌کانیان دروست کرد. شۆشه‌که‌یان شکا و سه‌ر کرده‌کانیان بلاوه‌یان لێ کرد (سه‌ره‌تای موحه‌ره‌می ۱۲۰۲ ک / ۱۷۸۷ ز). (۹)

عوسمان پاشا چوه سلیمانی و، نیبراهیم پاشا له به‌عداد دانیشته.

-۸-

مسته‌فا ئاگی کوردی «مونه‌سه‌لیم» ی به‌صرا رقی له وه‌زیر بو. به‌ نه‌ینی که‌وته پتوه‌ندی له گه‌ل عوسمان پاشا. دۆستایه‌تی کۆنیا له به‌ین دا هه‌بو. پتوه‌ندی له گه‌ل نه‌وه‌ینی شتخی مونه‌فیک کرد. هه‌روه‌ها زۆر که‌وره‌پیاوی تری کرد بۆ به‌هاوده‌نگی خۆی. وه‌زیر وستی له‌شکرکێشی بکا بۆ سه‌ر مسته‌فا ئاغا له به‌صرا. عوسمان پاشای ناگادار کرد هیزه‌گانی کۆ به‌کاته‌وه بۆ به‌شداری له‌م له‌شکرکێشییه‌دا. سلیمان به‌گی شادی وستی تۆله‌ی کۆنیا لێ به‌کاته‌وه و دلی وه‌زیر له خۆی پاک به‌کاته‌وه. ناگاداری وه‌زیری کرد که نه‌وانه شتیکیان له به‌ین دا هه‌یه. داوای له وه‌زیر کرد باوه‌رپیتکراوێکی خۆی به‌ترن نه‌ینییه‌کانی بۆ بێن. وه‌زیر باوه‌رپیتکراوێکی ناره‌ه‌ لای. سلیمان به‌گی شادی کابرای باوه‌رپیتکراوی له که‌ینه‌وه‌ینی مسته‌فا ئاغای مونه‌سه‌لیمی به‌صرا و عوسمان پاشا ناگادار کرد، نامه‌گانی عوسمان پاشای دایه. وه‌زیر بۆ نه‌وه‌ی عوسمان پاشا فریر به‌دا بانگی کرد بۆ به‌عدا. خوازیینی خوشکه‌گی لێ کرد بۆ عه‌بدوللا به‌گی برای نه‌حه‌مه‌د که‌هیه و، رینگه‌ی دا به‌گه‌رتسه‌وه بۆ کوردستان، به‌و مه‌رجه‌ی له به‌هاردایه‌ خۆی و له‌شکری بابانه‌وه بیت بۆ به‌عداد بۆ هاو به‌شی له له‌شکرکێشی دا بۆ سه‌ر به‌صرا.

به‌هار عوسمان پاشا ناماده بو. له‌شکرکێشی بۆ سه‌ر به‌صرا ده‌ستی بۆ کرد. مسته‌فا ئاغا و نه‌وه‌ینی هه‌لاتن. بۆ شه‌ر به‌صرا گه‌را. والی که‌رایه‌وه به‌عداد. له نزیک به‌عداد ختیه‌تی هه‌ل دا. والی عوسمان پاشای له گه‌ل خۆی سواری که‌شتی

کرد و برده به بغداد.

له گزینیکی گشتی دا وهزیر بهر وه روی عوسمان پاشا بوه وه. تاوانباری کرد به «خیانت». وه کو به لگه ی نهم خیانت ته نامه کانی عوسمان پاشا بز سلیمان به گی شای نارد بو ناشکرا کرد. عوسمان پاشا گیرا و خرایه زندانه وه. له هه مان کتوردا قاوه به کی ره هراویسان ده رخواستار دا. عوسمان پاشا له زندان دا نه خوش که ورت. نه خوشیه که ی سه ختر بو. له زندانه وه گزینایانه وه مالی یه کتی له گه وره پیاوه کانی به بغداد: محممد سه عیدی ده فتردار. بز شک تهرخان کرا بز چاره سه رکردنی. سودی نه بو. نینجا گزینایانه وه بز مالی دایکی محممد سه عید. دوا ی چند روزنی له وئی دا مرد (۱۲۰۳ک / ۱۷۸۷ز). گه وره پیاوه کانی به بغداد، نه وانه نه حمده که هیه، له پشت تهرمه که یه وه رژیشتن، وا باو بو نهم «نه حمده» ه ده رمانخواستاری کرده. تهرمه که ی له گزستانی نیمام نه عظم به حاک سپردرا. (۱۰)

نیبراهیم پاشا له به بغداد دانیشته بو. والی له جتیه ی عوسمان پاشا کردیه وه به حاکمی بابان (۱۲۰۳ک / ۱۷۸۷) و کزیه وه ریری سپارده وه به مه حمود پاشای کوری ته یور پاشا. به لام له م ماوه یه دا مه حمود پاشاش مرد. کزیه وه ریریشی سپارد به نیبراهیم پاشا.

-۹-

عوسمان پاشا که بانگ کرا بو بز به بغداد، نه وره حمان به گی برای له جتیه ی خوی له سلیمانی دانا بو. نه وره حمان به گ که به گیران و مردنی عوسمان پاشای برای و، دانانی نیبراهیم پاشای زانی، خوی و که سوکار و ده سویتونده کانی کز کرده وه سلیمانی به جتی هیشت و روی کرده نیران. نامه یه کیشی بز والی نوی ناکاداری کرد بو که بریاری داوه نهم ولاته به جتی بهیلتی و سه ری خوی هه لیگری بز نیران.

سلیمان پاشای وهزیر بز سه یران و راو چو بو بز نزدیک مه نده لی. نه وره حمان به گ نه مده ی به هه ل زانی نامه یه کی تری بز نوی داوا ی لیبورنی لتی کرد. والی له په نابردنی گه وره کانی کورد بز نیران نه سه مییه وه. هه ولی نه دا زو چاره ی بکا. ناردی به دوی نه وره حمان به گ دا و «نه ماننامه» ی بز نارد که به دلنیایی به گه ریته وه.

نه وره حمان به گ خوی و ده سرتیه ونده کانی چونه به بغداد و له وئی نیشته جتی بون.

والیه کانی به بغداد هه رگیز نه یانته هیشت پاشاکانی بابان ماوه ی درژ له شوتنه کانی خویان دا به ناسوده یی بمیننه وه. زوزو نه یانگوزین و، بمتمل و ملوز میان له نار بنه ماله کانی خویان دا بز نه دوزینه وه. والی بون نه وه ییج بیانویه کی به جتی ی به دسته وه بون دیسانه وه نیبراهیم پاشای لتی خست و، نه وره حمان به گی به پله ی

پاشا له جنگه دانا، ناوچه‌ګانی بابان و کوزیه و هوریری پټ سپارد (۱۲۰۴ ک / ۱۷۸۹ ز).

میره‌ګانی بابان له ناو خویان دا، له ګډل په کتري، زور خراب بون. که په کټیکیان لا نه‌برا و په کټیکي که له جنگي دانه‌نرا، ده‌سپینوڼده‌ګانی پاشای پټسویان نازار نه‌دا و نه‌یان روتانده‌وه، ته‌نانه‌ت هندی جار خیزانه‌ګانیسیان، که به زوری خزمی خویان بون، لم تنګ پټ هه‌لچنینه ده‌راز نه‌نه‌بون. له‌هر نه‌وه نیبراهیم پاشا که بیستی لاپراوه و، نه‌وره‌حمان پاشا له جنگي دانراوه، خیزان و بار و بنه‌ی پټجایه‌وه له سلیمانیه‌وه ره‌وانه‌ی به‌غدایان بکا. عه‌بدولعه‌زیز به‌ګی برای له ګډل ناردن.

نه‌وره‌حمان پاشا له پټش خوی دا سلیم به‌ګی برای نارد کاروباری سلیمانی بگرښته ده‌ست. سلیم به‌ګ له ګډل‌زهرده توشی کاروانه‌ګی عه‌زیز به‌ګ بو. بو به شهریان. عه‌زیز به‌ګ له کاتی شهر دا له ولاخه‌ګی ګلا و به برینداری به دیل گیرا. نیبراهیم پاشا که زانی پټګی به‌غدادی لن گیراوه روی کرده نیران. نه‌وره‌حمان پاشا عه‌زیز به‌ګی به گیرای نارد بټ به‌غداد.

والی زانی نیبراهیم پاشا به ناچاری روی له نیران کرده. عه‌زیز به‌ګی به‌ردا و، محمده‌د به‌ګی شای نارد بټ نیران به دوی نیبراهیم پاشا دا.

نیبراهیم پاشا ګه‌رایه‌وه به‌غداد. والی به رتیزوه له به‌غداد داینا و، ناوچه‌ګانی قزل‌ره‌بات، قوله، خانه‌قین، عه‌لیاوا، دینه‌اته‌ګانی به‌شیر و تازه‌خورماتوی بټ ترخان کرد (۱۲۰۵ ک / ۱۷۹۰ ز). (۱۱)

-۱۰-

له‌و کاته‌وه که نیبراهیم پاشا لیخرا بو (۱۲۰۴ ک / ۱۷۸۹ ز) به ګوشه‌گیری له به‌غداد دانیشت بو. والی ویستی دلخوشی به‌داته‌وه. نه‌وره‌حمان پاشای بانګ کرد بټ به‌غدا. ده‌سپه‌سهر ګلی دایه‌وه. ناوچه‌ی بابانی لن سه‌نده‌وه و، دیسانه‌وه سپاردی به نیبراهیم پاشا، کوزیه و هوریر به ده‌س نه‌وره‌حمان پاشاوه مایه‌وه، سلیم به‌ګی برای سه‌ریه‌رشتی نه‌کرد. (۱۲)

-۱۱-

سلیمان پاشای والی مرد (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز). علی پاشا بو به والی. والی نوی کاره‌ګانی به تالانکردنی نیلاتی کورد ده‌س پټ کرد.

نیلی بلباس له ګډل کار به ده‌ستانی نیران تیکچو بون. حکومتی نیران داوای له ده‌ولت‌ی عوسمانی کرد بو نویش ته‌من یان به‌کات. نیلی بلباس بټ له‌وه‌رخوی تا نزیک کوزیه و هه‌ولتر نه‌هاتن. والی نه‌مه‌ی به هه‌ل زانی. له‌شکری کوز کرده‌وه بټ سهر بلباس. نه‌وره‌حمان پاشای بابان و محمده‌د پاشای کوزیه و عه‌بدولفه‌تاح پاشای

باجه لان له گمل هیزه که ی خوی بون. فەرمانی دا به نبیراهیم پاشا، نویش به لهشکری بابانهوه له لای غزه وه بهچن بۆ سه رکوتکردنی بلباس. لهشکری والی به بغداد بهرئ کهوت بهروو نالتون کژی و لهوتوه بۆ ههولنیر. نبیراهیم پاشا نیشته سه ر بلباس و، دهسکهوت و تالانی له گمل خوی برد و، له ههولنیر له گمل والی بهکیان گرتوه (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز).
 نهو تالانییه ی که یشته ههولنیر، جگه له وه ی له رینگه مردار بووهوه یان خودا بو: شهت ههزار سه ر ناو له و، دو ههزار سه ر مانگا و، زیاتر له دو ههزار نیستر بو. (۱۳)

-۱۲-

والی هه ر له ههولنیره وه نهو لهشکری کزی کرد بووه سازی دا بۆ سه ر یهزیدییه کانی سنجار. بهروو موسل رژیشتن و، ههلیان کوتایه سه ر سنجار و ناواییه کانی یهزیدییه کان. نه م شه ر یان خست بوه قالبی شه ر دینی نیسلام و کافروه.

نوسه ری «دوحه» رهوتی شه ره که به مجوره نه گه رته وه:
 «دهوری یاخیه کانیان گرت و، به توندی ناگه یارانیان کردن به جۆرنی که ناچار بون مال و خانه کانیان به جی بهیلتن و، بۆ رزگارکردنی کیانی خویان رایان کرد به. لوتکه ی چیاکان، هیزه که مال و گونده کانی داگیر کرن و، هه رچی که لوبه ل و نازوقه یان تن دا بو بردیان و، ره ز و باخه کانیان ویران کردن...
 ...هیزه که تنگی به یهزیدییه کان هه لچنی و له هه مولا یه که وه دهوریان دان، زوریان بون به نیشانه ی گولله ی تفهنگچه کان کوژران و بریندار بون، رینگه درا به و خیتلانه ی له گمل لهشکر کیشیه که بون: عوبند و نال جه ریا و هی تر، په لاماریان بدن. نهوانیش کهوتنه راوانان و راوکردنیان، خه ریک بو به تهواری له ناو بهچن، نهوانه یان به زیندویه تی ما بون خویان به دهسته وه دا و، گوته ریه لی و سه ردانه واندن پ راگه یاند.» (۱۴)

نبیراهیم له کاتی نه م شه ره دا نه خۆشیه کی گرانی گرت. سه رکردایه تی لهشکری بابانی به خالید بهگی برای سپارد. نبیراهیم پاشایان له ناو تهخته ره وان دا برده وه به موسل. لهوئ مسرد و، له «نه بی یونس» نیسژا (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز). (۱۵)

-۱۳-

نبیراهیم پاشا پیاریکی تیگه یشتوی هه لکه وتوبوه. له کاروباری بهرینه بردنی دهولت دا شاره زا بوه. ریزی له زاناکان گرتوه. وا باوه، له ژانی رۆژانه دا و، له ههلسوکهوتی دا له گمل خه لک وه کو شازاده یه کی نه ریسۆکراتی رهفتاری کردوه. گرنگترین کاری بنیاتنانی شاری سلیمانی بو، به لام به هوی

ناآرامی سیاسی و، ناگزینی ناوخری میره‌گانی باهانه‌وه، نه‌یتوانی له‌م‌شاره‌دا که
خری دروستی کرد بو، به‌ناسوده‌یی بزی، ته‌نانه‌ت جینگه‌گورن‌کیشی به‌نسیب
نه‌بو.

چهند که‌ستی له‌زانا ناسراوه‌گانی نو زه‌مانه‌ستایشیان کردوه. له‌وانه: سه‌ید
عبدالله‌طیفی به‌رزنجی، به‌عهره‌بی و، مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی، به‌فارسی،
چهند شیعرن‌کیان له‌ستایشی دا‌داناوه. (۱۶)

په‌راویزه‌کان

۱. ناوکر: ناوچه‌یه‌که له‌نیوان روباره‌گانی کومل و خا‌زر دا له‌قه‌زای
شینخان.

۲. العزازی: ۹۳ / ۶.

۳. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۹۷.

۴. ره‌نجسوری: «ناوکرده‌وهی سلیمانی و رو‌خاندنی قه‌لا‌چولان سالی
۱۱۹۹».

۵. امین زکی، «تاریخی سلیمانی»: ۸۹ - ۹۰؛ خور‌شید: «کاروان»، ژ
۵۴، ل ۱۵۰ - ۱۵۹.

۶. شیخ محمده‌دی خال له‌سه‌ر‌زیان و به‌ره‌مه‌گانی شیخ مارف کتیب‌کی
به‌عهره‌بی له‌ژیر ناوی: «الشیخ معروف النوده‌ی البرزنجی» نویسه‌وه، سالی
۱۹۶۱ له‌به‌غدا چاپ کراوه. له‌م‌سالانه‌ی دوایش دا به‌شینکی به‌ره‌مه‌گانی چاپ
کراوه.

۷. الکرکوکلی: ۱۸۲؛ البصری: ۱۶۹.

۸. الکرکوکلی: ۱۸۲؛ البصری: ۱۶۹.

۹. الکرکوکلی: ۱۸۴ - ۱۸۷؛ البصری: ۱۷۲ - ۱۷۷.

۱۰. الکرکوکلی: ۱۸۸ - ۱۹۱؛ البصری: ۱۷۹ - ۱۸۳. العزازی: ۶ / ۱۰۳ - ۱۰۶.

له‌سال و رۆژی مردنی عوسمان پاشا دا سه‌ر‌چاوه‌کان جیاوازن. «مظالم
السعوده نه‌لتی: «له‌کۆتایی ره‌مه‌زانی ۱۲۰۳» دا بوه. نویسه‌ری «دوچه» یش هه‌مان
سالی نویسه‌وه، به‌لام ره‌نجسوری نه‌لتی: «وه‌فاتی عوسمان پاشا له‌به‌غداد ۹ ی
جیمادی یه‌که‌می ۱۲۰۴» له‌به‌رنه‌وه‌ی ره‌نجسوری خۆی له‌روداوه‌کان و داووده‌زگای
باهانه‌وه‌نزیک بوه ره‌نگه دیار یکرده‌که‌ی نه‌م له‌هه‌مویان زیاتر جینگه‌ی باوه‌ر بن.

۱۱. الکرکوکلی: ۱۹۳؛ البصری: ۲۰۱ - ۲۰۲؛ العزازی: ۶ / ۱۰۷ -

۱۰۸.

۱۲. الکرکوکلی: ۲۰۳؛ البصری: ۲۱۱؛ العمری: ۴۷؛ العزازی: ۶ /

۱۲. ره نجوری: «داناتی شیراهیم پاشا له سهر سلیمانی به تنیا سالی ۱۲۱۲ له
 ۱۶ ی ذولقعه عیده داه
۱۳. الکرکوکلی: ۲۲۲ - ۲۲۳: البصری: ۲۴۷: العمری: ۶۲.
۱۴. الکرکوکلی: ۲۲۳.
۱۵. الکرکوکلی: ۲۲۳: البصری: ۲۴۷ - ۲۴۸: العزازی: ۶ / ۱۵۵.
۱۶. یدکنی له شیره گانی مه ولانا خالید نم قه صیده یه به فارسی:
 از پس حمد ملک ذوالجلال
 بعد درود مه برج کمال
 به که به اوصاف شه دادگر
 خامه کنم رشک ده نیشکر
 ان شه دریا دل والا تبار
 داور دارا سیر جم وقار
 کوه شرف، کان سخا و هنر
 هرکه شود از کرمش بهره ور
 رتبه (ی) غالیش بد انسان شود
 تاج سرش صیقل کیوان شود
 کشتی تن در یم احسان او
 خرد کند موجه (ی) توفان او
 خصم خجل گشته (ی) شمشیر او
 چرخ سراسیمه (ی) تدبیر او
 خواست برد سر به دراز امر او
 خورد دو سیلی ز کف قهر او
 اینکه بر او چشمه (ی) شمس و قمر
 مانده نشان بسته ز حوزا کمر
 شاهد اقبال در اغوش او
 صد جم و کی غاشیه بر دوش او
 عالم و رنجبت ده ایاب شرع
 ارض و سمائی است به اصل و به فرع
 گشت ز همنامی او پیش ازین
 آتش نمرود چو خلد برین
 تا زده ان مهر عدالت علم
 رخت برون برده ز عالم الم
 باز به گنجشک دهد دانه را
 شمع نسوزد بر پروانه را

الغرض از حمایت امن و امان
 داغ نهد بر دل نوشیروان
 مهدی اگر گردد ازین باخبر
 « بحسبه سنه خیر البشر »
 بانى این بلده (ی) جنت نهاد
 رشک ده روضه (ی) « ذات العماد »
 بس که فرح می دهد ان گلستان
 حافظ شیراز بلاغت نشان
 بیند اگر یک نفس جای خویش
 نسخ کند نعت مصلاى خویش
 کرد خرد ختم سخن اینچنین
 « انک فیها لمن الخالدین »
 معتمدی: ۲۲۹ - ۲۳۰.

سره تا و کزنای عه قیده نامه گوی مه ولانا خالید

بند کتاب عقیده نامه کرده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ تَسْتَعِينُ

اگر کسی در پرست اسلام جبه اسلام پنج رکن هئیه

لله هو مسلمان عاقل بالغی واجب به زانیت علمش

بی بکا اول آوئه اشهد بدل ذرا نم بنیقین بزبان

ولیم باختیار آن لا الهه هیچ معبودی بخوبی

لا ینق به پرستن بی الا الله الا آو زانیه نه بشت

واجبه بولم بی مثله همو صفی کمال حیه هیچ نقیق نیه

اسماء حسابان کل کل بکن سیدین بواده یه کنه کار

نماوینه جهنمی خلاصیان بکن لعذاب چوارمیدین بواوینه

دری که جهنمیان بیند دروه لپاش او انه پنجمین بواوینه

مرتبه جا کو عالی پایه بلند یان بدله لبشتی هه

نمت کتاب عقیده نامه کرده

محققان حضرت مولانا خالید

رحمه الله از دست محمد

کامله از دست محمد

مبارک الله

۷. نوره حمان پاشا: خولیای سهره خوی

-۱-

نوره حمان پاشا له ۱۲۰۴ ک (۱۷۸۹ز) دوه حوکمرانی بهرده وام بو تا ۱۲۱۲ ک (۱۷۹۷ز). له و ماوه به دا ولات به دوه سوژانده جو. تاسایش چه سپی بو. کاروباری ولاتی به رنګریتکی به رتیره نه برد. والی به بن ی نورینی والیه کانی پیتش خوی نه نویست میری بابان ماوه به کی وا درتیز بیتنه دوه ځنګیر بین و بنه ماله که بیان په که پخت.

ماوه به کی درتیز بو نیبراهیم پاشا به کوزه گیری دور له کاروباری سیاسی له به غداد بو. والی ویستی ناروتکی لن بداته وه. ناردی به دوی نوره حمان پاشا دا بو به غداد. نه خوش بو له ناو تخته پوهان دا هینان بزو به غداد. به لاه له کهل خوی دیاری ی زوری هینا بو. له وانه چل دمت جل و. مهرش و. پاره. والی نوره حمان پاشای له به غدادا گل دایه وه. به بیانوی نه خوشی به که گوايه کاروباری ولاتی بن به رتیره نابری ناوچه ی بابانی لن سنده وه دای به نیبراهیم و. ته نیا کوزه و هریری له دهس دا هینشته وه. نویش سپتر درا به سلیم به کی برای. دهس وینونده کانی نوره حمان پاشا چونه کوزه (۱۲۱۲ ک / ۱۷۹۷ز). (۱۱)

چوار سال نوره حمان پاشا به دهس به سهری له به غداد مایه وه. سلیم به کی سهر به رشتی کوزه ی نه کرد. له کهل مسته فا به کی حاکمی په واندز بو به شه پان (۱۲۱۶ ک / ۱۸۰۱ز). په کتی له سهر کرده کانی هینزه که ی سلیم به کی کوژا. مسته فای والی به غداد شکاتی له سلیم کرد. والی داوای له سلیم کرد له کهل مسته فا پتک بن. به لاه سلیم فرستی له مسته فا به کی هینا نژیک نالتون کوژری کوشتی. والی له مه توره بو. فرمانی دا به نیبراهیم پاشا، سلیم بگری و. په وانه ی به غدادی بکات. سلیم له پیتش دا هلات بزو که رکوک و. دواپی خوی چوه به غداد.

والی خوی له به هانه بو له نوره حمان پاشا. گوايه «یاخی نه به له و فرمانانې له به غداد وه بن ی نه کرانه نهمی کرد به بیانو، کوزه و هریری لن سنده وه و. دای به محمد به کی محمود پشای کوزه. نوره حمان و سلیم گرت و. به گیرای په وانه ی زندانی حیلله ی کردن (۱۲۱۶ ک / ۱۸۰۱ز). (۲)
نوره حمان، قینی له محمد پاشا هلاکرت. پاشان توله ی نهمی لن

کرده‌وه.

دوای گیرانی نه‌وره حمان پاشا و سه‌لیم به‌گ، براکانی: خالید به‌گ، نه‌حمه‌د به‌گ، عه‌بدوللا به‌گ و، ناموزاکانی به‌چوارسه‌د سواره‌وه په‌نایان بو موسل برد. محه‌مه‌د پاشای نال جه‌لیلی دالده‌ی دان و، دایه‌زراندن و، موچه‌ی مانگانه‌ی بو برینه‌وه. لای والی‌ی به‌غدادیش «شفاعه‌ت» ی بو‌کردن. والی لن پان خوش بو. (۳)

-۲-

لهم ماوه‌یده‌دا تاعون له به‌غدا به‌لاو بروه. هه‌روه‌ها وه‌هابیه‌کان هه‌لیان کوتایه‌ سر که‌ریه‌لا و تالانیان کرد و نزیکه‌ی هه‌زار که‌سیان کوشت. والی فەرمانی بو‌عه‌لی پاشا ده‌رکرد بچن بو‌ده‌رکردنی وه‌هابیه‌کان و، خوژی له ترسی نه‌خوژی به‌ ماله‌وه چو بو‌خالص.

وه‌زیر سلیمان پاشای که‌وره‌ مرد (۱۲۱۷ک / ۱۸۰۲ز). نزیکه‌ی ۲۴ سال حوکمی به‌غدادی کرد بو. وه‌زیر ۳ کوپ و ۴ کچی هه‌بو. کوپه‌کانی: سه‌عید، صالح، صادق، پچوک بون. که‌جه‌کانی دوانیان درا بون به‌ شو: په‌کیتکیان هاوسه‌ری عه‌لی پاشای که‌هیه‌و، نه‌وی تریان ژنی سه‌لیم ناغای موته‌سه‌رپی‌فی به‌صرابو. دو که‌جه‌که‌ی تری: په‌کیتکیان ماره‌بری داود ناغا (داوایی داود پاشا) و، نه‌وی تریان ماره‌بری نه‌صیف ناغا بو.

وه‌زیر به‌ر له‌ مردنی وه‌سیتی کرد عه‌لی پاشا، که‌ په‌کتی له‌ کوپله‌ نازاکه‌روه‌کانی خوژی و زاوایشی بو، جیتکه‌ی به‌گریته‌وه و، داوای له‌وانی تر کرد هه‌مویان گوته‌رایه‌لی و پشتگیری به‌کن.

نازاوه‌یه‌کی که‌وره‌ دژی عه‌لی پاشا ده‌ستی بن کرد. سه‌روکی په‌نیچه‌ری و سه‌لیم ناغا له‌ پستی نازاوه‌که‌وه بون. بو‌نه‌وی نازاوه‌که‌ به‌خه‌وتین، وستیان سه‌عید به‌گی کوپ سلیمان پاشای که‌وره‌ له‌ جیتکه‌ی والی داهنن. سه‌لیم بو به‌هتیزکردنی خوژی، ناردی نه‌وره‌حمان پاشا و سه‌لیم به‌گی برایان له‌ حیلله‌ هتینایه‌وه به‌غداد و نازادی کردن. نازاوه‌ درتزه‌ی کیشا. سه‌ره‌نجام عه‌لی پاشا نازاوه‌که‌ی دامرکانده‌وه. نه‌وره‌حمان پاشا هه‌لات به‌لام له‌ نه‌عظه‌مییه‌ گیرایه‌وه. سه‌لیم به‌گی برای ده‌رباز بو‌بو موسل. نه‌وره‌حمان پاشا خه‌ریک بو‌لهم هه‌رایه‌دا سه‌ری تن دا بچن. محه‌مه‌د پاشای نال جه‌لیلی و، چند پیاوماقوینکی والی بو‌ی تن که‌وتن له‌ مردن رزگاریان کردن.

عه‌لی پاشا له‌ نه‌سه‌موله‌وه دانرا به‌ وه‌زیری به‌غداد (۱۲۱۷ک / ۱۸۰۲ز). (۴)

نه‌وره‌حمان پاشا له‌ به‌غداد نیشته‌جن بو. وه‌زیر نه‌یوست له‌ خوژی نزیک بخاته‌وه.

لهو لهشکرکتشییه دا که عملی پاشا بز سر بلباس و یه زیدییه گانی سنجاری کرد. داوای له نوره حمان پاشا کرد نهویش بهشدار بن. نهویش ناردی به شوین سلیم بهگ و براکانی دا. که له کاتی پشتیرییه که ی بهغداد دا رایان کرد بوه موسل و نال جهلیلی دالدهی دابین. هاتن و همریان له بهغدادا کزونهوه.

والی. نوره حمان پاشا و. محهمده پاشای تهمور پاشای کزیه و. عهبدولفه تاح پاشای باجه لانی خسته پال خوی. فهرمانیشی دا بو. نیبراهیم پاشای بابانیش. له لای خزیهوه. بهلاماری بلباس بدا. بلباس سه رکوت و تالان کرا. لهشکر روی کرده سنجار. له بهختی نوره حمان پاشادا. نیبراهیم پاشا له موسل دا مرد و. بهمهش ملتزمینکی بههیزی له کزل بروهه (۱۲۱۷ ک / ۱۸۰۲ ز).

عملی پاشا وستی خالید پاشای نهحمده پاشا له جتکه ی نیبراهیم پاشای برای دا دابین. گهروه پیاده گانی بابان. نوره حمان پاشایان پهسند کرد. والی له سر داخواری نهوان نوره حمان پاشای دانایهوه به حاکمی بابان (۱۲۱۸ ک / ۱۸۰۳ ز). (۵)

وههابیه گان روهو بهصراکشا بون. دهوله تی عوسمانییان خست بوه غایلهوه. سولتان فهرمانی ده رکرد بز والی ی بهغداد. تهمیتیان بکات. نهویش کهوته خوی و به لهشکرده روی کرده حیلله. نوره حمان پاشای بابان و. محهمده پاشای کزیهش بانگ کران. دوا ی چند روزین پاشای بابان گهشته باره گای وهزیر. وهزیر سلیمان بهگی کههیه ی خوشکهزای و. نوره حمان پاشای ناردی سر بهصرا. لهشکرکه «زوبینر» ی بری و روی کرده «نهحسا» و. به چند بهلاماری وههابیه گانیان دهه پراوند و. زوریان لن کوشتن و. به سرریان دا سه رکهوتن. لم لهشکرکتشییه دا به هزی گهرمای بیابانهوه. سهدان کهسی بابان مردن. نوره حمان پاشا هاتهوه حیلله.

لم ههله دا شتخی خهزاعیل سه رکیشی کرد بو. وهزیر خوی و. نوره حمان پاشا و. محهمده پاشای کزیه ی بردنه سر. دوا ی سه رکهوتن گهرانهوه. وهزیر. نوره حمان پاشا و محهمده پاشای کزیه ی له حیلله دا هیشهوه تا ماوه بهک ناسایش و نارامیی ناوچه که رابگرن و نهوجا بگهرینهوه کوردستان. خویشی (۲۲ ی ذیلحه جبهی ۱۲۱۹ ک / ۲۰ ی مارتی ۱۸۰۵ ز) گهرایهوه بهغداد. (۶)

دوا ی مانگ و نیوی. خالید کههیه ی سه رزکی ناخاکانی والی له حیللهوه گهرایهوه بهغداد. دوا ی ۸ روزی تر. نوره حمان پاشا و محهمده پاشای کزیهش نیزنی گهرانهویان بن درا. چند روزینکی کهمی خایاند ههوال گهشته والی که

کۆکردنه‌وه‌ی هیزه‌کانی خنبلی عوبید.

والی، دیسان داوای له نه‌وره‌حمان پاشا و محهمه‌د پاشا کرد هیزه‌کانیان کۆ بکه‌نه‌وه، به نه‌وره‌حمانی راگه‌یاند له که‌رکوک دا چاره‌ی بێ و، داوای له محهمه‌دیش کرد به هیزه‌که‌یه‌وه بکاته لای نه‌وره‌حمان و، پیتکه‌وه ڕوه‌و خابور بڕۆن. و «کونوسه‌ری» «دوحه» باس نه‌کا: وه‌زیر رقی له هه‌ردوکیان به‌وه، چونکه «یه‌که‌میان به هه‌م‌ر پتکه‌یه‌ک له پایه‌ی وه‌زیری گه‌م نه‌کرده‌وه... و دوه‌میشیان له‌و سنوره‌ی بۆی دیاری کرا بو ده‌رچو بو... وه‌زیر نه‌یویست به هه‌رچی چۆنی بێ له کۆل خۆیان بکاته‌وه» (۷)

له جینگه‌یه‌ک به ناوی «به‌ت» (۸) ڕوه هه‌ردوکیان به یه‌ک گه‌یشتن. نه‌وره‌حمان رقی کۆنی له محهمه‌د هه‌لگرت بو. هه‌لی به ده‌ره‌فت زانی و کوشنی، زۆریشی له هیزه‌که‌ی کوشن و دیل و په‌ره‌وازه کرد، و البیشی، به داوای ئیبره‌دنه‌وه، ناگادار کرد و، چو پتکه‌رکوک. (۹)

والی له‌و کاته‌دا نه‌ینه‌توانی شتی به‌رامبه‌ری بکا. هه‌ندێ گله‌یی لێ کرد و، نامۆزگاری کرد حارنکی تر شتی و هه‌ا دوباره بکاته‌وه. بۆ نه‌وه‌ی زیاتریش دلنیا‌ی بکا مولکی کۆژراوی به بکوژ به‌خشی. کۆیه‌و هه‌ریری پت سپارد و فەرمانی بۆ نارد.

- ۵ -

موتنه‌سه‌رپینی که‌رکوک، وه‌زیری ناگادار کرد که گوايه هیزه‌که‌ی نه‌وره‌حمان پاشا، له پتکه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی دا، زانی له کشتوکی خه‌لکی داوه، و، تالان و برۆی کردوه، و، خه‌لکی کوشنوه. له لایه‌کی تر شه‌وه، وه‌زیر گومانی په‌یدا کرد بو که خالید ناغای که‌هیه و عه‌بدوللا ناغای «موتنه‌سه‌لیم» ی پینشی به‌صرا، به نه‌ینی له گه‌ل نه‌وره‌حمان پاشا پتکه‌وت بێ و ده‌نگریاسی بۆ به‌یترن. هه‌روه‌ها نوسه‌ری دیوانی وه‌زیر، محهمه‌د فه‌یضی لوطفوللایشی له‌م باسه‌دا تاوانبار کرد.

وه‌زیر، له پینش دا نه‌و دوانه‌ی گرت و، به‌ندی کرێن. سینه‌میشی لا‌برد. ئینجا که‌وته هه‌لگه‌ترانه‌وه‌ی باهانه‌کان. باهانی به‌ریه‌وه بۆ خالید به‌گی کۆزی نه‌حه‌هه‌ پاشا، که چهند مانگێ بو ڕه‌وانه‌ی نامیدی کرا بو بۆ یارمه‌تیدانی قوباد پاشا، کۆیه و هه‌ریریشی به‌ریه‌وه بۆ سلیمان به‌گی کۆری ئیبراهیم پاشا و فەرمانی پاشایه‌تی و خه‌لعه‌تی بۆ ناردن.

وه‌زیر له مانه‌وه‌ی خالید که‌هیه و عه‌بدوللا ناغای به‌ندکراو نه‌سه‌میه‌وه، به‌که‌مبانی کوشن و، دوه‌میشیان به په‌ندی نه‌فی کرد بۆ به‌صرا. ئینجا له ۵ ی ڕه‌ببعی به‌که‌می ۱۲۲۰ ک (۴ ی حوزه‌یرانی ۱۸۰۵ ز) دا ڕوی کرده کوردستان بۆ په‌لاماردانی نه‌وره‌حمان پاشا.

نه‌وره‌حمان که زانی والی له کۆلی نابسته‌وه، ده‌پیشخه‌ری کرد، وستی به

نورده حمان که زانی والی له کۆلی ناهېته وه. دهسپنڅه خهري کرد. ویستی به خوشی رازی بکا، که لکی نه بو. ناچار که وته خوی له لایه که وه شینخی عوبید: صامن نال همه ده و. شینخی غریز: همه ده نال همه ده بی باک کرد بۆ هاوکاری و. له قهده حمان دا جتگیری کردن. له لایه کی تره وه. بۆ بهرگرتن له عهبدوله تاح پاشای درنه و باجه لان و زه هاو، سه لیم به کی، برای به ۵ سه ده سواره وه ناره سه رو، راوی لا و ناوچه که ی گرت. خوشی بۆ به ره له سنی خالید به کی ناموزای ساز دا، که له موسی و ههولیر دا له شکری حه نه کرده وه.

والی ی موسی زیاتر له هه زار که سی بۆ وه زیر نارد. حاجی قاسم ناغای «موتسه لیم» ی ههولیریش له گهت خالید به کی بابان هه زار که سیکیان کۆ کرده وه. نه م هیزانه په کیان گهروه و به ره و ناترین کۆیری کشان. نورده حمان پاشا وهلامی بۆ عهبدوللا به کی قهدهرسته دزاده ی سه رکرده ی هیزه که ی موسی نارد له ناتون کۆیری نه په ریشه وه. نه و گوتی نه دابه و حه ریکی هه لدانی خینوه و. په کخستنی خینوه تگا بو. نورده حمان پاشا هیزه کی ناره سه ریان. خالید به گ و حاجی قاسم ناغای به زه حهت له مردن ده ریاژ بون. زۆری هیزه که حوی هاویشه ناوی «زی» وه. له هیزه که ی موسی ۵۰ کهس له سه رکرده کانیان و ۲۰۰ سه ریاژ و ۲۰۰ په نیچه ری له ناودا خنکان. له هیزه که ی ههولیریش ۱۰۰ کهس خنکا و ۱۰۰ که سیش به زیندویه تی به دیل گیران و دوت کرانه وه. له شکری بابانیش ۲۵۰ خینوه و ژماره به کی زۆر چه ک و ولاخ و نازو که ی دهس کهوت ۱۰۱ ی ره بیعی دوه سی ۱۲۲۰ ک / ۹ ی حوزه ویرانی ۱۸۰۵ ز) (۱۰)

عه زیز به کی برای خالید به گ، خوی له م شه ره دا ده ریاژ کرد. له رینگه ی دوزخو ده ماتو و به یانه وه خوی گه یانده وه زیر و ره وتی شه ره که ی بۆ گه رابه وه. نورده حمان پاشا که سایه وه قهده حمان. وه زیر له شکره که ی گه یشته که رکوک و نورده حمان ناگدار نه بو. ناچار که سایه وه دواوه به ره و ده ره ندی بازبان. شینخی عوبید و شینخی غریز هه لاتی و رویان کرده سنجار به ره و خاسر و له وینه بۆ شامیه. به لام له رینگه دا که وته بۆ سه ی شه ره که رانی نیلی شه معه ره وه کۆزان.

نورده حمان پاشا له ده ره ندی بازبان دا سه مگه ری قایم کرد و. ده سی ده ره ندی گرت. له شکری وه زیر که یشته شیه سه ر. خالید و سلیمان و ده ستویه نه ده کانیان له گهت بو. وه زیر بۆ رینگه به کی ناسان نه که را که هشت له هیزه کانی بابان بگرتی. خالید و سلیمان رینگه به کیان دۆزیه وه نورده حمان پاشا نه یگرت بو. پستی هیزه کانی نورده حمان پاشا گیرا. شه ریکی قورس قهوما ۳۰۰ کهس له له شکری بابان کۆزا. نورده حمان پاشا شکا. عه لی پاشای وه زیر فرمانی دا سه ری دیل و کۆزا وه کانی بابان به رن. ۶ سنو قی لڼ پر کرد و به دیاری ناردی بۆ ده ولت. نورده حمان پاشا ناچار بو رو به کاته ولاتی نه رده لان (۱۲۲۰ ک / ۱۸۰۵ ز).

بزنکهای میرایه‌تی غویان. خالد بن سلیمان و سلیمان بن کویه. (۱۱)

- ۶ -

نور محمد خان پاشا پهنای بنو مانوللاخانی والی نورده‌لان برد. (۱۲) له سه‌قز
نیشته‌جن گرا. وزیر ده‌ستی به‌سهر سلیمان دا گرت. نه‌مانوللاخانی نورده‌لان
کیشته‌ی نور محمد خان پاشای گه‌یاندۀ فم‌تعمه‌لی شای قاجار. رژیشتی نور محمد خان بنو
نیران تهن‌گوچه‌له‌مه‌یه‌کی دیپلوماسی له‌پنوه‌ندییه‌کانی هردو ده‌ولت دا دروست
کرد. والی به‌غداد نه‌محمد چله‌بی بنو گفتوگو و گیراندنه‌وی نور محمد خان پاشا
نارد بنو تاران. نه‌محمد چله‌بی له‌گفتوگوکانی دا له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی نیران به
نه‌نجامی و سترای نه‌گیشته.

فم‌تعمه‌لی شا نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی بنو والی به‌غداد نویسی به‌میرزا
محمد صادق خانی وه‌قانع نیگارداناردی (۱۲۲۰ ک / ۱۸۰۵ ز). له‌نامه‌کی
دا داوای له‌والی کردبو له‌نور محمد خان پاشا بیوری و، بیگنیرته‌وه‌سهر جینگه و
رینگه‌ی خزی. (۱۳)

والی گوئی نه‌دایه‌تکای شا. سلیمان به‌کی فم‌خری بنو دوباره‌کردنه‌وی
خواسته‌کانی ناردوه‌بنو دهراری شا. له‌کاتیک دا سلیمان به‌گ خهریکی گفتوگو
له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی نیرانی نور محمد خان پاشا گه‌یشته‌تاران و سهردانی
فم‌تعمه‌لیشای کرد و، دایناه‌وه‌به‌حاکمی بابان. فم‌تعمه‌لی شای ریزی زوری له
نور محمد خان پاشا گرت. نیگاری نور محمد خان پاشا له‌ریزی پیاره‌گه‌وره‌کانی نه‌و
سهرده‌مه‌دا له‌سهر دیواری «کاخی نیگارستان له‌تاران کیشراوه. شا فرمانی دا به
محمد محمد علی میرزا، که نور محمد خان پاشا بیاتوه‌سلیمانی. (۱۴)

علی پاشا گوئی نه‌دایه‌داوکانی شا. له‌باتی نه‌وه‌خزی بنو هیرشیک
گه‌وره‌ناماده‌کرد.

محمد محمد نه‌مین ناغا، به‌کن له‌سهرکرده‌کانی. له‌گه‌ل چهند تیپ سواره‌نارد
بنو یارمه‌تی خالد پاشا. خزی له‌به‌غداوه‌به‌ری کوه‌ت له‌سیروان په‌ریه‌وه
گه‌یشته‌شاره‌بان. خالد پاشای حاکمی بابان و، عه‌بدولفه‌تاح پاشای
موتنه‌صهریفی درنه و باجه‌لان و، حه‌سه‌ن خانی فیلنی گه‌یشته‌لای. نه‌مانه‌ره‌نیان
وابو: پیش نه‌وه‌ی هه‌نگاو بنین پرس به‌بابی عالی بکری. به‌لام وزیر بنی له
سهره‌نی خزی داگرت.

وزیر، «زه‌هاو» ی کرد به‌بزنکهای خزی. به‌رای هیزه‌کانی گه‌یشته «بای تاق»
و «ماهیده‌شت». گه‌وتنه‌راووروت و تالان. خه‌لکی کرماشان ترسان هه‌ندیکیان
چون بنو هه‌مه‌دان. نم‌هه‌والانه‌گه‌یشته‌وه‌شا. شا فرمانی دا به‌محمد محمد علی
میرزا پارتیزکاری سنو بکا و. نه‌گه‌ر هاتنه‌ناو نه‌رزی نیرانه‌وه‌دهربان بکه‌ن.
هه‌روه‌ها فرمانی دا به‌فهره‌جوللاخان بجن. بو یارمه‌تیدانی نه‌مانوللاخان و
نور محمد خان پاشا.

وزیر هینزیکسی ۳ تا ۴ هزار کهسی له چه کداره کانی کزیه و هدریر و
 کهرکوک به سرگردایه تی سلیمان که هییه نارد بو یارمه تی خالید پاشا.
 بابی عالی فرمانی دابو به علی پاشا ریزی په یاننامه کزنه کان بگری و،
 هیچ له شکرکشیه که بز سر نیران نکا. کاتی نم فرمانه هات نوردوی والی
 سنوریان به زانده بو.

سلیمان که هییه کابرایه کی هه له شه بو. له پای تاقوه به ره و شاره زور کشا بو.
 له گهله هیزه که ی خالید په کی گرت بووه. خالید ویست بوی قانیعی هکا ماوه به ک
 پشوبه له شکره که ی بدا بز حه سانه. کوئی ی لن نه گرت بو. له سنور تیه پری بو
 که پشت بوه زریبار. له ماوه ی چند روژیکسی که م دا رینگه په کی شاخوی سه ختی بری
 بو. له شکره که ی و ولاخه کانیان ماندو بون.

نوره حمان پاشا نه به پشت پشوبدن په لاماری دان. له ماوه به کی زور کورت
 دا. زیاتر له هزار کهسی لن کوشتن. زوریشیان گیران له وانه سلیمان که هییه. خالید
 پاشا به زه حمت دهر باز بو. نه مه سرکه و تینکی گه وره بو بز نوره حمان پاشا
 (جیمادی دوه می ۱۲۲۱ ک / ۱۸۰۶ ز).

کاتی نم هه واله به وزیر گه پشت خوی له شیروانه بو. محمده علی میرزا
 نم دستدریزی ی رومی کرد به بیانوی راو ورت. هینزیکسی نارد سنوریان به زانده
 هه تا قزراپاتیان تالان کرد و گه رانه و نیران. (۱۵)

نیرانییه کان، محمده علی میرزا له لایه ک و، نه مانوللاخان له لایه کی
 تروه نم سرکه و تنه به هی خویان نه زانن. به لام ره کو ریج نه بگریته وه: هینزی نیران
 نه که و تنه ته شه ره وه. نه وه شه ره که ی کرده و هینزی رومی شکانده، نوره حمان
 پاشا و نه و هینزی بابان بو که له گه لی بون. له م شه ره دا سه لیم به کی برای
 نوره حمان پاشا کوژا. سه لیم به ک له فرمانده نازاگانی نوره حمان پاشا بو. (۱۶)

- ۷ -

میرزا شهنشاه صه دری نه عظه می نیران له نامه به کی دریزدا بز نیبراهیم
 پاشای صه دری نه عظه می عوسمانی نوی بوی که رهفتاری خرابی علی پاشای
 والی ی به عداد وای له نوره حمان پاشای بابان و نبله کانی عه ره ب کرده بترار بن
 و رو به که نه نیران. کار به دهستانی دولت نامزگار بیان کرده که نه وانه ناشت
 به کاته وه به لام له بهر نه زانی به قسه ی نه کردن. خوی به هینزیکسی عه ره ب و
 وهابیه وه روی کرده کرنه له کرماشان و، سلیمان که هییه و خالید پاشای له
 سلیمانی و شاره زوره نارد کوردستان. شازاده محمده علی میرزا...

نه کهر شاره زابه ک به تیرن بز لیکوژینه وه نه زانن لاشه ی کوژاوه کان له نه رزی
 کام مه مله که ت دا که و تنه و کام به ک له م دو سپایه پتی ناوه ته سنوری نه وی
 تروه. (۱۷)

والی کشایهوه بهغداد. شینع ههغهری خهزاعی، که له نهجهف دانهبشت،
بوشهفاعةت نارد، لای محهمدهد علی میرزا و له وپوه چو بو تاران. یوسف افندی
والی نهرزوم. هه یصی محهمدهد نه نهندی بولای عه بیاس میرزا نارد بوشهفاعةت
بوشهفاعةت که هیه بکمن. فهتعه علی شا. سلیمان که هیهی نازاد کرد و له گهل میرزا
صادق حاسی وهفانیع نیگارد ناردیهوه بوشهغداد. (۱۸)

نهم شهه له کاتیک دا روی دا ههروهسه نه بوست هاوپه یانیهه کی دو قولی
له نیوان عه جهه و روم دارنگ بهخت. ناهلیزن بونهو مه بهسته دهسته هه کی
نونه رایه تی تیکه لای له گه وره نه فسران و شاره زاپان، به سه رۆکایه تی جه نه رال
گاردان، نارد بو بو نیران.

شینخولنیسلام نا قانیراهیم، که به سفارته نهر درا بو نهسته مو له گهل
محهمدهد ره فیه نه نهندی دا گه رایهوه بوشاسی به کگرتنی ۳ قولی. ره فیه له
گهتوگۆکانی دا له گهل عه بیاس میرزا و میرزا عیسی قائمقام به هیه نه نجامینی
سه رکه وتوانه نه که بشت له به رنهوه گه رایهوه نهسته مو (۱۲۲۲ ک /
۱۸۰۷ ز). (۱۹)

- ۸ -

دوای نهم شهه نه وره حمان پاشا گه رایهوه سلیمانی. والی به ناچار خالید
پاشای لبرد و نه وره حمان پاشای دانایهوه به حاکمی باهان. جه نه رال گاردان له به کن
له راهیزته کسانى دا بوشامهانی، وهزیری دهروهی ناهلیزن، لهم بهاره یهوه
هه لسه نگاندنی حوی نویسه:

« لهم دوایه دا راستی نهم هه والهم بن که بشته که خه لعه تی پاشایه تی
شاره زوریان به نه وره حمان پاشا داوه، له گهل هه مو نه وهش دا و ده رنه که وئ ناشتی
نیوان سلیمان پاشا و نهم سه رکه دهیهی کورد، دیهان شتیکی دوالهت بن. » (۲۰)

- ۹ -

تاتیک له کار به دهسته کانی بهغداد پیلاتیکیان له علی پاشای وهزیر گهرا.
به جه نهم کوشتیان (۱۲۲۲ ک / ۱۸۰۷ ز). سلیمان که هیه به مۆقت به به
قائیمقام. باهی عالی یوسف ضیا پاشا، هه درى پنهو و والی نهرزومى، دیاری
کرد بهی به وهزیری بهغدا. والی تازه پنهو بهگاته بهغداد، خه لعهت و
بیهردی بو نه وره حمان پاشا ناردوه. بن نه چن نه وره حمان پاشا له و کاته دا نو میندی
به کار به دهستانی عوسمانی نه بویت و، زۆرتر به هیوای بهشتیوانی نیران بویت.
نهمه ی کردوه به هه که تری خۆنریکختهوه و باوه به دهسه نانی نیران.
بیهردی و خه لعهته که ی ناردوه بو شازاده محهمدهد علی میرزا، له نامه که ی دا
نوسینی:

«... به یقین قهرمانی شاهنشاهی نه گمر دوزمنی بوسه زکار له لایه نه وه
 په پیاوړتیا، دوزمنی نه و دوزمنه نه یې... والی نه ورپورته په پیاوړتیا ماسپرل دا
 بیولای و کورنی ناردوه... هیچ پاتې خټک به خپله نه و... پسرلای باسکرو
 نه دراره... هیچ پتیزکی نیلجیه کهش نه گیراوه... بونو وې پسرلای پکوتنه
 به رجاوی کاریه دهستانی حکومتی شاهنشاهی پسرلای له نیلجی وهرگسراوه و
 نیردراره بونو دارولسه لطفه نه ی تاران و تا هاتنه وې ولام نیلجی لیره گل
 دراره نه وه...» (۲۱)

مه مالیک نه یان هیشت یوسف ضیا کاروبار بگرته ده ست.
 نه وره حمان پاشا ویستی که لک لم پشینویه وهریگری کویه و هریر و کفری
 به پښتته وهرتر دهسلاتی خوی. به لام سرکه وتر نه بو. (۲۲)

- ۱۰ -

سلیمان پاشا و نه وره حمان پاشا هرزو ناکوکیان که وته بهینه وه. سلیمان
 رقی تیشکانی زرباری له دل دا بو. نیران که همدوکیان به «ده سنتر ی خوی
 نه زانی، چونکه نه وره حمان پاشا به یارمته نه مان حوکرانی باهانی که وته بهینه
 دهس و، سلیمانیش به دیلی که وته بهینه دهس نیران و، نازادیان کرد بو. یقین نه چن
 نیران هولتکی داین بز پتک خستیان. گاردان له نامه یه کی دا بز وهری دهره وې
 فدرنسا، لم باره به وهر نویستی:

«شازاده عه بیاس میرزا... قهرمانی داوه همدو هیزه کانی له له شکرگاکه ی
 خوی دا له خوی کویینه وه. فدره جوللا خانیشی به سوارنیزامه کانیوه ناماده کردوه.
 نه م سرتیه... دواي نه وې چو ناوچه سنورییه کانی کوردستان نه یوانی بولوی
 پښتته وه و، نه و ناکوکیانې له کونوه له نیوان سلیمان پاشا و نه وره حمان پاشا دا
 به لاهلا بکا، له قهلاچالانوه که راوته وه لای شازاده...» (۲۳)

به روايت واده نه که وې که دهری نه وره حمان پاشا له تیرکردنی
 ناکوکیه کانی نیران و عوسمانی دا کاریگر بوین. به لام راستیه که دهری نه و
 لاوه کی به و، ناکوکیه کانی نه م دو هیزه زور له وهر قوتلتر به... نیران نامالجي
 تایبه تی خوی هبه وه له کوردستان و له عیراق دا گاردان له نامه یه کی تردا
 نویستی:

«پایه به رز گهره کیتی پښو ندی دۆستانه ی خوی له گډل بابی عالی دایه زرتن،
 به نه وې پښو ندی له گډل فدرنسا، له ریگای نه سته میله وه. ناسان بکا. به لام به
 هیچ جوړی نه وهر فتره ی نه گتیر به که به رامبر ولایه ته تورکییه کانی دراوستی
 نیران هدیو. وهر جاران دهس وهر نه داته نه و ناکوکیه کانی که له نیوان پاشای
 به غداد و پاشای سلیمانی دا هیه. له شکرپانی نیران له جولان دان به وهر
 کوردستان. نه توانی پښی بکری، سهره پای همدو نه و دنیاگردنه گرده برانه ی

وزیر دهری برون، نه چنه ناو قهله مروهی عوسمانییه وه.
 پایه بهرز دهستی ههله گرتوه له داواگانی سهبارت به عیراقی عهده پ و
 گهله مروهی به عهده د و به صرا. یهک له دوا یهک دان به وهدا نه نئ که چاره پروانی
 ههلی له باره بۆ نه وهی بیانگری. به لام دیاره پتیرسته سلیمان پاشا به تهواوهتی
 پتیرهوی نیران هکا. نه گهرچی دیار نهیه که پایه بهرز دهستی هه برون له دانانی نه ودا
 به حوکمرانی به عهده. لای وایه له کاره دا یارمهتی نهوی داوه، چونکه که سلیمان له
 شهری عهلی پاشا له گهله نه وره حمان پاشا دا به دیل گیرا، نهو نازادی کرد. پاشای
 به عهده د پریایه تی نینگلستان و نیران نهکا: پریایه تی نینگلستان نهکا به هوی
 به صرا و بازگانی له ونه له گهله هیند. پریایه تی نیرانیش نهکا چونکه ناگاداری
 ریسته گانی فته عهلی شایه و، ترسی هه به له دهسته ورذانی نهو هه میسه به
 قازانچی نه وره حمانی پاخی. به لام نه فره تیکی توندی بهرامهر هه رشتن هه به که
 ناوی نیرانی پتیه بن. « (۲۴)

- ۱۱ -

سلیمان که هیه که به سلیمان پاشای هچوک (کوچک سلیمان) ناسراوه به به
 وهزیر. به ناغمی دوستایه تی له گهله شای نیران دامه زراند بو.
 نه وره حمان پاشاش گوئی ی نه نه دایه وهزیری به عهده د به سه ره خوی کاری
 نه کرد. وهزیر له شکری سازدا بۆ سه ری. سلیمان تیشکانه که ی زرباری له چاری
 خالید پاشا نه ناسی. خالیدی فه راموش کرد بو. به لام محممه د پاشای کوپی خالید
 پاشا و سلیمان پاشای کوپی نییراهیم پاشای کرد بو به هاوده نگه خوی.
 نه وره حمان پاشا به خۆ که وت. چوار تا پینچ هه زار که سی ناماده کرد.
 نه مجارهش له دهره ندی بازبان دامه زرا. (۲۵)

والی، وه کو جاری پتیشو، نه میس ریستی پشت له هینه گانی نه وره حمان
 پاشا به گرتی. له لای راستی دهره نه ده وه، تهنه نگه چیه گانی که رکوک و هه ولیر و
 هه ندیکی باهان به سه رکردایه تی محممه د به گی که هیه ی وهزیر و، به چاوساگی
 محممه د به گی کوپی خالید پاشا و، له لای چه په وه سلیمان پاشای کوپی نییراهیم
 پاشا، به شه له هه ردو لاوه سه رکه وتن و شوته گانی خویان گرت. که رۆژ به وه
 قۆله گانی سه رشاخ له لای خویانه وه و، وه زیرش روه پرو له دهره نه ده هیرشیان
 کرده سه ره نه گه ره گانی له شکری باهان، نه وره حمان پاشا به رگی نه گرت. به شکاوی
 کشایه وه. محممه د و سلیمان تا قۆلجه به دوی که وتن (جیمادی یه که می ۱۲۲۳).
 وهزیر سلیمان پاشای به حاکمی باهان و، محممه د به گی به موه سه ره ری
 قۆیه دانا. خه له ته تی له بهر گردن. (۲۶)

خالید پاشا له میتر بو فه راموش کرا به بن سوچه و بن کار له که رکوک
 دانیشته بو. پینچ تا شه سه سوار ی کۆ کرده وه له بهینی کفری و قه ره ته په وه چو بۆ

زه‌ها و له‌ونیه جو بۆ دێ نوڤه‌حمان پاشا بۆ مهریوان.
وه‌زیر بو سه‌ره‌ی ئه‌شه‌که که‌وره نه‌بێ سلیمان پاشای له سلیمانی کیشایه‌وه
به‌ع‌داد. مه‌نده‌لی و حانه‌قین و عه‌لیاوا‌ی پێ به‌خشی. مو‌لکی بابانی دایه‌وه به
نوڤه‌حمان پاشا (۱۲۱۳)، (۲۷)

- ۱۲ -

سکا‌لا و گازانده له سلیمان پاشای وه‌زیر زۆر که‌یشتبوه بابی عالی.
ده‌ست‌ریزی کردبوه سه‌ر سنو‌ری هه‌ندی له ولایه‌ته‌کانی دراوسێ ی. پێش نه‌وه‌ی بێن
به وه‌زیر به‌لێسی دابو‌قه‌ره‌زه‌کانی والیه‌کانی پێش خ‌زی به‌داته‌وه. بابی عالی
نه‌یوست گۆتایی به ده‌سه‌لاتی مه‌مالیک به‌پێن و، به‌ع‌داد راسته‌وخۆ به‌خاته‌وه
ژێرده‌ستی نه‌سه‌م‌ول.

له نه‌سه‌م‌وله‌وه حا‌له‌ت مح‌مه‌د سه‌عید، سه‌رۆکی دیوانی هوما‌یونی، ها‌ته
به‌ع‌داد. ده‌سه‌لاتی ته‌وا‌وی گۆزینی وه‌زیر و دانانی وه‌زیرکی تازه‌ی درا‌ویه.
ته‌نانه‌ت فه‌رمانی وه‌زاره‌تی هه‌تا بو ته‌نیا چ‌نگه‌ی ناوه‌که‌ی به‌ بۆشی هه‌ل‌را‌یه‌وه، بۆ
نه‌وه‌ی خ‌زی کۆ ی به‌ په‌سند زانی بپه‌وسن.

حا‌له‌ت دا‌وا‌ی له سلیمان کرد: یان به‌ رێک‌ری‌کی ده‌رامه‌تی ده‌ولت بنی‌ری،
یان واز له‌ پایه‌ی وه‌زیری به‌پێن. (۲۸)

حا‌له‌ت ما‌وه‌یه‌ک له به‌ع‌داد مایه‌وه هه‌چی پێ نه‌کرا. نه‌یتوانی خواسته‌کانی
ده‌ولت به‌پێته‌ دی. نه‌ قه‌ره‌زه‌کانی پێ وه‌رگیرایه‌وه و نه‌ وه‌زیریشی پێ لا‌برا. له‌ به‌ر
ده‌سه‌لاتی زۆری وه‌زیر نه‌یوترا نیازی راسته‌قه‌ینه‌ی خ‌زی به‌درک‌ینی. به‌ ده‌ستی به‌تال
به‌ع‌دادی به‌ جێ هه‌شت و چ‌وه مو‌سل چا‌وه‌روانی ره‌نی ده‌ولت بێن.

به‌لام حا‌له‌ت کۆلی نه‌دا. بۆ نه‌و مه‌هه‌سته، پێوه‌ندی له‌ گه‌ل والی ی مو‌سل
کرد. والی ی مو‌سل ره‌زامه‌ندی بۆ به‌جیهه‌تانی فه‌رمانه‌کانی ده‌ری. هه‌روه‌ها
پێوه‌ندی له‌ گه‌ل نوڤه‌حمان پاشای بابان کرد. نه‌ویش ره‌زامه‌ندی ده‌ری.
هه‌ردوکیان ر‌قیان له‌ وه‌زیر بو.

حا‌له‌ت، مه‌حمود پاشای والی ی مو‌سل و شینخی طه‌ی و می‌ری شه‌مامک و
سو‌اره‌کانی له‌ گه‌ل خ‌زی هه‌تا و له‌ که‌رکوک کۆبونه‌وه، نوڤه‌حمان پاشا زیاتر له‌ ۱۰
هه‌زار سو‌ار و پیاده‌ی له‌ گه‌ل خ‌زی هه‌تا بو. له‌ ناو نه‌وانده‌ سو‌اره‌ی جاف به
سه‌رکردایه‌تی قادر به‌گ و که‌یخ‌وسه‌و به‌گ. ئه‌له‌کانی عوبید و غریر و به‌یاتیشیان
که‌یشتن. سلیمان پاشا خ‌زی ناماده‌ کرد بۆ به‌رگری. (۲۹)

حا‌له‌ت به‌ نه‌پنی خه‌لکی به‌ع‌داد و کار به‌ده‌ست و ده‌ست‌پێوه‌نده‌کانی وه‌زیری
ناکا‌دار کرد که‌ فه‌رمانی لێخ‌را‌نی ده‌رچوه. نه‌مه‌ش پشێوی خه‌سته‌ ناو په‌زه‌کاتیانه‌وه.
له‌ ناو خ‌زبان دا هه‌ندی ورده‌ شه‌ر قه‌وم‌ا. هه‌ندی له‌ هه‌زه‌کانی وه‌زیر له‌ وه‌زیر
ته‌که‌ینه‌وه.

هیزه‌ک‌هی حالت به‌رهو به‌غدا کشا، و وزیر به‌ره‌نگاری کردن. شهر یکی قورس روی دا. له به‌لاداخستی شهر که‌دا له‌شکری نو‌ره‌حمان پاشا ده‌وریکی کاریگری هه‌بو. له به‌لاماردانی شه‌ونکیان دا نزدیک‌ی ۸۰ که‌س له سواره‌کانی کوژران، به‌کیکیان عه‌بدو له‌عزیزه‌کی کوژی نه‌حمه‌د پاشا بو، که ناموزای نو‌ره‌حمان پاشا و زاواشی بو، هه‌روه‌ها ۱۵۰ که‌سی لڼ بریندار بو، سلیمان پاشا هه‌لات بۆ‌ناو نیله‌کانی عه‌ره‌ب. گه‌برایه‌کی عه‌ره‌بی خیله‌کی به‌هه‌لی راسی کوشتی و که‌لله‌ک‌هی هینایه‌وه بۆ نو‌ره‌حمان پاشا (۱۲۲۵)، لهو رۆژانه‌دا یه‌که‌مین ده‌سه‌لاتداری به‌غدا نو‌ره‌حمان پاشا بو. (۳۰)

به‌غدا بڼ وزیر بو.

- ۱۳ -

هیشتا ململاتی ده‌سه‌لات له به‌غداد به‌لا‌دا نه‌که‌وت بو، دو که‌س لهو نیرانیانه‌ی سه‌روکاریان له که‌ل کاروباری عیراق هه‌بو چهند نامه‌یه‌کیان ده‌رباره‌ی بارودۆخی عیراق بۆ ده‌رباری نیرانی نویسه‌وه.

محهممه‌د حسین خان، که ماوه‌یه‌ک ده‌کارگوزاری نیران بوه لای وزیر به‌غداد له نامه‌یه‌ک دا بۆ عه‌باس میرزا، نانیبولسه‌لفه‌نه‌ی نیران، نویستی:

«پیش نه‌وه‌ی نو‌ره‌حمان پاشا بیهته باعیمی نهم فیتنه و نه‌ساده و حولانی له شاره‌زوره‌وه تا قه‌ومانی شه‌ره‌که و چۆنیته‌ی کوژرانی وزیر، رۆژ به‌ رۆژ و مر به‌ مر، به‌ خاکی بڼی مراره‌کی شه‌هریاری که‌به‌نراوه... سلیمان پاشای باهان نیستا برینداره و گیراوه له‌وانه‌یه بیکوژن... خه‌لک له خزیانه‌وه رویان له وزیر وهرگتیرا و لڼی ته‌کینه‌وه... وه‌زیریش که به‌وه‌ی زانی له که‌ل چهند که‌س هه‌لات، له که‌ناری روه‌باری دیاله به‌ ده‌ستی عه‌ره‌ب کوژرا... دواي نه‌وه فه‌یضوللا ناغای که‌هیه خه‌زانه‌دار و مه‌سه‌ره‌فیشی کوشت و داراییه‌کی زۆری له‌وان و له زۆری نه‌عیانی به‌غداد زه‌وت کردوه... نه‌لڼن پاره‌یه‌کی زۆری له محهممه‌د سه‌عید به‌کی ده‌فته‌ردار سه‌ندوه و کوشتویه‌تی... که‌یشتی نه‌و که‌سانه و سه‌ندنی نه‌و هه‌مر پاره‌یه له خه‌لک، هه‌موی نو‌ره‌حمان پاشا نه‌یکات. ره‌نڤس نه‌فه‌ندی وکو میوانیکی نه‌ناسراو له‌وی دانیشتوه و خۆی له هیچ ناگه‌یه‌نڤ، هه‌ر که‌سڤ نو‌ره‌حمان پاشا بیکوژنی یا لایه‌ری یا دایڤڤ، نه‌و یا که‌سڤکی تر ده‌سه‌لاتی نیه...»

..یه‌که‌مجار کارگوزارانی ده‌ربار... ناگادار گران که نه‌گه‌ر بیروپای کاریه‌ده‌ستانی ده‌ولت... بیهته سه‌ر گرتنی عیراقی عه‌ره‌ب هه‌لی له‌مه‌ه‌اشتر هه‌لناکه‌وی... دواي نه‌وه‌ش دوباره ناگادار گران که نه‌گه‌ر دوسڤ هه‌زار که‌س و... چهند طوئرا و نه‌رمان ده‌ربکړڤ... هه‌مو عیراقی عه‌ره‌ب به‌ ناسانی نه‌که‌ویته دوس کاریه‌ده‌ستانی نهم ده‌ولته مه‌زنه... نه‌وه‌ش نه‌کرا. نیستا کار به‌ نیره که‌یشت نه‌خڤڤ بو به‌ هزی به‌دناوی نهم لایه‌نه.

نورده همان پاشا که له سهره تاره بقی نه فل و شبت بر نیسنه که
 مهمله که تیکی و هکو عیرانی عهره بی گرتوه و، چمد کرور سامانی که وئوته دهس،
 ههله ته میشکی تیک نه چن. هه ندی جولانه وی ناله باری لی نه وه شسته وه له و
 لایه وه هه مو رۆژی له گه ل والی ی کوردستان و له م لایه وه له گه ل نه هانی نه،
 سه رنورانه هه را دروست نه کا و سه ره نجام نیخه وی نه ولسای ده ولت... نه گه...
 نه ولسا سه رکو تکردن و ته من کردنی له دژواری و نیشکال خالی نابن، به لا...
 چاره کردنی ناسانه.

هه رگاتی... نه م... هیشتا کاروباری عیرانی عهره ب ریک نه خراوه و وه زیری
 دانه نراوه و پشینوی ته واوله ناوجه به دایه، بۆ گونه له م ماوانه دا له چوار فرسه خنی
 نه جه فنی نه مشرف ههوت هه د تا هه شت هه د رانییری نیرانی روت کراونه ته وه و
 هه دو په نجیا که میان لی کوشتون و، له نیتوان قه سر و خانه قیش دا په نجیا شه ست
 که س روت کراونه ته وه و پینج شه ش که میان کوشته وه، له نیتوان کاظمه یین و
 به غدادیش دا تا قمن تالان کراون و شه ش ههوت که میان کوشته وه، ناژاوه یه کی زۆر
 له کاروباری نه وی دا هیه، به نه ندازه ی دوانزه هه رار سواره و ته نکچی... مه سور
 و، دانیشتوانی نه م دوست و لایه ته ی دراوسن ناگادار بکه ن، نیشانه لا بکه ونه
 ده فمی نه سادی نه وره حه دن پاشا، به ناسانترین شیره کار بۆ پیشه وه نه روا...
 چونکه مه به سستی نه ولسای ده ولت، یه کگرتنی هه ردو ده ولت ته... نه م مو فسیده
 سه ره نجام نیتوانی هه ردو ده ولت تیک نه دا... (۲۱)

مه محمد صادقی خان، که پین نه چن له و کاته دا حزی له به غداد به یین، له
 نامه یه ک دا بۆ میرزا شه فیع، هه دری نه عظه می نیران، نیسیوتی:

... دوا ی کوزرانی وه زیر و، دهس به سه ردا گه رتنی دار و لسه لام له لایه ن
 نه وره حمانه وه، هه رچی که له یه لی دیار هه بو له شتی فروشته نی و ولاخ و چه ک و
 که ره سته ی جه نگ و تۆب و زه نه بۆ ده ک به تایه فعی بابانی به خشی، له وانه دا شه ش
 هه زار سه ر نیستر که هی وه زیره کانی به غداد بو درا به تایه فعی بابان... هه رچی درا و
 بو له نه مشه رفی و شتی تر له دارایی سلیمان پاشا و عملی پاشا و نه م وه زیره کوزرا وه
 هه مو ی برده... که هیه ی کوش و هه رچی هه بو زه وتی کرد... پاش ناخا و خه ریه دار
 و حیشه ت ناخاسی و تا قمنیکی تری له نه عیانی به غداد کوشته وه، هه مو که له یه ل
 و دارایی بیه ده نگ و ده نگداری زه وت کردون... ده فته ردار و کوه که ی گرتوه، دو
 ته عاری نه سته مواسی زتی، که نه کاته ۱۲۰۰ مه نی ته وریزی، لی نه سهدون...
 سه ره رای نه وی هه مو نه وانه ی برده هیشتا دا وای پاره له بازار گانه کانی به غدا -
 خزمه تالی و بیکانه نه کا... سه د هه زار قه رۆشی له کلیلدار و مه وه للی کاظمه یین
 سه ندوه... بۆ گوترا وه ی که له یه ل، ولاخه کانی وه زیر به شتی نه کرده، له سلیمانی و
 ده ور به ریه وه ولاخیان هینا وه... پیاوینکی ناسرا وی له به غدادا نه هیشه وه، سلیمان
 پاشای کوری نیبراهیم پاشا، که له نا و تایه فعی بابان دا نا و نیشانیکی هه بو و،

خه لکی بابان لایه نگیری بون، گرتوه و کوشتوه.. نیتسا دنیا به ناره زوی نم پیاوه
 شیتته هر هه وابه نه گه ری.. عه بدوللا پاشای خه زینه داری عملی پاشا، که نؤگه ری
 نه وره حمان بو، کردویه تی به قایمقام.. وه کو بیستراوه نامه یه کی نویسیوه بو
 کار به دهستانی رۆم، به لیتی داوه چه رده یه کی زۆر پاره بدا نه گهر وه زاره تی بده نی..
 نه گهر وه زاره تی نم قبول نه کن، وه بری بو به غداد نه دوزیتته وه، که نؤگه ری خۆی
 بن.. زه هاو، خانه قین، به عقریه، مه نده لی به فه تاح پاشای زه هاو داوه، به و
 مهرجه می که سالی دو هزار سوار ناماده بکا.. دوا ی جهرنی ره مه زان خدیالی
 گهرانه وهی هه یه بو سلیمان.. ره نیس نه فندی میوانیکه له گوته دا که وتوه.. له
 دهوری به غداد و سه ربرد و ناوشار و قزرا بات و خانه قین و قه سردا سق چوار زانیهر
 کوژا و ن و، ده دوا نزه هه زاریش روت کرا ونه توه.. (۳۲)
 له م دو راپۆزته نه گو لجت چه نه ده نجام گیری به کهری:

۱. پش نه وهی وه زیر لئ به خیری و هه لئ و به کوژری، دا وایان له ده رباری
 نیرانی کردوه، پشیرانی له وه زیر بکا بو نه وهی به نیتته وه، به لام ده رباری نیرانی نم
 پشیرازی جبهه جئ نه کرده، نیر له بهر نه وه بهر رودا وه کان نه ونده به خیرایی
 ها تو ن نیران فریای یار مه تیدانی وه زیر نه که وتوه، یان به چاکی نه زانیوه خۆی له و
 کیشه یه هه ل بقور تیتن، نه مه با سکی جیا وازه.

۲. له کاتی به شیرانی هه لومهرجی به غدادا، به تایبه تی دوا ی کوژرانی
 وه زیر، پشیرا یان کرده نیران هیز به نیری بو کرتی ناوچه که و، نه و کاته یان له
 هه مر کاتی بن له بار تر به، بو له شکر کیشیه کی وه ها.

۳. له بهر نه وهی مه ترسی نه وه یان هه بهر، نه وره حمان پاشا دوا ی نم
 ته نگوچه له مه به به هیز بین، ده رباری نیرانی یان ها ن داوه هه ره له سه ره تا وه چاری
 به کن و، نه هیلن به هیز و ده سه لاتدار بین.

گومانی تن دا نیه، هه ردو کار به دهستی نیرانی به گیانیکی دوزمنانه وه،
 رودا وه کان یان زلتر کرده له وهی هه بهر بو نه وهی کار به دهستانی نیرانی دژی
 نه وره حمان پاشا به روژین، چه ندین هه وال و ده نگوباسی ناراستیشیان تن دایه.
 نه گینا دوا ی نم رودا وه به چه ند سالت داود پاشا په نای بو میری بابان نه نه برد و،
 جار تکی تریش له شکر بابان نه یه توانی داود پاشا بهاته وه به غداد.

عوسمان پاشای بابان کاتی خۆی له به غداد ده ومانخوارد کرا بو، هه ندی له
 که وره پیاوه کانی به غداد ده ستیان له م پیلته دا هه بو. نه وره حمان پاشا نه و قینه ی له
 دل دا ما بو. نم هه لمی به هه لکه وت، به کوشتن یا به تالان کردن، توله ی له وانه
 کرده وه. که ده ستیان له کوشتنی کاکی دا هه بو. (۳۳)

سه ره رای نه مه ش، له شکر بابان، به سه رگر دایه تی نه وره حمان پاشا، دهوری
 کار به گه ری هه بهر له به لا داخستنی شه ره که دا و، زۆری کوژا وه کانیش له وان به، له
 بهر نه وه به هه قی خۆیان زانیوه له باتی خۆنی کوژا وه کان یان تالان و بهر به کن. له

ناو تالانییه که دا توپ و خیموت و قورسایی بو. نووره حمان پاشا دوازه تویی ناردوته و بوسلیمانی له که رکوک هیزی به نیجهری ریگه یان به کاروانه که گرتوه. و بستویانه نه هیلتن بیگوتیزنه و بوسلیمانی. و تویانه: «نمه خیانه تیکی گه و ره به توپ له گرنگترین شوتنی مهمله که تی عوسمانییه و بهیری و بنبردری بزدنی یهک» (۳۴)

یه نیجهری سه ره نجام ریگه یان به کاروانه که دا تن بهیری و، نه یانتوانی کلی بده نه و.

- ۱۴ -

والی ی به عهده عهده دوللا ناغای خازن و طاهیر ناغای به فی کرد بو بوسلیمانی پاشا چند مانگی لیمان بود و داوای لن کردن بگه ریته و به عهده. ترسان بوسلیمانی بانگ کرا بن. نه یانوترا بگه ریته و بوسلیمانی. که گه یشته قورنه له ریگه ی حوتزه و هه لاتن بوسلیمانی. له و توه هاتنه سلیمانی. له که نووره حمان پاشا ناسیایی کونیان هه بو. نووره حمان پاشا به گهرمی مبرانداری کردن و پتزی لن نان.

عهده دوللا ناغا له کزیه نازاد کراوه کانی سلیمان پاشای گه و ره بو. حالت له جولته که ی دا به ره و به عهده نه میشی له که خوی هتا و کردی به قائمقام. حالت له دلی خوی دا حمزی له چاره ی مهملیک نه نه کرد. به نه نیکی گه و ته نازاوه نانه و بوسلیمانی به یه کتریان بهاری. وای بلا و کرده و به عهده دوللا ناغا، له لایم نووره حمان پاشا و دانراوه، نویش سه به نیرانه. هانی دان نووره حمان پاشا دهر بکه و سه عیدی کوری سلیمانی گه و ره دابتن. نه مه شه ریکی ناوخوی هه لگیرساند. خه ریک بو حاله تی تن دا بکورتی. به لام نازاوه که کورتی نرایده. حالت ناچار بو فرمانه که ی بوسلیمانی ناغا پر کرده و به عهده دوللا پاشا بو به و زیری به عهده (۱۲۲۵ ک / ۱۸۱۰ ز). (۳۵)

- ۱۵ -

نهو کاته ی حالت نه نه ندی بوسلیمانی نه که را دای بن به والی. نووره حمان پاشا، له ناو گه و ره پیاده کانی عیراق دا. له هه مویان به ده سلاتر و، به ناو بانگتر، رهنگه لیتوه شاه و تریش بوین.

سه رچاوه کوردییه کان، و کورپچ نه گیتریته و به: حالت «... داوای له نووره حمان پاشا کردبو، که له جتی سلیمان پاشا بهینه والی به عهده، که چی نووره حمان پاشا زور مهردانه و به توندی داوا که ی روت کرد به و به و تویی، راسته من به و به. پله ی به که می و زیری نه درتی، به لام قورمیک له ناری چیاکانی کوردستان، به ... دخت و به ختی ده و له تی عوسمانی ناگرتوه و به، رهنگه چونیشم

بۆ به غداد، گوزهرانيشم زۆر خوشتر بکات، بهلام نه بجامه کهي نه بيشته هۆي له ناو
چوني بنه ماله ي باهان. (۳۶)

نوسهري «سير الاكراد تهلق: ... نه وسا تاقمق له سه راني ولاتي داواکرد
بۆ راويزکردن له سه ر داناني وهزير، به کۆمهلق وتيان: «نېمه له حکومه تي نېوه
خوشحالي و، جگه له توکهي تر بۆ سه روکايه تي عيراق دانانين. گه وه کاني
باهان وتيان: «پاشا نه رستي کوردی و خيلايه تي له دهس مه ده و، دهس له ولاتي
خوت هل مه گره. ژيان له عيراق - تکليفی مالابطاقه - نه م چرايه نه وهنده روشن
نابن. به نان و دۆي خۆمان هل نه که بن و خه ریکی شتي نه بين.» (۳۷)

بهلام سه رچاره عوسمانيه کان نه لتي: نه وه رحمان پاشا زۆري هه ول داوه،
ته نه انت ناماده يي ده ربريه که باجي سالانه ي ولايه تي به غداد پينچ قات به زياده وه
پيشکesh به بابي عالي هکا، بهلام حاله ت رازي نه بوه. بابي عالي هه رگيز رازي
نه بوه گه وه پياويکي عه ره ب يا کورد به والي ي به غداد دا نه ري. چونکه نه ترسا
عيراق به ره و جيا بو نه وه و سه ره خوي بيمن، به تاييه تي له گه وه کاني باهان که
پنه نه دييان له گهلق نيران هه به ره. (۳۸)

بهلام نه وه ي گوماني تن دا نيه نه وه رحمان پاشا هه وليکي زۆري داوه له
باتي نه وه ي بيه سترى به والي ي به غداد وه، راسته وخت سه ر به بابي عالي بن. له
به رامبه ر نه وه دا ناماده بوه باجي سالانه زياد هکا. (۳۹)

- ۱۶ -

نيران سلېمان پاشاي به ده سترى خۆي دا نه نا، نه م گۆر نه يان بن ناخوش بو.
جگه له وهش عه بدولفه تاح پاشاي مو ته سه ره ريفي درنه و باجده لان له گهلق نه وه رحمان
پاشا هات بو بۆ ياره ته يداني حاله ت، بهلام که مه ته رخه مي کردبو، سه ره راي نه وهش
چه ند جاري له له شکرکيشي رۆم دا بۆ سه ر نه وه رحمان پاشا به شداري کرد بو. وهزير
له سه ر داواي نه وه رحمان پاشا عه بدولفه تاحي لا به رد و، خاليد پاشاي نامۆزاي دا نا.
مه مه مه د علي ميسرزا داواي له وهزير کرد بيه خاته وه جينگي خۆي، وهزير له ژير
گوشاري نه وه رحمان پاشا دا داواکي بۆ جينه جتي نه کرا، سه ره نجام عه بدولفه تاح و
عه بدولعه زيري کۆري له گهلق پيه وه کانيان په نايان به رد بۆ شازاده له کرماشان، دو
جاري تر شازاده داواکي دوباره کرده وه، هه ردو جار نه وه رحمان پاشا لاساري کرد و،
نه به نشت عه بدولفه تاح پايه ي پيشوي بن به ريته وه.

بۆ ته نگا کردني نه وه رحمان پاشا نيران به رذاق خاني ميري سا بهلاخي به
له شکرکيه وه نارد بۆ گرتني سه رده شت. سه رده شت له و کاته دا به شتي به له مولکي
باهان، نه وه رحمان نيزني له وهزير خواست هگه ريته وه کوردستان، وهزير رتيگي دا
(۱۱ ي سه نه ري ۱۲۲۶ ک / ۵ ي مارتى ۱۸۱۱ ز).

نه وه رحمان گوئي نه نه دا به وهزير، هه ره وه ها گوئي نه نه دا به شازاده. ساردي
که وته به نسيانه وه، هه ردو لايان رتيگ که وتن نه وه رحمان پاشا ته مني به کن. خاليد

پاشا له و کاته دا له زه هاو بو. وه زیر موافقه ته تی کرد له جینگه ی نوره حمان بهیته میری بابان. نوره حمان وای نوزانی خالید پاشا له گه ل نه وه. نهینه زانی له ژیره وه له گه ل دوزمه کانی رنیک که وتوه. نوره حمان خوی ناماده کرد بز به رنکاری و. سلیمانی نارد بز به ره هستی وه زیر.

محمد علی میرزا هیزگی ۶۰ هزار که سی بز سر نوره حمان ناماده کرد. نوره حمان لای و ابو هیزه که ی خوی و هیزی خالید پاشا به سن بز به رگری دزی شازاده. به لام که شازاده که یشته زه هاو خالید پاشا، له سر داوای وه زیر، چو به پیریه وه و که وته گه ل هیزه که ی. نوره حمان به خوی دا رانه رمو به رنکاری بکا خوی و حیزانه که ی و هندی له پیاره کانی کشانه وه کویه. کویه ی قایم کرد دزی که مارو دان و هیزگی له شکری عه جم.

وه زیر خه لعمت و بیورلدی میرایه تی بابان و کویه و هریری بز خالید پاشا یارد. نه مه جاری دوم بو خالید پاشا جینگه ی نوره حمان پاشا بگری. شازاده ش دوری کویه ی کرت. وه زیر له هاوکاری شازاده به شیمان بو وه. ترسا کوردستان به تاییه تی که رکوکلی له دس دهرجن. شازاده ۱۵ روزه نوره حمان پاشای که مارو دا. نوره حمان پاشا خفتا تا هشتا شه رکوری بابانی له گه ل بو. نازایه تییه کی زوریان نواند. (۴۰) شازاده نانومید بو له گرتنی له گه لی رنیک که وت: بابان بز خالید پاشا بپ و. کویه و هریریش بز نو (۱۲۲۶ ک / ۱۸۱۱ ز). سالانه هندی دیاری بز بنیری. (۴۱)

پاش ۳ مانگ نوره حمان پاشا به ناوی راوه وه چوه شورینکی نریک سلیمانی. خالید پاشا هیزگی که می هه بو ترسا. سلیمانی به جی هشت. چو بز زه هاو و له ویه بز منده لی. نوره حمان پاشا چوه سه رچار. ناگاداری وه زیری کرد. به هزی هاتنی وه زی زمستانه وه وه زیر له شکرکینشی به باش نوزانی. گوئی خوی له م روداونه خه واند و سلیمانی به نوره حمان سپارد و. خالیدی بانگ کرده وه بز به عداد و منده لی بز ترخان کرد (۱۲۲۷). (۴۲)

- ۱۷ -

له (۱۲۲۶ ک / ۱۸۱۱ ز) دا روسیا و تورکیا رنیک که وتنامه ی «بوخارست» یان نیمزا کرد. له م رنیک که وتنه دا به هیچ جوژی ناوی نیران نه هات بو. نیران وای داننا له پشته وه خه نجه ری لی دراوه. نیران له رنیکه ی سه فیری به ریتانیوه ناره زایی خوی به بابی عالی که یاند. صه دری نه عظمی عوسمانی له وه لام دا وت بوی: له کاتیک دا دوه له تی عوسمانی له جمنک دا بو دزی روسیا. نیران نه ک هیچ وه لامینکی باشی عه بدولوه اب نه فندی نه دایه وه. به لکو پشتیوانی له یاخیبونی نوره حمان پاشا کرد و. په لاماری ویلایه ته کانی روزه لاتنی دوه له تی عوسمانیان دا. نه بن چاوه روانی چ دۆستایه تییه که له نیران بکه ین؟

شا له ههلوښتی بابی عالی سهبارت به پښکھانن له گهل روسیا بڼ
ناکاداری نیران دلگران بو. جاوهروانی ههلی بونم داخهیان پڼ برېژی. (۴۳)

- ۱۸ -

سهرله نوی وهزیر کهوته وه گڼچه له به نه وره حمان پاشا. بزجاری سڼیه م
خالیدی له جڼگه دانابه وه. هڼزڼکی که وړه ی برده سهر نه وره حمان پاشا. نه وره حمان
خوی بو نامهاده کرد. له شورتڼکی نریک کفری له شکری بابان و روم لڼکیان دا.
سهره تا له شکری وهزیر شکا و به شڼکی هڼزه که ی له مه دانی شهر هه لائن. هڼزه که ی
خوی و، تفهنگچیه کانی عوقه بل و، هه ندی شهر که وری بابان و، تن پخانه که ی
مایه وه. نه مانه به سهر کردایه تی داود نه فندی (دوایی داود پاشا) له شهر که دا
خون راگرت و شکستیان به له شکری نه وره حمان پاشا دا. له شهر دا خالید به کی
برای نه وره حمان پاشا و زور که سی تر کوژان (۱۲۲۷ ک / ۱۸۱۲ ز). مناره به کیان
له سهری کوژاوه کانی کورد دروست کرد. روم باره کا و که لویه لی باره کا که ی
نه وره حمان پاشایان تالان کرد. (۴۴)

وهزیر به یی کهوت بز که رکوک. موته سه لیم و قازی و میرنالای که رکوک و
ناغای به غداد و ۳ کهس له که وړه پیاوه کانی شه موری تاوانبار کرد به ده ستیکه لاو
کردن له که نه وره حمان پاشا و سزای دان. والی ی موسلش به هه مان توهمت
تاوانبار بو. لام به دیاری و پارانه وه خوی په رانده وه.

نه وره حمان پاشا دیسان په نای بز نیران برد. شا نه می به هه زانی.
فرمانی دا به محمد علی میرزا یارمه تی نه وره حمان پاشا بدا. (۴۵)

شازاده دالدهی دا و، داوای له وهزیر کرد بیگنیرته وه سهر میرایه تی بابان.
وهزیر داواکه ی جڼبه جڼ نه کرد. شازاده روی کرده قزرايات و تالانی کرد و،
خه لکه که ی هه لائن. وهزیر خوی سازدا بز به ربه رکه کانی. له م کاته دا سه عیدی کوری
سلیمان پاشای که وړه، له ترسی گیانی خوی، هه لات بز ناو موته فیک. عه بدوللا
له مه کهوته په ژاوه وه. ترسا به فیتی ده ولت نه می کرد بڼ. وازی له شازاده هڼنا
و، داواکانی جڼبه جڼ کرد. خالید و سلیمانی له بابان و کوڼه وه هریر لاداو.
نه وره حمانی بز گڼسرایه وه (۱۲۲۷ ک / ۱۸۱۲ ز). به لڼی دا خه رچی
له شکرکڼشیه که ی شازادهش بدا. بز نه و ی ده ستی بز سه عید به گ والا بڼ. (۴۶)

نیران و روسیا په یانی گولستانیان نیمزاکرد (۱۲۲۸ ک / ۱۸۱۳ ز). به
گوڼره ی نه م رڼکه که وته نیران. ناوچه کانی تفلیس، قه رباغ، شیروان، شه کی،
دیره ند، باکو ی له دهس دا. تورک لای و ابو نیران به داگیرکردنی نه رزی عوسمانی
نه یه و ی بڼته وه مایه و، زه وړه کانی پر به کاته وه.

بز دهر پڼی ناره وایی له له شکرکڼشی نیران بز سهر نه رزی عوسمانی، بابی
عالی جه لاله ددین محمد نه فندی له رڼکه ی به غداد وه نارد بز تاران (۱۲۲۸ ک)

(۱۸۱۳ ز). جه‌لانه‌ددین له‌گفتوگۆکانی دا‌پنی له‌سه‌ر خۆتی هه‌لنه‌قورتاندنی
نێران له‌کاروباری ناوخۆی عوسمانی و، گێترانه‌وه‌ی نوو ئالانیانه‌ی دانه‌گرت که‌ له‌
دوا له‌شکرکێشی دا‌برد بویان. نێرانی‌ش له‌ به‌رامبه‌ر نه‌وه‌دا دا‌وای گێترانه‌وه‌ی
که‌له‌وه‌لی ئالان‌کراوی زانی‌رانی نه‌کرد. نهم سه‌فاره‌ته‌ش به‌ نه‌نجام نه‌گه‌یشت. به‌لام
هه‌موهاتوچۆیک زیاتر ڕه‌نگه‌ی له‌ به‌گه‌یشتنی نزیک نه‌کرده‌وه...

- ۱۹ -

نه‌گه‌رچی سه‌رده‌می نه‌وره‌حمان پاشا زۆر نا‌ئارام بوه. شه‌روشۆری زۆری تی دا
قه‌وماوه. له‌ ماوه‌ی ۲۴ سال دا‌نه‌وره‌حمان پاشا پینچ جار لا‌براهه. له‌ گه‌ل نه‌وش دا
نه‌وره‌حمان پاشا هه‌روه‌کو سه‌رکرده‌یه‌کی هه‌لکه‌وتی مه‌یدانی جه‌نگ بوه. هه‌روه‌ها
پیشه‌نگێکی مه‌یدانی خۆنده‌واری و ڕۆشنییری بوه. بێ مه‌لامه‌ت نیه‌ ره‌نجووری به‌
بۆنه‌ی گێترانه‌که‌ به‌وه‌ شیعرێکی پر ستایشی بۆ نه‌نێری بۆ زیندانی حیلله‌ و، م.
خالیدی نه‌قشه‌ندی ستایشی نازایه‌تی و دا‌په‌روه‌ری نه‌کا و، له‌ شه‌ری نهم و والی
ی به‌غدادا. که‌ لایه‌کیان له‌شکری هه‌لیفه‌ی ئیسلام و لایه‌که‌ی تری شۆڕشگێڕێکی
یاخی کو‌رده. پشێوانی له‌ شۆڕشگێڕه‌که‌ نه‌کا و، شیوه‌ن بۆ کو‌ژراوه‌کانی نه‌کا. یان
عه‌لی به‌رده‌شانی شه‌ره‌کانی به‌ «به‌یت» ی درێژ نه‌هه‌زنیته‌وه‌ و، نه‌که‌وه‌یته‌ سه‌ر زمانی
شایه‌ر و گو‌رانیه‌تێ و کۆژ و دانیه‌شتنی بێ گه‌رم نه‌که‌ن.

نه‌وره‌حمان پاشا له‌ بواری هاندانی خۆنده‌واری دا‌چهند کاری گرنگی کو‌رده:

۱. دروستکردنی مزگه‌وت و مه‌درسه‌ی نوێ.
 ۲. هینانی مه‌لا نا‌وه‌اره‌کان بۆ قه‌له‌مه‌ره‌وه‌که‌ی خۆی و، دا‌یه‌ینکردنی
پنیه‌سته‌کانی ژبان و خۆندن و ده‌رس و ته‌وه‌.
 ۳. کپین و نو‌سینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ گرنگه‌کانی خۆنده‌نی مه‌لایه‌تی و، وه‌قف
کردنی له‌ سه‌ر مزگه‌وت و مه‌لاکان.
- گرنگی دانی نهم مه‌یه‌ر مه‌زنه‌ به‌ خۆنده‌واری له‌وه‌دا ده‌رنه‌که‌وتی، سه‌ره‌رای
که‌شه‌مکه‌ی نوو ڕۆژگاره‌ی نه‌وی تی دا‌زیاهه. وه‌کو نه‌گێتر نه‌وه‌ خۆشی هه‌ندی جار
ده‌رسی به‌ هه‌قف و قوتابی مزگه‌وته‌کان و تۆته‌وه‌ (۴۷)

- ۲۰ -

عه‌بدوللا پاشای وه‌زیر له‌شکرێکی گه‌وره‌ی سازدا بۆ سه‌ر مو‌نته‌فیک که‌
دالده‌ی سه‌عیدبان دا‌بر. له‌م له‌شکرکێشییه‌دا زۆری هیه‌زه‌که‌ی وه‌زیر له‌ وه‌زیر
هه‌لکه‌رانه‌وه‌. وه‌زیر به‌ دیل گه‌یرا و کو‌ژرا (۱۲۲۸ / ۱۸۱۳ ز). سه‌عید بۆ به‌
وه‌زیری به‌غدا.

له‌م ماوه‌یه‌دا نه‌وره‌حمان پاشا نه‌خۆش که‌وت و، (شه‌وی ۱۷ ی ره‌یبه‌ی
دوه‌می ۱۲۲۸ / ۲ ی مارتی ۱۸۱۳) مرد. له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانیه‌ به‌

خاک سپید در اوه. و کور پیچ نه گنبریتسه و نه وره حمان پاشا له سوره مهرگا و روزاوه
چونکه به که ساسی له جنگه دا نه مری له کاتیک دا له و هه مو شه رانه دا نه کور اوه.
عینایهت بهگ، بهکن له شاعیره گانی نه و سوره مه، له شیوهنی نه وره حمان
پاشا دا شیعرینکی فارسی داناوه له دراه بهیتی دا نه لن:

چو بود او ظل رحمن در حقیقت
از ان شد سال فوتش (ظل رحمن: ۱۲۲۸) (۴۸)

په راویزه کان

۱. الکرکوکلی: ۲۰۳؛ العمری: ۴۷. العزای: ۱۲۰ / ۶ - ۱۲۱؛
رهنجوری: «رهیشتنی نه وره حمان پاشا بز به غداد دواي کوشتنی نه حمده که هیه
خه به نه نغلی و لیخرانی له حکومه تی سلیمانی سهره تای ره مه زانی ۱۲۱۲»
۲. الکرکوکلی: ۲۱۶؛ العمری: ۱۶۰. العزای: ۱۴۳ / ۶.
رهنجوری بهم بز نه یه وه شیعرینکی داناوه نار دویه تی بز «پاشای کوردستان»
نه وره حمان پاشا له زیندانی حیلله. نه مه چهند به یتیکیتی:

ره وان به راهی چون بهرق ره هوار
مدارا مه کهر تا وه «به غدا» شار
نه بارگهی خاصان بوازه هیمهت
ره کهر نه ماوای قدیس پر بهینهت
دهور بهر نه مولک «بابل» بهن نه ندیش
بشز وه جاین «حیلله» ماچان پیتش
شهزادی جه نه سل به گزاده ی بابان
جه نه وه ی نوجاغ مالیک ربقابان
والی ویلایهت گشت کوردستانه
نیسم شهریش عهده وره حمانه
ستاره ی به خشن قیران نه حهمن
جه «حیله» ی دنیا نه «حیلله» حه بهمن

دیوانی رهنجوری: ۲۰۵ - ۲۰۷. بلاوکه ره وه ی دیوانه که نه لن که شیعره که
ناته واره و. به شینکی فه و تاره.

۳. العمری: ۶۱ - ۶۲.

۴. الکرکوکلی: ۲۲۱؛ العمری: ۶۲؛ العزای: ۱۵۱ / ۶.

۶. الکرکوکلی: ۲۲۷ - ۲۲۸؛ زکی. «تاریخی سلیمانی: ۱۰۶؛
العزازی: ۱۶۲ / ۶ - ۱۶۳.
 ۷. الکرکوکلی: ۲۲۸.
 ۸. عباس العزازی له «رحله المنشی البغدادی» دا نهلن: «بهت» روبری
«عوظیم».
 ۹. العمری: ۶۸؛ لونگریک: ۲۷۹. بن نهجن دواي کوزرانی محمدهد
پاشا، نهوه کانی ته یورد پاشای کویه نیتر ده ورته کی نه و تزیان له روداو کانی
ناوچه که دا نه مابن.
 ۱۰. العمری: ۶۸ - ۷۰.
 ۱۱. الکرکوکلی: ۲۲۸ - ۲۳۱؛ العمری: ۶۸ - ۷۰؛ لونگریک: ۲۷۹؛
العزازی: ج ۶، ص ۱۶۴ - ۱۶۷.
 ۱۲. دنبلی: ۱۶۶. دونبولی نه لن: نزیکه ی ۵ هزار مالی له که ل بو.
رهنگه نه م ژماره زوره راست نه بن.
 ۱۳. نصیری: ۵۱ / ۱.
 ۱۴. نصیری: ۱ / مقدمه / ۲۱ - ۲۲؛ العزازی: ۱۷۲ / ۶؛ الکرکوکلی:
۲۳۴؛ بابانی: ۱۳۰؛ دنبلی: ۱۶۶.
 ۱۵. الکرکوکلی: ۲۳۴ - ۲۳۷؛ لونگریک: ۲۷۹ - ۲۸۰؛ العزازی:
۱۷۱ - ۱۷۷؛ دنبلی: ۱۶۷ - ۱۶۹.
 ۱۶. العمری: ۷۱ - ۷۲. مه ولانا خالیدی نه تشبه ندی دو «مه رثیه» ی
جیاوازی بو سه لیم به گ و په کتکی تر له میره کانی بابان به ناوی میر عوسمان
نوسیوه. نه بن میر عوسمانیش له و روداو انه دا کوزرا بن. سالی کوزرانی به حسابی
نه بجه دپاری کردون.
- «مه رثیه» ی په که م:
- هزیر بېشه ی مردی سلیم بن محمود انکه
به نوک نیزه اش بس عقده ی وانا شده، وانشد
زکینش رزمکه شد دشت چین از بس تن بی جان
تر می گونی زجبه اش قابض الارواح هویدا شد
تقنا داشت پیش شیر شیران داور اعظم
کشد خود را و اخر عمر او دراین تقنا شد
بسوی اشیان قدس در پرواز شد جانش
روانش طوطی نزهتگه فردوس اعلی شد
به ماتم داریش اشفته شد شاهنشاه ایران
به چشمش روز روشن چون شب تاریک یلدا شد
زمرگ او بسی اه و دریغا در جهان افتاد
همین تاریخ سال مرگ او «اه» و «دریغا» شد: (۱۲۲۱)

«مهرنیه» ی دوهوم:

داد ازین گردون دون، فریاد ازین
نیست جز مردان حق را در کمین
بحر احسان، کوه عرفان، کان جود،
فخر دوران، ناصب اعلام دین
میرعثمان انکه رای روشنش
بود نظم ملک را حبل المتین
گشت جاننش تیر قدرت را هدف
باد بروی رحمت از جان افرین
ماه ذالحجه بد و بیست و یکم
رخش همت کرد در یکشنبه زین
رخت بیرون برد ازین دنیای دون
خیمه برافراشت در خلد برین
شد ز صهبای شهادت جرعه نوش
گشت با همنام پیشینش قرین
خاک بر فرق فقیران کرد و رفت
خاطر خوشنود عالم شد حزین
بسکه کرد غم بجنبید از جهان
کس نداند اسمان را از زمین
زاریش را شب همه شب تا سحر
دیده ها بگشاده چرخ هشتمین
از پی تاریخ سالتش گفت دل

«باد صد باره به مرگش افرین»: (۱۲۲۱)

معتمدی: ۲۰۱، ۳۱۷ - ۳۱۸.

۱۷. نصیری: ۱ / ۵۷ - ۵۹.

۱۸. دنلی: ۱۶۸.

۱۹. نصیری: ۱ / مقدمه ۲۲.

۲۰. نفیسی: ۱ / ۱۴۷.

۲۱. نصیری: ۱ / ۲۱۰.

۲۲. العزوی: ۶ / ۱۹۱.

۲۳. نفیسی: ۱ / ۱۴۱.

۲۴. نفیسی: ۱ / ۱۳۶.

۲۵. بن نه چن م، خالیدی نه قشبه ندی به بونه ی نم خوناماده کردندوه نم

چند به یتهی له ستایشی نموره همان پاشادا هونیته وه:

عبد رحمن، شیر میدان، شاه گردون، جاودان
با عموم شهرتش، مهر است مانند سها

توپ لژدروار را چون بر عراده تکیه داد
پاره شد خمپاره‌وش قلب عدو زین اعتنا
حسب حال خصم ملهم گشت تاریخش بدل
«دشمن بد چون رهد از شیر یا از لژدها»: (۱۲۲۳)
معتمدی: ۳۲۱.

۲۶. العزازی: ۶/ ۱۸۴ - ۱۸۵: الکرکوکلی: ۲۴۲ - ۲۴۳.

۲۷. الکرکوکلی: ۲۴۴: العزازی: ۶/ ۱۸۶.

۲۸. لژنگریک: ۲۷۳.

۲۹. بابانی: ۱۳۴.

۳۰. العزازی: ۶/ ۱۹۵ - ۲۰۱: دنبلی: ۲۴۲ - ۲۴۳: بابانی: ۱۳۵:

نصیری: ۱/ ۱۱۹ و ۲۱۴.

۳۱. نصیری: ۱/ ۱۱۹.

۳۲. نصیری: ۱/ ۲۱۴.

۳۳. فائق بک: ۴۱.

۳۴. العمری: ۱۲۱.

۳۵. العزازی: ۶/ ۲۰۶ - ۲۰۷.

۳۶. ریج: ۱۱۵.

۳۷. بابانی: ۱۳۷.

۳۸. نوار، «داود باشا»: ۵۰: «تاریخ العراق»: ۱۱۳: لژنگریک: ۲۷۳.

۳۹. ریج: ۱۱۵.

۴۰. رهنکه نو قد صیده درتیهی میترونوس، عثمان بن سند، که به هوی
صهغه توللا حدیده ریبه وه ناردویه تی بز نه وره حمان باشا و، وه کونه یشلتی، وه لایمی
وه رنه گسرنوته وه، به بونهی نم شهره ی گزیه وه بن که سه روتا و ناره راست و
کوتاییه که ی نه مه یه:

البه محبات حسان تواترت
قاهدت من المدح الغریض له الیها
محبات صب لم یزل ذا حشاشه
مفرحه من حب من قطن الیها

*

وکیف و بیض الکرد تعجزم للعلی
لشورتها کسراً و تمنعها نصبا
قفت «عاهد الرحمن والفارسی الذی
له صدرت لخطان فی وردھا الحریا

*

فدونکها حسناً ترفل بالشنا
منی انشدت فی الרכب اطربت الרכبا

فخنها فان السعد من ختمها بها
البحري، واصفى الموارد...: ٧٥ - ٧٧.

وهو كونه لثين تا نيتستاش له كسويه، له نزيك «پهزي شوختن» شويته واري
گوزستاني «شه هيدى عهجه مان» ماوه، كه كوزراوه كانى نو شه پريان تى دا
نيژراوه...

٤١. الكركوكلى: ٢٥٢ - ٢٥٣: دنبلى: ٢٦١ - ٢٦٢: العزاوى: ٦ / ٢٠٩ و ٢١١.

٤٢. الكركوكلى: ٢٥٥.

٤٣. نصيرى: ١ / مقدمه / ٢٥.

٤٤. الكركوكلى: ٢٥٦ - ٢٥٧: لوزگريك: ٢٧٤ و ٢٨١.

٤٥. نصيرى: ١ / مقدمه / ٢٥.

٤٦. الكركوكلى: ٢٥٧ - ٢٥٨: دنبلى: ٢٨٠ - ٢٨١: لوزگريك:

٢٧٥: العزاوى: ٦ / ٢١٢ - ٢١٤.

٤٧. القزلبى: ٣٧: الخال، «الشيخ معروف»: ٢٦.

٤٨. الكركوكلى: ٢٦١: ربيع: ٣٢١: العزاوى: ٦ / ٢٢٠: الخال، «الشيخ

معروف»: ٢٥: رزوى نوى: ١، ١٩٦١.

۸. مه‌حمود پاشا: هه‌لته‌کاندنی بنچینه‌ی نه‌ماره‌تی بابان

-۱-

نه‌وره‌حمان پاشای کۆری مه‌حمود پاشا دوا‌ی ۲۶ سال میرایه‌تی بچر‌بچری پر شه‌روش‌شۆر و ده‌ریه‌ده‌ری و حوکمرانی له‌ سالی (۱۲۲۸ ک / ۱۸۱۲ ز) دا به نه‌خۆشی له‌ سه‌ر جینگه‌ مرد.

له‌ پیش مردنی دا «هه‌مه‌ به‌گ و ناغا و شبنخ و سه‌ید و عالم و سه‌رانی عه‌شایه‌ر و کۆتخای گونده‌کان» کۆبونه‌وه مه‌حمود به‌گی کۆریان له‌ جینگه‌ی نه‌وره‌حمان پاشا به‌ میری خۆیان هه‌ل‌بژارد.

نه‌وره‌حمان پاشا دوا‌ی مردنی خۆی ۳ برا: عه‌بدوللا به‌گ، نه‌حمه‌د به‌گ، عومه‌ریه‌گ و، چهند کۆریک له‌ وانه: مه‌حمود به‌گ، عوسمان به‌گ، سلیمان به‌گ، حه‌سه‌ن به‌گ، عه‌زیز به‌گی... به‌جێ هه‌شت بر.

والی ی به‌ع‌غداد سه‌عید پاشا، «خه‌لعه‌ت» و «به‌یولدی» بۆ مه‌حمود به‌گ ره‌وانه‌ کرد و به‌ پله‌ی «پاشایه‌تی» لیواکانی باهان و کۆیه و هه‌ری‌ری پێن سپارد.

دوا‌ی ساوه‌یه‌کی کۆرت مائه‌کانی: عه‌بدوللا به‌گ، نه‌حمه‌د به‌گ، عومه‌ریه‌گ، خۆیان و ده‌سپێوه‌نده‌کانیان مه‌حمود پاشایان به‌ جێ هه‌شت. به‌ کۆمه‌ل رۆیان کرده به‌ع‌غداد. (۱)

په‌شت‌ریش خالید پاشای به‌حمه‌د پاشا و محه‌مه‌ده‌گی کۆری چۆبونه به‌ع‌لدا. والی ی به‌ع‌غداد نه‌مانه‌ی لای خۆی کل دا‌بوه‌وه و، بۆ دا‌بین کردنی ژبانی خۆیان و سواره‌کانیان دا‌هاتی ناوچه‌کانی مه‌نده‌لی و خانه‌قین و عه‌لیاوا و زه‌نگاباد و نالتون کۆری... بۆ بری بۆنه‌وه. له‌ به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا خۆیان و سواره‌کانیان به‌کار نه‌هه‌تا: بۆ پاراستنی خۆی له‌ مەس‌لۆزه‌کانی و، بۆ سه‌رکۆت‌کردن و تالان‌کردنی عه‌شیره‌ته‌کانی عه‌ره‌ب و، بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی میری باهان و، بۆ لیخه‌ستن و کۆپینی میره‌کان...

-۲-

نوسه‌ری کتیبی «داود پاشا»، له‌ هه‌له‌سه‌نگاندنی سیاسه‌تی سه‌عید پاشا و، هۆی سه‌رنه‌که‌وتنی له‌ درێژه‌پێدانی وه‌زاره‌ت دا نه‌لی: «سه‌عید له‌ سیاسه‌ته‌که‌ی دا به‌ شتیه‌یه‌کی بنچینه‌یی پستی به‌ عه‌ره‌ب نه‌به‌ست، به‌مجۆزه سه‌عید به‌ هه‌تری

مه‌مالیک حوکمی نه‌نه‌کرد، به‌لکو به هی عه‌رب به تاییه‌تی هی مونته‌فیک و عوبتد حوکمی نه‌کرد. رۆژگاری سه‌عید بۆ عه‌رب بو له کاتیک دا رۆژگاری عه‌بدوللا بۆ کورد، هه‌ردو لا - مه‌به‌ستی کورد و عه‌ربه - شه‌ره‌فی دانانی والیان بۆ برا بو. (۲)

نعم لیکدانه‌ویه دروست نیه چونکه:

به‌گم، مه‌مالیک بێگانه‌ بون به کورد و عه‌رب له عیراق دا. کۆمه‌له‌کانی کورد و عه‌رب له و سه‌رده‌مه‌دا کۆمه‌لی خاوه‌ن رێکخراوی خێله‌کی بون. رێچه‌له‌ک و بنج‌ریناوانیان به لاوه‌ گرنگ بوه. مه‌مالیک له ناو عیراق دا ره‌گیان نه‌بوه. نێل و عه‌شیره‌ت و بنه‌ماله و، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی کوردی یا عه‌ربه‌بێشیان نه‌بوه. به‌ منالی به‌ پاره له بازاره‌کانی قافقاس دا که‌ردا بون و گرا‌بون به‌ کۆیله. به‌ کۆیله‌یی هه‌ت‌را بون بۆ به‌غداد و په‌روه‌رده‌یان کرد‌بون بۆ کاروباری حکومه‌تی.

دوهم، نه‌گه‌رجی عه‌بدوللا به‌ یارمه‌تی کورد حوکمی گه‌رت هه‌ست، به‌لام هه‌روه‌کو له‌شکرکێشی بۆ سه‌ر نێلاتی عه‌رب نه‌کرد، که‌ خۆی قایم کرد چوه‌ سه‌ر پاشای کورده‌ستانیش، له‌ کاتیک دا نه‌و هه‌ت‌ری سه‌ره‌کی بو له‌ دانانی دا.

سێهه‌م، نه‌گه‌رجی سه‌عیدیش به‌ یارمه‌تی نێله‌کانی عه‌رب کاروباری گه‌رت هه‌ست، به‌لام هه‌روه‌کو له‌شکری نه‌نارده‌ سه‌ر کورد تاوه‌هاش له‌شکری نه‌نارده‌ سه‌ر عه‌رب.

رۆژگاری عه‌بدوللا هی کورد و، رۆژگاری سه‌عید هی عه‌رب نه‌بو، وه‌کو میژونوسی میصری نه‌لق، به‌لکو رۆژگاری هه‌ردوکیان هی مه‌مالیک بو. نێله‌کانی کورد و عه‌ربه‌یان بۆ سه‌ه‌باندنی ده‌سه‌لاتی خه‌یان به‌ کار نه‌هه‌تا.

هه‌ر له‌و ساوه‌یه‌دا داودیش به‌ یارمه‌تی کورد بو به‌ والی. نه‌ویش پشپه‌وی هه‌مان رێبازی حوکمه‌تی کرد.

سه‌عید پاشا که‌نجیکی بۆ ته‌جروبه‌ بو. که‌نجیکی جوانیش بو بو به‌ هاوڕێ و هاوده‌می ناوی هه‌مادی نه‌بو عه‌قله‌ین بو. سه‌عید له‌ قسه‌ی هه‌مادی ده‌رنه‌نه‌جو. نه‌ویش ته‌گه‌بیری خرابی بۆ نه‌کرد. سه‌عید چه‌ند جارێ سلیمان پاشا و خالید پاشای له‌ جینگه‌ی یه‌گه‌تری له‌ کۆیه و هه‌ریر دانه‌ناو لانه‌برد. هه‌مادی زۆری له‌ سه‌عید کرد مه‌حمود پاشا لێ به‌خا و عه‌بدوللا پاشای مامی مه‌حمود له‌ جینگه‌ی دا‌هه‌ن. سه‌عید فه‌رمانی لا‌بردنی مه‌حمود پاشا و دانانی عه‌بدوللا پاشای ده‌رکرد (۱۲۳۱ ک / ۱۸۱۵ ز). عه‌بدوللا پاشا له‌ گه‌ل هه‌ت‌ری رۆژ دا به‌رێ که‌وت به‌ره‌و که‌رکوک له «قزل ده‌گرمان» خه‌وته‌ی هه‌لدا. مه‌حمود پاشا به‌ریاری دا به‌ره‌نگاری بکا. هه‌ت‌ری بابانی به‌ سه‌رکردایه‌تی عوسمان به‌گی برای نارد بۆ ده‌ریه‌ندی با‌زیان. (۳)

مه‌حمود پاشا داوای له‌ نێران کرد هه‌ت‌ری بۆ یارمه‌تی دانی بنه‌رین. له‌ هه‌مان کات دا نامه‌یه‌کی هه‌ره‌شه‌ی بۆ کاریه‌ده‌ست و گه‌وره‌کانی که‌رکوک نارد داوای لێ کردن عه‌بدوللا پاشا له‌ که‌رکوک ده‌ریکه‌ن. (۴)

سه‌عید پاشا جنگی لعق و، ناحه‌زی زور بو بو. داود پاشا زاوای سه‌عید بو. له خوی ترسا بیکوژن، له بهر نه‌وه به ناوی راوشکاره‌وه له به‌غداد دهرچو، به‌رو کوردستان ه‌لات و، چو بز سلیمانی. مه‌حمود پاشا خوی به پیشوازیه‌وه هات بو بز کداری شار. (۵)

سه‌عید به راگردنی داود شیرزه بو. ه‌والی بز شیخی موئنه‌فیک جه‌مود نال نامر نارد به خوی و هیزه‌کانیه‌وه بچن بز به‌غداد. ه‌روه‌ها عه‌بدوللا پاشاش له که‌رکوه‌ه گه‌رایه‌وه بز به‌غداد. مه‌حمود پاشا مه‌ترسی هیزشی عه‌بدوللای نه‌ما. داود پاشا چل رژوئی له سلیمانی مایه‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا نه‌وانه‌ی ه‌لات بون بز نیران هاتنه‌لای داود. سلیمان پاشای نیبراهیم پاشای حاکمی پیشوی کزیه و ه‌ریر، خه‌لیل ناغای (موئنه‌لیم) ی که‌رکوک، رژسته‌م ناغای (موئنه‌لیم) ی به‌صرا، سید علیوی ناغای پیشوی یه‌نیچه‌ری به‌غداد، نه‌مانه له داود کزونه‌وه. مه‌حمود پاشاش هیزه‌کانی خوی ساز دا. (۶)

داود پاشا نامه و مه‌زه‌ته‌ی به ته‌ته‌ری تاییه‌سی دا بز باهی عالی نارد. داوای لیخستنی سه‌عید و دانانی خوی ک‌د بو. داود به پشتیوانی هیزه‌کانی مه‌حمود پاشا و سلیمان پاشا به‌رو که‌رکوک به رتی که‌وت. خالید پاشا له‌و کاته‌دا حاکمی کزیه بو گوئی ی نه‌دایه داود پاشا. عه‌بدوللا پاشاش ه‌روه‌ها.

داود له گردنی ته‌قماقلو بو له نزیک که‌رکوک که فه‌رمانی لیخرانی سه‌عید و دانانی خوی به والی ی به‌غداد له باهی عالییه‌وه بن گه‌یشت. داود وینه‌ی فه‌رمانه‌کانی نارد بز که‌وره‌پیاوه‌کانی به‌غداد. سه‌عید گوئی ی نه‌دایه نه‌م فه‌رمانه بریاری دا به‌ره‌نگاری بکا به‌لام ناو ریزه‌کانی ده‌روپشتی پشتیوبیان تن که‌وت و، که‌وته ه‌لاتن بز لای داود پاشا. سه‌عید بز نه‌وه‌ی سه‌ر له مه‌حمود پاشا تیک بدا، که له‌و کاته‌دا له گه‌ل داود بو، عه‌بدوللا پاشای به هیزه‌که‌وه نارد ه‌مه‌ر سلیمانی و، داوای له خالید پاشاش کرد یارمه‌تی عه‌بدوللا بدا. عه‌بدوللا په‌لاماری سلیمانی دا به‌لام ه‌سه‌ن به‌گی برای مه‌حمود پاشا چهند رژوئی به‌ره‌نگاری کردن تا هیزه‌که‌ی شکاندن.

داود پاشا به هیزاشی نه‌جولا نه‌یوست ه‌لومه‌رجی ناو به‌غداد ناماده بن. چوه تو‌زخ‌رمات‌ور جه‌دیده پاش ماوه‌یه‌ک چوه نزیک به‌غداد و، پیشوازیه‌کی گه‌رمی لن کرا. سه‌عید خوی قایم کرد بو به‌لام په‌لاماریان دا و کوشتیان (۱۲۳۲ک / ۱۸۱۶ز).

عه‌بدوللا پاشا و خالید پاشا به په‌شیمانی «ده‌خاله‌ت» یان کرد. داود لییان خوش بو.

داود پاشا بو به وه‌زیر. (۷)

نوسه‌ری «داود پاشا» لی‌ره‌ش دا لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی خ‌زکردی هیتاوه‌ته ناو

پاسه‌کده. هزی هه‌لگه‌رانه‌وی داود پاشا له سه‌عید نه‌گیرته‌وه بۆ هه‌ستی
نیشتمانیه‌روه‌یی عیراقیتی. گوایه داود بزیه شۆرشێ کردوه بۆ نه‌وه‌ی به‌ری
په‌ره‌سه‌ندنی نفوژی نێرانی به‌گرن چونکه ترساوه نێران به‌غداد داگیر بکا و، به‌ج،
واته نینگلیز، نفوز و ده‌سه‌لاتی زیاد بکا. (۸)

هیچ به‌لگه‌یه‌کی مینبۆیی به‌ ده‌سته‌وه نیه بۆ سه‌لماندنی نهم بۆ چونه.
راسته‌یه‌کی وه‌کو هه‌م سه‌رچاوه‌کانی ده‌ستی به‌کهم نه‌یگیر نه‌وه نه‌وه‌یه: سه‌عید
نه‌ترسا داود پیلانی لێ بگیری و جینگه‌کی داگیر بکا، له به‌ر نه‌وه رێوشوونی له
ناوبردسی دانا. داودیش به‌ مه‌ی زانی له ترسی گیانی خۆی هه‌لات بۆ کوردستان.
که‌وته هه‌ولێ لادانی سه‌عید و، به‌ده‌سه‌پنهانی وه‌زاره‌تی به‌غداد. به‌ نامانجه‌که‌شی
که‌یشت.

نوسه‌ری «داود پاشا» که له تیکرای کتێبه‌که‌ی دا به‌ ستایشه‌وه له داود
نه‌دۆ. به‌مجۆره باسی سیاسه‌تی داود پاشا نه‌کا به‌رامبه‌ر بنه‌ماله‌ی بابان:
«هیزی کورد له‌و گاته دا مه‌ترسه‌یه‌کی که‌وره بو له سه‌ر داود له‌ کاتیک دا
هینشتا جینگه‌ پتی خۆی قایم نه‌کرد بو. نهم مه‌ترسه‌یه به‌ ته‌نیا له هیزی جه‌نگی
بابان دا نه‌بو، به‌گه له‌و هاوکاریه‌ کردی - نێرانیه‌دا بو که له پایه‌ی پاشای
مه‌ملوکی لای بابی عالی نه‌هینایه‌ خوارێ، به‌وه‌ی که ناتوانی دلسۆزی کورد بۆ
سولتان دا به‌ین بکا. دوا له‌ توانای دا نه‌بو له‌و هه‌لوته‌یه‌ زه‌وی حوکمه‌رانیه‌که‌ی دا
جگه له‌ پێشه‌وی رێبازی کۆن له‌ به‌رامبه‌ر یاخه‌ی سونی کوردا کاتی وستی نینگۆ
مه‌حمود بکا به‌ دو رینگه‌ هاوه‌که که نه‌ویش:
ا. ده‌س نانه‌ بینی بۆ ده‌س به‌ سه‌ردا گرتنی هه‌ندق ناوچه‌ی سترا تيجی کرنگی
کرد.

ب. راکێشانی به‌کێ له‌ ميره‌کانی بابان.
هه‌ردو پیلانی جه‌نگی و سیاسی به‌ جه‌یه‌یه‌نانه‌یان ئاسانه له‌ سه‌ره‌تاوه، له
به‌ر نه‌وه‌ی هیزی پاشای کوردستان چنده‌ زۆر به‌ن، هه‌میشه دو هه‌ره‌شی له‌ سه‌ره:
ا. له‌شکری مه‌ملیکی به‌غداد.

ب. خیا نه‌تی به‌کێ له‌ نه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی پاشای ده‌سه‌لاتداری بابان.
به‌مجۆره ره‌هینه له‌ به‌ر بو بۆ دارشینی پیلان دژی مه‌حمود پاشا و، بۆ نه‌وه‌ی
داود هاو په‌یمانی به‌ هیز له‌ ناو خۆدی نه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی بابان دا بدۆزته‌وه،
عه‌بدوللا پاشای داواکاری حوکمی سلیمانی هاو په‌یمانیستی کرد، هه‌روه‌ها حه‌سه‌ن
به‌گ - برای مه‌حمود پاشا - که به‌ رینگه‌وه بو به‌جی به‌ن به‌ به‌ر مه‌ لای سازاده له
کرمانشاه. (۹)

داود له‌ ده‌وری سالی ۱۱۸۸ک / ۱۷۷۴ز له‌ تفلیس له‌ خه‌یزارانیکی
گورجیی مه‌سیحی له‌ دایک بو بو. به‌ مثالی به‌ کهرێن له‌ بازاری تفلیس یان به
فراندن هینا بویه‌انه به‌غداد. له‌ پێش دا کا به‌رایه‌ک به‌ ناوی مه‌سته‌فا به‌گ کهری بوی

و، دواپی فروشت بویه به سلیمان پاشای گهوره. سلیمان پاشا خستیه فیرگی تاییه تیه که بز پوره ده کردنی «مه مالیک» دای مزراند بو.

داود کوپنکی قوز و زیرک بو. لای زانا گه وره کانی عیراق زانسته کانی دینی خویند و شاره زای نه ده بی عه ره بی، فارسی و تورکی بو. له شهرعت و حدیث دا شاره زاییه کی زوری پیدا کردو، له چند باهه تی گرنک دا نیجازه ی له مه لا به ناو باهه کانی نو سهرده مه وهرگرت. سلیمان پاشا نارادی کرد و کردنی به «خه زندهاره ی خوی و، یه کن له کجه کانی شی لئ ماره کرد.

سهرده می وه زاره تی داود پاشا (۱۲۳۲ - ۱۲۴۷ ک / ۱۸۱۶ - ۱۸۳۱ ز) کوردستان نارام و ناساینی لئ برا و، بویه مهیدانی مملاتی له شکره کانی تورک و عه جه م و، مهیدانی زورن سازی حوثناوی و ویرانه کوری میره کانی بابان. نازاوه و پشتیوی و همزاری و شهوشوژنکی بت برانه وی تن خست.

- ۴ -

مه محمود پاشا له سهرده می باوکی دا ماویه کی دریز وهر بارمه له نیران گل درابه وه. ناسیای و پیوهندی له گهل زور له کاربه دهسانی نیران به تاییه تی شازاده محمده عدلی میرزای حاکمی کرماشان هه بو. هه روه ها کچی خانی فدیلی درا بویه و، کوپنکی به ناوی عدلی لئ ی هه بو. نه وانه هه ره له نیران مابونه وه.

داود پاشا له سهر نهرستی حاکمه کانی پیش خوی بز نه وه ی نه هشتن هیچ میرنکی بابان جیگیر بیت و، به ناسوده بی میرایه تی بکا گه ونه پیلانگنیران له مه محمود پاشا. حه سه ن به کی برای ته فره دا. له گهل ۵۰۰ کس هه لات بز به عداد (۱۲۳۳ ک / ۱۸۱۷ ز)، داود، عینایه توللا ناغای موهرداری به نوینه رایه تی حنی نارد بز لای مه محمود پاشا گوایه ناموزگاری بکا پیوهندی له گهل نیران بیرئ. کوزه و هه ریری لئ سنده وه. عوسمان به کی لئ لاهرد و، حه سه ن به کی لئ دانا (۱۲۳۳ ک / ۱۸۱۷ ز).

مه محمود پاشا له خوی ترما داوای له نیران کرد هتیزیک بنترین بز پشتیوانی. محمده عدلی میرزا، بز ههل نه گه را دهس بخاته نا، کاروباری عیراق وه. هتیزیک به سهرگردایه تی محمده عدلی خانی شامبه پاتی و، هتیزیک تری به سهرگردایه تی حه سه ن خانی فدیلی له گهل له شکر لور بز سهر مهنده لی و، هتیزی عدلی خانی که لرم و که لبعه لی خانی که روس بز سهر به دره و جه سان، نارد. داود پاشا به خن کهوت هتیزی نارد بز پاراستنی مهنده لی و به دره و جه سان و هتیزیکشی نارد رینگه ی پیوهندی نیوان هتیزه کانی نیران و مه محمود پاشا بیرئ. خوشی هتیزیک زلی ساز دا به ره و که رکوک له وینه بچن بز سهر مه محمود پاشا. له م کاته دا داود پاشا توشی گیر وگرفتی ناوخو بو. صادق به کی برای سه عید پاشا هه لات بز ناو نیله کانی زوبیتد و قاسم به کی شای هه لات بز ناو خه زاعیل.

داود پاشا وازی له سه فیهری که رکوک هینا بۆ نه وهی خه ریکی کوراند نه وهی شوژشه که ی نه مان بن. به لام عه بدوللا پاشا و محهمه د پاشای خالید پاشای به هیزکی گه وره وه نارد بۆ که رکوک و، ناگاداری نیله گانی دزه یی و شه مامکی کرد نه وانیش بچه که رکوک و هه مریان له عینایه توللا ناغا کۆبینه وه. سازاده هه که ی سه رکردایه تی له پای تاق دانا بو. خزی و هیزکی گه وره له وی هه لیان دابو.

هیزی نهران که یشته کوردستان. هه ندی ورده شه ریان کرد به لام هیز چینه که ی گرنگیان هین نه گیرا. چه ند جاری سه فیر له نیوان داود پاشا و سازاده دا هاتو چۆی کرد بۆ به لاداخستی کتسه که. نهران نه یوست به هۆی پاشاکانی بابانه وه نو فۆزی خزی له کوردستان دا به هیز بکا.

داود پاشا، سه ری بۆ گوشاری سازاده دانه واند، سه سه ن به گی له کۆیه کتشیاه وه. سلیمان پاشا له زهنگاباد و، عه زیزه گ له درنه و باجه لان و، عه بدوللا پاشا له کۆیه و هه ریر و، مه محود پاشا له سلیمانی دانرا نه وه.

هیزه گانی هه ردولاکشانه وه شوژنه گانی خزیان (۱۲۳۳ک / ۱۸۱۷). (۱۰).

-۵-

کلۆدبۆس جه یس ریچ، نوته ری کومپانیای هیندی رۆژه لات له به عداد، نفۆز و ده سه لاتیکێ زۆری هه بو. نه خوش که وت. بۆ گۆڕینی ناووه وه و به رباری دا له گه ل هاو سه ره که ی و، ده سه پتیه نه گانی دا گه شتیکێ چه ند مانگه به کوردستان دا بکا. بۆ نه مه ش نیزی له داود پاشا وه رگرت. ته ناندت داود نامه ی بۆ مه محود پاشا نویسی، که رتیزی ریچ به گرت و، گه شته که ی بۆ ناسان بکا و، هۆکانی هه سانه وه ی بۆ دا هین بکا. به لام داود پاشا، کومانی له ریچ نه کرد و، هه زی به گه شته که ی نه نه کرد و، لێ ی دلنیا نه بو. لای و به و پیلانی لێ نه گه پت و پاشاکانی به ابانی لێ هان نه دا. سه یر نه وه یه نو سه ره گانی عه ره ب هه تا نیستاش له سه ره هه مان به یر و ران.

ریچ له گه شته که ی دا بۆ سلیمانی چه ند مانگێ مایه وه و، سه ردانی بانه و سه نه شی کرد. به درتیزی گه شته که ی سه رنجی ورد و زیوه گانه ی له سه ره باری سیاسی و، هه له مه رجی کۆمه لایه تی و نا به و و، جوگرافیی سه روشتی و مرۆیی ناوچه که تو مار کرد وه. به یره وه ره گانی که رۆژانه نویستی به سه رچاوه یه کی به نرخ دانه نری بۆ لیکۆلینه وه ی نه وه سه ره ده مه.

-۶-

نه وه هه مان پاشا تا ما به، خالید پاشا به کتی بو له ملتۆمه لاساره گانی. دوا ی مردنی نه ویش نارام دانه نه نیش. کۆره گانی له که رکوک دانه نیش. پیاوه گانیان له

دیهات کانی دهرو پشت جهردهیی و رنگریان نه کرد. چهند جارئ ناگاداری محمدهد پاشای کورپان کرد نه هینتی پیاره کانی کاری ره ها بکن، که لکی نه بو. محمدهد پاشا خرایه زندانه وه. به لام پیاره کانی هه لیان کوتایه سر زندانه که و محمدهدیان رزگار کرد. له باتی نهو خالید پاشای باوکیان گرت. محمدهد چره ناو شوان ماوه یک له ویره که و ته گفتوگو. وه زیر لیشان خوش بو. راکرده کان گهرانه وه و گیراوه کان بهردران (۱۲۳۵). (۱۱).

محمدهد پاشا دواي ماوه یک پیاره کانی خوی کز کرده وه هه لات بز کرماشان. سلیمان پاشا تاوانبار کرا به وهی له گهل ناحه زانی داود پاشا پیوندهی هه به نویش هه لات. عه بدوللا پاشا، ماوه یک له سلیمانی گیرا له سر نه وهی گومانیان لئ کرد بو نامه ی له شارزاده وه بز هاتنی، دواي به ربونی نویش هه لات (۱۲۳۶) ک / ۱۸۲۰ ز). نه مانه هه مو له کرماشان کزونه وه. (۱۲).

-۷-

م. خالید (۱۱۹۳ - ۱۲۴۲ ک) کوری نه حمدهد کوری حسین له تیره ی مکایه لی جاف له ناوچه ی قهره داخ له دایک بو. به مندالی جزته بهر خوتندن. لای مه لا گه وره کانی نهو سرده مه خرتندویه تی و، له سه لای شبنخ قه سیمی مه ردوخه یی نیجازه ی وه گرتوه. سالی ۱۲۱۳ که ماموزستانه کی: سهید عه بدولکه رمی به رزنجی به تعاون نه مرئ، نه وره حمان پاشا نهو له جینگه که ی نهو له مزگه و ته که ی دا، که خوی دروستی کرد بو، دانه نی. نه مهش به لگی لینهاتوی بو بهو که نجیه له جینگه ی زانایه کی وا گه وره دابرنی. سالی ۱۲۲۰ به رنجه ی موسل، دیاره کر، حه لب، دیمه شق. دا نه چن بز حه ج. دیسان نه که رنجه به بز سلیمانی، سالی ۱۲۲۵ نه گاته دهلی له هیندستان، ته رفعت له شبنخ عه بدوللا ده هله وی وه رنه گرت و، نه که رنجه وه ماوه یک له به غداد حنگیر نه بن نیجا دته وه بز سلیمانی.

مه لا خالید نیتر نه بن به مه ولانا خالید. ناوبانگیکی زور ده رنه کات و، هه زاران موزید و مه نسوب و خه لیفه پهیدا نه کات. وهک مه لا عه بدولکه ریم نویستی: «... بهشی زوری مه نسویه کانی مه ولانا له زانا نایشانه پایه به رزه کان بون و، که سی تر له ناو پیرانی ته رفعت دا هه لته که و تره نهو هه مو مه نسویه ی له ریزی مه لا پایه به رزه کان دا بین»

نهو ماوه به هاوزه مان بو له گهل ناکوکیی نه وره حمان پاشا و والی ی به غداد له لایه ک و، ناکوکیی نه وره حمان پاشا و سلیمان پاشای کوری نیبراهیم پاشا له لایه کی تره وه. هه روه کو پیشتریش شایه تی ناکوکیی نیبراهیم پاشا و عوسمان پاشا و، درایتر نه وره حمان پاشا و، نیجا خالید پاشا و نه وره حمان پاشا و، نه وره حمان پاشا و والی ی به غداد بو.

تەریقەتی نوێی کراوەی «نەقشبەندی» لە ماوەیەکی کورت دا پەرهی سەند. تا
ئەوسا تەریقەتی «قادری» باوی بو. شێخانی تەریقەتی قادری لەم تەریقەتە نوێیە
نارەحەت بون و چۆنەو بەگرمی دا. زانای پایەبەرز و گەورە ساداتی بەرزنجە: شێخ
سارفی نووی، سەرکردایەتی ئەم بەگژدا چۆندی نەکرد. کەوتە هاندانی والی ی
بەغداد و مەلاکانی عێراق و میرەکانی بابان دژی م. خالید. دواپەڕەشی نەشت
بۆنەو.

م. خالید سلیمانی بە جن هینشت (۱۲۲۸) و چۆلە بەغداد درتێزی بە
نیرشاد و دەرس وتەو دا. لەوێش، لە ماوەیەکی کورت دا، جێگەی خۆی کردووە و،
نەستیری کەوتە درەوشانەو.

کاتی کە سەعید پاشای والی ی بەغداد کوژرا و، ژاود پاشا بە یارمەتی
هێزەکانی مەحمود پاشای بابان شاری بەغدادی گرت و، بو بە والی ی بەغداد و
شارەزور و بەصرا. مەحمود پاشا بێنی م. خالید پایەیهکی زۆر بەرز ی لە بەغداد
هەیه، تەکای لێ کرد بگەڕیتەرە بۆ سلیمانی. م. خالید گەڕایەو. بۆ رێزلێنانی م.
خالید، مەحمود پاشا مزگەوت و خانەقایەکی بۆ بیات نا و، تا ئێستاش بە ناوی
«خانەقای مەولانا خالید» دۆ ناسراو.

م. خالید زانایەکی گەورە نایناس و، رابەری تەریقەتی نەقشبەندی، لە
سەرئەسەری رۆژەهلانی ناوەراست دا هەزاران مۆزید و مەنسوب و خەلیفە
هەبو. بە فارسی و عەرەبی و کوردی: بە هەردو زاراوی گۆزان و بابان، شیعری
داناو. دیوانەکی چەند جباری چاپ کراو. چەندین کتێب و پەرەویزی لە
زانستەکانی دین و رێوشوونی تەریقەت دا نوسیو.

م. خالید رەنگە یەکەم کەس بێ کە بناغەی نوێینی پەخشانی کوردی بە
زاراوی بابان دانابن. «عەقیدەنامەی کوردی - لوبی عەقانی» ی بە پەخشان
نوسیو. دوا ی نوێش شێخ حسینی قازی (۱۲۲۵ - ۱۲۹۲) «مەولودنامە» ی بە
پەخشانی کوردی نوسیو. بە چارلێکەری ئەم دو نامەیکە کوردیە، مەلاکانی کورد
چەندین «عەقانی» و «مەولودنامە» ی تریان بە زمانی کوردی نوسیو.

م. خالید پێش ئەو ی بێت بە مۆرشیدی تەریقەت، چەندین شیعری لە
ستایشی میرەکانی بابان دا داناو بە تایبەتی لە ستایشی نێبیراھیم پاشای
بنیاتنەری شاری سلیمانی و، نەورەحمان پاشای بابان دا. هەروەها بۆ «سوکواری»
میرە کوژراوەکانی بابان چەندین شیعری هۆنیو تەو، بە تایبەتی بۆ سەلیم بەگی
کۆری مەحمود پاشا کە لە رێتیار لە شەری والی ی بەغدادا کوژرا و، بۆ میرەعوسمان
کە نوێش هەر لە یەکێ ئەم شەراندە وەکو م. خالید نەلێ: وەکو هاوناوی پێشوی
نەمیش قومی لە «سەهەبای شەهەادت» داو.

م. خالید هەولێ داو بەکێشی لە ناو میرەکانی بابان دا پێک بهێنێ:
مەحمود پاشا و عوسمان بەگی برای و عەبدوللا پاشای مامیان پێک بهێنێ و

به میانیکیان بن بهیستی. نه مانه هه رستکیان له بهرده می م. خالید دا سوئند به قورنان و نه لاق و خه لجه نه خۆن، که خیانت له یه کتری نه کهن و، هه ر کاتی نامه له حاکمی کرماشان یا والی به غدادوه بۆ یه کینکیان بن، له یه کتری نه شارنه وه و، له بهرده می م. خالید دا بیکه نه وه. بن ناچن م. خالید باوه ری به په یانه که یان و نو میندی به ریککه و نه که یان هه برین، وه کو خۆی له نامه یه ک دا بهز داود پاشای نویسه.

سالی (۱۲۳۶ ک / ۱۸۲۰ ز) به هزی نا نارامی سیاسی و، نا کۆکی ناوخۆی میره کانی باهانه وه، به یه کجاری سلیمانی به جن هیش و، سه ری خۆی هه لگرت بۆ به غداد.

م. خالید دوا ی نه وه ی به به شینخی ته ریه ت هه چ شه رینکی بۆ ستایشی هه چکام له میره کانی بابان داننا وه، هزی نه مهش بینگرمار نه وه یه که نهر نه به ته مای هه چ ده سک و تینکی دنیایی نه سا وه، جگه له وه ره نگه که سی شیا یی به شایسته ی ستایش کردن نه زانی بن. به پتجه وانه وه نامه کانی که بۆ مه حمود پاشای نویسه پریتی له گله یی و، نامۆگاری. ته نانه ت نه مه حمید پاشا داوای که رانه وه ی لێ کرده بۆ سلیمانی، بن پتچ و په نا، داوا که ی ره ت کردۆته وه و، داویتی به ره لۆمه و پلار. کاتیکیش که بۆ به سه ربردنی هاوین رو نه کاته گوندیکی ناوچی سلیمانی و، مه حمود پاشا بن نه زانی و نه یه وئ بۆ ناشت کرده وه و دله وایی کردنی، فازی سلیمانی به نهر ته لای، م. خالید بن را وه ستان دور نه که ویتسه وه بۆ یه کن له کونده کانی هه ورامان له کوردستانی نهران و، له وئوه نه که رته وه بۆ به غداد. بن نه چن داود پاشا و، ده سه لاتدارانی عوسمانی یش مانه وه ی نه میان له به غداد بن خوش نه بو، بۆیه له ویش نه مایه وه و، چو بۆ شام.

م. خالید سالی ۱۲۳۸ ک (۱۸۲۲ ز) له به غدادوه چوه شام و له وئ جیکه بو، سه ره نجام به نه خوشی تا عون له ده ربه ده ری و له ته مه نی ۵۱ سالی دا له ۱۱ ی زیلقه عه ده ی ۱۲۴۲ (۷ ی حوزه ی رانی ۱۸۲۷ ز) دا مرد و، له شاخی قاسبۆن ناشیان. (۱۳)

-۸-

نهران به ته مای له شکر کیشیه کی فراوان بو بۆ سه ر خاکی رۆم. شازاده عه بباس میرزا له ته ورته وه بۆ لای نه رز رۆم و شازاده محه مه د عه لی میرزا له کرماشانه وه بۆ سه ر کوردستان و به غداد.

داواکانی شازاده زۆر و قورس بن، به تایبه تی پاره ی زۆر و دیاری داوا نه کرد. به مه حمود پاشا هه لانه سه را، شازاده وستی مه حمود پاشا لابات و عه بدوللا پاشا له جیکه ی دا بن.

مه حمود پاشا داوای له وه زیر کرد هتزی یارمه تی بۆ بنهری، وه زیر هتزیکی

که می بزنارد به سرکردایه تی کابرایک به ناوی «محمد که هیه». محمد له به غدادوه به ری کهوت ماره دیک له کزکس لای زهنگاهاد و زیاتر له مازگن له شیروانه مایه وه.

شازاده هیزکی بزه بدوللا پاشا ناماده کرد بو که یسته خواجهی. که یخه سره به کی جاف که نه بر یارمه تی مه محمود پاشا بدالی ی هه لکه راپه وه دایه پال عه بدوللا پاشا.

هیزی محمد که هیه هاته باریکه له نزدیک تانجه رو هه لی دا، به لام نه خوشی له هیزه که دا بلاو بو وه. هه مو روزی چند که سیکلی لی نه مرد و، نه وی تریشی له بهر نه خوشی و لاوازی نه یسه توانی نه که گانی، خوی به جن بهینن. عه بدوللا پاشا که به موی زانی له خواجه پیسه وه به ری کهوت به ره و گه وره قه لا و زه ره لیکاو و له دهر بهند دامه زرا.

شازاده له پای تاقه وه به ری کهوت بزه هاو. له سیروان به ریسه وه قه ره نولوسی له زهنگاهاد تالان کرد.

محمد که هیه هیزه نه خوشه که ی له باریکه وه برد بزه بیستان سور و نهنجا قه ره گزل.

نیرانیه کان بزه درژه پندان تا که یشتنی هیزه که ی شازاده به ناوی عه بدوللا پاشا وه که و تنه گفترگو.

هیزی هه ردولا هینکا هه لیژان. هیزه گانی به غداد و باهان شکان. میژونسه گانی داود پاشا نه شکسته نه دهنه پال خیانه تی که هیه. که هیه ش پاش چند روزی له شکانه خوی و براکانی و خزمه گانی هه لاتن بزه لای شازاده. عه بدوللا پاشا چوه ناو شاری سلیمانی. شازادهش روزانی موچه ره می له ری به بهر برد. شازاده به ره که رگوک چو. وه زیر به غدادی قایم نه کرد ترسی هه بو به لاماری به غداد بدا. محمد که هیه ش به بو به هاوسه فوری شازاده.

نه خوشی کولیرا له هیندستانه وه داکهوت بو. که یشت بو به صرا و به غداد و کوردستان. نه نه خوشیه کهوت بو ناو نوردی نیرانیسه وه. شازاده نه یوست به به له ریک به کوئی. به هزی به کنی له ناخونده ناو داره گانی شیعه وه گفترگو زدهستی بن کرا. شازاده داوای نه کرد: عه بدوللا پاشا له سلیمانی و محمد پاشا له کویه داهنن و، نه وانمی که په نایان بزه نیران هیناوه چاو پو شیبان لی بکری. له شکری نیران ناوچه گانی دافرق، توزخوماتو، کفری، قه ره ته به و دهلی عه بیاسیان تالان و ویران کرد بو. شازادهش توشی نه خوشی کولیرا بو بو. له نزدیک قزبات سرد. ته رمه که بیان برده وه بزه نیران (۱۲۳۷). مردنی شازاده کوتایی بهم له شکر کیشیه هینا و داود پاشا له به کنی له دوزمنه گه وره گانی رزگاری بو. (۱۴)

نیرانیه کان کبشانه وه به لام بزه پشتیوانی له عه بدوللا پاشا هیزکیان له سلیمانی دانا بو. مه محمود پاشا چوه به ریان هیزه که ی راونا و عه بدوللا پاشای

دهر کرد. به لام مه محمود پاشا به هژی بلاق بونه وهی نه خوشبیه وه له سلیمانی نه مایه وه
عه بدوللا پاشا فرسه تی هینا سلیمانی گرت وه. به مجوزه چهند جاری ده ستاردهستی
کرد. (۱۵)

- ۹ -

دوای مردنی محمده علی میرزا، شا کوه کوی: محمده حسین میرزای له
جینگه دانا، به لام نم وه کو باوکی بن نه کرا. فتح علی شا کاروباری کوردستان
و عیراقی عه ره بی به عه بیاس میرزا سیارد. عه بیاس و محمده علی حه زیان له
چاره یه کتری نه بو. له شه ری روس دا محمده علی یارمه تیه کی نه وتی
عه بیاسی نه دابو.

عه بیاس میرزا، یه کن له پیاهه ژیر و ناو داردکانی حوی به ناوی محمده
حسین خانی نیشکنا قاسی به نامه یه کوه نارد بۆ لای مه محمود پاشا. نیردراوی
عه بیاس میرزا له کهرکوک مه محمود پاشای بینی و نامه کی دابه. بن نه چن مه محمود
پاشا بن نومید بو بن له داود پاشا و، یارمه تی جهنگی پۆم. عوسمان به کی برای
له گه محمده حسین نارد بۆ ته ورئز بۆ بینینی عه بیاس میرزا. لهم ماوه یه دا
عه بدوللا پاشا دیسان له گه داود پاشا سازبو کوئی نه دابه نیران. نیرانیش
خهریکی گفتوگۆی ناشتی بو له گه عوسمانی. بۆ سه ودای نار نهو گفتوگۆیه
پنویستی به پاشاگانی باهان بو. عه بیاس میرزا فرمانی دا به نیراهیم خانی
سه رتیه یی باکوئی دو فوجی ته ورئز و مه رانه له گه عوسمان به گه چنه سه ر
عه بدوللا پاشا له سلیمانی و، مه محمود پاشا دابینه وه.

نیراهیم خان، مه محمود پاشای له جینگه ی عه بدوللا پاشا له سلیمانی و
عوسمان به کی له جینگه ی محمده پاشا له کۆیه دانا و گه رایه وه نیران. مه محمود
پاشا له دوای نم له شکرکیشیه خوشی چو بۆ ته ورئز بۆ بینینی عه بیاس میرزا
(۱۲۳۷ ک / ۱۸۲۷ ز). (۱۶)

- ۱۰ -

لهو کاته وه که میر محمده کاروباری میرایه تی سۆزانی گرت ده ست،
میرایه تی سۆزان چوه قوناخچکی نوئی پشکهدتن و به هیزیه وه. به هه ر چوار لای
حوی دا که وته په له اوشتن و په ره سه ندن. پاشایه تی باهان به هژی مملاتی ی
ده سه لات وه له نیوان مه محمود پاشا و مام و نامۆزا و هراکانیه وه و، به هژی
ده ستیه وردان و له شکرکیشی نیرانه وه کز و لاواز بوو. میری سۆزان نم هه له ی به
ده رفه ت زانی له قه له مه روی باهان دا که وته پشروه ی لای روزناوای زئی ی پچوکی
هه مو گرت و، ده سه لاتی گه یسته قه مچوغه و سورداش و، له قه شقۆلی بنکه یه کی
جهنگی دامه زراند (۱۲۳۷).

مه محمود پاشای بابان به هژی ناکۆکی ناوخۆه هێزێکی نهوتۆی به دهستهوه
 نهما بو رینگه له میری سۆزان بگرن، شکاتی نهبرده بهر عهیباس میرزا، ناوچهکهی
 بز بیارتۆی. میری سۆزان له موکریانیش پشیرهوی کره بو، شنۆ و سهردهشتی هیتابوه
 ژێر دهسهلاتی خۆیهوه. عهیباس میرزا له دهس میری سۆزان به تنگ هات بر،
 سکالای بر دۆته بهر گۆنسۆلی ئینگلیز و، کار به دهستانی عوسمانی و، داوای لێ
 کردون پێکهوه لهشکر کشییهکی هاوبهش بگن دژی میری رهواندز. (١٧)

- ١١ -

لهوکاته دا هینتا حالتی نهجنگ و نهناستی به بهر پشوهندی ئێرانی -
 عوسمانی دا زال بو. ههردولا خۆیان کۆ نهکردهوه بۆ عولیکێ تری شهرو، له ههمان
 کات دا له ههولی گفتوگۆی ناشتی دا بون. عهیباس بۆ نهوی به چاکترین شنبه
 که لک له کاتری بابان وه بگرن سیاسهتی دهرباری قاجاری بهرامبهر مهسهلهی
 کورد، به تایبهتی بهرامبهر ناوچهی بابان و پاشاکانی، بهم جۆره داڕشته که له دو
 نامه دا بۆ فتح علی شاه رونی کردۆتهوه.
 - نامه ی یهکه م:

«من به خاکی بێ ی نه لک فهرسای هومایون سوتند نه خۆم و دۆزمنی
 خۆتی با محهکی شاهنشاهی بم، نه گهر هه رگیز له باره ی بێ سپاردنی خزمهتی
 شاره زور و بابان، خه یالی نهوهم هه بون، بۆ ناره زوی نهفس ته ماعینکم لهو بێ دا
 هه بون، و یست بستم سنۆی دهسهلاتی خۆم فراوان بکه م، نه م بوه و نیمه، نه م
 خۆتیه لفر تاندن و پر کیشیه شم سه بارهت به نۆکه رایهتی و به ندایهتی هه رگیز
 نه نه کرد و به جائیزم نه نه زانی که به بێ پرس و بێ نیشارهت فهرمون له خۆمه وه
 دهسپشکه ری عه رز کردنی نه م جۆره با سانه بکه م، خوا نه یزانن که هیچ شتی نه بوه
 به هژی نه م عه رز و جه ساره ته، جگه له وه ی که له م دو ساله دا که جهنگی ده ولته تی
 عوسمانی له گۆڕ بۆ، هه ر جار بێ که من بۆ خزمهت و سه فهر نه رۆشتم له
 کۆنستانه کان و کوردستانه کانی سنۆی ورمی و سابلای دا ده سدریزی ژۆر نه کرایه
 سه ر ره عیهت و ولایه ته کانی شاهنشاهی، نه مسال به هار وێرانیه کی ژۆر توشی
 ناوایی و به رو بومی هه ندئ له ئیلات و ناوچه کان بو، که منی ناچار کردو، وای لێ
 کردم که بۆ رینگه نه دانی وێرانی بونی نه م ویلایه ته به عه رزی خاکی بێ ی پیرۆز
 جه سارهت بکه م و، بۆ رینگه خستنی کاروباری سوله یانیه و بابان به خۆ که وین، بۆ
 نه وه ی هه ر کاتن له لای نه رزۆم و موش و قارسه وه بکه وینه رێ و خزمهتن بکرن،
 له م پشته وه سه ری دنیایی و فەرمانه تی ته واره تصدقی فرقی شاهنشاهی بۆ
 نۆکه ریک که له ولایه ته وه نه چن بۆ سه فهر و خزمهت، نیسته ش که قیله ی عالم
 -روح العالمین فداء- خزمهتی رینگه خستنی نه و لایه ی که به من سپاردوه، نه و
 مه سه له یه دیاره که نه و جۆره کارانه له من که گرفتار و خه ریکی چه ندین کارم،

نه توانم بز پیشه‌وه بیه‌م یان شتیکی ترو، که خزمه‌تی گوره‌ی هه‌مان یه‌ک کار
بئ» (۱۸)

- نامه‌ی دوه‌م:

«عذرزی نوابی نانیبولسه‌لظه‌نه، دام ایام اجزله، نه‌مه‌یه که:

له‌به‌رنه‌وی هه‌مو دوه‌لته‌نی کافر له‌م سه‌رده‌مه‌دا خه‌ریکی ناشتی و
سازانن، منیش هه‌میشه‌هه‌ول و ته‌قه‌للامه و، ته‌لاش و ره‌نجم له‌و به‌واره‌دا بز نه‌وه
بوه، که ناگۆکی له‌نیوان دوه‌لته‌نی نیسلام دا نه‌مینن. تا سالی پار، کار له‌ناشتی
و پینکه‌هاتن ترازو و، ماوه‌ی سازان نه‌ما، دوا‌ی پشیره‌وی موش و بایه‌زید و نه‌رجیش
که گه‌راینه‌وه ته‌وریز له‌لای حومه‌وه قایمقام به‌نیازی سازان نارد، نه‌وان وه‌لامی
راستیان نه‌دایه‌وه، چه‌ند جار له‌گۆشه و که‌ناره‌وه له‌ده‌رگای نا‌شتیمان دا، به‌لام به
هیچ جینگه‌یه‌ک نه‌گه‌یشتین، تا نه‌مسال به‌خراستی خوا و به‌ختی شاه‌نشا، گیانی
هه‌مومان به‌قوریانی بئ، توشی نه‌و تیشکانه‌بون، دوا‌ی نه‌وه ده‌سه‌جق خه‌ل‌کسان
نارد و له‌لای خۆمه‌نه‌وه به‌ناشکرا داوا‌ی رتی‌ککه‌وتنمان کرد و، دوا‌ی تر میرزا
ته‌قی مان نارد و نه‌و خزمه‌ته‌ پیرۆزه‌مان بئ سپارد، نه‌ویان ناردوه و به‌لنیشیان
دابویه له‌ماوه‌ی چل رۆژدا وه‌لام بده‌نه‌وه، به‌لام به‌جینیان نه‌هینا، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش
دیشان چه‌ند جارن له‌رتی‌که‌ی نینگلیزه‌کانه‌وه، به‌هزی نیلچییانه‌وه له‌نه‌سته‌مبول
نه‌وه‌مان ده‌رپریره، به‌لام تا نه‌سته‌ش به‌هیچ جوژی وه‌لامی نه‌وان نه‌گه‌یشتوه، به‌لکو
له‌هه‌مو لایه‌که‌وه به‌گه‌رمی خه‌ریکی خۆسازدانن بز جه‌نگ و هیچ نیشانه‌یه‌کی
ناشتی و سازین دیار نیه، له‌گه‌ل زانیی نه‌مه‌دا، هه‌ر کات نیمه‌ش که‌نۆکه‌رانی
نم دوه‌لته‌ و سه‌ورداری نم مه‌مله‌که‌ته‌ین، نه‌گه‌ر به‌هیوا‌ی ناشتی پالی لق
بده‌ینه‌وه، خۆسازدان پشت گوئی بخه‌ین، نه‌وه پینچه‌وانه‌ی به‌رزه‌وه‌ندی دوه‌لته‌ی
قاهیره‌یه، بۆیه له‌روی شاره‌زایی و دلسۆزیه‌وه به‌ناشکرا نم مه‌سه‌له‌به‌ عه‌رز
نه‌که‌م:

نه‌گه‌ر له‌لاین نیمه‌وه پیش ده‌ستی نه‌کری و، مانگی دوه‌می به‌هار نه‌چینه
ناو خاکی دوژمنه‌وه، نه‌وه‌نده دوا بکه‌وین تا جه‌وزا و سه‌ره‌طان بگا و قشور و
تۆپخانه و هینزو خواره‌مه‌نی رۆمی له‌هه‌مو لایه‌که‌وه کۆبسته‌وه و، کورده‌کان خیزان
و ران و ره‌وه و که‌له‌یه‌له‌کانی خیزان له‌کۆتستانه‌کان و هه‌واره‌کان دابه‌زرین و،
سواره و سپاییان له‌هه‌مو لاره‌وه‌کو میروله و کولله‌هینرش به‌هینن، نه‌وسا نه‌گه‌ر
بمانه‌وی جه‌نگ بکه‌ین یاخود بمانه‌وی ناشتی بکه‌ین کاره‌که‌گران و، چاره‌دۆوار
نه‌بئ، لوتبه‌رزی و له‌خۆبایی بونی رۆمی له‌ناشتی دا و، هینزو توانایان له‌جه‌نگ
دا زۆر زۆر زیاد نه‌بئ، به‌لام هه‌ر کات نیمه‌ لینه‌وه زو به‌جولین، تا کۆتستانه‌کان
به‌فری لق نه‌چۆته‌وه و نه‌وان ناتوانن له‌که‌لینه‌کانی دا به‌هۆینه‌وه، به‌چینه‌ناو خاکی
دوژمنه‌وه و له‌پیش نه‌وه‌دا قشونی عوسمانی کۆبسته‌وه شه‌راره‌تی نه‌شراری کورد،
که‌مایه‌ی هه‌مو شه‌ر و فه‌سادیک هه‌ر نه‌وانن، به‌فه‌زل و که‌ره‌می نیلاهی و

تالیعی سرکه‌وتوی شاه‌نشاهی له بهر یهک همل بره‌نشین و، به ویستی خرا له موش به‌ره و خوار راویان بنشین، نه‌وسا نه‌گه‌ر بمانه‌وی جه‌نگ یا ناشتی به‌کین، به یارمه‌تی خوی گه‌وره، ناسان نه‌بین و به سوکی مه‌سهر نه‌بین، لوتبه‌رزی و بایبونی رومی نه‌گزی به خوشروی و زهر و زوریشیان نه‌بین به کزی و ناتوانی.

له‌به‌ر نه و هزیانه نه‌گه‌ر به‌ری پیروزی شاه‌نشاهی هاته سر نه‌وی که پیش ده‌ستی به‌کری، قشونی سواره، که مه‌نمور و ته‌رخان نه‌کرتن، نه‌بین کاتن له‌ویوه به‌جولین که له کوتایی حمل دا یا نه‌گه‌ر زور دوا به‌کون له سهره‌تای نه‌وردا به‌گه‌نه ته‌وریز، تا قشونی نیره‌ش دوا نه‌کسه‌وی، به بن چاره‌روانی به و به‌ری پشت نه‌ستوریه‌وه، نینسانه‌للا، هر له و کاتانه‌دا به‌کونه خزه‌به‌ت، له‌م حاله‌ته‌دا که نه‌گه‌ر له سهره‌تای نه‌وره‌وه ده‌س به کاری نه‌م لایه به‌کری نومینده‌وارین تا سهره‌تای میزان، به ناشتی بن یا به جه‌نگ، بتوانری له‌م لایه‌وه دنیایی به ده‌س بن.

کاتی له‌شکرکشی بز سر به‌لغدادیش هر له و ده‌مانه دایه، کام نیعمه‌ت باشت و به‌رزتره له‌وی که له‌م عه‌زیمه‌تی شاهانه‌یه‌دا په‌روانه‌ی نیحضاری نیمه بگات، له‌م سه‌فه‌ره‌دا مولایمی ریکایی فه‌له‌ک فه‌رسابم و، گیانه‌خته‌کرانه له حوضوری مه‌را ده‌ر به‌کون، له به‌ری جولانی مه‌وکیبی جیهان‌گه‌روه فه‌رمان فه‌رمانی نه‌شرفی هومایونه، به‌لام له به‌ر نه‌وی له روی که‌مالی عاطفیه‌ته‌وه له نیمه پرسپارتان فه‌رمو بو، به پتی فه‌رمانی بالایان عه‌رز نه‌کری که مه‌وکیبی پیروز هرچی زوتر له سولتانیه‌وه به‌کوتنه ری بز سازدانی سوپا و کزکرده‌وی سربازانی سرکه‌وتو، په‌دا بز نیحسبایی روس و روم و دنیایی ولایه‌ته‌کانی سنور باشت و خوشتره، به‌لام به دیاره له پاش مانگی شه‌ووال دا زور زوه و، نه‌و کاتانه زور زور پیروزه و له هیچ جینگه‌یه‌که‌وه کوسب و گرفتاری نابن، به‌گه‌ر پیشکه‌وتی هه‌مو کاره‌کان به‌جوزی که چه‌ندین جار ته‌جرو به‌ کراره طالعی هومایونی له زیاد هونی شاه‌نشاهی که به فضل و ته‌نید و ته‌وفیقی نیلاهی تیشکی چاودتری سولتانی له هه‌ر که‌س هدات و، روی جولانی پیروزی به‌کاته هه‌ر لایه‌ک، هه‌ر کاتیک به‌ته پشه‌وه بن زه‌حمه‌ت و په‌شوکان بز پشه‌وه نه‌روا. له‌به‌ر نه‌وی قبول وایه هه‌ر به‌ریانک ده‌ریاره‌ی نه‌و لایه به‌ری به دریزی خباکی بن ی پیروز به‌کری، نه‌ره‌نده نه‌خسته به‌ر چاره، که حکومه‌تی شاره‌زور و به‌بان و ده‌وروشته‌کانی به‌گویره‌ی رینگه پیدانی پیروز دراوته مه‌مه‌د پاشا (مه‌به‌ستی مه‌حمود پاشای کسری نه‌وره‌حسان پاشایه) دنیایی له راستی ی باوه‌ر و خزمه‌تگوزاری نه‌و که نه‌بین نیسته و پاشه‌روژ به دی بیت، به چه‌ند شتیک نه‌هینرینه‌وه که‌وا به‌که‌یه که‌ه‌رز نه‌کری:

یه‌که‌م؛ گل‌دانه‌وی به‌رمته، له‌به‌ر نه‌وی کسره پاشه‌کانی نه‌و و، نه‌و و عوسمان به‌ک، که هه‌ردوکیان له کرماشان بن، له گه‌ل نه‌ومش دا نه‌م سرینچییه‌یان له یه‌ک دوو سال دا کرد، گل‌دانه‌وی نه‌م جوژه به‌رمته‌یم به مایه‌ی دنیایی نوزانی

و برپاری نمودم دا له کاتی سه فهری خیر نمسردا، عوسمان بهگ خوی له گل هزار سوار پا زیاتر له نعیان و گه وره و گه وره زاده کانی بابان نیشانه لالا و تعالا له گل بخا و له پیشرویی سبای سرکه وتودا، به راشکاو و ناشکرا دژی سپا و سرعه مکه ری عوسمانی بجهنگن.

دووم: به ناموشی محممد پاشا و عوسمان بهگی برای که ماوه یک بهر له نیستا عوسمان هات، ماتگنیک له توریز مایه وه، شوی جمرن پاشا خوی نکای کرده، نیشانه لالا و تعالا دیت و، نو که روشت دیسان عوسمان به فزلی حوا دیته وه، بهو شهرتهی بئیم له گه رانه ودا به هه مان رنوشون ناهیلیم دیسان له هاتوچو سارد بینه وه.

سپیه م: سه ره پای هه برنی قشون و سپا و نیستیعدادی ده ولتهی قاهره له ویلایه تی بابان که تا نیسته نیبراهیم خانی سه رتیپ، که چن جار له تاqm و سپای بابان زورتر و زالتیره و، لهو شونانه بوه، له روزانی سه فهریش دا، باوه ر پتکراوتیک له وی دانیم و نه وندهی قشون که له غازیانی سه رپاز و سواری ریکابی به ساخلو له وی داهنیم، له باتی نه وان له سواری بابان و بلباس و هی تر نه بهم بو سه فهر و، له راستی دا خه لکی کوردستان و نه رده لان و ساخلاخی موکری هه مویان پشتگر و یارمه تیده ر نه بن و، نه گه به قازانچی ده ولتهی بزان نیشاره تی خدیو بیانه سه باره ت به یارمه تیدان له کاتی پتوست دا نه فهرمون.

چوارم: هوی سه ره کی په ژاره یک که که سانی وه کو محممد پاشا هه یانه له وه به که باری سه نگینی دراو و که لریل و طه موع و ته ووه قوع به خرته سه ر شانیان و، له عوده ی نه یه و، به لین و گفتنیک بدن و دواپی بزبان حبیه جن نه کرن و له هه ردولاهه بیته هوی ترس، نیمهش نه له مدلولیلا نه هارنیکمان ختوته سه ر شانی نو و، نه طه موع و ته ووه ققوعنیکمان هه یه، ناسان ناسان پتیکه شی سه رکاری پیروزی که له هه زره تی هومایون دا نه ختینه مان گرتوته خن نیشانه لالا تعالا نه یده بن، بو نیبراهیم خانان نویسه لهو مهر و گا و قاتر و یابو نو جوړه شتانه مان لن وه ریگری و، به قشونی نه رمان بن دراوی بدات و به فاضلی خرا حسابی نه وهش، بریتیه که ی هه ر چونیک بن له که لریلی بن که لک و دراوی بن بهو تا خزمان بو سه فهر نه رویشترین نه یده بن، بنگومان نه وانه که بریتیه که ی دا و حزمه تی باشی کرد، بن هه ده نم خزمه ته له دهس نادا و، پاش دانی پاره که پیچه وانه ی رنوشوننیک ناجولیته وه که بیته هوی ناره حه تی بیری هومایون.

پنجم: ولایه تی شاره زور و کزیه و حدیر له سن لاهه به ساخلاخ و نه رده لان و سنوره کانی کوردستان و کرماشانه وه به ستران، که سه مله که تی پاریزراوی سه رکاری شاهنشایه و، لایه کیشی به شونی ده سه لاتی وه زیری به عه داده وه به ستراره، له هه ر رتیه که وه نازاوه و فمادنیک لهو ولایه ته و نم تایه فیه وه بگات، تنیا لهو لایه یه وه و بهس، نو لایهش لهم کاته دا که نیبراهیم خانی

سه‌رتیب و محمدمهد پاشا تا موصل رقیستن و که‌رکوک و هه‌ولنیر و بردی سور
 عاشره‌ی دلسوزی و گوترایه‌لیان ده‌ریه‌وه، وه‌زیری به‌غدادیش به‌جزئی خرمه‌ت و
 ساردانی پیشان داوه که تا نیسته دوسن جار پیاری نو و هاتونه‌ته لای سه‌رتیب و
 محمدمهد پاشا و، به‌پنی نامه‌یه‌ک که نویسی بویان به‌گنستی کاره‌کانی نه‌وی
 نه‌روا، نه‌گه‌ر له‌پنشن چونی نیمه‌دا بز سه‌فره‌نیشان‌ه‌للا ته‌عالا، به‌شینیه‌ک که
 مه‌به‌ستی نه‌ولپای ده‌ولته‌نی قاهره‌یه، کاری به‌غداد و وه‌زیر بز پنشوه‌ه چو، له‌و
 لایه‌شه‌وه دلپا نه‌بین و، نه‌ویش له‌حوکمی ولایاتی مه‌حروسی شاهنشاهی دا
 نه‌بین و، هه‌ر کاتی پیتشکه‌وتنن پتیک هات، عه‌زمیتیک که له‌کاری به‌غداد
 مه‌به‌ستی هیمه‌تی به‌رزی سولتانیه له‌و به‌هار و هاوینه‌دا کاروباری نه‌وی به‌لا‌دا
 نه‌حات و نه‌گه‌ر ناتوه‌او یه‌ک به‌پنن له‌فهرستی پاییزدا، نه‌گه‌ر بزین، له‌کاتی
 که‌رانه‌وه‌ی نیمه‌دا، نیشان‌ه‌للا نه‌توانین زستان له‌گه‌رمیانی عیراقی عه‌ره‌ب دا به
 سه‌ر به‌رین و، به‌غداد نیسته له‌سایه‌ی سه‌ری هوما یونه‌وه نو و توانایه‌ی نه‌ماوه
 به‌رگی هه‌له‌تی له‌شکری جیهانناشویی شاهنشاهی به‌گرتی.

شهم: عه‌بدوللا پاشا که گه‌وره‌ترین و به‌سالاجوترین پاشایانی بابانه، له
 گه‌ل هه‌زار مالی نیلی باهان، که زو‌زیان له‌پیاری ناسراو و ناغاو گه‌وره‌کانیانن،
 لیره‌ن. به‌وپه‌ری ریز و به‌رزیه‌وه گلسمان ناوتوه و به‌ته‌ما هه‌ین له‌م روزه‌دا له
 ده‌وروبه‌ری سابلخ به‌ش و تیورلی بده‌ینتی. له‌به‌رنه‌وه‌ی نه‌بین هه‌ر که‌س له‌نه‌ه‌لی
 روزه‌کار به‌ترس و هیوا گل بدرشته‌وه، نه‌م رینگه‌یه‌ش ترسی مه‌حمود پاشا نه‌بین.

به‌پنی نه‌م رنوشوین و شنبه‌یه که به‌درنژایی خرابه به‌رچاو، نومیندم وایه
 له‌کاتی لیره نه‌بونی نیمه‌دا له‌کاروباری نه‌م لایه‌دا هیچ چه‌وتی و که‌موکوپیه‌ک رو
 نه‌دا. به‌فه‌ضلی خودا و باطنی نیحامه پاکه‌کان مته‌وه‌کیلین و، به‌نیمدای طالعی
 نه‌قه‌سی هوما یون مته‌وه‌سیلین، نه‌و ته‌گبیره‌ی به‌بیری نیمه‌دا هاتوه به‌م درنژیه
 روغان کردۆته‌وه و رونی نه‌که‌پنه‌وه، نیشان‌ه‌للا له‌گه‌ل ته‌قدیر موافیق نه‌بین و،
 نکام وایه که هه‌ر یه‌کنی له‌و به‌رگانه به‌گاته به‌ر خاطری عه‌رش مه‌ظاهیری وه‌حی و
 ته‌نزیل به‌نیرشادو هیدایه‌تی به‌فرمون و، نامه‌ی پیروز زوتر به‌گات که هیچ کاری
 بن نیجازه و عه‌رزی شه‌ریاری نه‌کرتی. (۱۹)

- ۱۲ -

نیران و عیوسمانی له‌شه‌ری به‌کتری ماندو بویون. روسیا بویه هه‌ره‌شه‌یه‌کی
 به‌رده‌وام به‌سه‌ر هه‌ردوکیانه‌وه. نوینه‌رانی رۆم و عه‌جم له‌نه‌رز رۆم گزونه‌وه.
 هه‌ردولا گه‌پشنه‌ه رینگه‌که‌وتنی یه‌که‌می نه‌رز رۆم (۱۲۳۸ ک / ۱۸۲۲ ز).
 له‌م رینگه‌که‌وته‌دا کیشه‌کان باس کران و چاره‌ی سه‌ره‌ناییان بز داترا؛ کیشه‌کانی
 سنو، بازرگانی، حج و زیاره‌تی پیروزگا‌کانی عیراق، دیار یکردنی رنوشوینی کۆچی
 گه‌رمیان و کونستان، ره‌فتار له‌گه‌ل راکردوانی به‌کتری.

ماده‌ی پدکهمی نهم ریتککوتنه ده‌ریاره‌ی بابان بو؛

«هر دو دوله‌تی به‌رز نهمین دوس ورنه‌ده‌نه کاروباری ناوخوی پدکتریه‌وه. لیشره به دواوه خوتن هه‌لقورتان له لای به‌غداد و کوردستانه‌وه نه‌شیاره، له‌وانه مه‌لبه‌نده‌گانی سهر به سنجقه‌گانی کوردستان، به هیچ به‌هانه و له هیچ رویه‌گه‌وه دوله‌تی به‌ریزی نیران نابین ری به خوتن هه‌لقورتان و، ده‌سدرتژی و، په‌لامار بدا و، دالده‌ی موته‌صره‌ریغه‌گانی پیشو و له‌م‌ودوایان بدات.

له‌و شوتنه‌دا ناوبراون، له بابته ره‌سمی ناسایی گهرمیان و کونستان و، هر ده‌عوایه‌کی تر، بۆ نه‌وه‌ی نه‌بیته هژی ناخوشی نیران هه‌ردو دوله‌ت، نهمین له لایه‌ن نه‌میرو و له‌یعه‌ده‌ی دوله‌تی نیران و وه‌زیری به‌غداده‌وه به لا دا به‌خوتن.»

گفتوگوگانی نیران و عوسمانی و، پتکها‌تنه‌بان له نهرزپۆم، له ناو لایه‌نگرانی پۆم و عه‌جهم دا له بابان دا، به دو جزوی جیاواز ده‌نگی داوه‌ته‌وه.

شینخ مارفی نودنی له نامه‌یه‌ک دا، که دور نیه بۆ مه‌حمود پاشای بابانی نویسی بن، نه‌لتی:

و ادعوا لجناب الهاشا بالعاقبة وسلامة الایمان، وهما اعظم مهمات الانسان، وادعوا له بالرجوع الى هذا المكان، سالکا سالک العدل والاحسان

قد ذکر عندنا ان الروم والعجم تصالحوا على رد هذه البلاد الى الروم، لكن هذا الامر مجهول عندنا غير معلوم، فان صح هذا القول فبشرنا حتى نخبر الناس، فتطمئن القلوب وتفرج الكرب، ولك الثواب الجزيل والاجر الجميل، وان كان هذا القول كاذبا، فاخبرنا حتى ندير للخروج الى بلاد الاسلام

الداعي (٢٠)

والدعاء لله كلام ختام

شینخ مارف، لای خوتیه‌وه، گرده‌بر کیشه‌که‌ی به لا‌دا خستوه، که نه‌گهر له‌و ریتککوتنه‌دا بابان درابسته‌وه به پۆم نه‌وا مژده‌ی بده‌نی بۆ نه‌وه‌ی نه‌میش به خه‌لک بلتن، خوتنه‌گهر وانه‌ن و نا‌گاداری بکه‌ن بۆ نه‌وه‌ی ولاته‌که به جتن به‌یلتن و پرو بکاته ولاتی نیسلام، مه‌به‌ستی ناوچه‌گانی ژنیر ده‌سه‌لاتی عوسمانی به‌وه.

چهندین سال بو ده‌ریاره‌ی نیران به هژی پاشاگانی بابانه‌وه نفوزیان له کوردستان دا جینگیر بویو. نهم ریتککوتنه‌ نفوزی تیرانی له کوردستان دا نه‌نه‌ه‌شت، پین نه‌چن پاشا و میره‌گانی بابان، نه‌وانی سهر به نیران بون، له‌م ریتککوتنه‌ ترسا بن و، هانا‌یان برده‌یته به‌ر فه‌تعه‌لی شا که نیران ده‌ستی لێ هه‌لگرتن.

فه‌تعه‌لیشا له نامه‌یه‌ک دا بۆ عه‌بیاس میرزای کوپی و، نایب‌ولسه‌لظه‌نه‌ی خوی، که له باتی نیران لایه‌ن بو له‌م ریتککوتنه‌دا، نویسنیتی:

«... وینه‌ی هه‌مو به‌نده‌گانی مو‌عه‌ده‌نامه‌که له سه‌ره‌تاوه تا کو‌تایی خرایه به‌رچاو...»

نه‌گهرچی زۆری ماده‌ه‌گانی به پین ی و‌ست و داوا‌کارییه‌گانی دوله‌تی عوسمانی دا‌په‌تراره‌وه و، قازانجی نیران له هه‌ندێ ماده‌ی دا ره‌چاو نه‌کراوه به‌لام

چونکه جنگری هومایونی نیمه ناره‌زوی له نارامیی ولات و خه‌لک و، نه‌مانی خویننژئی و نه‌ساده و، نو رۆله‌یه‌مان بۆ نهم مو‌عاهده و مو‌صالحه‌یه ده‌سه‌لات و رینگه دابو وه‌کاله‌تی ته‌واومان دابویه هه‌مو نه‌رک و مه‌رجه‌کانی له به‌لگه‌ی نیردراودا نوسرا بو قبول و نیم‌زامان کرد و، له بنجینه‌ی رینگه‌کوتن و ناشتبه‌نوه‌ی هه‌ردو ده‌وله‌تی نی‌سلام نه‌وه‌ری خوشی ده‌رنه‌برین...

له باهت هیچ ماده‌یه‌کیانه‌وه قسه‌ی نیه «مه‌گه‌ر له باهه‌تی ئێلی بابانه‌وه که ساله‌های ساله روی ته‌وه‌ککولیان کردۆته نهم ده‌وله‌ته و، ده‌ستی ته‌وه‌سولیان به داوینی خادیمانی ده‌رگای نهمه‌وه گرتوه و، هه‌رکات نه‌وان حوکمه‌ن و حه‌قه‌ن به وه‌زیری به‌غداد به‌سپهرین... شکانی شانه بۆ ده‌وله‌ت و پیتچه‌وانه‌ی غیره‌تی سه‌له‌نه‌تیه. له به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و رۆله‌یه تکای ده‌وله‌تی عوسمانی سه‌باره‌ت به نبلاتی هه‌یده‌رانلو و سیپکی که له زه‌مانی زوه‌وه سه‌ر به ده‌وله‌تی نیران بون و، دانیشتری خوی و نیره‌وان بون جتبه‌جق کردوه له که‌ل نه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی نهم دو هۆزه به هیچ جوژی رینگه‌ی قسه‌ی نه‌وان نه‌بو ته‌نیا بۆ نه‌وه‌ی شکانی شانی نه‌و ده‌وله‌تی تیا نه‌بن و، توشی عوسر و هه‌ره‌ج نه‌بن سه‌ختگیری و نیستاده‌کی نه‌کراوه و قازانج و چاکه‌ی پتکه‌هاتی نیوان موسولمانان بۆ میه‌امی ده‌وله‌ت و دین لهم شته پچوگانه ره‌چاو کراوه... نه‌بن له باهت ئێلی بابانه‌وه گفتوگۆیه‌کی مه‌صله‌حه‌ت نامیز و مه‌وه‌ده‌ت نه‌نگیز تاوه‌کو چۆن له‌و لاوه شانی ده‌وله‌ت و غیره‌تی سه‌له‌نه‌ت ره‌چاو کراوه بۆ نهم لایه‌ش ره‌چاو به‌کری...» (٢١)

عه‌به‌باس میرزا، له نامه‌یه‌ک دا بۆ محمده‌ ره‌نوف پاشا والی ی نهرزۆم نهم داوایه‌ی کردوه که وه‌کو چۆن نیران ده‌ستی هه‌لگرتوه له داوای گتیراندنه‌وه‌ی ئێله‌کانی سیپکی و هه‌یده‌رانلو، عوسمانی یش ده‌س له داوای گتیراندنه‌وه‌ی ئێلی بابان هه‌لبگرت...» (٢٢)

عوسمانی داوای گتیراندنه‌وه‌ی ئێلی بابانی نه‌کرد بو، به‌لکو داوای له نیران کرد بو ده‌سه‌لبگرت له ده‌ستیه‌وردان و خو‌تینه‌ه‌لقور تاندن، نهمه‌ دو باهه‌تی جیاواز بون.

له نامه‌یه‌کی تر دا عه‌به‌باس میرزا که دیسان بۆ ره‌نوف پاشای نویسه ده‌رباره‌ی هه‌مان مه‌سه‌له‌ ناگاداری کردوه، که حسین خانی بیکله‌رینگی نهریوان راسپهردراوه به دوی نهم مه‌سه‌له‌یه به‌گه‌وتی و، نه‌تجام وه‌ریگرت. (٢٣)

محمد حسین خان سه‌رداری نهریوان چهند نامه‌یه‌کی بۆ کاریه‌ده‌ستانی عوسمانی سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌یه نویسه. نامه‌یه‌کیان بۆ ره‌نوف پاشای والی ی نهرزۆم. لهم نامه‌یه‌دا نویسرتی: «... به‌لام له باهت ئێلی بابان و هه‌ندئ به‌رگه‌ی جوژنه‌وه که شاهانی شانی ده‌وله‌تی قاهره نیه ره‌خنه‌یه‌کی پاشایانه به وه‌لیعه‌هه‌د کراوه... چونکه نه‌عیانی ئێلی بابان نیستیدعا و داخوازیان له شاهشا کردوه، که سپاردنه‌وه‌ی نیمه به ده‌ستی به‌ستراو به ده‌وله‌تی عوسمانی له مروت دور و

پنجه وانهی غیره تی شاهانه به...» (۲۴)

به هه مان ناوه روژک نامه به کی تری بزو والی ی قارس نویسه. حسین خان له نامه گانی دا هه وئله دا نه مانیش بکاته هاوده نگی بۆ نه وهی بابی عالی رازی بکه ن دهسکاری نه و ماده دیه بکه ن سباردت به نبتلی بابان. (۲۵)

نهم نامانه هه موی ۱۲۳۹ واته یهک سال دوا ی نیمه اگردنی رینکه و تنه که نوسراون. بابی عالی بپی داگرت له سهر مانه وهی هه مو ماده ده گانی په یمانه که و. به هه ج جوزی ملی نه دا بۆ هه ج گۆپین و دهسکاری بهک. سه ره نجام نیرانش، بپی نه وهی گۆن بداته گله بی پاشا گانی بابان، وه کو هه بو قوبولی کرد.

chalamuhamad@gmail.com

بپی نه چن مه حمود پاشا نامه میند بوی نه وهی ده رباری نیرانی بیه و ی یا بتوانن هه ج گۆپین به سهر رینکه و تنه که ی نه رزپۆم دا به نین. دیاره له چاره نویسه حۆی و. پاشه رۆژی مانه وهی له نیران دلتیا نه بوه. مه حمود پاشا نامه به کی بر له پارانه وهی بۆ داود پاشا نویسه و. «نالی به کی نامۆزای له هاتی حۆی بۆ ده خاله ت ده وانه ی ده رگای لیبوردن و به خشی بپی پایانی هه زه رته ی وه لی نه عه مت» کرده. له نامه که ی دا به یتیکی پر مه عانی مه وله وی رۆمی نویسه که نه تی:

له ده سپیکردنی سه رده می ناده مه وه تا زه مانی پادشا
له که وه رکه ان لیبوردن بوه و. له ژێرده سه ته کانی ش گوناه. (۱۲۴۰ ک / ۱۸۲۴ ز). (۲۶)

بپی ناچن مه حمود پاشا به خشراب پی. یا وه کو به و جزوه ی ویستبیتی به خشراب پی. چونکه دوا ی نه ووش پیوه ندی له که ل نیران، به تایه تی له که ل عه بیاس میرزا، ههر به هیز بوه.

- ۱۴ -

عه بیاس له نامه به کی دا که بۆ مه حمود پاشا «حاکمی سلیمانی و شاره زور و کۆبه و هه ریه ی ناردوه (۱۲۴۲ ک / ۱۸۲۶ ز) گله بی لپی نه کا که وه کو به لیتی دابو سواره ی بابان له کاتی دیار بکراو دا نه که یشتون بۆ ها به شی له شه ری روس دا. داوا که ی لپی دوباره نه که نه وه و. بیری نه خاته وه که نه مه قازانجی دین و دنه ی نپانه. (۲۷)

سواره ی بابان نه پی له م شه ردا به شدار بوی. چونکه ههر راسنه وخو هه مان شه وی مۆ کردنی په یانی ناشنی تورکمانچای (۱۲۴۳ ک / ۱۸۲۷ ز) عه بیاس میرزا نامه به کی بۆ مه حمود پاشا نویسه ناگا داری نه کا له رینکه و تنه که و. داوا ی لپی نه کا هه واله که به حه لک رابگه یه تی. (۲۸)

مه حمود پاشا له نامه به کی تایه تی دا نه م هه واله و. هه ندی له ناوه روژی

رتکه و تنه که ی بز سید مه حمود نویسه که ناگاداری کار به دهستانی به عدا
پکا. (۲۹)

- ۱۵ -

له کاتیک دا مه حمود پاشا هیزی سازدا بو بچتی بز گرتنه وی هر بر هینتا
له نزدیک کویه بو، سلیمان به کی برای تاقینکی زوری کرد بر به هاوده نگی حوی و،
له مه حمود پاشا هل گه رایه وه. سلیمان چوه گله زهرده داسه زرا و، دواي نه وه چوه
کفری. نوک ره کاسی له وی دانا و حوی چوه به عداد، داود پاشا رقی له مه حمود پاشا
بو. نم هل ی قوتسه وه. مه حمود پاشای لن خست و، سلیمانی به پهی پاشا کرد
به حاکمی بابان و، هیزی دا به سلیمان بچتی بز گرتنی سلیمانی.
هر دو برا به حویان و هیزه ک نیانه وه له «نره گوله» نیک هل چون. مه حمود
پاشا شکا (۱۲۴۳ ک / ۱۸۲۷ ز). سلیمان پاشا چوه سلیمانی و مه حمود پاشا
کشایه وه بز بانه.

مه حمود پاشا له شکری هیزه کانی بانه، سه رده شت، پشده و مهره گی
کوکرده وه و، دیسانه وه چوه وه سه ر سلیمانی. سلیمان پاشا له «کرده گرو» به ره نگاری
له شکره گی مه حمود پاشا بو شکانی (۱۲۴۴ ک / ۱۸۲۸ ز).

مه حمود پاشا کولی نه دا چوه تو ریز نه مجاره له شکری عه جده می هینا و،
قه هرمان میرزای کوی عه بیاس میرزایی له گهل حوی هینا بو بز سلیمانی
(۱۲۴۶ ک / ۱۸۳۰ ز). به ته ما بر کجینکی حوی بدا به قه هرمان میرزا و،
کجینکی عه بیاس میرزای بز یکنی له کیره کانی بهین. سلیمان پاشا، سلیمانی به
حق هینت کشایه وه ره گاباد. هیزی له به عداد داوا کرد. هیزان بو نارد و چوه سه ر
سلیمانی. مه حمود پاشای ده رکرد. به لام مه حمود پاشا له شکری نیرانی له گهل حوی
هینایه وه. هر دو له شکر دیسان له نالباریز تیکه له چون. سلیمان له م شه ده دا بریندار
بو، به برینداری هلات (۱۲۴۷ ک / ۱۸۳۱ ز). مه حمود پاشا چوه سلیمانی وه،
به لام سلیمان پاشا دیسان حوی ساز دایه وه و، یارمه تی و هیزی له به عدا داوا کرد.
مه حمود پاشای ده رکرد و حوی گه رایه وه سلیمانی. (۳۰)

- ۱۶ -

به هزی ناگزینی نم دو برایه وه: مه حمود پاشا و سلیمان پاشا، ناوچه که
کاره ساتینکی گه وه ی سیاسی، کومه لایه تی، نابیزی، نره ه نگی به سه ر هاتوه.
- ناوچه که بر به ژیر پنی له شکره کانی نیران و تو رکیا وه، چنه جاری له
به پنی نم دو هیزه دا ده ستا و ده ستی کرد. ده ستیوه ردانی نیرانی له جاران زیاتر بو،
ته نانه ت وای لن هات، نیرانی به کان «پادگان» یکی هم همیشه بیان له سلیمانی دانا،
همیشه چنه سد سه ر یازنکی نیرانی تن دا بو. نه مانه بوسن به باریکی قورس
به سه ر ورگی دانشترانی ناوچه که وه.

- له نه لجامی شهروشنوی بهره وړام دا ولاته که کاول و، دانیشتونای گم
 بونه وه. تاغونیش بوته سرباری نه گبه تییه که. فره یزه که له سرده شته وه بهره
 سلیمانی به پئی نه که وئ، به دپژای پتیه که گوندیکی ناوه دان به دی ناکا.
 ته نانت که نه گاته سلیمانی به ناو که لاوه ی خانوی پروخواو دا نه یی بن بونه و خانوه
 داته پوهی ترخان کرا بو بونه و، بهره یکه ساین بوی را بخن. سلیمان پاشاش نه
 که ناری شارد له ناو خپوه تیکی همزارانه دا، بن هیچ دهبه به یکی پاشایانه،
 پیشوازی نه م میوانه نکات.

زوری پیشه کار و بازرگان و جوتیاره کان هلاتون بزه واندز و که رکوک و
 موسی. دانیشتون سلیمانی له و کاته دا له پننج هزار کهس که متر بونه وه.
 - خه لک نه ونده همزار و نه دار نه، کاتی سرگرده ی هنره شیرانییه که
 نه کاته سر پاشای بابان ۲۰۰ تم بیان بۆ داین کردنی پتویستییه کانی زیانیان بۆ
 په بیدا بکا. سلیمان پاشا. به خوئی و همو دوه لمه نده کانی سلیمانی. نه و چهرده
 که موی پئی هه لاسو پئی.

محمد د فبطی راهوی که دواپی بر به نه ستیره به کی زانسی پرشکداری
 ناسمانی عیراق و، سو به موسی همو عیراق، له و کاته دا مه لای مزگه وتی
 نه و به حسان پاشا نه بن، هاوسه ره که ی مالی نه بن. زه هاوی، له باتی نه وه ی به م
 نه و زاده دلخوش بن، همزاره دای نه گری، چونکه نه ونده یاره ی پئی نابین خوراک بۆ
 بونه زه پستانه که ی یا جلیه رگ بۆ کوزیه ساواکه ی بکری. له کاتیک دا مه لا
 کوزه رانی به و جوزه بوین، نه بن خه لکی ساده چوژن زیان بن. (۳۱)

- باری خوینده واری نه ونده بۆ دواوه چوه. شیخ مارفی نودی له نامه یکه دا
 که بۆ والی ی بغدادی نویسه نه لن له وه تی شای عه جهم نه و ولاته ی داگیر کردو،
 شیرازه ی دین و دنیا تیک چوه. ناواییه کان ویران بین و نویزی حه ماعه تیان تی دا
 ناکری، مه دره سه کان چوژن له قوتایی... مه دره سه که ی نه و پنشتر ۷۰ قوتایی
 تیی دا خوینده یه تی به لأم له و سرده مه دا که میوه ته وه بۆ ۱۰ کهس. (۳۲)

- نانارامی به جتوئی ولات دانه گری که فره یزه نه یه وئ بچی بۆ سه یری
 شرتنه واره کانی عهریعت، پاشا رتیه ی نادا له ترسی نه وه ی نه و کوپوتی بکه نه وه.
 عهریعت چهند کبلومه ترن له سلیمانیه وه دور بوه.

نه م کاره سانه بنگومان کاری گردونه سر پاشه پژوی ناوچه که و، زه مینه ی
 لاواز بون و روخانی میرابه تییه که شی خوش کردو.

بابی عالی نه یوست ولایه تکانی عیراق بخاته وه ژیر ده سلانی راسته وخو.
 پنشتر چهند جارئ هه ولی دابو. والی له نه سته موله وه دانه ترا. به لأم همو جارئ له
 نه لجامی پیلانگیتانی مه مالیک دا سه ری نه نه گرت و، سره نجام والیه که له

«مه‌مالیک» دانه‌نرا و، بابی عالی به ناچاری قبولی نه‌کرد.
 داود پاشا به هیز بو بو. هه‌ولی نه‌دا سه‌ره‌خو بن. بابی عالی برپاری دابو
 کوتایی به ده‌سلاتی مه‌مالیک بهیتن. بۆنم مه‌به‌سته عه‌لی ره‌ضا پاشا ناماده‌یی
 خزی ده‌ریئ.

عه‌لی ره‌ضا والی حه‌له‌ب و، شاره‌زای کاروباری عیراق بو. بۆنه‌وی له‌م
 نه‌رکه‌دا سه‌رکه‌وتو بن. سه‌ره‌های حه‌له‌ب، سولتان ولایه‌ته‌کانی به‌غداد و موسل و
 دیاره‌کرشی بن سپارد.

عه‌لی ره‌ضا هیزی ساز دا بۆ سه‌ر به‌غداد. داود پاشا ویستی به‌ره‌ه‌لستی
 بکات. پاش ماوه‌یه‌ک جه‌نگی ره‌وانی و پرۆپاگانده و هه‌ندی ورده‌ شه‌ر، هیزه‌کانی
 عه‌لی ره‌ضا له‌ ره‌به‌یی دوه‌می ۱۲۴۷ک / نه‌یلولی ۱۸۳۱ز چونه‌ به‌غداوه. داود
 پاشا خزی به‌ ده‌سته‌وه‌ دا. عه‌لی ره‌ضا به‌ گیرای ره‌وانی نه‌سته‌مولی کرد. له
 کۆنه‌وه‌یه‌کیش دا که نه‌بو نه‌رمانه‌کی سولتانی تی دا بخوینرتته‌وه‌ عه‌لی ره‌ضا
 مه‌مالیکی ته‌تلوعام کرد. به‌مجوزه‌ کوتایی به‌ ده‌سلاتی مه‌مالیک هات.

- ۱۸ -

لابردنی داود پاشا (۱۲۴۷ک / ۱۸۳۱ز) و، پاش نه‌مه‌ش به‌ ماوه‌یه‌ک
 مردنی عه‌بباس میرزا (۱۲۴۹ک / ۱۸۳۳ز)، کاری له‌ روداو‌ه‌کانی سلیمانی کرد.
 عه‌بباس چای ته‌ماعی بری بوه‌ کوردستان. بۆنه‌و مه‌به‌سته‌ پشتیوانی له
 مه‌حمود پاشا نه‌کرد. به‌ مردنی عه‌بباس، مه‌حمود پاشا پشتیوانیکی به‌ هیزی له
 ده‌س دا. به‌ لیخران و گیرانی داود پاشاش، له‌ دوزمنیکی سه‌ره‌خت و خۆنه‌خوئ
 رزگاری بو. به‌و هیوایه‌ی سه‌رله‌نوی بگه‌ریتته‌وه‌ سه‌ر ته‌خته‌که‌ی خزی گه‌رایه‌وه
 سلیمانی و، به‌ روانه‌ت له‌ گه‌ل سلیمان پاشای برای دا ناشت بووه‌و، زیانیکی
 گوشه‌گیری بۆ خزی هه‌لبژارد. به‌لام رۆزی نه‌لخایان دیسان که‌لکه‌له‌ی حوکمرانی له
 که‌لله‌ی دا.

له‌ کاتیک دا سلیمان پاشا چو بو بۆ له‌شکرکشی بۆ سه‌ر ره‌واندز، مه‌حمود
 پاشا هه‌لات بۆ که‌رکوک. عه‌لی ره‌ضا پاشا بانگی کرد بۆ به‌غداد و، به‌ ناوی
 یارمه‌تی دانی والی موسله‌وه‌ ناردی بۆ موسل. له‌وی خزی ده‌سه‌سه‌ر ره‌وانی
 نه‌سته‌مول کراو به‌لاوه‌شیان به‌ نوکه‌ره‌کانی کرد (۱۲۵۰ک / ۱۸۳۴ز). (۲۳)

- ۱۹ -

که‌ مه‌حمود پاشا له‌ کوردستان دور خرایه‌وه‌ سلیمان پاشا نیتر هیچ
 سئوزمنیکی نه‌ما به‌ره‌ره‌کانی له‌ گه‌ل بکا. به‌ ناسوده‌یی که‌وته‌ به‌رتوه‌بردنی
 کاروباری ولات. به‌لام رۆز نه‌مایه‌وه‌ مرد (۱۲۵۴) له‌ گردی سه‌یوان له‌ سلیمانی
 ناشیان. نه‌حمه‌د به‌گی کوری له‌ جینگه‌ی نه‌و بو به‌ پاشای بابان. «نالی» به‌م

بۆنه يەوە شیعەرنکی هۆنیو تەوە ستایشی هەردوکیانی کردووە، و شیوەنە بۆ مردنی سلیمان پاشا و ستایشە بۆ نەحمەد پاشا، سالی مردنیشی بە حسابی نەهەجد دیاری کردووە. (٣٤)

- ٢٠ -

شیخ مەرفی نوێی بەکێ بوو لە پیاو بە تەمەنەکانی سلیمانی. لە قەلاچولانەو تا دروستکردنی سلیمانی، و داوی ئەوەش بە نەجەب سالی زیاتر هاوژەمانی پاشا و میرەکانی بابان، و شایەتی روداوەکانی ناوچەکە بوو. شیخ مەرف بەرەمێکی زۆری بە جێ هێشتو، بەلام توخنی روداوەکانی ناوچەکە نەکەوتو، و هیچی لە سەر نەنوسیو. چەند نامەیەکی لە دوا بە جێ ماو، نەمانە نرخی مێژوبیان هەبە.

شیخ مەرف زۆر بیتزار بوو لە لەشکرکێشییەکانی نێران، و لە ململانێ و ناگۆکیی ناوخۆی میرەکانی بابان، لەو نامانەدا بە جێ ماوێ بە لایەنی کەمەو ٢ جار و لە ٣ سەرەمی جیاوازا و یستوێتی سلیمانی بە جێ بهێلن:

- جاری یەکەم نامەیەکی شیعەری دورودرنزی بۆ سولتانی عوسمانی نویو. سکالا لە دەس هەلومەرجی ناارامی ناوچەکە، و پەڕیو بەرانی خراب نەکا، و داوای لێ نەکا شۆتینکی تری بۆ دیاری بکا کۆچی بۆ بکا.

- جاری دوو نامەیەکی بۆ داود پاشا نویو، لەویش دا هەمان داوای دوبارە کردۆتەو.

- جاری سێیەم نامەیەکی بۆ عەلی رەضا پاشا نویو، داوای لێ نەکا بە خاوەنخانەو بیکۆتێزێتەو بۆ کەرکوک، و پێویستەکانی ژبانی لە داھاتی بەشیر و ئەو ناوچانە بۆ داوێن بکا، وەک لە سەرەمی داود پاشادا بەلێنی بێن دراو.

یستەکە ی شیخ مەرف نەهاتۆتە دی، حا حۆی دواجار وازی لە گۆچکردن هێناو، یا داواکەیان جێبەجێ نەکردو، یا قازانجی دەولەت و والیکان لە مانەوی شیخ دا بوو لە سلیمانی، دیار نییە. شیخ مەرف سالی ١٢٥٤ ک (١٨٣٨ ز)، کە هەمان سالی کۆچی سلیمان پاشای ئەوێرە حەمان پاشایە، مردو، و لە گردی سەیان بە خاک سپێردراو. (٣٥)

- ٢١ -

نەحمەد پاشای کۆری سلیمان پاشا، پیاویکی هەلکەوتوی پۆشنبیر و شارەزای کاروباری بەڕێوەبردنی دەولەت بوو. لەو ماو کۆرتە ی حوکمرانی دا دەستی کردو بە نەهجامدانی چەند کاری گەرنک لەوانە:

- هەولێکی زۆری داو بۆ ڕێکخستەوێ هێزی چەکدار «نیزام» لە سەر شێرە ی سەپا ئۆتیهەکانی دنیا. چوار تێپی هەزار کەسی ڕێک خستو. یلە ی سەپای بۆ دیاری کردو، و مەشق و جلەبەرگ و مۆچە و چەکی بۆ داوێن کردو. (٣٦)

- پایه خنکی زوری داوه به خویندن و خوینده‌واری. مزگه‌وتی تازه‌ی دوست
 کرده و، ریزی مه‌لاکانی گرتوه و، ژبان و پیوسته‌یه‌کانی دابین کردن. گوندی له
 سه‌ره‌قف کردن و، کتیبخانه‌کی مزگه‌وتی گهری ناوه‌دان کردۆتوه. ژماره‌یه‌کی
 زوری کتیبی بۆ گریون یا به نویسنه‌وی داوه. نه‌نانه‌ت دوا‌ی دور‌خرانه‌وه‌شی له
 کوردستان به‌رده‌وام کتیبی به نرخ و نایابی بۆ نه‌م کتیبخانه‌یه ناردۆتوه. دوا‌ی نه‌و
 هه‌مو‌کاره‌سانه‌ی به سه‌ر سلیمانی و کتیبخانه‌که‌دا هاتره تا ئیستاش ده‌یان کتیبی به
 نرخ که نه‌حمه‌د پاشا وه‌قفی کرده هیشتا له کتیبخانه‌ی نه‌وقامی سلیمانی دا‌ماوه.
 هه‌ر له‌م سه‌رده‌مه‌دا شیعری به له‌جی باهان گه‌شه‌ی کرد و، «قوتابخانه‌ی
 شیعی باهان» له لایه‌ن ۳ کوچکی هه‌لکه‌وتو: نالی، سالم و کوردیه‌وه، دامه‌زێرا.
 - هه‌ولێکی زوری داوه بۆ چه‌سپاندنی ناسایشی سه‌ر و سامانی هه‌لکی
 و، سزادانی هه‌رده و پنگر و چه‌ته.
 - هانی کشتوکال و بازرگانی و پیشه‌سازی داوه...

- ۲۲ -

چه‌ند سالی بۆ مه‌حمود پاشا دور‌خرا به‌وه بۆ تورکیا. سه‌ره‌نجام ده‌ولت
 به‌خشی و، پنگه‌یان دا به‌گه‌رتنه‌وه بۆ کوردستان. والی ی به‌غداد، علی ره‌ضا
 پاشا، داینا به‌وه به پاشای باهان و نه‌حمه‌د پاشای کیشایه‌وه به‌غداد (۱۲۵۶ ک /
 ۱۸۴۰ ز).

مه‌حمود پاشا نزیکه‌ی سالی حوکی سلیمانی کرد. علی ره‌ضا نه‌می لا‌دا
 و، نه‌حمه‌د پاشای له‌جیگه‌ی داینا به‌وه. مه‌حمود پاشا به‌خزی و خیزان و
 ده‌سپێنه‌ده‌کان به‌وه دیسانه‌وه هه‌لات بۆ نێران (سه‌ره‌تای ۱۲۵۷ ک / ۱۸۴۱ ز).

- ۲۳ -

له نه‌نجامی گه‌ستوگۆگانی نه‌رزۆم دا، لیژنه‌یه‌کی چوار قۆلی نێرانی،
 تورکی، روسی، نینگلیزی خه‌ریکی دیاریکردنی هه‌تله‌کانی سنوری نێران -
 عوسمانی بۆن. هه‌ردو ده‌ولت له ناوچه‌کانی سنوردا کێشه و گه‌یروگه‌ڕه‌تیان بۆ
 به‌گه‌ری دروست نه‌کرد و. زۆریان له دانێشتوانی سه‌ر سنوره‌کان نه‌کرد بۆ نه‌ه‌ی
 خه‌بان به‌هاوولاتی نه‌و ده‌وله‌ته‌ ساغ به‌که‌نه‌وه. نه‌حمه‌د پاشاش هه‌ولێکی زوری دا
 له ناوچه سنورییه‌کانی خزی دا بۆ نه‌ه‌ی به‌لای عوسمانی دا رایان بکێشن.
 کاربه‌ده‌ستانی نێرانی لێ ی داخ له دل بۆن. چه‌ند جاری گه‌زانه‌یه‌ان لێ نه‌کرد و،
 داوا‌ی دور‌خسته‌وه‌یه‌ان له‌کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی نه‌کرد.

نه‌حمه‌د پاشا ته‌یو‌ست ناسایش له ناوچه‌کی خزی دا بیاریزی. له سنوری
 نێرانه‌وه چه‌ند جاری ده‌ستدریژی ته‌کرایه سه‌ر ناوچه‌ی باهان و، نالانی نه‌کرا و،
 نه‌که‌رانه‌وه هه‌ورامان. نه‌حمه‌د پاشا، بۆ ته‌من کردنیان، هه‌لی کوتایه سه‌ریان و

زهره‌تکی زوری لن دان. نیران نه‌می کرد به بیانو دیسان شکاتی له نه‌حمده پاشا کرده‌وه. گاربه‌دهستانی عوسمانی نیت به تما بون ده‌سلاتی میرایه‌تیه‌کان نه‌هیلن. والی به‌غداد بۆ هه‌لن نه‌گه‌را بۆ دورخسته‌وه‌ی میره‌کانی بابان و، هه‌له‌کاندنی بناغه‌ی ده‌سلاتیان. شکاتی نیرانیه‌کانی کرد به بیانو، نه‌حمده پاشای بانگ کرده به‌غداد و، به بیانوی نه‌وه‌ی ده‌ستدریژی کردوته سهر ناوچه‌یه‌ک که له ژهر ده‌سلاتی نه‌ودا نییه، له به‌غدا گلی دابه‌وه (مارتی ۱۸۴۲ز). عه‌بدوللا به‌کی برای بۆ سه‌ره‌رشتی ناوچه‌که دانرا. (۲۷)

- ۲۴ -

مه‌حمود پاشا له سلیمانی که هه‌لات په‌نای بۆ ره‌ه‌ساقولی خانی والی ی نه‌رده‌لان برد (سه‌ره‌نای ۱۲۵۷ک / ۱۸۴۱ز). (۲۸)

ره‌ه‌ساقولی خان کوری خه‌سه‌وه خانی ناکام بو. دایکی کچی فه‌تعه‌لی شا و توپاخانی هاوسه‌ری کچی غه‌بیاس میرزا و خوشکی محمه‌ده شا بو. له‌م رینگه‌یه‌وه نزیک هه‌ر له ده‌ربار. پاش نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک مه‌حمود پاشا به په‌ماه‌ری لای والی مایه‌وه، ره‌ه‌ساقولی خان و نه‌یا خانم بردیان بۆ سهردانی شا. شا له دوی بینیان خه‌له‌تیی به‌نرخ‌ی دانی و رینگه‌ی دان بگه‌رینه‌وه کوردستان. فه‌رمانی به ره‌ه‌ساقولی دابو که دوی گه‌رانه‌وه‌یان پرس و راوێژ به وه‌زیر و گه‌وره پیاوه‌کانی نه‌رده‌لان بکهن، نه‌گه‌ر به چاکیان زانی مه‌حمود پاشا بگه‌رنه‌وه سه‌ر کاری خوی له سلیمانی و ملۆزمه‌که‌ی ده‌ر بکهن.

والی له گه‌رانه‌وه‌دا بۆ کوردستان پێش نه‌وه‌ی بچینه‌وه ناو شاری سه‌ه له باختکی که‌ناری شاردا خینه‌وتی هه‌لدا و، که‌وته سازدان و کوژکردنه‌وه‌ی هینز، به نیازی دانا‌نه‌وه‌ی مه‌حمود پاشا به حاکمی مولکی بابان. له‌شکرته‌کی زۆر پۆشته‌ی ناماده کرد. هینزه‌که‌یان کرد به دو به‌شه‌وه:

- به‌شینکیان به سه‌رکردایه‌تی نه‌مانوللا به‌کی وه‌کیل له گه‌ل مه‌حمود پاشا نارد بۆ سه‌ر سلیمانی.

- به‌شه‌که‌ی تریان له گه‌ل والی له مه‌ریوان بارگه‌یان خست.

مه‌حمود پاشا و له‌شکره‌که‌ی هینا هوی به‌بن شه‌ر گه‌یشه‌ نزیک

سلیمانی. (۲۹)

له‌و کاته‌دا دوامیری بابان نه‌حمده پاشا ده‌ستی له کارکێشراوه‌وه به ده‌سه‌سه‌ری له به‌غداد نه‌ویا. گاروباری بابان به عه‌بدوللا پاشای برای سپێردرا بو. ده‌وله‌تی عوسمانی خه‌ریکی ته‌واو کردنی پێش‌خوێنی له ناوهردنی میرایه‌تی بابان بو.

عه‌بدوللا پاشا له نامه‌یه‌ک دا، که له رۆژی ۵ ی جیمادی الاخری ۱۲۵۸ / ۱۴ ی ته‌موزی ۱۸۴۲ دا به بۆنه‌ی نه‌م شه‌ره‌وه نو‌سی‌رتی. له رینگه‌ی نه‌حمده

پاشای برابره ناردویه تی بز کار به دهستانی عوسمانی. نه حمده پاشاش نامه گه ی بز
سهر عسکری رزم له نه رز رزم ناردوه، ره وتی روداوه کان به مجزوه نه گیتنه وه:
«له هاتنی والی ی سه و مه حمود پاشا بز سهر سنوری ولایه تی شاره زور و،
له ده ستر تر یانم ناگادار کرد بون. در تژیی باسه که به مجزوه به:

ره ضا قولی خان والی ی سه بو دانانی مه حمود پاشا له سلیمانی به هیزکی
زوره له سه وه به پی گه وت تا گه یشته سهر سنوری شاره زور. له همر لایه که وه
نازاه و پشیریان نایه وه. له شکری هور امانیان نارد مه حاله کانی کر لعه نبر و
هله به یان داگیر کرد. له لایه کی تر وه مه حاله کانی قزلجه و تهره تول و نالان و
سیوه یلیان گرت و، پیروی خویان بز حوکمرانی له سهر دانا. له بهرنه وه ی کار بهم
را ده به گیش و پی ی بیگانه داخلی مولکی مه حروسی شاهانه بو، غولام ناچار
بو له شاری سلیمانییه وه بز پاراستنی سنوره کان چومه شاره زور. حسین ناغای
نه ندرونی و حاجی محمد ناغای میرناخوری پیشوم نارد لای والی ناوبراو که
نم جزوه جولان و ره تارانای بهرام بهر مه مالیکی مه حروسی شاهانه ی نه نوتن،
به ترواری پیچه وانای مه رجه کان و قانونه کانی نیوان هردو ده ولته. نه گهر هدر
کاتی لای کار به دهستانی ده ولته تی خویان به هانه به کیان به ده سه وه بن، پیشانی
بدن بز نه وه نیمه ش هولی چاره سه رکردنی بده بن، نه گینا دهس له کارانه
هله بگرن و. ناوچه داگیر کراوه کان به جی بهیلن و بگه رینه وه، والی ناوبراو قسه ی
حسابی قبول نه کرد، به زوری له شکره که ی مه غرور و به قسه ی نه وان وایان زانی
بو له زوری له شکره که یان نه ترسم، دو مه نزلی تره اتنه پینشه وه تا گه یشته
پینجوتن له وی خیره تیان هله دا. له وه بن ناگا بون که من له لیتیر سینه وه ی شه هریار
و گله یی داوه ر سل نه کم نه له ترسی زوری نه وان.

من بز دورینی هینواش هینواش مه نزلنکم نه کرد به دوان و سنیان تا
که یشته لای قزلجه بز نه وه دهستی ده ستر تر ی بز سهر مولکی پاریز زوای
شاهانه کورت بگه بنه وه و، شونه گیراوه کان به جی بهیلن و بگه رینه وه، که لکی
نه بو و به هیچ جیه که نه گه یشت. نه ر زوای من گه یشته قزلجه، نه و شه وه والی
هه زار کهس سواری به سه رکردایه تی نه مانوللاخان (راسته که ی میرزا
هیدایه تول لایه)، کورده زای محمد ره شید به گ، که له به نه مال که وره کانی
کورده ستانه، بز دانانی مه حمود پاشا له سلیمانی نارد بو و، ۷ ده تفه نکجی به
سه رکردایه تی قوباد به گی فه راشباشی له رتگی شاخه وه نارد بز دهر یند، که له
پشتی نوردوی منه وه بو بز نه وه رتکه له من بگرن. چونکه نه وه رتگی هاتوجوی
نیمه بو، نیمه شیان به تاقمیتی کهم نه زانی. خونی له گه ل پینج شهس هه زار
سواره و تابورنگ نیزام هانه سهر نوردوه که ی من... شه به ناچاری نیکه ی گرتم.
پشت به خوا که وتینه به رنکاری. له نزدیک نوردوه که ی نیمه وه هدر دولا له به کیان
دا. پاش نیو سه عات سن چاره که به پی ی نایه تی: «کم من فنه قلیله غلبت فنه

کثیره باذن الله، سره‌رای که می‌نیمه و زوری نه‌وان توانای به‌ره‌لستیان نه‌ما و
میدانیان به جتن هشت و شکان، نریگی نیوسه‌عات دویان که‌وتین و گه‌راینه‌وه.
نه‌گه‌رجی میدانی شه‌که نه‌ری عیراق بو، به‌لام له نیوسه‌عات زیاتر دویان
نه‌که‌وتین نه‌وکه‌له سنور تن به‌مین، له بیتش شه‌که‌ش دا هه‌مو عه‌سکه‌ره‌کافان
تن گه‌باند بو که به هیچ جزئی له سنور تن نه‌مین.

نه‌و شه‌وه له شوتنی شه‌که‌دا ماینه‌وه، به‌یانی زو به‌سندنه‌وه‌ی سلیمانی
له ده‌س نه‌مانوللاخان و محمود پاشا رومان کرده سلیمانی. قریاد به‌گ که سر
پنگی له نیتسه گرت بو، به بیستنی شکانی والی هه‌لات و، محمود پاشا و
نه‌مانوللا خانیش که جویوه سر سلیمانی، به بیستنی گه‌رانده‌ی من و هه‌والی
تیشکانی والی، شار و ناواییه‌کانی نریکیان تالان کرد بو. چه‌ند که‌سینکشیان به
نا‌ره‌وا کوشنوه. که‌لویه‌لی تالان‌کرایان به ولاحی ناغایان و نۆکه‌ره‌کانیان و
قه‌تارچییه‌کان گواستۆته‌وه. به‌سندنه‌وه‌ی نه‌م تالانییه دویان نه‌که‌وتین چونکه
نه‌بو بچینه ناو سنوری نه‌وانه‌وه. نه‌وش به‌ن فرمان و بیستی ناصه‌فانه نه‌که‌را.
ده‌ستان له هه‌مر نه‌و که‌لویه‌ل و نیستر و مابین و ره‌وه و که‌له‌یه هه‌لگرت.
ناوچه‌کانی شاره‌زور که‌داگیریان کرد بو هه‌مویان تالان کرده. چه‌ند ژن و پیاویان
کوشته. سق سه‌د خیزانیان بۆ لای بانه راگواستوه.

من که گه‌بشته‌وه سلیمانی مه‌مله‌کەت ویران و تالان کرا بو، زه‌ره‌ر و زیانی
که نه‌م جاره به هۆی ره‌ضا‌قولی خانی والی ی شه‌وه به سلیمانی و ناوچه‌کانی
شاره‌زور گه‌یشنوه. له حساب نایه‌ت» (٤٠)

عه‌بدوللا پاشا زۆر له سر تیشکانی والی و، نه‌و زه‌ره‌ره گیانییه‌ی له
هیزه‌که‌ی گه‌وره‌پیاوانی نه‌رده‌لان و، ناووناوبانگی والی که‌وته، نه‌دواوه.

میترو‌نوسه‌کانی نه‌رده‌لان هۆی نه‌م تیشکانه نه‌ده‌نه پال خیانه‌تی مهربزا
هیدایه‌توللای وه‌زیری والی. وانه‌گیر نه‌ره کاتن والی له تاران بو له کۆرپکی
تایبه‌تی حۆی دا هه‌ره‌شه‌ی کوشنی له میرزا هیدایه‌توللا و میرزا جه‌عه‌وه‌ی کوری
کرد بو. میرزا هیدایه‌توللا ترسی نه‌وه‌ی نه‌مین که نه‌که‌ر والی به سرکه‌وتوبی له
سه‌فهره‌که‌ی بگه‌رتنه‌وه نه‌م له ناو بیات، له‌به‌رنه‌وه گوايه: هه‌م ته‌گیرنکی خرابی، به‌
دابه‌شکردنی هیزه‌کانی والی کرده و، هه‌م به نه‌هینن پتوه‌ندی له گه‌ل عه‌بدوللا
پاشادا هه‌به‌وه. له جموجولی له‌شکه‌ره‌کیان ناگاداری کرده. (٤١)

ره‌نگه نه‌مه بیانوبین بۆ نه‌و شکسته قورسه‌ی به سر والی دا هاتوه. نه‌کینا
هیچ به‌لگه‌یه‌ک نه‌نه‌وسا و نه‌نیستا به ده‌سته‌وه نیه پشتیوانی له‌م قسه‌یه‌ی
میترو‌نوسه‌کانی نه‌رده‌لان بکا. میترو‌نوسه‌کانش یه‌ک له دوا یه‌ک قسه‌کانی
نه‌وانه‌ی پینش خویان دوباره کردۆته‌وه.

دوا ی نه‌م روداوه وائی له کار خرا.

نه‌م تیشکانه، نه‌وی راستی بن، تیشکانی محمود پاشا و پاشابه‌تی بابان

عبداللہ بہگ کہلکہلہی میراہتی لہ سہری دابو، شہویک لہ گہل
نوکہرہ کانی ہلات بزہمداد، نہجیب پاشا بہ خوشیوہ پیشوازی کرد، نہجیب پاشا
نہیوست دہسلاتی نم بنہمالہ خوچن بیانہ لہ بنہرتوہ ہلثہکتین، بن ی خوش
بومیرہ کانی بابان لہ ناو خویان دا ناگزک بن، نہجیب پاشا لہ لشکری ساز دا بز سہر
نہحمد پاشا لہ نزدیک کویہ بارہ گای خست، ہیزہ گہی نزدیکہی ۳ ہزار کس نہبو،
عبداللہ بہگ چاوساخی لشکر بو، نہحمد پاشا ہیزہ کانی خزی سازدا، فوجہکان
و سوارہی نیلہ کانی کوردی کز کردوہ، نہویش لہ نزدیک کویہ ہرامبہر نوردوی
تورک بارہ گای دانا،

شہویک نہبت بہ توفان و گیزہلوکہ و رہشہا، چمد سعاتن درتوہ نہکیشن،
توفانیکی بن وینہ نہبت، تہنگینک بہ ہزی گیزہلوکہوہ ہر نہہستوہ سہر نہرز،
گولہیہکی لٹ دہرنہجٹ، لہشکری بابان و انہزانن شہہیخونی تورکہ، نہمانبش
ہر کہسہ لہ ناستی خویہوہ دس نہکا بہ تہقہ، نہحمد پاشا زور ہول نہدا
نارامیان ہکاتوہ و تہقہ راہکرن، کہلکی ناسن، لہشکر ہلاوہی لٹ نہکرن، نہحمد
پاشا بہ نانومندی سواری ولاخہ گہی نہسن و نہگہرتوہ سلیمانی، لہشکری بز کو
ناکرتوہ، نہجیب پاشا ہیزہکی ۲ ہزار کہسی لہ گہل عبداللہ بہگ نہنیرٹ بز
راوانانی، نہحمد پاشا ہر نہوہندہ فریا نہکہوٹ خیزان و دہسپتوہندہ گہی دہریاز
ہکا و، رو نہکاتہ مہریوان، عبداللہ بہ پلہی پاشا لہ لایہن نہجیب پاشاوہ بہ
قایقماقی سلیمانی دائہنری (۱۲۶۴ ک / ۱۸۴۸ ز)، (۴۲)

ہروہکو کاروباری میراہتی بابان بہروہ تیکچون نہرؤشت، کاروباری
میراہتی نہردہلانیس بہروہ نہمان خلز نہبوہوہ، ہشوی و ناژاوہ و پاشاگہردانی
تق کہوت بو، خہسروہ خان کہ مرہ (۱۲۵۰) کورہکانی: رہضاقولی خان و غولامشا
خان، ہیشتا مندال ہون، رہضاقولی خانی کورہ گہورہی تہمہنی یانزہ سال بو، لہ
جینگہی باوکی بو بہ والی نہردہلان، لہ ہاتی خزی دایکی کاروباری بہرتوہ نہبرد
ناکوکیی نہوان رہضاقولی و غولامشا و، ہیلانگترانی ژنانی سہر بہ دہریار نہوانی
کور و دایک و، برا و برای تیک دا، ناگزکیہ کانیان و ہا قبول بوہوہ و درتوہی
کیشا سہرہلجام دہریارہی قاحار بیری لوہ کردوہ کہ کوتایی بہ دہسلاتی بنہمالہی
نہردہلان بہتین، کہسانی لہ دہروہی نم بنہمالہیہ ہکاتہ حاکمی کوردستان،
ہلومہرجی نہردہلان بہ تہوای شتوا، لہ نہلجامی نم نانارامیہ سیاسیہ دا زور لہ
کہسایہتیبہ ناسراو و دہسلاتدارہ کانی نہردہلان ناوارہی نہملاوہولا ہون، لہ ناو
نہوانہدا دو لہ کہسایہتیبہ رؤشنیرہ ہلکہوتوہکانی نہردہلان: شاعیر و میژونوس،
مہستورہ و، شاعیر و سیاسی، حسہیقولی خانی کوری نامانوللا خانی نہردہلان،

ناواری سلیمانی بون و. همدوکیان به ناکامی له وی مردون.
 مه ستوره، ماهشهره فغانی گچی نه بلخه سمن به گی قادری، کاتی خوی
 وه کو به شتی له نرخی ناشتوبه وهی بنه ماله کدی نه وان و والی ی ندره لان دا درا بو
 به خوسره و خان. مه ستوره، نوسه ری «تاریخ اردلان» یه کتیکه له ژنه هه لکه وتوه کانی
 کورد. سهره رای نه وهی میژوی ندره لان ی نویسه وتوه به شتیکی کرنکی هه واله کانی
 مبرایه تی بابانیشتی له ناو میژوه به نرخیه کدی دا توهمار کردوه. میژوی بابان تا
 راده یه کی زور قهرزازی نم ژنه بلیمه تیه.

حسینقولی خان، به شیعه سبایه کانی هه ندن له روداو کانی سهره می
 خوی، له وانه شهره کدی ۱۲۵۸ ک / ۱۸۴۲ ز، به بیرنکی ورد و هه شتیکی به سوز
 توهمار کردوه و، شیوهی بۆ قوریانیه کانی کردوه.

مه ستوره خوی گۆچی ناچارسی خویان له سنه وه بۆ سلیمانی و، مردنی
 ناوه ختی حسینقولی خانی پورزای و، نینجا نه خوش کهوتی خوی، که نیت له
 تهمه نی ۴۴ سالی دا به سهری دا مردوه، به مجوره نه گپرتیه وه:

«له به ره وه تر باسمان کرد، کاتی که خوسره و خانی گورچی (نهرمه نی)
 که یشته ناوچه ی کوردستان و به به لین و سوتندی فراوان ره زاقولیکانی هه لفریاند
 و به لای خوی دای راکیتشا، محهمه د سولتان خان و سهره به ری پیامواقولانی
 ولایه تی ندره لان مال و زن و مندالی والی و زوریه ی خه لکی ندره لان یان به ره و
 هه ورامان کۆچ دا و له و کاته دا من، نویساری نم دپترانه یه کتی له و کۆچ کردوانه بوم.
 هه ر که که یشته شوتنی که ناوی هوشبارانیه، حه من سولتانی هه ورامی به پیری
 کۆچ کردوانه وه هات و به شینویه ک که شایانی یله و پایه یان بۆ ری و ره سمی
 پیتشوار لی کردنیانی به جی هینا.

له و ده مه دا خان نه حه مد خان که له گه ل والی دا دوری نیر یه ک قه پیلک و
 نه مستیره ی یه ک بورج بون، فهرمانه وای مهربان بو، سه به رت به وهی که والی له
 گه لی دا نیرانیان خوش نه بو، نه مه ی به هه ل زانی و، به ره و ناوچه ی هه ورامان
 هات و مرخی له گرتنی کۆچ کردوه کان خوش کرد بو، به لام هه ر که دیتی خه لکه که
 به جاری ده ستیان له گیانی خویان شوشته و هه روا به ناسانی خویان به ده ستیه
 ناده ن، له و کاره کهایه وه.

نه و شه وه کۆچ کردوه کان که له هه زار که س زیاتر بون، له گوندی هوشبارانیان
 به سهر برد. بۆ سه به یینی که هینتتا رۆژ هه ل نه هات بو بنه و باریان رادا و له
 رینگه یه کی ناهه موار و سه خته وه، که هه لوی به سه ردا فیه یا به ری ده وه ری و مانگی
 بۆ سوکی ناسمانی لینه تن به ری با ده که وته خواری بۆ نیر که نده لان و هه لدیری
 به مستی و هه پرون به هه پرون ده بو، تن به رین و به گوندی له گونده کانی شاره زور
 که یشتن، که نیری سه رکه ته و له وی لی ی گیرسانه وه، نینجا له وینه محهمه د
 سولتان و میرزا عه بدوللای موشی باشی چون بۆ سلیمانی و به خزمه ت عه بدوللا

پاشای باهان که پشتن و پی و ره سمی پیشسواز لن کردنیانی به جن گه یاند و
پیاماقولیکی له ته کیان دا نارد بز ناوچه ی شاره زور، بز نه وی نو خه لکه به سر
گونه کانی شاره زوردا بیه شرنه وه و دابین بکرتن.

له باسی خونجه ی باخی حوسره وانی، نویاوه ی بیتانی کامه رانی،
نه مانوللاخانی ثانی دا له بیرمان کرد له وه بدوین که لهو کاتانه دا دلسوزانی گیان
فیدای نهو زاته هه ده سته به کیان که و تنه ولاتیکه وه و هه به نکیان له بهارنیک دا
گیرسانه وه. حوسه یین قولیخانی مامی نه مانوللاخان که پورزای من، نویاری نم
کتنبه ش بو، روی له سلیمان کرد و بهو په پی پتزه وه له وی پیشسوازی لن کرا و
گیرسایه وه و کاتیکیش هه والی کزچی نیمه ی بیسته وه خه لکینکی زوری به نه سب و
هینتره وه نارد، سه د که من له به ماله ی نیمه به گوتزنه وه و له لایه ن خوشیه وه
جینگه ی هینورین و گوزه رانی بز نامه ده کردین و هه به که ی به پی ی پنداو یستی
خوی کومه گ و یارمه تی ده دا و له خزمه تی دا کاتمان به خوشی به سر ده برد، به لام
پاش جه نانت، چاره نوی خودا له خوش گوزه رانی نیمه رازی نه بو، نه وه بو له روزی
۱۴ ی مانگی زلیحجه ی ۱۲۶۳ ک (۱۸۴۶/۱۱/۲۳ ز) دا جه نابی حوسه یین
قولی خان نه خوشی به سدی دا زال بو، له ماوه ی شهو و روزنیک دا گیانی به
به هه شتی به رین شاد بو و له پرسه که ی دا هه زاران سینه ی به هه ل دران و منی
مه ستوره ی سهر لن نشیرو و ده ربه ده ریش له دوری لیک دابرائی نهو گیانه نازیزم
دوست روزنیکه له ش و روم به به لای تای نه خوشیه وه ده تلپته وه. بزاین خودا چیمان
به سر دین و ناره زوی به چه ...» (۴۳)

مه ستوره بهم نه خوشیه کزچی دوا یی کرده. به مجزوره نم دو که سه
هه لکه وتوه له سلیمانی کوتایی به زیانیان هات.

«سالم» که به ده ربه ده ریش گه پشتوته «حیلله» وتوبه تی:

ناخ و داخ دل غافلله نازانن قیسمه ت چی ده کا

نهمرق و الیرم به لام ناخو به یانی کریم ده با

شتری ته قدیر که بیشکه وت. راتده کیشی و توده روی

کاتن ده یزانی که وا خستریه نار دامی به لا.

- ۲۸ -

نه حمده پاشا، پاش نه وی له به رده م نه جیب پاشادا شکا، سهر دانیکی والی
ی نه رده لانی کرد. به موه قه ت له ره وانسهر جینگیر بو. هه ندی له گه وره کانی باهان
به لینیان پی دا هاوکاری به کن. جارتیکی تریش هه ندی هتزی کو کرده وه، به لام له
که ناری روباری سیروان عه بدوللا پاشا جوه سهریان و راوی نان. دوا ی چهند مانگن
مانه وه له ره وانسهر به لای کرماشان دا به رهو شه مزینان به پی که وت. چهند مانگن
له لای سید طه های شه مزینان مایه وه. له ویتوه جوه موسل خوی به ده سته وه دا.

به کسر رهوانه‌ی نه‌سته‌مولیان کرد.

نه‌حمود پاشا له نه‌سته‌مول ماوه‌یه‌ک دوس به‌سەر بوو. نیزنی له ده‌ولت خواستوه و چوه بۆ پاریس. دو سالی له‌وی ماوه‌توه. دوا‌ی گه‌رانوه‌ی بۆ نه‌سته‌مول له به‌ر لی‌هاتویی چ‌ه‌ند جارێ کر‌اوه به والی له حیجاز، یه‌مه‌ن، وان، نه‌زهرۆم. پاشاوه‌ی ژبانی له نه‌سته‌مول به‌ سەر بر‌دوه. (٤٤)

- ٢٩ -

دوا‌ی نه‌م روداوه ره‌ضا‌قولی خان لی خرا. ته‌نانه‌ت یه‌کێ له بی‌اوما‌قوله‌کانی سه‌ی نارد بو بۆ تاران بۆ رو‌نکردنه‌وی ه‌زی تیشکانی، له‌وی گر‌تیان و کر‌شیان. مه‌حمود پاشا ماوه‌یه‌ک سه‌رگه‌ردان بو. بانگ کر‌ا بۆ ده‌ربار. خ‌زی چو بۆ تاران و ده‌سه‌ری‌شوه‌نده‌کانیشی له سه‌و بلوکه‌کانی نی‌شته‌جێ کر‌ان. سالی ٨ ه‌زار ته‌م‌ن مو‌چه‌یان له «مالیات» ی کورده‌ستان و بری‌یه‌وه. ٥ سال له نیران مایه‌وه تا مه‌مه‌دشاهی قاجار مرد (١٢٦٤ک / ١٨٤٨ز).

مه‌حمود پاشا، مه‌مه‌دنه‌مین به‌گی کوری عوسمان به‌گ، که به‌رازای بو نارد بۆ لای ناصره‌دین شا به‌ریاری چاره‌نوسی بدا. وا به‌ریار درا مه‌حمود پاشا و نه‌وانی له گه‌لێن له سه‌رده‌شت نی‌شته‌جێ بک‌رێن. هاو‌پێ‌کانی مه‌حمود پاشا جێگیر بو‌نیان له سه‌رده‌شت په‌سند نه‌کرد. زۆریان به‌ریاریان دا به‌گه‌ڕێته‌وه ولاتی خ‌زبان. مه‌حمود پاشا خ‌زی و چ‌ه‌ند که‌سێ مایه‌وه. نه‌ویش به‌ریاری دا خ‌زی به‌ ده‌ست عوسمانییه‌کانه‌وه بدا. خ‌ه‌یزانه‌که‌ی نارد‌وه بۆ سلیمانی و، خ‌زی له پێ‌که‌ی شاره‌زوره‌وه له گه‌ل کوره‌کانی؛ نه‌وره‌حمان و حه‌مه‌سالح و عه‌بدوللا، بێ نه‌وه‌ی لا به‌داته سلیمانی به‌ره‌و به‌غدا به‌ رێ که‌وت. نه‌جیب پاشا به‌رێزوه پێ‌شوازی کرد. پاش ماوه‌یه‌ک به‌رێ کر‌ا بۆ نه‌سته‌مول. تا مرد جارێکی تر پێ‌که‌یان نه‌دا به‌گه‌ڕێته‌وه کورده‌ستان. (٤٥)

- ٣٠ -

عه‌بدوللا پاشا له سلیمانی به‌ قایم‌قام دانرا. نه‌جیب پاشا لا‌برا (١٢٦٥ک / ١٨٤٩ز) عه‌بدولکه‌ریم نادر کر‌ا به والی. نه‌میش ١٨ مانگ مایه‌وه. نه‌ویش لی‌خ‌را مه‌مه‌د وه‌جیه پاشا دانرا. پاش ١٠ مانگ نه‌ویش لا‌برا نامیق پاشا دانرا (١٢٦٦ک / ١٨٤٩).

نامیق پاشا، عه‌بدوللای بانگ کرد بۆ به‌غداد و گلی دا‌یه‌وه. له جێ‌که‌ی نو نی‌سماعیل پاشای دانا به‌ موته‌سه‌ره‌رفی سلیمانی. به‌مه‌ کوتایی هات به‌ میرایه‌تی با‌بان.

دوا‌ی نه‌وه‌ی عه‌بدوللا پاشا ماوه‌یه‌ک له به‌غداد دوس به‌سەر مایه‌وه ره‌وانه‌ی نه‌سته‌مول کر‌ا. پێ‌که‌یان نه‌دا به‌گه‌ڕێته‌وه کورده‌ستان. له کاتی شه‌ری قرم دا هاته‌وه به‌غداد بۆ نه‌وه‌ی به‌گه‌ڕێته‌وه بۆ کورده‌ستان بۆ کوژکردنه‌وه‌ی له‌شکر. ره‌شید

- ۳۱ -

له و سه‌ده مه‌دا که میره‌کانی بایان به ده‌سبه‌سری له نه‌سته‌مولی نه‌بن، جارنگیان دیواخانه‌کی نه‌حمه‌د پاشا پر نه‌بن له میوان. عه‌بدوللا پاشای براشی همر له کوزه‌که‌دا نه‌بن، قاوه‌چیه‌که‌ی نه‌حمه‌د پاشا قاوه نه‌گیرئ، چند جارئ به ریز به ناو میوانه‌کان دا دئ و نه‌چن. هه‌مو جار عه‌بدوللا پاشا رو نه‌کاته قاوه‌چیه‌که و ده‌س نه‌با بۆ ده‌می خۆی. نه‌م کاره چند جارئ دوباره نه‌کاته‌وه به جزئی که سه‌رجی زۆر له میوانه‌کانیش رانه‌کیشی. میوان بۆ‌وه‌ی لئ نه‌که‌من. نه‌حمه‌د پاشا و عه‌بدوللا پاشا نه‌میته‌وه. نه‌حمه‌د پاشا رو نه‌کاته عه‌بدوللا پاشا و لئ ی نه‌پرسن: عه‌به نه‌وه بۆچی وات نه‌کرد؟

عه‌بدوللا پاشا نه‌لئ: زۆرم تیتو بو نه‌مویست ناوی خوارد نه‌وه‌م بۆ به‌یتن. نه‌حمه‌د پاشا نه‌پرسن: له باتی نه‌وه‌ی نه‌و نیشاره‌ته ناشیرنه بکه‌ی بۆچی داوای ناوت لئ نه‌کرد؟ عه‌بدوللا پاشا نه‌لئ: قوریان له حوزوری جه‌ناپت دا شه‌رمم کرد له ناو نه‌وه هه‌مر میوانه‌دا قسه بکه‌م.

نه‌حمه‌د پاشا نه‌لئ: عه‌به! تا له ولاتی خۆمان بوین و له‌وتی حاکم بوم و ده‌سه‌لاتم هه‌بوو، خه‌لک ریزی لئ نه‌گرتم، جوی له‌شکری تورکت هه‌تیایه سه‌رم، نیشاش لێره که به که‌سانی که‌وتوین له حوزوری من دا شه‌رم نه‌که‌ی داوای ناو له قاوه‌چیه‌که‌م بکه‌ی؟ به خۆمت بو‌تایه نه‌حه‌ی ... هه‌سه ناوم بۆ به‌ینه! (۴۷)

به‌راویزه‌کان

۱. الکرکوکلی: ۲۶۲ - ۲۶۳: العزای: ۶ / ۲۲۰ - ۲۲۲.
۲. نوار، «داود پاشا»: ۶۱.
۳. الکرکوکلی: ۲۶۹ - ۲۷۰: العزای: ۶ / ۲۳۰.
۴. نصیری: ۱ / ۲۰۶.
۵. الکرکوکلی: ۲۷۲: العزای: ۶ / ۲۳۲.
۶. الکرکوکلی: ۲۷۳.
۷. الکرکوکلی: ۲۷۳ - ۲۷۶: العزای: ۶ / ۲۳۳ - ۲۴۴.
۸. نوار، «داود پاشا»: ۶۶.
۹. نوار، «داود پاشا»: ۱۲۳ - ۱۲۴.
۱۰. الکرکوکلی: ۲۸۲ - ۲۸۶: العزای: ۶ / ۲۵۱ - ۲۵۵.
۱۱. الکرکوکلی: ۲۹۲.

۱۲. الکرکوکلی: ۲۹۴.

۱۳. بوناگاداری زیاتر له سر مولانا خالیدی نه قشبه بندی و خلیفه گانی، پروانه: عبدالکریم مدرس: «یادی مردان»، ۲ بهرگ، چاپی به غداد: د. مهیندخت معتمدی: «مولانا خالد نقشبندی و پیروان طریقت او»، انتشارات پاژنگ. (تهران ۱۳۶۸).

۱۴. کرکوکلی: ۲۹۵ - ۳۰۰: دنبلی: ۲۷۰ - ۲۸۱.

۱۵. دنبلی: ۳۷۱.

۱۶. دنبلی: ۳۷۱ - ۳۷۴.

۱۷. میرزا صالح: ۱۴۴ / ۲ - ۱۴۶.

۱۸. نفیسی: ۲ / ۲۰۷.

۱۹. نفیسی: ۲ / ۲۰۷ - ۲۱۰.

۲۰. نم نامه یه و گه لن نامه ی تر، کاک که مال ره نوف محمده ساغی کردونه ته وه، پهر او تیزی بون نویسون. له کتیبکی تاییه تی دا له سر «نه ده بی نامه نویسی کوردی» ناماده ی کرده. هینشتا ده سنوه.

۲۱. نصیری: ۲ / ۴۲.

۲۲. نصیری: ۲ / ۴۹.

۲۳. نصیری: ۲ / ۵۱.

۲۴. نصیری: ۲ / ۵۲.

۲۵. نصیری: ۲ / ۵۴.

۲۶. نصیری: ۲ / ۶۶.

۲۷. نصیری: ۲ / ۸۶.

۲۸. نصیری: ۲ / ۹۶.

۲۹. نصیری: ۲ / ۹۸.

۳۰. بابانی: ۱۴۸: امین زکی، «تاریخ السلیحانیه»: ۱۵۵.

۳۱. المدرس: ۵۶۶.

شیخ مارفی نودن، لم باره یه وه، نامه کی بون که سینکی نزیک، که رهنگه کاک نه حمده ی کوری بن، نویسه، لیتره دا ده قاوده ق وه کو خوی نه بنوسمه وه:

اسلم علی الولد العزیز وادعو له ولاولاده بطول الحقاء والعافیه فی الدنیا ویموم اللقاء.
کلمت علی بگ بهاب دارنا فی رفع الذخیره عن قرانا، فلم یسمع کلامی، وبعث الی والده ارجو ان یرفع الذخیره عنها، فلم یسمع رجائی. وطلب منی عشرين حقه من الخبز ولیس عندنا من الدقيق ما یکفی حقین، واخلان بانی علی من المعجم من یطلب منی ذلک ولا اجدہ، فبؤذنی بمقاله وفعالة، وانا ضعیف عن ذلک، فعلیک ان تدعو لی ولنفسک واهل بھتک بالحفظ من شر المعجم، لازلم سالمین.

محبت
معروف

که مال رهنوف: هه مان سه رچاوهی ده سنوس.

۳۲. المدرس: ۵۷۷.

۳۳. بابانی: ۱۵۱.

۳۴. نامه شیعه رکی «نالی».

تا فلهک ده وره ی نه دا - صد که و که بی نارا نه بو -

که و که بی میله میاره ک طه لعه تی پهیدا نه بو

تا نه گریا ناسمان و، تم ولاتی دانه گرت.

گرت چه من نارا نه بو، هم لیتی غونچه وا نه بو

تا چه من پیرا له سر، نه صلی دره لختی لانه دا.

فدرعی تازه، خو پرده و بهرز و بوله ند بالا نه بو

تا «سوله یمانان» نه بونه صد دری نه لختی ناخیرت.

«نه حمه دی موختار» ی نیمه شاهی نه خت نارا نه بو

قیصه بی په رده و کینه ایت خوشه: شاهی من که وا

عادیلن بو قهت عه دیلی نو له دنیا دا نه بو.

بزو نشینگه ی مورعی رژی نو که عالی فیه رته

جینگه ی خوشتر له ره وضه ی «جنه الماوی» نه بو

وهک قیاسیکی که موته بت بی، نه تیجه ی بیته جن

حه مدو لیللا شه که عالیجا بو، خالی جا نه بو

شاهی جه مجا، نالیا «تاریخ جم» ته ریخه

دا نه لنین لم عه صرده نه مسکنده ری جه مجا نه بو

«تاریخ جم» به حسابی نه بجه نه کانه ۱۲۵۴ ک (۱۸۳۸ ز) که سالی

مردنی سلیمان پاشا و، هاتنه سرکاری نه حمه پاشایه. دیوانی نالی: ۳۷۰ -

۳۷۴.

۳۵. شیخ مارف نامه یکی بزو عدلی رهضا پاشای والی ی به عداد (۱۸۳۱

- ۱۸۴۲) نویسه، لیره دا ده قادهق نه بنوسمه وه:

«حضرة والی مدینه السلام، بان ینتظم امیر دولته علی احسن نظام، عاملا لایام

حیاته بو طائفه دین الاسلام، و بان تکرر و فاته علی الایمان عند حلول الحماهم، و بان بمصم من

حول المطلع و عذاب الہرنخ و عذاب دار الانتقام، و بان بفرض فی زمن الابرار بخلوه دار السلام،

وکل واحدة من هذه الدعوات احب من ظلاء الارض ذهابا الی من کان من ذوی الاحلام.

وبعد: فسادہ برزخہ لهم فی مملکة باہان منذ قرون اکثر من خمسمائة عام قری کثیرة

متوطنین بها فی ارغد عیش و انا حال، متمکنین من القامة امردهم علی ما امر به الشرع،

ومنذ استولی شاه العجم و عساکر الارفاض من جنود الشیعة علی هذه الممالک، اخفقت امیر

الدنیا والدين، فلم یبق من القرى القامة الجماعات والجمع، وکانت القرى کلها عامرة، والهرم

اکثرها عامرة، و تعطلت مدارس البلدان والتدريس ولم یبق فیها من المحصلین الا شرذمة

قلیلین، وکان مدرستنا اکثر من سبعین طالبا والهرم بها اقل من عشرة، وخرت حجرات

مدرستنا و حجر اكثر المدارس، ومن ثم عزمتا معاشر سادة برزخية، عزمتا على الرحيل باهلها
 وجميع من يتعلق من الخدام والاحياء الى مملكة افندينا. وقد اعطانا في سابق الزمان دارد باشا
 بشير، ولم يقدر لنا الاشتغال اليها، فرائق الرجا. من جناب حضرة افندينا ان يعطينا للبحر
 والزورع بشيرا، او غيرهما من القرى التي تناسب احوالنا وتكفينا لامرر معاشنا ويعطينا
 بكر كوك دارا واسعة نسكنها ومدرسة ندرس بها ووظيفة للمدرسة ووظيفة لنا لقضا. حواتجنا
 بالهد واطعام ضيوفنا واكله طعامنا لندعو نحن واولادنا باليسالى والاهاام والدعاء. لله كلام
 ختام.

في الحديث أربعة انابهم شفيح يوم القيمة: المكرم لذريتي، والفاسى لهم حوائجهم.
 والساعى لهم في امورهم اذا اضطروا اليه، والمحب لهم بقلبه ولسانه. فاذا قضى جناب الوزير
 على باشا الحاجة التي عرضها عليه كان مسترجعا للشفاعة يوم القيمة على ما نطق به. هنا
 اخذت وفي هذا الباب احاديث كثيرة رواها شيخ مشايخنا ابن حجر عليه الرحمة والسلام.

الداعي الملهوف

محمد الشهير بالمعروف

كه مال زه نرف: هه مان سه رچاوهى ده سنوس.
 ۳۶. «نالى» نهم شهيرهى له ستايشى نهم هتزه دا داناره:
 نهم فقاچه مومنازه كه وا خاصه يى شاهن
 ناشويى دلى مەملەكەت و تەلبى سوباهن
 صف صف كه ده وهستن به نه طور خه ظطى شوعاعن
 حلقه كه ده بهستن وهكو خه رمانه يى ماهن
 نوركس نېكهه و ساق مەمەن، كورته به نه فشن
 مرسوبول و، رومەت كول و، هم لاله كولاهن
 كولزاري دهر و ده شتن و غيلمانى به ده شتن
 ناهو صف و، ناندش به كهف و، تيز نيكاهن
 صه حرا به ته جهللى ده كنه وادى نه يهن
 قامەت شه جهر و، مەظهري نه لطفانى نيلاهن
 كه طاورس و، كه كه بكن و، كه به بوقه له مونن
 كه ناندش و، كه شوعله، كه هت دودى سيان
 لالەن به به دهن، نه طله سى نه خضهر كه له به ركهن
 نه ورهسته كولن، به سته له كه دل ده سته گياهن
 ته نهايى به مەن به رگى به نه وشه كه له به ركهن،
 وهك نوزى دلى مونمين و ظولماتى گوناهن
 بو سه يري خه راميدنهى نهم سه رو قه دانه.
 صزفى له طه له بدان و، هممر ساليكى راهن
 بو زولف و روخ و نه برزى چون زولفى سياتان
 عالەم وهكو «نالى» هه مو با ناله و ناهن

«نالی» به خودا حریفه دهره نجینتی دلی حوت
نم طاقمه مه خسرصه هه مو صاحبی جا هن
دیوانی نالی: ۳۴۰ - ۳۴۵.

۳۷. نوار، «تاریخ العراق»: ۱۱۶.

۳۸. سمرچاوه گان له ژماره‌ی هاوسه فهره گانی مه حموده پاشادا جیوا وزن: فخر
الکتاب: ۲۱۸. نه‌لن: مه حمود پاشا له گه‌ل ۱۰۰ سوار په‌نای بۆره‌نسا قولی خاں
هیناو پاش یک سال چو بۆ دیدنه‌ی شا بۆ تاران؛ بابانی: ۷۴. نه‌لن: له گه‌ل هه‌زار
حیزان له گه‌وره و مه‌رنه‌گانی بابان؛ وقائع نگار کردستانی: ۱۸۱. نه‌لن: له گه‌ل
هه‌زار حیزان له گه‌وره و مه‌رنه‌گانی نه‌و ولاته و پاش دو ماسک چو بۆ بهیسی شا.
۳۹. فخر الکتاب: ۲۱۸ - ۲۲۴. وقائع نگار کردستانی: ۱۸۱ - ۱۸۳.

۴۰. نصیری، ۲ / ۱۸۴ - ۱۸۶.

۴۱. ساعیر نیکی سته‌یی، حسه‌ینقولی حانی کوپی نه‌مانیرلا حانی نه‌رده‌لان
و مامی ره‌ضا قولی خان، نم روداوه‌ی به فارسی کردوه به شیعر، نه‌لن:

قطع باری تا قضا در تحنه (ی) کیهان کشاد
مه‌ره (ی) بدنای اندر طاق کردستان صاد
حیف کردستان که تا نامی بدر از رشد و غی
غی او مهر نمایان چون بها پنهان رشاد
معذرت پس مدعا گویم که از بابان زمین
کهنه پاشای مفتن رخ به کردستان نهاد
کوه برشد از سوار و دشت سنگین شد ز خلق
کهنه پاشا بر کهن یابونیت امد در طراد
لشکر اندر جنبش امد میر ان لشکر که بود
طفلك غازی طلب بر باده (ی) تازی نژاد
جیش را شرط است اول یکدلی وین مشت خلق
ان باین اندر لجاج واین بان اندر عناد
شرط دوم هر سه‌هالار را استادگی است
ان سه‌هید ایستاد اما پس کوهی ستاد
حرب را رکنی دگر رای وزیر اوخ وزیر
با موالف در عداوت با عدو در اتحاد
نامه‌ای بنوشت زی دشمن که اسب کین بتاز
میر در سکر است و من در فکر فردا بامداد
اندر ان ساعت که دستور معظم گفته بود
بهیخبر والی نظر بر چهره (ی) دشمن کشاد
روز نامد بود ورنه اردلان خالی نبود
مرد را نامرد نامد میکند نامد میاد
فخر الکتاب: ۵۱۲.

شیخ رزای تالهانی چند سالتی دوی له ناوچونی میسرایتی باهان یادی
 مانی نه کاته وه. هاسی شهری والی ی سنه و قایقاسی سلیمانی نهکا نعلن:
 له بهرم دئی سوله یانی که دارولولکی باهان بو
 نه مه حکومی عه جهم، نه سوخره کیتی نالی عوسمان بو
 له بهر قاپی سهره، صفیان ده بهست شیخ و مهلا و زاهد،
 مه طافی که عه بهر نه ربای حاجت گردی سه یوان بو
 له بهر تاپوری عه سکه ر پئی نه بو بهر مه جلیسی پاشا
 صه دای موزیقه و نه ققاره هدتا نه یوانی که یوان بو
 درنخ بهر نه و زمانه، نه و ده مه، نه و عه صره، نه و روزه،
 که مه یدانی جریده بازی له دهشتی گانی ناسکان بو
 به ضرری حمله به به غدادی ته سخیر کرد و تی ی هلدای
 سوله یانی زه مان، راستت نه وئی، باوکی سوله یان بو
 عه ربه ا نینکاری فضلی ننه و ناکم، نه فضه لن، نه ما
 صه لاهه دین که دنیای گرت له زومره ی کوردی باهان بو
 قهوری پر له نوری نالی باهان پر له ره حه مت بهن
 که بارانی که فی نیحسانیان وهک هوری نیسان بو
 که عه بدوللا پاشا له شکری والی سنه ی شر کرد
 رهضا نه و وهخته عومری پتنج و شش، طیفلی ده برستان بو
 ۴۲. پروانه چتروکی «مامه یاره» له نویسنی مه محمود جهوده ت.
 ۴۳. مستوره، «وهر گیتراوی کوردی»: ۲۳۶ - ۲۳۸.
 ۴۴. شیخ رزای تالهانی له ستایشی نه حمده پاشادا نعلن:
 به عنی هدم نامی نه بی حه زره تی نه حمده پاشا
 نه خری دین، گانی حه یا، به خری که رهم، کوهی و یقار
 مه دخی نیحسانی بهکم، عیلمی بهکم، نه زلی بهکم
 به خودا خار بجه نه و صافی حه میده ی له شمار
 که فی زه به خشی که و مه نه عی دور و که وه ره
 میسلی به خرنکه نه ساحیلی بهت و نه که نار
 طه بهی جه واد و که ری هره کو قانانی ده لن:
 «زر به قنطار همی بخشد و اشتر به قنطار»
 تاوه کو دوه ر بهکات و بهگه ری چهرخ و نه لهک
 تاوه کو دپت و ده چن، بهت و بهچن له یل و نه هار
 به مورادی بهگه ری شه مس و قه مهر، چهرخ و نه لهک
 طه فدر و نه نخی قدرین، به ختی مو عین، طالعی بار
 ره نی نه و با عیسی ته نزی می نوموراته وه لن

بؤكۆره‌سى عالم نىمگان بوته قوطى مەدار

۴۵. باھانى: ۱۵۶ - ۱۵۹.

۴۶. نوار، «تارىخ العراق»: ۱۲۰.

۴۷. مامۇتا ئىبراھىم ئەھمەد لە كۆنلىكى مىواندارى دانەم

سەرگۈشتەيدى كىراپەۋە.

۴۸. ...

که واهی نامه ی نیرماعیل پاشای داگیر کردی سلطانی بزرگ کن له هاو کاره کانی

[illegible]

۹. له زمانى گه وړه پياوړه کاني کورده وه: هوکاني روخاني ميرايتى بابان

- ۱ -

سالى ۱۸۲۰ کلزديوس جديس ريج نوښه وړى کومپانيای هيندى روزه لات له به خدا، گه شتيکى چهند مانگه ي به کوردستان دا کرد. له گه شته گه ي دا به کوردستاني عوسمانى سهرداني ميرايتى بابان و، يو کوردستاني قاجارى سهرداني ميرايتى نوره دلاى کرد. لهو کاته دا مه محمود پاشا ميرى بابان و نه مانوللاخان والى نوره دلاى و، داود پاشا والى به خدا و، شازاده محمدهد عهلى ميرزا سهردارى کرماشان بو.

ريج، لهو چهند مانگه دا چندين جار گفتوگوى قولى سياسى، نابورى، کومه لايه تى... له گه ل مير و موزن و ده سلاتدار و گه وړه پياوړه کاني کورد کرده. سهرنجه کاني خوى به وردى تومار کرده. له زمانى نه وانه وه هوکاني لاوازي و روخاني ميرايتى بابان و له ناوچونى نم به ماله يه و ده سلاتيان پش پيلى نه کا. مير و پياوړه تيگه يشتو کسانى کورده، به راشکاوى و بى ترس، بيرو بوزونه کاني خويان سهاره ت به: خرابى هلو مخرجى ناوچه که يان، نه بونى نارام و ناسايش، دواکه وتنى کشتوکال، خرابى خانويه و خوشنى زيانيان، خو خورى و ناکوکى ناو خوى به ماله ي بابان، ده سته وړداني به خدا و کرماشان له کاروبارى ناو خوى ولاته که و زيانى ناو خوى به ماله ي بابان دا... دهر نه بون.

ليره دا چهند نمونه يکى وه کو خوى نه گير نه وه:

- يده که مين روزه که ريج نه گاته سلطمانى، مه محمود پاشا نه چن بؤ به خير هاتنى له ناو قه کاني دا: «پوزنى بؤ بارى ولاته که ي هينا يه وه... و که و ته سکا لا دهر برين سهاره ت به گوزهرانى ميرنشينه گه ي و نه و گير و گرفتانه ي که ميرنشينه گه ي نه يکيتى به ده ست نه و وه که که و توت سهر سوري دو ده سلاتى تږ به يک، چونکه يده که ميان که (نيران) ه، به ناوى دا واکردنى باج و سهرانه وه، ده سته وړداني چه و ساندنه و ه ي نابن، دوه مېشيان که ده سلاتدار قيسى (تور که کان) ه و، ميرنشينه گه ي نم پاه نديتى، به هياوى نه و ه ي که خزمه تى نيران نه کات و باجيان نه داتى، زور سهر نه که نه سهرى.. که چى که شازاده ي کرماشان ده ستر تږيى کرده سهرى و، نه و ه ي مېه مستى بو، به توپزى هينا يه دى، تور که کان نه بهر گر يان پشکرا

و، نه مه به مستیشیان بو بهرگری بکهن. چونکه نه میشیان خوش نه نه ویست. بویه به سنگ فراوانی و لیزانییه وه، باسی نه نجاسه ناهه مواره گانی نه م به پویه پرده دوقاییه کرد، که چند زبان نه به خشن به سامان و گه ته کردنی میرنشینه گدی...» - له کاتی سهردانی ریج دا بز مالی میر. مه محمود پاشا نه لئی: «خوالیخو زخوبی باو کم نه م ژوره ی دروست کرده، به لام پیویستی به ده ست پیداهیتانه وه یک هه به» پاشان له سهر قسه گدی رژیشت و وتی: «کن جینگه یه ک چاک نه کاته وه، نه گهر بزانیته تبی دا ناحه سیته وه؟ هاکا تورکه کان، بان نیرانییه کان چند روزتیکی ترویرانی نه کهنه وه»

- محه مه داغا یه کن له ناسیا وه گانی تری ریج له گفتوگزه ک دا وتویه تی: «هزی سهره کی کاول بونی نه م ولاته، نه بونی ناسایشه له هه م ناوچه که ماندا، چونکه نیمه ی خینله کیی، نه گهر دلنیا نه بین له وه ی نه ناوچانه هی خومانه، نه وسا خوشمان تهرخان نا که بین بو کشتوکال تن دا کردنی و، به م رهنگه ولاته که ش که شه ناکات و پیش ناگه وی، بو وتیه: من نه گهر بزانیتم سهر که کم جله وه ی فرمانره وایی به ده ست وه نامینی و، خوشم تا وه رزی هه لگرتنی خه له و خهرمان، زه وییه که م به ده ست وه نامینی، یه ک ته غار تزو نا که م، له به رنه وه له جیاتی نه وه ی خزم زه وییه که م تزو بکه م، نه یده مه ده ست لادییه کان. خویان چونی نه کهن با بیکن و، من به شی خویان به شیره ی زه کات، یان ده یه ک یان هه ر لئ نه سینم، سهر باری نه مهش به هه ر شیره وه لپ و بیانه یه ک بن، شتیکی تریان لی نه سینم»

- له کورپکی تریش دا عوسمان به گ نه لئی: «ولاته که مان له باریکی زور ناهه مواردا یه، چونکه نه گهر خزمه تی تورکه کان نه که یه به سوک سهرت نه کهن و، هه ر کاتی ناره زویان کرد لات نه بن. نه گهر خزمه تی نیرانییه کانیش نه که یه، هه میشه به داوکردنی پاره بیزارت نه کهن»

میره گانی باهان له ناو خویان دا زور نا کوک بون، برا له گه ل هراو ناموزا له گه ل ناموزا، مام له گه ل برازا ناریک بون. له پیناوی ده ست لات و پاره دا پیلانیان له یه کتری گیرا وه، هیزی بیگانه یان هیتا وه ته سهر یه کتری و، یه کتریان کوشتوه. دور نیه له سونگه ی تم خو خورییه وه بن که س به شانازی ندرانی بن میژوی میرایه تی باهان بنوسیته وه، که چی چندین که س میژوی نه رده لانیان نویسه وه.

له ماوه میرایه تی مه محمود پاشا دا مه ولانا خالیدی نه قشبه بندی ماوه یه ک له سلیمانی بو، هه ر نه ویش خانه قاکه ی بو دروست کرده. وه کو ریج نه یه کتریه ته وه: مه محمود پاشا و براگانی و مامه گانی پتکه وه له به رده می مه ولانا خالیدا به «قورنان و تلاق و شمشیر» سوتند نه خزن، پشتیوانی مه محمود پاشا بن و، هه ر که سیکیان نامه یه کی له لایه ن کار به ده ستانی نیران یا عوسمانییه وه پت بگا، له به رده می مه ولانا و به ناماده بونی چند که مستی که خویان له سهری ریک بکه ون نامه که بکه نه وه. سهره رای نه م به یانه پیروزی له گه ل یه کتری به ست بویان که:

خیانت له یه کتیری نه کهن، که چی هدر له و ماوه کورته دا که ریچ له سلیمانی به ۳
رودای په میان شکستیان لږ پرو نهدات:

- هدر له و ماوه به دا عه بدوللا پاشا نه گیری له سر نه ووی نامه ی شازاده
محمده عدلی میرزای له کرمانشاهه بز هات بو، به لام ناشکرای نه کرد بو، وه کور
له سوری پټک گوت بون.

- له سر نه ووی عوسمان به گ فرمانی مه محمود پاشای براکه وروی به جی
ناهیتن سهرپرستی کویه و هدر بر بکا، مه محمود پاشا همدو ده سلات و مولک و
مالی لږ نه سپنڅته وه.

- همسهن به گ که پشستر به فیتی والی ی به عداد هلات بو بز به عداد، له
لابدن والی ی به عداوه به که ساسی نه درسته وه دوس مه محمود پاشای برای. سالی
پشتریش عه بدوللا پاشای مامی به دستوه دابو.

ریچ دیسان نه گپړته وه:

له گفتوگوز بهک دا دهر به روی به مه ماله گه وړه کانی کورد، به کټیک له دانیشتران
وتی: «شوریه یی نیه بز سهر وکه کاغان رازی بهن به به عداد، له وی مل که چ بهکن بز
تورکټیک، که هدر پش ماوه بهک، وهک ولاخ، به چهند سهد قروشنیک فروشراوه، له
هدر کامیکیشمان توره بیت، پیمان نه لږ: کوردی که را به کټیکی تر له دانیشتران
هدلی دایه، وتی: «پقه بهری نیران میره کاغان، خویان، خویان له ناو نه هات،
چونکه نه تورک و، نه نیرانی، ناتوان به سهرمان دا زال بن، نه کهر دویه رکی و
ناکوزکی نیران به مه ماله کانی سهر وکه کاغان نه قوزنه وه، نیمه نه مه باش نه زانین،
که چی سهره رای نه مهش تورکه کان همیشه و، بهم فیلته نا به به کټیکی تر، نه توان
به سهرمان دا زال بن، به راستیش نیمه ی کورد درهنگ تینه گه ی».

کانتق باسی روخواوی و پیسی نه و خانوه شم کرد که تیایدام، هدر هه مان
پیو وتی: «راست نه که یت، خانوه کت پیس و روخواوه، به لام بزچی خانوی چاک
دروست بهکین و، همدو ده منیکیش چاکی بهکینه وه، نه کهر دلنیا نه بین له ژبانی
خزمان و له وی تا دوا هه ناسه مان تیای دا نه هه وینه وه؟ جا چ جای بز نه و کاغان،
نهم پاشایه نه روا و، به کټیکی تر له هه مان به مه ماله، به خوی و دوست و
خرمه کانیه وه دیت و همدومان له مال و حال و زهوی و زارمان ددرنه به پرتی و
نهدات به وان. هوی سهرکی کاول بونی نهم نیستمانهش نه ویه که ناسایشی تیا
نییه و، میره کانیش فرمانره وایه تیای زور ناخایه نی. فرمانره واش هدر چوژنی نهم
بابین. به لام نه کهر دلنیا بهن له وی تا دوا یی ژبانی حوکم نه کات، که لکی لږ
وه نه گری».

ناکوزکی خویه خوی ناو به گزاده کانی باهان به راده بهک مه محمود پاشای نانومید
کردبو، هدر ریچ له میانه ی قسه کانی دا نه گپړته وه:

سهرنجم دا هره مشومرېکم له گڼ نه کړد، ره قیې نیشان نه دا، تا له دوايي دا به گالته وه پټم وت: «نه گهر به هیوايه هه مو کارامه یې خوی بؤ دوزینه وهی کزسپ و ته گهره به کار بهیتن، بؤ چاک کړدنی میرنشینه کھی، نه ورا هه موی کړدوه و هیچ نه ماوه بیگات، سهره رای نه ووش له خوا نه پارتېمه وه خیر و خوشی و توانا بدات به بڼه ماله کوه میرنشینه کھی». له وه لاسدا وتی: «ماده م بڼه ماله کوه، نه م هه مو فره کوڅایه ی تیاېن، نه و روزه هره نایه ت که میرنشین و بڼه ماله کھی به هېنر بېن». منیش سور بوم له سهر رای خوم و، وتم: «رهنگه نه و روزه هره بیت». نه ویش وتی: «رهنگه نه و روزه بیت، نه گهر خوا به لایه کمان بو بنیری له یه کینک زیاتر که سماني لن دهر نه چېن» منیش دوباره پټم و نه وه: «به بېن نه مانهش رهنکه هره بېن، چونکه خوا هه مو شتیکی له ده ست دېت» وتی: «بېنگومان خوا نه توانی ناگری دوزه خیش بکورتښته وه، به لام نایکورتښته وه...»

-۲-

کښنه ی دیار کړدنی سوری نیران و تورکها و، وهر گرتنی باجی زؤرو نارې ورا له حاجی و زانیرانی نیرانی و نازاردانی به رده و امیان و، دروستبونی کیرو گرتی هاتړی خوی نیله کسانو سوره و په نادانی دوزمنان و را کړدوانی به کتری... به چاره نه کړای ما بونه وه، ته بون به هوی گرتی نیرانی هره و ده ولت. نیران به تمای دا گیر کړدنی هندی له نهره کانی عوسمانی بو. عه بیاس میرزا له توریز و محمدهد علی میرزا له کرمان خان خویان بو نه م له شکر کښیبه نامه نه کړد.

هیتا ماوه یه کی زؤر به سهر گفتوگوانی ریج و گه وره پیاوه کانی کورد دا تن نه پهری بو، که چنده کس له پاشاو به گه کانی باهان به هه لاتیوی له کرمان خان کزوبونه وه، خویان و سواره و ده سوتونه ده کانیان خستېوه ژیر فرمانی سازاده وه. ماوه به ک بو سلیمان پاشای نیراهیم پاشا په نای برد بو سازاده له کرمان خان، دواي نه ویش عه بدوللا پاشا، تینجا محمدهد پاشای خالید پاشا.

محمدهد علی میرزا له شکره کھی له چنده لاوه ناره سهر کوردستان. قزلبکی به دهره جه سسان و مهنده لی و کفری و قزرا بادی هه تا قهره ته په و کفری گرت و تالانی کړد. قزلبکی ترشیان که عه بدوللا پاشا سهر کړدایه تی نه کړد له شاه زوره کشا مه حمود پاشای راونا و ده ستی به سهر سلیمانی دا گرت. سازاده روزهانی عاشورای له سلیمانی دا به سهر برد.

به لام نه خوشیبه کی کوشنده له ناو هتزه کھی دا بلاو بو وه. ژماره یه کی زؤری لن کوشتن. سازادهش به سه حتی نه خوش کوه ت. نه پتوانی پهری نه م سهر که و تنه بخراو بیکا به سهره نای سهر که و تنی گه وره تر. به سهری دا مرد. تهرمه که یان برده وه بؤ نیران.

هرچه نده دواي کشانه وهی هتزی نیرانی مه حمود پاشا سلیمانی گرت وه و

عبداللہ پاشای دہرکرد، بہ لام نیر میرایہ تیہ کہی مہ محمود پاشا خوی نہ کرتہ وہ۔
 مہ محمود پاشا کہ ریج لہ چہند ہونہدا ستایشی زوری نکا بو بہ ملتوزمینی
 لاسار و کہللہ روقی ہمو نہوانی لہ دوی نو بہ میری بابان دانہ نران. زوری پین
 نہجو عبداللہ پاشای مامی لہ کرماشان و، عوسمان بہکی برای لہ کزیہ و حہسہن
 بہکی برای لہ سلیمان بہ نہخوشی مردن. تنیا سلیمان بہکی برای مابو. میرایہ تی
 بابان بہو سپتر درا. مہ محمود پاشا روی کردہ نیران. ماوہیک لہ توریز و ماوہیک لہ
 سنہ بو. ماوہیکیش لہ بہغداد و نہستہ مول. نہبن سالم لہ دہرہدہری و کوزجورہوی
 نیران دا هاوسہ فہری مہ محمود پاشا بوبی و، نیلہامی شیعہ کانی: «نہلودیاع نہی
 مولکی بابان» و «نہی قیبلہی مورادم» و «لہ گہل دل شہرتہ» و «تہخمیسی
 شیعہ کہی مہولانا» ی لہم روداوانہ وەرگرتین.

مہ محمود پاشا چہندین جار بہ یارمہ تی لہشکری نیران ہاتہ سہر سلیمان
 پاشای برای لہ سلیمانی. وہکو، عبدالقادر بابانی، شایہ تیکی نہو سہردہ مہ
 نہیگرتہ وہ. لہ ماوہی ۴ سال دا ۶ جار سلیمانی، مہلہندی دہسہلاتی بابان، بہ
 شہر لہ بہینی نہم دو ہرایہدا: مہ محمود پاشا بہ یارمہ تی عہجہم و سلیمان پاشا بہ
 یارمہ تی رزم، دہستادہستی کردہ. نہبن ج ویرانیہک بہ سہر نہم ناوچہ نہگبہتہدا
 ہاتین.

جہیس بیلی فرہیزہر (۱۷۸۳ - ۱۸۵۶) گہریدہیک سیکوتلاندی، سالی
 ۱۸۳۴ واتہ دوی ریج بہ ۱۴ سال، بہ کاریکی دیبلوماسی گہشتیکی درنژ لہ
 نہستہ مولہوہ ہونیران نکا. لہ توریزہوہ دہس نکا بہ تومار کردنی سہرنج و
 گفتوگوانی و، لہ شہوی نامہدا رہوانی نکات ہو هاوسہرہکی. پاشان بہ دو
 ہرگ بلاری کردزتہ وہ.

لہ نامہ کانی دا ہاسی کوردستانی موکریان، نہردہلان، سوران و، بابان نکا.
 لہ رینگہی سہردہشتہوہ چوتہ سلیمانی و، چہند رژیکی گہمی لی ماوہتہوہ.
 سلیمان پاشای بابانی بینوہ و، لہ سہگرمہوہ چوہ ہوکفری و لہویوہ ہو بہغداد.
 لہ نامہیکہ کی دا کہ رژی ۱ ی تشرینی دہمی ۱۸۳۴ لہ سلیمانہوہ
 نویسرتی، نہلن: «وانیمرق گہیشینہ شونینک لہ لای راستمانہوہ ریزہ شاختیکی
 سہرگہش ہہو کہ لہ ولاتی پاشای رہواندزدا ہو، لہ ہہردہ میشان دا ملہیک ہہو
 کہ ہولینر و کہرکوک نہودیوی کہوت ہون، لہ دوریشہوہ بہ لای چہپ دا رینگہی
 بہغدادمان لہ پیشہوہ بو.

بہ گردیکی روتن دا ہاتینہ خورائی، نیو سہعات پیش رژی ناوا گہیشینہ
 قونناغ، بق نہوی لہو ساکہوہ لہ سہردہشت دہرجوبن توشی ناواپیہک ہوبین.
 ہہرچہندہ جولی رینگہوبان دلی پیای تہنگ نہکرد، بہلام نزیک کہوتنہوہمان لہ
 شاریش و نہبن دلی رون کردینہوہ، ہہرگیز کوتہ لہ کوختہ و ویرانی وا داماو و
 ہزارم بہ پیردا نہتہات. بہرہو بارہگای پاشا بہ ناو سہرہنیلک دا تی ہہرین.

جگه له قوږېنې که خېزانې پاشای تن دا بو، هه موی وتران و چول بو. پاشا خوی له خینو تپک دا بوله ده ری شار.

له پېشه وه پیاوړیکم نارد که جینگه یه کمان بڼه پیدا بکات. له پاش که مینک کابرا ه ته وه، به ناو که لاوه یه ک دا بردیسی بڼه و جینگه یه ی بزمان دانر، بو، شونډه که مان خانوی پیاوړیکې که وړه ی خزمې پاشا بو، خوی چو بو بڼه و وریز و خانوه که ی به جن هېشت بو. خانو به کی له قوږ دروست کړاو بو. ده سته یه ژوری سر بهر له لای تن دا بو، که کاتی خوی دیاره هڅه ی ته راو بو، له ناوه راستی دا شینکی چوار کښه ی تن دا بو که لای خوی حوز و فواره بو. من په کینک له ژوره کانم بڼه خوم هه لېژد که له هه مو لایه که وه با نه یگر ته وه...

پاشای بابان باوه پتکراوړیکې خوی به ناوی عمول خدر ناغاوه بڼه چاوساغی و پښه ری له که ل فره یزه نه مېرن، بڼه وه ی له سلیمانیه وه به سه لامه تی بیگه به نینه کړی.

ده مه و به یانی بڼه تاشی نه که نه گوندی «حاضر» بڼه لای مه لیم ناغای سر وکی ختلی ده لږ. نه بیس نه سب زین کړاو و، توله و تاغی و باز ناماده کړاو، ناغا و نو که ره کانی خزان ساز داوه بڼه راو. له بهر نه مان بهر نامه که ی تپک نه دا و نه مینښته وه. نانی به یانی بڼه میوانه کان نه هین.

سه لیم ناغا له میانه ی قسه دا داخی خوی درېږی چونکه که ره سته ی ته راوی حه واند نه وه یانی نیه و، خوار دنه که شی باش نیه به جوی شرم نه کا به مجوزه . میوانداریان بکا. نینجا نه لږ: «نیمه ی کورد که سانیکې ره قی له ده شت و چیا دا نه رن. هیچ کاتی هیچمان نه به شانازی پڼو به که ی. نیستاش نه و که مه ی هه مان بو نه مان ماوه. نیمه مانان له میره و تا پاشا به ته مای کولیره به کین». ده سته ی برد بڼه پارچه یه ک نانی ره ش که له که ل نه ختن ماست له سر سبیه ک بڼه نیمه یان دانا بو، و تی: «پروانه چی نه خوین؟ نیمه و ولاخه کانان هه مان شت نه خوین. کاتی خوی نه مان ترانی نانی که تم پشکه ش به میوان به کین، به لام نه و زه مانه تن په ری و. نه بڼ نیستا به شتی هه رزان قه ناعت به کین». سه لیم ناغا له سر قسه کانی نه روا و نه لږ: «نیمه ی کورد له سر ده مینک دا سر بازی به هین بوین، تنیا بیرمان له سوار ی و مده شی شه ره شیر و شه ره ږم و راو و شکار و، یاری له و باه تانه نه کړه وه، چونکه نه و سا به شی گوزرانی خومان هه بو، جوتیاره کانان نه رزیان بڼه نه کینلاین. به لام نیستا هه مومان ناچارین شیر و ږم دا بنین و خوریکې جوت بین. که ورده! سر بازی که ل کینکی نه میتنی که ده سته دایه کاسن؟ دا واکاریه کانی نیرانیسه کان و پاشا ته راو ناېن. نه لجامی نه وه ش چی نه یې؟ جوتیار هېچی بڼه نامینښته و را کړدن نه یې بڼه واندز و کرماشان و موصل یا هه شونډیکې تر له باتی نه وه ی لیره بېنښته وه. له بهر نه وه وکو نه بڼی ولات له دانښتوان چول بو».

فره یزه و عه ولی پښه ری به درنژایی رنګه ده مه ته قی نه که نه له سر

نانه مینبی پنگه دبان و، هلاو بونه ووی جهرده و پنگر و، تالان کردنی کاروان، له وانه
 کاروانی زانیسرائی نئیرانی و، نهانته روت گسردنه ووی ژنان، دهرباره ی به کن لم
 جهردانه فره یزه له عدول نه پرسی: «نه ی پاشا له سهر نه مانه چی نعلنی؟ ناخو نه م
 ناغایه له نۆکه رانی پایه به رزی نه؟»

عدول وهلامی دایه وه: «پنگومان، نه گهر شتی واکا پاشا بابی نه سوئیتن.
 بهلام گه وهره ما چی بلیتم پاشا له ولاته که ی خزی دا گیر وگرفت ی زۆره. هیچ حاکمینی
 نیمه ما وده ی که نه و نه ده درێژ نامیتنه وه تا نه و نه ده به هیز ببن بنوانن باریزکاری
 هیمینی گشتی و نارامی بکا... ههر عدول له میان ی قسه کانی دا نعلنی: «...»
 بهلام نه مه له سهرده می نه وهره حمان پاشای باوکی سلیمان پاشا و مه محمود پاشادا
 وه ها نه بو. له سهرده می نه ودا کاری لم بابته تانه روی نه نه دا. له وهری قهله مهره ووی
 پاشایه تیه وه تا نه میهری، له سهرده شته وه تا کفری و، له کۆیه وه تا بانه، گه وه روت
 به سهرده بوایه و زهرت به دهسته بوایه. نه تتوانی برزی ببن نه ووی هیچ کس
 هیزت لن به پرسی. دنیای نیره مه لامر نه له یک و عهلیکومر سه لام بو. بهلام
 نا کوکی نیوان ههر دو برا ولاتی ویزان کرد و بهلامی به سهردا هینا. جارنیک مه محمود و
 جارنیک سلیمان، ببن نه ووی هیزیان له ۳ سال زیاتر بچینه وه. دوا ی نه ووش عه جه م
 خویان له به لاداحتنی کیشه که دا ههلقورتان. ولاته که یان بۆ خویان برد و، نه وان و
 نۆز ده که یان ولاته که یان خوارد. به دوی نه ووش دا تا عیرن و برستی هات، نه مانه
 خه لکیان له ره گورینه دهره هینا، ههر دوژمنه کان مانه وه. حال وای لن هاتوه: که دزی
 نه کرن، ههر لایه ک لا که ی تر تا وانه بار نه کا. نۆکه ره کانی سلیمان نهیده نه پال
 نۆکه رانی مه محمود و، نۆکه ره کانی مه حمودیش نهیده نه پال نۆکه رانی سلیمان
 راستیه که یشی نه ویه: پاشا هیزی بپویتی به دهسته نه ماوه سزای تاوانکار و
 گونا هبار به دات و، پنگه له وانه بگرتی خراپه نه که ن، چونکه نئیرانییه کان
 ههر چیه کیان بکه ویتته بهر دست ههلی نه لوشن. له بهر نه وه پیاوه پاکه کان ناچارن
 را بکه ن و، دزه کان له ولات دا نه مینه وه.»

دوا ی مردنی سلیمان پاشا (۱۸۲۸/۱۲۵۴) نه حمده پاشای کوری جینگه ی
 گرتیه وه. مملاتی ده سه لات له نیوان مه محمود پاشا و نه حمده پاشادا درێزه ی کیشا
 هه تا هه موبانی پنگه وه هاری، دوا یین پنگادان نه ویه که عه بدوللا پاشای برای
 نه حمده پاشا، وه کو شیخ رهزا نعلنی: «له شکری والی سه ی شر کرد و مه محمود پاشا
 به یه کجاری شکا. شاعیرنکی سه یی به ناوی حسه ی نقولی خانی نه رده لان که نه م
 رودا وه ی به شیعر هۆنیوه ته وه، مه محمود پاشا «به کۆنه پاشایه کی فیتته گنهر ناو نه با.
 نا کوکی ناو خو، میره کانی بابانی له لای کار به ده ستانی نئیران و عوسمانی
 سوک کرد بو، وه کو مایه ی فیتنه ی نیوان دو ده ولت باسیان نه که ن و، به سوک و
 ببن نرخ ته ماشایان نه که ن.

مه حمده عدلی میرزا له نامه یه ک دا، بۆ والی ی موصل، نویستی:

«... چند سال قبل که عبدالرحمن پاشای بابان از علی پاشای وزیر سابق وحشتی حاصل نموده روی نیاز به استان.. شهنشاه.. آورده، علی پاشای مزبور.. جمعیتی فراهم آورده، روی به سرحدات ایران آورده، از آن تاریخ الی حال هر یک از جماعت گرجیه که در بغداد بر مسند وزارت نشسته در حین حیات عبدالرحمن مفسد به اغوا و افساد او، بعد از فوت او اولاد او فرصت غشیمت یافته، گاهی خود را به وزرای بغداد منسوب و باعث فساد می شدند، گاهی به این دولت علیه خود را محسوب نموده، مرعوب غباری گردیدند...»

عده بیاس میرزا له نامه یک دا، بنویلچی نینگلیزی لای بابی عالی، نویسی: «... اوضاعی که در این دو سال فی ما بین این دو دولت.. اتفاق افتاده و باعث حصول فتنه و نفاق شده است.. سبب وقوع این جنگ و دعوی و آشوب و غوغا که بین المملکتین رو داده.. رفتار و کرداری که هر بار در وقتی که ما اراده صلح کرده ایم، از جانب افراد بد نهاد و سرحد نشینان آن طرف برای گرمی هنگامه فساد ظاهر شده...»

قائمه مقام له نامه یک دا، بنویلچی نینگلیزی لای دهرباری قاجار، نویسی: «... امری که باعث حدوث فتنه و فساد مابین دو مملکت گردید این بود که جماعت افراد از دو جانب بنای آشوب گذاشتند...»

تعدادت نم نالوزی و پشتیبانی میره کانی بابان دروستان کرد بو، کاری کرده سر پیوندهی سیاسی هر دو دوله تی نیران و تورکیا و، یدکتی بوله و هوانه ی پالی به هر دو لاه نا زوتر ریککه و تناسمی یدکه می نه رزرقم له ۱۸۲۲/۱۲۳۸ دا و هی دوم له ۱۸۴۷/۱۲۶۳ دا مؤر بکن، که نیترب یدکجاری کوتایی به دهسلاتی میرایه تییه کانی کورد هئا، لهوانه میرایه تی بابان، ماده ی یدکه می ریککه و تنی نه رزرقم بزه لاداختنی کیشه ی بابان ترحان کرابو، مدحمود پاشاش سره نجام ناتومید بو، خوی دایه وه دست عوسمانی، عوسمانیه کان همو گوره پیاوه کانی بابانیان له کوردستان دور خسته وه، هتا مردن نه یان هیشت جاریکی تر بگه رینه وه کوردستان.

-۳-

لینکولینه وهی ده مه تفتن و گفتوگوانی ریج و فره یزه و گه و ره پیاوه کانی کورد و خدکی تر رای دهر نه خن، هؤکانی روخانی میرایه تی بابان له دهوری دو ته و ره ی سره کی بخولینه وه؛

یدکه میان؛ هله که وتی ناله باری جیو پوزلیتیکی کوردستان، کوردستان که وت بوه نیتوان دو دهسلاتی له خوی به هیتره وه، بویه مه یدانی

ململالتن و ناوچدی له مپهری نمو دو هینزه ناکۆکه. همدو لا چاویان تن بهری بو. دهستیان تن وهرنه دا و تهراتیانیان تن دا نه کرد. پیاره دهسه لاتداره کانیان نه کرد به کۆ به کتری دا. داهاشی نابوریان هه لئه لوشی. له نه نجام دا ناسایشی تایبه تی سهرو سامانی هارولاتی و ناسایشی گشتی ولات و سامانی نهیشتمانی تیکچو بو. که په که مین مهرجی پتوبستی گه شه کردنی نابوری و ناوکردنه و هی ولات بو. دوه میان: ناکۆکی ناوخۆ

کاربه دهستانی همدو ده ولت دهستیان وهرنه دایه کاروباری ناوخۆی ولات و ناو خیزانی کاربه دهسته وه. به ته ماعی دهسه لات و پاره دژی په کتری به کاریان نه هینان و نه بیانکردن به گز په کتری دا. له نه نجام دا ولاته که تالان و ویران و خه لکه که دی همزار و نابوت و به نه ماله ی دهسه لاتدارش کۆ و که ساس نه بون. بیکگومان جوگرافیا و پیلانگیزانی بینگانه کاریکی خراپیان کردۆته سهرو چاره نویسی میرایه تی باهان، به لام لیره دا پرسیاریکی به جی دپته پتیشه وه: - نه گهر له ناو خودی به گزاده و پاشاکانی باهان دا ناماده یی نه به وایه بز خوخنۆزی و پیلانگیزان له به کتری و دهسکیشی له شکری بینگانه، ناخر شازاده کانی نیران له گهرماشان و ته ورتزی یا والییه کانی تورک له به غمداد وا به ناسانی نه باینتوانی خویان له کاروباری کوردستان هه ل بقورتیتن؟

په راویزه کان

باهانی: ۱۴۸.

ریج: ۹۳ - ۹۴، ۱۰۱، ۱۰۹ - ۱۱۰، ۱۱۵، ۱۲۰، ۱۴۸، ۱۶۳، ۳۲۴، ۳۲۳

العزای: ۶/ ۲۲۰، ۲۲۵، ۲۲۹، ۲۳۲، ۲۷۱.

فریزر: ۴۹ - ۵۱.

میرزا صالح: ۲۴۷، ۲۴۹.

نصیری: ۲۵۴/۱.

۱۰. سالم: قاره‌مانی و شهی کوردی

-۱-

باسی میرایه‌تی بابان و تیکچونی به بین باسی سالم ناته‌واوه.
سالم (۱۸۰۵ - ۱۸۶۹) ناوی نه‌وره‌حمان به‌گ و، کوری محمد به‌گی
قهره‌جه‌ه‌ننه‌می کوری نه‌محمد به‌گه و، له به‌ماله‌ی ساحیبقرانه. به‌ماله‌ی
ساحیبقران له به‌ماله دمه‌لاتداره‌کانی سرده‌می بابان بوه و، هاوکاری میره‌کانی
بابان بون، وه‌کونه‌لین بویه ناو نراون ساحیبقران، چونکه سرکه‌وره‌ی نه‌م
به‌ماله‌ی به‌گی بوه له سرکرده جه‌نگیه‌کانی له‌شکری بابان و، روی کردوته هه‌ر
مه‌یدانیک‌ی شهر دوزمنی شکاندوه و، به سرکه‌وتویی که‌راوه‌ته‌وه. ساحیبقران واته:
«خاوه‌ن به‌ختی باش». ره‌نگه نه‌م نازناوه خوشه‌یان هه‌لبارد بین بز له بیر برده‌وه‌ی
نازناوه‌که‌ی تریان: «قهره‌جه‌ه‌ننه‌م» واته: «دوزه‌خی ره‌ش».

نومه‌ری «سیر الاکراده خقی واه ناسین نه‌دا که ناوی عه‌بدولقاده و کوری
رؤستم به‌گه و، له به‌ماله‌ی ساحیبقرانه. رؤستم به‌گ نه‌بین برای مه‌حمود به‌گ و
محمد به‌گی کوری نه‌محمد به‌گ بین، له ناو به‌سه‌کانی کتیه‌که‌ی دا چهند جاری
نیشاره‌ت بز باووبایی و مامه‌کانی نه‌کا.

به‌بین‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌م: مه‌حمود به‌گ له شهری «کوشک نه‌سپان» دا، که له
ننوان له‌شکری مه‌حمود پاشا به‌پارمه‌تی داود پاشا و، له‌شکری محمد عه‌دی
میرزا به‌پارمه‌تی عه‌بدوللا پاشا دا روی داوه، سرکرده‌ی له‌شکری بابان بوه. له‌و
شهره‌دا نه‌بین مه‌حمود به‌گ خقی به‌سه‌ختی بریندار و، فه‌تاح به‌گی برا پچوکیشی
کوژرا بین.

دوای نه‌وه‌ی مه‌حمود پاشا دور نه‌خهرته‌وه بۆ نه‌سته‌مرل، سلیمان پاشا له
سلیمانی نه‌بیت به‌دمه‌لاتداری بین ملتزم. مه‌حمود به‌گ له‌و کاته‌دا به‌کن له‌پیاوه
ده‌سروشترو له‌پیشه‌کانی ده‌زگای سلیمان پاشا بوه. به‌لام چهند که‌سن له
که‌وره‌پیاوه‌کانی سلیمانی ناماده نابین سه‌ر به‌سلیمان پاشا دانه‌وتین، له‌وانه:
رؤستم به‌گ و، حاجی به‌گی مه‌سره‌ف که‌خالزی رؤستم و ژنبرای مه‌حمود پاشا
بوه. نه‌مانه کۆچ نه‌که‌ن بۆ که‌رکوک و، له‌وی جینگیر نه‌بین. سلیمان پاشا نه‌یه‌وی
نه‌پاره‌کانی ناشت به‌کاته‌وه. نه‌محمد به‌گ (دوایی نه‌محمد پاشا) ی کوری نه‌نیرته
لایان. مه‌حمود به‌گیش دنیایان نه‌کا له‌نیازهاکیی پاشا.

نه‌پاره‌کانی پاشا نه‌که‌رنه‌وه سلیمانی، به‌لام پاش ماوه‌یه‌کی کورت لیبیان

نه که ورته گومان و بیانو، همویان نه گری و، زوریان نازار ندا و، پاره به کی زوریان لن نه سینن. نینجا به که فاله تی گران نازادیان نه کا. له سر نه مه زیز نه بن و به که مه ل کویج نه که نه وه بز که رکوک. نه مجاره مه محمود به گیش به خا و و خیزانه وه. له داخی په میان شکستنی پاشا، له که لیان کویج نه کا. مه محمود به گ بیارونکی به ده سلات و نازا بوه. سلیمان پاشا هیزنکی ناردو ته سهریان، رینگایان یی بگرن، به لام هیزه که بیان شکاندوه و، دریزه یان داوه به که چه که یان. له که رکوک جنگیر بون.

دیاره نه مانه به نارامی له که رکوک دانه نیشتون. بز تیکدانی ده سلاتی سلیمان پاشا نازاوه یان ناوه توره و، پیاوه کانیان راو وروت و جهره ییان کردوه. عه لی رهضا پاشا (۱۲۴۷ - ۱۲۵۸ ک / ۱۸۳۱ - ۱۸۴۲ ز) له به عدادوه هیزنکی ناردو ته سهریان. به فیل محمود به گیان گرتوه و، خنکاندویانه.

به هزی نم روداوه وه، خزم و ده سویتونه دکانی محمود به گ، له وانه روستم به گ، توراون و به دلی شکاوه وه رویان کردو ته نیران له رتکا هم مه وه ند هه لیان کوتاوه ته سهریان و، روتیان کردونه توره. به لام خزیان که یاندو ته نیران و له وی نیشه جت بون. (۱)

به گویره ی گنیرانه وی همرونه وانه ی ژیننامه ی کوردی و سالیان نویسوه، مه محمود به گ باوکی مستفا به کی کوردی و، مامی نو و ره حمان به کی سالم بوه. نه وه ی گومان نه خاته ناو هه واله کانی نویسه روه نه وه یه: له و شه جهره یه دا که سه جادی باسی نه کا، روستم به کی تن دانیه. سهره یی نه مهش کتیه که ی له سالی ۱۲۸۶ ک / ۱۸۶۹ ز دا نویسوه، له و سرده مه دا سالم و کوردی دو شاعیری به ناویانک بون له ناوچه که دا و، نه یی هردو کیان ناموزای نویسه ر بون و، له و کاته دا هردو کیشتیان له ژیان دا نه مان، که چی نم له کتیه که ی دا به هیچ جوزی ناویان نابا. (۲)

-۲-

له ململاتی ده سلات دا، مه محمود پاشا پستی به عه ده م و، سلیمان پاشای برای و، نه حمده پاشا و عه دوللا پاشای برازی پشتیان به رزم به ستوه. که مه محمود پاشا لنی قه و ماوه، لایه نگره کانی رویان کردو ته نیران، له سنه و میاندوا و تهوریز بلاو بونه توره. که سلیمان پاشا و نه حمده پاشا و عه دوللا پاشا لنی یان قه و ماوه، لایه نگره کانیان له که رکوک و کفری و به غدا بلاو بونه توره. یی نه چن بنه مالعی صاحبقران له که ل محمود پاشا بون. له سرده می ژبانی سالم دا دو روداوی گرنک رویان داوه، هردو کیان، کاریان له ژبانی تایبه تی نه و کرده و، به شیعه کانیه وه دیارن؛ په که میان، نانارامی بهرده وامی هه لومه رچی سیاسی سلیمانی و، له

نه نجامي نه وهش دا چهند جاري دهرېده دهريون و گه رانه وه و ديسان دهرېده دهريون.
دوه ميسان، رتيكه و تني هه ردو ده ولت: رږم و عه جهم له نه رز رږم. جاري
يه كه م له سالي ۱۲۳۸ك / ۱۸۲۲ز دا و، جاري دوه م له سالي ۱۲۶۳ك /
۱۸۴۷ز دا. له نه نجامي نه وهش دا روخان و نه ماني ميرايه تبي بابان.

سالم هاوچرخي مه محمود پاشا، سليمان پاشا، نه حمه د پاشا و عه بدوللا
پاشا بو. به لام وا پي نه چن هاوسه فوري كزچوره وي مه محمود پاشا بوين. پي نه چن
به شداريزنه كه شي، لم كزچوره وه دا، به ناره زوي خوي نه بويت، خوي نه لن: «بز
پيلادي رافضي... روبهروي مه شريق... بز مولكي رهي... وهك نه سيري توركومان
ده مبه نه زوره. به لكو به هوي «نيلتيزامي» به ماله و خيزانه كه يانه وه به ناچاري

بوين. **chalakmuhamad@gmail.com**

پي نه چن ماوه يهك له نيران زينداني گرابي. لم روه وه تهن:

شوره زاري خاكي رهي نه مجاره دامه نكيري مه
رو له هه وادي ده كه م خاري وهكو زنجير مه
نييتيدا بز رهي كه هاتم فيكري عه قليم لي نه كړد
چه پسي تارنم گوناخي كاري پي ته دپير مه

به عه قتل نه مرژه پيم زاني ده فو تن
كه سالم عازمي مولكي عه جهم بو

ماوه يه كيش له سنه بو به لام دياره له ویش نه حمه ساوه ته وه. نه لن:
چ بليتم؟ حاله تي دل چونه له هيجرا سالم؟
صحنه گولزاري سنه ندوج وهكو زينداني منه

به پي روي تو فضا ي باغي سنه ندوج
له ناو دلما وهكو ناري سه قهر بو

ده لن ي فيرده وسه گولزاري سنه ندوج
وه لن پي تو له لاي من وهك دهرهك بو

سالم له سليمان دا له دا يك بو و، هه له ویش دا گه وه بو. شاره كهي و
ولانه كهي خوي تا راده ي هه رستن خوش ويستوه. به چن هيشتني و لي دوركه و تنه وي
نازارتيكي گه وري له لا دروست كړدوه. نه مه له شيعري «نه لوي داغ» دا به ناشكرا
دهر نه بري. شيعره كاني سالم نه وي له نيران ديانون هه موي ناره زايي و دهره دل و
كله يبه له نيران و ده زگاي به رتوه به رايه تيه كهي. ته نانه ت شيعر تيكي ترخان كړدوه بز

ههجوی رافیضی و شیعه. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش «له‌گه‌ل دَل» ی خوی «شه‌رت» ی کردوه که «به‌ه‌شت گه‌ر بیتته ده‌شتی ره‌ی» هیتشتا نه‌و به «نیران» دا‌گ‌زهر ناکات. نه‌مه نه‌و قسه‌یه پوچ نه‌کاته‌وه که گ‌رایه سالم مه‌یلی نیرانی هه‌بوه.

سالم خوتنده‌وارتیکی رۆشنییر و زمانزان بوه. له‌بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌سه‌ل‌تدار و ناسراویش بوه. دور نیسه مه‌حمود پاشا که‌لکی لښ وهرگرتبښ، نه‌میشی خست‌بیتته ده‌سته‌ی نوینه‌رایه‌تی خ‌خ‌وه‌وه بۆ‌گ‌فتو‌گ‌ۆ له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی نیرانی. هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه چو‌بیتته تاران و، له‌وێ ر‌ه‌فتاری ناله‌باری نیرانییه‌کانی دی بښ.

سالم چه‌ندین شیعره‌ی هه‌یه له‌کاتی ده‌ره‌ده‌ری دا له‌ نیران هه‌لی به‌ستون. که‌لی له‌ زه‌مان نه‌کار، ناره‌زایی ده‌ره‌نه‌برێ له‌ هه‌لومه‌رجی ژبانی ناخوشیی خوی، به‌ تاییه‌تی له‌ تاران. نه‌مانه‌ی لیره‌دا نوسراونه‌ته‌وه چه‌ند نمونه‌یه‌کښ.

- ۳ -

- ۱ نه‌ل‌و‌ید‌اع! نه‌ی مولکی با‌هان نه‌ل‌و‌ید‌اع
نه‌ل‌و‌ید‌اع! نه‌ی جایی جا‌نان نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۲ مو‌سته‌عی‌ده‌م بو‌ه‌یلا‌دی رافیضی
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی نه‌ه‌لی نی‌مان نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۳ وه‌ک نه‌سیری تو‌ر‌کو‌مان ده‌مه‌ن به‌ زۆر
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی شا‌هی خو‌بان نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۴ ده‌شتی هی‌ج‌ره‌ت تاره‌ وه‌ک ده‌ریایی قیر
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی می‌ه‌ری ره‌خ‌شان نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۵ ره‌به‌روی مه‌شریق ده‌چم بۆ مولکی ره‌ی
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی قی‌یله‌یی جا‌ن نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۶ نه‌ش‌کی ده‌ده‌م ره‌نگی گ‌ول‌ناری هه‌یه
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی ناری بو‌ستان نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۷ صی‌ح‌حه‌تی دا‌وه‌صلی تو، هی‌ج‌رت مه‌ره‌ض.
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی ده‌رد و ده‌رمان نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۸ دَل به‌را‌به‌ر زول‌فی تو‌وا‌ض‌یح ده‌لښ:
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی سو‌نی‌ول‌ستان نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۹ زه‌خمی دَل، بۆ‌نایی په‌یکان، ته‌شه‌ ما
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی تیری مو‌ژگان نه‌ل‌و‌ید‌اع!
۱۰ گه‌رچی بۆ نه‌حوالی سالم بښ غه‌می
نه‌ل‌و‌ید‌اع، نه‌ی نا‌مو‌سو‌ل‌مان نه‌ل‌و‌ید‌اع! (۳)

- ۱ نئی قیبله‌یی موردادماناخو به رۆژگارن
جاری نه‌پرسی له‌کەس: حالی غەریبی تاران؟
- ۲ به‌و سوتنده‌کە ی که‌خواردم من هەر نه‌وهم که‌دیوتم
حاشا بکەم نه‌رامۆش می‌شاق و عه‌دی جارن
- ۳ تا نه‌قشی خاطرەم بێن خوێهرەم به‌هاری حوسنت
ده‌تکن له‌هه‌وری چاویم نه‌شکم به‌میثلی باران
- ۴ شه‌و تا سه‌حه‌ر له‌هیجرت بۆ من جه‌رامه‌خه‌وتن
هەر دێ صه‌دایی گریه‌م وه‌ک ره‌عدی نه‌ویه‌هاران
- ۵ لاکێن له‌نه‌صلی کارا ناسیومه‌حاله‌تی تو
سه‌نگینه‌گوێ ی سه‌ماعه‌ت بۆ دادی داد-داران
- ۶ تو هەر نه‌وی که‌چاوێ جه‌رگی بێم به‌نیما،
من هەر نه‌وهم که‌عه‌شقه‌کردومی وێلی شاران
- ۷ سالم له‌جه‌وری دوله‌ر، کۆتا که‌شه‌رحی ده‌فته‌ر،
تو بێ خه‌به‌ر له‌تاو نه‌و، نه‌و بێ خه‌به‌ر له‌یاران! (۴)

- ۱ خۆز که‌ده‌مزانی له‌تاران نه‌جاتم که‌ی ده‌بێ
کویی یاره‌مه‌شه‌ه‌م، یا مه‌دفعه‌م هەر ره‌ی ده‌بێ
- ۲ طه‌بی نه‌رزم بۆ نه‌کا گه‌ر شاهی نه‌قشه‌بند،
که‌ی به‌بێ ی به‌تابه‌لم وادی فیراقت طه‌ی ده‌بێ؟
- ۳ هه‌ر که‌سن زانی له‌سۆزی ناله‌، حالی ده‌ردی دل،
مه‌طله‌بی نای هه‌موحالی له‌فه‌حوای نه‌ی ده‌بێ
- ۴ نینسی حه‌یه‌ی زولفی له‌یلا راسته‌مه‌جنون کوژ بوه
خۆ که‌زیده‌ی ماری وا قه‌د نامری، هەر حه‌ی ده‌بێ
- ۵ عه‌شی وه‌صله‌م برده‌سه‌ر، نه‌ندوه‌ی هه‌جریش سه‌ر ده‌چێ
مه‌وسیمی نوێدی به‌هه‌شتم دی، ده‌به‌تکیش ده‌ی ده‌بێ
- ۶ که‌ر به‌خوججه‌ت بێن روخه‌م تابیه‌ت ده‌کا صیدقی دلم
مایلی سینی روخت ره‌نگی به‌میثلی به‌ی ده‌بێ
- ۷ من له‌نه‌شنه‌ی جامی له‌علت تا حه‌شر نایه‌مه‌ه‌وش
جامی و سالم له‌ده‌ورا قیسه‌تی جه‌م که‌ی ده‌بێ؟ (۵)

۱ به من بن، سینه‌ی سه‌ختم به قه‌لغانی نه‌ظهر ناکم
 نیشانه‌ی تیری خوتن‌ژوت به جوز له‌ختی جگهر ناکم
 ۲ دهمی نازت، به روزه‌ختی که تاب‌ی تیری غه‌مزهم بو،
 له روی تیغی جه‌فاتا به‌عه‌دزین جه‌وشه‌ن له بهر ناکم
 ۳ له ناوشانت له چینی زولفتا دل جه‌لقه‌های لت دا
 خوا گهر وا بدا قودره‌ت به من که‌س دهر به‌دور ناکم
 ۴ له فردی وه‌صفی یارا عاره ناوی موده‌عی بردن
 له رشته‌ی فیکرما خه‌رموهره هه‌مسلیکی گوهر ناکم
 ۵ له یاقوتی له‌بت، یدک بوسه مایه‌م بن، دهمی ناخر
 تهلوف که‌م، گهر سر و مال‌م، له سه‌وداتا ضهره‌ر ناکم
 ۶ نه‌گهر پایانی بن هیجرت، له دهرگاتا هه‌تا نه‌مرم،
 به مه‌حضی جه‌وری حاجیب یدک وه‌جه‌ب مه‌یلی سه‌فهر ناکم
 ۷ له ره‌شکا گهر سه‌راسه‌ر نوطقی طوطی به‌تسه‌ر سه‌ر هه‌جووم
 له مه‌دحی لیتی شیرنت نیت‌ر مه‌یلی شه‌کهر ناکم
 ۸ له که‌ل دل شه‌رته سالم گهر نه‌جانت بن له تارا
 به‌هه‌شت گهر به‌تسه‌ر ده‌شتی رهی به‌نیرانا گوزهر ناکم (۶)

«تخمیس» له سه‌ر شیعری مه‌ولانا خالید

سالم نه‌م شیعه‌ری م، خالیدی نه‌قشبه‌ندی (۱۱۹۳ - ۱۲۴۲ک) به‌بن
 مه‌لامه‌ت هه‌لنه‌هزاردوه. م، خالید نه‌م شیعه‌ری له دهر به‌دوری دا هون‌ه‌توه له
 کاتیک دا له سه‌فهری هیندستان دا بوه. جا له چون دا بوه یا له که‌رانه‌وه‌دا، له هه‌ر
 کامتیکیان دا بن هه‌ستیک‌ی مروغانه‌ی پاک سه‌باره‌ت به‌دوری له «یار و دیار»
 دهر نه‌بیری و، باسی سه‌یرانگاکانی سلیمانی دیتسه‌وه پیری.

م، خالید له ناو ته‌که‌یشتوانی کورد دا، به‌تایبه‌تی هی سلیمانی، وه‌کو
 قوریانی چه‌وسانه‌وه‌ی بیروباوه‌ و، ململات‌ی نا‌جوامیترانه و، ره‌مزی نا‌واره‌یی و
 غوریه‌ت ته‌ماشای کراوه. حاجی قادری گزی له باسی نا‌واره‌یی م. خالیدا نه‌لت:

قو‌طبی زه‌مانه‌ خالید، وه‌ک من بوه نا‌واره

بن قه‌در و قیحه‌ت و شان، بن خانمان و بن نان.

هینگومان م، خالید «بن قه‌در و قیحه‌ت و شان» نه‌به‌، وه‌کو حاجی وتویه‌تی،

له زه‌مانی خوی دا له ناو خه‌لک دا پایه‌یه‌کی به‌رز و به‌رتزی هه‌به‌.

هه‌ر حاجی له‌و شیعه‌ره‌ درتزه‌دا که‌ بز باسی شاعیر و زاناکانی کوردستانی

تەرخان کردو، بەمجۆرە ستایشی م. خالد ئەکا:

«مەعدەنی عیلم و عالیم و عامیل

قوطفی دەوران و مورشیدی کامیل

هەر لە ئەووەڵ جەنابی مەولانا

نەقشەندی رەواقی الا الله»

سالم دەربەدەری خۆی و مەولانا تێکەلار ئەکا و ئەلن:

۱. دڵ لە میحەت کەیلە ڕێم کەن بە لە غەم دەرجم لە شار

نەمۆ ژۆژیکە لە جەمعی مەردومان بەگرم کەنار

دەستە نەمۆژ دانیشم بۆ حالی خۆم بەگرم بە زار

«موسم عیداست و ما نوێد از دیدار یار

عالی در عیش و نوش و مار دو چشم اشکبار» (۱)

*

۲. نەم جیهانە خولە بۆ مەردوم، وەلێ بۆ من سەفەر

عومری شیرینم بە تالیی چو لە بەر طولی سەفەر

قەت لە مودەدی عومری خۆم دا هەفتەین نەمەدی حەضەر

«سینە سوزان، دڵ فروزان، کۆجە کۆجە دریدر

کس مبادا هەمچو من اواره از یار و دیار» (۲)

*

۳. دپتە گوتم دايم بە زاری نالەیی مەحزونی دڵ

بێ قەدراری و نیضطیرایە سال و مەه قانونی دڵ

داتەپی کۆشکی موراود، و تێکشکا نەستونی دڵ

«بکەرە جوونی شد زهر چشم روان از خون دل

عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچاره

*

۴. کەس نەبێ سالم لە دنیا دا وەکو من توشی دەرد

بێ ئەوا کە وتومە غوربەت ناتەوان و ڕەنگی زەرد

شێری مەولانا نەخوێتم هەلنە کێشتم ناھی سەرد

«خالدا گر نیستی دیوانه و صبرا نورد

تو کجا و کابل و غزنین و خاک قنداره» (۷)

-۸-

تێکچوونی پاشایەتی بابان، یان راستەر نەمانی دەسلاتی کوردی، کاریکی

قولی لە دڵ و دەرونی سالم کردو. سالم بەم بۆنە یەو چەند قەصیدە یەکی سیاسی

درێژی هەلبەستو، قەصیدەکان، ئەگەرچی لە کاتی جیاوازی و بە بۆنە جیا جیاو

دانراون، بهلام همویان پتیکوه بهستراون. همویان یک بابت پتیک نه هین و، له دوری نو مینه تیه نه توایه تیه نه خولینه وه که دواي هاتی دهسلاتی راسته و خوی تورک ترشی ناوچه که به. رهنکه نو له همو کهس باشتر هه لومه رجی ناوچه ی سلیمانی له ژیر دهسلاتی تورکی داگیر که ردا گیرا بیتته وه. خوتنده وهی سه رله نوئی ی نم شیرانه پتیکوه ونه به کی گشتی زیانی پر چه وسانه وه و، کرتیره وهی نه و سامان بزورن نه کاته وه.

قه صیده کان نه مانن:

۱. باسی پورتشانی نوکهرانی بابان دواي نه مانی دهسلاتی خو جیتی
 ۲. ستایشی عزیز بهک
 ۳. شهری عزیز بهک له گه له لشکری تورک
 ۴. مژده ی گه رانه وهی عه بدوللا پاشا
 ۵. قه صیده که ی نالی و، وه لامه که ی سالم
- رهنگه هندی شیرعی ترشی دانابن، فهورتا بن، یا هیشتا نه دوزر ابیتته وه.

- ۹ -

- ۱ به ده نه حوالی نه شخصان که خاصی مولکی بابان
- له بیتدایی فلهک هه ر یک سه راسیمه و هه راسانن
- ۲ جهوانانی سه هی قه ده بهسکه داماون له بن چیزی
- له ژیر باری عه ما هه ر بهک له خه مدها میثلی چه وگانن
- ۳ له بابانا گرفتارن پورتشان خاطر و بن کهس
- به جه معییه ت سیه به ختانه وهک گیسوی خویان
- ۴ گه دان و بهر گه دا ده رگانه وانا کهن له بن چیزی
- وهکو نه پرادی دانا هه ر له فیکری خانه بهندانن
- ۵ له ظولسی چه رخی دونپه روه سه خی طه بعانی خاتم دل
- به راهی کوبی دونانا له هه رسو کاسه گه ردانن
- ۶ به دهستی که شمه کهش هه رسو دره بهرگی خودنارانی
- قه بایی نوکهر و نالما هه مو بن چاک و دامانن
- ۷ له بابانا نه میسته چونکه قاوه ی نوکهری دوغه
- له حهلقه ی نه هلی حه سه رتا هه مو که موله فنجانن
- ۸ نهوانه ی تورمه پزش و شه هه توش و ناز به روه بون
- نه میسته خانه بهر دوش و نه خوش و زار و غوریانن
- ۹ نهوانه ی جن نشیمه نیان له گزشه ی ته ختی حاکم بو
- به دهستی شه هه زورا جومله وهک غولی بیابانن

- ۱۰ دهله رزن هه وری نهو گهر بیهته روی گهر دون له پایزدا
- به روتی گزنه خه زینشان له فیکری بهرگی زستانن
- ۱۱ صهفی پاشانی باهنو غلی له دئی ی کۆسته و ده پاشانا
- به ده وری گهلله دا چوماغ ده رکف جومله چوبانن
- ۱۲ موریدی خانه قا زۆرن له عهدهی عهدهلی رۆمی دا
- له ناغا یانی بن بهش حوجره ها جن ی تقه کارانن
- ۱۳ نه گرجی طاعه تی جه بهره وهلق عیله له به بیکاری
- وهکو قاری به کایهک حافیظی سی جزمی قورنانن
- ۱۴ له طولی رۆزگارانا له هه رلا خادم و مهخدوم
- وهکو نه صحابی پیغه مبهه عومهن رۆزه دارنن
- ۱۵ سیه به به ختانی بن ده ولت، له بهر بن مالی و عوسرهت
- گه هق حه مالی مالانن، گه هق عه للاقی مهیدانن
- ۱۶ له فهوجی له شکری نیسلام
- له خه وفا طیفلی مهردوم وهک عه یالی نه هلی زهنگانن
- ۱۷ صهفی مه قروضی قهرزی نیلتیزامی حاصلی رۆمی
- له ناو هه ورامی و کوردا هه مو ته بهدیل و به نهانن
- ۱۸ له فیکری نیلتیزاما شه ده کهن شورا له بهر عوسرهت
- سه حه بهر بۆ هه ولی قوتی شه له ناو شارا بهر نشانن
- ۱۹ نه وانهی بهر شکستی نیلتیزامی حاصلی رۆمن
- له تاو بینه و نیه گاکهل چه رتنی میری جافانن
- ۲۰ زه ره رکردهی نیجاره ی پادشاهی چۆته ده رویشی
- فه قیری مولکی هه وشار و به ربی شاری تارانن
- ۲۱ به دیهقانی بهلاو بون دایه ره ی بن کس به قزی دا
- له بهلخه و دۆکه رۆ و نهوتی و ده لوجه و سید ستانن
- ۲۲ به کهو بازی خه ریکن ده ستهی مه عزولی بن ناغا
- موقیمی قه هره مان و مبولی و تیمار و باخانن
- ۲۳ حه یادارانن بن حورمهت له تاو بن مالی و عوسرهت
- فه قیری دئی فقهیره و تهکیه و نه ستیل و تافانن
- ۲۴ گروهی چه مچه ناش هه ره کهو نوستادی خونساری
- له دئی ته نکى... و تبههار و دۆلانن
- ۲۵ نه ریمانی قه دیمی موسته عینن بۆ خه رهک داری
- به یادی توره و، کا و جز و نهفسار و پالانن

- ۲۶ قەدىم تەن پەرورەرى نازن بە بازارا غوبار نالود
نەگەر گا باری گا ناوەر وەگەر ھېزەم فرۆشانن
- ۲۷ لە بېمى تازىيانەى مەردى رۆمى سەيید و صوفى
بە نومیدى گەزۆ و مازو لە بن دارى مەريوانن
- ۲۸ ھونەر مەندانى شېئراوژەن، قەوى دەستانى پېل نەفگەن،
لە روى غەوواصى نە تراکا وەکو روپە گوریزانن
- ۲۹ کوھەن سەوداگەرى شارى لە شورا مەصلەحەت بېتەن
و لەن نۆگەر بە بەقالى تەرازوبازى دوکانن
- ۳۰ کرىکارانن ناکەس بۆ باغەى کولەبى دېھقان
لە خانەى گاۋلى نۆگەر پەياپەى خشت کيشانن
- ۳۱ بە رى ئى بېم و خەتەردا يەک بە يەک بۆ قاصىدى چاکن
بە بىن تەکلىفى رەھزەن، خود بە خود بىن چېز و عورىانن
- ۳۲ صەفى مەقروضى بىن تەوسەن لە سەھمى سەت سەتى نە تراک
و ەکو عاشق لە ھېجرانا پەکا يەک نە شک رېزانن
- ۳۳ گەھن قەلبولنە سەد بەسکە بە بىن سايەن لە وادى دا
و ەکو مەجنونى سەحرایی لە بن خارى موغەيلانن
- ۳۴ کزە و دودى کەباب دەردى لە مەطەبەخەى بىن دودا
بە يادى قوتى شامى شەو جگەرھا بەسکە بریانن
- ۳۵ طەلەب ناکا گەدا قەد سۆى سەفرەى صاحىبى نىعمەت
لە تاو نەحوالى بىن نانى لە ھەر جا خانە مېھمانن
- ۳۶ بە ظاھىر خورەم و شادن لە روى تورکى نە رۆمى دا
لە دل دا گەرچى دېک ناسا بە مەخفى جوملە جۆشانن
- ۳۷ بە نەحوالى ملوکانى گەدا پەرورەر دلم سوتا
لە بابانا نە مېستە موستەھققى خېر و نېحسانن
- ۳۸ لە جەورى چەرخى گەردون بەسکە ھەيرانن بە ناچارى
بە لەب خەندان و شادانن بە دل غەمگین و گریانن
- ۳۹ بە نامەردى سەراسەر مېشلى گورگینن لە لای رۆمى
نەگەر رۆبېن تەنى عەھدەن و ەگەر سامى نەريمانن
- ۴۰ نىظامانى مولازم مەنصەبى ماضى بېحەمدېللا
لە لادى دا بە دو شایى ھەمو جۆزېنى دېھقانن
- ۴۱ خەيانەت پېشەکانى فەوجى برنجى لە برسانا
بە ناچارى لە دى ئى صرفیلەرا وەر زىرى دۆمانن

۴۲ مه‌لخ طه‌بعن له هیتشوی ده‌غللی دیهقان به همر لادا
 له ناو جاری گهنم همره‌ک وه‌کو داهزلی خهرمانن
 ۴۳ درتغا بز سوارهی خاصی پایته‌ختی سلیمانی
 له قرکه و قزله‌ر و قوزخ به پروتی جومله گاوآن
 ۴۴ به‌سن سه‌گمه‌رگ و بتی عار و گرانجان و سوپوک عه‌قلن
 نه‌وانی نه‌هلی باهانن به دل له‌م عه‌هده خه‌ندانن
 ۴۵ له نه‌وضاعی سلیمانی نه‌وانی شاد و ناسوده‌ن
 له فدرعا نوظفه‌ی حه‌یضن له نه‌صلا جنسی شه‌یتانن
 ۴۶ له نه‌صلا بان‌ی نه‌م کاره کاسبه‌ای شه‌هری بون.
 له نه‌مری فیتنه نه‌نگیتزا سه‌راسر میثلی مه‌ردانن
 ۴۷ گه‌هن هه‌مه‌ده‌ردی نه‌ترانن، گه‌هن هه‌مه‌هیشی نه‌کرادن
 له به‌کلا ماده‌ری به‌پرهن، له به‌کلا یاری گورگانن
 ۴۸ له ظولمی چه‌رخ‌ی چه‌پکه‌ردش، درتغا حه‌سره‌تا دهردا
 به میثلی سالمی بیکه‌س گه‌لن که‌س ویلی شارانن. (۸)

هه‌روه‌کوبه سه‌رناوه‌که‌ی دا دهرنه‌که‌وئ: «له وه‌صفی په‌ریشانی نوکه‌رانی
 باهان دا دوا‌ی رزیتشتی عه‌بدوللا پاشا بز قوسته‌نتین»، سالم نه‌م قه‌صیده‌ی له
 دوا‌ی لیخرا‌نی عه‌بدوللا پاشا و، کیشانه‌و‌ی بز به‌غداد و، دورخسته‌و‌ی بز
 نه‌سته‌مزل، هزنیوه‌ته‌ره، والی به‌غداد نیسماعیل پاشای به‌موته‌سه‌رپرینی
 سلیمانی داناوه.

نیسماعیل پاشا نۆردوی تورکی هیتاوه. بنکه و باره‌گای له سلیمانی داناوه.
 بز نه‌و‌ی شرتنه‌واری ده‌سه‌لاتی باهان نه‌هیلن، داووده‌زگای پیتشوی گۆزیوه و، هی
 تازه‌ی له جینگا داناون، زۆر که‌س له‌وانی له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی باهان دا خاوه‌ن په‌له
 و پایه و ده‌سه‌لات و نیسمیاز بون لاهراون و لئ یان قه‌وماوه. نه‌مه‌ش کاری کردۆته
 سه‌ر باری ژبانیان.

سالم له‌م قه‌صیده‌یه‌دا باسی چه‌ند شتن نه‌کا:

۱. خرابی باری ژبان و هه‌لومه‌رجی گۆزه‌رانی «هه‌لېژارده» ی دانیش‌توانی
 سلیمانی: بنه‌ماله‌ی میره‌کان و، کاربه‌دست و موچه‌خۆره‌کانی ده‌زگای باهان...
 نه‌مانه به‌جزئی له‌باز و نییعت که‌وتون، که‌وتونه‌ته سوال و، ناچار بون شوانی.
 گاوانی، حه‌مالی و عه‌للانی... به‌کن.

۲. هه‌ندیک‌ن تریش له ترسی زولموزۆری ده‌سه‌لاتی تورک له شاردا خۆریان
 گۆشه‌گیر کردۆه خۆریان داوه‌ته‌خانه‌قا و مرزکه‌وت و خۆریان به‌نۆیژ و خۆیندن
 قورنانه‌وه‌ خه‌ریک کردۆه و، هه‌ندیک‌ن تریش له دیهاتی ده‌روبه‌ری سلیمانی دا
 خۆریان حه‌شار داوه و، هه‌ندیک‌ن ناواره و ده‌ریه‌ده‌ری شوئان بون.

۳. لهو سدرده مهش دا، وهكو هدمو سدرده ميتك، تاقمېنكي قازانچېه رست و دورو خزيان له ده سلاتي داگير كړ نزيك خستو ته وه بونه ته هاو كار و چاوساغيان، له گڼل «دايكي پدېرخ» شيرونيان كړدوه و، له گڼل «گورگ» گورشتيان خواردوه. سالم جنتوي قورس به مانه نهدا كه له «نوضاعي» نه وسای سلیماني «شادان و ناسوده» بون.

۴. «كاسبه كاني شاره» كه له نانارامي درېوځاپاني سدرده مي ده سلاتي باهان و، نه ماني ناسايشي گشتي و تايېه تي، دياره نه ونده پتزار و هراسان بون، هاو كار بيان له گڼل ده سلاتي داگير كړ كړدوه. سالم نه مان به «هاني ندم كار»، واته نوبالي نه، مېنه تيبه له كېر دني نه وان توند نه كا. راستيېه كې نه مان به رېرسي نو پرواوه نه بون، چونكه ندمه نه لجامي سياستې ناوېندي ده ولېتي عوسماني بو، نهك پيلاني هكاسبه كاني شاره.

۵. هندنې بيرو بېوچوني سالم سېاره ت به «ره عيسيه ت» و «كاسب» و «پشه كار» لم شيعر هدا و له شيعره كاني ترېشي دا هديه، له گڼل تېگه پشتمني ندم زه مانده ناگو نچين، به لام هدمو بيرو بېوچوني نه بين پېرته وه زه مان و زه ميني خوي و، به سېنگ و ترازوي نو سدرده مه و، له چوارچيره ي هلمو مرجي سياسي، كومه لايه تي، نابروي، فدره نكي... نه وسا كه دا بېكشترين، نهك به «نيستا» و، له هلمو مرجي نيستادا.

- ۱۰ -

ستايشي عزيز به گي باهان

سالم قه صيده به كي درېږي ته رخان كړدوه بېو ستايشي سېز به گي باهان. عزيز به گ كړي نه وره حمان پاشا و، بهرې مه محمود پاشا و سلیمان پاشا و، مامي نه حمده پاشا و عېدوللا پاشا بو. كه تورك دهستي به سر سلیماني دا گرتوه، عزيز به گ سوري بېو دانه نه واندون، بهر بهر كاني كړدون و، خورېكي پكې خستې بهر گري بو. سهره تاي قه صيده كه به مجوزه دس پت نه كا:

ده كا دنيا يې پر شورش به دايم فيتنه ها پيدا
به نه پرهنگ و نسون هدردهم له هدر موين و غا پيدا
تا نه لږ:

په نا هم شه سوارېكه گوزه ركا كړ به نه لېورزا
ده كا نو كي سمي نه سپي له خارا توتيا پيدا
به حوجت نيزه كړ لږ دا، سپهر وه كا غه زې قنده
به هدر ضررين له گڼل بازويي نو، حوكمي قضا پيدا

*

له سېمي حمله يي نو، بېو عېدو هدر جا حه زه ر لازم

له دوس نو بو، کراسی رژیمان شتوی قهبا پهیدا

*

له دورای مدعره که ی تیغی نه ههنگی گهر نمایان بن

له ناو نوردوی تورکانا دهبن شین و صه دا پهیدا

سالم، سهره تای ستایشه که ی وهکو له سهره وه نوسراوه، به «موباله غه» دوس
بن نهکا و، له سهرانه ری قه صیده که دا نه ونده به نازایه تی و لیتوه شاره بی و
سوار چاکسی عهزیز بهگ دا هه ل نه دا نه گاته راده ی هه لسانیککی بن تام. به لام
هینگومان نم هه لوستی سالم، هه لوستیککی سیاسی بوه و، جینگای ریز لئ نانه.
سالم به تهمای هیچ پاداشتیکی ماددی نه بوه له عهزیز بهگ. عهزیز بهگ له وه سلهاتی زالی
نهک هه ر ده سلهاتدار نه بوه، به لکو شورشگینرکی یاخی بوه له ده سلهاتی زالی
تورک و، دواپستر له هی نهرانیش، سالم باسی عهزیز بهگ نهکا وهکو قاره مانی
نه توهی کورد له بهرامبه ر تورکی داگیرکهر دا، له ورژوه دا نازایه تییه کی بن وینه
بوه که سن زات بهکا، به چک یا به قه ل م، بچن به گژ ده زگای حوکرانی عوسمانی
دا، نه مه له دولاوه غه زه بی به سهر نو که سه دا بهاراندوه، په که میان، غه زه بی
ده سلهاتی داگیرکهر، که نه بر به هزی گیران و ده به ده ری و بن به شی له هه مو
نیستیاره گانی نرکه ایه تی له حوکم. دوه میان، غه زه بی دژایه تی «خه لیفه ی
موسولمانان»، که له ور سهرده مه دا له بهر چاوی زور که س، به تاییه تی پتیه وایانی
دینی، «نیطاعت» ی «واجیب» و «فهرض» بوه.

دوای دورخستنه وه ی مهربه گانی باهان «هزاشایی سهر کردایه تی» دروست بوه.
سالم له شه ره که ی دا به ناشکرا باسی نه مه نهکا و، له خوا نه پارتیه وه عهزیز بهگ
رزگار بهکا یا بیگینرته وه به نه وه ی سهر کردایه تی مولکی باهان بهگرتیه دوس و، له
دوس تورک ده ری بهختن و، ره واجی بز پهیدا بهکا.

عهزیزم وا له ناو چاها خوداوه ندا نه جاتی ده ی

له جیه ره ی نو بهکا په عقوسی دل ره مزی صه فا پهیدا

خودایا مولکی باهان بن ره واج و قه لیه، سا لوفقی!

به نیکسیری وجودی نو بهکا، وهک مسک، به ها پهیدا.

-۱۱-

شهری سواره ی بههان و نوردوی رژیم

سالی ۱۲۶۳ / ۱۸۴۷ رتیکه وتنی دوه می نه ورژیم له نیوان ده ولته تی

نیران و تورکیای عوسمانی دا به چار دیری ده ولته ته گه وره گانی: بهریتانیا و روسیا،
نیمزاکرا و هه ردو ده ولته په سندیان کرد. نه مهش بهناعه ی سیاسه تی هاره شی
هه ردو ده ولته تی بهرامبه ر مه سه له ی کورد و میرایه تییه کور دیه کان دارشت. پاشاکانی
باهان نیتر بهاری موناوهره و، نه مبه ر و نه بهریان نه ما.

سالی ۱۲۶۴ / ۱۸۴۸ نه جیب پاشای والی ی به غدا، نه محمد پاشای بابانی به به کجاری لیخت و، عهدوللا پاشای برای له جیگای نو دانا به قایقامی سلیمانی.

دوای نه جیب پاشا، عهدی پاشا بو به والی ی عیراق. محمد به کی برای عهدوللا پاشا، به هیوایه نو له جیگای عهدوللای برای بکن به قایقام، هلات بز به غدا، له به غدا گلپان دایه وه.

سالی ۱۲۶۶ / ۱۸۴۹ نامیق پاشای والی ی به غدا، عهدوللا پاشای بانگ کرد بز به غدا، له وی گلی دایه وه. نیسماعیل پاشای دانا به قایقامی سلیمانی و، هیزکی ۲ هزار که سی له گت نارد. نامیق پاشا له پتیش دا محمد به گ و، دوای نو به چند روزی عهدوللا پاشای به گسرای رهوانی نه سه مول کرد. نه کی نیسماعیل پاشا له سلیمانی دا نه وه بو: شونهواری دهسه لاتی بابان نه هیلن و، دهسه لاتی ناوه ندیی تورکی تن دا دایه زرتنن.

نیسماعیل پاشا به که مین حاکمی بیتگانه بو له سلیمانی.

عزیز به کی نه وره حمان پاشا سدری دانه نه واند و، که وته ختر ناماده کردن بز به ره ه لستی و، ده رکردنی نوردوی تورک. حسین به کی برای و، محمد دهمین به کی کوری عوسمان به کی برای و، هندی له به گزاده کانی تری بابان و، هندی له سواری هم مه وند و هیزه کانی تر بون به هاوده نگی.

عزیز به گ و سواریه کانی هم روزی له ده وره به ری سلیمانی دا پهلاماری سربازه کانی تورکیان نه دا. هیزه کانی تورکیان شپزه کرد بو. نیسماعیل پاشا ته نگار بو. موشر نامیق پاشا هیزی زیاد و هندی تویی نارد بز به هیزکردنی نوردوه کی سلیمانی. به لام عزیز به گ به رده وام بو له سدر شالاره کانی.

عزیز به گ به نیازی گرتنه وهی سلیمانی خوی ساز دا، له مهش دا محمد دهمین به گ و، کوره کانی سلیمان پاشا: قادر به گ و حه سن به گ و، چند که سیکسی که له به گزاده کانی بابان هاوده نگ و هاوکاری بون. پت نه چن هندی له بابانه کان له نار هیزی «نیظام» دا بوین و بز «فیل» به لینی هاوکاریان پت دابن، به لام له کاتی شه که دا به لینه که یان به جت نه هینا پت.

هیزی عزیز به کی بابان به کومه ل هیزشيان بز نار سلیمانی کرد.

نیسماعیل پاشای تورک به ره رچی دانه وه. به توندی توپبارانی کردن و، سربازه کانی تورک نار کولانه کانیان لی گرتن. شه رکی قورس قهوما. سواریه بابان له ناگری توپ و تفه نگی تورک زهره رکی زوریان پت که بشت و، شپزه و په رشان بون، ژماره به کی زور کورزان. محمد دهمین به گ به گولله بریندار بو. به زه محمد تیکی زور له شار ده راز بو. خوی که یانده ناواییه کی دوری شار به لام چونکه برینه کی کاربگر بو پاشا ۳ روز مرد.

ژماره به کی زوریش گیران. براکانی نه محمد پاشا: قادر به گ و حه سن به گ

و، سلیمان به کی هله بهجه بی به دپل گیران و، به گیرای رهوانه ی نهسته مول کران. پیرمیرد، له کورته باسکی نیم شه ردا، وه کو شه رکه ی خستزته مانگی ناورجه یانی ۱۲۶۶ / ۱۸۵۰ هره، ماوه ی که مارژدانی له شگری تورک و، باسی فیله که یشی کرده. نلن: «عزیز به کی مامی نه حمده پاشا عوسپانی کرد و، به نجایه یک رژژ دهره ی سلیمانی به ست. ناخری به فیل و، به ناوی عه سگری نه حمده پاشا و دهسته و دانیره ی مورته دده گانه وه - واته به ناوی نیزامیه کانی نه حمده پاشاوه - کاغه زیان بز نویسی: وهره نیمه ته مسلم نه بینا نویش به دلپاکی و بین باکی هاته سر قشله و تیخانه، له پرده ستریمی توب و تفهنگیان لن کردن. زوریان لن گوشتن. هه مزه ی مه سرفه ی باپیرم له و شه ردا یانزه برازا و که سوکاری کوژرا. خزی به برینداری گیرا. له چوخه که ی هه ساری مالی کاک نه حمده ی شینگ هه پس بون. شو به نجهره ی شکان و رایان کرد.»

نیسماعیل پاشای قائمقامی سلیمانی و نه فسد ره داگیر که ره کانی له شگری تورک، له ۲۹ ی رجه بی ۱۲۶۶ / ۱۲ ی حوزه ی رانی ۱۸۵۰ دا، بز «پاکانه کردن و نافه رین» ی محمه د به کی کوپی خالید به گ و کوره کانی: عه بدوللا، عه بدوره حمان و، حسین، که ماوه ی چل رژژ، به ۳۰۰ سواره وه له سهنگری تورک دا دژی عزیز به گ جهنگین، شه هاده تنامه یه کیان نویسه. هه نه مانه ش فیلان لن کرده. له بهر نرخی میژوی نیم به لکه نامه یه لیهره دا ده قاده و وه کو خزی نه نویسه وه:

له به گزاده و خانه دانه قه درگرانه کانی سلیمانی: محمه د به کی کوپی خالید به گ، که دلسوز و گیانه خشی سه لته نه تی سامدارتانه و که یشترته نه مه نی تهاو و، له لایه ن هه موانه وه و، به تاییه تی له ناو عه شیرته که ی دا په سهند کراوه و، راستگزی و خزمه تگوزاری شایسته ی په سندی شاهانه تان به و، له گمل که یشتی عیزه ت مناب نیسماعیل پاشای دانراو به قائمقامی سلیمانی، میری ناوبراوه ناوچه ی قزلجه دا له کاتی یاخی بونی به گزاده و نوکهره کان دا، چالاگانه کاری کرد بزراکتیشانان و پیای تاییه تی ناره سریان و، به هه مو جوزه نامژگاری و دلانده وه که له گه لیان خهریک به و.

به بزنی نو کاره چاک و راستانه ی خزی وه که به کاری برد و یاخیه کان و مرخالیفه کان لییان نه بیست و گوترایه لی نه بین، هه روه ها له ساته ی که رینگاو بانی هاتو جویش به ستره بو، نو له ناوچه ی قزلجه وه پتر له ۳۰۰ سوار و پیاده ی خزی هتا بز سلیمانی و له لایه ن پاشای ناوبراو رینمایی کرا و دامه زرا و، خزی و مال و که سوکار و، رژژله گیانه خه کانی شه و رژژله قشله دا پینشخزمه تی پاشای ناوبراو بون و، تا به سه ر چونی ترسی یاخیه کان، ماوه ی ۴۰ رژژ نه که درایه وه ناو خیزانه که ی.

له رژژانی شه ریش دا، له لایه که وه خزی و کوره کانی: عه بدوللا به گ و

عبدوره حمان و حسین بهگ، هاوکاری نو و سواره و پیادانه‌ی ژنرال فرمانی بون و،
خبریکی بهره‌لستی کاری ترسناکی ناله‌باره‌کان بون، که به غیرت و دل‌سوزیه‌وه،
خوین له رویان دا توند راگرت. له لایه‌کی تره‌وه، نیتسه له دلپاکیی و راستگویی و
به جبهیتانی ندرکیان دلتیا بوین.

له کوتایی دا، له باره‌ی غیرت و دل‌سوزی پهنراوی میری ناوبراو و کوپ و
به‌گه‌کانی که باس و تاریفیان ته‌واو نابین و به‌راوردی ونه‌ی به‌گزاده‌کانی تر
ناکرتین، له هه‌مو رویه‌که‌وه شایسته‌ی لی‌بوردن و مه‌رحه‌مه‌نی که‌وره‌یی
پایه‌به‌رزیتانه.

له به‌ر نه‌مانه، نیتسه نهم شه‌هاده‌تنامه‌یه‌مان بز باره‌گای به‌رزتان نویسی و
پیشکه‌شمان کرد. فرمان فرمانی هه‌زه‌ره‌تانه. له ۲۹ ی ره‌جیمی سالی ۱۲۶۶ دا

به‌نده میرنالای پیاده حمه‌ن

به‌نده میرنالای نه‌ندامی نه‌نجومه‌ن نیسماعیل راتب

به‌نده میرلیوا و قایقامی سلیمانی نیسماعیل

به‌نده بینکبازی پیاده تاهیر

به‌نده بینکبازی سواری محمده‌د شرفیق

به‌نده کاتب لیوای سواری سه‌عید

به‌نده قولناغاسی پیاده حسین

به‌نده قولناغاسی سواره عومر

به‌نده یوزبازی پیاده حسین

به‌نده مولازمی پیاده محمده‌د

*

نهمه دواپین شهری بابان بو له گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی.

عه‌زیزه‌گ له گه‌ل ژماره‌یه‌کی کم ده‌ریاز بو. ماوه‌یه‌ک ویل و سه‌رگه‌ردان له
ناوچه‌کانی سنوری رۆم و عه‌جه‌م دا سوپایه‌وه. حکومه‌تی عوسمانی داوای له نیران
کرد، حاکی کرماشان، عه‌زیز به‌گ ده‌ریکا، عه‌زیز به‌گ له هیچ لایه‌که‌وه هیوای
نه‌صابو. سه‌ره‌نجام به‌ تنیا رتیگای نه‌سته‌مولی گرت و خوی به‌ ده‌سته‌وه دا، له
جینگایه‌کی دور له کوردستان ده‌س به‌سه‌ر دایان ناو مرچه‌یه‌کی مانگانه‌یان بز
به‌ریه‌وه.

میره‌کانی بابان له کوردستان دورخرانه‌وه، نه‌گه‌رچی زوریان پله‌و پایه‌ی
ده‌وله‌تییان بپه‌خشین، به‌لام هه‌تا مردن نه‌یان هینشت جارتیکی که بپه‌نینه‌وه سه‌ر
خاکی کوردستان. (۹)

سالم نهم شه‌ره‌ی به‌ هه‌لبه‌ستینکی درژ هۆنیوه‌ته‌وه. دیمه‌نی شه‌ره‌که‌ وه‌کو
شه‌رتیکی نه‌ته‌وه‌یی دژی ده‌سه‌لاتی داگیرکەر و، عه‌زیزه‌گ وه‌کو قاره‌مانیکی

نه ته و بهی شهرې بهر ښکاري ښکانه باس نه کا.

- ۱ لېنم گه پټن با گوښه گیر بم، د سته و نه مړنو، کف زه نان
گيژه لورکي بای نه دامت ناری کرد صه فحی جیهان
- ۲ شاره زور به هر و، سلیمانی له سهر نو گه میه رهنک
بژ شکستی وهک نه هه ننگ بو فیتندی ناخر زمان
- ۳ کنی دوعای کردین به سوز نه مسال له کشتی شه ره زور
دایبارتین له تنخوای تهرزه، رومی ناسمان؟
- ۴ راسته گه ردون چابوکه بژ رهنکی بهد پیتن، وهلی
ناروتین رهنکنی بهم رهنکه به موده ی صه د قیزان
- ۵ به زمی صهیدی نیمه صه یاددی له لک کارکنی کرد
رهنگه بالای تیرقه ددان بیتنه ترکیبی که مان
- ۶ ضیعفی طالبع جاذیبه وهک که ره به بژ خوتن و دم
سه پری چیره ی به ختی من کن بو به رهنکی زه عفهران
- ۷ نه و به هاری من خه زانه و فینکھی صو بم تموز
پرتوی ماهه غم و چاکی دهر ونم وهک که تان
- ۸ ناگری نه گیت له خه رهنه نه ی طالبع که وتوه
شه می دولت هر طه روف ده گرا هه مو خاموش کران
- ۹ حله ده دین یاران بلا ناشورفته به خت و تیره روزه
روزگار دنیای له نیمه کرده گیسوی دوله ران
- ۱۰ هه وری به ده ختی که هاته روی له لک وهک رهنکی قیر
که وکه به ی ماهی مورادی نه هلی باهان بو نیهان
- ۱۱ صاعقه و به رقی نه دامت ظولمه تی دا شرق و غروب
به رده بارانه به مخصصی له سهر مولکی به بان
- ۱۲ چاوی عبیرت هه لبره نه ی دل له وضعی دهری دون
سه یرکه سا تورکی له لک چی کرد به زومره ی کور دزبان
- ۱۳ چاره سه رکن نه هلی دهر ویش نانی مونعیمان برا
لرله بو سفره و نواله، ون کراوه ظهرف و خوان
- ۱۴ نه هلی سادات و مهلا و حاجی بلا شین کن به سوز
ده فته ری نه هلی وه ظایف دیم عموم من حدک کران
- ۱۵ عرصه یی مه پدانی چه رخه نیسته جدولانگاهی بوم
بو به لانه ی زانمی به دخو ناشیانه ی باله بان
- ۱۶ دل له میحنه ت که یله تابی سه پری ناوشارم نیه

عهینی چاوم خوئنی تن زاوه له داعی مردومان
 ۱۷ بن زه بان، کوکوزه نان، هدر خانه دان، تن ده فکرم
 عه نکه بوت خراجانشینه و جوفته جوغدن دیده بان
 ۱۸ حاکمه رۆمی له سه ر تهختی سوله یمانی درتغ
 که و ته دهستی دتیری دون موهری سوله یمان نه لنه مان
 ۱۹ مه جلیسی وابهن مو شه خه ص دودی گزگرد عوده بۆی
 ده ویش ناغا بو، له جن ی مستو هه مو شه و نه غمه خوان
 ۲۰ عه زل و نه صبی کرد به ته دبیری که یا مه نصری رۆم
 قاره چی نه ولای قاپی بیت و، سران پاله وان
 ۲۱ کتی دهکا ته تقیمی مه نصب و ا مرقاپیل شه ننی شه خص
 بو عه زیز سه ر وازی که وم و حاجی قادر ناشه وان
 ۲۲ نالوگزی مه نصبی دو شه خصی عالیجاه کرا
 مه محمود ناغای زل هه کیم باشی، هه مامچی باهه جان
 ۲۳ کۆل به دۆش، با خه رقه پۆش بن، تاج و که شکۆل هه لگرن
 رو به که نه نه ملاکی (...) بچه شاری خامۆشان
 ۲۴ نه سکه مل بیتن قه راریان ده ن له جن ی ناغاله ران
 مه جلیسی شورا نه منسته خاصه بو نه صافه کان
 ۲۵ وا که ریم ناغای نه نئ ته دبیری هه سته ی جاف دهکا
 خاله هۆمه ر دارو غه ی شاره و مودیری حاجی نه جان
 ۲۶ که س نه چیتته پیتشه وه حاجی غه نی ته دبیرییه
 مه نموری نه بتی نفوسه و شاغیلی باجی دوکان
 ۲۷ حاجی میرزا که و ته ناو کار و ته رازوی شاره و وه
 مه صرف ناسا حاسیبه بو خاصه جاتی مالوان
 ۲۸ میری خولمار و ده لئین نه مسال مه ظه ننه صالحه
 باز به جه بیاریان سپارد با قتل نوموری دۆمه کان
 ۲۹ ناغه طاها مه شه و ره نجویه له که ل سه رکاتبی
 واده زانم وه رگری حوکی چیا سه وز و شران
 ۳۰ بو که رانی ده وری شار نه مشه و مه لا یونس ده جن
 مشت که ی گورز و، که مه ندی کشته ک و، ده رزی سینان
 ۳۱ حامید و، وه ستا حسینی کۆل له شارا که زمه چین
 هه ردو بو خوئین پیتنی دز کویه کو توشنه ن به جان
 ۳۲ شیریه قه یچی، تیری ده رزی، زه رگی نیو که ز، زه رعی رم

نەخ کە مەند، نە سەهر و تو، جەوشەن پەتی، بەن نەردەوان
۳۳ ئەلبە ئەلبی هە ی بکۆز هەلسا لە دەشتی چوارباغ
قادرێ دەلاکە هەرشەو تا سەحەر گەه پاسەبان

۳۴ سەتلی سەرج و، سینی سەپل و، نەسی قاپقایی حەمام

لۆنگی جەوشەن، شیرێ گزێک، تۆیزی گازی ددان

۳۵ وا موسەللەح بون بە نەسباب، پەلی نەجارری شار

بۆ کە مینگاهێ گۆزەر وەک شیرێ بەندی بەردران

۳۶ ناخج و تیر و کەمان و زەرگ و دەشنە و دەهرە بو

نەسکەنە و تیشە و مشار و لێسک و مەنگەنە و کەوان

۳۷ چاکی کرد میرزا سلیمان پاسی دەککە ی زیندرو

سەنگەری دەستگایە بۆ شەر، شەر هەتا وەختی بەیان

۳۸ مەشتەیی نایە هەمانە و دەیوشتینی میثلی گۆز

کازنی تیری نەخەج، زوبین درەفش، نەسەر هەسان

۳۹ مونیسی خاص و نەدەب نامۆز پاشایە بزە

بۆ نەدیی چون دزەش بێتن لە تیمار و کچان

۴۰ باشخەیاطی خەرقەیی کە هیا نەلە ی کۆیاندرۆ

نەحمەد ناغای دەرزپاشی بو بە قاطرچی خەران

۴۱ هە ی پەنا بە خودا لە دەس نێلی ئەوارە ی دەوری شار

کافرۆشی و چنگنی و چوچانی و جافی تەلان

۴۲ عەززی هەر کاری بکا فەرحەن نەگەر کاک نەحمەدە

وای دەمالن سێ کەرەت تا دێتە کانی ناسکان

۴۳ بۆ نەجیبانی ولایت بۆنە نافەت نانەجیب

جامەیی شەهری لە دەست سەحرانشین بەس، دادران

۴۴ بەلەنی و نەولا سوتەل هەردو شەریکی قیسەتەن

نەهتی طوغرا بون بە حوکمی مەرەت و سەمتی قەشان

۴۵ لوطفی رۆمی پرتەوی رۆژە لە نیک و بەد دەدا

لەقلەق و نێریش دەچن بۆ ضابطی نەهری موان

۴۶ کەس نەلێ رۆمی لە تەسخیری مەمالیک چاپوکن

سستی بەختی عەشیرەت بو بە چالاکیی نەوان

۴۷ وەرەنە رۆستەم وەک نەمان کە ی دێتە دەست بۆ چاپوکی

وا بە جورنەت، وا بە غیرەت، وا پەل و صاحب سینان

۴۸ وەختی حەملە ی رۆژی مەیدان موددەعی وا پێ دەکەن

دښته له لغزش بڼې پرېکاب و، مست دېښ دېستې عهنان
 ۴۹ شترې بښه یې مولکې بابان، مردی مهېدان، ظاهره
 کهر کهسې بښته خاطر دېستورېدی کهرمیان
 ۵۰ مەرگی تورکاني جفافو صد قه دهم پښ گولله کهوت
 تا په له ننگوشتي بزمي، نو که بشته سر نښان
 ۵۱ نيحتراعي تورک له دل دا مشقجوي شتوه شوغال
 په کهکه تازی کورده له دونبالې وهکو شترې ژيان
 ۵۲ خوله بيمی تيفی جان فرسای مير نو روژه تورک
 ميشلی کهوباري هه لزيپن شمش جيهت ليک هه لوه شان
 ۵۳ هر که شوعله ی ماهيچه ی تيفی بوره هه بو ظهور
 وهک قولنگی شهو چرابين تېکه لاو بون روميان
 ۵۴ گولله توب وهک تزي قايش بو له ناقار غيره تي
 طه بعي جزاي به زمي شلليک بو له جن ي سينه که مان
 ۵۵ بو غيماري معره که تيفی به روتی ناهري
 بوجه لای جهوهر له خوتنی موده عی ورده گری قان
 ۵۶ شوری مه خفی روميان زانيوته بو ظاهر دهبو
 نوکی نه ی ده پخوتند له دليانا هه مورازی نيهان
 ۵۷ نيسي قاييض بو له حق ي جهوهر له حدره ره زمي نو
 وهک چه پهر پزسته ی نه جهل هات و به تورکی دا نښان
 ۵۸ وهخته بو تاي پيره همن گفنی حديات کهن بو مه مات
 هر له ناکاوا نيظام دايان له پزي باله بان
 ۵۹ ناهی نهم حاکمانه ته حقيقه نه گهر نه گری نيظام
 قهومي نوحيش ده چنه جهننت بڼ شک و شويه و گومان
 ۶۰ صهرقي نه قدي روحي شيرين بو هه تا په روره ده بون
 به چه گورگ ناسا له ناخر کهوتنه کوزی دودومان
 ۶۱ فهرقي فخری ميرنالا که بيه به هرام و نه سه د
 کهوتنه قه غری چاهی نهم لهو حاله ميری بازيان
 ۶۲ باز وهکو بازی ته وار دهورنکی کرد و هاته وه
 دهوري که هيا و شاری دا ديسان به راری نو که ران
 ۶۳ ناغله ر وهک گورچکی گا هه ربه کنی فیکری له دل
 خو نيظاميش مثلی سوسن جومله خودرو و دوزيان
 ۶۴ هاته ژتر پاساری ته نک له شکر پرېکاب نه مندر پرېکاب

که دوتنه سهرکزولان و بن رینگه عنان نه ندر عنان
 ۶۵ بو به جی ی بهر و غه ضنه فر کوچه کوچه و ناوسوقاق
 سهرمه حله رهنگی بیشه ی گرت له نیزه ی جان ستان
 ۶۶ رهنگی صحرای مه حشری بو شیوه کی لای پیرمه سور
 گرمه گرمی تیزین رومی، هه وه وه ی سواره ی به بان
 ۶۷ به یکی ته قدیر بو به سه قا راویدی طولمی به دوش
 ناوی نه لماسی به تیژی رسته حله ی ته ردلان
 ۶۸ ناره قن، نابن، نه بو غه یزه شه رهنک مینایی تیغ
 بینهودی نه شنه ی خه موشی تا حشر بو بو یه لان
 ۶۹ بو به جاروبی محله هه هر طه ره ف به نهجی به ریو
 پتیکراو بن یی له میدان، به هله وان وهک پاله وان
 ۷۰ سن سنی سواره نیظام و، گیتل نولانی تورک نوچاخ،
 بگره بگری کورد زه بان و، ناخ ناخی تورکمان
 ۷۱ قه هرناک و سه ریوره هه، ناتهش نه فشان، حمله وه
 جهنگجو بون، یهک به یهک، هه سو وه کو به بری به بان
 ۷۲ هه ی خودا رز له و دمه چی کرد غه وای توپ و تفنگ
 سهرزه مین تاریک و، دنیا توژ و، کهر گوی ی ناسمان
 ۷۳ ماهی طالبع ری ی مه حاق و رژی نه گهت جیلوه کهر
 خهرمه نی شادی له بهر با، به رقی غم ناتهش نشان
 ۷۴ لاغیری طالبع شکاندی حهره تا بازوی قهوی
 نه خته ری بورجی موطه فقه ر خوی له نیمه کرد نیهان
 ۷۵ گهرچی پشاپنیش به هه بهت چون و نازا که دوتنه مال
 حهره تا باز هم نه یان زانی نیظام و این حه یان
 ۷۶ سن بلوک لای پستی گرت و، سونگی ده وران هاتنه پشیش،
 فیرقه یی لای پیرمه سور و نیوی کزلانی نه حان
 ۷۷ پشیش ده میان نزلله مه ی توپ، پستی سهر نه و ناگره،
 گه ییه چه رخی هه فته مین، له و حینه دا، نا و فوغان
 ۷۸ غهیری تیغی ته ر گهروی له ب توشه کان ناوی نه دی
 کوشته گانی کورد زه بان ده توت شه هیدی گه ره لان
 ۷۹ گوی ی فلهک کهر بو له بهر ناله و نه فیری نه هلی شار
 لامه کانی گرت صه دای ناله و فوغان و نه لنه مان
 ۸۰ مودده عی کوتر بن! نیظام نیفلیج! مه کان ژتروزه بهر!

- میری سورداش و، نه مینهی پیاری، هردو نه نگوان
- ۸۱ گهر عه شیرت گریه کهن هه ریدک هه تا ده مرن که مه
کوشتنی نهو، بای موخالیف بو له شه معی دوده مان
- ۸۲ رۆژی قه تل نه مرۆیه نه لحه ق «وا حوسهین» ی بێ دهوی
بو نه دای قه ضییه سه راسه ر نیلگونه ناسمان
- ۸۳ یازگاری حاکمان و، حانشینی سیلسیله
نامررادو نه ورس و، مه قصه د نه دیوو نه وجه وان
- ۸۴ سا فه لک که یخوسره ویی خوشتی سیارهش گوم مه که
پۆسته می ثانی عه زیزه و، موده عی تورانیان
- ۸۵ قادری قودره تنوما تۆ قودره تی خۆت کرده کار
قادری نهنهت موه لسیل خسته بهندی رۆمیان
- ۸۶ وه رنه قادر تۆ ده زانی قه ط که سق قادر نه بو،
وا به مه قه وری، بکا قادر نه سیری رۆمیان
- ۸۷ گولله وه ک ته رزه ده باری نه هلی له شکر که وته یال
پای ریکا بیان قودس له نگه ر بو، سووک دهستی عه نان
- ۸۸ هاته ناو کۆز یلکه وه، چه ندنیک سه لامهت چونه ده ر،
به عضق کوژران، جومله گیران و، چه ندن پوت کران
- ۸۹ نه م له عه م دا هاته جۆش، نهو سیر و، نه میان بو عه نی
سه گ له لاگ، عه سکه ر له مال و، دل له تیغی قاتلان
- ۹۰ ده ر به رین باز مه یلی نیقدامیان نه بو له و بیده عه ته
حه سه ر تا یه ک دل نه که یه شه وه که ی کردی گولان
- ۹۱ گهر مه للی گریه بو نه و وه خته من زۆر بێ که نیم
پوره ماتان نه حه مده ناغای پرده شکلی دۆمه کان
- ۹۲ گهرچی میصره شاره زور نه ما خه رابه بێ عه زیز
رو ده دا له م خه لقه ناخر حاله تی که نه انیان
- ۹۳ شیری بێشه ی مولکی باهان بو عه زیز، نه ما درێغ،
وه ک گری ئی داموسکی، بێ نه و، قه ومه که ی زو هه لوه شان
- ۹۴ دیده ناپینایه وه ک یه عه قوب له هیجرانی عه زیز
تۆی خودا صاحب مه کان و تۆی خودایا لامه کان
- ۹۵ که وه که به ی به ختی عه زیزم وا له چاها بێنه ده ر
شه عشه عی نه مری مونه ووه ر کا زه مین و ناسمان
- ۹۶ چنگلی شه بهازی بازی بازیانیی باز نه دی

فش هلات كه هيا له سهر به پىضى طه مەع وهك ماكيان
 ٩٧ بۆ مه داری نانی عوشرهت، قهط مه دارىكى نه بو
 ناشه كى طه بهى به ناوى كه يدى پۆمى هاته دان
 ٩٨ به ختى سوتن، سا له رى ي حق، «حق» حقه لى وه رگرى
 به دنگه كى گيرى نهك بى، وهك نه وانى دا به مان (١٠)

نەم قەصیدە یە چەند بابە تێکی گرنکی تێ دا کۆکراوە تەرە. مێن لە لایەنی
 نە دەبێی نادوێم. نە وێ لێرە دا مێن مە بەستە لایەنی مێژوویی و، ناوەرۆکی سیاسی
 و کۆمەڵایەتی هۆنراوە کە یە. لێرە دا چەند گۆشە بەکی رۆن نە کە مەرە:
 ١. کله یی له رۆژگار

سالم سەرە تایی قەصیدە کە ی بە سکاڵا دەس پێن ئەکا. چەند جاری وشە ی:
 ئەلەک، گەر دۆن، رۆژگار، ناسمان، دەهری دۆن.. دوبارە ئەکا تەرە. نە وێ بە سەر
 کۆرد هاتەر نە بە مستێتەرە بە پێاری ئەلە کەرە. پێن نە چن سالم بارەهری بە «قەدەرە
 هەبوین.

٢. تەشکیلاتی داوودەزگای حکومەتی
 دوا ی نە مانی دەسەلاتی بابان و، هاتنی دەسەلاتی تورک، وهکو بهشی له
 سیاسەتی چەسپاندنی دەسەلاتی ناوەندیی تورک کاربە دەستانی داوودەزگای بابانیان
 لا بردووە و، هێ تازه یان له جێ دانان. هەرچەندە هەندێ له مانە کۆرد بوون، سالم
 دژی راورە ستاوە. بە گالته پێن کردنەرە باسیان ئەکا. چونکە فەرمانبەری تورک و
 هارکاری نەوان بوون.

٣. شەری ناوەرامبەری کۆرد و تورک
 سالم باسی نەم شەرە ئەکا وهکو شەڕێکی نە تەرە وایەتی کۆرد له دژی دەسەلاتی
 تورکی داگیرکەر. بەلام بە داخەرە باسی ناوەرامبەری نەم در هێزە ئەکا له چەک و
 ژمارە دا. شەری تەنبە تەنی ناوشار، له نار شارێکی پچوکی وهکو نەوسای سلیمانی
 دا، له نیوان ناخەنێکی شۆڕشگیر و. هێزێکی گەرە و وهکو نۆزدی عوسمانی دا.
 بێگومان هەر ناوەرامبەر نە بێن. سالم بە شانازیەرە باسی نازایەتی سوارە ی بابان
 ئەکا، بە ستایشەرە له هەلەمەنی شیرانە یان نە دۆی.

٤. ستایشی قارەمانەکانی شەرە
 نەم شەرە دۆزار بوە. پاداشتیکی ماددی پالی بە سالمەرە نە ناوەرە بۆ دانانی
 قەصیدە یەکی وەرە، نە وێ پالی پێوەرە هەستی نە تەرە وایەتی و، خۆشەویستی
 قارەمانەکانی شەرە کە بوە. ئەکینا ستایشی عەزیز بەکی باخی له دەسەلاتی تورک
 و، ستایشی میری سۆرداش و پیاوەرە کە ی کە هەردو له شەرە کە دا کۆردراون و.
 ستایشی قادری کە بە دیلی کە و تۆتە دەس هێزی داگیرکەر نە بێن ج قازانجێکی بە
 سالم گە یاند بێن جگە له رق و سزای کاربە دەستانی عوسمانی.

سالم زوری به نازیاهی تی عزیز بهگ دا هلداده، بهلام بینگومان، سالم نه گهر له عزیز بهگ نازاتر نه بوین، نازیاهی تی نم لهو که متمر نه بوه. پشوانه ی نازیاهی تی تنبا شمه تفنگ نیه. نازیاهی تی له دهر برینی هلویتستی سیاسی، فیکری، کومه لایه تی دا وه کو نازیاهی تی میدانی جهنگ یا بگره زیاده تره. پیاویک لهو رزورگاره تاریکه دا، که زولم و زور داری تورک که یشتوته نه و پهری، ستایشی قاره مانه کانی شورش دزی دهسه لاتداران بگا، به ناشکرا هیرش بیاته سر تورک و، به ناو جنیو بهو کوردانه بدا که هاوکاری داگیر کریان کردوه. نهمه سهره پای دوژمنایه تی کار به دهستانی حکومت، دوژمنایه تی له گهل زور پیاوی دهسه لاتدار و بنه ماله ی کار به دهستی سلیمانی بزدروست کردوه.

۵. گالته کردن به «نه صناف»

خاوهن پیشه و دوکانداری بازار همیشه و، له همو شون، ناسایش و نارامییان نه وی. دیاره ناآرامی سیاسی و، مملاتی ی ناجوا میرانه ی نیتوان میره کانی بابان دانشترانی شاری سلیمانی و ناوچه که ی به حقونکی و زور بیزار و همراسان کردوه، که دهسه لاتی تورک که یشتوته سلیمانی دوکاندار و پیشه کاره کان و، هندی له ناخاکان... هاوکار بیان له گهل دهسه لاتی تورک کردوه. به تایبه تی بوز پارتیزکاری ناسایشی شار له دز و جهرده.

-۱۲-

مژده ی گهرانه وی عبدالللا پاشا:

هیوا به کی نه هاته دی

عبدالللا پاشا دوا بین حاکمی بابان بیه له سلیمانی. پیش نه وی به یه کجاری لن بخری و دور بخریتوه بۆ نه سه مول، ماوه یهک له لایم والی به غداوه به «قایمقام» ی سلیمانی دانراوه. له سر نهمه زور کهس هلاری له عبدالللا پاشا گرتوه و به «موچه خوری تورک» له قهلمیان داوه.

دهوله تی عوسمانی لاواز بو بو، دهوله تانی نه وروپی تا ته هات نفوزیان زیادی نه کرد و، ته ماعیان نه کرده که لاکه که ی، له شه ره کان دا نه دؤرا و، رینگه که وتنی فورس و گرانبه هایان به سر دا نه سه باند.

بابی عالی له شهردا له گهل دهوله تانی نه وروپی، به ناوی «جهاد» وه، هیزی عه شانیری ساز نه دا و، نه یناردن بۆ به شداری شهردا، له شهردی قرم (کریمه) دا روسیا بالادهس بو. تورک باری گلا بو. بابی عالی نه ترسا نیران نم هله بقوزیتوه بۆ به لاساردانی تورکیا. عبدالللا پاشا ویستی که لک لم هله وهریگری، بابی عالی رینگایان دا بگره پتوه کوردستان «مرجهامیدین» ی بابان کوزیکاته وه بۆ هاو بهشی له شهردی روسیادا، یان وه کو هندی سرچاوه ی تر نه لقی: بۆ پاراستنی سنوری عوسمانی له دهرترتی نیران.

بن نه چن عبداللہ پاشا هوالی گه رانه وې خوی گه یاندېشته کوردستان.
 سالم دپاره ناگاداری گه رانه وې بوه، نهو شیعره ی هم بونه پوهه، هونښه وده.
 عبداللہ پاشا گه یشته به غداد، والی ی به غداد، رهشید پاشای گونزلگی
 (عینک له چار) ړنگای نه دا بگه ړینه و کوردستان، له به غداد کلی دایه وده.
 له مېش دا رهشید پاشا دو شتی کرد بو به بیانو:

یه که میان، گنډانه وې میړنکی باهان بز ناوچه که وانه که یې نه ده سلا تی
 تورک له به ړتپه پردنی کاروباری ناوچه که دا سرکه و تونه بوه، بویه گاهرای کوردیان
 هینا و توه.

دوه میان، معترسی نه وې، له وکاته ناسکه دا که ده ولته تی عوسمانی تونی
 کښه یه کی که وړه بوه له وانه یه ړنگادان به گه رانه وې میړنکی کورد بز ناوچه که،
 بېنښه هانده وې که وړه کانی کورد نهم هله به دهرفت بزانی، له ده ولت
 هه لېگه ړینه و و شورش به ریا بگن. (۱۱)

والی، عبداللہ پاشای ده وانه ی نه سته مړل کرده وده. نه یېنښت بگه ړتپه وده
 سر «مولکی مهرورنی باهان». هیوا که وړه که ی سالمش نه هاته دی. دپاره تا نیستا
 ناهه تی ده رپاره ی نهم پیاره کراوه، پلاری قورس و توانجی سوکیان تن گرتوه، نه گینا
 که سیکي کورد په وړه وې وه کو سالم به مجوزه ستایشی نه نه کرد و. به تانویزی دا
 نه نه هات.

- ۱ تیروش دېنه گوزهشت و عهده ی نیسان هانه وده
 بولبولی بیدل له دوری گول به نه فغان هانه وده.
- ۲ سه ختگیری کرد نه کهر سرما وه کو نه فراسیاب
 بادی نه وروزی به میثلی پوری دهستان هانه وده
- ۳ له شکری گول جومله خندانن ده لېن سرما شکا
 تا سلیمانی صبا به دیوی زستان هانه وده
- ۴ باخه پرمورده ی خهزان و خورپه می نه وقاتی حوت
 ماهی نه وروزی به عه کسی ماهی تابان هانه وده
- ۵ های شه مال هینایه جونبوش قامه تی سرروی سه می
 بز خیابانی چه مهن قورمی به نالان هانه وده
- ۶ ساره دل داده ی شکوفه ی شاخساری تهرنی باخ
 بینخو و ره قفاص و سرمه ست و غزه خزان هانه وده
- ۷ بز شکوفه ی طیفل واری یه کسه به ی شاخی درخت
 ره حمه تی نیززه له گل هر قه طره باران هانه وده
- ۸ روه وړی طیفلی نه باتاتی چه مهن موشتاق وار

- دایه‌ی نه‌بری به‌هاری نه‌شک ریزان هاته‌وه
- ۹ ده‌نگی سه‌د ره‌نگی گولنگ و قاز و سزنه و بزرجین سازو‌وش هه‌رسو له گوتی سه‌بزه و شه‌تاوان هاته‌وه
- ۱۰ سه‌بری گولشه‌ن کن له چیه‌ری گوتی شه‌وی نو‌دی به‌هه‌شت هه‌ر طه‌ره‌ف بز به‌جلیسی بولبول چراغان هاته‌وه
- ۱۱ سه‌بزه وه‌ک مه‌خمال له هه‌رجا فه‌رشه بز سه‌حلی چه‌مه‌ن مه‌وسیمی عه‌یش و طه‌ره‌ب بز مه‌ی په‌رستان هاته‌وه
- ۱۲ بز ده‌ماغم عه‌ده‌دی گوتی نه‌فسوزده‌گی سه‌ردی نه‌ما تا له گولشه‌ن دا به سه‌رما بزنی ره‌یحان هاته‌وه
- ۱۳ بن ی و تم دوی شه‌ر له گولجی مېخنه‌تا واضیح سروش وا چراغی دودمانی نه‌هلی بابان هاته‌وه
- ۱۴ چیه‌ری مه‌قصه‌د هه‌ویدا بو له هه‌رجا صوبح وار مو‌رده نه‌ی په‌عقوبی دل، یوسف به‌که‌نعان هاته‌وه
- ۱۵ ناشکارا هه‌ر طه‌ره‌ف هه‌ده‌ود له په‌روازا ده‌لی: رده‌روی مولکی سه‌با ته‌ختی سوله‌یان هاته‌وه
- ۱۶ به‌رق وه‌ش بز مولکی مه‌وروئی له قوسطه‌نطینه‌وه حاکی مه‌نفی به‌نه‌مری صدر و سولطان هاته‌وه
- ۱۷ ناصه‌فی ثانی مو‌ره‌خه‌ص بو به نه‌مری پادیشا بز نیظامی مولکی به‌بنی رۆم و نیران هاته‌وه
- ۱۸ من و تم: چۆن بو له ناغدنگز نه‌جاتی؟ دل و تی: شاه‌که‌بخوسره‌و به‌جه‌یحونا به‌نیران هاته‌وه
- ۱۹ فیتنه‌خیزه راهی قوسطه‌نطین به‌میثلی هه‌فتخوان نه‌م به هه‌ر خوانق وه‌کو رۆبین ته‌ن تاسان هاته‌وه
- ۲۰ نوکه‌رانی بن ره‌مه‌ق کرد خیسسه‌تی طه‌بعی مونیب بز ته‌نی مو‌رده‌ی خه‌لاییق یه‌ک به یه‌ک جان هاته‌وه
- ۲۱ شه‌د و ته‌لخه‌ لوطف و قه‌هری بز قه‌راری نیک و به‌د شاه نه‌حل تاسا به یادی نو‌ش و نیشان هاته‌وه
- ۲۲ خۆش نو‌ما شم‌بیری نه‌و بو وه‌ک هیلالی شامی عید ماهی نه‌و ده‌رکه‌وت و عیدی روزه‌داران هاته‌وه
- ۲۳ بز قیصاصی مرسته‌حق و قه‌بط و به‌سطلی مو‌ده‌عی شیر مه‌ردی، گو‌ردی پیل نه‌فگه‌ن له مه‌یدان هاته‌وه
- ۲۴ خۆشه نه‌مجا بز ته‌رده‌ود بازبان و شه‌ره‌زور

عادلی نادرویش بزجانی دوزدان هاتهوه
 ۲۵ بین به هم با دهنگی گریه می مولید و خنده می موزید
 بز نه مانی کفر و ظولمت به دری نیمان هاتهوه
 ۲۶ شب نشینانی خفته با زهره ناسا بیتنه ره قص
 و له بورجی دهوله تا خورشیدی ره خشان هاتهوه
 ۲۷ چونکه دیهان نزکهر و، بهگ چه رچیه و، ناغا به قال.
 بز نیظامی نزکهر و به قال و دیهان هاتهوه
 ۲۸ بچه سر صنعتی نه ووهل که فشدوز و پینه چی
 حاکمی مهرکه زشوناسی نه هلی دیوان هاتهوه
 ۲۹ دیم له باهانا ره عیبت ظالم و نزکهر فقیر
 مونه کیس بو قه ضییه و ابایی فقیران هاتهوه
 ۳۰ شق و هشتین ناماده بن بز کاسبی شورانشین
 پشتی له شکر، صه دری مه جلیس، میری میران هاتهوه
 ۳۱ گریه کا تا دهنگی دهر دئی با که ریم ناغای نه نن
 حاکمی مه عزول کرده ی نه و به شادان هاتهوه
 ۳۲ ته پتی بدرتین، عه له م ون کا، جه نابی کاک نه مین
 قابیلی به بداخ و ته پتی و له شکر و سان هاتهوه
 ۳۳ خوی به پت نه مجا بهتاسین مودبری پت له مل
 صاحبی چه تر و لیوا و موهوق و فرمان هاتهوه
 ۳۴ خرس خو که هیای ماضی بو له دهشتی شه ره زور
 پی ی بلتین: خوی راگری، و اشیری غهر ران هاتهوه
 ۳۵ چونکه شینوی زانگی بو سه رکاری که هیای موده تن
 بز شکاری نه و له سه ردا بازی تهر لان هاتهوه
 ۳۶ سه نگه ری عه هدی عه ریز بهگ که لکی که هیای ناگری
 صاحبی شمشیر و درع و خود و خفتان هاتهوه
 ۳۷ ره نگه نه مجا بیتنه کاران سه رجه دی مولکی سه
 رم و هشتینی مه عره که ی دهشتی مه ریوان هاتهوه
 ۳۸ که و فهر با که م بکا والی به فوجی چیشکه روق
 پشتبندی له شکری و هندات و جافان هاتهوه
 ۳۹ طابری ده ولت بهیحه مدیلا به نه مری شه ره زور
 بوسته عید و خورهم و یازان و تازان هاتهوه
 ۴۰ که و ته ناو که ففی که رهم دوباره خهرجی شه ره زور

طالعی دهر ویش و مرفلیس بو، که قانان هاته وه
 ۴۱ من به شک دهر موت نه جاتی کدی دهر بن پاشا له روم؟
 دل وتی: سالم یه قینت بن به قورنان هاته وه
 ۴۲ نه هلی دانش خاتمی به خشش به نه بجه د کهن حساب
 با نه لیتن: کانی کهرم کدی بو به باهان هاته وه؟ (۱۲)

-۱۳-

شیهر نامه کدی نالی و،
 وه لامنامه کدی سالم:

۱ قوریانی توژی رینگه تم نهی بادی خوش مرورا
 نهی په یکی شاره زبا به هه مو شاری شاره زورا
 ۲ نهی لوطفه کت خدیبی و هه و اخواه و هه مده مه
 وهی سر وه کت به شاره تی سه رگوشه بی حوضورا
 ۳ نهی عدم میزاجی نه شکمی ته و کهرمی عاشقان:
 طوفانی دیده و شهره ری قلبی وهک ته نور!
 ۴ گاهن دهی به ره روح و ده کدی باره شینی دل
 گاهن دهی به دهم دده میننی دهمی محورور
 ۵ مه حوری قه بولی عاطر شه میسته
 کهردی شمال و گیتی جه نوب و کزه ی ده بور
 ۶ سوتا ره واتی خانه بی صهرم، دل و دهر ون
 نه میاوه غهیری گوشه بی ذیکر تکی یا صه بور
 ۷ هم هم عدنانی ناهم و، هم هم ریکابی نه شک
 ره حمن بهم ناه و نه شک به که، ههسته بن قصور
 ۸ وهک ناهه کم دهر وان به هه تا خاکی کوبی یار
 وهک نه شک به کم ره وان به هه تا ناوی شیوه سور
 ۹ بهو ناوه خوت بشو له کودوراتی سه رزه مین
 شاد بن به وه صلی یه کدی: که توی طاهیر، نهو طه هور
 ۱۰ نه مجا مه وهسته تا ده گیه عهینی سه رچنار
 ناویکه پر له نار و چنار و گول و چنور
 ۱۱ چه شیمیکه میثلی خور که له صه د جن، به روشنی
 فهورانی، نوری صافه له سه ر به ردی وهک بلور

- ۱۲ یا عه کسی ناسمانه له ناوینه دا که وا
نه ستره کانی راهکشین وهک شه هابی نور
۱۳ یا چه شمه ساری خاطری پر نه یضی عاریفه
یه نبوعی نوره دابرتنن له کتوی طور
۱۴ دهم وت دو چاری خومه نه گهر به کره جزیی نه شک
نه بویه تیر و بن نه مهر و گهرم و سوتر و سور
۱۵ داخل نه بی به عه نه بی سارایی خاک و حزل
هتا نه کی به خاکی سوله یانی یا عوبور
۱۶ یه عنی ریاضی ره وضه که تیندا به چمن دهمی
موشکین نه بن به کاکولی عیلمان و زولفی حور
۱۷ خاکی میزاجی عه نه بر و، داری ره واجی عود،
به ردی خه راجی گوهه و، جویاری عه ینی نور
۱۸ شامی هه مو نه هار و، فصولی هه مو به هار،
توزی هه مو عه پیر و، بوخاری هه مو بوخور،
۱۹ شارتکه عدل و گهرمه، له جینگیکه خوش و نه رم،
بژده فعی چاوه زاره ده لنین شاری شاره زور
۲۰ نه هلینکی وای هه یه که هه مو نه هلی دانشن
هه ناظیمی عوقودن و، هه ناظیری نومور
۲۱ سه پری بکه له به رد و له داری مه حله لکان
ده وری بده به پرشش و ته فیش و خواروزور
۲۲ داخو ده وری شق نه بویه پردی سه رشه قام؟
پیر و فوتاده تن نه بویه داری بیرمه سور؟
۲۳ نیسته ش به بهرگ و باره عه له داره شتخ هه پاس،
یا بن نه واور بهرگه گه راوه به شه خسی عور؟
۲۴ نایا به جمع و دائیره به ده وری کانی با،
یاخو بویه به ته فرقه یی شورش و نشور؟
۲۵ سه یوان نه ظیری کونه دی که یوانه سه بز و صاف،
یاخو بویه به دائیره یی نه نجومی قوبور؟
۲۶ نیسته ش مه کانی ناسکه یه کانی ناسکان،
یاخو بویه به مه لعه به یی گورگ و لوره لور؟
۲۷ نیسته ش سوروشکی عیشقی هه یه شیوی ناودار،
یاخو بویه به صوفیی وشکی له حق به دور؟

- ۲۸ داخو دهرونی صافه، گوره ی ماوه تانجه رو،
 باخو نه سیری خاکه به لیلی دهکا عبور؟
- ۲۹ سه پرتکی خوش له چیمه نی ناو خانه قا بکه
 نایا ره بیعی ناهووه، یا چایی ستور؟
- ۳۰ سه بزه له دهوری گول تهره وهک خه ططی روی یار
 یا پوشی وشک و زوره وهکو ریشی کاکه سور؟
- ۳۱ قهلبی مونه ووه ره له حه بیانی نازنین،
 یا وهک سه قدر پر له ره قیانی لهنده هو؟
- ۳۲ دس به ندیانه دین و ده چن سه رو و ناره ون،
 یا حه لقه یانه صوفی مل خوار و مهنده هو؟
- ۳۳ مه یلت بکه له سه بزه دره ختانی مه دره سه؛
 نه وراقیان موقه ددیمه بی شینه یا نه سور؟
- ۳۴ حه وزی پری که نانیمی دیده ی منه له وئ،
 لیلای دانه هاتوره وهک سه بلی شیوه سور
- ۳۵ نیسته ش که ناری حه وشه که حق ی باز و که وشه که،
 یاری نیایه، یا بووه ته مه عره ضی نور؟
- ۳۶ چاوی بخره له سه بزه و سترابی دانیره
 جن جیلوه گاهی چاوه که مه نهرمه یا نه زور؟
- ۳۷ تو خوا فضایی دهشتی فقهنگان نه مهسته که ش
 مه حشر میثاله یا بووه ته چزلی سه لم و تور؟
- ۳۸ واصل بکه عه بیری سه لام سه حو جره که م
 چپی ماوه، چپی نه ماوه، له هه یوان و تاق و زور؟
- ۳۹ نه و غاری یاره نیسته پر نه غیاره، یا نه خور
 هدر غاری یاره، یا بووه ته غاری مار و مور؟
- ۴۰ زارم وهکو هیلال و، نه حیفم وهکو خه یال
 نایا ده که و مه زار و به دلدا ده که م خوطور؟
- ۴۱ له م شهر حی دهر دی غوره ته، له م سوزی هیجره ته،
 دل ره نگه بن به نار و به چاوا بکا عبور!
- ۴۲ نایا مه قامی رو خسته له م بهینه بهیمه وه،
 یا مه صلحه ت ته و ققوفه تا بهومی نه فخی صور؟
- ۴۳ حالی بکه به خوفیه: که نه ی یاری سه نگ دل
 و نالی، له شه و قی تزیه ده تیری سه لامی دور (۱۳)

و هلا منامه کی سالم:

- ۱ جانم فیدایی سرود که ت نهی باد که ی سه جهر!
- نهی په یکی موسسه عید له هدمو راهی پر خه طهر!
- ۲ نهی میروه جی جه مالی مه هاسای دولبه ران!
- وهی شان زهن به کاکولی تورکانی سیم بهر!
- ۳ جار و کوشی مه نازیلی جانان له خه لوه تا!
- فهر راشی فهر شی به هار ان له دشت و دهر!
- ۴ مالش دده ی به دهم له دهمی خوابی صوبه دهم
- هم زولفی قیره گزنه و هدم چیه ری قه مهر
- ۵ هاری به سرود که ت به شنه ی، ننگه بینی گز
- گرتویه جونبوش به هدم ناغوشی نیشکر
- ۶ وه قتی طه وافی عاریضی دولبه ر شنوی تو
- له غزش ده خا به طور ره له سر تا به بن که مهر
- ۷ که ی دپته خنده غونچه، دهمی، بن وه زیده نت!
- گهر تو نه بی دره ختی چه من ناگری نه مهر
- ۸ نیحیا کونی جه میعی نه باتاتی عالمی
- ره عنا گوشا له تهر بییه تی قامه ت شه جهر
- ۹ نابی حیات و ناتشی نه فسورده به دهمت
- ته حر یکی تویه گر له تنورا که دپته دهر
- ۱۰ میجنه ت نه ونده زوره، دلم هینده تنگ بووه.
- دودی هه ناسه کی سه جهرم هه وری گرت بهر
- ۱۱ هیصه ت که چاپو کانه به نیج رایی مه طلبیم
- لهم سر برز وه کو به رید و، له وئ بن وه کو ته تهر
- ۱۲ بو مولکی شامه نامیدی من، سوی نالی یه
- هر حدر فن، نه و له وه ضعی ولایت دده خه بهر
- ۱۳ پرسیره طاهیرن له ره فیقانی یه ک جیهه ت
- نه حوالی نه هلی شه هر و ره فیقانی سر به سر
- ۱۴ له و سایه وه که حاکمی باهان به دهر کران
- نه دیره که س له چیه ری که س جه وه ری هونه
- ۱۵ تا بو به جایی مه طلبعی خورشیدی به ختی رزم
- سوتا گیاه و، ته شنه و خورشیکیده بو نه مهر

- ۱۶ ناکدن ههواپی هیچ که باین ذهللی شهر
 بوریانه بهس له ناری غه ما پاره پی جگر
 ۱۷ جوزگاه گاهی ناھ و ناله له نه یامی رۆمیان
 نه مدیوه و ابین له عه دالت له بی به شهر
 ۱۸ سه یوان پره له شه حصی سه مدیده خواروژور
 هه قهبری پر غه مانه له هه لا ده کم نه طهر
 ۱۹ جتی ی توز که کانی رۆمه دهر و ژوری خانقا
 غافل هه مو، له جای موریدانی باخه بهر
 ۲۰ نه و جه وضه پر ده بو که وه کو چاوه کانی تو
 ته غییره ناوی وه ک دلی معرداسی پر که دهر
 ۲۱ سونا دلم به حالتی جویاری سه رجدر
 لیتاره چه شمه ساری وه کو چاری بی به صهر
 ۲۲ نه و ده شته جایی یاراسی حوچه به
 به کسهر مه قاسی رۆمیه هه وه ک ته می سه هه
 ۲۳ زستانی نه وه لیل بو دریا بهرگی شتیخ هه پاس
 رۆمی نه وه نده شۆمه له شه خصبش ده خه نه شه بهر
 ۲۴ وه ک پیری سالخوردده، حه مه، داری بهر مه سوز
 مه شغولی له غزشه هه مه جا، پایی تا به سه را
 ۲۵ نه و بهر ده کانی ناوی ترا قصنی شه خصمه که
 دایان به شاخی داره که یا تورکی بی هونه
 ۲۶ وه ک چاوی بی غه مانه هه مو شیر ناودار
 بهس موشکیله له چه شمه بی نه و قه طره بینه دهر
 ۲۷ نه و سا مه کانی ناسکه بهر کانی ناسکان
 نیسته له دهنگ و رهنگی رۆمی پره له کهر
 ۲۸ تا دوزدی وه قتی نیمه شه بین تورکی بی نیظام
 دوزدن هه مو له خه رمه نی مونهیم وه کو شهره
 ۲۹ شارنکه پر له ظولم و، مه کانیکه پر له شین،
 جائیکه پر له شود و، ولاتیکه پر له شهر
 ۳۰ نه مرۆ فضاپی بازیکه می جایی رهزهنه
 له و ده شته دین له غه بیوه ناوازی نه لحه دهر
 ۳۱ سه ربانی پر له که ژودم و، دیواری پر له مار،
 کۆلانی پر له رهزهن و، صه حرای بی پر خه طه

۲۲ دل ناپه‌لن بلیتم چیه سامانی حویره‌که‌ت
 هه‌ر تاری عه‌نکه‌بوته‌هه‌جایی بیرون و ده‌ر
 ۲۳ ناین صه‌دا له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی جو‌ز فرغانی جو‌غد
 غه‌یره‌ز شه‌قامی مور نییه‌ شرتنی بێن گوزه‌ر
 ۲۴ تو خودا بلی به‌ هه‌ضه‌رتی نالی: ده‌خیلی بېم
 به‌م نه‌وعه‌ قه‌ت نه‌کا به‌ سوله‌یانییا گوزه‌ر
 ۲۵ «سالم» صیغه‌ت له‌ بێن که‌سییا یا نه‌بێن هیلای
 من کردم نه‌و نه‌کا له‌ غه‌ما خوینی خۆی هه‌ده‌ر
 ۲۶ نه‌م مولکه‌ نه‌ظمی نابێن به‌ بێن شه‌بطی واریش،
 بێن نه‌و به‌ قه‌صدی نه‌م طه‌ره‌فه‌ یا نه‌کا سه‌فه‌ر (۱۴)

په‌راویزه‌کان

۱. بابانی: ۱۵۰ - ۱۵۲.
۲. بۆژیان و شیعه‌هه‌کانی سالم و کوردی بروه‌ه:
- دیوانی سالم، به‌لاوکرده‌وه‌ی: کوردی - مه‌ریوانی، به‌غداد، ۱۹۳۳
- دیوانی سالم، به‌لاوکرده‌وه‌ی: گیوی موکریانی، هه‌ولێر، ۱۹۷۲
- علا، الدین سجادی: «میژوی نه‌ده‌بی کوردی»، به‌غداد، ۱۹۵۲، ل ۲۲۸ - ۲۴۶، ۲۹۶ - ۳۰۸
- د. مارف خه‌زنه‌دار: «له‌ باهه‌ت میژوی نه‌ده‌بی کوردی یه‌وه»، به‌غداد، ۱۹۸۴، ل ۲۰۱ - ۳۲۰، ۲۰۴ - ۲۰۶، ۲۳۵ - ۲۵۲
- دیوانی کوردی، به‌لاوکرده‌وه‌ی: کوردی - مه‌ریوانی، به‌غداد، ۱۹۳۱
- دیوانی کوردی، به‌لاوکرده‌وه‌ی: گیوی موکریانی، هه‌ولێر، ۱۹۶۱
۳. وشه‌ گرانه‌کانی شیعه‌که:
- ۱ - ۳. نه‌لویده‌اع: خه‌راخه‌فیز. جای جانان: جینگای گیانه‌کان، مه‌به‌ستی شرتنی خۆشه‌ویسته‌گانه.
- ۲ - ۳. موسته‌عه‌ید: نامه‌ده. بیلادی رافضی: ولاتی رافضیه‌کان. مه‌به‌ستی نیرانه‌ که‌ دانه‌شتوانی له‌ سه‌ر مه‌زه‌بی شیعه‌ن. له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ خکومه‌ ته‌کاتی نیران و عوسمانی ناکوکیی مه‌زه‌بی نیران شیعه‌ و سونه‌یان تیر کرد بو، به‌ شیعه‌یان وتوه‌ رافضی و، له‌ پیزی موسلمانان دا دایان نه‌ناون.
- ۳ - ۳. شاهی خویان: شای باشه‌کان یا جوانه‌کان.

- ۲ - ۴. هیجرت: گزجکردن، دور که وتنهوه. تار: تاریک، رهش. میهری
رهخشان: رږزی روناک.
- ۳ - ۵. مه شریق: رږژه لات، مه بهستی ولاتی نیرانه که که وتنوته رږژه لاتنی
مولکی بابانهوه. رهی: تاران و به شینکی نیران پتی و تراوه رهی. نیوه بهیتی دوم
نه گونجین له باتی قیله یی جان، قیله یی جیهان بڼ.
- ۳ - ۶. نه شکی دیده: فرمیسکی چاو. گولنار: دارنیکه له به بهستی
داره نار، بهر ناگری، به لام گولنکی سوری که وړه و جوان نه گری. ناری بوستان:
هه ناری باخ.
- ۳ - ۷. صححعت: له ش ساغی. وهصل: به یه که بهیشتی دو
خوښه ویست. هیجر: به حن هښتن، دور که وتنهوه. مه رهش: نه خوشی.
- ۳ - ۸. واضح: ناشکرا. سونول: گولنکی بون خوشی جوانه.
- ۳ - ۹. زهخم: زام، برین. ناب: ناو. په یکان: تیغینکی تیږه له ناسن
دروست کراوه. کردویانه به نوکی تیر و تیږه وه. ته شنه: تینو. موږگان: برزانگ،
برږډل.
۴. وشه گرانه کانی شیعه که:
- ۴ - ۲. فهراموش: پست گوی خستن، له بیر خو بردنه وه. میثاق: په یمان.
عهده: به لښ.
- ۴ - ۳. خاطر: بیر، خه پال، خوږه رم: خوش. حوسن: جوانی، میشل: وهکو.
- ۴ - ۴. سه حمر: په یانی زو. سه دا: دهن گدانه وه. ره عده: هه وړه گرمه.
- ۴ - ۵. لاکین: به لام. سه نگین: گران، قورس. سه ماع: بهیستن. داد:
شکات، سکالا. داددار: شکات که ر.
- ۴ - ۶. نیما: نښارهت. ویل: ناوړه، سه ر که ردان.
- ۴ - ۷. جهور: زولم. کوتا که: بهیږنه روه. بڼ خه بهر: یه که میان مه بهستی
«بڼ هوش» و دوه میان «بڼ ناگا» به.
۵. وشه گرانه کانی شیعه که:
- ۵ - ۱. گزی یار: بهرده رگای مالی یار. مه شهده: شوننی گزونه وهی
حده لک، شوننی کوږان یا شهید بون. مه دفن: گور، شوننی ناشتی مردو.
- ۵ - ۲. تهی کردن: پینوونی ږنکه. ناهله: ناوړه. وادی فیراق: دږلی له یه که
جیابونه وه.
- ۵ - ۳. مه طلب: مه بهست. نای: لهی، شمخال. حالی: تینکه یشتن.
- فه حوا: ناوړه وک
- ۵ - ۴. نښ: پښه دان. که زینی مار. حهیه: مار. که زیده: مارانگا، مار

پتوه داو. حەبی: زیندو.

۵ - ۵. عەبسی وەصل: ژبانی خوشیی بە یەك گەشتن. نەندوھی ههجر: خەمی دوری و لە یەك جیا پوئەوه. مەوسیم: وەرزی، گات. نوردی بەهەشت: دوەمین مانگی سالنامەی نێرانییه، لە نێوان مانگەکانی فەرورەدین و خۆرداد دایە، خوشترین مانگی وەرزی بەهاره. دەبی: دوەهەمین مانگی سالنامەی نێرانییه. سەختترین مانگی وەرزی زستانه.

۵ - ۶. حوججەت: بەلگه و بیانوی سەلماندن. روخ: رو. صیدق: راستگویی. مایل: نارهزۆکەر. سیتب: سێتو. بەی: بەهق. لای شاعیرانی نوو سەردەمه سێتو نیشانهی رەنگسوری و. بەهق نیشانهی رەنگزەردی بوو.

۵ - ۷. لەعل: بەردێکی بە نرخه لە خشل دا بە کناری نەهێتن. دەمیان بۆ جوانی و رەنگی ئال شوبهاندوه بە لەعل. دهور: مەبهستی ریزی دانیشتی مەپۆشەکانه که ساقی بە ریز جامیان نەداتن. قیسمەت: بەش. جەم: جەمئید، یەکن لە شاهه گەورەکانی نێرانه جامێکی هەبۆه وەکو ناوتنه هەموو دنیای تی دا دبوو.

۶. وشە گراندەکانی شیعره که:

۱ - ۶. سینه: سنگ. سەخت: رەق. نەظەر: تەماشاکردن. جوز: جگه. لەختی جگەر: پارچەی جگەر.

۲ - ۶. رۆسەختی: روقایی. تاب: تاو. ترانا. غەمزە: نیگاکردن. بەعدهزین: دواي نەمه. جەوشەن: زری، کراسێک بوو لە زیرەي ناسن دروستکراوه کاتی شەر پۆشویانە.

۴ - ۶. فەرد: یەك بەیت شیعر. عار: شورەیی. رشتە: ملوانکه، زنجیره. خەر مەرھ: مۆرە کەرانه، گۆزە که کەرانه. هەم سلک: لە ریزی یەك دا دانان. گۆهەر: گەوهەر. ولاخی بار هەلگرتن لە بەر خوشەووستی و بۆ رازاندنەوی دهنکه مۆروی گەورەیان نەکرد بە سەر کەللەي دا.

۵ - ۶. لەب: لیتو. بوسه: ماچ. مایه: سەرمايه. دەمی ناخیر: کاتی د. اهناسه، سەر مەرگ. تەلەف: فەر تان و، لە ناو بردن. سەودا: موعامەلەي بزرگانی.

۶ - ۶. پایان: کسوتایی، تەواو بوون. مەحض: لیتەردا لە باتی سەرەرای بەکاری هێناوه. حاجب: پەردەدار، دەرگاوان. وەجەب: بەست.

۶ - ۷. رەشک: خەسودی. نوطق: قسە کردن. هەجو: پێچهوانەي مەدح.

۶ - ۸. گۆزەر: تێپەرین.

۷. شیعرەکانی حاجی لە چاپی هەولێری دیوانە کەي حاجی قادری کزی

وهرگبراره و، شيعره کاني سالم له بهر ده سنو سيکي ماموستا نه جمه دين مه لا
نوسراوه ته وه و، شيعره فارسيه کاني م. خاليديش له بهر چاپي تاراني ديوانه کي م.
خاليدا راست کراوه ته وه.

وشه گرانه کاني شيعره که:

۷ - ۱. که بيل: پر. جمه ممي مهردومان: کومه لاني خه لک. که نارگرتن:
گومه گيري. پيره ميترد له سر هه مان کيش و قافيه شيعره کي م. خاليدى کردوه به
کوردي. نم به يتهى وه ها وهرگبراره:

روژي جمرته من توريک و بن به شي ديداري يار
خه لکي خوړوړم، من به خوړوړم ناو له چاو م دپته خواړ
۷ - ۲. خولد: به هه شت. مهردوم: خه لک. سه قهر: دوزخ، طولی سه قهر:
درتزه کيشاني سه قهر. حمضر: ناوهداني. پيره ميترد نم به يتهى وه ها وهرگبراره:

دل سوتاو و جهرگبرار، کولان به کولان دهر به دهر
که س به دهردي من نه چي دورکه وتيبي يار و ديار
۷ - ۳. بن قهرار: ناوارام. نيسطيراب: شلمزان، په شزکان، نه ستون:
کوله کي راگرتني ره شمال، به کره جز: گوند و چه ميکي نزیک سلیمانیه، سرچار:
سرچاو هی ناو و سیرانگایه کی نزیک سلیمانیه.

۷ - ۴. بن نهوا: دامارو. غوريه ت: ناواريبي و دهر به دهری، ناتوان: بن
توانا، کابل و غه زنه ين و قه نده هار: ناوی شوین و جیگان له نه افغانستان.
پيره ميترد نم به يتهى وه ها وهرگبراره:

پيتم بلتي خاليد نه گهر تو شيت نه بي و، سه حرا نه وه رد
توله کوئي و، غه زنه ين و کابل، خاکی هيנד و قه نده هار

۸. بويه که مين چار د. که مال فواد، نم قه صبه يه ي له ژماره (۳۵) ي
۱۲ ي ناغستوسى ۱۹۷۱ ي روژنامه ي «ژين» ي سليمانى دا بلار کردو ته وه.
مهرواوى شيعره که به فارسى به مجوزه يه: «در وصف پریشانی نوکران بابان بعد از
رفتن عبدالله پاشا بفسططين». گبوى موکريانى له چاپي دوه مى «ديوانى سالم» دا
جارتکي تر بللوى کردو ته وه.
وشه گرانه کاني شيعره که:

۸ - ۱. بهد: خراب. خاص: هه لبراره ده. بشدادى: زولم و بن عه داله تى.
سراسيمه: سه رلشيتواو، هه راسان: بيزار و وه رس.

۸ - ۲. جه وان: لاو. سه هي قه د: به زن و بالا ريک و ره وان. به سکه:
نه ونده. چيز: شت. بيجيزى: نه بونى، بن شتى. خه م: چه ماوه، کوماوه، چه وگان:
کوزجان.

۸ - ۳. په ريشان خاطر: به شيتواو بير. جه معيه ت: که مه ل. سيه به خت:

به خترهش. گیسوی خوبان: نه گریجه‌ی نافره‌تانی جوان. مه‌به‌ستی ره‌شییه، پان
نالوسکانه به هژی باوه.

۸ - ۴. گه‌دا: سوال‌کهر. دهرگانه واناگه‌ن: دهرگا ناکه‌نه‌وه. نه‌رر‌اد:
تاو‌له‌چی. له یاری (نه‌رد: تاو‌له) هوه وهرگیراوه. خانه‌به‌ندان: خانه‌گرتن وهرکوله
تاو‌له‌دا ههر یاربکه‌ریک هه‌ولنه‌دا خانه‌له‌وی تر به‌گری. مه‌به‌ستی داخستنی دهرگای
ماله‌له دهر‌وزه‌کهر به هژی نه‌بونیوه.

۸ - ۵. سه‌خی ته‌بع: نه‌وانی ته‌بیعه‌تیان به‌خشنده و ده‌سبلاون. حاتم:
حاته‌می ته‌ی یه‌کیتکه له به‌خشنده به ناوبانگه‌کانی عه‌ره‌ب. راه: رینگه. کوی
دونان: به‌ر دهرگای مالی که‌سانی نزم و سوک. هه‌رسو: هه‌رلا. کاسه‌گه‌ردان: کاسه
گه‌ران. هه‌زاره‌کان نه‌واران کاسه‌پان گرتوه به ده‌سته‌وه له دهرگای مالانیان زاوه
حواردنیان به‌تن بکه‌ن.

۸ - ۶. که‌شمه‌که‌ش: که‌شمه‌کیش، بگه‌وه‌به‌رده. خودنارانی: خو‌رازانده‌وه.
قه‌با: که‌وا. چاک: نیتخه. دامان: داو‌تن.

۸ - ۷. نه‌مینسته: نیتا. دوغ: دۆ. که‌مۆله: کاسه‌یه‌که له دار تا‌شراوه
تایبه‌ته به‌تیکردنی دۆ. که‌مۆله دۆ و، فنجان قاوه‌ی تنی کراوه.

۸ - ۸. تورمه: جوت‌ریک بوه له قوماشی به‌نرخ. شه‌هد: شیرینی.
هه‌نگوین. خانه‌به‌ردۆش: خانه‌که‌ی به‌کۆلی خۆیه‌وه‌یه‌تی. عوربان: روت.

۸ - ۹. جن‌نشیمه‌ن: شوونی دانیشتن. جومله: هه‌مو. محول: شتیکی
نه‌فسانه‌یه، وه‌کو دیتو و درنج. لاشه‌یه‌کی گه‌وره و ترسناکی هه‌یه. له چۆل و بیابان
دانغری.

۸ - ۱۰. خه‌ز: ناو‌ریشم. فیکر: بیر.

۸ - ۱۱. کۆسته و ده‌باشان: دو گوندی په‌چوک بۆن له سه‌روی سلیمانی.
که‌لله: رانه‌مه‌ر. چوماق دهر که‌ف: کونه‌ک به ده‌سته‌وه. چوپان: شوان.

۸ - ۱۲. مورید: لایه‌نگری دلسۆز، به تایبه‌تی هی شینخی ته‌ریقه‌ت.
عه‌هد: سه‌رده‌م. عه‌دلی رۆمی: دادپه‌روه‌ری تورکی عوسمانی. حوجره‌ها: ژوره‌کان.
تۆبه‌کار: نه‌وه‌ی تۆبه‌ی کردوه.

۸ - ۱۳. طاعت: گو‌نرایه‌لی و سه‌ر بۆ دانه‌واندن. جه‌بر: مه‌به‌ستی نه‌رکی
دینییه. عیله‌ت به‌بیتکاری: به هژی بیتکارییه‌وه. قاری: نه‌وه‌ی قورنان نه‌خو‌نین.
حافظ: نه‌وه‌ی قورنانی له به‌ر بگردوه.

۸ - ۱۴. طو‌لی رۆزگار‌ان: به درتۆایی رۆزگار. خادیم و مه‌خدوم: خزمه‌تکار
و نا‌غا. عومومه‌ن: به‌گشتی. روزه‌دار: به‌رۆزو. رۆزه‌وان.

۸ - ۱۵. بن‌ده‌ولت: هه‌زار. بن‌سامان. مال: دارایی. عوسره‌ت:
ده‌سته‌نگی. که‌ه: ده‌میتک. حه‌مال: کۆله‌ه‌لگر. عه‌لاف: نه‌وی دانه‌وی‌له نه‌که‌رت و
نه‌فروشتی.

۸ - ۱۸. نیلتیزام: جزونیک بوه له به کریگریزی زهویوزار له حکومت. شورا: کزونهوه و پرس کردن به یه کتری. سهحر: به یانی زو. قوت: خواردن.

۸ - ۲۰. نیجاره: به کریگریزی. هوشار: ناوچه یه که له سهقر.

۸ - ۲۲. کهویازی: جزونیکه له سهرگرمی کهو رانه گرن و شه ره کهوی پی نه کن. مه عزول: لینخراو. قاره مان، میتولی، تیمار، باخان: چوار گوندن له تهره داخ.

۸ - ۲۷. بیم: ترس. تازیانه: قامچی. مهرد: پهاو.

۸ - ۲۸. شیراوره ن: شیرشکین، نهوی شیر له نهرز نه دا، نازا، قهوی: به هیز. پیل نه فکن: نهوی فیل له نهرز نه دا. غه وواص: نهو مهله وانه ی نه چینه ژیر ده ریاهه بز دهره نیانی سرواری، نه بن له کهل وشه ی «قه وواس: که واندازه» لنی تیکه لاو بوین. روبه: رتوی. گوریزان: له راگردن دان.

۸ - ۳۱. قاصید: نیردراو، نهوی نامه یا په یام له به کیکه وه نه با بز یه کیکي تر. ته کلیف: داوا. ره هزن: پنگر، جهرده ی رتکه وریان. خود به خود: خزه خو.

۸ - ۳۴. دود: دوکل. مه طه خها: چینه ستخانه کان. شام: شتو، نانی نیواره. جگرها: جهرکه کان، بوریان: سزاو.

۸ - ۳۵. سو: لا. هرجا: هرجی. میهان: میوان.

۸ - ۳۷. ملوکان: له (ملوک) شاهه کان.

۸ - ۳۸. لهب: لیتو. خندان: دم به پیکه نین. شادان: خوشحال.

۸ - ۳۹. گورگین، روپیتنه، سامی نریان: پالووانی نه فسانه کانی نیرانن.

۸ - ۴۲. مه لهخ: کولله. مه لهخ طبع: تبعه تی وه کو کولله وایه. ده غل: په له ی که نم و جو. جاری که نم: نهو پارچه زهوییه ی که نی تی دا چینه راوه. داهول: شتیکه به په رز له شتوی مرژ دا دروست نه کړی بز نهوی مهل لنی ی پترسی و لنی ی بره ویته وه.

۸ - ۴۳. قرکه، قزله، قوزخ: گوندن له نزدیک سلیمانی.

۸ - ۴۴. سوپوک عهقل: عهقل سوک، که وج.

۸ - ۴۵. نوطفه: تزوی مرژ. حه یض (به هله «حیط» نوسرا پر):

ده وری خوینی نافرهت. نه مه جینوکی زور قورسه، سالم به وانه ی داوه که به داکیر کردنی نه وگاته ی سلیمانی له لایه ن تورکه وه «شاد و ناسوده» بون.

۸ - ۴۶. بانی: دامه زرنه ر. کاسبهای شه ری: کاسبه کانی شار. نه مر:

کاروبار. فیتنه نه نگیز: هه لگیرینه ری فیتنه.

۸ - ۴۷. هم دهره: هاوده رده. هم عهیش: هاوژیان. ماده ری به رره: دایکی

به رخ. یاری کورگ: دوستی کورگ.

۹. باهانی: ۱۶۹ - ۱۷۱؛ امین زکی، «تاریخ السليمانية»: ۷۴ - ۲۷۵؛
العزاوی: ۷/ ۹۱ - ۹۲؛ نوار، «تاریخ العراق»: ۱۲۰؛ حفته نامی «ژین» ژ
۸۷۷ و ۸۹۴

نهمین زکی له «تاریخی سلیمانی» دا له باسی عزیز بگ دا نه لئ: له
شهریک دا له گه ل نوردوی تورک له بانی مقان کوژراوه. به لام به لکه زوره که نهم
هه واله راست نیه.

نهم به لکه نامه یه له نارشیفی کاک عه بدوله قیب یوسف وه رگیراوه.
ماموستا نه حمده خواجه مه ته تورکیه که ی نویسه ته وه و کردویه تی به کوردی. کاک
که مال ره نوف محممه دای رشتوته وه.

۱۰. نهم شیعره له چاپی یه که می «دیوانی سالم» دا به لاو نه کراوه ته وه. ره نگه
نوسا له بهر هوی سیاسی و کۆمه لایه تی فهراموژیان کردین. به لام له بهر گرنگیی
ناوه رۆکی سیاسی نهم شیعره چهند جاری به شی زۆری یا هه ندیککی لئ به لاو
کراوه ته وه:

- یه که م جبار گۆفاری «گه لایژه وه کودیاری به بۆ خوینده واره کانی له
نامیلکه یه کی جیاوازا به بۆ نه ی تی به پهرینی سالی یه که می ده رچونیه وه به لاوی
کردۆته وه.

- علاء الدین سجادی له میژوی نه ده بی کوردی دا له باسی سالم دا چهند
به یتیکی به لیدوانه وه لئ هه لپژاردوه.

- رفیق حلمی له بهرگی دوه می «شیعر و نه ده بیاتی کوردی» دا له باسی
سالم دا نویش چهند به یتیکی به لیدوانه وه لئ هه لپژاردوه:

- کۆتایی شه سته کان که ده ستمان کرد به به لاو کردنه وه ی گۆفاری «رژگاری»
تکامان له محممه د مسته فا کوردی کرد شیعره که مان به ساغ به کاته وه و، مه عنای
وشه قورسه کان و به یته کاغان به لیک به داته وه. ماموستا کوردی، کوردینوستیکی که م
وتنه و شاره زاییه کی زۆری له نه ده بی کلاسیک دا هه بو. چندی ته قه نلامان دا
ته واری شیعره که مان ده س نه که وت. نه وه ندی په یدا کرا ماموستا کوردی ساغی
کرده وه به رنجیره به لاو کراپه وه.

- گیسوی موکریان ی له چاپی دوه می دیوانی سالم دا نهم چهند به یتیه له
«رژگاری» دا به لاو کراپه وه، خیتۆته دیوانه که وه.

- به شینکی زۆری نهم شیعره، به بۆ نه ی تی به پهرینی ۲۰۰ ساله وه به سه ر
دامه زانندی سلیمانی دا، له لایه ن ده رگای را که یانندی یه کبتیی نیشتمانی
کوردستانه وه به لاو کراوه ته وه.

- کاکه ی فلاح ره نجیکی زۆری داوه بهر ساخ کردنه وه ی نهم شیعره و، له
گۆفاری «کاروان» دا به لیدوان و، لیکدانه وه ی وشه گرانه کانه وه، به لاوی

کرد و تیره. له ناو تېڅکته بلالو کړاوه کانی نم شیعره دا نه وهی نم له هه مویان
دریژتړه، به لام کره کهی چنده ناته واوریه کی تن دایه؛
۱. هه مو قه صیده کهی دس نه کهه وتوه.

۲. هندی له وشه کانی بو ساغ نه کړاوه تیره. یان له و که شکوله دا که نم لن
ی وه رگرتوه، به هه له نوسراوه تیره و نه میس به هه له گواستویه تیپیه وه. یان به
دروستی بزی نه خوښراوه تیره.
- جه مال بابان له کښه کهی دا له سر سلیمانی به ښکی نم شیعره ی بلالو
کرد و تیره..

من دیار یه کهی که لا ویزم نه دیوه. لیره دا تېکه ای شیعره کهم جارنکی تر
نوسره تیره هشت نه ستور به دو ده... نوی کون؛
یه که میان، فزوکزی نم قه صیده، به که له دیوانیکی ده نسوس وه رگراوه. د.
که مال فوناد له نامه خانای پرو میادا د ژر و ښه وه. دیوانه که سالی ۱۲۷۸ /
۱۸۶۱ له سر داوای سالم به خه تېکی خوش نوسراوه تیره. کوتایی دیوانه که
به مجوزه هاتوه:

« بدرجه افام رسید در شب یک شبه بیست و دوم شهر شعبان المعظم ۱۲۷۸
حسب اغراض مخدوم مکرمه عبدالرحمن بیگ الکردي که الحق در فن شعر سازی
سحر بازی مینماید اللهم اغفر له ولکاتبه ولسائر جمیع المسلمین بحرمة محمد خاتم
النبین امین امین»

دوه میان، فزوکزی که شکولنکی ده سخته که سالی ۱۲۸۷ / ۱۸۷۰ له
«مه نزلې توڅاخ ته په نوسراوه تیره. نم که شکوله هی مه حمودی یاروه یس بوه.
مه حمودی یاروه یس نه دیب و شاعیر و. دوستیکی نزدیک و خوشه ویستی مه ولوی
بوه. کوییه کانی نم که شکوله به باخی نه خوښراوه وه.
سه رنای قه صیده که له ده نسوسی یه کهم دا به مجوزه یه؛

«رزم عزیز بیگ بابان با اسماعیل پاشای رومی».

له هی دوه هم دا به مجوزه نوسراوه؛

« ذکر محاربه میر جلیل الشان عزیز بیگ بابان با طائفه رومی سنه ۱۲۶۶
(۱۸۴۹) و تسخیر ولایت بابان بدست رومی و اسمعیل پاشا».

بن نه چنی نم شیعره چنده جارنکی ده سکاري کرابن و، نالوگونر له هندی
وشه و بهیتی دا کرابن، «تسلل» له بابه ته کانی دا نه ساوه. رهنگه سالم له بهر
هوی سیاسی و کزومه لایه تی خوی نالوگونری تن دا کردین، چونکه لم دیوانهش دا
نالوزان به شیعره کهوه دیاره. هندی له و بهیتانهی کاکه ی فلاح بلالو کرد و تیره و.
پنښ نه ویش عمده لاندین سه جادی و رفیق حیلیم له سر یان نویسه لم مه تنه دا
نیه. جا یان سالم خوی وازی لن هیناون، بویه لم دو ده نسوسه کونه دا نین، یا
دوایی به کښکی تر بزی زیاد کردوه.

و شه گرانه کانی قمصیده که:

۱ - ۱. کشف زنهان: له پی دهمت به یک دا دان له داخ و خه فست دا. نه دامت (ندامه): په شیمانی، له فارسی دا نه گبه تی و مهینه تی. تار: تاریک. صفحه ی جیهان: روی دنیا.

۱ - ۲. شاهه زور، یا شه هره زور: له سرده می عوسمانی دا «ولایه تنیک» بهو همو ناوچه کانی کهرکوک و سلیمانی و هولیری گرتوته وه. ناوونده کوی شاری کهرکوک بهو، نیستا بهو دهشته به پیته نه لټن که له عمر به توه دهس بن نه کا تا بناری کینه کانی هورامان ناوړندی به رتوه بردنی نیستای سید صایقه. که میه رهنګ: وه کو که شتی. شکست: شکان. نه هه نګ: حوت. نهو ماسیه که وړاندی له دور یا زله کان دا نغزین و توانای وه رکه راندنی که شتیان هه به. کورده که له خوا نه پارېته وه داوای لن نه کا: «له شهری شه یتان و، به لای ناگه هان و، فیتنه ی ناخر زمان» بیپاریزی.

۱ - ۳. کشت: کشتړکال. ته خوا: له باتی. تهرزه که به سر شینایی دا بیاری، نیشانه ی نه هاته. چونکه که لا و کول و بهری به جوزی نه کوتن نهو ساله نیتر یا بهرومی نابن، یا زور که نه بن.

۱ - ۴. چاهوک: کور جوړکول. رهنګی بهد پټن: رهنګی خراب پشتن. به زمانی نه مړو: «دانانی پلان بو خراپه». وه لن: به لام. قیران (من قرن یقرن): نزدیک که وتنه وه له به کتری. به بن ی تینګه یشتنی نه ستیره وانه کانی کون، نه ستیره که رکه کانی ناو بز شایی ناسمان جارو بار دوانیان یا زیادتر له بهک نزدیک نه بنه وه. یا له بهک نه دن، بن ی نه لټن: «قران کواکب». نه م لیکدانه هه ندی جار نه پیته مایه ی هبنانی خوشی و بهختیاری «سعد» و، هه ندی جار نه پیته هزی کاره سات و نه گبهت «نحس». تپه پنی قیران: به سه رجونی دورانی نه گبه تی و ناخوشی.

۱ - ۵. صید: راو، نیچیر. صید: راو کهر. تیرقه د: به زن و بالای رنګ هه لچو وه کو تیر. ته رکسی که مان: چه ماره وه کو شیر ی که وان.

۱ - ۶. ضیعت: لاوازی. طالع: بهخت. جاذب (به هه له «جاذب» نوسرا بو): را کیشه. دم: خون، یا خود زار. جبهه: چاره، روخسار. زه عفه ران: گیاه که بنجه که ی پیساره، لاسکه که ی پاش وشکر نه وه له ناوی که رم دا نه توفرنه وه رهنګنکی زهر دی لن په پیدانه بن نه گرنه خوار نه وه، به تایبه تی سر برج، بز زهره گردنی رهنګه کی.

۱ - ۷. نهو بهار: کاتی کول گردنی دارو درخت. خه زان: کاتی وهرنی که لای دار، که لا ریزان. صریح: به یانی. ته موز: مانگی هه و ته می سالی زایینه و. زور که رمه. پرتوی ماه: پرشگی مانګ. چاک: له توبهت، یا خود باش. که تان: گیاه که له لاسکه که ی قوماش و کاغزو، له توفه که ی رزن و رهنګ دروست نه کری. قوماشی له که تان دروستکراو زور بهر که ناکری. زو نه رزی و پارچه پارچه

نه بن.

۸ - ۱. خه رمه نه ها: خه رمانه كان. خه رمانی دانوئله به رهمی ره نجی
سالیکی جوتیار و خیزانه که یه تی، که ناگری تن که وت، به مالتوئراییه کی که وره
دانه نرنی. شه مسمی ده ولت: مزمی به خت و خوشی و ده سلات. هر طه روف: له
همه لایه که وره. خاموش کران: کوئینرانه وره.

۹ - ۱. حه لقه ده بن: له ده وری به ک کوئینه وره. هلا: ها. ناشوفته به خت:
به خت شتوار. تیره روزه: روزره ش. گیسوی دولبه ران: نه گریجه ی نافره تانی دلفرین.
نیشانه یه بز ره شی، یان نالوزان و به شتوانی قری نافره ت به تاییه تی که بالنی ی
نه دا.

۱۰ - ۱. که وکه به: نه ستیره ی که وره. نیهان: ناوا بون. شارد رانه وره
۱۱ - ۱. صاعیقه: هه وره ترشفه. به رق: هروسکه. طولمت: تاریکایی.
شرق و غروب: خوره لالت و خوز ناوا.
۱۲ - ۱. عیسرت: به ند. وه ضع: بارودوخ. هه لومهرج. ده هر: زه مانه.
زومره: تاقم.

۱۳ - ۱. مونعیم: نانیده. لوله بو: پتچرایه وره. نواله: خوراک، توشو.
ظهر (به هه له «ضرف» نوسرا بو): قاپ و قاچاگی نان خواردن. خوان: سفره ی
نان خواردن.

۱۴ - ۱. نه هلی وه ظایف (به هه له «وضایف» نوسرا بو): مویچه خورانی
داووده زگا حکومه تیه کان. عومومعن: به گشتی. حک: کوئانه وره.

۱۵ - ۱. عدرصه: مه بدان. چه رخه و، باله بان: دو مه لی راوکه رن له
تیره ی هه لوز. جه ولانگاه: فرینگا. بوم: کونده په بو. به بن ی تیکه یشتنی کوئن
کونده په بو به مه لیک کی شوم دانه نرنی چونکه جه زی له چوله وانیه و، هیلانه له
که لاره دا نه کاو، له سر هر مال و ناواییه ک به خوتنن ویران نه بن. زاغ: قهله ره ش،
به مه لیک کی سرک و گهنده خور دانه نرنی. ناشیانه: هیلانه.

سالم لیره دا له پاتی «هیلانه» وشه ی «لانه» ی به کار هیلانه. له زمانی
فارسی دا نه گونجی «لانه» بز هیلانه ی بالداریش به کار به تیرن. به لام له کوردی
دا، لانه: بز شوننی نارامگرتنی درنده ی کتوی وه کو شیر و پلنگ... و، هیلانه: بز
شوننی نارامگرتنی مه لی کتوی وه کو هه لوز، کوئر، چوله که... و، کولانه: بز مه لی
مالی وه کو مرشک... به کار نه هتیرن.

۱۶ - ۱. میحنه ت: مه بنه ت، ناخوشی، تاب: تاو، توانا. عه بن: چاو،
یا خود گانی. مه ردومان: خه لک

۱۷ - ۱. زه بان: زمان. کوکو: مه لیک کی پچوکه به ناوی ده نگه که په وره که
نه لن کوکو ناوئراوه. تاقساقکه ره. خانه دان: خیزان، به ماله. عه نکه بوت:
جالجالوکه. خواجه نشین: دو سه کوی پچوکه لای راست و چه پی ده رگای حه وش له

دیوی دهرهوه له دیوار نه هیلرته وه بز دانیشتن. جوفته جوغد: جوته کونده په پو. دیده بان: نو که سدی له جینگایه کی به رزهوه چاودیری دهورو پستی شرنه که نه کا، دیده وان. خانوی جاران له سهریانه که دی دا «هه وره بان» ی هه بوه به پلیکانه بوی سهرکه وتون له ویره سهری دهورو به ریان کردوه.

۱۰ - ۱۸ موهر: موژ. وا باوه که سوله یان پیغه مبه ر موژکی هه بوه هر شتیکن داوا لئ کردوه بوی جن به جن کردوه، به لام دپوه کانی لپیان دزیوه. دون: نزم، سوک.

۱۰ - ۱۹. موشه خخه ص: لینه دا به معنای بیتگومان. دود: دوکول. دوکولی گزگرد زور بزگنه. عود: دارنکی باریکی بزخوشه، بز خوشکردنی بونی مه جلیس و مال نه سوتینن. بز: بز، یاخود بز نو. نه غمه خوان: گوزانبیژ. مستو: کورتکراوهی مستفایه، گوزانبیژنکی ناوداری نو سرده مه بوه. مستفا به کی کردی له باسی گوزانبیژنکی سلیمانی و، مه قامه کانی گوزانی دا نه لئ:

مستو نیراهیمی و، نو وره حمان نو و، نه غمی حه زین

مستفا نایی و سینگ، یونس بلن: دهشتی و حیجاز

۱۰ - ۲۰. عهزل و نه صب: لاهردن و دانان له سهر کار. که هیا: به کورخاکانی والی به غداد و تراوه. مه نصب: دانراو. «نه ولا» به (اوضا) نو سراوه. کاتی خوی مه لا و خرنده واره کانی کورده پیتی «ضاد» یان به لامی قهله و خرنند و ته وه. بز غونه وه کوله سورده تی فاتیحه دا: «ولا الضالین...» نه ولا کورتکراوهی عه بدل لایه.

۱۰ - ۲۱. ته تقیمی مه نصب: دابه شکردنی پله و پایه. موقابیل شهنی شخص: شایسته به و که سه. سهر اوژی که وم: سهر به رشتی داهاتی خورتلین و مه مله حه.

۱۰ - ۲۲. عالیجاه: پایه به رز. حکیم باشی: سهر وکی پزیشکه کان. له باتی «زل» نو سراوه «ذل» دور نیه نه مه نیشانه بن بز نو هی زمانی مه محمود ناغای حه مامچی «پسک» بویت، یاخود مه به سستی «زه لاله ت» بن. باباجان: سهر وکی حه کیمه کانی سلیمانی بوه له سرده مه کانی سلیمان پاشا و نه حمده پاشای بابان دا. سلیمان پاشا به گوتیهی «حوکم» تک که له ۲۹ ی موحه پرده می ۱۲۸۴ (۱۸۳۲) دا ده ری کردوه، گوندی «هزمه ره کویر» ی له نژیک سلیمانی به خشیوه به باباجان بز دابین کردنی گوز به ران و پتو بیستیه کانی ژیانی.

۱۰ - ۲۳. کول: بار. دوش: شان. خه رقه: پالتویه کی زیر و پینه کراو بوه دهر ویشه هم زاره کان له به ریان کردوه. تاج: جزوه کلاویک بوه دهر ویشه کان وه کور نیشانه ی ده سه لگرتن له دنیا له سهریان کردوه. که شکول: ده فرتک بوه دهر ویشه کان به زیره به ملیان دا هه لیانوا سیره سواليان تن دا کوز کرد و ته وه. شاری خاموشان: شاری بیده نگه کان، مه به ست گزستانی مرده کانه. له م به بته دا وش ی ناو که وانه که

ساخ نه کرایه وه.

۱ - ۲۴. نه سکه مل: کورسی. مه جری نه لن:

نه لک هدرگا که سینی هه لیری وه عده ی هبلکه تیه

که مل بۆ کهینه پت بن، بن له کورسی و نه سکه مل چی بکا؟

ناغاله ر: ناغاکان. مه جلیسی شورا: نه نجومه نی راویژ و برس. نه میسته:

نیستا. خاص: تاییه تی. نه صاف (صف): خاوه ن پیشه و دوکانداره کانی ناوبازار.

۱ - ۲۵. ته دبیر: ته گبیر. دانانی ریوشوین. هه مننه: باج و سه رانه.

داروغه: بهرپرسی پارێزگاری ناسایش. حاحی نه حان یا حاجی حان: گه ره کینکی

سلیمانی بوه.

۱ - ۲۶. مه نموری نه بی نفوس: کاربه دهستی سه رزمیری. شاعیلی

باجی دوکان: کاربه دهستی کوکر: نه وه ی باجی دوکانه کانی ناوشار.

۱ - ۲۷. مه صرف: ناوی نه و نه ماله یه بوه که له سه رده می ده سه لاتی

بابان دا کاربه دهستی کاروباری دارایی بوه. حاسب: موحاسب. ژمینر بار.

خاصه جات: مولک و زهویزار. مالوان: گونده. هه زه ها جزگه یه که له شاره زور

نه رزته چه می تانجه رۆ.

۱ - ۲۸. خولمار: خورمال. نیستا ناحیه یه کی قه زای هه له بجه یه. ده لئین:

جزگه یه که له شاره زور له چه می زه لم هه لته گیرن. نومور: کاروبار. دۆم: هۆزینکی

پیشه کار و ده سه رنگین بون. بینرنگ و قه نه زی که و کلاشیان دروست کرده.

په نندیکی باوی کوردی نه لن: «دۆم بن و کلاش بۆ خۆی بکا». له و سه رده مه دا

پیشه کاری به چاوی سوک سه یری کراوه.

۱ - ۲۹. مه شه ورنجو: خه ریکی برس و راویژه. سه رکاتب: سه رۆکی

نوسه ره کانی. یان سه رکاتب: نوسه ری کاروباری نه بنی. چیا سه وز: گوندیکه له

ناوچه ی ناغجه له ر. شوان: ناوی عه شیره ت و، ناوچه یه که له نزیک که رکوک.

۱ - ۳۰. مننه: پارچه ناسنیکه سه ری بان و ده سکه کی پر به ده سه

ته خته ی په رۆ و چه رمی بنی کلاشی بن نه کورته وه. «مشته ی ناو هه مانه که»

په نندیکی باوی کورده یه. کشته ک: ده زویه که بنی کلاشی بن قایم نه کړن. هه روه ها

ته زییح و ملوانکه ی بن نه هۆزینته وه. ده رزی: نامرازی درونه. گورز: کورسینکی

نه سه ره سه رینکی به خه ری گرت دراوه. که مه مند: کورسینکی قایمه له شه ردا بۆ گرتنی

دورژمن گرتنه ته مل و که مه ری. بۆ گرتنی ولاخیش به کار هتیاروه. سینان: رم.

مننه، کشته ک، ده رزی: که رسته ی دروستکردنی کلاش بون.

گورز، که مه مند، سینان: که رسته ی شه ر بون.

۱ - ۳۱. که زه چه ی: هه سه هس. پاسه وانی شه و. کوه کو: که ره ک به

که ره ک. ته مننه: تینو. جان: گیان. حینی کۆل: کۆل، نه گونجین مه به ستی نه وه بن

ده ستینکی سه قه ت بوه. یان سه سین کۆل: سه بن که کوتالی به کۆل گنیراوه بۆ

فرزشتن. جاران نعم پیشه به به بود.

۱ - ۳۲. قه‌چی: مقدمت. زهرگ: شیشیکی ناسینی نوکتیزه. نیوگه‌ز و زهرع: دو نامرازی پیوانه بون له باتی مه‌تر و یارده. ذهرع: به نندازه‌ی دریشی بالی زه‌لام به. پندتیککی باوی کوردی نلت: «که‌زی چی و جاوی چی؟». نه‌خ: ده‌زو. نه‌سپر: سوپر، قه‌لغان. جه‌وشن: زری، سهره‌رگینک به له زریزه‌ی ناسن دروست کراوه کاتی شهر بۆ پاراستنی له‌ش له تیر و شیرینی دوزمن له بهر کراوه. بهن: نه‌و داوه‌ی له خوری نه‌رم دروست نه‌کرتی له ده‌زو نه‌ستورتره. نه‌رده‌وان: په‌یژه.

قه‌چی، ده‌ری، نیوگه‌ز، زهرع، نه‌خ، وتو، بهت و، بهن: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی کوتال فرزشتن و به‌رگدرون بون.

شیر، تیر، زهرگ، رم، که‌مه‌ند، جه‌وشن و، نه‌رده‌وان: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی شهر بون.

۱ - ۳۳. غه‌لبه غه‌لب: هه‌راوه‌ریای قه‌ره‌بالخی. چوارباخ: که‌ه‌کنیکی سلیمانیه. ده‌لاک: نه‌وانه‌ی له هه‌مام دا زه‌لامیان شینلاوه. سه‌هرکه: پیش به‌یانی. سپیده‌دهم.

۱ - ۳۴. سه‌تل: ده‌فرتیککی قه‌وله ناوی تن نه‌کرتی. سه‌رج: زین. سینی: ده‌فرتیککی به‌له شتی له سه‌ر دانه‌نری. ته‌پل: جۆره ته‌پلنکی بچوک به کراوه به قه‌لبوزی زینی نه‌سب دا له کاتی شهر دا بۆ هاندانی شهر که‌ره‌کان لن دراه. قه‌لباق: پینلاوئیکه ژیره‌که‌ی ته‌خته‌یه له که‌رماو له پین کراوه. لۆنگ: به‌شته‌مال. گزلیک: چه‌قوی بچوک، قه‌له‌مهر. تۆیز: تپلایه‌کی دار یا ناسن به سه‌ره‌که‌ی تیپنکی خری بزمارپیزی پیوه به. گازی ددان: گازی هه‌لکیشانی ددان.

سه‌تل، سینی، قه‌لباق، لۆنگ، گزلیک، گاز: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی کارکه‌رانی ناو که‌رماو به.

سه‌رج، ته‌پل، نه‌سب، جه‌وشن، شیر و تۆیز: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی شهر بون.
۱ - ۳۵. موسه‌لله‌ح: چه‌کدار. یه‌ل: شیر، نازا، پاله‌وان. نه‌جبار: دارتاش. که‌مینگاه: جیگای بۆسه نانه‌وه. گوزه‌ر: تیپه‌رین، یاخود نه‌و ریزه دوکانه‌ی جۆزه پیشه‌یه‌کی تن دا کۆبۆته‌وه، بازار چهند گوزه‌ری تن دا به، وه‌کو: گوزه‌ری ناسکه‌ره‌کان، گوزه‌ری که‌وشندروه‌کان. شیری به‌ندی: شیری گیراو.

۱ - ۳۶. ناخج: جۆرنکه له نیزه‌ی نوکتیزه. که‌مان: که‌وانی تیر ها‌یشتن. ده‌شنه: نیزه‌یه‌کی بچوک سه‌ره‌که‌ی دوفاق به له شهر دا گرتوانه‌ته دوزمن. ده‌هره: نیزه‌یه‌که سه‌ره‌که‌ی وه‌کو داس چه‌ماوه‌ته‌وه. نه‌سکه‌نه: نامرازی که بۆ کونکردنی دار. تپشه: ته‌شوئ. مشار: نامرازی به‌رینه‌وه‌ی دار و ته‌خته. لیسک: تیپنکی که‌وانه‌یه ناو که‌وچک و کاسه‌ی پین هه‌لنه‌کۆلری. مه‌نگه‌نه: نامرازی له قه‌لبدانی ته‌خته به تاپه‌ته‌ی دوا‌ی که‌تیره‌لیدان. که‌وان: دارنکی که‌وانه‌داره چه‌رمیتکی دریزی به ده‌وه‌ی داری پین کون نه‌کرتی.

ناخج، تیر، کهمان، زهرگ، دهنه و دهره: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی شهر بون.
 نه‌سگنه، تیشه، مشار، لیسک، مهنگنه و کهوان: نه‌مانه که‌ره‌سته‌ی
 دارتاشی بون.
 ۱۰ - ۳۷. پاس: پاریزگاری، به زوری بوسه‌گ به‌کار نه‌هتیری. ده‌که:
 سه‌کۆ.

سالم به شیعرنکی درنژ ده‌جوی «میرزا سلیمان زیندرو» ی کرده. له
 سه‌ره‌تاکه‌ی دانه‌لی:

میرزا وهره لیم لاده ده‌ستی من و دامانت
 نه‌مین مه‌به لیم نه‌ک بیم ده‌فه به مه‌یدانت
 تو قاز و نه‌من شاهین، مه‌قرینه به ده‌روم دا،
 نه‌ک حمله به‌رم، گیر که‌م چنگی له جیقه‌لدانت!
 به ده‌جوه‌که‌دا را ده‌رنه‌که‌وی میرزا سلیمان شاعیر بوه.

۱۰ - ۳۸. هه‌مانه: له پهنستی مه‌ری خوشه کراو درست کراوه. له باتی
 جانتای نیستا که‌لوپه‌لی تن خراوه. زوبین: نیزه. دره‌فش: دره‌وش، سوزنیکی
 نوکتیری ده‌سک دار بوه بۆ کونکردنی چه‌رم. پشینان وتوبانه: «مست له دره‌وشه
 نه‌که‌پیشه‌وه». هه‌سان: به‌ردیکی ره‌ق و لوسه تیغی پت تیژ نه‌کری.

۱۰ - ۳۹. مونیس: هاو‌دهم. ته‌دب ناموز: ماموستا، ته‌دیب، بز: بز. بزن.
 نه‌دیم: هاو‌دهم. تیمار و کچان: دو گوندن له ناوچه‌ی قه‌ره‌داخ.

۱۰ - ۴۰. باش خه‌یاط: سه‌رۆکی به‌رگدروه‌کان. نه‌له: کورت‌کراوه‌ی عه‌لی.
 کۆیان: جلی نیستر و گوند‌ریژ. ده‌رزباشی: سه‌رۆکی به‌رگدروه‌کان. قاطر: نیستر.
 قاطرچی: کاروانچی. خه‌ران: که‌ران.

۱۰ - ۴۱. نیلی غه‌واره: به‌و هه‌زانه وتراوه که جاف نه‌بون و، خۆیان
 هاو‌یشتۆته په‌نای جاف. کافرۆشی، چنگنی، چوچانی: ۳ تیره‌ن تا نیستاش له
 نزیک سلیمانی ماون. ته‌لان: گوندیکه له ناوچه‌ی سورداش.

۱۰ - ۴۲. عه‌زم: بریار. فه‌رضه‌ن: گریان. کاک نه‌حه‌د: حاجی کاک
 نه‌حه‌دی شیخ کوپی شیخ مافی نۆدی یه. زانایه‌کی گه‌وره‌ی زانسته دینییه‌کان بوه.
 له سه‌رده‌می خۆی دالای حه‌لک زۆر گه‌وره و پایه‌به‌رز و پیروز بوه، تا نیسته‌ش
 سوتند به‌ گه‌ره‌که‌ی نه‌خۆن و، «گولله‌به‌ند» ده‌کی به‌ ناو بانگه. سالم مه‌به‌ستی
 نه‌وه‌یه، رتکه‌وبانه‌کان نه‌وه‌نده نانارام و نانه‌مین، نه‌که‌ر کاک نه‌حه‌دی شیخ به‌و
 هه‌مو ریز و پیروزییه‌وه به‌و ناوچه‌یه دا تن بیه‌رن تا نه‌گاهه گه‌ره‌کی کانیسکانی ناو
 شاری سلیمانی ۳ جار روتی نه‌که‌نه‌وه. کانیی ناسکان: نه‌وسا ده‌شتاییه‌کی ته‌خت و
 سه‌رچاوه‌یه‌کی ناو بوه، نیستا گه‌ره‌کینکی سلیمانیه.

۱۰ - ۴۳. نه‌جیبانی ولایت: خانه‌دانه‌گانی ولات، نافه‌ت: وه‌با،
 نه‌خۆشیی کوشنده. نانه‌جیب: ناره‌سه‌ن. جامه‌ی شه‌ه‌ری: کراسی شاری.

صحرانشین: دانش‌توانی لادی.

۱۰ - ۴۴. ته‌تی طوغرا: له سهر کاهه‌زی ره‌سمبی عوسمانی نوسرا.
ماوه‌ت: ناحیه‌یه‌که له قه‌زای شاربازتیر. قه‌شان: گوندیکه له ماوه‌ت.

۱۰ - ۴۵. لوطف: لوتف، دهر‌پینی خوزه‌ویستی. نیک و به‌د: چاک و خراب. نیری: سابرتین، ته‌که. ضابط (به‌هه‌له «ضابط» نوسرا بو): نه‌فسه‌ره، رنیک‌خهر. نه‌هر: چه‌م. موان: گونده و، جزگه‌یه‌که له شاره‌زور.
۱۰ - ۴۶. تم‌سخیری مه‌مالیک: داگیرکردنی ولاتان.

۱۰ - ۴۷. وهرنه: وه‌نه‌گر نا.

۱۰ - ۴۸. حه‌مله: هیرش. موده‌عی: دوژمن. له‌غزش: خزان. خلیسکان.
ریکاب: ناوزه‌نگی. عه‌نان: جلّه‌و.

۱۰ - ۴۹. پیشه: دارستانی چر، شرتینی ژبانی شیر. ظاهیر: ناشکرا.
خاطر: بیر، ده‌ستورده: جابوکی.

۱۰ - ۵۰. جه‌فاجو: نه‌وه‌ی به‌دوی جه‌فادا نه‌که‌پئی. قه‌ده‌م: هه‌نگاو. په‌له:
په‌له‌پینکه‌ی تفه‌نگ، بوسی: ماچی کرد.

۱۰ - ۵۱. نیختیراع: داهینان. مه‌شق جو: نه‌وی به‌دوای مه‌شق کردن دا
نه‌که‌پئی. شوغال: جه‌قه‌ل. یه‌که‌تاز: سواری بن‌هاوتا. دونبال: دوا، له‌دونبالی: به‌
دوا‌به‌وه. شیری ژبان: شیری توره‌ی رقه‌ستاو.

۱۰ - ۵۲. بیم: ترس. جان‌فه‌رسا: گیان‌کیش. که‌ه‌بار: به‌چکه‌ی که‌و.
جیه‌ت: لا.

۱۰ - ۵۳. شوغله: بریسکه. ماهیچه (راسته‌که‌ی: ماهچه): نیشانه‌یه‌ بز
خواری ده‌می تیغ که‌ وه‌کو مانگی یه‌کشه‌وه جه‌میوه‌ته‌وه. تیغی بوزه‌هه: تیغی
روت. قولنگ: مه‌لنکی ره‌وه‌نده له‌تیره‌ی قاز، له‌قاز گه‌وره‌تر و بالایی به‌رزتره، له
که‌ناری ناو دا نه‌زی، مل و قاچی درتزه، به‌چرا به‌شه‌واره نه‌که‌وئ و، راوی نه‌که‌ن.
شه‌واره په‌کینکه له‌شیره‌ کوزه‌کانی راوی کورد. به‌شه‌و، به‌نایبه‌تی شه‌وانی باران،
چرایان هه‌لگیرساندوه له‌که‌ناری چه‌م و ناو شه‌خه‌ل و زه‌به‌نگی چردا. نه‌و مه‌لانه‌ی
ته‌پیی باران که‌نه‌فستی کردون و، نه‌پانه‌وئ نارام به‌گرن، که‌روناکی چراکه له‌چاوی
دان، نه‌که‌ونه‌ باله‌ فره‌و خویان ناشکرا نه‌که‌ن. به‌لام ناتوانن خویان دهر‌باز به‌که‌ن،
چونکه‌ روناکی چراکه به‌شه‌واره‌یان نه‌خاو، نه‌گرتین.

۱۰ - ۵۴. تزی قایش: فوتبول. ناقار: ناست. شلیک: ده‌سرتیز، ته‌قاندنی
به‌کوزه‌لی هه‌مو نه‌و گوللانه‌ی له‌توپ و تفه‌نگ دایه. سینه‌که‌مان: که‌مانچه،
نامرازی موسیقایه.

۱۰ - ۵۵. غیماری مه‌عه‌ره‌که: گه‌رمه‌ی پینک‌دادان، له‌مه‌ته‌که‌دا «قمار»
مه‌ره‌که «نوسراوه، ره‌نگه‌ سالم له‌وشه‌ی «قمار» مه‌به‌ستی «قمار» بن و، به‌هه‌له
وه‌کو هه‌ندئ وشه‌ی عه‌ره‌بی نوسیه‌وه نه‌م وشه‌ عه‌ره‌به‌شی نوسی بن. فارسی

رهمه کی زور قاف به غمین (تلفظ) نه کن. جه لای جه وهر: بریقانه وی جه وهری تیغ. خوینی موده وی: خوینی دوومن. قان: خوین.
۱۰ - ۵۶. شوری مه خفی: کزبونه وی نهی. نهی: قامیش، شمشال. راز: نهی.

۱۰ - ۵۷. نیم: ناو. قابیض: گیانکیش. دهرینه وی گیان. حهرب: شهر. چه پر: تهر، نه وی نامه له نیوان شونه کان دا نه گوتزته وه. نه جل: مرگ.
۱۰ - ۵۸. تا: توی. پیره همن: کراس. مه مات: مردن. نیظام: نهو سه رازانه بون که له سر شتوی نوئی بؤ کاروباری جهنگی رتک خرا بون. نه حه د پاشا له سلیمانی چوار تآوری له م هیزه دروست کردوه. باله بان: جوزه نامرازیکی موسیقاً بوه له کاتی ناماده کردنی له شکر و شهر دالین دراهو.

۱۰ - ۵۹. ته حقیقه: بنگومانه. قهومی نوح: له بهر گرمایی خوا غه زهی لن کرتن و له توفان دا خنکان و له ناو چون. جه نعت: به هشت. شویه: گومان.
۱۰ - ۶۰. به چه گورگ ناسا: وه کو به چکه ی گورگ. کوز: شوینی پاکرتنی کارو به رخ. پیشینان وتیانه: «کزی کارگل بیله، نیجا قه پوچک دابگره». گورگ درنده که که نه که ویتنه ناو مهر جگه له وی تهیخوات. جهندی بتوانن ملی مهر نه شکینتی. نه گهر بکه ویتنه ناو کوزی به رخ و کار هه میان نه کوزتی.

۱۰ - ۶۱. فهورق: تهوقی مهر. فخر: شانازی. میرنالا: پله یه کی سه رازی نوردوی عوسمانی بوه. میرلیوا. به هرام: ناوی یه کنی له بورجه کانی ناسانه. نه سه د: ناوی یه کنی له بورجه کانی ناسانه. قه عر: ناخ، بن. چاهی غم: چالی غم. بیری غم.

۱۰ - ۶۲. یاز: دیسان. بازی تهوار: بازی من که نامسراوه به چابوکی و نازایی. نزهان: له مهرده مه دا نزه به سورجه خور و چه گذاره ره سیه کانی میره کانی ده زگای بابان وتراوه. نیسا به مانای خزمه کار به کار نه هینری. دهوردان: که مارودان.

۱۰ - ۶۳. گورچکی گا: مه بهستی نهویه پنج و په نا، یا فروینلی زوری تیایه. سوس: جهند مه عابه کی هیه: مارمیلکه، به رازی ناوی، مؤدانه، لیره دا رهنگه مه بهستی مؤدانه بن. جومله: هه مو. خودرو: هیچ ته ریعت و ته علمینکی دا نه دراهو.

۱۰ - ۶۴. ریکاب نه ندره ریکاب: ناوزهنگی به ته نیشت یا له دوا ی ناوزهنگی. عه نان نه ندره عه نان: جله و به ته نیشت یا له دوا ی جله و. له کاتی هتیش دا که سواره شهر که ره کان ناوزهنگی به ته نیشت ناوزهنگیه وه و، جله و له پیزی جله وی یه کتری دا بؤ پیشه وه نه رۆن.

۱۰ - ۶۵. به بر: به ور، به وری به بیان، درنده یه که له تیسره ی پلنگ. غه ضه نهر (به هه له «غظنفر» نوسرا بو): شبر. کویچه: کۆلان. سوقاق: کۆلان.

مه حله: گهرهک، یا شوتین. جانستان، گیانستین.

۱۰- ۶۶. صحرای مه‌خسار: نو ده‌شایی‌ی له‌روژی «قیامت» دا هه‌مر خه‌لکی تن‌دا «خه‌شر» و «نه‌شر» نه‌کړی. پیر مه‌سوز: کورت‌کراوه‌ی «پیر مه‌نصور» ه. که‌ره‌کینکی سلیمانیه به‌ناو‌ی نهم چاک‌ه‌وه ناو‌نراوه.

۱۰ - ۶۷. په يک: نامه بهر. نه قدر: چاره نوس. سه قبا: ناو کښ. راويه (من روی يروي): مه شکه يا کونده ي هر له ناوی خوار دنه وه که نه دري به گول دا. دوش: شان. گول: ناوی نه لباس: کينايه به بڼه تيری تيفی سه ريرين. تيز: تيز. پرته: پرته. حلق: گرو.

۱۰ - ۶۸. غم‌بروز: جگه له. شه‌رنگ: زهر، شتی زورتال، گوزالک.
 ینخود: له حوږو. خه‌موشی: کیږی و ښه‌نګی.

۱- ۶۹. چاروڻ: گهٽڪ. پنڪراو: نه ڳڻسراو. ٻه هلهوان: پالهوان.
پالهوان (پالوانه): مهلي نه بابل، مهلتي پڇوڪي رهڻ و سببه هميشه له فرين
ڏيه قاچه ڪاني ڪورته ڪه بگه وخته سر نه رز ناتراني همسته وه.

۱۰ - ۷۰. سمن سمن؛ تو تو، گنجل نولان؛ وهره کوره، نه مانه و نه می
تیجورینی گانی شهرن به تورگی.

۱- ۷۱. قه هرناک: دل پر له قین. سمر سوره هته: سمر دوت. ناتاش نه فشان: ناگیر تین. حمله وهر: په لامار دهر. جند گجو: نازا، دلیر. هدر سو: له هدر لایه که و.

۱۰ - ۷۲. غموا: گومرا، مہہستی گولہی وئیلہ. لہ ہندقی ہونوسی
بلاوکر او دالہ باسی غموا، دہعرا و تہقہ نوسراوہ.

۱۰ - ۷۳. مه‌حاق: ناوابونی مانگ. جیلوه‌گەر: دەرکه‌وتو.

۱۰- ۷۶. لاجیر: لور. حسره‌تا: به داخله، مخابن، نه‌ختر: نه‌ستیره.
موفقه‌فهر: سرکه‌وتو.

۱۰- ۷۵. نه گریختن له باتی «ماله» «یال» بخوښترته وه که به مانای بهرزایی و کرده.

۱۰ - ۷۶. بلوک: په که په کی سربازي نژدوی تورک بوه وه کو «سربه»
سونگی: نيزه، دوران: سوران، خولانه وه. سونگی دوران: نه بن تاکتي کينکی
جهنگي په لاماردان بوين. فترقه: تبیی له شکر.

۱۰- ۷۷. چهرخی حرفته مین: ئاسمانی حهوتهم. حین: کات، دهم. فوغان: گریان.

۱۰ - ۷۸. غم‌بری؛ جگه له. له‌ب تهنه‌گان؛ لښو تښه‌گان. کوشه‌گان؛ کوژراوه‌گان. شه‌هیدي که‌ریه‌لا: مه‌به‌ستی نیمام حسینی کوری نیمام علی و یاره‌کانیستی که له ده‌شتی که‌ریه‌لاذا کوژراون و، به تښه‌تښی گیانیان درجو.

۱- ۷۹. نفیر: ھاوار. لامه کان: جیهانی نولومبیہت. صہدا:

دو گدانه وه، نه لته مان: داوای «نه مان».

۱ - ۸۱. پای موخالیف: پای پیچه وانه. قه په کی عه ره بی نه لئ: «تهب
الرياح بما لا تشتهي السفن» واته: با به ناره زوی که شتی ناوه زئی. دوده مان: خیزان،
بنه ماله، هوز، نژاد.

۱ - ۸۲. روزی قه تل: نه و روزهی نیمام حسین و یاره کانی تن دا کوژ راه.
«واحسین»: هاوارنکه شیمه کان له عاشوراده یلین، نه دای قه ضبیه: حنبه حق
کردنی مه مه له که، مه بهستی گنیرانی شینی کوژ راه گانه. نیلگون: شین، رهنگی
نیلی که له برسه دانه یوتری.

۱ - ۸۳. یادگاری حاکمان: مه بهستی کوپ و نه وهی میره کانی بابانه.
جانشینی سلسله: جیشینی زنجیره ی بنه ماله ی بابان، نامرود: به شامانج
نه که یشتو. نه ورهس: تازه بنگه یشتو. مه قصه نه دیو: به هیوا نه که یشتو.

۱ - ۸۴. که یخوسره سنبه مین پادشای زنجیره ی که یانی و، کوپری
سپاوهش، هشتا له سکی دایکی دا بو که نه فراسباب باوکی کوشت. که یخوسره
که له دایک بو، به فرمانی نه فراسباب، نه وهی ناگای له هدرالی باو و بایرانی
نه میتن دور خرایه وه بز کتیه دوره کان و نیجا بو قه لایه کی قایم. گوی کوپری گوده ور
دوزه وه وه، نه و دایکی هینایه وه بو نیران. که یخوسره و فرسوره له سر
جیشینی بو به ناکوکیان. پالو وانه کانی نیران واینکه هاتن که هدر کامینکیان
قه لای به همن بگری، نه و به شایسته ی پادشایی دایری، که یخوسره «قه پری
که یانی» له گه ل بو قه لاکه ی گرت، بو وهر گرتنه وهی توله ی خوینی باوکی چوه سر
نه فراسباب و، کوشتی. نه مه یه کینکه له نه فسانه کانی شانامه.

«خوینی سپاوهش» بو له بیرنه چونه وهی خولیای توله سندنه وه و،
دریژه کیشانی دوزمنایه تی و، رزانی خوینی زور، له زمانی کوپری دا بو به پمند.
رژسته می ثانی: رژسته می دوهم، موده عیسی تورانیان: دهرمینی
تورانیان. به گوتره ی نه فسانه کانی شانامه دوزمنایه تی به کی خوینی دور و دریژ له
نیوان نیران و توران دا بو.

۱ - ۸۵. قادری قودره ت نوما: مه بهستی یه زدانه. قیدره ت: تورانی،
قادری نیمه: مه بهستی قادر به کی کوپری سلیمان پاشایه که له و شه رده ا به دلیل
گیراوه. موه سلیل: مه بهستی به زنجیر کراوی.

۱ - ۸۶. وهرنه: وه گه رنا، نه گینا. مه قه پور: تیشکاو. خه مگین.
۱ - ۸۷. نه هلی له شکر: مه بهستی خه مگانه و رانی له شکره که ی عمریز
به که. پای پیکاب: پنی ناو ناو رهنکی. سووک دست: ده ست سوک. بو نه وهی
ولاخ تاو بدری پنی له ناو رهنکی دا قه رس و گیر نه کری و، جله وی بو شل نه کری.

۱ - ۸۸. کوژلیک: کوژ. جینگای مژله دانی کاروژله و به رغو له.
۱ - ۸۹. سیر: تیر. نهنی: دهرله مه مند. قاتیل: بکوژ. نه و: مه بهستی

سدکه «له لاک تیر» یوه. نه میان: مه بهستی عه سکره «له تالانکردنی مال غه نی» یوه. نم: مه بهستی له «دل» ی خویه تی «له غه می تیغی قاتلان دا هاتوته جوش».

۱۰ - ۹۰. مدیل: نار هزو. نیق دام: دوس پیشکوری. بیدعت: شتی تازه داهینراو. گردی کولان: گردیکه لای روزه لاتنی سلیمانی. نیستا به گردی مامه باره به ناوبانگه. پیره میردیش له وئی نیژراوه.

۱۰ - ۹۱. گهر محه للی گریه بو: نه گهر چی شوننی گریان بو. بوزه ماتان: نه من ناوی په کن له ژنه ناسراوه کانی هوزی دژم بوسن که نه حمده ناغای به شینوهی دژمکان روزگار کړوه.

۱۰ - ۹۲. عزیز ی مبصر و حاله تی که نعیان: نیشاره ته به چیرزکی یوسفی کوری په عقوب که له توران دا باس کراوه. که نعیان بیان: قه وسه که ی په عقوبی باوکی یوسف بون. محصر ولاتینکی: دوه لمه مند یوه. به لام حوت سال له سر یهک باران نه باری و که نعیانیه کان توشی قاتوقری هاتن، عزیز ی مبصر، که یوسف بو، فریایان که وت له بریستی روزگاری کردن. سالم لیژدها عزیز به کی باهان نه شپه تی به عزیز ی مبصر. خه راه: ویرانه.

۱۰ - ۹۳. داموسک: موی کلکی ولاخ. گری ی داموسک زو نه کرتیه وه.

۱۰ - ۹۴. دیده: چاو. نابینا: کوریز. په عقوب: باوکی یوسف. عزیز: یوسف. په عقوب که بیستی یوسفی کوری نه ماوه کوریا ی داهات، به لام که کراسه که بیان بو برد و بونی یوسفی به سر دا هات، بنایی گه رایوه چاوه کانی. صاحب مکان: خاوه نی جیگا. لامکان: جیگا نادیار، جیهانی نولوهییه ت.

۱۰ - ۹۵. چاه: بیر. چال: شه عشه عه: پرشنگ، دره و شانوه. مونه ووه: پروناک.

۱۰ - ۹۶. چنگل: چنگ و نه نوکی باز. شاه باز: شاه باز. باز: هی یه که مان، مه لیکي راو که ری گزشتخوره و. هی دوه میان، دیسان، بازبان: ناوچه په که که وتوته روز ناوای سلیمانی له سر رتگی که رکرک، فش هلات: کر که وت. که هیا: کوتخا. به یضی طه مع: هیلکه ی نه مع. ماکیان: مرشک.

سالم نم بهیته و له بهیته ۶۲ دا باسی کابرایه که نکا به ناوی که هیا که هوکاری له که ل: اکبر که ر کړدوه. لهو قه صیده یه ش دا که به بزنه ی که رانه و ی عبداللا پاشاوه دایناوه له بهیته کانی ۲۴ و ۳۵ و ۳۶ دا دیسان باسی نکا. ریج له گشته که ی دا بو سلیمانی دهر باری که هیا نه لنی: «نه حمده که هیا که دوا ی مردنی عه لی پاشای والی ی به غداد هلات بو. هات بوه سلیمانی و به هوزی زرنکیی حویه وه، نهو ماوه روزه له سلیمانی ماوه توه. نیسته و هو یه کن له ناغا یان په کن له خانه دانه کانی کړده و، چندان گوندی دوه لمه مندیشی له لایه ن میری نیستای سلیمانی و پتشیوه دروه تن، له بهر نه وه نیسته نه که چاکترین پایه و پله یی به دنی، نار هزوی به غداد ناکات. وا دیاره نم حاله ی نیستای روزه به دل بت». رهنکه

سالم مہ بہستی نہم کہ ہمایہ بن، کہ سہرہ رای نہو ہہمو چاکہ یہی لہ گہ لی کراوہ،
کہ چی سہلہ یی و «بہ دغہ کی» کردوہ بہرامہر میرہ گانی بابان.

۱۰ - ۹۷. مہ دار: ہہ لسوراندن، گنیران، خولگہ، عوشرہت (عشرہ):

نہ گونجی «عوشرہت» خوش راہواردن بن، یان «عشرہت» بن بہ مہ عنای
عہ شیرہت، ہوز، طہع: تہ بیعہ تی مرؤف، کہ ید: فروفنیل، واتہ بز ہہ لسوراندنی
نانی راہواردن خوی، یان بز ہہ لسوراندنی نانی عہ شرہتہ گہی، لہ ہیچ
حولگہ بہک دا نہ نہ مایہوہ و نہ یگوری. نشانہ یہ بز ہہ لہ رستی.

۱۰ - ۹۸. غمک: خوبی. بہ دغہک: سہلہ و بن وہ فسا. بہ خستی سوتی:

بہ دہخت و چارہ رش بن. «حق» حق لی و ہر گرتی: «حق» مہ بہستی خواہ، خوا
ہہ قی لی ہستی و تزلہ لی ہکاتہوہ. «بہ دغہک گیری غمک بن» یا «بہ د
غہک گیری غمک بن»: نہ مانہ دوعای شہرن.

۱۱. نوار، «تاریخ العراق»: ۱۲۰

۱۲. د. کہ مال فوناد، نہم قہ صیدہ یہی دوزبوتہوہ و، بز بہ کہ مین جار دوا
ساغکر دہنوہ و لینکدانہوہی وشہ گرانہ گانی، لہ گوفاری «چریکہ ی کوردستان -
لہ ندن» دا بلاوی کردوتہوہ. سہرناوی قہ صیدہ کہ لہ دہ سنوسینکیان دا نوسراوہ: «در
ذکر آمدن ہندکان عبداللہ پاشای بابان از دربار ہمیون بسوی عراق و روم و نظم
سرحدات بین روم و ایران از گفتہ ی سالم» واتہ: لہ باسی ہاتنہوہی بہ ندہگان
عہ بدوللا پاشای بابان لہ دہریاری ہومایون بہرہو عبراق و روم و رتیکختنہوہی
سنوزہ گانی روم و نیران لہ وتی سالم، لہوی کہ یان دا نوسراوہ: «تہنیہی مرخص
شدن عبداللہ پاشای بابان از قسطنطنین و آمدنش بعراق بغداد» واتہ: پیروزبایی
رنگہ بن درانی عہ بدوللا پاشای بابان و گہرانہوہی بز عیراتی بہ غداد.
وشہ گرانہ گانی شیعہ کہ:

۱۲ - ۱. تیروہش: وک تیر. دیمہ گوزہشت: تن نہ بہرم. عہدی نیسان:
دہمی بہ ہار و خوشی. بن دل: دلتہنگ، مات، نہ فغان: ہاوار و شین و گریان.
رہنگہ: «بہ نہ فغان ہاتہوہ» راست بن نہک «با فیغان ہاتہوہ».

۱۲ - ۲. سہ ختگیری کرد: سہ ختی نواند. نہ فرامیاب: پاشای دہیہ می
پیشدادیان (بہ بنی شاہنامہ ی فیردہوسی). ہاد: ہا، ہوا، پور: کور. دہستان:
نازانای زالی، باوکی روستہم. پوری دہستان: کوری زالی (روستہم).

۱۲ - ۳. خندان: دہم بہ پینکینن. صہبا: ہہوای خوش.

۱۲ - ۴. ہڑمورده: ژاکاو، سیس. نہوقاتی حوت: دوا مانگی زستان

(۲/۲۱ - ۲/۲۰). ماہ: مانگ. ناہان: مانگی ہشتہم بہ بنی سالنامہ ی

نیرانی (۱۰/۲۲ - ۱۱/۲۱). خہزان: پایز.

- ۱۲ - ۵. جنبش: جوله. قامت: بالا. سه روی سه هی: سه روی راست و ریک. خیابان: راسته. پنگه ی نار باخ و گولزار. چه من: چیمه ن.
- ۱۲ - ۶. سار: بهرگی سه وزی خونچه. دل داده: عاشق. شکوفه: خونچه. شاخسار: لق و پوی زور و جر. طهره فی باغ: که ناری باخ. ره قفاص: سه ماکه ر، به هله بهرکن و سه ماره. سه رمه ست: سه رخوش. غه زه لخوان: غه زه ل خون، گولزانی چین.
- ۱۲ - ۷. طفیل وار: وهک منال. به کشه به: به کشه وه. شاخه: چلی دره خت. نیزه: به زدان، خوا.
- ۱۲ - ۸. موشتاق وار: به پهروشه وه. دایه: دایه ن. نه بر: هور. نه شکر یزان: فرمیسک ریژ.
- ۱۲ - ۹. سونه و بوزجین: دو جزوه مراوین. سازوهش: وهک ساز. هه رسو: له هه ر لاره.
- ۱۲ - ۱۰. نوردی به هشت: مانگی دوم به پنی ی سالنامه ی نیرانی (۴/۲۱ - ۵/۲۰)، که رمه ی به هار.
- ۱۲ - ۱۱. مه خمل: قه یغه (قه دیغه: جزوه کوتالیکه). له هه ر جا: له هه ر لاره. سه خنی چه من: شونی چه من. ده ماغ: لوت. عه هدی گول نه فسرده گی: ده می سیس بونی گول.
- ۱۲ - ۱۳. سروش: فرشته ی هه وال هینر (جویرانیل). چراغ: چرا.
- ۱۲ - ۱۴. هوهیدا: دیار، ناشکرا. صوح وار: وهک ده می به یان.
- ۱۲ - ۱۵. هوهود: په بر سلیمان. په رواز: فرین. مولکی سه با: ده وله تی سه به. (سبا). سوله یان: مه به ست له سوله یان پیغه مبه ره وهک له قورنن دا باسی هاتوه.
- ۱۲ - ۱۶. بهرق وهش: وهک بهروسکه. قوسطه نطین: نه سته مول. صودر: مه به سته «صه دری نه عظم»: سه رهک وهزیرانی عوسمانیه. سولطان: سولتانی عوسمانی.
- ۱۲ - ۱۷. ناصف: وهزیری ده سته راستی پیغه مبه ره سوله یان (به راویزکری زیرهک و زانا نه وتری). موره خخص بو: به ره لالا بو. رینگه پین دراو.
- ۱۲ - ۱۸. ناقدنکز: ده ربای سبی ناوه راست. جه یحون: روبا ریکه نه که وپته ناسیای روسیه وه، به شتیکی سنوری روسیا و نه افغانستان پتیک نه هینن. پینی نه وتری نامو ده ریا.
- ۱۲ - ۱۹. فیتنه خینز: به ناشوب، به گو به ند. هه فته خوان: به کتیکه له داستانه کانی شاهنامه که به رتیه له به سه رها ته کانی روستم له رینگه ی مازنده ران. کاتی چونی بوزرگار کردنی که یکاوس له به ندی، روستم له رینگه توشی حدوت شه به که به سه ر یه که وه به هه فته خوانی روستم ناسراوه. روبین ته ن: له ش

ناسنین، به یه کینک نه و ترتیت که شیر و تیر کاری تن نه کات. نازناوی روسته مه.
۱۲ - ۲۰. بن ره مق: بن نان. خیسست (خسه): نزمی. مونیب: بن
بار، په شیمان. خه لاتیق: خه لکی.

«منیب» ناوی یه کنی له کار به دهستانی نوسای عوسمانی بوه.
۱۲ - ۲۱. شه هد: شیرین. تلخ: تال. لوطف و قهر: نهرمی و توندی،
میهره بانی و توره بون. نه حل ناسا: وهک ههنگ. نوش و نیشان: نوشین و پیره دان.
۱۲ - ۲۲. خوش به ما: وینه جوان. هیلالی شامی عید: مانگی په کشه وهی
نیواړی جمن. ماهی نو: مانگی نو.
۱۲ - ۲۳. قیصاص: سزادان. قهض و بهسط: گرتن و بهردان. گورد: دلبر.

پالمان.

۱۲ - ۲۴. تهره دود: بهردان. نادرهش: وهک نادر. دوزد: دز.
۱۲ - ۲۵. بین به هم: بین به یهک دا، تیکه لاو بین. گریه: گریان. خنده:
پینکهن.

۱۲ - ۲۶. شهب نشیانی خه هفت: نوانه ی شو به خه فته توه رږز
به که نه وه. زهره ناسا: وهک زهره، وهکو گرد و ته پوتوز. خورشیدی ره خشان: رږزی
رونک.

۱۲ - ۲۷. دیهقان: جوتیاری خاوه ن زهوی.

۱۲ - ۲۸. که فشوز: که وشدرو. مهرکه زشوناس: شاره زای کاروباری
دولت. نه هلی دیوان: شایه نی دانیشن له باره گای دوله تی دا. لیره شاهی نو
شونه.

۱۲ - ۲۹. ره عییت: دانیشنونی میرنشین بابان به گشتی.

۱۲ - ۳۰. شعت و شین: جاران هر به نه ساله به کی ده سه لاتدار و خاوه
مولک چند که سینکیان هه بوه به ناوی شق و شته وه بزرگرتن و لیدانی نوانه ی
سرکشیان کردون. شیرانشین: نوانه ی له نه نجومه نی پرس و راویژدا دانیشنون.
صه در: سه روک.

۱۲ - ۳۱. که یم ناغای نه نی، کاکه مین، مودیری پت له مل، که هیای
ماضی و، که سانی تر که له شیعه که دا ناویان هاتوه، نوانه ی که له گه ل هیزی
داگیر که ران هاوکار بون.

۱۲ - ۳۲. سان: پیشان دان و نواندن سربا (استعراض).

۱۲ - ۳۳. لیوا: نالا. طهوق و فرمان: تهوق و نه لقه ی فرمانره وایی که
له لایمن دوله توه، به فرمانی سولتان به خشراوه و، کراوه ته مل.
۱۲ - ۳۴. خرس: ورج.

۱۲ - ۳۵. زاغ: قهله رهش. سه رکاری که هیا: وه کیلی که هیا. شکار: راو.
بازی تهرلان: جوړه بازی که له راودا زور چابوک و نازیه.

۱۲ - ۳۶. عه‌زیزه‌گ: عه‌زیز به‌گی بابان. دهرع: زری، قه‌لخان. خود:
کلاوی ناسنین که له کاتی جه‌نگ دا له سه‌ر گراوه. خه‌فتان: جوژه به‌رگتیکی تایه‌تی
بوه له ژیر نه‌سبایی جه‌نگه‌وه له به‌ر گراوه.

۱۲ - ۳۷. کاران: لیدان و به‌یه‌ک دا هاتن، شه‌ر و جه‌نگ. سه‌رحه‌د:
سنور. مولکی سه‌: ولایه‌تی نه‌رده‌لان که پایته‌خته‌کی سه‌ بوه.

۱۲ - ۳۸. که‌ر و فهر: لیدان و هه‌لاتن، په‌لامار و کشانه‌وه. چیش که‌ر:
چی بکه‌م. نه‌م وشه‌یه هه‌ورامیه‌ی بۆ گالته‌ پین کردن به‌ کار هینراوه. نیشانه‌یه بۆ
نه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کانی فوجیکی هیزه‌کی والی ی نه‌رده‌لان هه‌ورامی بون.

۱۲ - ۳۹: طایری ده‌ولت: مه‌لی به‌خت و نیقبال. له نه‌فسانه‌ی کۆن دا
نه‌لین «هوما» به‌ سه‌ر هه‌ر که‌سینگ دا فهری بون، بوه به‌ سه‌رمانه‌وای ولات، یان
«بازه» به‌ سه‌ر هه‌ر که‌سینگه‌وه نیشت بیته‌وه، بوه به‌ شا. بازان: پایه‌داران،
ده‌سه‌لاتداران. تازان: به‌ تاو، به‌ پرتاو.

۱۲ - ۴۰. که‌فغه: تای ته‌رازو. که‌ره‌م: به‌خشنده‌یی. خه‌رجی شه‌ه‌ره‌زور:
ده‌سه‌کوتی ده‌ولت له خه‌رج و باجی شاره‌زور.

۱۲ - ۴۱. قانان: خان، نازناوی پاشاکانی «مه‌غول» بوه.

۱۲ - ۴۲. به‌قینت بون: دلییا به‌، گومانته‌ بون.

۱۲ - ۴۳. نه‌هلی دانش: زاناکان. حاته‌می به‌خشش: حاته‌می به‌خشین.

۱۳. دیوانی نالی: ۱۷۴ - ۱۹۷.

نه‌م دو قه‌صیده‌یه به‌ ناوبانگن و زۆرجار به‌لاو کراونه‌ته‌وه.

- له زۆری دیوانه ده‌سنوسه‌کانی هه‌ردو شاعیردا نوسراون.

- بویه‌که‌مین جار پیره‌مێرد له گۆفاری «ژین» ی نه‌سته‌مول دا به‌لاوی

کردونه‌ته‌وه و، وه‌ریگنپاون بۆ توڤکی.

- له چاپی به‌که‌می دیوانه‌کانیان دا هه‌یه.

- گۆفاری «که‌لاویژ» یش به‌لاوی کردونه‌ته‌وه.

- له سه‌ره‌تای شه‌سته‌کان دا، غه‌فسوره‌شید دارا، هه‌ردو قه‌صیده‌ی له

ژماره‌کانی سالی دوه‌می گۆفاری «پۆژی نوی» دا به‌لاو کرده‌وه و، وشه‌ گرانه‌کانی
لینگ داپه‌وه.

- عه‌لانه‌دین سه‌جادی له «میتروئ نه‌ده‌یی کوردی» دا نوسی بوی: نالی نه‌م

شعیرانه‌ی سالی ۱۸۲۴ داناهه، کاتج هیشتا نه‌ماره‌تی بابان ما بو. چه‌ند که‌سی

له نوسه‌رانی کورد نه‌مه‌یان به‌ راست نه‌زانی بو، سه‌جادی بۆ سه‌لماندننی بۆچونه‌کی

خۆی هه‌ردو قه‌صیده‌ی دواي ساخکرده‌وه و لیکدانه‌وه‌ی وشه‌ گرانه‌کانی، به‌

لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ته‌روه، له نامیلکه‌یه‌ک دا به‌لاو کردۆته‌وه. بۆچونه‌ کۆنه‌کانی خۆی

دوباره‌ کردۆته‌وه. سوره‌ له سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌م شعیرانه‌ هی دواي روخانی نه‌ماره‌تی بابان

نښه. په لکه کانی لاواژن بایی سه لماندنې بڼه کانی نابڼ. فاتیحی مهلا کهریم له پیښه کی «دیوانی نالی» دا نهم هله مېژویي و نه ده پیښه راسته کړدو ته وه و. به شپوه کی زانستی سه لماندویه تی که شیعره کان دواي تیکېجونی داووده زکای بابان نوسراون.

وښه گرانه کانی شیعره که:

۱۲ - ۱. مرور: تیپه پښ. خوش مرور: ختیرا.
۱۲ - ۲. خه فی: نه پښی. به شاروت: مژده. گژښه: سوچ.
۱۲ - ۳. هم میزاج: هاوسروشت.
۱۲ - ۴. گاهن: جاریک. رهوچ: فتنکیس. دم - په گم - : ده مدهی ناسنگر. موشه دمه.

۱۲ - ۵. عاطر شه مسم. بڼ خوش. شیمال: بای شه مال. جه نوب: بای گرمی باشور. ده بور: ره شه با.

۱۲ - ۶. رهواق: هه یوان. حانه: خور.
۱۲ - ۷. هم عنان: هار جله و. هم پک: هاوړ کینف. دوناوړه نگی.
۱۲ - ۸. دهوان: نه وهی به ډاگردن پروا. رهوان: جاری. شپوه سوز: شپوه که له نریک چه مچه ماله وه.

۱۲ - ۹. کودورات: تږ و خول. ظاهیر: پاک. ظهور: پاک کهره وه.
۱۲ - ۱۰. عمین: کانی.

۱۲ - ۱۱. چه شپکه: گانیپه که. نهوران: هه لقولان.
۱۲ - ۱۲. چه شمه سار: سر چاره. عاریف: خواناس. په نبوع: کانی. کینوی طو: نهو کینوهی خوا قسمی له گم کنه زهرتی موسا تی دا کړد و. نوری خوی تی دا پیشان دا.

۱۲ - ۱۴.
۱۲ - ۱۵. سارا: صحرا. دهشت. خاک و خول: گوندپکه له نریک چه می تانجه رو. جنی له دایک بونی نالیپه.

۱۲ - ۱۶. ریاض (کزی روضه): باخ. به ههشت. موشکین: بڼ خوش وهک که سن موشکی له باخه ل دابڼ. کاکول: قزی درتزی پشت سهر. غیلان (کزی غلام): کوری تازه پڼکه یشتو.

۱۲ - ۱۷. میزاج: تیکه ل. سروشت. جزیار: جزکه.
۱۲ - ۱۸. شام: نیواره. نه هار: روژ. فصول (کزی فصل): وهرزه کانی سال. بوخار: هلم.

۱۲ - ۲۰. دانش: زانڼ. ناظم: هونه روه. عوقود (کزی عقد): ملوانکه.
۱۲ - ۲۱. مه حله: کهرهک. دور: خول. پرش: پرسیار.
۱۲ - ۲۲. سر شه قام: گهره کیتی سلیمانیه. کاتی خوی کاروانی به غدادی

بن داتن په پوه.

۱۳ - ۲۳. به پورگ و بار: پزشته و پدراخ. عه لم دار: داری نالا و پدرو
پیا هه لواسراو، یا سرزفی نالا هه لگر. شیخ هه باس: نارامگای پیاو چاگنی بوه،
داری گه وړی له سر بوه، چند جزلانوی له سر هه لخواوه. نیستا گه وړه کتیکي
سلیمانیه.

۱۳ - ۲۴. کانی با: سهیرانگایهک بوه له روزه لاتنی سلیمانی و، گلکزی
پیاو چاگنیکي لن بوه خه لک بز چاک بونه وه له نه خزشی باداری چونه نه سهری.
شورپش: هه را و هوزیا. نوشور: روزی قیامت که هه موزیندوان نه مرن.

۱۳ - ۲۵. سهیران: گردنیکه له روزه لاتنی سلیمانی دا، نیستا کورستانه.
که یوان: نه سیره ی زو حهل. نه نجوم (کزی نجم): نه ستیره.

۱۳ - ۲۶. مه لعه به: کالته جار.

۱۳ - ۲۷. نیوی ناو دار: شیریکه له روزه ناوای سهروی سلیمانی.

۱۳ - ۲۸. تانجه روق: چه مینیکه به خواروی سلیمانی دا نه وړا بز شاره زور له
دواران نه رزفته سیروانه وه.

۱۳ - ۲۹. خانه قا: مه بهستی نو مزگه و ته به که مه محمود پاشای باهان بز
مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی دروست کید. ره بیع: به هار، گروگیای به هار. ناهو:
ناسک. چایر: به هار به ند، ته وبله. ستور: چواریت.

۱۳ - ۳۰. زور: زیر.

۱۳ - ۳۱. قه لب: دل، دهرن، ناو وه. مرونه ووه: نورانی، روناک.
له نده هور: چوارشانه و که ته گهت. مه بهستی له کهسانی وایه نه وهنده زه به للاح بن
خه لک لینان بترسن.

۱۳ - ۳۲. دهست به ند: دهستی یهک گرتن. ناره ون: دره خستیکي پورزو
گه وړی لق و پزپ چری گه لا ورده، له حدرشی زور له ته کیه و خانه قاکان دا هه به بز
سینه و، بهری نیم. حمله: گزبونه و سزفیه کان بز یادای خوا و پیرانی ته ریهت و
بیر کردنه وه له مدرک و قه بر و قیامت، له گه ل به کار هتانی ورده به ردی گوی چم
دا له جیاتی ته زیح. مه نده بور: به دبه خت.

۱۳ - ۳۳. نه وراق (کزی ورق): گه لا. موقه ددیمه: لای پتیشه وه، سه ونا.

۱۳ - ۳۴. نانیب: جی نشین. سه یل: لافاو.

۱۳ - ۳۵. که نار: قه راق، باز و که وشهک: وهرزشی بازدان، یه کباز و

سباز.

۱۳ - ۳۶. سیراب: تیراو، بهو چیمه نه لجن که ناوی زوری درا بن بز
نه وې هه میسه گمش و تیراو بن. دانیبه: بازنه، ده ورو بهر. جیلوه گاه: جینگای
دهرکه و تن و ورشه دانه وه.

۱۳ - ۳۷. دهشتی فه قنیکان: ته ختایهک بوه له سر کارنز فه قنیکان یاریان

تن دا کرده.

۱۳ - ۲۸. واصل بکه؛ بیکه یه نه.

۱۳ - ۲۹. غار: نه شکوت. نه غیار: بنگانه. مور: میزوله.

۱۳ - ۴۰. زار: لاواز. هیلال: مانگی یه کشته و. نه حیف: له ر. خه یال:

خه یال کرده و. خوطور: تپیه رین.

۱۳ - ۴۱.

۱۳ - ۴۲. روخصت: رینگه دان. ته و ققوف: وهستان، چاوه روانی. بهوم:

روژ. نه فغ: فو کردن. صور: شاخیکه له روژی قیامت دا نیرافلی فرسته ی

مراندن و ژيانده و دو جار فوی پین دا نکا. به فوی یه کهم همو زیندوان نه مرینتی

و. به فوی دوهم همو مردوان زیندو نه کاته و.

۱۳ - ۴۳. خوفیه: نهینتی. سینگ دل: دل رهق وه کو به رد.

۱۴. دیوانی نالی: ۱۹۹ - ۲۰۱.

وشه گرانه کانی شعره که:

۱۴ - ۱. جانم فیدای: گیانم به قوریانی. سروه: شنه پای فینک. باده که ی

سه حه: پای به یانی. په یکی موسته عید: نامه بهری نامه ده. راهی پر خه طهر:

رینگه ی پر مه ترسی.

۱۴ - ۲. میروه حه: باوه شین. جه مالی مه ه ناسا: جوانی وه کو مانگ.

دولبر: دلرفین، بار. شانه زن: شانه کمر. کاکول: قژی بهر دراهوی پشتی سر. سیم:

زیو.

۱۴ - ۳. چارو که ش: که سکه و. مه نازیل (کزی مه نزیل): مال، شوینی

حه وانه و ی کاروان. جانان: گیانه کان، خوشه ویسته کان. خه لوت: شوینی ته نیایی.

گوشه گیری سو فیه کان. فهراش: راخه ری فهرش، خزمه تیچی.

۱۴ - ۴. مالش: مشتومال. دهی خوابی صوبحه دم: کاتی نورستنی

به یانیان. قیرگونه: رهنگی رهشی وه کو قیر. چیه ره قه مهر: روی مانگ.

۱۴ - ۵. هاری: جارتیک، که ره تیک. شنه: شنه ی با. نه نگه بیینی که ز:

هنگوین یا دوشاوی که زو. جونوش: جموجول، جوش و خروش. ناغوش: باوه ش.

نه ی شه که ر: جوتیکه له قامیش شه کری لن دهرنه هینتی.

۱۴ - ۶. وهقت: کات. طه واف: که ران و خولانه و به دوری شتیک دا.

عارض: روخسار. شق: شنه. له غرش: له رینه و. خلیسکان. طور ره: نیمزای

سولتانه کان، لیره دا مه بهستی لولی نه کریجه یه. که مهر: نا و قه د.

۱۴ - ۷. وه زیدن: وزان. هه لکردنی با. نه مهر: بهری درهخت.

۱۴ - ۸. نیحیاگون: زیندو که ره و. جه میع: همو، گشت. نه باتات (کزی

نه بات): ره وک، گروگیا. ره غنا: جوانی به ژن. گوشا: کرانه و. ته رییه ت: په و ره و

کردن. قامهت: بهژن و باللا. شهجهر: درهخت. نم نیوه بهیته ره بگه له نویسنه وه دا
تینگ چوبن و به مجوزه بوین: «ره عنا گوشا له تهرییهت، قامهتی شهجهر».

۹ - ۱۴. نابی حهیات: ناوی زیان، تهو ناوهی خدری زنده خوار دویه تیه وه
و. تا هه تایه نامری و. ههر کهس لنی ی بخواته وه تا هه تایه نمزی. ناتمش
نه فسرده: ناگری نالتز او. تهحریک: بزواندن، هان دان.

۱۱ - ۱۴. هممهت: توانا نواندن. نیجرای مه طله بيم: جیبه جن کردنی
داواکهم. بهرید: پزسه. ته تهو: نهوهی نامه له بهینی شوتنیک و شوتنکی که دا
نههینی و نهیا.

۱۲ - ۱۴. مولکی شام: ولاتی سوریا که ناوه تده کهی دیمه شقه، نهو
سهرده مه ویلایه تینکی عوسمانی بو، سوی نالیه: بز لای نالیه. وهضعی ویلایهت:
ههلمه رجی ولات. خهبر: دهنگریاس و ههوال.

۱۳ - ۱۴. ظاهره: به روالهت. جیههت: لا. نههلی شههر: خه لکی شار.
سهر به سهر: یک به یک.

۱۵ - ۱۴. جا: شوتن. مه طله عی خورشید: ده رکه وتنی رۆژ. خوشکیذه:
وشک.

۱۶ - ۱۴. ههوا: نارهزو. ذهلیل: کهساس. بوریان: برژاو. نار: ناگر. پاره:
پارچه.

۱۷ - ۱۴. حوز: جگه له. گاه گاه: جار جار. نه بیام (کۆی یوم): رۆژان،
رۆژگار. وابهین: بکرنه وه.

۱۸ - ۱۴. شهخص: کهس، گلکۆی پیواچاک. سته مدیده: زۆر لنی کراو.
قهبر: کۆن. نهظر: ته ماشا.

۱۹ - ۱۴. محافل: بهن ناگا. سوریدان: لایه نگرانی ته ریفهت. باخه بهر:
ناگادار.

۲۰ - ۱۴. حموض: نهستیل، مه بهستی حموزی ناوی خانه قایه. ته غییر:
کۆزان. که دهو: خهم، ناوی لیل و قور او.

۲۱ - ۱۴. جزیار: جزو کهی ناو. چه شمه سار: سهرچاوه. به صهر: چاو،
مه بهستی بیناییه.

۲۲ - ۱۴. پارانی حوچره: دوست و هاو پیکان که له ژوری فه قنیکان دا کۆ
نه بو نه وه. مه قام: جینگا. ته هی سه قدر: ناخی دۆزهخ.

۲۳ - ۱۴. نهوه لاین: یه که مین، سه ره تا. بهرگ: جل و بهرگی مرۆژ.
که لای درهخت.

۲۴ - ۱۴. سالخورده: به سال دا چو. خهم: چه ماوه، کز ماوه. مه شفرل:
خدریک. هه مه حا: هه مو جیهیک. پا: بهن.

۲۵ - ۱۴. قسن: نهو کۆمه له بهردهی که له دهوری گلکۆی پیواچاکان

دانه نرنی. شاخی دار (راسته کدی شاخه په): لقی دار.

۱۴ - ۲۶. چاوی بن لعمان: مهبستی نه ویه چونکه خهم و خفه تیان
نیه. چاویان وشکه و فرمیسی لئ نایهت. موشکیل: گران. زه حمت. چه شمه:
سهرچاوه، کانی. قه طره: دلویه.

۱۴ - ۲۷.

۱۴ - ۲۸. نیمه شب: نیوه شهو. بن نیظام: نارینکویتیک، بن سهر و بهر.
خهرمن: خهرمان. مونعیم: به خشنده، نائیده. شهره: پریشکی ناگر.

۱۴ - ۲۹. شین: شیون و گریان. شور: ناژاوه.

۱۴ - ۳۰. فضا: بو شایی، چولسی. بازیگه: یاریگه. غه یب: په نهانی،
نادیار. الحذر: وریابه، بترسه.

۱۴ - ۳۱. کمژدوم: دوی شک، صه حرا: بیابان، مهبستی ده شته.

۱۴ - ۳۲. سامانی حوجره کهت: که لویه لی ناو ژوره که ی نالی له
خانه قاکه ی م. خالیدا. تاری عنکه بوت: تهونی جالجالوکه. حیجایی بیرون و دهر:
په رده ی بهینی دهره وه ناو هوه ی ژوره که.

۱۴ - ۳۳. صه دا: ده نگدانه وه، زایه له. فو غانی جوغد: ناله ی کونده په پو،
شه قامی مور: رینچکه ی میرو له.

۱۴ - ۳۴. حه صره ت: که وړه ی به ریز. بهم نه وعه: بهم جوزه. قه ط: ههرکیز.

۱۴ - ۳۵. سالم صیفه ت: وه کو سالم. هه دهر: فیهرو.

۱۴ - ۳۶. نهم مولکه: مهبستی ولاتی بابانه. نه ظم: ناداشیش و
رینکریکی. ضه بط: راگرتن. واریت: میرانگر. مهبسی که رانه وه ی ده سه لاتی
یه کتن له روله کانی بنه مالعی بابانه. قه صد: نیاز. نهم طه رقه: نهم لایه، سلیمانی
و مولکی بابان.

پاشکوی یه کهم

۱. رینگکه و تننامه

۱. ۱. بیتکهاتی روسی - عوسمانی (۱۱ ی حوزه ایرانی ۱۷۲۴)

بیشه کی: له بهر نهوهی مه محمود نه صفه هانی داکیر کرده، شای هاویشته زنده انه وه، گیر وگرفتی که و ره له نیران روی داوه، تورکیا ناچار بوه هیزی بنیری بۆ دهس به سهر اگرتتی نهو شارانه ی گرتنی نی به پیوست نه زانی. قه یسه ر، دۆستی بابی عالی، دهر به ند و باکو و چند شاریکی گرتوه. نهو مه سه له ی سپاردنی نهو شارانه و ولایه ته گانی که یلان و مازنده ران و نوسترابادی به پی ی رینگکه و تنی له که ل طه ههاسب ته نمین کرده. قه یسه ر و پاپ ریوشو ریتکیان داناوه که یار مه تی طه ههاسب بدری، وه نهو تا دلتیا نه بن له وهی که طه ههاسب، نهو شارانه ی تورکیا داوایان نهکا بهو ده ولته نه سپیری، له ته قه لا باشه گانی خوی درخی ناکا.

مارکی دوشنک له لایه ن روسیا و تورکیا وه بۆ کاری ناوهری هه لبر درداوه. ماده دی یه کهم: سنوری روسیا و تورکیا نه بن لهو شوینه وه دهس بهن بهکا به ماوه ی ۲۲ سه عات سواره پی له دهر به ند وه بۆ ناو وه ی وشکایی. سنوره که نه بن لهو کتله وه که له م شوینه دا دانه نری تا کتلیکی تر که نه که ویشه سی - یه کی رینگه ی شه ماخی بۆ دهر یای خه زه ر درتژ نه بیته وه. له شونی دوه مه وه نه بن هیلکی رایت تا دواوانی روهاره گانی کورا و ناراس بکیشری، روسیا و تورکیا، هه ردوکیان له نزیکایی نه م شوینه ی دوا بیانه وه مافی دروستکردنی قه لایان هه یه، به لام جینگه کانیان نه بن ۳ مه نزل له سنوره وه دور بهن. کار بهن سپتر دراوانی هه ردو لایه نی به یانکار، له که ل کار بهن سپتر دراویکی که نیمپراتوری فه رانسه دای نه بن نه رکی دیاری کردنی سنور هه ل نه گرن، هه ردو لای به یانکار نه توانن له ناوچه گانی خویان دا قایمکاری بکه ن و بنکه ی لن دایمه زریتن، به لام نابن نه م قایمکاریانه ماوه ی ۳ سه عات سواره پی له سنور نزیکتر بهن.

ماده دی دوه م: شه ماخی که نه بن باره گای خان یا حاکمیتی سه ر به شیروان بهن، به هی تورکیا نه ناسری، به لام نابن قایمکاری لن به کری یا بنکه ی تورکی لن دانه ری. له کاتی رودانی نا زا وه دا نه شن سپای تورکی بۆ بنیردری.

ماده ی سینیهم: سنوری تورکیا و نیران نه بن له شونی ته واو بونی سنوری

روسیا و ترکیا، واته له دواوانی روبره کانی کورا و ناراسه وه دس یی بکا. نه بن
 له شوتنه وه هیلن تا شوتنیکي تر که ماوه ی ۱ ساعات سواره یی که وتوته روظناوای
 شاری ندرده بیلوه بکشری، هه مو نه و نرزانای نه که ونه روظناوای نهم هیلوه،
 نه که ونه ژیر دهسلانی تورکیا وه. له شوتنه وه که دوراییه که ی تا روظناوای ندرده بیل
 ۱ ساعات سواره یی یه، نه بن هیلنیکي راست بۆ هه مه دان و له وتشه وه بۆ کرماشان
 بکشری.

ماده ی چواره م: قه یسه ره به پتی ی نه و رنیکه وتنه ی له گه ل طه هه ماسب
 کردویه تی به لێن نه دا تا دلتیا نه بن له سپاردنی هه مو شاره کانی، که له ماده ی
 سینیهم دا ناوبراون، به بابی عالی، ته قه لای باش نه دا. به لام نه که ره طه هه ماسب
 نه چوه ژیر باری جتیه جتی کردنی نه و رنیکه وتنه وه، روسیا و تورکیا هه ردو به جوته
 بۆ گرتنی هه مو نه و نرزانای که هی نه وانه پیکه وه هه نگاو نه بن، دو ده وله تی
 گوزین، پاشماوه ی نیران دوا ی نه وه ی ناسایشی تن که رایه وه، به که سیکي نیرانی
 نه سپین، که زۆرتر شایسته یی فرمانره وایی هه بن. نه و که سه خاوه نی سه لته نه تی
 ته واه نه بن و سه ره خۆ نه بن.

ماده ی پتیجه م: نه که ره طه هه ماسب، له نه نجامی ناوبری قه یسه رد، به
 ناره زوی خۆی نه و شارانه ی له ماده ی سینیهم دا ناو براون به تورکیا به سپیری،
 تورکیاش نه و به شای نیران نه ناسن و، هه مو جو ره یاریده ی که نه کا. قه یسه ره به پتی
 ی رنیکه وتنه که ی خۆی له گه ل طه هه ماسب، یاریده ی کاریگه ری نه کا و هه مو
 گفته کانی خۆی به رامهر نه و جتیه جتی نه کات مه تا نه و به عینوانی واریش قانونی
 بتوانن نیمه راتوژی نیران و نه صه هان له ده ستی مه حمودی داگیرکه ره زگار بکا.
 نه که ره مه حمود، له م باره دا، هیرش بیاته سه ره تورکیا، روسیاش نه که وتنه کار بو
 یارمه تی دانی تا نه و له نیران ده ره بکری. تورکیا و روسیا به پتی ی نهم پتکهاته بۆ
 دانانی طه هه ماسب له سه ره ته ختی نیران پیکه وه هه نگاو نه بن.

ماده ی شه شه م: نه که ره طه هه ماسب له سپاردنی نه و شارانه ی تورکیا داوا یان
 نه کات خۆی بوارد، نه و ولاته و روسیا له پتیه وه نه که ونه گرتنی به شه کانی خزان،
 وه کاتن له و ولاته دا نارامی و ناسایشیان دامه زران، فرمانره واییه که ی به که سیکي
 نیرانی نه سپین، که به ته واه ی سه ره خۆ به بن. نه و که سه ییش له لایه ن دو ده وله تی
 ناوبرا وه له سه ره ته خت دانه ری و، گوئی نادرته هه چ نوته رنیکي مه حمود و، هه چ
 جوزه پتکهاتنیکي له گه ل ناگری.

نه بن نهم رنیکه وتنه به بن هه چ لێ ده رجوتن بته ره و ی به کری بۆ نه وه ی
 ناشتی هه میشه یی دا بن به کری و، به م جوزه نه و شارانه ی دراو به تورکیا و روسیا
 به به کجاری و تا هه تابه له ده ستی نه وان دا بچینته وه و، نیرانی له نوئی
 دامه زینراو، به هه یز به بن.

سولتان نهم پتکهاته، پاش نه وه ی له لایه ن قه یسه ره وه په سند کرا، نه ویش

۱. ۲. په میان نامه ی زه هاو

بسم الله الرحمن الرحيم
لا حول ولا قوة الا بالله

له پاشان: له بهر نه وې به مه شینه تی جه نابی ذوالعرش المجید و نیراده ی
حه ضره تی فعالی ما یرید، نیستظامی نه سبابی عالم و رتق و فتق نوموړی به نی
نادهم، به ند و به بستراره به ته وافسوق و نولفسه تی سولتانه کانی روی زه مین و
خا قانه کانی هیدایت قهرینه وه، که مه ظهري نایه تی که ریمه ی «الذین جاهدوا» و
می صداقی «والموفون بعهدهم اذا عاهدوا».

له ژیر بالی حمایه تی نه وان دا مه مالیکی نیسلامیه له شهروشر مه نمون
و مه مالیکی مونمیین به که مالی نه من و سه لامه ت مهره ونه، به تاییه تی به
مه دلوی «انا جعلناک خلیفه فی الارض» پله ی به رزی سه لطفه نه تی کوبرا و پایه ی
بلندی خه لافه تی عولیای نیمه ی مونته هالفا یاتی هه مرطه بقره کان قهرموه.

به خوشی خزمه ت کردنی حرمین الشریفین «شرفها الله تعالی» ذاتی قودسی
صیفاتی نیمه ی شهرف و عیزه ت و، به موتا به عه تی سونه تی سونیه ی هه ضره تی
رسول الشقلین «صلی الله تعالی علیه و سلم» دایره ی ده ولت و سه لطفه نه تی نیمه ی
فراوان و به رین کردوه، دهرونی صفا مه شحونی نیمه ی به نهواری موحیه تی نال و
نه صاحب موحه للا و موصصفا و پنبه ووی ری ی پر توفیقی نهوانی کردو ته هزی
پرکاری روژی جهزا.

نیمه ی به فدهوای «فاحکم بین الناس بالعدل» مالیکی مه مالیکی عه دل و
داد و به نمری لازمونیمتیشالی «جاهدوا فی الله حق جهاده» سالیکی مه مالیکی
غدهزا و جهاد قهرموه و.

فدهوای شهرفی «ان تنصرو الله ینصرکم» به ردهوام له بیري نیمه دایه و
بروتن به بن ی لوطفی خورده وندي هه میشه کار و پېشه ی نیمه بهر،

شمشیری ظه فدهر قهرنی نیمه ی بزده فعی کافران و موشریکان کردو ته دیواری
ناسنین و له دهوړی سنبړی مه مالیکی موسلیمین دا کردو ته قه لای پته و.

روژانی ده وله تی روزنه فزونی نیمه ی نه بات و دهوام و، سیلسیلله ی
سه لطفه نه تی هو ما یونی نیمه ی نه به دولده هر نیستقرار و نیستی حکام دا «جل مالا
یعد نعمانه، قدمت ذاته و اسمانه»

پاش پیشکه ش کردنی ته سلیماتی وافیات و نه تحافی ده عواتی صافیات به
حضوری - موصافات ظهوری عالی هه ضره ت، مه عالی مه نقه بهت، سامی

روتبهت، گيرامی مه نزيلت، مه سنده نشینی نیقلیمی نیران، حامی فارس و
مازندران، فرماندهی مولکی عهدهم - شاه صفی - دام منظورا بهنایت ربه
الرفی، انها، مسالت انتها - که:

نامی خلت خیامی نیروی به هزی عینونه عیان موحه که قولی - رزقت
سلامته - که یشته عهده بهی عملیعی گهردون و یقار و سدهی سونیهی عالم
مهداری نیمه، خلاصهی دهوای به لاعت نیحتوای نو نایهتی نولفت عینوان
«و جعل بینکم موده» ی تفسیر و به بان کریمی کهرامت نشانی «والقیث علیک
محبه» ی تفریر و عیان کرده، له بهر نهوی به سیراطی موده قسمی موصافات
موفته دی و به شیمه کی ربهی قوده: ما موقته دی و ظالیمی صولح و صلاح و
راحمی فهور و به لاج بوی، عومده توخته و اص و ملوقه پره بین صاروخان - زید رنده
- تان به وه کیلی خوتان نارد بوله کهل - ده ستیری نه کرهم، موشیری نه فخم،
نیظامولعالیم، ناطیر موناظیولنومهم - موصطه ما پاشا - ادام الله اجلاله - که
وه زیری نه عظمی جهیلولیقهداری نیمه و - هردار و سپاسالاری روزه لاتة، له
زه هاو یه کتریان پینی و، له باری رنکختنی کاروباری صولح و عهدی جینه حق
کردنی کیشه کانی سنور دوان و، بریاران دا:

له سنوری لای به عداد و نازربایجان دو شوتن به ناوی جه سان و به دره هی
نیمه بن، قه صبهی مهنده لی تا دهره تنگ، که سه رمیل به سنوری دیاری کراوه، له
کهل دهشته کانی بز نیمه بن، شاخه کی نزدیکی بز نه ولا بن، میلباشی بوته سنور.
دهره تنگ و دهره هی نیمه بن.

هوزه کانی ضیادین و هارونی له نیلی جاف هی نه علاحه ضرهتی هومایونی
نیمه بن و، پیره و زهردویی یش بز لاکه کی تر ماوه ته وه.
قه لای زنجیر که به لوتکه کی شاخه وه به ویران بکری، نه و گوندانهش
که و تونه ته روزه ناوی قه لای ویرانکراوی ناوبراو بز نیمه نه مینیتته وه و نه
گوندانهش نه که ونه روزه لاتنی بز نه ولا نه بن.

له نزدیکی شاره زور نه و کیشهی که و تونه نه ولای قه لای زهلم هه رشوتنیک
بروانق به سه قه لای ناوبراودا له لایه نی هومایونی نیمه وه زهوت کراوه، قه لای
هه ورامان له کهل گونده کانی ده وروپه ری بز لایه نه که کی تر، گهردنه ی چهقان دائراوه
به سنوری شاره زور، قزلجه و ده وروپه ری هی نیمه بن و مهروان و ده وروپه ری هی
لایه نه که کی تر.

ههردولا بریاران داوه قه لای قوتور و ماکو له سه سنوری وان و، قه لای
مغازیرد له لای قارس کاول بکه بن.

له بهرنه وهی له و نامه یه دا رهامندی خوتان به قهول و قهراری پاس کراوه،
به و جزه ی رون کراوه ته وه، راکه یاند بو وه به لیتت دابره به دواوه نم مه راسیمی
مواعهده و موصافات به عیادت و مواسات و موالاتی لازم حیانت بکه کی و، به

نیمانی خوت وهفا نه کهیت و له کهسر و حه له فی خوت لا نه دهیت. وه داوات کرد بو که به لگه ی موزکراوی که یشتوی نیوه، له لایه نی هوما یونی نیمه وه قبولی بکری، حه له بهر نه وهی «المجاز الوعد من دلایل المجد» له پیناوی ناسایشی خه لایق و عیباده و نارامی مه مالیک و بیلاددا، نم صولحه موقعه پرره و صه لاح شموله قبولی کرا بهو مه رجهی طانیفه ی قزلباش دوس هه لیکرین له و مه حان و شونین و دهشت و ندرانه ی که به بهشینکی مه مالیک و بیلادی نمژمیردری که له ناو سنوری دیار بکراوی نه علا حه ضره تی نیمه دان و له ژنر سایه ی عه داله تی پایه بهرزی نیمه دان. به پنی «الشی» اذا ثبت ثبت بلوازمه» نه و نه رزانه نیترج ناوه دان بن یا جزله وانی له کهل ته وابع و له و احیقی دا له دهستی ته ضه پررونی موه ککیلانی باره گای بهرز و مونه عه هیدانی دهرگای بهندی نیمه دان.

سه ره رای نه وانهش که ناوبران، نه بن نه وان ده مدرژی نه که نه سه ر قیلاع و بیقاع و نه واهی و صه حاری و بهراری و تیلال و جیبالی که له ناو سنوری ناخسقه، قارس، وان، شاره زور، به غداد، به صرا دان.

به پنی شه رته موعته به ره سه ر حه کانی نه و په یاننامانه ی له زه مانی سه عاده ت نیفتیرانی نه جدادی عیظامی نیمه دا - انار الله تعالی براهینهم - بو نه سلافی نیوه نیردراوه، وه به مه دلولی قسه ی: «الدين النصيحة» نه سافیل و نه دانی که له ژنر دهستی حکومه تی نیوه دان نه بن یتکه نه درین، ده مدرژی بکه نه سه ر شبخین ذوالنورین و هاوسه ری پاکیزه ی رسول الشقلین و گشت نه صحابی هه لبرارده و نیمامه موحته هیده کان - رضوان الله تعالی علیهم اجمعین - حاشا، دیسان حاشا، یتکه ده مدرژی نه درین و، لبتیان قه ده غه بکری و، به هیچ جزوی ری نه درین بو نه وهی نه صولحه موقعه پرره، الی انتهاء القرون، ثابت و بهر قه رار بپنن.

ماده م له لایه ن نیوه وه پینچه وانه ی عه ده و میثاق جولانی ناشایسته رو نه دا، له قه رینولشه رفی پادشاهانه ی نیمه شه وه، به شتوی باسکراو، شروط و قیود بهو جزوه ی نوسراون پیره وی نه کری. په لاماری ره عیبته و مه مله که تی نیوه نادرین. له بهرام بهر نه و به لبتنامه یه ی ناردراوی نیوه دا، نه م نامه هوما یونیه بر له راستگوزیه نوسرا، که دوزمنه تی له ناوا نه مینن و، له جاران زیاتر په عابه تی مه راسیمی نولته ت موافقه ت بکری.

سه فیری مه نسوری شه رفی ماچکردنی بیساطی عیزه ت نینبیطای شاهانه ی نیمه موفته خیر بو، دوا ی نه وهی نادابی رساله تی - کما هو حقه - به جن هینا، به نیجازه ی شاهانه ی نیمه یتکه درا بکه رفته وه لاتان، هاوړی له کهل نیفتی خارولنه ماجید و له کاریم موحه مده، دامه مه جدو هو، که له خزمه تگوزارانی دهرگا و مه نسوری ته بلیفی نامه ی هوما یونی نیمه یه، ره وانه کران.

صه لاح نه ندنیشانی دین و دوه لت هه رده م مه ظه ری نیحسانی ملکی

مهنان بن، برب العباد و بالنبی واله الامجد.
 له سهره‌تای مانگی شه‌والی سالی هزارو چل و نۆ هیجری (کانونی
 دوه‌می ۱۶۳۹) دا نوسرا.
 (سهرچاوه: مشیر الدوله: ۷۴ - ۸۱)

۱. ۳. ږټککه‌وتننامه‌ی کردان

له نیران نادر شاه و سولتان مه‌حمود خانی په‌کهم
 به هۆی:

وه‌گیلی نیران حمه‌ن علی خان
 راسپیردراوی عوسمانی والی ی به‌غداد نه‌حمه‌د پاشا
 له مانگی شه‌عبانی ۱۱۵۹ ک (۱۷۴۶ز) دا به‌ستراوه
 پشه‌کی: دیاریکردنی سنوری ه‌ردو مه‌مله‌ک‌ت.
 فه‌سلی په‌کهم: ده‌بارهی حاجیان.

فه‌سلی دوهم: دانانی نریتمرانی ه‌ردو ده‌ولت له ده‌ریاری په‌کتری دا.
 فه‌سلی سیمه‌م: دیله‌کانی ه‌ردو ده‌ولت.

فه‌سلی پاشکۆ: ده‌بارهی سنوری ه‌ردو مه‌مله‌ک‌ت و ه‌ندځ مهرج له بارهی
 دین. چهن مهرجن ده‌بارهی زانیران و په‌عیه‌ته‌کانی نیران له عوسمانی دا - دانه‌وه‌ی
 ه‌ه‌لا‌توان.

بنچینه - نو ږټککه‌وته‌ی له سهرده‌می سولتان مورداخانی چواره‌م دا له
 نیران ه‌ردو ده‌ولت دا کراوه پشیره‌وی نه‌کړئ و، نو سنوراندی له ږټککه‌وته‌ی
 گۆډین دا دیاری کراون بن هیچ ده‌سکاری و گۆډینن وه‌کو خویان نه‌مینن.

مهرج - لیره به دواوه نه‌بن فیتنه خه‌وتو بیت و تیغی دوژمنایه‌تی له کیتلان
 دا بن، نه‌وه‌ی شایه‌نی شانی ه‌ردولا و چاکه و ختیری ه‌ردو ده‌ولت بن، له ه‌مو
 بوارنک دا جنبه‌جن بکړئ و، ه‌ردولا خویان له‌و کارانه بیس‌ترین که نه‌بته هۆی
 ناخوژی و، پتجه‌وانه‌ی ته‌بابی و ه‌وگرین.

فه‌سلی په‌کهم: حاجیانی نیرانی که له ږټی به‌غداد و شامه‌وه نه‌چن بز
 بیت الله الحرام، نو والی و حاکم و ته‌میر حمه‌جانه‌ی له سهر ږنگایان دان، نه‌بن
 نه‌وانه به نه‌مینن و سه‌لامه‌تی له شونیکه‌وه بگه‌یه‌ننه شونیکي تر، صیانه‌تی حال
 و په‌غایه‌تی نه‌حوالیان به لازم بزانن.

فه‌سلی دوهم: بز به‌هیز کردنی دوستانه‌تی و زیاد کردنی په‌کیتی له نیتوانی
 ه‌ردو ده‌ولت دا، هر سن سال نه‌بن په‌کیتک له لایه‌ن ده‌ولته‌ی نیرانه‌وه، له
 عوسمانی و په‌کیتک له لایه‌نی عوسمانیه‌وه له نیران بن، مه‌سره‌فی نه‌وانه‌ش له

سهر هردولا بن.

فهللى سببهم: دپله گانى هردولا بهر ددرين، كهرين و فروشتنيان ره وانيه.
ههر كه سبكيان و ستي بهر رفته وه ولا تى خوى ريگه ي لن نه گيرى.
فهللى پاشكو: نو سوره ي له سهرده مى سولستان سوراځ خان دا ديارى
كراوه جيبه جى بگرى.

دهه لاند ارانى سوره كان كارنك نه كمن بپچه وانه ي دوستى هردولا بن.
سهره پاي نه مانه، له بهر نه وه ي خه لكى نيران وازيان هيناوه له و نه حواله
ناشايسته يه ي، له سهرده مى صفه ويه ت دا، دايان هينا بو، وه له نوصرلى
عه قانيدا چونه ته سهر ريگه ي نه هلى سونه ت، بويه خوله قاي راشيدين به خه يري
مهرضى نه بن ياد به كن و، ليره به دواوه له گهل خه لكى نيران كه هاتوچتى كه عبه ي
موكه پرهمه و مه دينه ي مونه ووه ره و سه انسهرى ولا تانى نيسلام نه كمن، نه بن هه مان
ره رفتاربان له گهل بگرى كه له گهل حاجيان و زانيرانى روم و ولا تانى نيسلامى تر
نه كرى، وه به ناوى دورومه يا به ناويكى تروه كه خيلافى شهرع و قانون بن
هيچيان لن نه سترى.

ههرده ها نه و زانيرانه ي نه چن بو عه ته باتى عاليات، مادم مالولتيجاره يان
بن نه بن حاكم و سوباشيرانى به عداد داواى باجيان لن نه كمن و، ههر كه ستن
مالولتيجاره ي بن بو به بن ي قاعيده و عاده تى. دترينه گومرگ بدا و له وه زياترى
لن داوا نه كرى، له ولاش له گهل تاجير و نه هالى روم به هه مان شتوه ره رفتار بگرى.
له دواى تاريخى نهم به يماننامه يه وه نه كمر له خه لكى نيران بو روم و له
خه لكى روم بو نيران هه لائن دالده نه درين و، نه كمر داوا كرانه وه بهر نه وه ده ست
وه كيله گانى هردولا.

سهرچاوه: نوانى: «نادر...» ۲۷۲ - ۲۸۳

۱. ۴. عهدنامه ي يه كه مى نه رز روم

مه به ست له نوسيني نهم نامه ناوازه يه نه وه يه له م چهند ساله دا به هوى
رودانى هه ندى عه واريضه وه له نيران هردو ده ولته تى به رزى نيسلام دا
پتوه ندييه گانى صلح و صفه وت و ضه وابطى دوستى و نولفه تى دترين گزرا به
نيقار و خصومت و بويه هوى جهنگ و كدورت. به موقته ضاى جيبه تى
جاميحه ي نيسلام و رازى نه بونى هردولا به رزاني خزين و رودانى نه و جزوه
قه ومار و غه وعايه، هردو ده ولته تى كه ووه ناره زو و موافقه تيان ده رپروه بو
گيرانه وه ي ناشتى و مه وده ت و نوى كرده وه ي دوستى و مه حبه ت.

به بن ي فهرمانى هومايوني و نه علاحه ضررت، كه بهان جشمه ت، مولك
به خش، مولك گير، نارايشى تاج و سهرير، خديوى زه مين و زه مان، جه مالى

نیسلام و موسلیمین، جه لالی دنیا و دین، غیائی حق و یه قین، قاره مانى ناو و گل، سینه رى خوى راگتشر او به سر هردو نهرز دا، حافظى حه وزه ی موسلمانى، باسطى بیساطى جیهانبانى، داوهرى جه مشید جا، سوله یان ده ستگاه، نه نجرم سپا نیسلام پهنا، زینت به خشى ته ختى که یان، مه لیکی ملوکى جیهان، تاج به خشى کامه ران، شاهنشاهی مه مالیکی نییران، خاقان کورى خاقان، غازی: نه تحه لى شا، خلد الله ملکه و اقباله، وه حرکى مه نموریه تنامى {ره فیعه ی غوره ی غه رای ده ولت و شه ریاری، ده وحى عولبای شه وگت و جیهاندارى، مالیکی ریتاب، گه ردون جه ناب، که یوان هیمت، به رجیس فیطنه، مولک فه زای، مولک ستای، روکى ره کین جه لال، غوصنى ره طبیب نیقبال، شازاده ی نازاده، وه لیعه هدی ده ولت نی عله ی نیران عباس میرزا، عز نصره، نم عه ده مه ملوک و چاکیره جان نه ثاره ی به وه کاله تنامه موباهى و، مه خصوص کردوه.

له لایه ن ده ولت نی به رزی سیمسانیشه وه، نامه و نه رمانى، نه علا حه ضره، که یوان مه نزله، خزرى فله کی شه ریاری، مانگی ناسوی تاجدارى، پادشاهی نیسلام پهنا، سولتانی هردو نهرز و هردو، خادیمی حه ره مه پنی شریفه یین، خاوه ن شه وگت و شه هامت، سولتانی کورى سولتان، غازی: مه محمود خان، ابد الله ملکه و اقباله، نامه به جه نابى «عیزه ت نیصاب، نه بهالت نیستیساب، جه لالت نیکتیساب، ته واکه رى نومورى جمهور به بیرى تیز، ته ختکه رى قه واعیدى نومور به ره نى راست، صه درى نه سه قى نه کرم، والى ی ولایه تی نهرزه نى روم، سه ره سه که رى لای روزه لات، مرجه مده نه مین ره نوف پاشا، دامه مه جدوه، عطا و عینایه ت کراوه.

نم عه ده مه ملوک له شارى ناوبراو له گه ل سه ره سه که رى ناوبراو، پاش نالوگورى وه کاله تنامه پیروزه کانیا ن بز نه نجرمه نى گفتوگو بیک هاتن، موصاله حه ی پیروز بهم نایینه ته رتیب و ته عین کرا.

هنچینه - په پمانى ناشى که له ۱۱۵۹ دا به ستراره، ده ریاره ی سنوره کانی کون و، سه رجه کانی پیشو سه به رته به حاجیان و بازرگانان و گیترا نه وه ی راگردوان و بهردانى دیله کان و دانیشتنى که سینیکی دیاریرکراو له ده ریاره کانی هردو ده ولت دا به ته وای هه موی وه کو خویان ماون و کاریگر و نرخدارن و به هیچ کلزجن خه للى تی نه که وتوه، له نهران هردو ده ولت نی بلندا سه رجه کانی دؤستایه تی و پیوستیه کانی ته پایى و خوشه ویستی هه میشه نه بنى کارى بن بکرى.

مه راج - شمشرى ناواوه و دوژمنایه تی له کیتلان دا نه بن، له نیتوان هردو ده ولت نی به رزدا کارى که به یسته هوی ناخوشى و ساردى و، پیچه وانه ی ناشى و ناسایش بن رو نه دات و،

نه و شوتانه ی له ناو سنورى کونى ده ولت نی عوسمانى دا بون و له کاتى جهنگ و بهر له وه، که وتونه ته ده س ده ولت نی مهنى نیران، له وانه قه لا و زهوى و

قهزا و قهصه به و گوئند، له رۆژی نهمرا کردنی نهم رۆژککه و تننامه خیره وه تا شهست
 رۆژی تر، به تهاوی نهدرینه وه دهوله تی عوسمانی.
 بز رۆژ لهنانی نهم رۆژککه و تنه خیره کیراوه کانی ههردو لا، بێ ونکردن و
 شارندنه وه بهر بدرین و، پتووستیییه کانی رۆژککه یان وه کو خوارده مه نی و شتی تر بز
 دابین بکری و، به گه به نرینه وه سه ر سنوره کانی ههردو دهوله ت.
 ماده دی په کهم: ههردو دهوله تی بهرزه نه بی دهم و هه نه ده نه کاروباری
 ناوخۆی په کتیرییه وه. لیره به دواوه خو تینه لقورتان له لای به غداد و کوردستانه وه
 نه شیاره، له وانه مه له بنده کانی سه ر به سنجه قه کانی کوردستان، به هیچ به هانه و
 له هیچ روه که وه دهوله تی بهرزی نیران ناین ری به خو تینه لقورتان و، ده سدریزی
 و، په لامار و، دالده ی موته صهره په کانی پشور و له مه و دوایان هدات.
 له و شوتانه دا ناوبراون، له باهت ره سمیی ناسایی گه رمیان و کونستان و،
 هه ر ده عرایه کی تر، بز نه وه ی نه بیته هزی ناوخۆشی نیوان ههردو دهوله ت، نه بی له
 لایم نه میر و ولعه هدی دهوله تی نیران و وه زیری به غداده وه به لا دا بخری.
 ماده دی دوه: له بهر نه وه ی نهم مه سه له یه له مه رجه دتیره کانه که ره فشار له
 که ل نه هالی نیران، نه وانه ی هاتوچۆی که عبه ی موکه ره مه و مه دینه ی مونه وه وه و
 گشت ولاتانی نیسلامی نه که نه وه کو حاجی و زانیر و گشت نه هالی ولاتانی
 نیسلامی ره فشار بکری و، به ناوی دورومه یا به ناویکی تروه که خیلانی قانونی
 شه رعی بێ شتن داوا نه کری، ههروه ها له زانیرانی عه ته هاتی عالییات ماده م
 که له یه لی فرۆشته نیان بێ نه بی داوا ی باج نه کری و، نه که ره شتی فرۆشته نیان بێ
 بێ مافی گومرگی به بێ ی قاعیده ی کارپشکرا و ره یگیری وه شتی زیاتر داوا
 نه کری و، له لایم نیرانی شه وه، هه مان ره فشار له که ل بازرگانان و نه هالی
 عوسمانی بکری.
 له بهر نه وه لیره به دواوه له لایم و، زیرانی گه وه و، میری «حاجی و میری
 مرانی بهرزی و، هه مو ضابطان و حاکمانی عوسمانی بز جتیه جی کردنی نهم مه رجه
 کۆنه ده ره قی حاجیان و بازرگانانی نیران نوسرا وه نه بی دیققت و په یایه ت بکری
 له شامی شه ریفه وه تا حه ره مه نه ی موخته ره مه ی و له و توه بز شامی شه ریف.
 له لایم نه مین صوره (پریاسکه دار: بهر پرسی کاروباری دارایی) ی
 هومابونیه وه چاودیری بکری که پنجه وانه ی مه رجه کان هیچیان لێ وه نه گیری و،
 پشتیوانی ناوبراون بکری و، نه که ره ناو نه وانه دا ناکوکی روی دا له ژیر چاودیری
 امین صهری هومابون و به ناوبری باوه پشکرا و نیکی نه وان لێ ی بکوژرسته وه و،
 ژنانی حه ره می شاهنشاه و حه ره مه کانی شازاده مه زنه کان و هه مو که وه ره کانی
 دهوله تی نیران که نه چن بز حه جی شه ریف و عه ته هاتی عالییات به بێ ی مه رته به ی
 خویان حه رمه ت و ریزیان لێ بگیری.
 ههروه ها ده ریاری مافی گومرگی بازرگانانی نیران به هه مان بهر یار ره فشار

بکرتی که له گهل بازارگانه کانی نیسلا می ته به عی عوسمانی ره فتار نه کرتی و، له که لویه لی بازارگانی نه وانه ته نیسا په کجار ۴ قرژش له ۱۰۰ قرژش گوسرگ وه بگیری، به پنجه وانه ی وسلن که پین یان نه درتی و ماده م که لویه لی بازارگانی نه چوته دهستیکی تر له جینگه یه کی تر سه رله نوی حقوقی گوسرگی داوا نه کرتی و، بازارگانه کانی نیران که چوبوقی شیراز - جوزنگه له تخته - بز دارولسه عاده - مه بهستی، نیسلا مبرله - نه هینن، کرین و فرژشتی پاوان نه کرتی، به هر که سینک که بیانه نوی بیفسروژن، وه له گهل بازارگان و نه هالی همدو دولت که بز مهمله که تی یه کتری هامش نه کن، به پنی ی پیروسته کانی جامعیه ی نیسلا میه ره فتاری دوستانه بکرتی و له همدوزه ره و نازاری پاریزراو بن.

ماده ی سیمه: نووی له نیله کانی حیدره انلو و سیکي که همدو دولت له سوری نا کوک بون، وه نه مرؤ له خاکی دهوله ی عوسمانی دا دانیشتون، ماده م له لای نه وائن، نه گهر ده سدرتژیان کرده سر ولاتی نیران و زهره ریان دا، سنورداران نه بین له ری پین نه دان و ته من کردنیان دا دیققت بکن. وه نه گهر دهستیان هله نگرت له ده سدرتژی و زبانی و کاربه دهستانی سنور پتگیان لی نه گرتن، نه بین دهوله تی به رزی عوسمانی واز له دالده دانیان بهینتی.

وه نه گهر نه وانه به ناره زو و ویستی خویان بگه رینه وه بز نیران، دهوله تی عوسمانی دالده یان نه دا و پتگیان لی نه کرتی، پاش نووی که گه رانه وه بز ناو دهوله تی به هییه ی نیران و، دواپی بیتنه وه بز ناو خاکی عوسمانی به هیچ جوز نابین دالده بدرین و، وه بگیری.

له حاله تیک دا که نه وانه بگه رینه وه ناو نیران و نهو کاته له سنوری دهوله تی عوسمانی ته جاوهز بکن، زیان بگه یه نن، سنورداران ی دهوله تی به هییه ی نیران له ری گرتن و ده سدرتژیان دیققت نه نوتن.

ماده ی چواره م: به پنی ی مهرجه کانی دیرین، نابین هه لاتوانی به کیری دالده بدرین و له وانه عه شایه ر و نیلات، هر که سیکیان دواپی نه مه، له دهوله تی به رزی عوسمانیه وه بز دهوله تی گه وری نیران و، له دهوله تی به هییه ی نیرانه ره بز دهوله تی به رزی عوسمانی به ژن، نه بین نوو تپیه ریوانه دالده نه درین.

ماده ی پنجم: نوو که لویه لی بازارگانیانیه ی نیران که له دارولسه لطفه نه و گشت ولایه ته کانی دهوله تی به رزی عوسمانی دا، به ناگاداری شرع و دهفته ر، به هه لگی راری گل دراوه ته وه، له رژی نم به لگه یه وه تا ماوه ی شست رژی، له هر جتییه ک بت، به پنی ی نوو دهفته ره نوسراوانه و، به ناگاداری شرع و باوه پینک راری دهوله تی نیران، به خاوه نه کانی بدرینه وه، جگه له که لویه لی هه لگی راری، نووی له کاتن رودانی دوژمنایه تی دا له حاجیان و بازارگانان و خه لکی تری نیران که له ولاتی عوسمانی دا بون، له لایه ن هندی وزیر و کاربه دهسته وه به زور سه ندراوه، پاش نیفاده و نیظهاری دهوله تی گه وری نیران و فرمسانی له دهوله تی به رزی

عوسمانیه به عوذی وهکیلی نوان له هه رجه ک، دهریجن، پاش نیسپاتی
شهرعی، وهریگیرته وه و بدرته وه.

ماددهی شه شم: له مه مالیکی ده وله تی به رزی عوسمانی دا له خه لکی
ولاتی هه ردولا که نه مرن، نه گهر واریث و وه صی شرعییان نه بو، مه نمورانی
به یتمال، به ناکاداری شرع ده فته ری که لویه لی کابرای مردو به گیری و، له سجلی
شهرعی دا ته سجیل به گیری و، هه مو نه و که لویه له وه کر خوی له جینه که کی نه مین،
تا ماوهی سالتیک هه ل به گیری تا واریث و وه کیلی شهرعی مردو که ئی، به پی ی
ته سجیلی سجلله شرعییه که که له پوره کانی بدرتی و، رسوم ناسایی و کرنی ی
شورنی هه لگرتنی نه و شتانه، له ماوهی باسکراودا سوتا یا له ناو چو داوای
نه کرنی.

نه گهر له ماوهی باسکراودا واریث و وه صی نه که یشتن، مه نموره کانی
به یتمال که لویه لی هه لگیرا به ناکاداری باوه پیکراوی ده وله وتی به رزی نیران
نه فروشتی، نرخه کی هه لته کرنی.

ماددهی حه وتم: به پی ی مهرجه کانی پینشو، بو پشتیوانی له دۆستایه تی و
خۆشه ویستی، هه ر ۳ سال یک که س (هه ریه که ی له ده وله تیکه وه) له هه ردولای
به رز جینگیر نه بین، وه له هاوولاتیانی هه ردو ده وله ته وه، که له کاتی جهنگ دا بو
هه ردولا چون، به رامهر به وان، بو ریز لیتانی نه م پیکهاته خیره، سزا نه درئی.

دوایی: نه وهی له بنچینه و مهرجه کان و مادده کانی سه رودا باس کران، به و
پی یه نوسراوه که به گفتوگو له سه ری پیک هاتون، له هه ردولا وه قوبول کراوه،
ده رباره ی نیدیمای که لویه لی تالانی و شتی فوتار و دابینکردنی خه رجی جهنگ
هه ردولا «نه وهی رژی رژی: مضی ما مضی» یان له سه ر وتوه و چاوپوشییان لی
کردوه. وه له لایمی هه ردو ده وله ته وه به پی ی عاده ت ته صدیقنامه کانیان به گۆنه وه
و به هزی سه فییری وه سه ط له رژی نه م به لکه یه وه تا ماوهی شه ست رژی له سه ر
سنوری هه ردو ده ولت به کتری نه بین و، نه نیردرئی بو ناستانه ی هه ردولا.

به م پی یه به ستن و نوی کردنه وهی نه م موصله حه خه بیریه له رژی
به ستنیه وه پینوه یکراو و کاریکه نه بین و له هه مو لایه که وه ناگری ناخوشی و
دورمنایه تی نامینن، هیچ لایه کیان دۆخ و جولانی به شیوا نه زانن که پینچه وانه ی
دۆستی و پینچه وانه ی نه م مه رج و به لته تانه بین.

وه له لایم وه کیلی موشار نیله یه سه به اوت به رپیندانی ته واری له لایم
ده ولته ی عوسمانیه له رژی به کشه می ۱۹ هه می مانگی ذیلعه عیده ی شهریفه ی
سالی ۱۲۳۸ (۲۸ ی ته موزی ۱۸۲۳ ز) دا به لکه ی نه م موصله حه یه موز و نیمزا
کرا.

له م لاینه شه وه نه م عه به دی مه ملوکی ده ولته ی به رزی نیرانه به پی ی
رپیندانی ته واری خوی بنچینه و مه رج و مادده کانی گۆزینی وه کو باس کراوه قوبول

کرد و، نعم به لگه یه نوسراو له گهله وه کیلی دهسه لانداری مشار الیه دا نالوگن کره.
بالخیر والسعاده والیمن والبرکه والحمد لله اولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً.
(سهرچاوه: مشیر الدوله: ۱۸ - ۲۲)

۱. ۵. مرعاه ده نامه ی دوه می نهرز پۆم

ماده ی یه کهم: ههردو دهوله تی موسولمان به به سه ندکردنی نعم پتکهاته،
چاو پوشتی له هه مو داوا مالیه کانی خویان نه کهن که له یه کترین هه بو، به لام نعم
پتکه ووتنه، نهو مه رجانه ی له ماده ی چواره م دا بو به لاداخستی کیشه کان
دیاریکراوه، ناگۆزنی.

ماده ی دوه م: دهوله تی نهران به لئین نه دا که دهس له هه مو نه رزه
دهشاییه کانی ولایه تی زه هاو، واته، نه رزه کانی لای پۆژناوای بۆ دهوله تی عوسمانی
هه ل بگرئ، دهوله تی عوسمانیش به لئین نه دا دهس له لای پۆژه لاتی ویلایه تی
زه هاو، واته هه مو نه رزه شاخاویه کانی نه ر: له گهله دهوی گرنه بۆ دهوله تی
عوسمانی هه ل بگرئ.

دهوله تی نهران به توندی به لئین نه دا که واز له هه مو خواسته کانی خوی
به رامبه ر شار و ویلایه تی سلیمانی به یشتن و، هه چ کاتی دهس وه نه داته مافی
خاوه نیشی دهوله تی عوسمانی که له ویلایه تی ناوبراودا هه به تی.

دهوله تی عوسمانیش، به توندی به لئین نه دا که شار و به نه دهوی موچه مه ره و
جزیره ی نه لخصر و له نگه رگا و نه رزه کانی لیواری پۆژه لاتی، واته لای چه پی
شه طولعه ره پ که به دهس نیله ناسراوه کانی نهرانه وه یه، به مولکایه تی له دهس
دهوله تی نهران دابن. سه ره رای نه وهش، مافی نه وهی نه بن که شتی ی نهرانی به
نازادی تهواو لهو شو نه وه که نه پۆژنه ده ریاوه تا شرتنی یه کانگیری سوزی هه ردولا
له روباری ناوبراودا ها تریچو بکا.

ماده ی سینه م: ههردولای په نیان به ستو، به لئین نه دهن که به م پتکهاته ی
نیشتا، هه مو خواسته کانی پشویان نهو نه رزانه ی دهشیان لئین هه لگرتن، به بن
دواکه وتن له ههردولاه مو هه ندیس و مه منور دیاری نه کترین، بۆ نه وهی به پی ی
ماده ی بیشو، سنوری نیوان ههردو دهوله ت دیاری بکهن.

ماده ی چواره م: ههردولا موافقن له سه ره هه لپژاردنی ده سه جیتی نوینه رانی
خویان بۆ لیکۆلینه وه و به لاداخستی عادلاتی نهو زه ره رانه ی که هه ریه ک له م
دولایه، له زه مانی قبولی پشنباری دۆستانه وه، که له پتکه ی دو هه نزی زلی
ناوبراوه وه، تۆمار گراون و له مانگی جیمادی یه که می ۱۲۶۱ د، ناگادار گراون.
ههروه ها لیکۆلینه وه و به لاداخستی هه مو نهو کیشه انه ی په یوه ندیان به دانی
قه رزی له وه رگای نهو سالانه ی دوا که ووتن.

ماده‌ی پنجم: دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا شازاده په‌نادراوه‌کانی نیران له بورسه دابنیشن و، رینگه‌یان نه‌دا نو شاره به جی بهیتلن یا په‌یوه‌ندی نه‌پنی له کهل نیران بهسه‌ستن. هردو دوله‌تی مه‌زن به‌لین نه‌دهن به په‌کتری، به پنی پتکهاتنی پیشوی نه‌رزووم، گشت په‌نا به‌ره‌کانی تر بده‌نوه دوس په‌کتری.

ماده‌ی ششم: بازرگانانی نیرانی رسمی گومرگی که‌لو به‌لی بازرگانانی خزیان به پنی ترخی (روژ) به پاره یا به شت به جوړی که له ماده‌ی ششمی په‌پانامه‌ی نه‌رزوومی ۱۲۳۸ له هاری بازرگانیه‌وه نوسراوه، نه‌دهن، له‌وه‌ی له ماده‌ی ناوبراودا دیاری گراوه نابین زیاتریان داوالی پکړی.

ماده‌ی ه‌وتم: دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا، وه‌کو له په‌پانامه‌ی پښودا له سهری ریک که‌وتن، نیم‌تیا زاتیک که پتویست بڼ بدا به زانیرانی نیرانی تا به‌توان به ه‌تمنی ته‌واوه‌وه بڼ نه‌وه‌ی توشی هیچ جوړه نازاری بڼ زیاره‌تی په‌یوزگانانی ناو قه‌له‌مروې دوله‌تی عوسمانی که نه‌په‌وی په‌یوه‌ندی د‌وستانه و په‌کیتی له نیوان هردو دوله‌تی موسلمان و هاوولاتیه‌کانیان دا به‌ه‌تیزو پته‌و بڼ، به‌لین نه‌دا باشرین رتوشوین دابنیشن بڼ نه‌وه‌ی زانیرانی نیرانی له ه‌مو نیم‌تیا زاتیک که له ناو مه‌مالیکی عوسمانی دا ه‌پانه نه‌وانیش به‌هره‌م‌ند بڼ و، نه‌بڼ به‌پارتیزین له ه‌مو جوړه زولم و د‌ه‌سدریژی و سوکاپه‌تیه‌ک چ له کاروباری بازرگانانی و چ له کاروباری تردا.

سهره‌رای نه‌وانه‌ش دوله‌تی عوسمانی گفت نه‌دا بالیوزی ه‌لیژتردرای دوله‌تی نیران له شاره‌کانی قه‌له‌مروې عوسمانی دا، جکه له مه‌ککه‌ی موکه‌پره‌مه و مه‌دینه‌ی مونه‌ووره، لهو شوتنه‌دا که ه‌ونی نه‌وان پتویسته، ه‌زی قازانجی بازرگانانی یا بڼ پاراستی بازرگانان و هاوولاتیانی نیران به رسمی بناسن و، ه‌مو نه‌و نیم‌تیا زه‌ه‌خسیانه‌ی به کون‌سولی دوله‌تانی د‌وستی تر دراون، نه‌بڼ به‌وانیش بدری.

دوله‌تی نیرانیس له لای خزیه‌وه به‌لین نه‌دا له به‌رامبه‌ر نه‌مه‌دا ه‌مان ر‌ه‌فتار بکا، له ه‌اری نه‌و کون‌سولانه‌وه که دوله‌تی عوسمانی، لهو شوتنه‌ی نیران، به ه‌له‌سه‌نگاندنی نیران پتویستن، ه‌دروها به‌رامبه‌ر بازرگانانی عوسمانی و گشت هاوولاتیانی - که س‌ردانی نیران نه‌ک‌ن.

ماده‌ی ه‌شتم: هردو دوله‌تی مه‌زنی موسولمان به‌لین به په‌کتری نه‌دهن، بڼ ر‌گرتن له دزی و پیشگیری له ج‌ه‌رده‌یی که له لایه‌ن ه‌وز و که‌سانی دانیشتوی سنوره‌کاته‌وه نه‌کړی، رتوشوینی پتویست دابنیشن و ج‌یه‌ج‌ی بکه‌ن، وه بڼ نه‌م مه‌به‌سته که‌سانی نیزامی له شوتناتی مناسب دابنیشن.

سهره‌رای نه‌وش به‌لین نه‌دهن، به‌رامبه‌ر ه‌مو جوړه کارکی د‌ه‌سدریژکه‌رانه وه‌کو تالان، چه‌پاو، کوشتن که له سنوره‌کانیان د‌ه‌ه‌وم‌ن، نیه‌دامانی ج‌یددی بکه‌ن.

سه بارهت به و نیتلتهی که جنگای ناکزکین و ، دیار نیه له ژیر دهسه لاتی کام
 دهولت دان. هردو دهولتهی مه زن یهک جبار بز هه میسه نازادی تهواوی
 هه لباردنی شونی دانیشنیان به خویان نه دا. تا لیره به دواوه هه میسه لهوئی دا
 بزین. نه و نیتلتهی تابعییهت یان دیار نیه ، ناچار نه کرتین که بگه رتنه وه قه له مره وی
 نه و دهولتهی که سر به و بون.

ماددهی نوییم: هه مر بهنده گانی پیکهاته گانی پینسو، به تاییه تی پیکهاتنی
 ۱۲۳۸ (۱۸۲۳) ی نه رز ژوم که له م پیکهاته نه دا ده کاری نه کراوه ، یا
 هه لنه وه شینراوه تهیه لیره دا سه رله نوی تهواوی هینزی جینه جن کرانی ناوه رز که که ی
 دوباره نه کرتته وه ، وه کو نه وه ی وشه به وشه له م پیکهاته نه دا گونجینرا بن.

هردو دهولتهی مه زن پیکهاتن له سه ر نه وه ی پاش گوزینه وه ی نه م
 ریکه که وتنه ، هردو کیان قبول و نیمزای بکن و ، له ماوه ی دو مانگ دا یا که متر ،
 به لکه په سه ندکراوه گانی بدهن به یه کتری.

۱۶ جیمادی یه که می ۱۲۶۳ (۱ ی نیسانی ۱۸۴۷ ز)

نیمزا : نه نوهر نه هندی میرزا تهقی خان

(سه رچاوه : مشیر الدوله : ۴۳ - ۴۷)

۲. ۱. بهیتی:

کاکه میر و کاکه شیخ

کاکه میر و کاکه شیخ ناغای مه رگه بیان بون. مه یته ریان بۆ وه لاغی خویان
قوت نه ده گرت. ده بوژنی ره عیه تان بن ته ویله ی بمانی، نه سپان ناو بدا، کا و جویان
بداتن. نه گهر جه لاس ده بو به چشته وه، ده یانگرت، ده رگه یان لێ ده گرت، ده بان گا و
ده بان نارده وه. ژن و کهیان هیچ نه به شت. هه یده ر گوزان پیاویکی ره شید بو، خه لقی
دنییه که ی پاکی وه خه ر کرده وه، پاکی قورعانی خوارد، کوتیان: «ده بن قسه مان به ک
بن، سبحه ی بن ده بن بانگ نیشته یان به که بن بۆ ماله هه یده ر گوزانی، فه سلی
نه هاری»

کاکه میر و کاکه شیخ، دوازه هه را بون، بانگ نیشته یان کردن، هه ر براهه کیان
ده نیشته یان دو کهرمانج دا، دانا. نانیا ن هینا، دایان نا، کوتیان: «هیس میللا»
ده ستیکیش کوتی: «یا نه لالا». هه ر کهس جیرانی خوی گرت. سه ری هه ر دوازدان له
مه جلیسه بان به بن، خوتن به سه ر نانی دا رزا، رایان کیشا ماله کاکه میر و کاکه
شیخان، کچی وانیا ن فهاد کرد. به توله ی خویان، عیوه زیان کرده وه، هه یده ر گوزان
هه مر مه خلوقه که ی هه لگرت، پاکی برده سه ر خمت، پاکی ده خمت نا، پاکی ده
قورێ نان، رۆبین بۆ نه سه مبولتی بۆ شکایه تی سولتانی.

بای نه ستی ده لێ به یای به غدانی:

«خوشکی دلم به غلوره، چه ندی به غلوره»

نه ماشای نیشته رخانه ی کاکان به که، ده به ر بوو و به روانم که و توه جل و
هه وسار و توه

له دیوه خانی کاکان هه لگیراوه هه ژده مونه کا و دوازه مافوره

نهو رۆژانه خوشکی کاکان سه ر به قوریا ن نه گه ر له سه ر مالی کاکێ مه یان
هه لگرت که وێ و قاترم و سه مبه ره

نه وێ رۆژی مل به کسوتن های، نه گه ر له داری جه نگی له شکر، له دوی
کاکێ مه ده بو جه مبه ره به جه مبه ره

نیستا بنی ساجنب بوم، حدودی بنی نیشانه، بنی سه‌لا بون خانگی ده رو سوره
چندم کوت: کاکه مه‌چژ ماله هه‌یده‌ری، پیاویکی غه‌یان، له دۆستایه‌تی به

خه‌لقی مه‌رگا! نه‌من چبکه‌م چبکرتم؟
بژ خۆم ده‌عوایه‌ک به‌که‌م، یا به سولتانی رابگه‌یتیم؟
نه‌من خۆنی دوازه‌ده برای خۆم له‌کتی به‌ستیم؟
یای به‌عدان ده‌لتی:
«یای نه‌ستییه!»

خوشکتی نه‌و هه‌لا و هه‌رایه‌ت بژ چیه؟
جاری به‌چین، جه‌نازه‌یان به‌نیسه‌وه، له‌ماله هه‌یده‌ر گۆزانی، ته‌سلیمیان
به‌که‌مین به‌کلییه

نه‌و ده‌من مه‌سه‌له‌حه‌نی لێ ده‌که‌مین به‌زانی ته‌گه‌یرمان چیه؟
چه‌ندی نۆکه‌ر و به‌شخه‌مه‌ته‌راوه‌ستاره
نه‌وی ره‌عییه‌ت به‌نی له‌ولاتی مه‌رگتی دا نه‌ساوه.
چونه‌ماله هه‌یده‌ر گۆزانی، جه‌نازه‌ی به‌رایان هه‌لده‌گرت و، ده‌یان هه‌تاره
بانگ له‌سه‌ر بانگیان لێ داوه
ده‌لتی: «هیچ که‌س وای لێ نه‌قه‌وماوه!
له‌دوازه‌ به‌را به‌ک نه‌ماوه
پاکی کفن و دفن کراوه
پاکی چوده‌خاکی نه‌راوه
مه‌خلوق بۆ مالتی که‌راوه.
یای نه‌ستی ده‌لتی:
«خوشکتی یای به‌عدانی!

خه‌به‌رتکم ده‌به‌ست، یه‌که‌م ده‌دینه
غولوتیک له‌ده‌رکی ماله‌بابی مه‌یه، تازانم نه‌و غولوه نه‌شاییه و نه‌شینه!
کتی بوله‌کاره‌که‌ری گوار زه‌ترینه
له‌و لایه‌را ده‌چو به‌گوشادی و به‌به‌یکه‌نییه
له‌و لارا ده‌هاته‌وه به‌گریان و رو به‌چهرینه
ده‌لتی: خاتونینه!

وه‌رن هه‌مو ویتکه‌را به‌گرینه!
نه‌و غولوه له‌ده‌رکتی ماله‌بايمان بو، شایی بو، لشیان بو به‌شینه
له‌دیوه‌خانی کاکانیان هه‌لگرتن نافتاوه و مه‌سه‌نه
له‌نیه‌خته‌رخانی کاکي مه‌یان ده‌ره‌یتنا جوانوله‌ی ده‌نه‌وزینه
خاتونیان پیل ده‌گرت و ده‌ریان ده‌هیتنا

سواری جوانوله یان ده کردن به قهره بوشی ده شینه
به مردن و تالانیش قایل نه بون زنیان به نیخسیر بردینه
جا مه ته گبیری چلون بکه بن، خه به ری بده بن به سولتانی نه مینه؟
یای به غدان ده لن:

خوشکن چەندم کۆت: کاکه مه چۆ به ری مه رگتی به میوانی!
مه چۆ ماله هه بده ری ده گه ل گزوانی

فیتلی وانم گه لیک زۆرتن له فیتل و فەرهبی شەیتانی
قەت بو، له کنه خۆت، پیاوه نی بکه ی، بده یوه نانی
قەت واش ده بن، بن روحمی و بن نیمانی

سه ری دواژه برایان به ری له سه ر سه ری ده نانی!
خولا بکا مه رگه بیان به بنیم هه ر وه ایان به سه ری

رسقینی وانم به چیتته سه ر پستی ماکه ری

سه د باری ره حه تان به بن له کۆری میری ده گه ل میره دسکه ری
به تۆله ی ناغای خۆی هه ژده ی دانه به ر خه لجه ری

هه ژده ی ده دیشی داوینته به ری

له زه به ری ده ستان و له خۆینی جکه ری

نه واکه ی شل ده بو له خه لجه ری

نه حه لت له بابی نه و وه ستایه بن له پاش کۆره میره دسکه ری

نه گه ر سن به زماران نه دا له گۆی خه لجه ری

نه گه ر خه لجه ر به زماری به بن، له ده سکی نایه ته ده ری

هه ی رۆ، براله رۆ!

نه و جی ی کاکه میر و کاکه شیخ لیبیان ده کرد شه قین و شه ره گز

نیستا مه رگه یی گوخۆریاب ده یکه نه برنجار و په مو

که س نیه جۆته ی ده ناغایان، جۆنه ی ناسکه سواران، هه لگۆی و بیانباته وه

مۆقبره ی کن بابین خو»

«ره حمان» خوش به ن، «ساحیب» ره حه ت له تۆ.

سه رچاوه: نۆسکارمان: «تۆفه ی مظفریه»، ساخکردنه وه و هینانه وه ی

به سه ر رینۆسی کۆردی: هینمن، له پلاوکراره کانی کۆری زانیاری

کۆرد، به غداد ۱۹۷۱، ل ۶۸۵ - ۶۸۹.

*

۲. ۲. دو چیرۆکی لاوچاکی:

نەز خولامی چاوی دە کتلۆتیم!

خانێ قەیفان

نوسینی: توفیق وههبی

دو چیرۆکی لاوچاکی

چەند رۆژێ لەمەوپێش نۆنەری سلیمانی نەحمەد ناغای حەمالغا بۆ دیدەنی
هاتیبووە لام، لە کاتی یەک دواندا وتەمان هاتە سەر «قەلای ویسونا سکە».
وتیانە قەلایەکی کۆن هەیە لە ناو دەریەندی بۆدەر لە بەری جەیی روبروی
خوارو، واتە لە بەری دێی «سەربان»، پێی ئەلێن «قەلای ویسونا سکە». من
بە منالی چیرۆکی «ویسونا سکە» م بیست بو، لە ناعام پرسی کە نەم چیرۆکە
نەزانێ یانە؟ دیار بو ناغا شتیکی وای لێ نەزانێ. بەلام لە گەڵ ئەوەدا کە وتە
دامێ کە بۆم بیرسێ، خۆی چیرۆکیکی تری بۆ گێڕامەوە کە دراوەتە پال حاکمیتیکی
بەبە. نەحمەد ناغا گێڕاوە:

«لەشکری حاکمی بەبە، پێر بوداغی قەیفان لە گەڵ لەشکری دوژمندا
لێکیان نەدا. پێر بوداغ لە دورەو نەبیشت کە نۆکەرێکی لاوچاکی زۆر مەردانە شەر
نەکا، هەر شمشیرە نەبیشتێتی و هەر کەلێ دوژمنەو نەکەوت، پێر بوداغ خۆی
نەکە بیشت نەلایەو، نەبە کە هەرچەندە شیر دانەوشینی، نەچریکینی:

- نەز خولامی چاوی دە کتلۆتیم!

پێر بوداغ هیچ دەنگ ناکا، بەلام نۆکەرە کە نەختی لا نەکاتەو، پێر بوداغ
نەبیشت، دانەچلەکت و، دەس بەجێ نەچریکینی:

- نەز خولامی خانێ قەیفان!

شیرەکی لە دەس نەکەوتە خوارەو،

خان پێی ئەلێ:

- شیرەکت هەلکەرەو، ئەوا کتلۆم تەلاق دا و دام بە تۆ.

شەرە کە بە پیروزی پێر بوداغ نەبیشتەو... نەکە پێندەو مالهو. خان
نۆکەرە کە بانگ نەکا و پێی ئەلێ:

- وەکو پێم وتی: کتلۆم داو بە تۆ و بیبە، بەلام نیشت نابێ تۆ نۆکەری من

بێ، بۆ من شەرمەساری یە. نەبێ بیستە گاوان، وە ژنەکت هەمڕ نیواریە کە بیستە
بەر مالی نیمە و، بانگ بکا:

- مالی خانێ، مال ناوا، نانی گاوان!

لاوچاک کتلۆ نەباتە مالی حۆی و، لە سەر فەرمووی خان نەبێ بە گاوان.

کتلۆ ژنێکی زۆر جوان بو. ناوبانگی جوانیی ئەو لە هەمو ولاتی بەبان و

سۆدان و مەزکیان دا بھلاو بوو، گشت کەسێ سەر سەرما بو کە جۆن پێر بوداغ

دوس له ژنيکي و ناسک و نازدار هل نه گړئ. کس پروای به و نه کړد که پير بوداغ هتا سر کنولي له پير بچينه و و دني پروايي بدا که هي که مينيکي ترين. نم قه و ماوه، هر که به چه شنيکي ليک نه دايه و.

روژنيک ناگا نه دهن به گاوان که خان خواستی کوشتي نو ی هديه، لاوچاک له ترسانا کنولي هل نه گړئ و نه چن له «کوی ره به نان» دا خوښان نه شمارنه و. پير بوداغ که نه پيني ديار نين، پياو نه نيري له شونيان بکه رين. نه يان دوزنه و و نه يان هينه و. پير بوداغ لاوچاک بانگ نه کا، پني ی نه لن؛

- خراگرتو، له بهرچي ترسایت و هل هاتي؟ من له پاداشتي نو و تازاييه دا که کړد، به خوشي خوم کلولم دابتي، جاريکي تر چوڼ ليت نه مينمه و؟ دلنياه، کلول هر يو تو، وکو پيم وتري، گاواني خوت بکه و له گهل کلولا پينکه و برين. «چيرز که کي نه حمده ناغا ليره دا براه و. له ناغام برسي که «قه يغان» کن بو، وتي که. «قه يغان دايکي پير بوداغ بو» نينجا چيرز که به ناوبانگه کي «فه قن نه حمده و قه يغان» م هاته و پير. نم چيرز که ميستر رچيش ۱۲۳ سال له مه و پيش، له ۴ ي تشريني يه که می ۱۸۲۰ دا له سلیماني له پياوښکي پيري دارشمانه يي پيستر و، له نامه زور به به هاکی دا که ناوی «گنير انه و ی دانیشويه که له کوردمستانا» يه نوسيوه تيه و، من که له نه حمده ناغا حوتی بومه و، نامه کي ميستر رچيم دوباره خوښه و و ناره زوی که سیتی «قه يغان» دای گرتم. نه وانه ی له م شونه دا پيم پني بردون، و ا بزائم که لکنيکي پچوکیان هه به يو دتريک. به لام له پيش نه ودا که نو و سر نجانه منان بخمه پيش چاو، وای به باش نه زائم که چيرز که کي «فه قن نه حمده و قه يغان» تان له نامه کي ميستر رچيه و يو وهر يگنيرم. گنير انه و کي ميستر رچ له نيسکي نو گنير ياره ی نه مرؤ له ناو نيمه دا بلا و، به به هاتره، چونکه ۱۲۳ سال له مه و پيش له پيرکي دارشمانه يي پيستر و. ميستر رچ له سلیماني، له سرده می مه حمود پاشای نو و ره حمان پاشای به به دا، له نار قه و ماوی روژي ۴ ي تشريني يه که می ۱۸۲۰ دا، نه مه ی تو مار کړد و:

«نه مرؤ پياوښ له دارشمانه و که بشته نيره. هومر ناغا که نه زاني من به په روژم يو شتي سه مده (عجابه ب)، دوس به چن چو يو چاو پني که و تني، له گهل نه ودا که به ليني دا که به پيني نه ی هيني بوم، نم... په يونده به به چيپيه ی خانه واده ی به به و، مرؤ قن نيتاي نو دني يه (دني دارشمانه) گشتيان له و خانه واده ي و، فيزيکي تايبه تي نه دهن به خوښان. هه دني له وان جار جار به پير له سلیماني نه دهن. نو و ره حمان پاشای که وره ناموزا کوستانيه کاني خوی به ريز نه گرت و، هر چنه نه هاتن، به هه دني دياريه و نه ی ناردنه و که شياوی بار و پتويستان پني. نه وان له به رده م نو و ره حمان پاشا دا سه به تيه کي که وره، تا نه نانه ت به رزيشيان نه نواند، به بونه ی نه وده که به لنی که وره ترن، يه کني له وانه که به

هه چه هه چه ی که نه که وه نه هات بز سلیمانی، راست نه چو بز لای پاشا، له بهر ده میا دانه نیشته پینش نه وه که بن ی بلین؛ دانیشه، قنده یه کی کونی چلکنی دهر نه هینا، تن ی نه کرد، دای نه گیرساند، چند قومیکه لنی نه کینشا و روی نه کرده پاشا؛

- «نن، ناموزا، چونی؟»

لیره وه میستره پیچ و له سوری نه روا؛

«با بن پندره سر چیرز که کی من؛

دو برا بون له دارشمانه، فه قن نه حمده و خدر. نه مانه له دژمانه تیپی بلتاسه کان که مرزقی هره توانای پزدهر بون، زور له نازاردا بون. فه قن نه حمده که پیانیکه زور نازا و به خوناز بو، دئی یه که ی خوی به جن هینشت و، سوتندی خوارد که هر گیز نه که پیتسه وه نه وی تا کو له بارنکا نه بنی که بتوانی توله ی خوی به سبتن. لنی ی دا، چو بز نه سته مول و، له وی چره که لکی تورکه وه. وا پئی که وت که سولتان له وه ده مده له جهنگ دا بو نه گمل فخرهنگ دا (خزمه که وتی، له گمل نینگلیزدا). له ورزانه دا شهر به تاکه پالوهان نه کرا. پالوهانیک له له شکر ی فخرهنگه وه هاتره پیتسه وه و، پینچ رزور بو له سر یهک پالوهانی تورکی له ناو نه برد. فه قن نه حمده خواشستی کرد که خوی بز نه م دژمنه ناوداره دهریچن. له سر نه م سولتان ناردی به شونیا، له پاش نه وه که لنی ی برسی که کئی یه و کورنده ریه و له دیم و دیداری خوشود بو، هینشتی که خواشسته کی به پیتته جن. له پینش هه موشتیکا نه سپیکه باشی دایه و پر چه کی کرد. فه قن نه حمده چوه مه پیا نه وه بز فخرهنگه نازاکه و، دای به زهوی دا، خهریک بو سهری برئی، به لام به واق وری به وه دی که دژمنه به زهوه کی که نیشکیکه که لنی ی نه یار پیتسه وه، سهری نه برئی، نه بنی به ژنی. فه قن نه حمده که نیشکه کی به پیروزی هینا نه وه له شکرگای تورکه کان. له سر نه م سولتان لنی ی برسی که چی پاداشتیکی نه وی، نه و فرمانیکه رست بو نه وه ی بنی به «بهگ» و دئی ی دارشمانه و زهویه کانی نه وی ی بنی به خسرئ بز پشتا و پشت، دهس به جن فرمانه کی بز نوسرا. لیره دا فه قن نه حمده شهرم، یان نه زانیی کرده، نه که هر هه مو کوردستانی بو ستایه، نه ی درایه. فه قن نه حمده به م دهسکه وته زور خوشنود و، به پیروزی که راپه وه ولاتی خوی له گمل ژنه تازه کی دا، له م ژنه دو کوپی بو، «سلیمان به به» و «بوداغ که یغان»، ناوی که نه یه نینگلیزه که «که یغان» هر. فه قن نه حمده نیتر له گمل بلتاسه کانا که وته شهروشه روه و، که لنی به یده سی کردن. رزورئ له رزوران که خوی له مال نه بو، چوار مه پینچ سه د سوارئ له بلتاسه کان دایان به سهریانا بز تالان. که یغان به ته نیا لیان راپه ری، که لیکه لنی کوشتن و هلی برین. که یغان له پاش نه وه نیجا مرزقی دارشمانه ی کز کرده وه و، بنی ی وتن؛

- نه ی مرزقی دارشمانه. فه قن نه حمده کیانی منی به خشی له کاتیکا که له ژنر چنکیا بوم. من هر نه وم نه ویست و چاوه روانی نه وه بوم که نه و چاکیه ی

بده موه، وانه مړ داموه. نیتا هره چیه کتان چاو پښ کوهت، بز فتن نه حه دی
بگنهنه وه، پښ ی بلین کهوا من رږیستم بز جن په هره گیز چاوی به من
ناکه وینه وه، پښ پشی بلین که نامه وی شونیم بکه وی، چونکه پښ سود نه پښ و،
نازاریش نه دم که، خوا نه ی زانن، به خواستی خوم نامه وی بیهه هوی نه وه.

سهری نسیه که ی وهرگیرا و، له پاش چمند ده قیفه بکه له چا ورن بو.
فته قن نه حه د که گه راپه وه، له م قه واره سهری سور ما و، به له دس چونی
که یغانی حوشه ویت زور خفه تیار بو، خوی پښ رانه گیرا، بریاری دا، شونیم
بکه وی به پینجه وانه ی نه هښتنه که ی نه و.

له دؤلی «خدران» دا که له پزدهره (وه ها) توشی بو و، تکای لن کرد که
بکه رینه وه. که یغان ونی:

- نا کرن، تو موسولمانی، من فهرنگم، نه چمه وه ولاتی هاو کم، به درودا
نزیکم مه که وه، نه که نا نازارت نه دم.

فته قن نه حه دی شهیدا دسی هال نه گرت له پارانه وه، که یغان نینه که ی هال
بری و کردی به ناو شانیا. فته قن نه حه د کوهت و که یغان دایه چوار ناله، به لاه
هښتا دور نه کوهت بوه وه، بهیری کرده وه که پاداشتیکی پښ فهری دابره وه بهرامبر
به و به خشینه ی نه و له کاتیکا که گیانی له ژیر چنگیا بو، نه و هره چنده
موسولمانیش بو، له گال نه مه شا بارکی مناله کانی بو، له سهر نه مه نرم بوه وه و
که راپه وه، دی که هښتا هه ناسی تیا به، مده مینکی به کاری نایه سهر برینه که ی
بز نه وه که ترکزه ی (خطر) لن دور به خاته وه هتا فریای پښ نه گا که زور دور نه بو.
نینجا به جن ی هښته وه.

فته قن نه حه دی دلداري سوتا و میند، هر که برینه که ی سارپز بو، پښ نه وه
که سهرمه سار پښ لو کرده وه ره که له دس نه وی دی بو، له سهر بریاره که ی خوی
رږی، دیسانه وه شونیم که وته وه، هتا که یشته فهرنگستان، له وی رږژنا واپه ک
که یشته شاریکی گه وړه، دهنگی شاییه کی بهر کوښ کوهت، مؤزقه یان لن نه دا،
شاره که چراغان کرا بو و، هه مو پیرسته کی شای پتک خرا بو.

فته قن نه حه د که نه ی نه زانی چی بکا، یان له کوښ شو رابویری، بریاری دا
که خوی بدا به دم هه لکه وته وه و، له هر کوښ په نسیه که ی بوه ستن، له وی
بمینه ته وه، بهم چه شنه جله وی بز نسیه که ی شل کرد و، نسیه که ش له بهر دهرگای
مالی پیریزنیکا وه ستا. پیریزن له پینشا هه ندن دژواری پینشان دا، به لاه دواپی
به رده وایی دا که بیکا به میوانی. فته قن نه حه د بز نه ی نم شای و زهواره نده ی له
پیریزن پرس. پیریزن تن ی که یاند که که نی ی قهرال چو بز سهری موسولمانه کان،
نه مه چمند سالیکه شونیم نه بو، نه و هتا نیتا که راپه ته وه و، له ناموزا که ی ماره
نه کن، فته قن نه حه د تکای کرد که پیریزن کاریکی وها بکا که خوی بتوانی بچینه
نم شاییه بز سهر کردن. پیریزن دواپی به رده ا بو، به لاه به گره وی که نه و بهرگی

ژنان بیژن، نه قن نه حمده جو بوشاییه که و، له دوی خوی کوتایه جی په که وه که
 ناماده بن له نوخسه ژوانی که یغانی جوان و دهسگیرانه که یدا، بانو هاته بهر وه،
 زاوای دلرهق له پرنکا شه پاز له یه کی کیشا به بن گوئی ی دا و بن ی وت:
 - تو دیل بوی له ناو موسولمانه کانا، تو نابروت تکبیراوه، هیشتا نه ویری
 له به یه ما خوت ده رخی؟

بوکن له داخانا به زمانی کوردی که چاکی نهرانی هاواری کرد:
 - نه قن نه حمده، حوزگه لیره بورتایه!

که سی هاوار بو براو ده سه جی پری دا به ناوا، زاوای سه بری و بوکن ی
 رفاند بو نهسته مول، له نهسته مول سولستان سه رباری نه وهی پیتشه وه هی ترینی بن
 به خشی.

نه قن نه حمده و ژنه نیستا خوا یشتکاره که ی پینکه وه که رانه وه پزدهر، له دوی
 پینکه وه هدا سه به ختیارانه ژبان، نه قن نه حمده له پیتش مردنیا هه مو هه ریمی
 پزدهر و مهرکه و ماوه تی خست بو ژیر دهس، له پاش نه کوری که وری، سلیمان
 به به چو جی ی، سلیمان به به که باپیره که وری سیره کانی نیسانی سلیمانیه، نه و
 پارچانه ی تری کوردستانی داگیر کرد که له ژیر دهس بانایه، کوری دوهم بوداع که یغان
 بن فرزند مرد.

میسهر ریج له ژیر نه م چیرۆکه دا وا نه نوی:

«پاشا له وه پیتش هه ندی پارچه ی نه م چیرۆکه ی به تیکه ل و پینکه لی بو گتیرا
 بومه وه، وه به چونه وه نه سه ر نه رو پایه تی، له که یه انه وه، نه ی نازی، وه نه ی وت
 که نه شق خز می من بن، به لام قه و ماوه که ی نه دایه پال باپیری سلیمان به به،
 بانوه کانی خانه وادهش هه ر نه و چیرۆکه یان بو میسر ریج گتیرا وه وه.

له م چیرۆکه دا، که هه مو وشه کانی چیرۆک بیتزه که ده کار هینایه و، هه چه
 لن پتر نه کرده و نه م گتیرا وه، که لن گسانی لاوچاکی هه به که روزه ده لاتیه کان به
 ته وای پینگانه لن ی، هه چ نه بن له م روزه ده لاتیه کان به ته وای پینگانه
 به شتواز و سروشتی هه ل به ستیان و، وا دیاره که له هه ندی قه و ماوی راسته قینه وه
 هه ل گتیرا بن سه ر به سه رده مینک بن ژور کونتر له و سه رده می چیرۆک بیتز نیسانی
 کرد، نه شق که نه مه به چینه وه سه ر هه ندی چیرۆکی لاوچاکی سه رده می سرۆفی
 چه لپیا، ده می سه لاهه دین که سولتانیکی کورد بو و، له وینه گتیرا وه که وه رگسانی
 له لایه ن چیرۆک بیتزی نه زانی کورده وه که به سروشت نای داته پال هه چ سولتانی
 بیتجه که له سولتانی نهسته مول و نه یه وی بیکا به چیرۆکی سه مه ره بو باپیرانی
 راسته و خزی سلیمان به به ی قاره مانی خوزه و ستیان که ژبانیه که ی چاک دیاره و،
 سازگاره بو وه رگرتنی تن ناخراوینکی وه ها، نه توانم له م چه شنه که لن وینه ی تیکه ل
 و پینکه لی دیریک و سه رده م پیشان بده م که گتیره وه کانی روزه ده لات نه ی که ن.»

*

گشت نه ته و بهک نه چم شنه گنبرهاره لاورچاکیانه و جوامتیربانه یان هدی،
 پنبانه وه نه نازن، له بیریان دهر ناکمن، خستوبانه ته سر کاغوز، من نه واهوی ژبانم
 دا به چیرزکه کی «لاوچاک و کلزله» یس، خسته سر کاغوز، به لام به پتو یستم
 زانی که خاتری زانستیش به گرم، وه نه ونده ی لیره دا نه کری، به ترازوی دتیریک و
 زانیار هلیان کیشم. نه دوس له دانه ی من نابین له به های نه چیرزکانه و
 هاوچه شنه کانی کهم به کاته وه، نه مانه پتو نازراوی نه ته وه پیمانن. نه بین نه
 سروردانه قهوما بن، به لام وه کو میستر ریج نه لن، دتیریک ر سرده مه کانیان
 تیکه ل و پیکه ل کرا بن.

*

توفیق وه هی درتزه به باسه که نه دا و، له سر بنچینه ی لیکزلینه وه به کی
 زمانه وانسی ناره کانی «بوداق» و «قه یغان» ی ناو نه دو چیرزکه، هولی
 دوزینه وه سرده مه کانیان نه دا. له بهر نه وه ی له سنوری نه پاشکویه به دهر بون،
 نه م نویسه وه.

سرچاوه: توفیق وه هی: «نه ز خولامی چاری ده کلزولیم - خانی قه یغان»،
 دهنگی گیتی تازه، سالی ۱، هرگی ۵، شوباتی ۱۹۴۴.

*

۲.۳. چیرزکی:

دوانزه سواره ی مهربان

نوسینی: پیره میترد

منال بوم هرچه ند به یتی دوانزه سواره یان بونه کردم، بهو منالیه خنوم به
 پالووانتیک ده زانی، که داراغا نه ی گوت: «کورگل فیدای هه لمه تی شترانه تان به،
 رورتیکو نه مروت، روی خاکه که تان سبی که نه» منیش به خه یال لنگم نه داین،
 نیجگار که نه یان خوتنده وه:

جوامتیر ناغای ره ننگینه پلنگی چنگ به خوتنه

من نه ونده ی تر شه یدای نه بوم، نینجا زور ناو اته خواز بوم که بوم هه لکه وی
 نه م دوانزه سواره پتو یسه وه، به لام هیچ به لکه و بناغه یه کم ده ست نه که وت، منیش
 راست و روان باو کم چوئن له باپیرمی بیستوه و، منیش چوئن له باو کم بیستوه، وا
 نویسه وه، نه م ش راستیه که یه تی..
 نوز شاعیره کانی پتشین!

پیره میترد

هونری سلیم بهگ له دیوانی شاه غازی دا
شار قه لاچوانانه، نهحمده پاشای گهوره که مهشهوره به: «شاهی غازی
نهحمده دی لهشکرشکین» حوکمرانه، دهور دهوری شیر و قهلفانه، سواره ی به به به
راستی مەردی مەیدانه.

نیواران له که نار چه می قه لاچوان دیوان ده گیتپردی، پیاوماقول و نۆکەر و
ناغالهرو چه کهمهرق کۆمهله کۆمهله لو گوئی ناوه داده نیشن، تنی نهفکرنا و
پیاونکی به شکۆ و سیما، ریشکی تنک و سبی، روخسارنکی نهسمه، به وی
دا دی و لۆزه نده ریشکی که له گه تی چوارشانه له پشته وه، تازه خه تی داوه، چاوی
وهک نهستیره ی سیوه یل نه دره و شته وه، که ده گنه داوینی دیوان به شهرمه وه
نه پرسن: «پادشا له کوئی به؟ سلیم بهگی مامی له کوئی به؟» که نهحمده پاشای
پهشان نه دهن، له دوره و کپنوشنکی به نده کی نه کیشن. نهوسا نهحمده بهگ
نه پرسن: «نه وه کوئی به؟»

خۆی دیتنه زوبان نه لێ: «شاهم من مه لا هه مزه ی نهو غانیم، نه مهش
به نده زاده ت: نه کهمه، سه و دای دلا وهری و جده گجۆی له که لله دایه، له کابول و
زاپوله و ناوبانگی زه بهروزه نکی سلیم بهگی بهستوه و، به لێنی به دلی خۆی داوه
نه کهر سلیم بهگ به توانی شیره که ی هه ل سورین و، دای وهشین، و نۆکهری سلیم
بهگ نه کات»

نهحمده پاشا که سه رنج نه دا نه م کوره نه ره دیتیکه و شیره کهشی نه وه
مشاکیکه.. نه لێ: «به نا به خوا نا بهزان سلیم بهگی مام له کوئی به، بانگی
بهکن، به لێن میوانی هاتوه»

نیججا نهحمده پاشا رو نه کاته مه لا هه مزه و، زۆری لێ نهکا، نه لێ:
«دانیشه!»، نویش به زۆر به چوکا دی و دانه نیشن. به لام نه کهرم به پنیوه
را ده و مستن، له پاش نه ختن سلیم بهگ دیت، پاشا پنی ی نه لێ: «میوانت هاتوه!»
نویش دهستی مه لا هه مزه ماچ نهکا و، دهست نهکاته ملی نه کهرم، له م کاته دا له
شیره که ی نه کهرم ورد نه بیته وه، زۆر جوانی دیتنه پیتش چاو، دهستور نه خوازی که
سهیری بکا، له کالانی ده رده کیشن، به م شان و بهو شانا هه لی نه سورین، له پاشا
هه لی نه دا به ناسانا.

نیججا که نهحمده پاشا بهینی که نهو شیریه دلا وهرنکی نهو غانی پنیوه ی
ده نازی و، نه ی وت کهس ناتوان شیر ی من را وهشین، سلیم بهگ هه ره له خۆیه وه
له قه دی هه ل کینشا و وهک فر فرۆکه یاری پنی کرد، که نهحمده پاشا نه مه ی دی وهک
گوێ که شایه وه، نه کهره میش زۆر به خۆشی و دلخۆشییه وه، که توشی ناغای خۆی
هاتوه، دهستی سلیم بهگی ماچ کرد، سلیم بهگی ش روی کرده پادشا و تی:
«نه مانه نهتر میوانی من، به لکو نه کهرم دهسته برای منه، نه یان به مه لای خۆم».
پاشا وتی: «زۆر باشه».

پاش نم هدیتوهوته، کونځای بهکراوا و، کویحای خورمال که گولعهنبهوه، دادایان له زوړی بهراز کرد که هیچیان بز نهیشتونهوه و، کشتوکالیان نهماوه و، هموسالینک پاشا خزی که بز راو تشریفی هیناوهته شارهزور، راوه بهرازی کرده، بهوه بهرازمان له کزل کهوتوه، بهلام نهمسال که تشریفی نههاوه، بهراز نهمان خون! پاشا فرموی: «کوا شیروهشینکان؟ هونه نه مه نیه له بهر دهمی نیمه دا شیر همل سورین، هونه نهوه به نهو شیر به پاریزکاری دېهاتهکان بهوشترئ». سلیم بهگ دهمهجن تن که پشت کهوا پاشا له گهل نهوتن، وتی: «توانج پیشی پادشاهان نیه و، له بهراز ترسانیش پیشی نیمه نیه».

سلیم بهگ رو دهکاته کویخا و نهلن: «ناماده به توله پتسهوه بهر، سبهی نېواره خوا یار بن لای تو میوانین».

بهو توندیهوه له دیوان همل دهستن و نهچپته مالی خزی و، نهکره میش به دوايهوه، خزیان دو کس و نه نیرن: جوامیتر ناغای رهنگینه و، ناغال ناغای سیوهیلی و، زهینل بهگی مهسرف و، مهحسود بهگی قه دیمی باش جاوهش و، داراغای مېره دئ و، فوامورزی زهنگنه و، سوار ناغای بلباس و، مومهند ناغای میراودلی و، شاپور ناغای بهختیاری و، زولال ناغای مهرگه بی و، میران بهگی وهله بهگی و، چله بی قه دیمی هممونه که چله بی باوکی شریفی به ناوهوه نار نرا بو، نهمانه همو کزنه کاتهوه، همونه به دوازه سوار و، پتیان نهلن: «به پانی زو به فینکی سوار بین لیرهوه له دؤلی که لالهوه به سر ناوی سرحان ناغا دا له بهی سه پید صادقهوه راوی لن دابهستین، نهو سهر جاوهی قوماشه نېجگار بهرازی زوره، له وپوه دست بن دهکین، به سر ته پکمل و هوشبارا نه پان رویتین بز خوا بهکراوا».

له سر نه مه همو بریار نه دن و، هدر که سه رو دهکاته مالی خزی، لن ی دهوئی.

راوه بهرازی دوازه سواره له شارهزور به پانی پش بانگ نهکره که له دیوه خانی سلیم بهگ دا نوست بو و، نهو شهوه، له خونی نه مه که له تک سلیم بهگ دا دهجن بز راوه بهراز، خهوی لن نهکوت بو. دپته دهوئ بز نهوهی بز انن شو چ وهخته. نه پین واکز و ترازو له سر گردی دار گویره کهوه گوپیان کنشاره و، مه لاش خزی لن ناماده کرده سهلا پکا.

نهکره دیت ده رگا پکاتهوه که بهجن بز مزگهوت، سلیم بهگ خه بهری نه پتسهوه، نه پرستی: «نهوه کن بودرگای کردهوه!». نهلن: «میرانه که بو». نیر سلیم بهگیش نانرتسهوه و، دپته دهوئ، بانگی مه پتر نکا نهلن: «نهمه کهی خزم بز زین بکن و نه سه ریشانش، که زور همنه، بز نهکره می ناماده بکن نهوه کو زور سواری نه کردب، با سواری ریشان بن! نهو پچاره پیرهش هه تا من

دیمه و خزمهت و چاودتیریه کی باشی بکه نا.

سولیم بهگ نه چن ده سنوئژ نه شوا تا له نوئژ ده بنه و نه گره میش دیته و، ده سواره کی گدش به سواری له بهر دهرگا نه وه ستن. هه مر ناوی خرای لن نه هیتن و سوار نه بن.

سولیم به هه لایهک دا جوین ته پللی تاییه تی خوی به، به لام....

.....

له سه نه و بهر پاره حویان گرد ده که نه وه به و.

نه و به یانیه نه سب به شا زین نه کهن که بهون بهوی به بکهن. مه یته نه سب له ته ویله دیتته ده وه. نه سب ده ست نه کا به چه بۆکان و نه به نه، مه یتهر قبتنی هه ل ده سن له بهر خۆمه ده لن: «شیره شیر ی چیه، وا ده زانی به مه به انداری سوارت نه بن؟ نه م خه لکانه راو ده کهن».

نه و ده مه نه حمه د پاشا با نه م تو افجه ی نه دا به گوئ دا. بانگ نه کا مه یتهر نه سب بیتنه به و نیسه به نه نه یته نازهنگی، رو نه کاته سو یا و، به دهنگی بهر ز نه لن: «مرزن مودنه لنگ بزواتن چیه؟ تا نه م سه ره سه ر بهن پشت ناکاته دوشمن... یا عه لی ده ی سوار بن مه روانه، روژی مه یه نا».

نه مه ته ی دلاوه ران نازهنگی لن نه دا و، رو نه کاته باسکه درێژی ته یاسه، نه بیتن وا ده سه سوار تیک دیارن، سوار له پشه وه زر ی و کلاو زری و ده ستو قو جاغ و جوار ناوینه یان نه در وه وشته وه.

مامه ند مه راوده لی و سوار ناغای به لباس له پشه وه، لاوکی شه ری قایغانی ده لن و، سولیم بهگ شیر ی حه مایل کرده و، ده ستی چه بی به حله وه وه و، ده ستی راستی له سه ر که مه ره مند ی قه به ز نه شته بی به ته هه و ر تکه وه جاوی به یوته ته تاریده ده یه وی به زه هرن چا و نه و کتیه هه لکه نن و، بدا به سه ر در شنا، جوامیر ناغای ره نگیتنه که ده لن پلنگی چنگ به خۆنه، قله بان ی تن کیده وه، دو که لی قه نده ی وه ک باقه سمیلی له م لاو نه ولای سه ره وه با ده یسه کتیتنه وه.

پاشا که نه مه ی ده بیسن، نه لن: «شه رت بهن مه سه ر حه لات به کم، نه گه ر نیستا من رام به کردایه، نه مانه وا رو یان کردوته له شکری دوشمن و، که رانه وه، نه بویه من چیم به کردایه؟»

نه بجا نه حمه د پاشا به هیواشی نه گه ر ته وه دراوه و، بانگ نه کا ته پللی شادی لن به دن. نه م عه زم و بهرزه له م ده سه سواره دا ده یسن، فته ح و سه ر که وته.

نه قاره چی ده ست نه کهن به گرم و هو ی ته پل، ناوازه ی ته پللی شادی به و فینکی به یانیه نه دا له شاخی که تر، دهنگی نه دایه وه. که سولیم بهگ گو ئ ی له دهنگی نه م ته پله نه بن و، نه یاسن ته پللی نه حمه د پاشایه ر تقامی فته حه. نه گه ر ته وه به خۆی و یازده سواره ی هاو ر ی به وه له سه ر ی دا نه وه ستن. که ده بیتن به راست و نه حمه د پاشای برازایه تی سه ری سو نه میتن، له خۆشیانا هیچ قین و

گرزیده کی نامتین، که پاشا نه گاته راستیان هه مو گه ردن که چی بۆ نه کهن. پاشا نه لئ: «هه ره وهک پشکه وتن یاخوا هه می شه هه ره پشکه وتو بن، ده برۆن نیوه پشدارنا نیمه خۆ خه میه و باره گامان له گهل نیه، هه مو سه لته سواره بن و بۆ نیواره ده بن یهک سه لته بکهینه مهربوان. شه و قه لای میتردانه، برۆن له په نای یهزدانا بن!»

سه لیم بهگ نه م قومانده یه وه نه گری، تاوزه نگه پیا دپتی، هه مو نه یکه نه به توژ و تی نه پرن.

ده می رۆژناوا، نزیک به نۆردوی نیران، له نه دیوی بۆسه ده خون، نزیک به بانگی شنوان سویای بهرودوای پاشایی سه ره تایان ده نه که وی. نارامگا بۆ پاشا رنک نه خهن، که پاشا داده بۆ و، که من ماندوی نهحه سته وه، نه فهرموئ: «به سه لیم به لئین نه مشه و میوانی نهوین، نان و نالیکی نۆردو په بدا گاه سه لیم به گیش نه لئ: «به چاوان، به لام نیستا له خاکی نیرانین، راهره می نیرانیش نه مه یه شه و سه عات سنی نان نه خون. نیمه ش له سه عات سنی دا هه مو فهرموده یهک به جی ده هینین»

سه لیم بانگ نه کاته نه کهره و، نه روانی نه کهره دیار نیه. خه بهر نه زانن که نیو سه عات له وه پش به پیاده یی رۆیه تاگو هه ندی به دگۆ به لئین خۆی شار دۆتوه. سه لیم بهگ تی دهگا که به ته نیا چوه که چهند و چون و رینوشینی دوشمن تا قی بهکاته وه، سا چهند ده قیقه یه کی بن ده چی نه کهره نه گه رته وه. سه لیم بهگ تی نههرستی: «له کوئ بهی؟» نه کهره نه لئ: «خۆم چوم ده وران ده وری نۆردوی نیران گهرام، هیچ به خه پالیانا ناپه که دوشمن به تیری رویان تی بهکا، بن باکانه هه مو له نا ههنگ و به زمان»

تیجبا سه لیم بهگ نه لئ: «بهرا ده من و تو نه وئ ناوه لیما نه، چی له م له شکره ده لئ ی و، چی بهکهن؟» نه کهره ده لئ: «پاشا له قه میاسه نوکته یه کی فهرمو: شه و قه لای میتردیه، من وا به چاک نه زانم تا سه ره له نیواره به و، شپهرزه ی نان و نالیکن، شتیکیان بن بهکهن، که که وتنه نیوه شه و نه که ونه ناگا داری. نیمه دوازه و نه وان دوازه هه زار بهکوینه روناکی و بمان بیین لیتمان ناترسن، تا شه و نه نیسته شپهرزه نه نا به خوا با تییان هه لکه بن!»

سه لیم بهگ نه مه په سند نهکا و، هیچ رانا وه ستی نه نیرن له نه قاره خانه دوازه ته پل نه هین، به قه لپوژی زین دا داینه په ستی و، سوار نه بن و، رو نه که نه له شکره نیران. نه ختی له نارامگای خزیان دور نه که ونه وه، گانی و ناویکیان دپته ری، نه کهره نه لئ: با دابه زین ده سنوژنکی پاک بهوین و، نوژنیک بۆ خوا بهکهن و به پاریشه وه، هه مو دانه به زن و نوژن نه کهن و له خوا نه پاریشه وه و، سوار نه بهنه وه، تیجبا نه کهره رو نه کاته سه لیم بهگ و نه لئ: «قوریان! له شهردا په شه ی تو چونه؟ شیر له ج جینگایه کی دوشمن نه ده یه؟» سه لیم بهگ نه لئ: «من تا نیسته شیرم له

سهری دوشمن داوه، بهلام بزجی نه پرسیت؟» نه کهرم ده لن: «نه مه وی کردار و
کوشتارمان دیار بن، که و این من له سر شانی چه نه دم تا کوشتاری
هر دولا مان ده رکه ویت»

دوای نه مه دابش نه بن به سر دوانزه قولا و له دوانزه لاوه گرمی ته پل و
نه عره ی مردان و بانگی نامان نامان تیکل نه بن.

شهر دهستی پین کرد

با جاری نه وان لهم ههرا و هوریا به دا بهیلینه وه، خومان به گرنینه وه سر نه و
سهرده مه که نه کهرم به پارتیز له پتوشوتنی نژدوی نیران گهرا بو، نه شاره زای نه و
مه لینه بو، له گه ل نه و هشا که نریک به قه لای مریوان که وت بونه وه، جوامیر
ناغا ی رهنگینه به سلیم به گی وت بو: «نیمه که ده گینه قه لا، نه بن له شونیکه وه
بروین وهک نیمه، تا نه وان نه که نه مریوان پیمان نه زانن، نیمه ش نه بن له
نریکه وه بروین تا ده چینه بن ده ستیان به مان بین، جاری قه لاکه خوی سه خته، بهری
لای نیمه ش گولی زرتبار گرتوبه تی، نه م گوله پی ی نیمه ی به ستوه، نه گهر بیت و
پشت به خوا نه وان بشکین پی ی را گردنی نه و انیشی ته نگ کرده». سهری زات و
نازایه تی مردان به کن به دوانزه که سه وه چاویان له شکاندن دوشمن بو، وتی:
«به نیمه به یک پی په نا هدی نه ویش (گولان) ه، گولان ریگه به که وه کو گولانی
(زرتبار) ه تا نه که یته بهر قه لانات بین، که که یشتینه داوینی زرتبار له
(به نگبجه) وه به سر (سپو) دا له و تونکه تونکه ی بهر گولان دا بزه بخوین،
پشتی گولان شاخیکه هیچ باوه مکه که نه وان نه یان گرت بن، له و کتیه له شکران
دامه زرانده بن، زور ستمه نیمه به توانن تن په رین، نه بن هه مولا به کمان و،
پاشایش که که یشته بهر وه به دنگ و به سینگ، که هه ستان نه کن موله
بخوین تا شه به سهردا دی، نه و سا بهنده و نه کهرم و، چوار سواری تر به یک دو
سه عات له پتش شه به بخون دا دهوری زرتبار به دینه وه، به کشیکمان له (دولا ش) و
(ته ی) وه، دوهم له (به یزه) وه، سیه م له (سرهک) وه، چواره له (داسیران)
وه ناماده بن تا من و نه کهرم ده گینه پستی کیوه که و پشتیان لن نه گرین، نه و سا
که دهنگی ته پل ی نیمه تان بیست و، نه عره ی نه کهره تان هاته گوئی، خوت له
پیشه وه به تا به پی ی گولان دا له ناره رگی دوشمن وه هه شتانه هه لمت
به رن بهن به سهریانا، نه و له شکره زوری به که ناردویانه ته سر کیوه که هر نه بن، که
نه م هه رایه به یمن نایه نه خواره وه».

سلیم بهک نه م را و دستوری زور لا په سهند بو، هتجگار که سلیم به گی
به مارد دانا بو به خته ری هه لژارد بو، پی ی خوش بو.

نه مه دستوریان بو که بهم رهنگه دامه زران و، نه کهرم و جوامیر ناغا
که یشته شوتنی نه هرد، جوامیر ناغا دهنگی زور خوش بو، مونا جاتیکه به
دهنگی بهر ز خوتند، نه کهرم جوشی سهند و، راست بهر وه سر نازهنگی، که

نه عره به کی کتشا به جاری دار و بهرد و شاخ و کنور دهنکی دایهوه. خوربه کهوته
 دلی نژدودهوه، نیمه وهک نیران نالتین: (زهره شکاف شدند)، بهلام زور داجله کین
 و بهشزکان و، هاتن به یک دا و، نو شرتنه ی که نه کرم و جوامیر ناغا که پشت
 بونن له سلیم به گوه تیرهاویرتی دور بون، سلیم بهگ به سر سواریه وه ناماده بو،
 گوئی ی بونم نه عره ی مودانه به گرت بو، که دهنکی نه کرمی هاته گوئی، هینا به
 هیوا و هلهت و، له خوشیا نا نویش نه عره ته به کی لن دا. هردو سه دا بهرام بهر
 به یک دهنکیان دایه وه و مژده ی سرکه و تنیان که پانده گوئی ی نه حمده پاشا.. نینجا
 سلیم بهگ دای له تهل و کردی به گهر دش، هرچند ناوزه نگی به نه سپهرشی
 سن تنگدا نه هینا، کوزه ی نه سپ و ته قه ی نالی پزلا ی، بهردی نو شاخه ناگری
 لن ده بهروه، پاشاش که نه مه ی بهست و بهین، ده سپه جی بانگی کرده نه قاره خانه و
 که رونا بهنه گرمه و، خوشی سوار بو تا روانی له پیش ده میه وه که سی نه دی،
 برو سکه ی چه خماخه ی نالی ولاخی سوارانی له ناوجهرگی سویای دوشمن دا دی،
 روی کرده ناسمان و پارایه وه، وتی: «خواهدا شهر ی لاه لایه و، نو ان به سرمانا
 هاتن، ده سگیری داماسان تزی». خه ریک بو به شونیا نا بهین، نایب و
 پیار و ما قوله کان نه پان هشت. هاته سر کرده که گوئی ی گرت، هر له کانی سانانه وه
 به دوری نژدوی نیرانا گرمه ی ته پتی نه قاره خانه ی خزی و، نه عره ی دوانزه سواره ی
 دئی، لاوکی شهر ی قایغانی دیسان هاته گوئی، بانگی کرده سوجاده جی هانی،
 بهرمالی بز هینا، دایه زی، سهری نایه سوجه وه تا قنده کیشینی چاک سهری هل
 نه بری، که سهری بهرز کرده وه بانگی کرده باش چاوش و داراغا که دهنکی له شکر
 بهدن ری ی راگردنی نژدوی نیران بگرن، شکان و خراپیش شکان، به شیرزه بی
 نازانن رو به کنه کوئی، باش چاوش (سوپه هسالار) ی نو دهوره خالید به کی
 میره دئی بو، قه داره ی باش چاوش له گل شمشری سلیم بهگ دا هاوشانی ده کرد و
 مه شهر بو، جارتیک لای وارماوا به کانه بهک به له سه دهبن، خالید بهگ هل
 نه کورتیه سر به کانه و قه داره بهک نه دا له گازه ره ی پشتی، له ژیر زکیه وه دیته
 ده ری.

نو قه داره به ی هل کتشا، کهوته بهر له شکر، بانگی کرد: «کورینه! شه ویکه
 و نه مشه و، له و پژوه که خوا نم خاکه ی نافه ریده کرده تا نیمه ز شهر یکی تری
 وای تیا نه کراوه، سهره تای سروشتی کرد هیتشتا نازایه کی تری وای نه نوسراوه،
 صلاحه ددین به نژدو سواوه نینجا سرکه و تنیکی وای بز ری کهوتوه، نیمه دوانزه
 سوارمان نم نژدوی پتچایه وه. هرچنده تا نم قنده کیشه بهشی نیمه ی تن
 نه خسته، بهلام و نژده ی چاک کهوته بهر نیمه، فیدای ده ست و شمشر و شان و
 باهری دلیرتان بم، به خوا نه زانم زور گفتی ریگه و بهک سه لاف و سهره وه له
 قه لاچوالانده نیمه ز گیشونه ته نیره و ماندو و برسی، بهلام شمیرت نه مانه له بیر
 نه هاته وه. شه پیورچی اده ی فیدای که ره ناکه ت بم، پیش کهوه، پیشکه وه! کورگل و

رژیم دوام کهون!

نمەى وت و ناوزهنگى پيا هيتا، تينجا غولغولەى تەپل و گورەى نەقارە
تەیکەل بە (سەر دەرکە و مەل بىيارە) بو، بە راستى سوارەى بەبە نەو شەو
کارتيان کرد نىستاش بە داستان نەيگيرنەو.

جەنگەى جەنگ

جاري لە باش چاوش و سويا گەرتين، شون سەليم بەگ و پينچ سوارەکەى
رەفيقيان کەوين، يە کسەر لە بەينى گولان و کيتو کەو رۆانە ناو سرياي نيرانەو،
هەرچى پياوى کار... نيران بولەو تورەيەو بو.

سەليم بەگ وای زانى کە تى هەلکردن ورە بەرنەدەن و، نەشکين، بەلام
وا نەبو، جاري نەو راستە لەشکرە وەک قولاً... ماسى سەر يەک نىشت بو، بارەگا و
تەرارگايان بە ناسانى بە جى نەنە هيتشت، نەيانزانی نەگەر راپەکن خراپتريان بە
سەرا ديت. راستى بە لى بوردانە شەرتکى نازانەيان کرد، بەلام... سەليم بەگ
لەوانە نەبو بەگرتەو. ناغاي زەنگە کە نرکە چى و بى خەم بو، کردیە گالتە
وتى:

«هەرايە، کورگەل تاريکە شەو،

مەنجەلى پلاو وا لە پيشەو!»

سەليم بەگ بى نىختيار بى کەنى و، وتى:

«هەرايە کورگەل، پالەوانينە!

رئ پاکووە کەن، نەوجەوانينە!

وا هەلمە تيان بەرد، ياران بە دەست،

شاخ و کيتولە ژير بى يانا پەستە!»

لە گەل نەمەش دا دوشمن سەمەلە تى کرد بون و، رئى لى بەست بون،
چاربان نەما کەوتنە راپەلە و بە شمشير پاکزيان نەدا، سەليم بەگ کە لە پيش دا بە
بى لىکدانەو دوشمنى بە سوک زانى بو، بى پەروا هەلى کوتايە ناويان، لە سى
جيتو بەرندار بوو، سەرشانى جەپى ولا رانى، برىنەکانيان کەم بو، بەلام قولى
راستى گزيالکى توهمەنى بەر کەوتبو، تا دەهات سارد نەبوو، سا خواو داستان
سوکە سوارى وەک شەهين کە بەکو ویتە ناو قاز و قورنگەو، لە بەرامبەرەو
دەركموت. بە دولادا سوار و پيادە تەرنينى لە خوتنى خۆى و، دوزمنا سور بو،
چريکەيەکى شەهينى کرد. برىندارى و ماندويە تى و خەفە تبارى سەليم بەگ نەما،
تومەز نەمە جوامير ناغاي رەنگينە بو کە لە گەل نەکرەما لەو سەرەو دەست نەکەن
بە دەر دانى و، تى نەفکريت نە کەرم هەر هەولى نەو پە تى لە جى دا بکورتى و،
کوشتارى ديار بى.

خۆ نەم شەرش شەمزانەن و لەشکر شکاندەن، وەستان کەلک ناگرئ،
بانگ نەکا: «نەکرەم بەس بکوژە سەليم بەگ لە تەهلۆکە دايە!»

نه کرم گوی ی ناداتن، ناچار خوی تپیی لهشکر نه درن، نهوه بو گه ییه سلیم بهگ، بهلام نهویش زور بریندار بو.

(نه گتیر نهوه که دشمن شکا و، جوامیر ناغا هات به سواریه وه که من بهمه سینه وه، قهنده یه کی بز تن نه کهن که به سر سواریه وه بیکیشتن، نه فوس له قهنده که نه دا و، دو که له برینه وه دپته درن)

نینجا که جوامیر ناغا تپیه ری و نه کرم مایه وه، که من هوشی هاته وه بهر خوی، نهویش دوا به دوا جوامیر ناغا تاوی دا، که پشته بهر وه، زوره ی سوپای نیران و جهرگی لهشکریان به جارتی وره بهر نه دن، نه لنین له دوا وه که سمان نه ما وه، که نه م سوارانه که پشته یه که ناچار نه وانیش رو ده که نه قوته که ی سر کنیه که و، خه یه و خه رگا و، بهارگا و نان و خوانی پوخت و ته میز به بجن دپلن.

جوامیر ناغا به سلیم بهگ نه لن:

«سلیم! من تو م حسته نه م دریا ی لهشکر وه، زور به شیمانم، بهلام به که سی ترما رانه دی هتا به خوشما، تو خوا راستم بین بلتی برینه کانت چوئن؟ نه ترسم زور بریندار بی، ناخ نه و جروانی و نازایه تی غرور دینن، تو نه ده بویه هیند بین په روا بی و، دشمن به سوکی بیینی، سویندم به خوا مهردیی و دلاوه ییه کم لم نورد وه دا دی خه نیممی هه ر دوانزه سواره که بون، بهلام نه م شه به یخونه یان به بیرا نه هات بو، که س نه ی بیستوه شه به یخون سر له نیتواره، راستیه که یی نه مه یه نیمه لی بور دو بوین، سوینده که ی که له سر دهستی میری سور خوار دمان، نیمه ی شپت کرد بز سر نوردوی نیران ده چوین، خه یاله که مان عهینی موباله عه ی نیرانیان بو، تو خوا لیتی که بده نه وه: دوانزه سوار و دوانزه هزار که س؟ نه مه شیعری شانامه نه بن چیه؟

«پیار که نزدیک به مهرگ بهر وه دلی پاک نه بن، له خوا نه بهار نیمه وه: سلیم نه کوژن، جوامیری له بهر گه رن، چونکه من تو م له ته هلو که دا نه دی و، نهویش من هینامه پیتی تو. سلیم سن ته نگه یه کی تر ناپسته وه، بهلام جوامیر زوره.

«تو خوا سلیم چی به بهرازا... که ت بلتیم؟ نه گه نه که و تایه ته سر سه و دای ره و و، به رتکو پیتی که بهاتایه ته مهیدان، نیمه بزج توشی نه م ته هلو که یه نه هاتین و، بزجی شبتانه خومان نه غسته ناو ده می نه هه نگه وه؟ نه لنین چه ساره ت له شینه وه پهیدا نه بن، نه مرز نه گه ر پاشا به سیاست نیداره ی له که ل روم و عه جهم دا به کردایه، بزجی هه ر روزه له لایه کیانه وه لهشکرمان ده هاته سر؟

«هشتا برینی شهر ی وه زیری به غداد مان سا رن نه بوه، وا نه مجاره ش له شم بوه به بیتونگ، خوا بهکا سلیم سلیم بن»

سلیم بهگ نه لن: «جوامیرا کاک جوامیرا هیزی نمونو و هاناوی جهرگم نه وه تو نیت که نه وه بلتی له شهر دابن، بهاره ی نه وم نیه زور به دیم، بهلام تا ده سرم بهنده کی نه حه دی بهرازم ده کم که نیمه ی هینایه سر نه و قینه ی به دوانزه

سوار رومان کرده دوازده هزار کس. نه مه داستانیکه ناوی کوردستان زیندو
نه کاتوه، نه گهر راست نه وی نیمه نه مه مان به ناموس و پارتیزگاری خاکه که مان
کردوه، نه گهر بشمرین له دلی میلیله تا نه ژین»

«نه مه خاکه که سروشتمان له وه، و، دایکی نیمه وه و نه شتمانانه فیداکاره کی
به نه که مین، که لکی چیمان پیوه به؟»

«جاری با هه والیکه پاشا و له شکر بزاین، نایا باشچاوش به خزی و
قه داره وه روی کردو ته کوئی؟... بهونی پلاوی سهدری دیته لوت، تو بلنی نه بیان
رشت بن، چونکه به لیتیمان به پاشا داوه له سهر نان و خوانی نیران میوانان بن»

«نه گهر راست ده وی من له سهر نه م برینداریه و ماندویه تیه دا، نه گهر نه
نان و چیشته له ده ست به چن ده ستم هیچ ناگرئی، دلنیم که پاشا ساغه و ناگای له
شکستی له شگری نیران هه به و، باشچاوشی به له شکره وه خستو ته شوین شکسته.
تو خوا با منیش سهری له ناشبه زخانه بدهم. دلم نوقره ناگرئی»

جوامیر ناغا پیکه نی، وتی: «ناحدفان نیه نه مه خه لکه پیت نه لیتن چلیسه،
به لام به به خت..... بابه هه لسه به به لای خوت و نه وسپته وه، من ناتوانم،
نه چم به بن و شوین پاشا وه. وهک تو دلت به سهدری ناسره وی، من جهرگم به
سهدری کوردستان نارام ناگرئی»

نینجا لیک جیا بونه وه، سلیم بهگ به چیشته خانه و، جوامیر ناغا به پوره تی
له شگری پاشای. نیمه ش با دوی سلیم بهگ به کوین.
له شوینتکی په نادا ۳ خبونه تی گهره وی چوار نه سترنی هه ل دراوه.
شکستی دوشمن و گهرانه وه

سلیم بهگ که زانی نان و خوان له جی خزی ماوه و، نه پراوه، نینجا خزی
له راستی خزی ته ریق بوه وه و، وتی: «یاران پاشا که وه میوانه، دیار نیه، له شکر
تیک چراوه. جوامیر به برینداری که وه پینوشوین له شکر، من له شوینی نه وس به
کاسه و که وچکه وه ده که ریم. ده ست به جی که پرایه وه و، هه له خبونه دای له
ته پل، زوری بن نه چو نه گهرم پهیدا به.

سلیم بهگ پرس: «ها نه گهرم چیه؟»

«ناغام ته نگانه ی چاک نه مه ده مه به، هه چنه له شکر شکاوه و باش چاوه ش
سهر شکسته نه سته، به لام نه وانه ی له پینش باش چاوه ش و له شگری نیکه وه نه که
من هیشتا زوری له شکر له (داسیران و نه ستران) ماوه ته وه، نه مانه نه گهر پیت و
به جولین، سواره ی نیمه ده که وه ناوه راستی دو له شکره وه، که بزائن که مین و
بانگرنه ناوه وه، هه مور نه جمان به پهرده نه روا، نیستا من شاره زانیم و، تیبی
خویشمان لیک پراوین، نه گهر سن چوار سواری ترمان به دوزیا به ته وه به گوهر و
هه رای ته پل بهرمان له ده سته ی دوا یی له شگری نیران که له کینو بونه وه و، دوا به
دوا ی شکسته ی خوین نه روژن به کرتایه و، بمان خستایه رته ی پی (موسه ک)، نه م

ترسه‌مان نه ده‌ما، به‌لام من و توچی بکه‌مین؟

سه‌لیم به‌گ وتی: «راست نه‌کهی، با جارئ هدردو کمان له ته‌پل به‌دین و، رو بکه‌ینه پتیش شکسته‌ی دواپی»

نه‌کرم هدرچند نه‌می به شیتی زانی، به‌لام ناچار سهریتیچی نه‌کرد، هیتشا دور نه‌ریششت بون تیهه سواریکی هه‌لج‌زاده‌ی قورجاغ بن دنگ و بن س‌نگ له دواپانه‌وه ده‌کشا، نزیک که‌وته‌وه، سه‌لیم به‌گ که‌رایه‌وه و تن ی خورین، که لیشان ورد به‌وه، راوه‌ستا تا پاشا که‌یشته به‌روه، بانگی کرد: «مامه تزی؟ ماری؟» سه‌لیم به‌گ چاوی به جارئ رون به‌وه و، وتی: «به‌لن ساغم قوریان! جارئ شرتنم که‌وه!»

پاشایش نه‌پهرسی بۆ کوئی، که که‌یشتتن، نیترا خوا به‌زی رنیک خستن، دواپی له‌شکری نیرانیان لیک پچرانند تا پشت موس‌ک. نینجا له سهریان نه‌ریشین، که‌رانده شوتن له‌شکرگا، له رنکا زولال ناغا په‌یدا بو، پاشا ناردی به شوتن باش چاره‌شا که بکه‌رتنه‌وه نیترا له سهریان نه‌روا و، قهرموشی ته‌پلی بازگه‌شت لئ دهن، غزیشیان هاتنه ناو خه‌یمه و باره‌گای به جن ماوه‌وه، داه‌زین.

پاشا له باتی نه‌می رو خوش و شادمان بن، دلنه‌نگ و مات و مه‌لول دانیشته بو، له گه‌ل سوارئ ده‌رده‌که‌وت، دلی راده‌چینی و هه‌والی جوامیتر ناغای ده‌پرسی. روی کرده سه‌لیم به‌گ وتی: «مامه تو جوامیتر ناغات چۆن دی؟ ده‌ترسم خوانه‌کرده جوامیترمان له دس به‌چن؟ به خوا سویند ته‌خۆم جوامیتر به هه‌مو له‌شکر و که‌سوکارمی ناگۆرمه‌وه»

سه‌لیم به‌گ به‌گالته‌وه وتی: «سا به خوا پاشا شوکر برینه‌کانی له‌وانه‌یه که نه‌زی، تو نه‌توئ نه‌کوژیین و، به مهرگی خۆمان بمرین! به خوا نیمه نه‌مانه‌وئ له‌م نه‌ه‌رده‌دا بمرین تا له دلی میله‌لت و تاریخا برین» کوتایی

پیره‌مترد: «دوانزه سواره‌ی مهربان»، سلیمانی ۱۹۳۵، چاپی دوم، سلیمانی ۱۹۵۹. به داخه‌وه لاپه‌ریه‌کی چیتروکه‌که و، چند وشه‌یه‌کی لاپه‌ریه‌کی تری له کۆپیه‌که‌دا دهرنه‌جو بو.

لیته‌دا هه‌ندقی سه‌رنجی میژویی

۱. لۆنگریک روداوی دوانزه سواره‌ی مهربان نه‌گه‌رتنه‌وه بۆ سه‌ر ده‌می سلیمان به‌به که تا سالی ۱۱۱۰ / ۱۶۹۸ هوکمرانی کرده، به‌لام پیره‌مترد لیته‌دا نه‌یگه‌رتنه‌وه بۆ سه‌ر ده‌می نه‌حمه‌د پاشای کوری خالید پاشا که تا سالی ۱۱۹۲ / ۱۷۷۸ هوکمرانی کرده. دیاره ماوه‌یه‌کی درۆ له نهران نه‌م دو میسه‌دا هه‌یه و، یه‌که‌میان باپیره که‌وری هه‌مو میسه‌رکانی باهانه.

۲. سه‌لیم به‌گ، که له چیتروکه‌که‌دا به سه‌لیم سن تهنکه ناوی هاتوه، کوری مه‌حمود پاشا بو، مه‌حمود پاشای باوکی سه‌لیم و، نه‌حمه‌د پاشا برا بون. به‌م بن یه

سەلیم بەگ برازای نەحمەد پاشا بوە نەک مامی.
 سەلیم بۆیە پێ یان وتوە سێ تەنگە، چونکە لە کاتی شەردا، بۆ نەوێ
 نەگلی، سێ تەنگە لە نەسبە کەمی بەستووە.
 ۲. سەلیم بەگ سالی ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶ لە شەری زرتێباردا کۆژاوە،
 نەورەحمان پاشای برای سەلیم بەگ سەرکردایەتی شەڕە کەمی کردووە، لەشکری وەزیری
 بەغداد بە سەرکردایەتی سلێمان کەهیە شکا و، سلێمان بە دێل گیرا. مەولانا خالید
 «سوگوازی» بۆ سەلیم بەگ نووسیوە.

*

۲. ۴. موناجات:

بەیتی خالید پاشا

لەرمودە: شیخ صادق

بسم الله الرحمن الرحيم

یا حەیی بە نامت، یا حەیی، کەرەم پێ یان و بەی
 ڕۆژێدەیی کوللی شەیی، یا ڕەبی بەدی شیفای
 ڕەبی جیهان نافەرین، صاحبی چەرخی بەرین
 ڕەبی سەما و زەمین، یا ڕەبی بەدی شیفای
 یا صەبور و، یا سەتتار، بە نەنبیای دە نازدار
 صد و بیست و چوار هەزار، یا ڕەبی بەدی شیفای
 بە دانیاری نەکەر، بە دانیاری نەصفەر
 بە زەکەریا پیغەمبەر، یا ڕەبی بەدی شیفای
 بە یەعقوبی کەنعانی، بە یوسفی زبندانی
 بە (سبعة المثانی)، یا ڕەبی بەدی شیفای
 بە خالیقی لە ژورە، بە ناسمانی پەر نورە
 نەیکۆژی «پاشای سورە»، یا ڕەبی بەدی شیفای
 بە کەعبەیی موعەظەم، بە یەحیای موکەررەم
 بە عیسیای بنی مریم، یا ڕەبی بەدی شیفای
 یا ڕەنوف و، یا ڕەحیم، یا سەمیع و، یا عەلیم
 یا قانیم و، یا دانیم، یا ڕەبی بەدی شیفای
 یا رفیع الدرجات، یا کافی المهمات
 یا دافع البلیات، یا ڕەبی بەدی شیفای

به حق شیث و نیدریس، به نوح و سام و جرجیس
 به طوللانی تدریس، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق لهوح و قهلم، به حق نوری نادم
 به نابی چاهی زهمزم، یا رهبی بدهی شیفای
 به نیسحاق و نیبراهیم، به حق موسای کدلیم
 گوستاخی طوری عظیم، یا رهبی بدهی شیفای
 یا واحد و یا نه‌حد، یا رهبی فردی صمد
 به میعراجی موحدمد، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق (حمله العرش)، به لهوح و کورسی و فدرش
 به صادیقانی بن محش، یا رهبی بدهی شیفای
 به نیبراهیمی نازر، به نیسماعیل پیغمبر
 (قره العین) ی ناجهر، یا رهبی بدهی شیفای
 به داودی نه‌غمه‌خوان، به خاتمی سوله‌یان
 حاکمی کوللی جیهان، یا رهبی بدهی شیفای
 به نرض و سه‌ماواتت، به عرش و نه‌بیاتت
 هم نیل و هم فوزاتت، یا رهبی بدهی شیفای
 به (رسول الثقلین)، به حسن و به حوسین
 به حق قاهه قه‌وسین، یا رهبی بدهی شیفای
 به خضر و به نه‌لیاس، به همزه و به عبباس
 به سولتان سمدی و قاص، یا رهبی بدهی شیفای
 به صاحبانی مه‌زه‌ب، به (رجب المرجب)
 به نو شای عالی نه‌سب، یا رهبی بدهی شیفای
 یا سوبحان و یا سولتان، یا ره‌ب (امان الامان)
 به شه‌عبان و ره‌مه‌ضان، یا رهبی بدهی شیفای
 به حق شمس و قه‌مه‌ر، به خورشیدی مونه‌وهر
 به چه‌بیانت یه‌کسر، یا رهبی بدهی شیفای
 به محازی ی شتر به کف، له حرم‌بیان ده‌گرن صف
 به ناجه‌تی (اصحاب الکهف)، یا رهبی بدهی شیفای
 به نه‌حمده‌ی مده‌نی، به خاصانی یه‌مده‌نی
 هم به وه‌یسولقره‌نی، یا رهبی بدهی شیفای
 به شیخی (صائم الدهر)، به سه‌لسه‌بیل و که‌ونه‌ر
 به فضلی خوت یا داوهر، یا رهبی بدهی شیفای
 به سولطان عه‌دولقادر، به زاهدانی شاکیر
 به عابدانی ذاکیر، یا رهبی بدهی شیفای

به ناجه تی هر چوار کیتاب، دو عام به کی مرسته جاب
 پادشای عالی جناب، یا ره بی بدهی شیقای
 یا صبور و یا سرحان، یا عظیم و لامه کان
 «خالد بنی سوله یان»، یا ره بی بدهی شیقای
 به شیخ شقیقی به لخی، به شیخ مه عرو فی که رخی
 یا ره ب، نه دی ج ته لخی، یا ره بی بدهی شیقای
 به حمه ننی به صرای، به مودی ده شه زایی
 قه بول که ی یا نیلاهی، یا ره بی بدهی شیقای
 به شیخ نه حمه دی جامی، به بایه زیدی بوسظامی
 به سیرری شیخ نیظامی، یا ره بی بدهی شیقای
 به شیخ سه عدی شیرازی، به یارانی حبیجازی
 به شاه مه حمودی غازی، یا ره بی بدهی شیقای
 یا داتیم و، یا موین، (یا غیاث المستغیثین)
 پادشای صاحب تممکن، یا ره بی بدهی شیقای
 یا جه بیار و یا جه لال، یا ناگاهی کوللی حال
 خالد پشای پر که مال، یا ره بی بدهی شیقای
 به نالهی دهر ویشان، به ناھی یا هوکیشان
 تو دل نه که ی پهریشان، یا ره بی بدهی شیقای
 یا غفار و، یا غفور، بن ناز نه که ی شاره زور
 خالد پشای صاحب نور، یا ره بی بدهی شیقای
 مه قصودم هن له دهرگات، قاضی بی کوللی حاجات
 نه فنه ندیم بدهی نه جات، یا ره بی بدهی شیقای
 شیفات به ده ست ده وانه، کارت به ده ست ناسانه
 مه وقوف نه که ی قوشخانه، یا ره بی بدهی شیقای
 یا که رمی کار ساز، یا خالقی بن نیاز
 سازادان نه که ی بن ناز، یا ره بی بدهی شیقای
 یا له طیف و، یا خه بیر، بن وه کیل و، بن وه زیر
 بن ناز نه که ی قوله میر، یا ره بی بدهی شیقای
 یا خالقی چاره گهر، به شقی سه ییدی سه روه ر
 بن ناز نه که ی ناخاله ر، یا ره بی بدهی شیقای
 یا ره ب، به شقی حه بیبان، به نه سراری نه جیبان
 له بز باهی شه ربان، یا ره بی بدهی شیقای
 نو که ر گرد بون ته مامه، دو عایان کرد به عامه
 خزمت له مه حه رامه، یا ره بی بدهی شیقای

نؤکه ر گرد بون به یه کجبار، بؤ وان نه فغان و هاوار
 بؤ خالید پاشای نازدار، یا ره بی بدهی شیقای
 پاشای گرفتاری کردیا، له دیوانی بؤ له شکر، یا ره بی بدهی شیقای
 مهلام بیتنه سدرین، دهست بکا به یاسین
 من ده چمه ژیر زه مین، یا ره بی بدهی شیقای
 یا نه لاله و، یا صبور، یا پادشاهی عه فر
 بن ناز نه که ی شاره زور، یا ره بی بدهی شیقای
 یا نه لاله و، یا سورخان، یا سه خ یی و، یا ده بیان
 خالید بنی سوله یان، یا ره بی بدهی شیقای
 خالید پاشا به حوکمات، نه وی خوش کر بو ولات
 نه نجار موهله تی هدات، یا ره بی بدهی شیقای
 شیقای بدهی یا جهلیل، ته عین نه که ی عیزرائیل
 پاشا نه بیتن زهلیل، یا ره بی بدهی شیقای
 یا خالقی ذولینن، چون نه ز هانیم له وه طمن
 دهستم برا له مه سکن، یا ره بی بدهی شیقای
 چون نه ز که و تمه مولکی شه رب، شیقای بدهی عه ن قهریب
 به ته ختی پادشای نه جیب، یا ره بی بدهی شیقای
 صاحبی چهرخ و نه فلاک، خالید پاشای خوش نیدراک
 بکه ی دلی فدره خنک، یا ره بی بدهی شیقای
 «صادق» بدهی که مترین، (یا ارحم الراحمین)
 یا ره بی بدهی شیقای
 سرچاوه: محمد عدلی قهره داخی.

که مال ره وف محمد له بهر ده سنوسینکی تر چندن چوارینهی دواپی خستوته

سر.

*

۲. ۵. بهیسی:

نه وره حمان پاشای بابان

دانانی: عدلی بهردمسانی

خالق! هر نه توتم قادری. ره بی! هر نه توتم قادری، بن خواردن و خوف و
 فکری. توتم نهروز و ناسمان راگری

توم نهرز و ناسمان راگر. داتنا به هشت و ناگر. چند ناسمان و چند هور،
چند باران و چند بهر، چند تیپ و سوا و لشکر. پاشای هشت هزار عالم،
و لایا بن شک زیاتر، نه میش پکینک بوم لهوان، خوم بن له همسوان که مستر،
سه جدهی شوکریم له سر بو، نه تخولقاندم به کافر. توی نووول و توی ناخر،
هرچی تو پیت بن نمر، نمش بن توده یکی حازر.

ناق و، تنیا تن: سوبحانی، توفیقدهری موسته عانی، خالق و حاکمی
هموانی، چاک و خراب خوت ده یزانی. نزم «علی بهره شانی»، له نگم نه کی له
زوبانی، بهیتی ده لیم به رهوانی: مدخی پاشای کردستانی.

عامیان پاشا، کامیان باشه؟ شاید «رزمی» ن، «قرلباش»؟ هر چند
جاری شیر کتیا، عالم ده هاته تماشا. مرده عهدور ره حمان پاشا.

پاشای به بان! جهانگیری، رنگ «رزمی زالی» ی پیری:

«رانا بوم به فغیری، ناگم خرمه تی وه زیری، نانی ده ستیم به شیری
» به شیر نه بن قهت پتک نایه. سویندم خواردوه به وه لایه. ناچمه سه فوری
له حسایه. یاغی دهیم له به غدایه

«یاغی دهیم تیشانه لایا، توه کول و ته عال لایا، نانه رین و باره که لایا، هدی
کوره به بهینه ده لایا»

به به هاتن به لیخت. دستیان له به غدایه شوش. حمده به گی کوزان
کوش.

کوشتی ویم به چ قه رار بو! سدی وهک ویم خرمه تکار بو.

خرمه تکار ده بهاتنه کن، خوشهاتی دهسته و گهردن، ساتیک دانیشه ساکین،
نه توش به کتیک وهک من، که ونه کژی دین دوژمن!
ده گل تومه که ونه کژی! حمزم کرد هاتی، نه روی.

حمزم کرد به میبری سوزان، بن که سی دوژمنی زوزان، دو زوبانی وه کو
کوزان، ده خوی جنگای موجه خوزان، به نه قل هاتوی بو نوزان، نه وجار لن ی دن به
ساتوزان

ساتوز ده بان، رنگ شمشیری، ده ست و باهو و حمله ی شیری، یاللا پاشا
گویم رابدیری، وا ده لن شهری شاعیری: «فورست هاتوه قهت نه بیبری! مرده هر
خوی ره خودای ده سپیری»

هر خودایه صاحب سوره

هر نه لایه صاحب سوره

وه مستیان کهوت به بن جره، پشتیان شکا، زکیان درا، له هر دوک نوردوان
بو به جره.

بو به جره و سه لوات، قوله قول و هاته هات، هدی دهستی بن دهست لوات،
هر ختوت بون بن قه لوات، کژی گیران، کن هه لوات؟

له بهر کۆژی ده به دهخت، خه لاس ناکهن روحی سهخت، نه سپ و نه ستر،
 ره شه و رهخت، که له پور و مالی نهخت، پاکیان گرت، نهخت به نهخت.
 نه ده که را به سه دراره وه، به نه تباع و به سواره وه، به قه تار و نه هاره وه، به
 کۆج و کۆچباره وه، پاشای به خشین به باره وه
 هرچی دای پنی یه بوخه نی، پاشا سوار به بوق مهوته نی، هات که یسه
 قه ره ده سه نی، مه تال له کۆی ی که رگه ده نی. نه سهح یاغییه، پنی ده که نی!
 له بیکه نه نینی سهرداری، خه بهر دره هر چوار که ناری، له شارنیک هه تا سه د
 شاری، هه لگه را پنی یه پنیواری، پۆزی روناک، شهوی تاری، خوتن له زامی سوری
 باری
 خوتن باری له زامی سوری، هه له نیتزیک هه تا دوری، ناکرتی به حسی
 که له پوری!
 که له پور و که یف و زهوق، که رمیتیم دین به پنی شهوق، مالی زۆریان لنی به
 تهوق، نه ده مان ساحیب مه تهوق، جوان و پیر و چرچ و رهق، شهرا به خۆزی ده نه حهق
 شهرا به خۆزی جوان و پیر، و نیان کردن پمب و شیر، شاری خورماتو و به شیر،
 نیلچی پۆیین پنی ته خسر
 نیلچی پۆیین به ره وه خواره، کوتیان: «وه زیرم هاواره! ولات لنی به قه هاره،
 نه بهردیان له کن خه یاره»
 وه زیر له وئ بر قه هاره، بانگی کردن خزمه نکاره، هه رچی غه یان پنی هه
 خواره، نه و جار له پی دهس، موم قه داره، هتواش ده به وه دوباره
 دوباره به هتواش، پا بهینه سه رقه سی ده خوش، پیاو غه یامن بهینه پینش
 بهینه پینش سه ر به تهل، سوار جاکی ده مرشه ککه ل، نه وه مه شه وه ی به کن
 حل
 هه ل پنی نالای نه سه رتن، یا خودای نه وه ل و ناخیره تن، خالیند پاشان بۆ
 بخله تن، دای ده نین به حاکمی ده ولته تن، نه و لنی ده پین فرسه تن
 فرسه ته فرسه ته بۆ وه نوسا، خالیند پاشا به ناموسه، به رۆ بیگره لنی
 مه ترسه، نه من پین یان بۆ خۆی به سه؟
 بۆ خۆی به نین زباتر، نه به خۆی پنی، نه له شکر، خالیند پاشای موکا بهیر،
 نه وه رحمان پاشای نادر، له به ی ده گرم به ده سگر،
 «به ده سگیر له به ی ده نیرم، له چرائنی له به ی ده زمیرم، تا به غدا به ی پنی
 ده سبیرم، له کۆری خۆمی هه لئاویرم، نه وه که ولی بۆ ده نیرم. داده ی بزائم چ ده کا
 شیرم؟»
 شیران پنی خوش ده بهر دل، موژده ی ده ولته بهر حاسل، کۆیه و ده ولته ر
 موصل، ده بیم دین داخ له دل، سه لیم به گ سه ر قه ره ول.
 حه یفه سه لیم به گ بهر ی! بهر به سه رن، مل به زنی، مه رده جاکان مه تحیان

ده کړئ، مەردی فەتخى قەت نامەرن، تەواو بو کۆمەگ و کړئ، پاشا نەبن هیچ ناکړئ!

پاشای وای فەرمو بە راست، خەيالی کرد نەزم و قەت، سوار بون، پەمبیاڼ دان بە دەست، سوارچاکان یاسەولیاڼ بەست.

یاسەولیاڼ بەست شیرى نەم، نەسب حدودى گەردن نەم، پەشمە و پەخت و زەنگولە و زەر، عەرز و عاسمان دەبو کەر، پاشا سوار بو بەرەو شەر

پاشا خودا دای نەسەرت، ئەى بێ عەیبى پەرسىمەت، پە تۆم ناکەوى غەیبەت، کەس وەک تۆ نەبۆ، نابێ قەت، بەیداغداران جەفتى و جەوت، روحى

شیرىڼ حازرى مەوت، دنیا بو بە قەبر و نەوت، نەو هە بو چاومان پەن گەوت! چاومان پەن گەوت و بەس، کە زاپ کیران پەن جەبەس، لێ ی بە قەر جو هەزار

کەس

هەزار کەس لێ ی بو بە فەس، لە زێ یەى دابو پەن پەر، نو قسوم بون وەک کولەکەى خەر.

نو قسوم بون، چون بە هیلەک، کێژ و کور و باب و داک باب و داک دە گەل مەدالی، بون بە جەشرى عەمرى خالی، شار بە حق ما

بە بەتالی، هوجومیاڼ برد چونە بالی، حەولى ئالتون و ربابی، وە خەریان کرد بە جەوالی، هەلیان دەگرت بە جەمبابی، وە خەریان کرد بۆ سەد سالی، بەختى فەتیر و

رەجالی

بەختى فەقیری نابوت، بەبان بە تورکیان دەگوت، بە تورکیان دەدا خەبەر، نەزە و نەزاف و مەبتەر، کێ لە زافەى چونە دور؟

بو جەشرى نەو بەر نەو بەر، جافان ملیان دابو بەر، دنیا بۆ کەس نەچو سەر باقى دنیا کەس نەبیرد، نەو نەو پەرحمان پاشای کورد، بە خۆ و بە لەشکرى

خورد، پاشا بو، سەهوى دەکرد، هەتا بە عەداى نەبەردا بە عەدا زەمین نەو هەردا، شگەستەى هات بە سەردا، زۆرى داودیان لە

بەردا، نیشەش دەبەن بەو دەردە، وەزیر لە گنى نەما زات، نیشەش بەو دەردەى دەبات، پەن پاشای، سێ جار

هەلات، کە زانی پاشا نەهات، لێ ی کردن قۆنگرە و قەلات، قۆنگرە دە گەل روگەردان، هەو هەوێ فۆتە زەردان، مەیدانە! جەملەى مەردان

مەیدانە! جەملەى مەشور، نا قیبەت گەییە حەزور، تۆپیان ناوڕ دان لە دور، لەشکر دەشکا خوار و ژور، بە جێ ی هینشتن کە لە پەر، نیشقامى پردى سور

نیشقامى شا و میران، وا نابێ فینلی وەزیران، چەند کەسى کوشتن بە شیران شیران نەیکردن قوتار، پیاوی کۆم و پیر و حوار، سەرى دانان بە قەتار

سەرى دانا بون بە خشت، فەقیری هەمبان لە پشت، چەند کەسى نو فەتەدى کوشت

نوفتاده و روتی بن خیر، روت و روهال و ناودیر، چند کسی کوشتن جوت
نهو ده کسوتی ناوه جانمان، پاک هه لالتن، چون بو شاخان، گوانتی ماخوی
قوناغان؟ حیف بو میر و بو ناغان!

حه یغه بو میری ره رهنده، روی ویم چهنده تال و تونده، مهردان مه عبیتیه
چهنده؟ ژوانمان سالی ناپنده!

نهو ساله کەش راده بری، نه گەر نه وره حمان پاشا نه مری، به بن شه به
ناگری، ده یگرد خانی کاهری، به شیر ی خوی دای ده گری، تا نه تبعای لی وهرده گری
دای ده گرت نهو سال زستانن، سویندی خوارده به قورناتی، دامه زین
خانه دانی، خه یالعه به جمه تارانی، سوارچاکی ده دان له سانی
له سانی ده دان مهردی قریاغ، ته ره ککول و قسه ی ساغ، هه ره درۆم ناگر
نوتراغ، هازوای قوناغ به قوناغ

ده یهاژوا به شه و رۆژ، به تیز رۆبین، چون به تیز، حیفرن بکه ی با حافیز!
حیفرن بکه ی هه مو جارن، یتغه مبه ر و هه ره چوار یاران، ناگادار بن له واز
سواران

نیکادار بو له شای، چ بر، چ رهنگ دهستی شای؟ ده گهل نیکلامن
کیشای، نیکلامی کیشا له شای

شا بزور که له بونیات، ده یبزات و، ده یشا خافت، نا وره حمان پاشا ده هات:
«پاشای به بان به خیر هات، نیران خوشتره یان ولات؟»

نه وره حمان پاشا، ده عه قل دا ده لئی ی ژیره، ده قسان دا زۆر مودبیره: «نه گەر
نەزم، نه گەر میره، بزیم مهوتن به بیره، خه لکی درۆمن ده لنین: گیره!»

که شا وای زانی خه بهر، سویندی خوارده به یتغه مبه ر: «برای خومی، نه ی
براده را ها نه فغان و، ها قه جهر، ها قوشه ن و، ها عه سکه ر، نهو جتی ده لئی ی
بهیچه سه را

«بهیچه سه ره ده گهل نالایه»

شا ده لئی: «پنم بکه به قایه! پیای ده نیرمه ره جایه، خزمهت وه زیری
به غدا یه»

پیای هاته وه به مو تله ق، که بیه کن شای ده قاده ق: «شام بو ت بکه م قسه ی
هه ق، وه زیره وه ک بهردی ره ق، نهو عه بیانی موسته هه ق، له سه ر زینی نه که ی شه ق،
به غدا یه ی بن نه که ی له ق، ره جایه ت ناگری به هه ق!»

ره جای نه گرت، شا بن ی زانی، له دلی ده به ره بارگرانی، شا هه ستا به سه ر
چو زکانی، هه ردوک دهستی دان له رانی: «مه گەر پاک بهیتر نه وه نیرانی، پاشا ده گهل
سه لیم خانی، ده پیرمه وه کوردستانی!

«له کوردستان با بهیوی، نیران و توران نه شیوی، له به غدا یه سه ر بهیوی،
لیوی دابنی له سه ر لیوی، نه رمی ده که م هه ره وه ک میوی، ده ری داویم له وی نیوی

«دەری دەگم بە عەجەمان، بە هەوشار و موڤەدەمان» راھی دەبون، چ قسە
نەمان، نەوڕەحمان پاشا خوش بێ، مەکێشە خەمان
راھی بوو دەگەل یاوهران، دەگەل نەفغان و قەجەران، میری میران، قران
قران، بون بە سەری سەر عەسکەران، سوتندی خوارد بە پێغەمبەران: «بۆشای
دەنێرمووە سەران!»

سەرکە سەرکە بە زارەو: پاشای سۆر هاتە خوارەو. بە نەتباع و بە سوارەو. بە
خۆ و بە چەند هەزارەو.

هەزار هەزار بوشووەت. عەجەم هەروەک تازو گەوت. پاشا قەرموی:
«عەشیرە! هەر خۆمانین بە مننەت. نیمە چاکترین: نیک و سەت. حەیفە بێین بەر
ئەبیەت!»

«ئەبەتەمان خەلک دەیرانی». هات گەییە کەلکی گارانی. ئەززیو دەگری
دیوانی.

هەر لە وێ دیوان دەگرا. پاشای بەبان پر فکەر. بانگی کردن کوێ و برا: «مردن
لەو حالە ی چاترە. خۆ دەریەندتان لە فکەر!»

«لێم مەکن بە رۆژی دەریەندی، قوولێ نابوم دە گەندی، بە سەر هینام
روزەردی، زۆر هەڵاتن بە نامەردی»

هەڵاتن بە بێ تەخسیر. حازری وەختین هەمو میر.

«نە ی رۆستەمی زالی پیرا»

جە هەندەم بێ و، زە مەهریر، عەرز ناگر و، ناسمان تیر، خۆی تێ داوین
دەستەوشیر. دەریەندمان ناچی لە پیرا بە جاری دەریەندن گۆرە. هەرچی هەلێ زولف
شۆرە!

«هەرچی هەلێ زولفدار بێ، چارشتو لە سەر، پەرچەم دیار بێ. لە پیزی یار
و نەیار دیار بێ. هەروەک کۆندە ی دارەودار بێ. قاسیدی هات و هاوار بێ!»

قاسیدی هات بە هەرەمە: «خالیند پاشا نەت بێ ئەمە! قۆشەتێکی بێ
زەمزمە. پاک کۆتێگرته و عەجەمە.. هەزاریان بۆ یەکن کەمە!»

دابەش کرا یەک بە هەزار. لە نێو رۆمیان بو بە هاوار.

بو بە هاوار و غولز. زاقەزاق و قوہ قو. فارسە جلفە و عەبدە هو. تەتەر
وەک تەیران دەچو. حاکمی زەهاوی و ن بو. حەوت حاکمان شیریان دەسو. داغدارن لە
سەری توا

لێ ی داغدارن حەفت و هەشتن. لە دێگەلە ی بێ گەیشتن. شارەزوری
رادەماشتن.

دە بەر دەچوین شارەزوری. کەیا پاشا گوتیە میری: «دەستوبەگاتە دەستی
سۆی، هیچ کەس لێ ی نەدا بە شیری، سەر و نەتباعی لێ وەرێگیری، بە دیاری بێ
بۆ وەزیری!»

«و وزیر لازمی، پنی دوی، خوار دنی نیه ده گهل خه وی، له بوی بهر دده دین
 سه ره وی، دلی غاوه، ده سان ناکه وی، خه پال مه کن پروا له وی، غه مزه ره میتر دان
 ناکه وی، کیتی گهردون نابن نه وی، شیر له بهر ناسکان ناره وی»
 همو شیرن بهله ک رهش، تیکهل بون، جوش و خروش، پاشا قهرموی:
 «ده چمه پتش»

«خزم ده چمه پتش له بهر لزمان، قشله و شاری ههروهک چزمان، دور و
 نتریک ههروهک دزمان، دیاره عه جم ناکا بزمان، ده ست و باسک و رمبی خزمان»
 له ده ست و رمبی سهرداری، پاشای گوتیه خه زنه داری: «له بزم ههردو دیار
 نه دیاری، له بوزوی تهنگ و تاری، جنگای توم به سه د سپاری، تزه برای بالولی
 نازداری!»

برای بالولی نامدار، له وی دانا بو سهردار، داینا بو له دیار نه دیار،
 له شگری واثم هاته خوار، یه قین پتره سه د ههزار، نه وان خه لته تن له پار،
 پار کرا شه ره کار، بانگه بانگ و گوره گور، ناپه سهند و چره چر، لیک هالان
 وهک قهره قهر.

لیک هالان ههروهک قهر قهران، موژده ی جواب هات، گه ییه کوران، وه خو
 کهوتن، قسه بران، با بیکیشن تهنگی سم خهران، خودا به کینه مان دهکا قهران؟
 سه زمان ده برن له لا خهران؟

سه زمان ده برن به ده بجون، تاریکستان، رژی پون، خودا نیکه و له شکر
 دون، ههردوک لایان بهرو پون، داخواج دهکاتن گهردون؟
 گهردان گهردونی له سه ر، نایات و نیبونه جهر، پاکیان ده خوتندن له بهر،
 نه لالا، نه لالهونه کهر.

نه لالا نه لالا که مالی بو، ته وه کول و نیقبالی بو، ههردو قزلی هه لمالی بو،
 وهک روسته می له زالی بو.

هه روسته می بو مه پر سه تیغه و، ده بانه و، قه وسه ا چی روی تن بکا
 حه پسا، مهردچاکان هیهت کیشا، نامردان قوفله پسا، هه لمه یه فارسه جلغه ا
 فارس چاوت بین کور، زهینی دابره ذاتی زور، هه لن نه کیشا ساتور، ده
 ته نیشتی کرت وهک قالور، دولکیشی کرد وهک بوژ بوژ.

دولکیشی کرد به خه پهرم، پارتکی بن ده فترم، سه لیم بهگ بن چاوی سهرم
 سه لیم بهگ بو میری میران، په سندی شا و وهزیران، چه ند که سی کوشتن به
 شیران، رو وهر ناگیتن له تیران

رو وهر ناگیتن هه ر قهت، چابوک سواری به هیهت، چ سوارنک و چ سن
 سهت، هه موی کردن کهت و لهت، هاته گه ییه هه وی ناخرهت، جوابی به پاشه وه
 هات: «نه ی هاوارا میرن نه نگوت، پاشا سه رت سه لامهت»

پاشا بوی هه لکیشا ناخ، خه یف بزمه ردی قوچاخ، په رهی کهوتن وهک

به‌ی‌داخ. بن نازی کردن چراغ. چولی کردن قهره‌داخ. دؤست و دوزمن ده‌لین: ناخ!
 تورک و عه‌رب و عه‌جم، پاکیان، بۆیان کیشا خیم
 بوه غم له عامی هه‌نده‌ران. وهک وه‌زیران له بۆ قیران. نه‌ی پشتی باب و
 پده‌ران. نه‌ی خوشه‌ویستی قه‌جهران! هیترش له هه‌موسه‌نگه‌ران. نومبندی هه‌موسه
 نۆکه‌ران!

قه‌لغان بوله‌ سهر ده‌کرا. نیستا له هه‌موراستان شه‌ره.
 ویستا شه‌ره له مه‌یدانی. سلیمان پاشا مه‌ردی یه‌کانی. وهک داو: له سهر
 سندان. وا چابوکه له لیدانی.

چابوک به زه‌بری قینه‌وه. سوار به زری و به زینه‌وه. سهری ده‌برد به برینه‌وه.
 هه‌روا لێ ی دا و، رۆزی و بردی. ماشه‌للا له ده‌ستوریدی، موغابیر بوی وا
 زو مردی؟

موغابیر بوله‌ بۆ تۆ، نه‌و خالیندی برای تۆ، برینی هینا بون دو، له دوا ی
 شکسته‌ی وه‌ چو.

له دوا ی چو، مه‌ردی مه‌یدانی. هه‌ردوکیان به‌ی جه‌نگرانی.
 جه‌نگرانی به‌ی. چونه‌ ته‌به‌عی پاشای هه‌ی. لێن رازی بن یه‌ک به‌ ده‌ی.
 لێن رازی بن که‌یفی خوش بۆ. بن ده‌وه‌ینیان رویان ره‌ش بۆ.
 روره‌شان رامه‌گرن نه‌و چه‌له. قوه‌تیان هه‌روه‌ک رنوی شه‌له. یانه‌ کیشخوا بن یا
 له‌له.

با له‌له‌ی مندال له به‌ر بن. یان که‌رۆلی کاروانی که‌ر بن. با تۆزی ناشی ی
 له سهر بن. چه‌یفه‌ بلحی وا نۆکه‌ر بن.
 بلحن بلحان له مه‌عه‌دن. خوشیره‌ودن له قۆشه‌نین. وهک رنوی ده‌چه
 ده‌وه‌نین. حیزی وا نانی مه‌ده‌نین.

نان قاهیل به‌ شیر نه‌نگیوان. له به‌ر چه‌مله‌ی سهر بزێوان. شه‌ری پاله‌وان و
 دیوان. سواری که‌ر که‌ده‌نین به‌ نوژی شیوان. روح هات، که‌یبه‌ سهر لیوان.
 روح که‌یبه‌ سهر نه‌نگوستی. سوار له سواری راناوه‌ستی. مۆله‌ت نیه‌ یه‌ک
 به‌ بستی. شه‌قه‌ی وه‌ک سه‌هۆل ده‌به‌ستی. هه‌روه‌کو پوشر و به‌رده‌ستی، له‌و جوهری
 ناوهر هه‌ل ده‌ستی.

ناگری کوره‌ی وا به‌ تاره‌. مه‌ردی به‌ ناوبانگ و ناوه‌. ماخۆی نه‌نبوره‌ و
 قه‌تلاوه‌. نه‌ لوتیان دیار بو، نه‌ چاوه‌. لیکیان ده‌دان له ناکاوه‌. زری ی داودی ده‌بون
 جاوه‌. به‌ تیغی ده‌ تازه‌ ساوه‌.

تیغی ده‌ جگه‌ر سێن: شام و، ده‌هان و، قه‌زوین. چه‌مله‌ی شنری شه‌رشکین،
 تیه‌که‌لی کرد میتشک و خوین.

میتشک و خوین ده‌بو تیه‌که‌لی. سواری له ره‌نگ نیحام عه‌لی. ماخۆی سوهری
 قۆچه‌ ته‌لی.

خه نهمی ویم هزاره ننگ. چهندي کوشتن وهک نه رزه ننگ. خه نيمان دهکا بن ده ننگ.

لن ی ده کوشتن هفت و هشت. له ذاتی شیرانی چهشت. لبت مبارهک بن سردهشت.

مبارهک بن میری تازه. بن نه حمده پاشای برازا. هاتنی ویم بن خوف و له رزه. ههروهک گپو و نه لامرزه. رمبی ده بر سه رزه. دیواوده ده بر دو گهزه. دو گهزه ده بر هاته ده ری. نه گه ر ناوری بپته ده ری.

.. عهولا بهگ هه مو جاران. سوارتیک زنده تر له سواران. مه گه ر سوار بر له بزهاران. میسللی وهسمان پاشای جاران. گه بیه تیپی فزته داران. دوی فری دان. گه بیه چواران. لپیان کرده ناگر باران.

ناور و دهرمان و باروت. دوازه گولله ی پارچهم جوت. کهوتنه سر باخه لی روت. زهخم نه بو به لا سوت. پاشا دیار بو میر نه بزوت. ده وی دا نه سپی نه نکوت.

نه سپی نه نکوت. کهوته ههردی. چی بن نه ما روزه بهردی. بوی هه لکتیشا ناهی بهردی. جویرانیل به توم نه سیارد. قهت مهردان نه که ی روزه رد.

بهردی له هه مو جتپیان. مهرد شهری کرد به پتپیان. له تببی ساحیب زرتپیان. دوی فری دان گه بیه سیپیان. شاهیدپیان بز دا پتپیان. شیر شهری کرد به پتپیان.

شهری شیر شکنی نه ر.

سواری چابوک و دهس ته ر.

به پتپیان ده کرد شهر. «ته واره»

*

هه ندي سرنجی پتپوست له م به یته:

۱. وهکو له به پته که دا وتراوه و. هه مو سرچاوه کانیش پشتی نه گرن. بپزه ری

«به پتی نه وره حمان پاشاه. عملی به ورده شانی به. زور به پتی تر و چپتر وک و قهه ی

نه سته قی به پال نه دری. بپگومان عملی به یاریکی هه لکه وتوبوه. حاجی قادری

کزی له ستایشی دا نه لن:

دو «عملی» ن. شاعرین وهکو حهسمان

«به ورده شان» و «هه ور» هه مسکه نیان

به ورده شان گوندیکه له بهاری شاخی ناموس. عملی هاوزه مانی نه وره حمان

پاشا به. به لام شتیککی نه وتو ده رباره ی ژبانی نازانری و. بن ناچن شیمر و

به یته کانیشی له به رده می خزی دا نوسرا بپته وه. به لکو له بهر کراون و. ده ما رده م

له دیوه خان و کزی دانیشتن دا وتراون.

۲. ۳ مه تنی نوسراوه ی نه م به یته له بهر دهس دایه: مه تنی نوسکارمان له

به رتهای نه م به ده یه دا له ده می ره حمان به کری ساهاغی به یستوه. مه تنی حوزنی

موکریانی له سییه کان دا که باسی نه کرده له کنی وه رگرتوه. مه تنی محه مده

توفیق وردی که له سه‌ره‌تای شسته‌کان دا له ده‌می حممه ده‌میننی گوردی نیرانی
وهرگرتوه.

مه‌تنه‌که‌ی نۆسکارمان له هم‌مویان گورت‌تره و، مه‌تنه‌که‌ی وردی له هم‌مویان
درنژتر و کۆکتره.

۳. هر ۳ مه‌تنه‌که ناته‌واون، روداو‌ه‌کان به پچ‌پچ‌ی و، هه‌ندیکیان به
شیتاوی و، هه‌ن «تسلسل» ی میتژیی نه‌گیریت‌ه‌وه. له‌گیرانه‌وه‌ی ده‌ماو‌ده‌م دالنی
که‌م و زیاد ک‌سراوه و، هه‌ندئ له‌ناو و روداو‌ه‌کانی به‌ر نالوگ‌سۆر و، هه‌ندئ له
وشه‌کانی به‌ر ده‌سکاری که‌وتون.

۴. هیچ کام له‌و ۳ که‌مه‌ی نهم مه‌تنانه‌بان کۆ‌کردۆته‌وه، لینگۆلینه‌وه‌ی
به‌راوردییان له‌گه‌ل مه‌تنه‌کانی تر و، لینگۆلینه‌وه‌ی میتژیی و زمانه‌وانییان له‌سه‌ر
نه‌کردوه. مه‌تنه‌که‌یان به‌ ساده‌یی به‌ که‌موک‌رپیه‌کانیه‌وه‌ نویسه‌وه‌وه.

۵. کاک که‌مال ره‌نوف هر ۲ مه‌تنی کۆ‌کردۆته‌وه. وشه‌ نانا‌شنا‌کانی لینگ
داوه‌ته‌وه و، به‌راویزی میتژیی بۆ‌نویسه‌وه.

نهم مه‌تنه به‌ ده‌سکارییه‌کی که‌می هه‌ندئ وشه‌وه له‌و وهرگیراوه.

نۆسکارمان: ۷۶۰ - ۷۶۷. حوزنی موکریانی: گۆڤاری «روناکی». ژ ۸،
سالی ۳، ۱ ی نیسانی ۱۹۳۱. محمد توفیق ووردی: «به‌یستی نه‌وره‌حمان پاشای
به‌به». به‌ه‌داد ۱۹۶۱. ل ۱۱ - ۵۶.

*

۲. ۶. چیرۆکی:

مامه یاره

نوسینی: م. ج

له‌ روژ‌هه‌لاتی سلیمانییه‌وه‌ نزیک به‌ شار گه‌ردی‌کی قوتی روت و ناوی هه‌یه
که‌ به‌ تنیا و نه‌ختن دور له‌ گه‌رده‌کانی تر، وه‌ک پاله‌وانی‌کی به‌ فیز و هیز، لوتی به
چه‌شتن به‌رز کردۆته‌وه‌ بۆ‌ناسمان که‌ هه‌ر وه‌کو‌بییه‌وێت به‌و نزمی خۆیه‌وه‌ شان له
شانی کۆره‌کاژاو و پیره‌مه‌گرون بدات.

نهم گه‌رده به‌فیزه، گه‌لییه‌کی نه‌که‌ر له‌ به‌ختی خۆی به‌یشت نه‌ویش له‌ لای
ناوه‌که‌یه‌وه‌یه. هه‌تا نزیک ۳۷ سال له‌مه‌و‌په‌یش پینان نه‌گوت «گه‌ردی گه‌رلان» به‌لام
له‌و سالانه‌دا خوا به‌ ناواتی خۆی گه‌یاند و، به‌ ناویک شاد بو که‌ هه‌رچۆن پینوی
بنازی بۆی ره‌وايه له‌وساوه‌ پتی نه‌لین «گه‌ردی مامه‌یاره».

پیر مامه یاره که نیستا له تهله سهری نه و گرده وه سهری کرده وه کاغان نه کا، به لای زۆر له لاره کانی نه مرزوه بۆته که سکی دهرین، رهنکه هه ندیکستان هه باهستان نه بیهستی چونکه ژبانی نه میس و هی هه مو گه وره یه کی که مان ون بوه. به لام من به اختیارانه به چار پین که وتی شاد بوم. پیاریکی باریکه له ی که له گهت بو. دو چاری تیسژ و رویه کی چرچی هه بو. به ریش چه مرگی و سمنلی به رقرتینزاویه وه دیمه نینکی سهری هه بو. روخوش و رهند بو. له جلویه رگا نه نیکه خانه یه کی گیاندار بو. له چراخان و رۆژانی هه یی دا زری و کلاوزه ری نه پوشی. جوتن قهره بینای زلی به پشتیا شور نه کرده وه. دو ده مانچه ی نه کرد به به ریا. شیرینکی نه به ست به پشتیه وه. رمنکی درژی نه گرت به ده ستیه وه و به و چه شه له پش موته صهری و کار به دهستان و خه لکه وه نه رۆشت.

مامه یاره به تایه تی خوشه وستی هه مو منالینک بو و، هه مو منالینکیش لای نه و خوشه وستی بو. له شه و چراخان دا نه و نه هاتاید ده مانچه یه کی نه ته قانایه زه ما ون دهستی پین نه نه کرد. له به رنه وه منالان به چوار چار چاره وروانی هاتنی ده بون و هه ر که پریشکی باروت له لوله ی ده مانچه ی نه وه نه بستر ناگریازی ده ست پین نه گرا. له بیرم ده ت هه ر وه ختی نیمه: منالان، که پین ی نه گه یشتین به چنگ شه کری به سه را داهش نه کردین و، هه میسه هه ردو گیرفانی پر بو له م چه شه شتانه. چاک له بیرم دئ ده ستیشی نه هینا به سه رمانا و نه بوت: «منالینه! هیوام هه ر به نیه وه» نه وساکه، له سپهری منالیمان، نیمه مامه یاره مان ته نیا له به ر شارناین و به رگی نه نیکه و چه ری خوش، خوش نه وستی به لام که گه وره بون و تی که یشتین نه م پیره جوامیره مان له لا خوشه وستی و گه وره تر بو.

پیر مامه یاره ناوی یار نه حمه د کوری خدر به کی هۆمه ر ناغای خه لکی دئ ی وه نه رته بو که لای شار بازیره. هۆمه ر ناغای باپیری به کتیک بو له دوانزه سواری مه ربان. زۆر خوشه وستی بو لای نه وره حمان پاشای به به. نه وه نه ده خوشه وستی بو له لای که پاشا نه و شیرهی له تاران فه تح عه لی شا پشکه شی کرد بو دا بویه. وه کو تیکه یشتوین یار نه حمه د له سالی ۱۸۰۴ دا له وه نه رته له دایک بوه. که پین نه کا له سه ر رۆشوتنی باو و باپیری نه پین به نوکه ری پاشای به به. له ۱۸۴۰ دا له له شکری به به دانه نری به نه فسه ری توپچی و هه تا شه ره کی کۆیه له م فرمانه دا نه مینته وه.

له ۱۸۴۷ دا میانی نه حمه د پاشای به به و ده وله تی عوسمانی تیک نه چن.. ده وله تی عوسمانی له ژفر فرمانی سه ردار نه جیب پاشادا له شکریک نه راز تینته وه و نه پینری بۆ سه ر نه حمه د پاشا. نه حمه د پاشایش له شکری له رۆژناوای کۆیه به رامه ر به یه ک نه وه ست. کات مانگی کولان نه پین. به ره گای نه حمه د پاشا له لای کردی ریزه تو هه ل نه دا. له شکری کورد نه وه نه ده وره یان به هینز بوه که له شکانی توکه کان هه مو دلتیا بون.

به لّام داخی به جهرگم به خستی رهشی کورد لیرهشا نهی هینا بو. نیشواری
 پینجشمه مرکه دوابی مانگ نهی سدر باز و مویچه خور داوای مویچه نه کهن. به کن له
 وه زیره کان به پاشا نه لئی: «توله ههتا برسی بنبت چاکتر راو نه گاه پاشا نه مهی به
 گسوی دانه چن و نهو روزه مویچه نادات. نه م قسه به به گسوی له شکره که
 نه که ویتسه وه. له سهرنیکه وه وه نه گرتنی مویچه و له سهرنکی تروه بلاوونه وهی
 قسه به کی واک واک و، جگه له مانهیش چاو وراوی هه ندئی، که گزیا، شهر کردن له
 گهل له شکری خه لیفه پینچه وانهی دین و پروایه، بون به مایه سهرینچی له شکر و،
 له نه نجاما هه موقسه نه کهن به بهک که نهو شه وه بلاوی لئی به کهن و، ته قه
 تفه ننگیک نه کهن به نیشانهی بلاوه کردن. بریار ناغای بینبانی شهوی به مهی
 زانی، زو رایکرد بو چادری پاشا که خه بهری بداتن. هه نهو کاته دا ته قه
 تفه ننگیک دپت دهسته جن له شکر دهست نه کا به بلاوه کردن. نه حمده پاشای
 به ده به خت که نه مه نه بینتی سوار و و له گهل چند نژکه ریکا سهری خوی
 هه لئه گری. به م رهنگه دوا حوکمداری به به له ولاتی ماد و ناری دهر نه چن.

له شکری تورک له م بلاوه به ناگادار نابن. بز سه بینتی دینه پیتسه وه بو شهر.
 به لّام هیچ بهرام بهریک ناپیتن و تن نه کهن که که بیان له بهرام بهر نه ماوه نیت به
 سهر بهستی پیش نه کهن. به لّام کوتور توپخانهی نه حمده پاشا دهس نه کا به گولله
 باراندن به سهریانا. نه بیان به شوکتین. سهر داری تورک تن نه کا که له هه ندئی توپچی
 به و: «وه که سی تر نه ماوه فهران نه دا که بیان گرن. له شکره که چواردوری
 یار نه حمدهی توپچی داو به دلیل گرتیان، نه حجب پاشا نه نازاییه که یاره نواند بوی
 زوری بین خوش نه ببت. بانگی نه کاته لای خوی و نه م گفتوگوه بیان نه بین:
 نه حجب پاشا: له شکری پاشا که تان هه موبلاوهی کرد توپچی به نه نیا
 بهرام بهریت کرد؟

یاره: من فهران بهرم توپخانه به من سپتر دراوه. فهرمانی شهرم بین درا بو.
 کاری خوم به جن هینا.
 نه حجب پاشا: فهران ده که ت سهری خوی هه لگرت توپچی دهست له شهر
 هه لئه گرت؟

یاره: وه کو وتم فهرمانی شهرم وه رگرتبو. به لّام له پاش نه وه فهرمانی شهر
 نه کردنم وه نه گرت.

له سهر نه م قسه لاوچا که نه به نه حجب پاشا پتر مامه یاره نه چن به دلا و
 نه لئی: بو نه م لاوچا که نه به نه ویت پاداشتیکت به ده مه وه چیت نه وی بلن؟

مامه یاره: خوا پاشای خوم بهیلتن هیچم ناوی.
 نه حجب پاشا: پاشای خوت نه ما رقیشت، نیتر ولاته که تان که وته ژیره دهستی
 ده ولتهی عوسمانیه وه دلرست چیه بلن؟

مامه یاره: له پاش نه مه ژیانم ناوی تا مالی دنیام بونت.

نهجیب پاشا به چارچکی نافه‌رنکاری و دۆستیوه پیا روانی و گوتی:
باشه.

به‌لام هه‌ر نه‌و رۆژه نهجیب پاشا پێ ی زانی که یاره دێ یه‌کی به به‌رات به
ده‌سته‌وه‌یه. فه‌رمانی به‌راته‌که‌ی بۆ تازه‌کرده‌وه. دێ یه‌که ناوی کانی درکه‌ی سه‌گان
بو که نیستا به ده‌ست نه‌حمه‌د ناغای گوساله‌ی خزمیوه‌یه‌تی.

نه‌وی نیسته له‌و گۆره تاریک و ته‌نهایی کردی گولان دا نه‌حه‌سیتوه و
کرده‌که به ناویه‌وه ناو نه‌راوه. نه‌م سیلله‌ته‌روه‌ره که‌وره‌یه‌یه که ۲۷ ساله به داخه‌وه
چاوه‌روانی جه‌زنی کورد نه‌کات.

۱. رهند: قسه‌ خوش و گورجوگول

۲. شارناین: تتویج

۳. وا به ناویه‌انگه نه‌م تهنه‌نگه که‌س نه‌پتمقانه‌وه. نه‌و نه‌وه ره‌شه‌ها به‌وه.
ته‌نه‌نگیک به کۆله‌که‌ی خه‌وه‌تیکا هه‌ل واسراوه. که‌وتۆته خواره‌وه و ته‌قیوه نه‌میش
دیسانه‌وه کولتۆلی کورد، چونکه نه‌شیا که پاشا بیزانیایه به‌توانی به‌ریه‌ستی
ته‌کبیره‌که‌یانی به‌کرده‌یه به‌وه به‌ره‌ر دۆژمنا سه‌رکه‌وتنایه.

«دیاری لاوان»، به‌عهداد، ۱۹۳۲. ره‌نگه نوسه‌ره‌که‌ی «مه‌حمود

جه‌وده‌ت» پێ.

پاشکوی سییه م

۳. لیستی به لکه

۱. نامه‌ی شا سولتان حسینی صفه‌وی بۆ سولتان مسته‌فا خانی عوسمانی
باهت: دستدریزی سلیمان به به بۆ سر ناوچه‌گانی سنوری نیران و، داوای
سرکوتکردنی
سال: نه‌نوسراوه به مه‌زهنه ۱۱۰۹ ک
سرچاره: نوانی، «اسناد و مکاتبات...»، ص ۱۲۷ - ۱۳۰.

۲. نامه‌ی شا سولتان حسینی صفه‌وی بۆ سولتان مسته‌فا خانی عوسمانی
باهت: سرکوتکردنی سلیمان به به
سال: ۱۱۱۱ ک
سرچاره: نوانی، «اسناد و مکاتبات...»، ص ۱۲۲ - ۱۲۶.

۳. نامه‌ی فتح‌علی شا بۆ عدلی پاشای والی ی به‌عداد
باهت: دانانه‌وی نه‌وره‌حمان پاشا به حاکمی بابان
سال: ۱۲۲۰ / ۱۸۰۵
سرچاره: نصیری - ۵۱/۱.

۴. نامه‌ی فتح‌علی شا بۆ والی ی به‌عداد
باهت: گترانه‌وی نه‌وره‌حمان پاشا بۆ حاکمیتی بابان
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶
سرچاره: نصیری - ۵۵/۱.

۵. نامه‌ی میرزا شعیب، صدری نه‌عظمی نیران، بۆ صدری نه‌عظمی
عوسمانی
باهت: شهری زریار و، دستدریزی لشکری والی ی به‌عداد بۆ سر قه‌له‌مره‌وی
نیران
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶

سرچاوه: نصیری - ۵۷/۱.

۶. نامه‌ی محمد علی شاه به عباس میرزا
بابت: شهر را گرفتن و، نازاد کردن سلیمان که هیا
سال: ۱۲۲۱ / ۱۸۰۶

سرچاوه: نصیری - ۶۱/۱.

۷. نامه‌ی محمد حسین خان به عباس میرزا
بابت: نوره‌حمان پاشا و، به لاماردانی به غداد به لاهردنی والی و، دانانی والی
نوی
سال: ۱۲۲۵ / ۱۸۱۰

سرچاوه: نصیری - ۱۱۹/۱.

۸. نامه‌ی محمد صادق خان به میرزا محمد شفیع، صدری نه عظمی نیران
بابت: ره‌فتاری توندوتیژی نوره‌حمان پاشا له گه‌ل کار به دهستانی به غداد
سال: ۱۲۲۵ / ۱۸۱۰
سرچاوه: نصیری - ۲۱۴/۱.

۹. نامه‌ی محمد علی میرزا به خورشید پاشا، صدری نه عظمی عوسمانی
بابت: جه‌ل‌ددین و، مه‌له‌ی باهان و محمود پاشا
سال: ۱۲۲۸ / ۱۸۱۳
سرچاوه: نصیری - ۱۶۴/۱ - ۱۶۵.

۱۰. نامه‌ی محمد حسین خان به محمد چله‌بی
بابت: تالان‌کردنی نیرانییه‌کان و، باسی نوره‌حمان پاشای کوچ‌کردو
سال: ۱۲۲۹ / ۱۸۱۴
سرچاوه: نصیری - ۱۸۵/۱.

۱۱. نامه‌ی محمد علی میرزا به سلیمان نه‌فندی، بالیوزی عوسمانی
بابت: بارمته‌ی بابانی لای نیران
سال: ۱۲۳۵ / ۱۸۱۹
سرچاوه: نصیری - ۲۳۷/۱.

۱۲. نامه‌ی محمد علی میرزا به محمد پاشای والی ی موسل

بابهت: زهمی داود پاشا و، تاوانبار کردنى کیمانی نمره محمد - به شاه - نژاده گنهران
له نیوان همدرد دولت دا
سال: ۱۲۳۷ / ۱۸۲۱
سرچاوه: نصیری - ۲۵۳/۱.

۱۳. نامه‌ی عه‌بباس میرزا بز لورد سترافورد کانینگ، نیلجی نینگلیز لای بابی
عالی
بابهت: رونکردن‌وه‌ی هزکانی ناکوزکی نیران و عوسمانی و دهرپینی ناماده‌یی بز
ناشتبرن‌وه.
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۴۶/۱ - ۲۴۷.

۱۴. نامه‌ی قانیم مه‌قام بز جوزج ولک، نیلجی نینگلیز لای دهرباری قاجار
بابهت: مهرجه‌کانی نیران بز بیتکهاتن له گه‌ل عوسمانی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۴۸/۱ - ۲۵۱.

۱۵. نامه‌ی قانیم مه‌قام بز سرعه‌سکهری نهرزرقم
بابهت: هزی درنزه کیشانی جه‌نگی نیران و عوسمانی و، ناماده‌یی نیران بز ناشتی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۵۲/۱ - ۲۵۴.

۱۶. نامه‌ی قانیم مه‌قام بز جوزج ولک
بابهت: مهرجه‌کانی نیران بز ناشتی
سال: ۱۲۳۸ / ۱۸۲۲
سرچاوه: میرزا صالح - ۲۶۱/۱.

۱۷. فرمانی ففتح علی شا بز عه‌بباس میرزا
بابهت: دستکاری ریککه‌وتتنامه‌ی یه‌که‌می نهرزرقم سه‌بارهت به نیلی بابان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۴۲/۲؛ گزیده اسناد سیاسی - ۱۴۳/۱.

۱۸. نامه‌ی عه‌بباس میرزا بز محمد محمد نهمین رهنوف پاشا، والی ی نهرزرقم
بابهت: داوای دستکاری ریککه‌وتتنامه‌ی یه‌که‌می نهرزرقم سه‌بارهت به نیلی بابان

سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۴۹/۲.

۱۹. نامه‌ی عدیاس میرزا بق محمد نهمین ره‌نوف پاشا. والی‌ی نهرزقوم
باهت: داوای دستکاری رنککه و تننامه‌ی یه‌که‌می نهرزقوم سه‌بارت به نیلی باهان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۱/۲.

۲۰. نامه‌ی محمد حسین خان سرداری نیره‌وان بق محمد نهمین ره‌نوف پاشا.
والی‌ی نهرزقوم
باهت: داوای دستکاری رنککه و تننامه‌ی یه‌که‌می نهرزقوم سه‌بارت به نیلی باهان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۲/۲.

۲۱. نامه‌ی محمد حسین خان سرداری نیره‌وان بق حسین پاشا، موحافیظی
قارس
باهت: داوای دستکاری رنککه و تننامه‌ی یه‌که‌می نهرزقوم سه‌بارت به نیلی باهان
سال: ۱۲۳۹ / ۱۸۲۳
سرچاوه: نصیری - ۵۴/۲ - ۵۵.

۲۲. فرمانی عدیاس میرزا بق محمد پاشای باهان
باهت: داوای سوارهی باهان بق به‌شداری له شهری روس دا
سال: ۱۲۴۲ / ۱۸۲۶
سرچاوه: نصیری - ۸۶/۲.

۲۳. فرمانی عدیاس میرزا بق محمد پاشای باهان
باهت: راگه‌یاندنی رنککه و تنی ناشتی روسی - نیرانی
سال: ۱۲۴۳ / ۱۸۲۷
سرچاوه: نصیری - ۹۶/۲.

۲۴. نامه‌ی میرزا ناقاسی بق صدوری نه‌عظمی عوسمانی
باهت: کاروباری سنور، عه‌شایهر، بازرگانی، شکات له میری ره‌واندن، داوای
لابردنی نه‌محمد پاشای باهان

سال: ۱۲۵۷ / ۱۸۴۱
سرچاوه: گزیده اسناد سیاسی، ۱/ ۲۶۵.

۲۵. نامه‌ی میرزا ناقاسی بوزصارم نه‌فندی سه‌فیری عوسمانی
بابت: شکات له میری رواندز، که ده‌ستدرنژی کردو ته سه‌ر نه‌رزی نیران و،
شکات له علی رها پاشای والی ی به‌عداد چونکه رنگای لنی ناگری
سال: ۱۲۵۸ / ۱۸۴۱
سرچاوه: نصیری - ۱۹۷/۲.

۲۶. فرمانی محمده‌شا بوزمیرزا ته‌قی خان (نه‌میر که‌بیر)
بابت: ده‌سلات دان به‌ میرزا ته‌قی خان بوزگفتوگوز، سلیمانی به‌ مولکی خوی
نه‌زانی
سال: ۱۲۶۲ / ۱۸۴۶
سرچاوه: نصیری - ۲۱۳/۲.

۲۷. نامه‌ی وه‌زیری موختاری نینگلیز بوز وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وی نیران
بابت: شم‌ری والی ی نه‌رده‌لان و قایق‌امی سلیمانی
سال: ۱۲۶۲ / ۱۸۴۶
سرچاوه: گزیده اسناد سیاسی، ۱/ ۵۴۵.

۲۸. نامه‌ی نه‌وره‌حمان پاشای بابان بوز محمده‌ علی میرزا
بابت: ناگسدار کردنی له وه‌رگرتنی بیسوردی و خه‌لعه‌تی والی ی نه‌رزپوم و
گلدانه‌وی نه‌ردراوه‌که.
سال: نه‌نوسراوه به‌ مه‌زه‌نه ۱۲۲۲ ک / ۱۸۰۷
سرچاوه: نصیری - ۲۱۰/۱.

۲۹. نامه‌ی محمود پاشای بابان بوز سولتانی عوسمانی
بابت: ده‌برینی سوپاس و ستایش سه‌باره‌ت به‌ ناردنی فه‌رمان و خه‌لعه‌ت و
برینه‌وی بابان و گزیه و هه‌ریر
سال: ۱۲۳۰ / ۱۸۱۴
سرچاوه: نصیری - ۲۰۳/۲.

۳۰. نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان بوز سه‌یید مه‌حمود نه‌فندی، موفتی ی که‌رکوک
بابت: که‌یشتنی له‌شکری نیران

سال: ۱۲۳۰ / ۱۸۱۵
سرچاوه: نصیری - ۲/۲۰۵.

۳۱. نامه‌ی مه‌حمود پاشای باهان بز گه‌وره‌کانی کەرکوک
باهت: دەرکردنی عه‌بدوللا پاشا له کەرکوک
سال: ۱۲۳۱ / ۱۸۱۵
سرچاوه: نصیری - ۲/۲۰۶.

۳۲. نامه‌ی مه‌حمود پاشا بز داود پاشا، والی ی به‌غداد
باهت: داوای لی‌بوردن
سال: ۱۲۴۰ / ۱۸۲۴
سرچاوه: نصیری - ۲/۶۶.

۳۳. نامه‌ی مه‌حمود پاشای باهان بز سه‌یید مه‌حمود نه‌فه‌ندی، موختی کەرکوک
باهت: رنک‌که‌وتنی روس و نیران
سال: ۱۲۴۳ / ۱۸۲۷
سرچاوه: نصیری - ۲/۹۸.

۳۴. نامه‌ی عه‌بدوللا به‌گی موته‌سه‌ره‌ی سلیتمانی بز والی ی نه‌رزۆم
باهت: هیرشی له‌شکری نه‌رده‌لان بز سه‌ر باهان و تینک‌شکانندی
سال: ۱۲۵۸ / ۱۸۴۲
سرچاوه: نصیری - ۲/۱۸۴-۱۸۶.

بیبلیوگرافی

به زمانی عهده‌ی

امین زکی، محمد: «تاریخ السليمانية و انحنائها»، ترجمه: محمد جميل
 بندی الروياني، شركة الطباعة والنشر المحدودة، (بغداد ١٩٥١)
 البصري، عثمان بن سعد الوائلي: «مطالع السعدي»، تحقيق: الدكتور عماد
 عبدالسلام روف و سهيله عبدالمجيد الفيضي، (الموصل ١٩٩١).
 ---: «اصفى الموارد فى سلسل احوال الامام خالد»، المطبعة العلمية،

(مصر ١٣١٠ هـ)

الحال، محمد: «الشيخ معروف النودهى البرزنجي»، (بغداد ١٩٦٦)

---: «البيتوشى»، (بغداد ١٩٥٨)

الراوى، د. جابر: «الحدود الدولية ومشكلة الحدود العراقية الايرانية»،
 (بغداد ١٩٧٣)

العزاوى، عباس: «تاريخ العراق بين احلالين»، ٨ جلد، (بغداد)، طبعه
 تانيه، الشريف الرضى، (قم ١٤١٠)

العمرى، ياسين: «غرائب الاثر فى حوادث ربع القرن الثالث عشر»، نشره:
 محمد صديق الجليلي، (الموصل ١٩٤٠)

فائق بك، سليمان: «الممالك الكونه من ملى بغداد»، نقله من التركيه:
 محمد نجيب ارناوى، (بغداد ١٩٦٦)

فريزر، جيمس بيللى: «رحله فريزر الى بغداد»، (بغداد ١٩٦٤)

الفرزنجى، محمد: «التعريف بمساجد السليمانيه ومدارسها الدينيه»، (بغداد
 ١٩٣٨)

الكركوكللى، الشيخ رسول: «دوحه الوزرا، فى تاريخ وقائع بغداد ازوزرا»،
 نقله من التركيه: موسى كاظم نورس، (بيروت بت)، طبعه تانيه، منشورات
 الشريف الرضى، (قم ١٤١٣)

لونكرىك، ستيفن هملى: «اربعه قرون من تاريخ العراق الحديث»،

ترجمه: جعفر الخياط، (بغداد ۱۹۶۸)

المدرس، عبدالکريم محمد: «علمائنا في خدمة العلم والدين»، عني بنشره: محمد علي القره داغي، دار الحرية للطباعة والنشر، (بغداد ۱۹۸۳)
الموصلی، السيد فتح الله القادری: «ملحمة الموصل»، تحقيق سعيد الديوه جي، (بغداد ۱۹۶۵)

الموكراني، حسين حزينی: «موجز تاريخ امراء سوران»، ترجمه: محمد الملا عبدالکريم، (بغداد ۱۹۶۷)

نظمی زاده، مرتضی افندی: «گلشن خلفا»، نقله من التركيه: موسى كاظم نورس، (النجف الاشرف ۱۹۷۱)

نيپور: «رحله نيپور الى العراق»، ترجمه: الدكتور محمود حسين الامين، (بغداد ۱۹۶۵)

نوار، الدكتور عبدالعزيز سليمان: «داود باشا والي بغداد»، (القاهرة ۱۹۶۷)

---: «تاريخ العراق الحديث»، (القاهرة ۱۹۶۸)

به زمانی فارسی

ادموندز، سیسیل جی: «کردها، ترک ها، عرب ها»، ترجمه: ابراهيم يونس، انتشارات روزنهان، (تهران ۱۳۶۷ ش)

اديب الشعراء، ميرزا رشيد: «تاريخ افشار»، به اهتمام: محمود راميان و پرويز شهياري افشار، (تبريز ۱۳۴۶ ش)

باهانی، عبدالقادر ابن رستم: «تاريخ و جغرافياي كردستان، موسوم به: سير الاكراد»، به اهتمام: محمد رئوف توکلی، (تهران ۱۳۶۶ ه ش)

بدلیسی، امير شرفخان: «شرفنامه، تاريخ مفصل كردستان»، به اهتمام: محمد عباسی، (تهران ۱۳۴۲ ه ش).

پارسا دوست، د. منوچهر: «ریشه های تاریخی اختلافات جنگ عراق و ایران»، شرکت سهامی انتشار، (تهران ۱۳۶۷ ه ش)

پورگشتال، هامر: «تاريخ امپراطوري عثمانی»، ترجمه: ميرزا زکی علی آبادی، به اهتمام: جمشيد کيان فر، ۵ جلد، (تهران ۱۳۶۷ - ۱۳۶۹ ه ش)

دنبلی، عبدالرزاق: «ماثر سلطانيه»، باهتمام: غلام حسين صدری افشار،

(تهران ۱۳۹۲ هـ ش)

فخرالکتاب، میرزا شکرالله سندجی: «تحفه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان»، باهتمام د. حشمت الله طیبی، انتشارات امیر کبیر، (تهران ۱۳۶۶ هـ ش)

گلستانه، ابو الحسن بن محمد امین: «مجمعل التواریخ»، بسعی و اهتمام مدرس رضوی، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، (تهران ۲۵۳۶)
لکهارت، لارنس: «انقراض سلسله صفویه»، ترجمه: مصطفی قلی عماد، انتشارات مروارید، (تهران ۱۳۶۴ هـ ش)

مردوخ کردستانی، شیخ محمد: «تاریخ مردوخ»، چاپخانه ارتش، (تهران بت)

معمدی، دکتر مهیندخت: «مرلانا خالد نقشبندی و پیروان طریقت او»، انتشارات پاژنگ، (تهران ۱۳۶۸)
محمد معین: «فرهنگ فارسی»

مستوره، ماه شرف خانم: «تاریخ اردلان»، به اهتمام: ناصر آزادپور، چاپخانه‌ی بهرامی، سندج ۱۳۴۳ هـ ش.

مشیر الدوله، میرزا سید جعفر مهندس باشی: «رساله تحقیقات سرحدیه»، به اهتمام محمد مشیری، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، (تهران ۱۳۴۸ ش)
مهدوی، عبدالرضا هوشنگ: «تاریخ روابط خارجی ایران»، انتشارات امیر کبیر، (تهران ۱۳۶۴ هـ ش)

مهدی خان: «تاریخ جهانگشای نادری»، (تهران ۱۳۱۱ ش)
میرزا صالح، غلامحسین: «اسناد رسمی در روابط سیاسی ایران و روسی و عثمانی»، نشر تاریخ ایران، ۲ جلد، (تهران ۱۳۶۵ ش)

نامی اصفهانی، میرزا محمد صادق موسوی: «تاریخ گیتی گشا در تاریخ زنده»، با مقدمه: سعید نفیسی، (تهران ۱۳۶۶ هـ ش)

نفیسی، سعید: «تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر»، ۲ جلد، انتشارات بنیاد، (تهران ۱۳۶۶ ش)

نصیری، د. محمد رضا: «اسناد سیاسی دوره‌ی قاجاریه»، ۴ جلد، انتشارات کیهان، (تهران ۱۳۶۶ - ۱۳۶۸ هـ ش)

نوانی، دکتر عبدالحسین: «اسناد و مکاتبات سیاسی ایران از سال ۱۱۰۵-
۱۱۳۵ هجری - قمری»، موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، (تهران ۱۳۶۳
هش)

---: «نادر شاه و بازماندگانش»، انتشارات زرین، (تهران ۱۳۶۸ ش)
واحد نشر اسناد: «گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی دوره قاجاریه»، ۶۰
جلد، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وابسته به وزارت امور خارجه جمهوری
اسلامی ایران، (تهران ۱۳۶۹ ش)
ورهرام، دکتر غلامرضا: «تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زند»
انتشارات معین، (تهران ۱۳۶۶ ه.ش)
وقائع نگار کردستانی، علی اکبر: «حدیقه ناصری در جغرافیا و تاریخ
کردستان»، به اهتمام: محمد رفوف توکلی، (تهران ۱۳۶۴ ه.ش)

به زمانی کوردی

ابن الحاج، مهلا محمدهد حاجی حسن: «مه هدی نامه»، لیکولسوه و
پیشکش کردنی: محمدهد علی قهره داخی، به بغداد، ۱۹۷۵.
نوسکارمان: «تحفه مظفریه»، هینانه و هین بز سر ریوسی کوردی: هین
موکریانی، چاپ کرده و ی سدیدیان
امین زکی، محمد: «خلاصه تیکی تاریخی کوردو کردستان»، بهرگی ۱ و
۲ و ۳ له یک بهرگ دا، چاپ کرده و ی سدیدیان
---: «تاریخی سلیمانی و ولاتی»، (بغداد ۱۹۳۹)
ریج، کلودیوس جیمس: «گهشتی ریج بو کردستان ۱۸۲۰»، وهرگیزی له
عده به و: محمدهد همه باقی، (تهوریز ۱۹۹۲)
خال، شیخ محمدی: «فهره نگی خال»
سجادی، غلام الدین: «میتروی نه ده بی کوردی»، چاپخانه ی مه عارف،
(به بغداد ۱۹۵۲)
---: «دو جامه گهی نالی و سالم»، چاپخانه ی مه عارف، (به بغداد
۱۹۷۳)
موکریانی، سید حسین حزنی: «تاریخی حکمدارانی بابان»، چاپخانه ی

زاری کرمانجی، (ره‌اندز ۱۹۳۱)

سیرجی، مه‌لا محمده، «تذکره العوام یا بهیتی نه‌ول و ناخه»،
لیکۆلینه‌وی محمده‌علی قه‌ره‌داخی، (سلیمانی ۱۹۷۹).

دیوانی شیعر

ره‌نجوری، مه‌لا عومەر: «دیوانی ره‌نجورین»، لیکۆلینه‌وی: محمده‌علی
قه‌ره‌داخی، (به‌غداد ۱۹۸۳)

سالم، نه‌وره‌حمان به‌گی صاحبقران: «دیوانی سالم»، به‌لاو کردنه‌وی: گیوی
موکریانی، چاپخانه‌ی کوردستان، (هه‌ولیر ۱۹۷۲)

کوردی، مسته‌فا به‌گی صاحبقران: «دیوانی کوردی»، به‌لاو کردنه‌وی: گیوی
موکریانی، چاپخانه‌ی کوردستان، (هه‌ولیر ۱۹۶۱)

نالی، مه‌لا خدری نه‌حمده‌ی شاوه‌یسی مکایه‌لی: «دیوانی نالی»،
لیکۆلینه‌و و لیکدانه‌وی: مه‌لا عبدالکریمی مایرس و فاتح عبدالکریم، چاپخانه‌ی
کۆری زانیاری کورد، (به‌غداد ۱۹۷۶)

گۆنار و رۆژنامه

به‌رده‌شانی، علی: «علی به‌رده‌شانی: به‌یت»، ژین، ژ ۸۹۲ ن ۱۱/۶؛
ژ ۸۹۵ ی ۱۱/۲۷؛ ژ ۸۷۹ ی کانونی ۱/۱۹۴۷، سلیمانی.

پیره‌میترد: «یا رۆحی مه‌ولانا خالید: بزنیبراهیم پاشا»، ژین، ژ ۸۴۲،
۱۰/۱۰/۱۹۴۶، سلیمانی.

---: «وتار - سه‌رزه‌نشت»، ژین، ژ ۸۸۷، ۱۸/۹/۱۹۴۷، سلیمانی.

---: «وتار - دوایی حورکمه‌دارانی بابان»، ژین، ژ ۸۹۴،
۲۰/۱۱/۱۹۴۷، سلیمانی.

---: «وتار - نه‌ندازه»، ژین، ژ ۹۳۶، ۲۳/۹/۱۹۴۸، سلیمانی.

الحال، محمد: «مخطوطات مکتبه‌الحال»، گۆناری کۆری زانیاری کورد،
ب ۱، ژ ۱۹۷۲، به‌غداد، ل ۶۳۷ - ۶۹۰.

خورشید، فراد حمه: «مدینه‌السلیمانیه: درسه‌ جغرافیه‌تھا التاريخیه»،
کاروان، ژ ۵۴، نیسانی ۱۹۸۷، هه‌ولیر، ل ۱۵۰ - ۱۵۹.

ره‌سول، د. عیزه‌دین مسته‌فا: «علی به‌رده‌شانی - ژبان و به‌رهمه‌کانی»،
گۆناری کۆلیجی نه‌ده‌بیات، ژ ۱۶، زانستگای به‌غداد، ۱۹۷۲.

- رۆژبه‌یانی، جه‌مه‌یل به‌ندی: رۆژی نوێ، س ۱، ژ ۴، مارتی ۱۹۶۰، سلیمان.
- هاوکاری، ژ ۱۲۰۸، ۱۹۸۸/۱۱/۲۸، به‌غداد.
- رۆژی نوێ: «تۆمار: به‌ره‌ کاهه‌زی له‌ به‌ری بابان و کۆچی نه‌وه‌حه‌مان پاشاوه»، رۆژی نوێ، س ۲، ژ ۱، مارتی ۱۹۶۱.
- السلفی، عبدالمجید: «الشیخ العلامة محمد بن حسن الالانی الکردی و منظومه‌ المحاسن الفرره»، کاروان، ژ ۳۶، نه‌یلولی ۱۹۸۵، هه‌ولێر، ل ۱۵۰ - ۱۵۱.
- فوناد، د. که‌مال: «له‌ شیعه‌ به‌لاو نه‌کراوه‌کانی سالم»، چریکه‌ی کوردستان، له‌نده‌ن.
- فیضی، امین: «بابان کوردلرندن قاهلیت حرییه»، ژین، س ۱، ع ۲۳، ۳۳۵ ی رومی / ۱۹۱۹ ز، نه‌سته‌مول.
- : «بابان کوردلرندن قاهلیت صناعیه و علمیه‌لری»، ژین، س ۱، ع ۲۵، ۳۳۵ رومی / ۱۹۱۹ ز، نه‌سته‌مول.
- قره‌داغی، محمد علی: «الشیخ عبدالله الخیرانی من خلال مخطوطات مکتبه»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب ۲، ژ ۲، ۱۹۷۴، به‌غداد، ل ۲۶۲ - ۲۶۶.
- کۆری زانیاری کورد: «پاراستنی پاشماوه‌ی کۆنمان له‌ کاری کوردا»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب ۱، ژ ۱، ۱۹۷۲، به‌غداد، ل ۲۸۳ - ۲۸۴.
- م. ج. (مه‌حمود جه‌وده‌ت): «مامه‌ یاره»، دیاری لاوان، ۱۹۳۴، به‌غداد، ل ۲۶ - ۷۳.
- محمد، محمود احمد: «وثیقه‌ تاریخیه‌ ناده‌: حلقه‌ مفقوده‌ من تاریخ شهرزور او مذکرات علما، الدین البلباسیین»، کاروان، ژ ۳۶، نه‌یلولی ۱۹۸۵، هه‌ولێر، ل ۱۳۸ - ۱۵۰.
- : «شاعریابیانی...»، کاروان، ژ ۵۰، تشرینی دوه‌می ۱۹۸۶، هه‌ولێر، ل ۱۵۰ - ۱۵۹.
- ملا کریم، محمد: «عود علی به‌ فی الرسائل البه‌انیه»، کاروان، ژ ۱۹، شوباتی ۱۹۸۴، هه‌ولێر، ل ۱۴۳ - ۱۴۸.
- «عه‌قیده‌ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی»، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، ب

۸، ۱۹۸۱، به‌غداد، ل ۱۹۹ - ۲۲۳.

وهی، توفیق: «نه‌ز خو‌لامی جاوی ده کلتولیم - خانی قه‌یفان»، ده‌نگی
کیتی ی تازه، س ۱، ب ۵، شوپاتی ۱۹۴۴، به‌غداد، ل ۳ - ۸.
یاملکی، عبدالعزیز: «کرد تاریخندن بابان خاندانی»، ژین، س ۱، ع ۹ و
۱۱ و ۱۳ و ۱۵ و ۱۸، ۳۳۵ ی رومی / ۱۹۱۸ - ۱۹۱۹ ز، نه‌سته‌مول.
یوسف، عبدالرقيب: «به‌نسیک له ژبان و به‌ره‌می زانا و شاعیری کورد
مه‌لا عومهری ره‌نجوری شاله‌به‌گی»، روشنبیری نوی، ژ ۱۰۷، نه‌یلولی ۱۹۸۵،
به‌غداد، ل ۱۴۵ - ۱۷۹.

*The Emirate Of Baban
Between The Grindstones Of
Turks And Persians*

Noshirwan Mustafa Emin

1998